

V211, 32 N78
N78-144, 1
161986

SECRETARIAT LIBRARY

1 Nadu Legislative Assembly / Council Debates:-

Vol.

No.

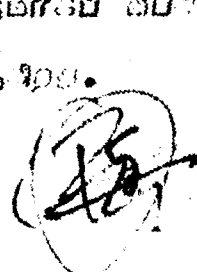
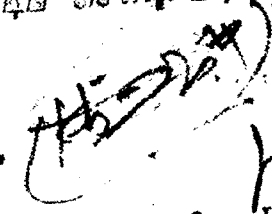
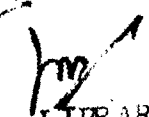
ex LIV

1-5

1978

no 23

இந்த / புத்தகம் கட்டிட வாகன மாற்றம்
புத்தகங்கள் பெற்றுச் செல்லும்படி கேட்டுக்
கொள்ளப்படுகிறது.

for LIBRARIAN.

23.

**INDEX TO
TAMIL NADU LEGISLATIVE
COUNCIL DEBATES**

**FIFTY-SECOND SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA**

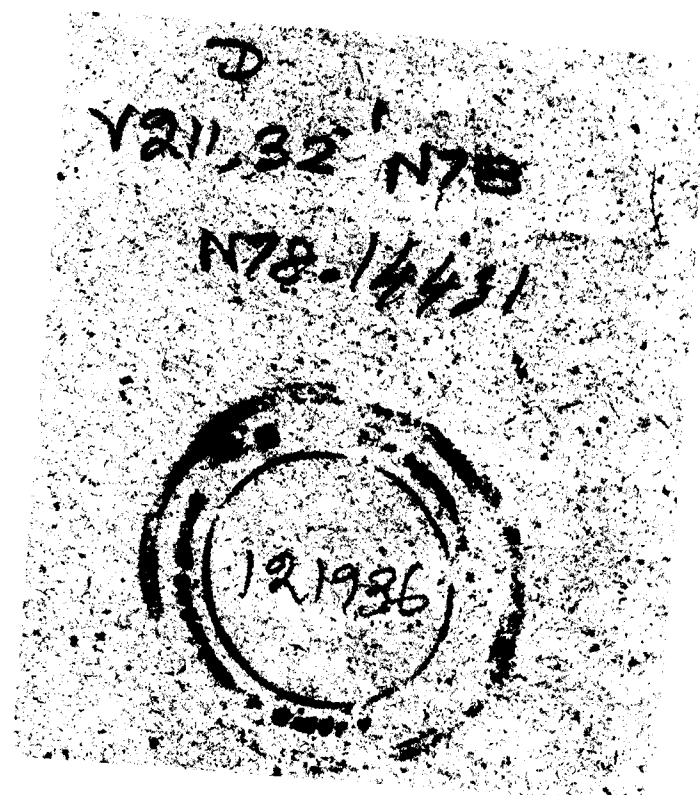
5th to 7th, 9th and 10th January 1978.

VOLUME No. CXLIV (Nos. 1 to 5).

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1978

*Legislative Council Department
Fort. St. George, Madras-600 009*

PRICE: 1 Rupee.]

Tamil Nadu Legislative Council Debates

FIFTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

5th to 7th, 9th and 10th January 1978.

VOLUME CXLIV (Nos. 1 to 5)

TABLE OF CONTENTS.

Thursday, 5th January 1978.

	PAGES
1. Questions and Answers.	1-29
2. Privilege issue <i>re</i> — Arrest of Thiru Ilamparithi, M.L.C.	30-32
3. Calling attention to removal from service of Headmaster and six teachers of St. Stephen Elementary School, South Palavilai, Kuli- thurai, Kanyakumari district	39-41
4. Discussion on the State Electricity Board Budget for 1977-78	41-85
5. Papers laid on the table of the House.	96

Friday, 6th January 1978.

1. Questions and Answers.	87-118
2. Announcement <i>re</i> Messages from the Assembly.	118-119
C-51-1.	

PAGES

Friday, 6th January 1978—cont.

3. Calling attention to hardship caused to students of Mangalam High School, Thuckalay, Kanyakumari district on account of collapse of thatched roof.	119-120
4. Government Resolution <i>re</i> raising of maximum guarantee in respect of loans obtained from Central Co-operative Bank and State Co-operative Bank.	121-122
5. Change in the order of business of the House. ...	122
6. Government Bills—	
(1) The Tamil Nadu Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 1 of 1978).	123-144
(2) The Tamil Nadu Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978 (L.A. Bill No. 2 of 1978)	145-165
7. Discussion on the State Electricity Board Budget for 1977-78—cont.	166-215
8. Papers laid on the table of the House	215-216

Saturday, 7th January 1978.

1. Questions and Answers	210-237
2. Announcements—	
(1) Election of Members to the Senate of Annamalai University	237
(2) Election of Member to the Board of Management of the Agricultural University.	237
3. Privilege issue <i>re</i> arrest of Thiru Ilamparithi, M.L.C.	238-265

PAGES

Saturday, 7th January 1978—cont.

4. Call-attention Notices—	
(1) Rise in prices of vegetable and essential commodities	265-270
(2) Need for grant of University Grants Commission scales of pay to College Teachers	270-273
5. Private Member's Resolution—	
Reduction in price of essential commodities	273-302
6. Papers laid on the table of the House	303-305

Monday, 9th January 1978.

1. Questions and Answers	307-331
2. Privilege issue <i>re</i> adjournment of House on 7th January 1978	331-340
3. Announcement <i>re</i> decision of the Business Advisory Committee	340
4. Adjournment Motion <i>re</i> closure of Government College of Indigenous Medicine at Palayamkottai	340-343
5. Call-attention Notices—	
(1) Hardship caused to Graduate Teachers appointed temporarily between 1st April 1970 to 3rd March 1973 in Government 'B' Wing High Schools who have been directed to appear before Service Commission	344-346
(2) Sale of time-barred pesticides to farmers in Ramanathapuram district and resultant damage to crops	347-351

Monday, 9th January 1978—cont.

6. Government Bills—

(1) The Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 15 of 1977)	352-402
(2) The Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 16 of 1977)	402-403
(3) The Tamil Nadu Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1978 (L.A. Bill No. 19 of 1977)	403-404
(4) The Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Amendment Bill, 1978 (L.A. Bill No. 20 of 1977).	404
(5) The Tamil Nadu Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officer) Bill, 1977 (L.A. Bill No. 20 of 1977)	405
(6) The Tamil Nadu Panchayats (Extension of Term of Office) Amendment Bill, 1978	407

Tuesday, 10th January 1978.

1. Change in the order of business	1
2. Private Members' Resolutions—	
(1) Reduction in price of essential commodities	427-451
(2) Pattern of education	452-492
3. Questions and Answers	493-517
4. Announcements—	
(1) Message from the Governor	517
(2) Messages from the Assembly	517-519
5. Privilege Issue <i>re</i> arrest of Thiru Ilamparithi, M.L.C.	519-526
6. Adjournment Motion <i>re</i> hunger strike in front of T. Palur Panchayat Union in Tiruchirappalli district against irregularities in distribution from flood relief fund	525-528
7. Calling attention to hardship caused to teachers in private schools in Kanyakumari district in the grant of Selection Grade due to prescription of continuous service	528-530
8. Government Bills—	
(1) The Tamil Nadu Nuclear Installations (Regulation of Buildings and Use of Land) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 13 of 1977)	531-532
(2) The Tamil Nadu Ground Water (Control and Regulation) Bill, 1977 (L.A. Bill No. 14 of 1977)	532-533
(3) The Tamil Nadu Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 5 of 1978)	533-547

<i>Tuesday, 10th January 1978—cont.</i>		PAGES
8. Government Bills—cont.		
(4) The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1978 (L.A. Bill No. 10 of 1978)	...	545-546
(5) The Tamil Nadu Entertainment Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 6 of 1978) ...	...	546-547
9. Papers laid on the table of the House ...	...	547-548
Index	...	631-680

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU
GOVERNOR OF TAMIL NADU

THIRU PRABHUDAS PATWARI

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. THIRU M. G. RAMACHANDRAN, Chief Minister in-charge of Public, General Administration, Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Elections, Passport, Prohibition, Health, Medicine, Religious Endowments, Prevention of Corruption, Industries, Bhoodan and Grandan, Ex-Servicemen, Mines and Minerals and Rural Industries Project.
2. THE HON. THIRU K. MANOHARAN, Minister incharge of Finance, Planning, Commercial Taxes and Excise, Revenue and Legislature.
3. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister incharge of Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Iron and Steel Control and Electricity.
4. THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR, Minister incharge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Legislation on Money Lending, Legislation on Chits and Registration of Companies.
5. THE HON. THIRU G. R. EDMUND, Minister incharge of Food, Food Production, Co-operation, Fisheries, Registration, Forest including Cinchona, Youth Service Corps and Price Control.
6. THE HON. THIRU R. M. VEERAPPAN, Minister incharge of Information and Tourism, Publicity, Film Technology, Tourism Development Corporation and Cinematograph Act.
7. THE HON. THIRU C. ARANGANAYAGAM, Minister incharge of Education including Technical Education, Official Language and Employment and Training.
8. THE HON. THIRU K. KALIMUTHU, Minister incharge of Local Administration, Municipal Administration, Community Development, Panchavats, Panchayat Union and Rural Indebtedness.

9. THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDHAM, Minister incharge of Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board and Town Planning.

10. THE HON. THIRU P. SOUNDARAPANDIAN, Minister incharge of Harijan Welfare, Backward Classes, Stationery and Printing, Government Press and Hill Tribes and Bonded Labour.

11. THE HON. THIRU C. PONNAIYAN, Minister incharge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act, Highways and Ports.

12. THE HON. SELVI P. T. SARASWATHI, Minister incharge of Social Welfare including Women and Children's Welfare, Animal Husbandry, Beggars' Home, Orphanages, Indian Overseas and Refugees, Evacuees and Correctional Administration.

13. THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU, Minister incharge of Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing, Agro-Engineering Wing, Milk Dairy Development Corporation and Operation Flood Project.

14. THE HON. THIRU K. RAJAMOHAMMED, Minister incharge of Handlooms and Textiles, Accommodation Control, News Print Control, Agro-Service Co-operative Societies at Block, District and Apex Level including Federation, Waqfs, Yarn, Khadi and Village Industries.

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர்

திரு. பிரபுதாஸ் பட்வாரி.

அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள்

1. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய ஆளுகைப் பணியாளர், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளர் சம்பந்தப்பட்டவை, காவல், தேர்தல்கள், பயண இசைவுச் சீட்டு, மதுவிலக்கு, நல்வாழ்வு, மருந்துகள், அறநிலையத் துறை, இலஞ்ச ஒழிப்பு, தொழில் நிறுவனங்கள், யூமிதானம்-கிராம தானம், முன்னாள் இராணுவத்தினர், காங்கம்-கனிவளம், ஊரகத் தொழில் நிறுவனத் திட்டங்கள்.

2. மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் (நிதித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : நிதி, திட்டம், வணிக வரிகள், ஆயத் துறை, வருவாய், சட்ட மன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : பொதுப்பணி, சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்ட வேலை உட்பட்ட சிறு பாசனங்கள், இரும்பு-எஃகுக் கட்டுப்பாடு, மின்சாரம்.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி முதலியார் (சட்டத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைகள், எடைகள்-அளவைகள் சட்டம் இயற்றல், கடன் கொடுத்தல் சட்டம் இயற்றல், சீட்டு நிதிச் சட்டம் இயற்றல், நிறுவனங்கள் பதிவு.

5. மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எம்.என்.டி (உணவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : உணவு, உணவு உற்பத்தி, கூட்டுறவு, மீன் வளம், ஆவணப் பதிவுத் துறை, சிங்கோலா உள்பட வனங்கள், இளைஞர் அணி, விலைக்கட்டுப்பாடு.

6. மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் (செய்தி சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : செய்தி, விளம் பாம், திரைப்படத் தொழில் துட்பவியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், திரைப்பட உ...

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி, ஆட்சிமொழி, வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

8. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊரகக் கடன்கள், சமுதாய வளர்ச்சி.

9. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராசவாணந்தம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழிலாளர், வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ்நாடு குடி நீர் வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு.

10. மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: அரிசன நலம், பிற்பட்ட வகுப்பினர், எழுதுபொருள் அச்சுத் துறை, அரசு அச்சகம், மலைவாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர்.

11. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: போக்குவரத்து, அரசுடை மையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, இயக்கூர்திகள் சட்டம், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள்.

12. மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூக நலம், கால்நடை பராமரிப்பு, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி, அனாதை விடுதிகள், வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப் பட்டவர்கள் நலம், சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

13. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: வேளாண்மை, வேளாண்மை மறு நிதி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, அக்ரோ பொறியியல் பிரிவு, பால், பால் வள நிறுவனம், பால் பெருக்குத் திட்டம்.

14. மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (கைத்தறி-ஆலைத் துணிகள் ற அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: இட திக் கட்டுப்பாடு, அச்சுக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, கூட்டமைப்பு உள்ளிட்ட ட்டார-மாவட்ட தலைமை இடம் சார்ந்த வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வக்ப், நெசவு, நூல், கைத்தறி, கதர், கிராமத் தொழில்கள்.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

மேலவைத் தலைவர்.

[அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 184 (1)-வது பிரிவின்கீழ் தலைவரிடே அலுவல்களைத் துணைத் தலைவர் மேற்கொண்டிருக்கிறார்.]

மேலவைத் துணைத் தலைவர்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

1. திரு. கோ. சி. மணி.
2. திருமதி சத்தியவாணிமுத்து.
3. திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்.
4. திரு. கே. எஸ். கணபதி.

மேலவைச் செயலாளர்.

திரு. சி.கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

சார்புச் செயலாளர்.

திரு. த. பி. டெல்லிதுரை, பி.எஸ்ஸி., பி.ஜி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தலைமை நிருபர்.

திரு. எஸ். நடராஜன்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின்
(தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

தொகுதி.

(2)

(1)

1. அப்துல் வகாப், கே.எஸ். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
2. அறிவழகன், க., எம்.ஏ. சென்னை-செங்கற்பட்டு ஆசிரி
யர்கள் தொகுதி.
3. ஆற்காடு வீராசாமி, நா. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
4. இளம்பரிதி மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
5. இராகவானந்தம், எஸ். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
(தொழிலாளர் நலத்துறை
அமைச்சர்).
6. இராஜகோபால், கி.வி. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
7. இராமகிருஷ்ணத் தேவர், இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி
எஸ். மன்றத் தொகுதி.
8. இராம சுப்பையா, .. நியமனம். .
காரைக்குடி. ..
9. இராமசாமி படையாச்சி, தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி
எஸ்.எஸ். மன்றத் தொகுதி.
10. இராஜா முகமது, கே. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
(கைத்தறி, ஆலைத் துணி
கள் துறை அமைச்சர்).
11. எல்லமந்தா, பி. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
12. கணபதி, கே.எஸ். .. தஞ்சாவூர்—திருச்சிராப்பள்ளி
ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
13. சக்திமோகன், ஆர். .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
14. சங்கரலிங்கம், எம். .. திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி
ஆசிரியர்கள் தொகுதி.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

15. சத்தியவாணிமுத்து .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
16. சந்தோஷம், டி., எம். ஏ., .. தமிழ்நாடு தெற்கு பட்டதாரி
பி. எல். .. கள் தொகுதி.
17. சாம்பசிவம், இரா. .. தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி
.. மன்றத் தொகுதி.
18. சிவஞானம், ம. பொ. .. நியமனம்.
(துணைத் தலைவர்).
19. சுந்தரேசத் தேவர், என். .. தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்
.. றத் தொகுதி.
20. சுவாமிநாதன், ஜி., பி. பார் .. தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய
.. மனி. .. பட்டதாரிகள் தொகுதி.
21. தங்கப்பாண்டியன், வே., .. இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி
.. பி. ஏ., பி. டி. .. மன்றத் தொகுதி.
22. தங்கவேல், ஏ. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
23. தமிழரசி, சி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
24. தாமஸ், பி. ஆர். மதுரை—இராமநாதபுரம்
.. ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
25. தாமோதரன், ஏ. ஆர். .. தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரி
.. பி. எஸ். எஸ். (ஆனர்ஸ்). .. கள் தொகுதி.
26. தாமோதரன், ஜி. ஆர். தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய
.. பட்டதாரிகள் தொகுதி.
27. இராவீடமணி, ஆ. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
28. டிமாண்டி, டென்கில் மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
.. வின்சென்ட்
29. தேவராஜ், வி. எம். வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி
.. மன்றத் தொகுதி.

தொடரிலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

30. நடராஜன், எம். கே. டி. .. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி
.. மன்றத் தொகுதி.
31. நாராயணசுவாமி முதலியார் .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
.. கே. (சட்டத் துறை
.. அமைச்சர்).
32. நீலநாராயணன் மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
33. பக்கர், எம். எம். நியமனம்.
34. பலராமன், எல். வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி
.. மன்றத் தொகுதி.
- *35. பாலகுருசாமி, ஆர். நியமனம்.
36. பாலசுப்ரமணியம், அ. சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி
.. மன்றத் தொகுதி.
37. பாலசுப்பிரமணியம், கு. மா. நியமனம்.
- *38. புலமைப்பித்தன் நியமனம்.
39. பெரியண்ணன், வி. ஆர். சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி
.. மன்றத் தொகுதி.
40. மணி, கோ. சி. தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத்
.. தொகுதி.
- *41. மந்தாகிணி கிருஷ்ண நியமனம்.
.. மூர்த்தி.
42. மாசிலாமணி, மு. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
43. மாணிக்கம், பி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
44. முத்து, எஸ். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
45. முத்துகிருஷ்ணன், டி. வி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
46. முருகேசன், எச். எல். நியமனம்.
47. வில்வம், ஏ. கே. நியமனம்.
48. வில்சன் அப்பலோஸ், என். கன்னியாகுமரி உள்ளாட்
.. மன்றத் தொகுதி.
49. வீரப்பன், ஆர். எம். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
.. (செய்தி-சுற்றுலா
.. அமைச்சர்).

*31—12—1977 அன்று நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள்.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

50. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர், திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி
ஒய். மன்றத் தொகுதி.
51. ஜார்ஜ் கோமகன் .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
52. வெற்றிடம் .. சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
53. வெற்றிடம் .. சென்னை மாவட்ட பட்ட
தாரிகள்.
54. வெற்றிடம் .. சென்னை மாவட்ட பட்டதாரி
கள்.
55. வெற்றிடம் .. வட ஆர்க்காடு—தென் ஆர்க்
காடு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
56. வெற்றிடம் .. சேலம்—தர்மபுரி—கோயம்புத்
தூர்—நீலகிரி ஆசிரியர்கள்
தொகுதி.
57. வெற்றிடம் .. கோயம்புத்தூர், நீலகிரி உள்
ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
58. வெற்றிடம் .. கோயம்புத்தூர், நீலகிரி உள்
ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
59. வெற்றிடம் .. செங்கல்பட்டு உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
60. வெற்றிடம் .. மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
61. வெற்றிடம் .. மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
62. வெற்றிடம் .. திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
63. வெற்றிடம் .. திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

வியாழக்கிழமை, 1978 ஜனவரி 5.

சென்னை, செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில்
பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் (திரு.
ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Visit of Prime Minister of India.

* 51 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the
Chief Minister be pleased to state—The amount of expenditure
incurred by the Government in connection with the visit of the Prime
Minister of India during the recent Legislative Assembly Elections?

இந்தியப் பிரதமர் வருகை.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள்
கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

நடைபெற்ற சட்ட மன்றத் தேர்தலின்போது தமிழ்நாட்டிற்கு இந்தியப்
பிரதமர் வருகை தந்ததின் காரணமாக அரசுக்கு ஏற்பட்ட செலவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (மாண்புமிகு முதலமைச்சர்
சார்பில்) : நடைபெற்ற சட்ட மன்றத் தேர்தலின் போது தமிழ்நாட்டிற்கு
இந்தியப் பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள், வருகை தந்ததின்
காரணமாக அரசுக்கு ஏற்பட்ட செலவு ரூபாய் 8,40,278.95 (ரூபாய் எட்டு
இலட்சத்து நூற்பதாயிரத்து இருநூற்று எழுபத்தெட்டும் தொண்ணூற்று
ஐந்து காசுகளும்) ஆகும்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : தேர்தல் நேரத்தின்போது, அரசியல் கட்சிப்
பிரச்சாரத்திற்காக பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வரும்போ
தெல்லாம் அதற்காகும் செலவைப் பொறுத்தவரையில், பாதுகாப்பை முன்னிட்டு
ஆகும் செலவை அரசும், மற்றவைகளுக்கு ஆகும் செலவை பாரதப் பிரதமர்
சார்ந்துள்ள அரசியல் கட்சியும்தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு
மரபு உண்டா? அப்படியானால், அந்த மரபை, இந்த அரசு பின்பற்றி
யிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 5]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : பாரதப் பிரதமர்கள் தமிழகத் திற்கு வருகை தந்தபோதெல்லாம், அவர்களின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு, அவர்கள் எந்தக் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டாலும், அந்தக் கூட்டங்கள் எல்லாம் பாதுகாப்புக்கு உட்பட்டவைகளாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற காரணத்தால், அரசாங்கமே அத்தனை வேலைகளையும் செய்து, அவர் அரசியல் கட்சிக் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டாலும், அப்படிப்பட்ட கூட்டங்களுக்கான மேடை அமைப்பது, ஒலி பெருக்கி அமைப்பது, விளம்பரம் செய்யவது போன்ற செலவுகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியிடமிருந்து வசூல் செய்யப்படும் என்று ஒரு மரபு இருக்கிறது. அந்த மரபை இந்த அரசு கின்பற்றியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு வருகை தந்தபோது ஏற்பட்ட செலவில் ஒரு பகுதியை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று அந்த மரபைப்பற்றி இந்த அவையிலேகூட சொல்லப்பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சியைப் போல, தற்போதைய பாரதப் பிரதமர் சார்ந்திருக்கிற ஜனதா கட்சியின் சார்பாக, செலவான தொகையில் எந்த அளவுத் தொகையைத் தருவதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தற்போதைய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வருகை தந்தபோது செலவான தொகை ரூபாய் 5,28,602-35 ஆகும். இதில் அரசு ஏற்க வேண்டிய தொகை ரூபாய் 4,86,291-62 ஆகும். ஜனதா கட்சி ஏற்க வேண்டிய தொகை ரூபாய் 42,310-73 ஆகும். ஜனதா கட்சி ஏற்க வேண்டிய தொகையை அந்தக் கட்சியிடமிருந்து அரசு பெற்றுக்கொண்டுவிட்டது. இது மே மாதத்தில் பிரதமர் அவர்கள் வருகை தந்ததற்கான செலவாகும்.

அடுத்து, ஜூன் மாதத்தில் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் இங்கே மீண்டும் வருகை தந்தபோது செலவான தொகை ரூபாய் 3,11,676-60. இதில் அரசு ஏற்கவேண்டிய தொகை ரூபாய் 2,68,037-22 ஆகும். ஜனதா கட்சி ஏற்க வேண்டிய தொகை ரூபாய் 43,639-37 ஆகும். இந்தத் தொகையை ஜனதா கட்சியிடமிருந்து அரசு பெற்றுக்கொண்டது.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : பாரதப் பிரதமரின் வருகையை முன்னிட்டு ஆன செலவில் ஜனதா கட்சி தனது பங்கைச் செலுத்திவிட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதைப் போலவே முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு விஜயம் செய்தபோது ஆன செலவில் காங்கிரஸ் கட்சியின் பங்கு அந்தக் கட்சியிடமிருந்து வசூலிக்கப் பட்டுவிட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : அடுத்து வரும் கேள்வி, இது தொடர்பாக இருக்கிற காரணத்தால், தங்களின் அனுமதியோடு இரண்டு கேள்வி களையும் ஒன்றாக எடுத்துக்கொண்டு பதிலளிக்கச் சொன்னால், அவ்வாறு சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். தனித் தனியாகத்தான் சொல்ல வேண்டு மென்றாலும், அவ்வாறே சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நானே சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தேன். உரிமைப் பிரச்சினை வந்துவிடக்கூடாதே என்று நான் இருந்து விட்டேன். நீங்கள் கேட்பதால், இரண்டையும் சேர்த்துச் சொல்லுங்கள் என்று கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்தபோது மொத்தம் செலவான தொகை ரூபாய் 13,14,166-68. மேற்கண்ட தொகையில் ரூபாய் 69,091-00 மட்டும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. அத்தொகையை அவர்கள் செலுத்துமாறு கேட்கப்பட்டுள் ளார்கள்.

Visit of Former Prime Minister of India.

* 52 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) the amount of expenditure incurred by the Government in connection with the visit of the former Prime Minister to Tamil Nadu, during the recent Parliamentary Elections;

(b) whether the Government bore the expenditure in full;

(c) or whether any political party shared the expenses?

முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் வருகை.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலின்போது முன்னாள் பிரதமர் தமிழ்நாட்டிற்கு வருகை தந்ததை யோட்டி அரசிற்கு ஏற்பட்ட செலவு எவ்வளவு?

(இ) செலவு முழுவதையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதா?

(உ) அல்லது அரசியல் கட்சி ஏதாவது செலவுத் தொகையில் பங்கு செலுத்தியதா?

[1978 ஜனவரி 5]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சார்பில்): (அ) ரூபாய் 13,14,166.68 (ரூபாய் பதிமூன்று இலட்சத்து பதினான்கு ஆயிரத்து நூற்றி அறுபத்து ஆறும், அறுபத்தெட்டு காசுகளும்). (இ) இல்லை.

(உ) மேற்கண்ட தொகையில் ரூபாய் 63,091-00 (ரூபாய் அறுபத்தொன்பதாயிரத்து தொன்னூற்றொன்று மட்டும்) தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டியதுள்ளது. அத்தொகையை அவர்கள் செலுத்துமாறு கேட்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : இதில் இரண்டு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இந்நாள் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வருகை தந்ததையொட்டி ரூபாய் எட்டு லட்சம் சொச்சம் செலவாகியிருக்கிறது. ஆனால் முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் இங்கே வந்தபோது, சுமார் ரூபாய் 13 லட்சத்திற்கு மேல் செலவாகியிருக்கிறது. இந்நாள் பாரதப் பிரதமரின் வருகையைப் போலுத்து, ஜனதா கட்சி தனது பங்கைச் செலுத்தி விட்டது. ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியினர் அவர்களின் பங்குத் தொகையைச் செலுத்தவில்லை. இவ்வாறு அவர்களின் பங்கைச் செலுத்தாமலிருப்பது அவர்களின் வழக்கமாகப் போய்விட்டது. எனவே காங்கிரஸ் கட்சியினரிடமிருந்தும் இந்தத் தொகையை வசூலிக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : முன்னாள் பிரதம அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, இந்நாள் பாரதப் பிரதம அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வருகை தருகிறபோது, அவர்களுக்குரிய பாதுகாப்பைத் தருவது இந்த அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும். அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள் கலந்துகொள்ளுகிற நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் பேசுகிற கூட்டங்களுக்கான மேடை அமைத்தல், ஸ்லி பெருக்கி அமைத்துத் தருதல் ஆகியவற்றையும் அரசாங்கத்தின் செலவிலே ஏற்பாடு செய்தாலும், அதில் ஒரு பங்கை அந்தக் கட்சி செலுத்த வேண்டும் என்ற நியதியைப் பின்பற்றி வருகிறோம். ஒரு பிரதமர் வருகிறபோது, கூடுதலாகச் செலவாகுமா? இன்னொரு பிரதமர் வருகிறபோது, குறைவாகச் செலவாகுமா என்பதற்கு வேறுவிதமான காரணங்களைக் கற்பிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் செலவுகள் எல்லாம் அந்தப் பிரதமர் கலந்து வற்றின் அடிப்படையில் ஏற்படுகின்றனவே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சி இரண்டாகப் பிரிவுபட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இதில் எந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியிடமிருந்து அரசு இந்தத் தொகையை வசூலிக்க இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

[1978 ஜனவரி 5]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மிகவும் சிக்கலான ஒரு கேள்வியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் பொதுவாகப் பின்பற்றக்கூடிய சம்பிரதாயத்தை மட்டும் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்றாக இருந்து திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களின் தலைமையில் ஒன்றாகவும், மற்றவர்கள் தலைமையில் ஒன்றாகவும் ஆக மொத்தம் இரண்டாகப் பிரிந்து எது உண்மையான காங்கிரஸ் என்றெல்லாம் விவாதம் நடத்தப்பட்டு, நீதி மன்றம் வரை கொண்டிப்போய், இறுதியாக ஒன்று ஆர்கனைசேஷன் காங்கிரஸ் என்றும், மற்றது காங்கிரஸ் என்றும் உருவானது. அப்போது இப்போது நாம் காங்கிரஸ் கட்சியிடமிருந்து அதன் பங்கை வசூலிக்க வேண்டுமென்பதும், அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதும் உண்மை. காங்கிரஸ் என்பது எது என்பது விவரத்தில் தெரிந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. எனவே அதன் மூலமாக நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், நிச்சயமாக இந்தப் பங்குத் தொகை வசூலிக்கப்பட்டுவிடும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : இந்த மாதிரி பொதுக் கூட்டங்களுக்கு பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் செல்லுகிறபோது, எந்தக் கட்சியின் சார்பாக பிரதமர் வருகிறாரோ, எந்தக் கட்சியின் சார்பாகப் பொதுக் கூட்டம் நடத்தப்படுகிறதோ, அந்தக் கட்சியின் தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்களைக் கலந்துகொண்டு, “நீங்கள் இந்தச் செலவை ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா?” என்று கேட்டு, அவர்களின் அனுமதி வாங்கிய பிறகு, இதை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது அரசாங்கம் ஆரம்பத்தில் மொத்தச் செலவையும் தானே செய்துவிட்டு, பிறகு அந்தக் கட்சிக்காரர்களிடம் அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய பங்குபற்றித் தெரிவித்து அவர்களிடம் வசூலிக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : பிரதமர் அவர்கள் இங்கே வருகிற போது, கட்சி சார்பற்ற நிகழ்ச்சிகளில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால், முழுச் செலவையும் அரசே செய்து விடுகிறது. அப்படி கட்சிச் சார்பற்ற நிகழ்ச்சிகளாக இல்லாமல், தனிப்பட்டவர்கள் ஏற்பாடு செய்யும் சங்கத்தின் சார்பில் இருந்தால், உதாரணமாக அண்மையில் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சார்பில் ஒரு நிகழ்ச்சியில் நடந்து பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்; அந்த நிகழ்ச்சிக்கான செலவை தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தான் தர வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு முன்கூட்டியே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். இவ்வாறு அவர்களுக்குத் தகவல் தந்து, அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். இவ்வாறு அவர்களுக்குத் தகவல் தந்து, “உங்கள் நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்வதற்குத்தான் பிரதமர் அவர்கள் இங்கே வருகிறார்கள்; எனவே நீங்கள் இதற்கான செலவை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லுகிறோம். பிரதமர் வருகையை ஒட்டி, ரோடு பராமரிப்பு, ஹெலிகாப்டர் இறங்குவதற்கான தளம் அமைப்பது, மேடை போடுவது, ஒளி

[1978 ஜனவரி 5]

ஒளி அமைப்பது, விளம்பரம் தருவது ஆகிய எல்லாச் செலவுகளையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி விடுவதால், அவர்களும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். எனவே அவர்கள் இந்தப் பங்குத் தொகையைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் எந்தவிதமான கருத்து வேற்றுமைக்கும் இடம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அண்மையில் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் வருகை தந்தபோது, 13 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவானதாகவும், மாண்புமிகு திரு. மொரார்ஜி பாய் அவர்கள் வந்தபோது, ரூபாய் எட்டு லட்சம் சொச்சம் செலவானதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியப் பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களை 'பாய்' என்று குறிப்பிடுவது மரியாதையாக இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : 'பாய்' என்ற சொல் மிகவும் மரியாதைக் குரியதாகும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 'பாய்' என்றால் சாயு என்று நினைத்துக்கொண்டு கேட்கிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : எனவே இருவர் வருகையின் போது ஏற்பட்ட செலவில் சுமார் ரூபாய் ஐந்து லட்சம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதற்கு சுற்றுப்பயணம் செய்த நாட்கள் காரணமாக இருக்கலாம் அல்லது பங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகளின் எண்ணிக்கை காரணமாக இருக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே இருவரும் தனித்தனியாகச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட நாட்கள் எத்தனை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் மதிப் பிரகாசு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் 7, 8 ஆகிய தேதிகளில் தமிழ்நாட்டிற்கு வருகை தந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் கன்னியாகுமரி முதல் சென்னை வரை பல்வேறு பொதுக் கூட்டங்களில் நிகழ்ச்சிகளில், அதிகமான கூட்டங்களில் அவர்கள் கலந்துகொண்டதாலும், அவர்கள் கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கான செலவுகளோடு, அவர்கள் வந்த ஹெலிகாப்டர் இறங்க தளம் அமைத்தல், சாலையோரத் தடுப்பு அமைப்பு, உணவு உறைவிடம், தொலைபேசி, மேடை அமைத்தல், ஒலி ஒளி, அலங்கார அமைப்பு ஆகிய அனைத்திற்குமாகத்தான் மொத்தம் ரூபாய் 13,14,166-68 செலவானது.

1978 ஜனவரி 5]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : ஹெலிகாப்டரில் வருவது அவர்களுடைய செலவு அல்லவா? அதை நம் மாநிலம் ஏற்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : அவர்கள் ஹெலிகாப்டரில் வந்தால், ஹெலிகாப்டர் இறங்க வேண்டிய இடம், அதற்குத் தேவையான தளம் அமைக்கும் செலவு ஏற்படுகிறது. அதை மாநிலம் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the Hon. Minister has mentioned that a sum of Rs. 69,000 has not been remitted by the Congress Party towards election expenditure involved in the Prime Minister's visit. May I know whether this will not disqualify all the nineteen Members of Parliament who have been elected from the Congress Party?

(பிற்பகல் 4-10)

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இதற்கும் நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கும், அவர்களுடைய பதவி தகுதியின்மை யாக்கப்படுவதற்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியது போல, அவர்களுக்குப் பல பிரச்சினைகள் இருப்பதனால், ஒருவேளை தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இருந்தாலும் அவர்கள் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாம் கண்டிப்பாக வசூலித்து விடுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் வந்திருந்த போது, அந்தப் பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டின் தரம் கொஞ்சம் கூடுதலாகவும் இப்போது இருக்கின்ற பாரதப் பிரதமர் வந்தபோது செய்த ஏற்பாட்டின் தரம் குறைவாகவும் இருந்ததா? அதனால் அந்தச் செலவில் வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அவர்கள் குறைவான பாதுகாப்பு வேண்டும் என்றும், முன்னாள் பிரதமர் கூடுதலான பாதுகாப்புத் தேவை என்றும் கேட்டார்களா அல்லது இந்த அரசே அப்படி ஒரு ஏற்பாடு செய்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் வருகை தந்தது 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம். அப்போது நெருக்கடி நிலை இருந்தது. ஆளுநர் ஆட்சி இங்கே இருந்தது. அந்த நேரத்திலே முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி முதல் சென்னை வரை நிரம்ப நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு கலந்து கொண்ட காரணத்தினாலேயே, இவ்வளவு கூடுதலான செலவு ஆகியது. பாரதப் பிரதமர் இங்கே வருகின்ற போது அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் விதி.

[1978 ஜனவரி 5]

பொதுவாக எல்லோருக்கும் ஒரே விதிதான் இருக்கிறது. அதிலே எந்த வேறுபாடும் இல்லை. இப்போது நம்முடைய ஆட்சி வந்த பிறகும், நாம் ஒரே மாதிரியான நிலையைத்தான் பின்பற்றி வருகிறோம். அதற்கு மேலே கருத்துத் தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை என்று நான் எதிர்ப் கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன் : இந்த அவையிலே இரு பாரதப் பிரதமர்களைப்பற்றி ஒரு கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு விவாதம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல நிலையில் பேசுவது இருந்தாலும், ஒரு பக்கம் நல்ல நிலை இல்லை என்று உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். முன்னாள் பிரதமர் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் வந்தார்கள், செலவு வித்தியாசம் என்ன என்று கேட்கின்ற நிலை ஏற்படும் போது, அவர் எவ்வளவு தூரம் பயணம் செய்தார் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுவார்களானால், நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எத்தனை மைலேஜ் என்று சொல்ல வில்லை. கன்னியாகுமரியிலிருந்து மதராஸ் வரை என்று ஏற்கெனவே அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Release of Prisoners

* 53 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) the total number of prisoners released in Tamil Nadu on the birthday of Arignar Anna (i.e.) on 15th September 1977; and

(b) the number of them who were awarded life imprisonment?

கைதிகள் விடுதலை.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1977 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 15 ஆம் நாள் அறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாளைப்பொட்டி தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் எத்தனை கைதிகள் விடுவிக்கப்பட்டனர்?

(இ) இவர்களில் எத்தனை பேர் ஆயுள் தண்டனை வழங்கப்பெற்றவர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சார்பில் நான் பதிலளிக்க விரும்புகிறேன்.

(அ) 3,396.

(இ) 24.

[1978 ஜனவரி 5]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இது ஒரு நல்ல முன் மாதிரி. வரவேற்கத்தக்கது. ஆயுள் தண்டனை கைதிகளைப்பற்றி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குப் பரிசு காட்டவில்லை என்ற குறை ஏற்பட்டு, மதுரை மத்திய சிறைச்சாலையிலே பெரிய ஊர்ச்சி ஏற்பட்டு, ஒரு நாள் முழுவதும் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அரசு, என்ன வாக்குறுதியின்பிழ் அந்த உண்ணாவிரதத்தை முடித்தது, அதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 94வது பிறந்த நாளைப்பொட்டி ரொயிஷன் என்ற பெயரில் அரசாங்கம் கொடுத்த சலுகை.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : அமைச்சர் அவர்களிடம் வினாக்கம் இல்லை என்றும், இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். அன்றையதினமே ஆயுள் கைதிகள் அதிகமான சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதையொட்டி மதுரை மத்திய சிறைச்சாலையில் மாத்தினமீது உட்கார்ந்தனாண்டு போராட்டம் நடத்தினார்கள். ம.ஆர்.ஓ., கலெக்டர் எல்லாம் கூடி, பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, சமரசமான முடிவு செய்தார்கள். அது சம்பந்தமாக விவரங்கள் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அதற்கான உத்தரவை அரசாங்கம் இடம்போதே அதற்கு ஒரு நிபந்தனை விதித்திருக்கிறது. 14 ஆண்டுகள் சிறை ஆயுள் கைதிகளுக்கு தண்டனை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கோ. சி. மணி : கைதிகள் சிறைச்சாலையிலே ஒரு நாள் உண்ணாவிரதம் இருந்து போராட்டம் நடத்தியபோது, கலெக்டர், ம.ஆர்.ஓ. இவர்கள் எல்லாம் சென்று அவர்களிடம் மத்தியஸ்தம் பேசி முடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே சமரசம் ஏற்பட்டது. சமரசத்தின்படி இப்போது நடைபெறுகின்றதா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அது பற்றிய விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய கேள்விக்கு உடனடி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறார். அது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 5]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எம்.என்.டி : மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பேரவையிலே சில சட்டங்களைத் தாக்கல் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஏககாலத்திலே சட்ட மன்ற அவைகள் நடைபெறுவதாலே கொஞ்சம் வளைந்து கொடுப்பது நல்லது.

Increment for Teachers

* 54 Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact, that increment cuts are freely imposed on teachers serving in aided schools in West Ramanathapuram Educational District;

(b) if so, the reasons thereof ; and

(c) the number of teachers affected?

ஆசிரியர் சம்பள உயர்வு.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேற்கு இராமநாதபுரம் கல்வி மாவட்டத்திலுள்ள மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் ஆண்டு சம்பள உயர்வுக்கு வரம்பின்றி தடை விதிக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

(உ) இதனால், பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) முறையிட்டதிகாரிகளால் இரண்டு முறையீடுகள் மட்டுமே பெறப்பட்டுள்ளன. ஆகையினால் வினாவில் கூறப்பட்டுள்ள நிலை உண்மை இல்லை எனத் தோன்றுகிறது.

(இ) & (உ) இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : ராஜபாளையம் பள்ளியிலே ஆசிரியர்களுக்கு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி அனுமதியில்லாமல் பள்ளி நிர்வாகம் அவர்களுக்கு ஊதிய வெட்டு செய்திருக்கிறது. அந்த ஆணையை ரத்து செய்து அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்படிப்பட்டவர்கள் முறைப்படி முறையீடுகள் செய்வார்களானால், நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 5]

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : முகவரில் உள்ள பள்ளியிலே ஆசிரியர் சிறு விடுப்பு சம்பந்தமாக சில பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டு, மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் சில குறிப்பு வழங்கியும், அந்தக் குறிப்பை மதிக்காது, தாளாளரிடம்தான் அந்தச் சிறு விடுப்பு வாங்க வேண்டுமென்று தலைமையாசிரியர் வற்புறுத்தியதனாலே, சில பிரச்சினைகள் உருவாகி, இது குறித்துக் கேட்டபோது, விளக்கக் குறிப்பின் மூலம் சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினரிடம் அனுப்பியதையும் ஒரு குற்றமாக எடுத்துக்கொண்டு இரண்டு ஊதிய வெட்டு செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்களா? இது முறை யாகுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தமிழ்நாடு தனியார் அங்கீகரிப்புச் சட்டம் 1973-ன் கீழ் பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் முறையீடுகள் அனுப்ப வேண்டும். அப்படி அனுப்பியிருந்தால் மட்டுமே, நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

Pillaimar Sangam High School, Sammatipuram

* 55 Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the teachers reinstated in Pillaimar Sangam High School, Sammatipuram, Madurai, have not yet been sanctioned increment or Selection Grade and the arrears due to them; and

(b) if so, the reasons for the delay?

சம்மட்டிபுரம் பிள்ளைமார் சங்க உயர்நிலைப் பள்ளி.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை, சம்மட்டிபுரத்தில் உள்ள பிள்ளைமார் சங்க உயர்நிலைப் பள்ளியில் மீண்டும் பணியில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அல்லது தேர்வுத் தரமும் அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளும் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், காலதாமதத்திற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(இ) பள்ளி மேலாண்மை, மீள்பணியில் அமர்த்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் செய்து, ஆண்டு ஊதிய உயர்வு மற்றும் தேர்வுநிலை வழங்கு வதற்கு வேண்டிய விபரங்களை முழுமையாக உரிய காலத்தில் மாவட்டக் கல்வி அலுவலருக்கு அனுப்பாமையே தாமதத்திற்குக் காரணமாகும்.

[1978 ஜனவரி 5]

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : அநியாயமாகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட 11 ஆசிரியர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, பின்னர் மாநிலப் பள்ளியிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பிள்ளைகள் குறைவு காரணமாக, ஒரே ஒரு தமிழாசிரியர் புலவர் சுப்பையா என்பவர் அமெரிக்கன் கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணி மாற்றம் செய்யப்பட்டு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்று வரை அடிப்படை ஊதியத்தான் வழங்கப் படுகிறது. ஊதிய உயர்வும் பாக்கியும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் இயக்குநரிடத்திலிருந்து பதிவு ஏடு வராமல் தேங்கிக் கிடக்கிறது என்று கூறப் படுகிறது. எனவே பதிவு ஏட்டை வெளியேற்றி, அவருக்கு ஊதிய உயர்வையும் பாக்கியையும் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதைப்பற்றிப் பரிசீலித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : பள்ளி நிர்வாகம் கேட்ட தகவலைக் கொடுக்க வில்லை. அதனால் சம்பள நிர்ணயம் செய்ய முடியவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அத்தகைய நிர்வாகத்தின்மீது அதன் காரணமாக அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது? கல்விச் சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : புகார்கள் இடம் கொடுக்காமல் உதவி பெறும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய தேர்வு நிலைப் பதவி, மற்றும் ஊதிய உயர்வுகளை அவ்வப்போது தாமதமில்லாமல் உரிய நேரத்தில் வழங்க வேண்டும் என்று மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 4-20)

Government Arts College for Women, Thanjavur

* 56 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether any representations have been received during July, 1977, from the residents of Thanjavur regarding the irregularities in the selection of students for the Pre-University Course for 1977-78 by the authorities of the Government Arts College for Women, Thanjavur; and

(b) if so, the action taken thereon?

[1978 ஜனவரி 5]

தஞ்சாவூர் அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூரில் உள்ள அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி அதிகாரிகள், 1977-78 ஆம் ஆண்டில் புகுமுக வகுப்புக்குரிய மாணவர்களைத் தெரிந்தெடுத்ததில் முறைகேடுகள் குறித்து தஞ்சாவூரில் வாழ்வோரிடமிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் முறையீடு எதுவும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : புகுமுக வகுப்பிற்கான மாணவிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் தவறுகள் இருக்கின்றனவென்றும், அதிக மார்க்குகள் வாங்கிய மாணவிகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல், குறைந்த மார்க்குகள் வாங்கியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், அதற்காகப் பணம் வாங்கியதாகவும் ஒரு புகார் அரசுக்கும் இயக்குநருக்கும் அனுப்பப்பட்டு, அதனுடைய நகல் எனக்கு புகார் வரவில்லை என்று சொல்வது எப்படி?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : புகார் யார் கொடுத்திருக்கிறார்கள்?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தஞ்சை நகரத்தைச் சேர்ந்த பெற்றோர்கள் அது போன்ற புகாரை அமைச்சரவர்களுக்கும், இயக்குநருக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதனுடைய நகல் எனக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதை வேண்டுமானாலும் அமைச்சரவர்களுக்கு அனுப்பத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : புகாரின் நகல் உங்களுக்கு வந்திருக்கலாம். அதை என்னிடம் கொடுத்தால், விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன். பொதுவாக அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளில் எப்படி மாணவர்களை அனுமதிக்க வேண்டுமென்பதற்கு சில வரன்முறைகள் செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் எந்தக் கல்லூரிபற்றியும் புகார் வரவில்லை. ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில், அல்லி என்ற மாணவி யின் தந்தை திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவர் புகார் செய்திருந்தாலும், தவறாக மாணவிகளைச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்று புகார் செய்திருந்தாலும், கல்லூரியில் அனுமதி சரியாக நடைபெற்றிருக்கிறதென்று துறையைச் சேர்ந்த

[1978 ஜனவரி 5]

வர்கள் சொல்கிறார்கள். எனினும் பிறகு அந்தக் கல்லூரியில் இடங்கள் அதிகப் படுத்தப்பட்டு, அந்த மாணவிக் கும் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு புகார்கள் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : முதலில் அமைச்சரவர்கள் புகாரே வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது ஒரு புகார் வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : புகார் வந்து, அந்த மாணவி சேர்க்கப்பட்டுவிட்டார் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குப் பிறகு எந்தவிதப் புகாரும் வரவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கேள்வியே மாணவர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதில் முறைகேடுகள் குறித்து ஜூலைத் திங்களில் முறையீடு எதுவும் வந்துள்ளதா என்பதுதான். அதற்கு 'இல்லை' என்று எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்? புகார் வரவில்லை என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்துமென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : குறிப்பிட்ட புகார்கள் வந்திருந்து, அதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தந்தால், நிச்சயமாக விசாரிக்கப்பட்டு, தவறுகள் இருக்குமானால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Minister for Sports.

* 57 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to have a separate Minister to be in charge of Sports Portfolio; and

(b) if so, the details thereof?

வினாயாட்டுத் துறைக்கு அமைச்சர்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வினாயாட்டுத் துறைக்குப் பொறுப்பு வகிக்க தனியாக அமைச்சர் ஒருவரை நியமிக்க அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை ஐயா.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

1978 ஜனவரி 5]

திரு. க. அறிவழகன் : தனியாக வினாயாட்டுத் துறைக்கு ஒரு மந்திரி நியமிக்கப்படுவாரா என்ற கேள்வியை முதலமைச்சரிடம் கேட்க வேண்டுமா அல்லது கல்வி அமைச்சரிடம் கேட்க வேண்டுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வியே வினாயாட்டாக இருக்கிறதே!

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : யாரிடத்தில் கேட்டிருந்தாலும், இந்தப் பதில்தான் வரும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அண்டை மாநிலமாகிய கர்நாடகாவில் கல்வித் துறைக்கு இருக்கும் பளுவினைக் குறைப்பதற்காக, வினாயாட்டுத் துறைக்கு என்று ஓர் அமைச்சகத்தை ஏற்படுத்தி, ஊக்கம் காட்டியிருக்கிறார்கள். அது பற்றி நமது அரசு பரிசீலித்ததா? அப்படிச் செய்வதன்மூலம் மாணவர்களுக்கு வினாயாட்டில் ஊக்கமும், கல்வியில் ஈடுபாடும் ஏற்பட்டு, அவர்களுடைய கவனம் ஆக்கத் துறைகளில் ஈடுபட உதவாதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : வினாயாட்டிற்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் 10 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த ஆண்டு ரூ. 16 லட்சமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டும் அந்தத் துறை நல்லமுறையில் நடைபெற சிறப்பான அக்கறையைக் காட்டி வருகிறோம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : நம்முடைய மாநிலத்திலே அமைச்சரவையிலே வினாயாட்டு மந்திரி என்று 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அப்படி இருந்தது உண்டா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 'வினாயாட்டுத் துறை மந்திரி' என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மேலும் வினாயாட்டுத் துறைக்காக பட்ஜெட்டில் ஏதாவது ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி என்றால், எவ்வளவு என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டில் அதை ரூ. 16 லட்சமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். எப்படி அமைச்சர் போட்டாலும், கடைசியில் வினாயாட்டு மந்திரி ஆகிவிடுமென்பதால் வேண்டாமென்று சொல்கிறோம்.

திரு. க. அறிவழகன் : வினாயாட்டுத் துறையில் தமிழ் நாடு பின் தங்கிவிட்டிருக்கிறதென்ற கருத்து இருக்கிறது. அதை முன்னால் இருந்த கல்வி அமைச்சரவர்கள்கூட பல கூட்டங்களில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வினாயாட்டுத் துறை வளர, மாநிலம் முழுவதிலுள்ள கிராமங்கள், சிறு

[1976 ஜனவரி 4]

சகரங்கள், பெரு நகரங்கள் அனைத்திலுள்ள மாணவர்கள் விளையாட்டுத் துறையில் அக்கறை காட்டி, முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாணவர்களைப் பொறுத்தாட்டும் தான் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மாணவர்கள் அல்லாதவர்களிடையேயும் விளையாட்டில் அக்கறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் இந்த அரசு கருதுகிறது.

THIRU D. V. D'MONTE: Sir, politics and parochialism have vitiated many of our sports bodies in the State. These are manned by the same people year after year. Have the Government any plan to constitute a separate Committee to go into the working of these associations and bodies and overhaul the entire system? If so, may I have the details?

THE HON. THIRU C. ARANGANAYAGAM: Sir, there is no such proposal at present.

Medical Reimbursement Facility for Teachers.

* 58 Q.—THIRU K. S. MANI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to extend the medical reimbursement facilities to the teachers working in Panchayat Schools; and

(b) if so, the date on which it will be given?

ஆசிரியர்களுக்கு மருத்துவ சுட்டுப் படி.

திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஊராட்சி மன்றங்கள் நடத்தும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு மருத்துவ சுட்டுப்படி கொக்கமாக வழங்கும் செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது முதல் வழங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழ இடமில்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : இதுபோன்ற கோரிக்கை ஆசிரியர்கள் மூலமாக ஏதாவது அரசுக்கு வந்திருக்கிறதா? வந்திருக்கிறதென்றால், அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : வந்திருக்கிறது. அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அரசு ஊழியர்களுக்குரிய மருத்துவ சலுகைகளை வழங்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1976 ஜனவரி 5]

திரு. க. அறிவழகன் : ஊராட்சி மன்றங்களில் பணி புரியும் ஆசிரியர்கள் அரசு ஊழியர்களைப் போல மருத்துவ சுட்டுப்படி பெற அரசு ஆணை இருந்தாலும், அவர்கள் அந்த சுட்டுப்படியைப் பெற முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் ஆங்காங்கே உள்ள நிதி நிலைமைகள்தான். ஆகவே அரசு, அவர்கள் அத்தனை பேரும் அந்தச் சலுகையைப் பெறுவதற்கான வசதிகளைச் செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : எங்கே அத்தகைய அளவுக்கு நிதி நிலைமை மோசமாக இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டால், அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : பொதுவாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதி நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. மற்ற துறைகளில் வேலை செய்யும் பணியாளர்களுக்கு அரசாங்கமே கொடுக்கிறது. அதுபோல் ஆசிரியர்களுக்கும் மருத்துவச் செலவை அரசாங்கமே நேடியாக ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லது. எனவே அந்த முறையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

(பிற்பகல் 4-30)

Tamil Nadu Dairy Development Corporation.

* 59 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quantity of milk procured per day by the Tamil Nadu Dairy Development Corporation; and

(b) the quantity of milk distributed per day?

தமிழ்நாடு பால்வள நிறுவனம்.

திரு. எஸ். பலராமன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ் நாடு பால்வள நிறுவனம் நாள் ஒன்றுக்கு கொள்முதல் செய்யும் பால் அளவு எவ்வளவு?

(இ) நாள் ஒன்றுக்கு விநியோகிக்கும் பால் அளவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) & (இ) நாள் ஒன்றுக்கு பால்வள நிறுவனம் சுமார் இரண்டு லட்சம் லிட்டர் பால் கொள்முதல் செய்கிறது. இப்படி கொள்முதல் செய்யும் பால் 4.5 சதவீத கொழுப்பும், 8.5 சதவீதக் கொழுப்பற்ற திண்மைப் பொருளும் (S. N. F.) அடங்கிய தரப்படுத்தப்பட்ட பாலாக மாற்றி, நாள் ஒன்றுக்கு சுமார் 2,62,000 லிட்டர் பால் விநியோகிக்கப்படுகிறது.

C 96-3

[1978 ஜனவரி 5]

திரு. எம். பலராமன் : இது தமிழ் நாடு பூராவிலும் தேவைக்கேற்ப நிறைவேற்றப்படுகிறதா? இல்லையென்றால், மேலும் இதை முனிசிபல் நகரங்களில் விஸ்தரிக்க அரசிடம் திட்டம் இருக்கிறதா? பால் அதிகமாகக் கொடுக்கிறோமென்று கூறப்பட்டும், கிராமங்களிலிருந்து கொள்முதல் செய்யப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தமிழ் நாடு முழுவதும் எவ்வளவு பால் தேவைப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு நாம் இப்போது விநியோகம் செய்யவில்லை. குறிப்பாக சென்னை நகரத்தில் மட்டும் 2 லட்சத்து 20 ஆயிரம் லிட்டர் பால் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அதனால் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் பேர் பால் பெற்று வருகிறார்கள். மற்ற நகரங்களிலும் இந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்காக அரசு ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் பல கிராமங்களில் எங்கெங்கு கூட்டுறவு முறையில் அமைந்த பால் பண்ணைகள் இல்லையோ அங்கே யெல்லாம் பால் பண்ணைகளை நிறுவ அரசு முயற்சி எடுத்து வருகிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, is there any proposal to increase the price of milk distributed by the Tamil Nadu Dairy Development Corporation or has it been done recently over the past four months?

THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU : Mr. Deputy Chairman, Sir, the increase in the price of milk is being considered by the Government. In the last four months it has not been increased by the Government.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : கிராமப் புறங்களில் பால் ஏராளமாக இருப்பதாகவும், அங்கிருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதை அரசு அறியுமா? அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : வருஷத்தில் இரண்டு சீசன்கள் உண்டு. ஒன்று 'லீன்' சீசன். அதாவது பால் வற்றுக் காலம். இன்னொன்று 'ப்ளஷ்' சீசன். அதாவது பால் அதிகமாகக் கிடைக்கும் காலம். பால் அதிகமாகக் கிடைக்காத காலங்களிலே எல்லாப் பாலையும் சங்கங்கள் மூலமாக வாங்கி 'சில்லிங் சென்டர்'—க்கு—குளிர் சாதன நிலையங்களுக்கு—அனுப்பி, அங்கே பக்குவப்படுத்தி, அது சென்னைக்கும், மதுரைக்கும், இடங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு வருகிறது. நவம்பர் மாதத்திலிருந்து ஏப்ரல் முடிய உள்ள காலம் 'ப்ளஷ்' சீசன். குளிர் காலங்களில் மாடுகள் கன்றுகளை ஈயும் பருவம். இந்தப் பருவத்தில் பால் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. தேவைக்கு மேலும் பால் கிடைப்பதால், எல்லாப் பாலையும் வாங்க முடியாத

[1978 ஜனவரி 5]

குழந்தை ஏற்படுகிறது. மேலும் குளிர் சாதன நிலையத்தில் பாலைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. அதே சமயத்தில் மக்களின் வாங்குகின்ற தன்மையும் அதிகமாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் எல்லாப் பாலையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறதென்பதை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : பால் அதிகமாகக் கிடைக்கிற காலத்திலே உள்ள பாலை எடுத்து, பால் பவுடர், குழந்தை உணவு போன்றவைகளை நல்ல முறையில் செய்து, தற்போது நாம் அப்படிப்பட்ட பொருள்களை வெளிநாட்டிலிருந்து வரவழைப்பதைத் தடை செய்வதற்காக உள்நாட்டிலேயே ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : ஏற்கெனவே மதுரையிலே, ஆடை நீக்கிய பாலை பால் பவுடராகச் செய்யக்கூடிய நிறுவனம் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய இயந்திரங்கள் ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு பால் பவுடரை உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ, அதைத்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதற்கு மேல் உள்ள பாலை பவுடராக்கக் கூடிய அளவுக்கு இயந்திரங்கள் அங்கே இல்லை. மேலும் உலக உணவுத் திட்டத்தின் கீழ் நமக்கு 'ஸ்கிம் பவுடர்' கொடுக்கப் படுகிறது. அதை ஐ.டி.சி. (Indian dairy Corporation) மூலமாகப் பெற்று வந்தோம். ஸ்பெசியல் ரேட்டில், 50 சதவீதம் மானிய அளவிலே பெற்று வந்தோம். அதைக்கூட மார்ச் மாதத்திலிருந்து நிறுத்தப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நிறுத்தப்பட்டால், தற்போது டன்னுக்கு ரூ. 6,500-லிருந்து ரூ. 7,000 வரையில் கிடைத்துக்கொண்டிருந்த அந்த ஸ்கிம் பவுடரை வெளி மார்க்கெட்டிலே வாங்கினால், ரூ. 12 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 14 ஆயிரம் வரை ஆகக் கூடும் என்ற கணக்கு இருக்கிற காரணத்தால், பாலின் விலையை அதிகமாக்க வேண்டிய சூழ்நிலை மார்ச் மாத வாக்கில் வரலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : டெல்லி போன்ற வட மாநிலங்களில் 'சோயா' பீன்ஸ் போன்ற பருப்பு வகைகளிலிருந்து பால் எடுப்பதற்கு நான் அறிகிறேன். அதைப் போல் தமிழ் நாட்டிலும் பால் தயாரிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தற்போது இல்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, what is the present price of milk and how much do the Government wish to increase it?

[1978 ஜனவரி 5]

THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU: Sir, the price at which milk is now being sold is Rs. 2 per litre. The question as to how much increase in price can be made will be considered by the Government in future.

திரு. எல். பலராமன் : இந்தப் பால் மக்களுக்கு அதிகமாகத் தர வேண்டுமென்ற முறையில், அதை விநியோகிப்பதற்காக சாலையோரங்களில் மேலும் கடைகளை அமைத்து வழங்குவதற்கான திட்டம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் இத்துறையின் மூலம் பால், நெய் போன்றவைகள் எல்லாம் விற்கப்படுவதாக அறிகிறேன். அவைகள் நல்ல முறையில் விநியோகிக்கப்படுகின்றனவா? அவற்றினுடைய விலை என்ன என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இந்த அரசு 30—6—1977-ல் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், அதற்கு முன் இருந்த 99 பால் விநியோகிக்கும் கடைகளை (Bars) 115 ஆக உயர்த்தியுள்ளது. மேலும், இருக்கக்கூடிய விற்பனையை அதிகமாக்குவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளையும் இந்த அரசு ஆய்ந்து வருகிறது. மேலும் வெண்ணெய், நெய் போன்ற பொருள்களை அதிகமாக விற்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக, இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற காலத்திலே மதுரையிலே மட்டும் தேங்கிக் கிடந்த ஏறத்தாழ 3 கோடி ரூபாய் அளவுள்ள வெண்ணெய், நெய் ஆகியவைகளையெல்லாம் உடனடியாக விற்க வேண்டுமென்பதற்காக நடவடிக்கை எடுத்து, இப்போது ஸ்டாக் இல்லையென்ற அளவுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, the reason why I wanted to know the price at which milk is sold in Madras was that in Cuddalore milk was being procured at Rs. 1.20 per litre by the Milk Societies. Why does the Tamil Nadu Dairy Development Corporation confine its activities only to the urban areas? In view of the policy of the present Government to promote dairy farming in rural areas, will the Hon. Minister kindly inform the House whether the Dairy Development Corporation will extend its procurement activities to the rural areas also?

THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU: Sir, the Government are taking every step to promote the welfare of the rural people by starting new societies. Now, the present rate of milk which is procured is according to the fat content and also according to the solid non-fat content. Now, the price of milk which is procured, according to the fat content, is Rs. 1.30 per litre for cow's milk. Now,

1978 ஜனவரி 5]

I have not got the information about the price of buffalo's milk. Anyhow, the Government are taking every step to promote the welfare of the rural people.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: Sir, are the Government aware that the milk which is supplied by the Madhavaram Milk Project is producing a very unpleasant odour? May I know what is wrong with it and whether the defect is in the bottles or in the milk itself?

THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU: Mr. Deputy Chairman, Sir, I do not find any unpleasant odour in the milk. If there is anything wrong with it, that will be looked into by the Government.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : நான் தமிழில் பேசுவதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மன்னிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அரசாங்க பால் பண்ணையினால் விற்கப்படும் நெய் மட்டும் அரைகுறையாகக் காய்ச்சி விற்கப்படுவதாக நான் அறிகிறேன். அதை வாங்கி உபயோகிப்பவர்கள் மறுமுறையும் காய்ச்சித் தான் உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற நிலையிருக்கிறது. ஆகவே அதை ஏன் முழுவதும் காய்ச்சி விற்கக்கூடாது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நாம் விற்பனை செய்யக்கூடிய பால் பாஸ்டரைஸ்ட்—பதப்படுத்தப்பட்ட பால் . . .

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : நான் கேட்பது நெய்யைப் பற்றி.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நெய், உபயோகிக்கிற முறையில் தான் விற்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வதைப் போல், மீண்டும் காய்ச்சித்தான் உபயோகிக்கக்கூடிய நிலையில்லை. மேலும் இப்படிப்பட்ட நெய்யை வட நாட்டிலே அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். இதற்குத்தான் கிராக்கி உண்டு என்ற காரணத்தின் அடிப்படையிலே இப்படி விற்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, will the Hon. Minister consider increasing the procurement price for milk because it is an uneconomic price? Cow's milk contains four per cent of fat and the fat-content for buffalo's milk is 7½ per cent to 8 per cent. Rs. 1.30 is a very low price and many people with cattle are suffering. When they increase the sale price of milk, will the Government also consider increasing the purchase price?

THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU : Sir, at the time of increasing the price of milk it will be considered.

[1978 ஜனவரி 5]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தமிழ்நாடு பால்வள நிறுவனத்தின் கிளைகள் சென்னையைத் தவிர வேறு எந்தெந்த மாவட்டங்களில் நிறுவப் பட்டுள்ளன? அங்கெல்லாம் எந்த அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னையை அடுத்து வேலூரில், திருநெல்வேலியில், திருச்சியில், மதுரையில், கோயம்புத்தூரில், சேலத்தில், தர்மபுரியில், வட ஆற்காடு போன்ற இடங்களில் இந்தப் பால் நிறுவனங்கள் உள்ளன. குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எவ்வளவு பாலைச் சேகரிக்கிறோம் என்ற கணக்கைக் கேட்டால், இரண்டு மூன்று இடங்களில் வேண்டுமென்றால் சொல்ல முடியும். பாக்கியுள்ள மாவட்டங்களில் குறிப்பாக வேண்டுமென்றால், தனிக் கேள்வி போட்டால், விளக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மதுரையில் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மதுரையில் நாற்பதாயிரம் ரூபாய். (பிற்பகல் 4.40)

திரு. கோ. சி. மணி : அரைக் காய்ச்சலாகக் காய்ச்சப்படுகிற நெய்யிற்கு வடநாட்டில் அதிக கிராக்கி இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரைக் காய்ச்சலாகக் காய்ச்சியதை வடநாட்டிற்கும், முழுக் காய்ச்சலாகக் காய்ச்சப்பட்ட நெய்யை தென்னாட்டிற்கும் கொடுக்கிற முயற்சியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு உறுப்பினர், தந்த ஆலோசனையை இந்த அரசு ஆய்ந்து பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I fully agree with the opinion expressed by the hon. Member Thiru Rajagopal. The Madhavaram milk supplied in Kilpauk area gives out a bad smell and often, once in every two or three days, it gets spoilt. Will the Hon. Minister get the matter examined? Secondly, the Hon. Minister said that there were 97 Milk Bars. In view of the Prohibition policy of the Government, will they call the Milk 'Bars' as 'Stalls'?

THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU: Sir, there is no bar, I suppose, on calling the Milk Bar a Milk Bar.

திரு. க. அறிவழகன் : இதிலே கொள்முதல் இரண்டு லட்சம் லிட்டர் என்றும் வினியோகிக்கப்படுகிறபோது அது இரண்டு லட்சத்து 62 ஆயிரம் லிட்டர் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு பால்காரர்

1978 ஜனவரி 5]

2 லிட்டர் பாலை இரண்டரை லிட்டராக ஆக்கி விற்றால், அது கலப்படமாகிறது. இங்கே இரண்டு லட்சம் லிட்டர் எப்படி இரண்டு லட்சத்து அறுபத்தி இரண்டாயிரம் லிட்டராக உயர்ந்தது என்பதையும், இந்த முறை திருச்சிக்கும் இரண்டாயிரம் லிட்டராக உயர்ந்தது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். பால் அதிகமாகக் விஸ்தரிக்கப்படுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். அதிகமாகக் கிடைக்கிற கிடைக்கிறது என்று விளம்பரப்படுத்தப்படுவதால், அதிகமாகக் கிடைக்கிற பாலை நகராட்சிப் பள்ளிகளில் படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கு இலவசமாகத் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இரண்டு லட்சம் லிட்டர் பால் கொள்முதல் செய்தாலும், அதை இரண்டு லட்சத்து அறுபத்தி இரண்டாயிரம் லிட்டராக விற்றுகிறோம் என்றால், வெளியே விற்கப்படும் பாலில் ஒரு லிட்டருக்கு விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அரை அல்லது கால் லிட்டர் தண்ணீரைச் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எடுத்துக்கொண்டு வந்த பாலுடன் பதப்படுத்தப்பட்ட பாலின் ஆடைகளை நீக்கி பவுடர் செய்து வைத்திருப்பதையும் சேர்த்து மீண்டும் பதப்படுத்தப் பட்டு வெளியே விற்றுகிறோம். அந்தக் காரணத்தால்தான் இரண்டு லட்சம் லிட்டர் இரண்டு லட்சத்து அறுபத்தி இரண்டாயிரம் லிட்டராக உயர்ந் திருக்கிறது.

Paddy Research Centre, Aduthurai.

* 60. Q.—THIRU K. S. MANI: Will the Hon. Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a new variety of manure for paddy, viz., Blue Green Alga has been evolved in Paddy Research Centre, Aduthurai, Thanjavur district;

(b) if so, whether it is being produced now;

(c) if so, the cost of production per kilo

ஆடுதுறை நெல் ஆராய்ச்சி நிலையம்.

திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், ஆடுதுறை நெல் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் நெற்பயிருக்கு மேலுரமாகிய புதிய தழைச்சத்தான பாகியினம் (Blue Green Alga) கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்போது தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறதா?

(உ) ஆம் எனில், ஒரு கிலோ தயாரிக்க ஆகும் செலவு எவ்வளவு?

[1978 ஜனவரி 5]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம். 1975ம் ஆண்டு முதல் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(உ) ரூ. 2.63 (ரூபாய் இரண்டும் பைசா அறுபத்து மூன்றாம்).

திரு. கோ. சி. மணி : இது வெளியில் விற்கப்படுகிறதே? யார் மூலமாக விற்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : வெளியில் விற்கப்படவில்லை. இதர குண்டான ஆராய்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய தமிழகத்தில் மூன்று இடங்களில் ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, ஆடுதுறையில், மற்றொன்று திருநாக்குப்பம், மூன்றாவதாக அம்பாசமுத்திரம், ஆகிய இடங்களில் ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

திரு. கோ. சி. மணி : ஆராய்ச்சி முடிவுற்று விற்பனைக்கு வந்த நிலையில் ஒரு சிலோ இவ்வளவு அடக்கம் ஆகியிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள், நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் விலை நிர்ணயித்து விற்பனைக்கு வந்த பிறகு, எப்படி ஆராய்ச்சி நடக்க முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இந்த ஆராய்ச்சி ஐ.சி.எ.ஆர். நிறுவனத்தின்கீழ் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆராய்ச்சி நடப்பது குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான். அதே சமயத்தில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : இதன்பேரில் ஆராய்ச்சி நடைபெற்று ஒரு கிலோ அடக்க விலை இவ்வளவு என்று முடிவு செய்யப்பட்ட பிறகும், ஆராய்ச்சி நடக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மீண்டும் விலையைக் குறைக்கலாமா என்பதற்காக ஆராய்ச்சி நடக்கிறது. அதே சமயத்தில் இப்போது கிடைக்கிற பயனை அதிகப்படுத்துவதற்கான ஆராய்ச்சியை அந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் செய்துகொண்டிருக்கின்றன.

திரு. எல். பலராமன்: இந்த ஆராய்ச்சியின் விளைவாக என்னென்ன அபிவிருத்தி கண்டிருக்கிறது? அதன் விளக்கம் இருந்தால் உபயோகம் தருவாரா?

1978 ஜனவரி 5]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இந்த ஆராய்ச்சியின் மூலமாக, பரிசோதனைகளின் விளைவாக பாசி இனத்தைப் பயன்படுத்துவதால் குறுவைப் பயிரில் அதிகப் பலன் உள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, what does one kilo of Blue Green Algae contain in terms of nitrogen, phosphates and potash?

THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU: Mr. Deputy Chairman, Sir, I do not have the facts here. If the hon. Member puts a separate question, I shall answer.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்திலே இது தயாரிக்கப்பட்டு ஒரு கிலோ ஆறு ரூபாய்க்கு விற்கப்படுவது அரசாங்கத் திற்குத் தெரியுமா? அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமல் இது விற்கப்படுகிறதா? இனிமேலாவது அதைக் கண்டுபிடிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : உறுப்பினருக்கு ரூ. 6க்குத் திட்டத் திருத்தால், உண்மையிலேயே அவர் அதிர்ஷ்டசாலிதான் என்று நினைக்கிறேன். ரூ. 6-ஐ ஆணையின்படி அவர்கள் போட்ட உத்தரவின்படி, ரூ. 10க்கு விற்பப் படவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆறு ரூபாய்க்கு அவர்களுக்குத் திட்டத் திருக்கிறது என்றால், உண்மையிலேயே அவர்கள் அதிர்ஷ்டம் செய்தவர்கள்தான் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கிலோ ரூ. 2.60க்கு விற்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது ரூ. 6க்குக் கிடைக்கிறாற்போது அதிரஷ்டம் என்று சொல்கிறார்கள். ரூ. 10க்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டதாகவும் சொல்கிறார்கள். அப்படியானால், எது உண்மையான நிலை? உற்பத்தி செய்வது யார்? விலை நிர்ணயம் செய்வது யார்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : ஏற்கனவே என்னுடைய விடையில் இருக்கிறது. அதைக் கூர்ந்து கவனித்திருந்தால், உண்மை விளங்கியிருக்கும். ஆனால் அதுபோல் கூர்ந்து கவனிக்காததால் இப்படிச் கேட்கிறார்கள். ரூ. 2.63 என்பது விற்கிற ஊர்ந்து கவனிக்காததால் இப்படிச் கேட்கிறார்கள். அது அடக்க விலை, விலை என்று தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது அடக்க விலை, விலை என்று தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 10. யார் வீடுகள் உற்பத்தி செய்யும் விலை. வெளியே விற்கிற விலை ரூ. 10. யார் வீடுகள் சொன்னார்கள் என்றால், இன்டியன் அக்ரிகல்சுரல் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட். அவர்கள் இலையை நிர்ணயம் செய்து, ஒரு கிலோ ரூ. 10-க்கு விற்க வேண்டுமென்று

[1978 ஜனவரி 5]

திரு. கோ. சி. மணி: அரசாங்கத்தின் விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் இது தயாரிக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்தினுடைய முழுப் பொதுப்பும் இதற்கு இருக்கிறது. இதைத் தயாரித்து ரூ. 2 கொச்சத்திற்கு ஒரு கிலோ அடங்குகிறது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிகிறது. வேறு இலாகாவின் விநியோக நிர்ணயம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இதில் எப்படி ஏற்படுகிறது? அடக்க விலை ரூ. 2.63 என்று இருக்கும்போது, ரூ. 10க்கு விற்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லிய பிறகும் அதைச் சகித்துக்கொண்டு இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறதா? விளக்கம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் சொல்கிறார்கள். இந்தியன் அக்ரிகல்கால் இன்ஸ்டிடியூட் அவர்களுடைய உதவியோடு இந்த ஆராய்ச்சிப் பணிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள்தான் அந்த விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். யாருடைய உதவியால் ஆராய்ச்சி நிலையம் நடக்கிறதோ அவர்களுடைய நிர்ணய விலைக்கு நாம் விற்கக் கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம் என்பதை உறுப்பினர் தயவுசெய்து கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU D. V. D' MONTE: Sir, the application of Blue Green Algae has been found to increase the crop yield by about 10 per cent and the crop value by Rs. 450 a hectare. May I know what steps are being taken by the Government to help the farmer adopt manure application in place of nitrogenous fertilisers?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: இந்தப் பாசி இனத்தை ஏழை எளிய விவசாயிகள் பெற்று, அவர்கள் தங்கள் நிலங்களிலே சேர்த்து, அதனால் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்து, உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் இந்தத் தழைச் சத்துக்கள், பாசி இனம் போன்றவற்றை எல்லா இடங்களிலும் பரப்புகிற வகையில் உற்பத்தி செய்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4.50)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும் போது, இரண்டு முறை அங்கத்தினர் அவர்கள் எனது பதிலைக் கூர்ந்து கவனிக்கவில்லை என்று சொன்னது, அங்கத்தினர்களை அவமதிப்பதுபோல் இருக்கிறது. கூர்ந்து கவனிப்பதால்தான் 2 ரூபாய், 8 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று உள்ள வித்தியாசத்தைக் கண்டுபிடித்துக் கேட்கிறோம். எனவே அவைக்

1978 ஜனவரி 5]

குறிப்பில் அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வாறு பேசியது இருக்க வேண்டுமா? தலைவர் அவர்கள் அதை நீக்க உத்தரவிடுவார்களா? அல்லது அமைச்சர் அவர்கள் அந்த வார்த்தைகளை வாபஸ் பெறுவார்களா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்கள் உறுப்பினர்களைப்பற்றிக் கூறியது மட்டுமல்லாமல் இப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதும் அவைக் குறிப்பில் வந்துவிடுமாதலால், இது தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டில் ஒன்றுதான் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தங்கலிடம் தீர்ப்பைக் கோருகிறோம். இரண்டும் அவைக் குறிப்பில் இருக்கும் என்று சரியாகிவிடுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர்கள் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். அவைக் குறிப்பிலிருந்து சில வார்த்தைகளை எடுக்க வேண்டும் என்றால், அதற்கு ஒரு முறை இருக்க வேண்டும். ஆட்சேபிக்கத் தக்க அல்லது அன்பார்விமெண்டரி வேர்டு என்கிற பாராளுமன்ற முறைக்கு ஒவ்வாத, அல்லது மற்றவர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்துகிற வகையில் வார்த்தைகள் இருந்தால், அவைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுப்பது சரி. கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்பது ஒன்றும் தவறாகப் படவில்லை. எனவே அந்த வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்க வேண்டும் என்பது நியாயமாகப்படவில்லை. எப்படியும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் எண்ணங்கள் அவைக் குறிப்பில் இருக்கும்.

திரு. கோ. சி. மணி: நாங்கள் சொல்ல விரும்புவது அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் கேள்விகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கவில்லை என்பது தான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இப்போது இரண்டும் சரியாகி விட்டது. நஷ்ட ஈடு செய்தாகிவிட்டது.

திரு. எல். பலராமன்: தழைச் சத்து பாசியினம் என்கிற இந்த மருத்து தயாரிக்க ரூ. 2.60 அடக்க விலையாகிறது என்றும், என்றாலும் அது கிலோ ரூபாய் 10க்கு விற்கப்படுவதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கேதான் வித்தியாசமான கருத்து ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டி, இந்த விலையைக் குறைப்பதற்கு தமிழக அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 5]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இதன் விலையைக் குறைப்பதற்கான வழி முறைகளை அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : ஐ.சி.ஏ.ஆர். என்ற நிறுவனத்தின் உதவியோடு நாம் இதை உற்பத்தி செய்வதால்தான், அவர்கள் குறிப்பிடும் இந்த விலைக்கு விற்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே அவர்களிடம் உதவி பெறுவதை நிறுத்திவிட்டு, மாநில நிதியிலிருந்தே இதை உற்பத்தி செய்து, நாமே இதற்கு விலை நிர்ணயம் செய்து, நமது விவசாயிகளுக்குச் சலுகையான விலையில் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாநில அளவிலும் இந்த ஆராய்ச்சிப் பணிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு தான் வருகின்றன. இண்டியன் அக்ரிகல்கரல் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டிக்கு நாம் நமது மாநிலத்திலிருந்து ஆண்டொன்று மூன்று பேரை அனுப்பி, அவர்கள் அங்கிருந்து பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். அதற்கும் அவர்கள் உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாநில அளவிலும் இந்த ஆராய்ச்சிப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : ஐ.சி.ஏ.ஆர். உதவியோடு ஆடுதறையில் பல்வேறு புதிய வகை ஆராய்ச்சிகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இதைப்போல் விவசாயிகளுக்கு மேலும் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை அந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம் கண்டுபிடித்துத் தருவதால், இந்த விலை நிர்ணயித்துத்தான், அந்தப் புதிய ஆராய்ச்சிகளை நடத்தும் நிறுவனத்தையே நடத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அப்படியொன்றும் இல்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : நெற்பயிருக்குப் பயன்படுவதற்கு இந்த உரத்தை, மத்திய அரசின் பார்வையில் செயல்படுகிற ஐ.சி.ஏ.ஆர். நிறுவனம் கிலோ ஒன்று ரூபாய் 10-க்கு இந்த உரத்தை விற்கச் சொல்லிவிட்டு, நெல்லுக்கான விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க வற்புறுத்துகிறது. எனவே நெல் உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் உரம் மற்ற பொருள்களைக் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால், நான் முன்னமேயே குறிப்பிட்டப்படி, மாநில அரசே இதை உற்பத்தி செய்யும் நிலைமையை ஏற்படுத்த முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 5]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : ஏற்கனவே நான் இந்தக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லிவிட்டேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி அதே கேள்வியை, சுழற்சியான கேள்வியாகப் போட்டுக் கேட்கிறார்கள். நான் மிகுந்த மரியாதையோடு பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகளின் விளைபொருட்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டும் என்று அரசு உன்னிப்பாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான இடுபொருட்கள், 'இன்புட்ஸ்' அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதிலும் அரசு உன்னிப்பாக இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்துத்தான், மத்திய அரசை உறுதிப்படுத்திய விலையையும், பூச்சி மருந்தின் விலையையும் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் தழைச்சத்து பாசியினத்தின் விலையைக் குறைக்க சாத்தியக்கூறுகளை இந்த அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது என்று மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : ஒரு கிலோ ரூபாய் 2¼-க்கு அடக்கமாக இந்த உரத்தைப்போய் கிலோ ரூபாய் 10-க்கு விற்கவேண்டும் என்று சொல்லி, விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியானால், ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு எத்தனை கிலோ போட வேண்டும்? இத்தரவுக்குவலான ஒரு மருந்தைச் சொல்லி, அதைக் காட்டிலும் இது நல்லதாக இருக்கும் என்று சொன்னாலாவது அதிகமாக விலை கொடுப்பதில் பிரயோசனம் உண்டு. ஆகையால் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு எத்தனை கிலோ இந்த மருந்து தேவைப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : ஏறத்தாழ நான்கு கிலோவிலிருந்து ஆறு கிலோ வரையில் செலவழியும் முறையில் இது இருக்கிறது. மேலும் இந்த உரத்தை இடுவதன் மூலமாக குறுவைப் பயிர்கள் நல்ல மகசூலைத் தரும் வழிமுறை இருக்கிறது. மற்ற உரங்களைக் காட்டிலும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடியது தழைச்சத்து பாசியினம் என்பதால், விவசாயிகள் இதை விரும்புகிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள்
மூடிவுற்றன. அடுத்தது உரிமைப் பிரச்சினை.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்கு, (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

[1978 ஜனவரி 4]

2. உரிமைப் பிரச்சினை.

மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டுள்ளது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நேற்று (4-1-1978) சட்ட மன்ற மேலவையில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது குறித்து ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அது சம்பந்தமாக நேற்றிரவு எனக்கு சென்னை நகர காவல் துறை ஆணையரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அது வருமாறு :

"..... 4-1-1978 ஆம் நாளன்று மாலை 4-25 மணிக்கு, திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் கோட்டையில் உள்ள கவர்னர் அறையின் பக்கம் உள்ள தாழ்வாரத் திருகுச் சென்று பலாத்காரமாக அறைக்குள் துழைய முயற்சித்ததாகவும், அவ்வமயம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கிருந்தபடியால், முதலமைச்சரின் மெய்க்காப்பாளர் உறுப்பினரை அங்கிருந்த நாற்காலி ஒன்றில் உட்காரும்படி கேட்டதாகவும், ஆனால் திரு. இளம்பரிதி உட்கார மறுத்து வசை மொழியால் சத்தம் போட்டுக் கொண்டு, இங்குமங்கும் ஓடியதாகவும், பின் அவர் மயங்கித் தாழ்வாரத்திலேயே விழுந்துவிட்டதாகவும், அவருடைய நிலை மோசமாக இருந்தபடியால், உடனடி மருத்துவச் சிகிச்சை தேவைப்பட்டதால், பி-3 காவல் நிலைய ஆய்வாளர் அவரைப் பொது மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் சென்றதாகவும், அவரைப் பரிசோதித்த மருத்துவ அதிகாரி, அவர் மது அருந்தி, அதனால் மது போதையில் இருந்தார் என்றும் சான்றிதழ் அளித்ததாகவும், அதன் பின்னர் பி-3 காவல் நிலைய ஆய்வாளர் மாலை 5-15 மணிக்கு அவரைப் பொது மருத்துவ மனையில் கைது செய்து, தமிழ்நாடு மது ஒழிப்புச் சட்டத்தின் (அ) பிரிவின்கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்திருப்பதாகவும் (பி-3 காவல் நிலைய குற்ற எண் 5/78) பின்னர் அவரை உடனே ஜாமீனில் விடுதலை செய்து, பயிலாப்பூரில் உள்ள அவரது இல்லத்திற்குக் கொண்டு சென்று விட்டதாகவும்" உள்ளது.

மேலும் நான் இது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு னெக்கம் கேட்டு எழுதிய கடிதத்திற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பதிலளித்துள்ளார்கள். அது வருமாறு :

"... திரு. இளம்பரிதி, எம்.எல்.சி. அவர்கள் கைது பற்றி கீழ்க்கண்ட விவரங்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

நேற்று (4-1-1978) மேலவையில் என்னுடைய கேள்விகள் முடிந்தவுடன் வர்னர் அறைக்கு வந்து என்னுடைய செயலருடன் சில அவசரப் பிரச்சினைகள் பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருந்தேன். அது சமயம் நான் இருந்த அறைக்கு

மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டுள்ளது குறித்து

[1978 ஜனவரி 5] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

வெளியே வந்து திரு. இளம்பரிதி, எம்.எல்.சி., அவர்கள் என்னை உடனடியாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று முயற்சித்திருக்கிறார். என்னுடைய பாதுகாப்பு அதிகாரி அவரிடம் முதல்வர் அவர்கள் அவசர காரியத்தில் சடுபட்டுள்ளார்கள்; தயவு செய்து கொஞ்ச நேரம் அமர்ந்திருங்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால், திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் கூறத்தகாத வார்த்தைகளைக் கூறி, கூச்சலிட ஆரம்பித்து உணர்ச்சி வசப்பட்டு திடீரென்று மயக்கமடைந்து விழுந்துவிட்டாராம். பின்பு அவசர மருத்துவ மனைக்கு சிகிச்சைக்காக எடுத்துச் சென்றிருந்த உடனே அவசர மருத்துவ மனைக்கு சிகிச்சைக்காக எடுத்துச் சென்றிருந்திருக்கிறார். இதற்கிடையில் நான் கோட்டை அலுவலகத்திலிருந்து மாம்பலத் திவள்ள என்னுடைய அலுவலகத்திற்குச் சென்றுவிட்டேன். மருத்துவ மனையில் மருத்துவர் அவரைப் பரிசோதித்ததில் நல்ல குடிபோதையில் இருந்ததாகத் தெரிய வந்துள்ளது. திரு. இளம்பரிதி அவர்களே குடித்ததாக டாக்டரிடம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. இதன் அடிப்படையில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் மருத்துவ மனையில் கைது செய்யப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. கைது செய்யப்பட்ட விபரம் தங்களுக்கு உடனடியாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிகிறது. தங்களுடைய, (ஓம்) எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்".

திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் எனக்கு இது பற்றி ஒரு கடிதம் எழுதியுள்ளார்கள். அது வருமாறு :

"... நேற்று (4-1-1978) மாலை 4 மணிக்கு நான் சட்ட மேலவைக்கு வந்து என்னுடைய அமர்ந்திருந்தேன். முதலமைச்சர் வினாக்களுக்கு விடையளித்த பின்னர் வெளியே சென்றார். அவரிடத்தில் முறையிடு செய்ய அவர் அறைக்குச் சென்றேன். அறை வாயிலில் நின்ற காவலர்கள் என்னை அங்கே விட மறுத்ததோடு, சட்டமன்றப் பிடித்து வெளியே தள்ளினார்கள். நான் ஒரு எம்.எல்.சி. என்னை இப்படி நடத்துகிறீர்கள், நான் சபையில் போய் உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்புகிறேன் என்று சொல்லி மீண்டும் சபையில் வந்து என்னுடைய இருக்கையில் அமர்ந்தேன். சிறிது நேரத்தில் வெள்ளையுடை அணிந்த ஒரு வவலாளர் வந்து என்னை அழைத்தார். முதலமைச்சர்தான் அழைக்கிறார் என்று என்னி வெளியே சென்றேன். அப்போது அங்கு நின்ற ஒரு அதிகாரி என்னை வெளியே வருமாறு அழைத்தார். சட்ட மேலவை நடக்கும் இப்போது என்னை வெளியே வருமாறு அழைத்தார். "இல்லை இது வா இயலாது, பிறகு நான் வருகிறேன் என்று சொன்னேன். "இல்லை இது வரை வந்து செல்லுங்கள்" என்று சொல்லி எனது கையைப் பிடித்து பலவந்தமாக இழுத்துச் சென்றார். அதைப் பல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மாக இழுத்துச் சென்றார். அதைப் பல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தலைமைச் செயலகத்தில் 10 ஆம் நம்பர் வாசலுக்கு வெளியே வந்ததும் என்னைப் பலவந்தப்படுத்தி ஒரு வேனில் ஏற்றினார்கள். வேனில் வைத்துப் பலவந்தப்படுத்தி ஒரு பாட்டிலில் இருந்த மதுபானத்தை எனது வாயில் ஊற்றினார்கள். படுத்தி ஒரு பாட்டிலில் இருந்த மதுபானத்தை எனது வாயில் ஊற்றினார்கள்.

[1978 ஜனவரி 5]

செய்யப்பட்டிருப்பது மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாத உண்மை. இச் செய்கை எத்தகைய உரிமை மீறல் என்பதனை நமது இந்திய அரசியல் சட்டம் பிரிவு 105 உட்பிரிவு 3-ன் படி நாம் பின்பற்றி வரும் இங்கிலாந்து பாராளுமன்ற உரிமைகளை வகையறா செய்து காட்டுகிறது. பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேறிய கீழ்க்கண்ட தீர்மானம் தெளிவாக்குகிறது.

The Commons on 12th April and the Lords on 17th May 1765 resolved "that the assaulting, insulting or menacing any Member of this House, in his coming to or going from the House or upon the account of his behaviour in Parliament, is a high infringement of the privilege of this House, a most outrageous and dangerous violation of the rights of Parliament, and a High Crime and misdemeanour"—May's Parliamentary Practice, Page 144.

இதனையே தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதி எண் 210 "தலைவரின் முன் அனுமதியின்றி எய்தையும் அனுவரின் அனுமப்பு எல்லாக்குள் கைது செய்யக் கூடாது" என தெளிவாக வகையடை செய்துள்ளது.

விதி 2, பிரிவு 'ஞ', அவையின் அமைப்பு எல்லையைக் கீழ்க் கண்டவாறு
வரையறை செய்கிறது:—

(கு) “அவையின் அமைப்பு எல்லா என்பதில்—

(1) சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரை, சென்னை புனித ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள தமிழ்நாடு அரசு தலைமைச் செயலகக் கட்டிடங்கள் அனைத்தையும், மேலவை மண்டபம், அதன் புறக்கூடங்கள் அவையைச் சேர்ந்த அலுவலகங்கள், அரசியலமைப்பின் 175 அல்லது 176-வது பிரிவின்படி மேலவையின் உறுப்பினர்கள் கூடும் இடம், மேலவைத் தலைவர், மேலவைத் துணைத் தலைவர், அமைச்சர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், கொறுடாக்கள், ஆகியோரின் அறைகள், நூலகம், சிறுநாட்டி விடுதி, ஓய்வு அறைகள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் விடுதியிலுள்ள குழுக்கூட்டம் நடைபெறும் அறை, அண்ணா சாலை அரசினர் கோட்டத்திலுள்ள நூலகம், ஆகியவையும் தலைவரால் அவ்வப்போது குறிக்கப்படும் பிற இடங்கள் அல்லது கட்டிடங்கள், கட்டிடங்களைச் சேர்ந்த புறக்கூடங்கள், அதனைச் சேர்ந்த படிக்கட்டுக்கள், மேலவை மண்டபத்திலிருந்து மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களுக்குச் செல்லுவதற்கான தடைபாதைகள் ஆகியவையும் அடங்கும்”.

எனவே தேற்று நடந்த சம்பவம் அவை உறுப்பினர்களின் கரிமமகி
மிகப் பெரிய அளவில் மீறிய செயலாகும். மிகப் பெரிய கொடுமையான
பயங்கரமான உரிமை மீறலாகும். மிகப் பெரிய குற்றத்தோடு தொல்

[illegible]

எனவே இவ்வளவு தெளிவான, யாராலும் மறைக்கவும், மறுக்கவும் முடியாத கொடுங்கோன்மையான, அநாகரிகமான உரிமை மீறலுக்குக் காரணமாயிருந்த வர்களை இம் மன்றத்திலேயே அழைத்து, விசாரணை செய்து, தக்க தண்டனை வழங்கி, இழந்த பாராளுமன்ற உரிமைகளை நிலைநாட்டி, தற்போது உறுப்பினர் களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பின்மையை அகற்றி, உறுப்பினர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கிட வேண்டுகின்றேன். இத்துடன் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் இச் சம்பவம் பற்றி தங்களுக்கு அளித்த மனுவின் தகல் இணைத்திருக்கிறேன். இதை அவருக்கு உரிமைப் பிரச்சினை தீர்மானமாக வைத்து எதிர்பார்ப்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அங்கத்தினர் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் கொடுத்த மனுவில் இருக்கும் * என்ற வார்த்தையை நீக்கி விடுங்கள். அந்த மாதிரி வார்த்தைகள் தஸ்தாவேஜியிலே இருப்பது வழக்க மில்லை. அதை பத்திரிகையிலே பிரசுரிக்க வேண்டாம்.

(திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேச எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் மாதிரி இருந்தால் மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : இந்த உரிமைப் பிரச்சினை மீது அங்கத்தினர் களும் அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அங்கத்தினர் திரு. அறிவுமுகன் அவர்களும் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 5-10)

திரு. க. அறிவுமுகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மேலவை விதிகள் 157-வது விதியின்படி உரிமைப் பிரச்சினை ஒன்றினைக் குறித்து ஓர் அறிவிப்பினை நான் முதலிலேயே கொடுத்திருக்கிறேன். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், நீங்கள் தீர்ப்பு அளிப்பதற்கு முன்னாலே, முன்னவரவர்கள் ஒரு தவறான தகவல் தந்ததாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையில் என்ன நடைபெற்றது என்பதை 4—1—1978 அன்று நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர், உயர்திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள், உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி பற்றி இங்கே இவ்வாறு கூறினர் : “திரு. இளம்பரிதி தன்னுடைய இயற்கையில் உட்கார்ந்திருந்தபோது ஒரு வெள்ளை உடை அணிந்தவர் வந்து, அவரை உங்களைக் கூப்பிடுகிறார்கள் என்று வெளியே அழைத்துச் சென்றார். அவர் வெளியே வந்ததும் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வந்தது.” என்றார். மறுபடியும், “இன்றைக்கு அவர் அவையில் உட்கார்ந்த பிறகு, வெளியிலே அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, கைது செய்திருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். நடந்தது என்னவென்றால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்துவிட்டு வெளியே சென்றபோது, திரு. இளம்பரிதி அவர்களும் வெளியிலே சென்று, முதலமைச்சரவர்களைத் தொடர்ந்து சென்ற போது அங்கே மயக்கமுற்றார் என்பதும், அவ்வாறு மயக்கமுற்றவர் அவர் மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார் என்பதும் தான் உண்மையாகும்.

* தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1978 ஜனவரி 5]

[திரு. க. அறிவுமுகன்]

எனவே இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் நடந்த ஒரு செய்கையைத் திரித்து, வேறுவிதமாகக் கூறியுள்ளார்கள். ஆகவே நான் இதை உரிமைப் பிரச்சினையாகக் கருத வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: On a point of order, Sir. How does the hon. Member recite all these? Was it to his personal knowledge that he saw Thiru Ilamparithi sitting on the stair-case? Because he has raised a Privilege motion, I would like to know whether it is . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் தகவல்தான் தருகிறார்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, he must state from his personal knowledge.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : உரிமைப் பிரச்சினை குறித்து நீங்கள் ஒரு முடிவு சொல்லிக்குக்கிறீர்கள். அந்தப் பிரச்சினையை விவாதிக்க முடியுமே தவிர, இன்னொரு உறுப்பினர் இன்னொரு பிரச்சினையை எழுப்பி, அதை இன்றைக்கு உரிமைப் பிரச்சினையாகச் சொல்வது எப்படி சரியாகுமென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உரிமையை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று எப்படிச் சொல்வது?

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சட்ட மன்ற மேலவையில் நேற்று அவையின் முன்னவர், மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராஜா முகமது அவர்கள் அவைக்கு ஒரு தவறான தகவல் தந்துள்ளார்கள் என்பது குறித்து மேலவை விதி 159-ன் கீழ் உரிமைப் பிரச்சினை ஒன்றை எழுப்பினேன். நேற்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. எம். சங்கரலிங்கம் அவர்கள், மாண்புமிகு திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது பற்றி எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சினை பற்றி அவையின் முன்னவர் பதில் சொல்லும்போது, திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டவில்லை; மருத்துவப் பரிசோதனைக்காக இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். இன்று செய்தித் தாளில் 4 (1) (அ) பிரிவுப்படி அவர் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு பதிவாகி யிருப்பதாகச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் சொந்த ஓய்விலில் கிடுகிலே செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அமைச்சரவர்களுக்கு இது தெரிந்திருந்தும், அவைக்குத் தவறான தகவலைத் தந்திருப்பதால், இது தெரிந்திருந்தும், அவைக்குத் தவறான தகவலைத் தந்திருப்பதால், இது தெரிந்திருந்தும், இது உரிமை மீறிய செய்கையாகும். எனவே இதை மேலவை விதி 157-ன்படி இது உரிமை மீறிய செய்கையாகும். எனவே இதை உரிமைக் குழுவிடம் அனுப்பி பரிசீலனை செய்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 5]

மாண்புமிகு மேல்வைத் துணைத் தலைவர்: அவை உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே, இந்தப் பிரச்சினையிற் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான தகவல்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதிகாரிகளிடமிருந்து வந்திருக்கிற தகவல், பாதிக்கப்பட்ட உறுப்பினரவர்கள் கொடுத்த தகவலுக்கு நேர் முரண்பாடாக இருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட உறுப்பினர், அதிகாரிகள் கொடுத்த தகவல் தவறு என்று சொல்லியிருக்கிறார். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கொடுத்திருப்பது, பாதிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் சொன்னதை ஒப்புக்கொண்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்; அதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்பதாகும். திரு. வீராசாமி அவர்கள் கொடுத்திருப்பதும் அப்படித்தான். திரு. அறிவுழகன் அவர்கள், இதை முற்றிலும் நிராகரிக்கக்கூடிய வகையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'தவறான தகவல்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்' என்று அவர் சொல்லுகிறார். இந்த அவை தோன்றிய நாளிலிருந்து இப்படிப்பட்ட தர்மசங்கடமான நிலைமை வந்திருக்குமென்று நான் நினைக்கவில்லை. இதில் தலைவர் உரிமையும் இருக்கிறது. இந்தக் கட்டிடத்திற்குள்ளே கைது செய்வதென்றால், தலைவர் இதிலே புறக்கணிக்கப்படுகிறார் என்பதாறியது. போலீஸ் அதிகாரி கொன்னது உண்மை என்றால், அவையின் கௌரவப் பிரச்சினையும் சேர்ந்து வருகிறது. உறுப்பினர் திரு. அறிவுழகன் அவர்கள் சொன்னது, இது எல்லாவற்றையும் நிராகரித்து, இன்னொரு 'கேஸ்' நடத்த வேண்டுமென்பது. ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுங்கள். திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னது போன்று, இதிலே மூன்று நிலைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று நானாகத் தீர்ப்பு அளிப்பது. இரண்டாவதாக, கட்சித் தலைவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டு தீர்ப்பு அளிப்பது. மூன்றாவதாக, இந்த வழக்கை அப்படியே உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவது. இந்த முறையில் ஒன்றைச் செய்யலாம். கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுங்கள். நான் உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் எவரையும் புறக்கணிக்கவில்லை. தயவுசெய்து உணர்ச்சிவசப்பட்ட தீர்கள். என் கையில் உள்ள விவரங்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன். இது அவ்வளவு கலப்படமாகச் சொல்லக்கூடியதல்ல. நான் ஒரு முடிவில் இருக்கிறேன் என்றால், உடனே சொல்லியிருப்பேன். இதிலே கொஞ்சம் அவகாசம் தேவை. என்னுடைய தீர்ப்பைப் பின்னால் அளிக்கிறேன். அவசியம் எற்பட்டால், அவையின் கருத்தையும் கேட்கிறேன். இதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பலாம். அது ஒரு முறை. போலீஸ் இதில் மாபுகள் இருக்கின்றன. நாமக்கு ஒழுக்கு புதிதாக இருக்கலாம். இந்தமாதிரி வழக்குகளைப்பற்றி மாபுகள் இருக்கின்றன. எனவே என்னுடைய நீங்கள் அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 6]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: உங்களுடைய தீர்ப்பிற்குத் தலை வணங்குகிறேன். அதற்கு மறுப்புச் சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. நீங்கள் தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு முன்னால், இந்த அவையிலே உள்ள எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்து, மூன்று முறைகளில் எதைப் பின்பற்றுவது, எது நல்லது என்று நாங்கள் கருதுகிறோமென்று நாங்கள் அறிய வேண்டும். மூன்றில் எதைப் பின்பற்றுவது என்பதைப் பற்றிச் சொல்லும் வாய்ப்பை எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு நாள் குறித்து, எங்கள் கருத்துக்களைக் கேட்டபின், நாங்கள் எந்தத் தீர்ப்பை வழங்கினாலும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். உங்களை மதித்துத்தான், உங்கள் தீர்ப்பை மதித்துத்தான் நாங்கள் இங்கு இருக்க முடியும்.

மாண்புமிகு மேல்வைத் துணைத் தலைவர்: எனக்கேகூட பாதுகாப்பு தேட வேண்டிய நிலையில் நான் இருக்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் குழித்துறை கல்வி மாவட்டத்திலுள்ள

தெற்கு பாலவிலை புனித ஸ்டீபன் துவக்கப் பள்ளித் தலைமை

ஆசிரியரும், மற்றும் ஆறு ஆசிரியர்களும் வேலை நீக்கம்
செய்யப்பட்டுள்ளது குறித்து.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் குழித்துறை கல்வி மாவட்டத்திலுள்ள தெற்கு பாலவிலை புனித ஸ்டீபன் துவக்கப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியரும், மற்றும் ஆறு ஆசிரியர்களும் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு மிகுந்த தொல்லைக் குள்ளாய் இருக்கிறார்கள் என்ற அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினையைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: கன்னியாகுமரி மாவட்டம், குழித்துறை கல்வி மாவட்டத்திலுள்ள, தெற்கு பாலவிலை புனித ஸ்டீபன் துவக்கப் பள்ளி நிர்வாகி, அப்பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த திரு. ஜோசப் என்பவரையும், மற்றும் ஏழு ஆசிரியர்களையும் பணியிலிருந்து விலக்கி விட்டார். இவர்களில் திரு. ஜோசப் என்பவர் மட்டுமே, கல்வி இலாகாவினால் ஒப்பளித்த பணியிடத்தில் பணியாற்றினார். மற்ற ஆசிரியர்கள் கல்வி இலாகாவினால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படாத பணியிடங்களில், அப்பள்ளி நிர்வாகியால், அவர் பொறுப்பில் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் ஆவர். தலைமை ஆசிரியர் திரு. ஜோசப் மதிய உணவுக்கான சரியாக வைக்காதது, நிர்வாகத்தின் கட்டளைக்குக் கீழ் படிப்பாமை, இன்னபிற குற்றச்சாட்டுகளுக்காக, அப்பள்ளி நிர்வாகத்தினரின்

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் குழித்துறை கல்வி மாவட்டத்திலுள்ள
தெற்கு பாலவளை புனித ஸ்டீபன் துவக்கப் பள்ளித் தலைமை
ஆசிரியரும், மற்றும் ஆறு ஆசிரியர்களும் வேலை நீக்கம்
செய்யப்பட்டுள்ளது குறித்து

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 ஜனவரி 5]

ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுக்கு உள்ளாகி, 9-10-1975 முதல் நிர்வாகத்தினரால், பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டார். அவரது பணிநீக்கத்திற்கு, குழித்துறை மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் ஒப்புதல் அளித்துள்ளார். திரு. ஜோசப்பின் வழக்கு ஏற்கத்தக்கதாய் கருதப்படாததால் அவரது மேல்முறையீடும், நாகர்கோவில் முதன்மைக் கல்வி அலுவலரினும், தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. தமிழ்நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளி விதி 44-வன்படி திரு. ஜோசப் வழக்கு மன்றத்தில் தீர்வு காணவேண்டும். எனவே அவருக்கு கல்வி இலாகா வேலையளிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனைய ஏழு ஆசிரியர்களும், கல்வித்துறையினரால் ஒப்பளிக்கப்படாத பணியிடங்களில் பணியாற்றி பதால், அவர்களது நியமனங்கள் அப்பள்ளி நிர்வாகத்திற்கும் அவ்வாசிரியர்களுக்கும் மட்டுமே சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை ஆகும். இதில் இலாகா தலையிட அவசியம் ஏதும் இல்லை. வேலையிழந்த ஆசிரியர்கள்பால் கருணைகாட்டி அவர்களுக்கு வேலை அளிப்பதானாலும், அவ்வாசிரியர்கள் வேலை தவிர்த்ததும் அலுவலகம் மூலமாக, நேர்முகத் தேர்வுக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட திரு. எல். தேவராஜ் மற்றும் திருமதி எஸ். சூபி ஆகிய இரு ஆசிரியர்கள், அவர்களது தகுதியின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்டனர். மீதியுள்ள ஐந்து ஆசிரியர்கள் அவ்வாறு வேலை தேடித்தரும் அலுவலகத்தால் அனுப்பப்படாததால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க இயலவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் குழித்துறை மாவட்டக் கல்வி அலுவலகத்தின் முன்பு 6-8-1977 முதல் உண்ணாவிரதம் இருந்தனர். அது 10-9-1977 முதல் கைவிடப்பட்டது. மேலும் கன்னியாகுமரி மாவட்ட தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் சங்கம் இது குறித்து நாகர்கோவில் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் அலுவலகம் முன்பு தொடர் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்து நேரடி நடவடிக்கையினை 1-9-1977 முதல் தொடங்கியது. அதிலும் 10-9-1977 முதல் கைவிடப்பட்டது. இதுபோன்ற உண்ணாவிரதம் இருப்பது ஆசிரியர்களுக்கு தகுதியான செய்கை அல்ல. இதுபோன்ற தவறான நடவடிக்கைகள் கண்டிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பள்ளி நிர்வாகச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இந்தப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர் மீது பொய் வழக்குகள் ஜோடித்து, அவரை வெளியேற்றிவிட்டு, இந்த நாட்டில் நெருக்கடி இருந்த காலத்தில், அந்த அதிகாரிகளின் துணையைக் கொண்டு அவரே தலைமையாசிரியராக இருந்து அநியாயங்களையும், அட்டுழியங்களையும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அங்குள்ள தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் சங்கம்

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் குழித்துறை கல்வி மாவட்டத்திலுள்ள
தெற்கு பாலவளை புனித ஸ்டீபன் துவக்கப் பள்ளித் தலைமை
ஆசிரியரும், மற்றும் ஆறு ஆசிரியர்களும் வேலை நீக்கம்
செய்யப்பட்டுள்ளது குறித்து

1978 ஜனவரி 5] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

அரசாங்கத்திற்குப் பல்முறை தெரிவித்து, போராட்டம் நடத்த முடிவெடுத்தார்கள். பிறகு நாங்கள் அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூட அங்கு வந்தபோது, ஆசிரியர்கள் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் வந்து பார்த்துப் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் மீண்டும் அதிகாரி கள் தரப்பிலே இருந்து வகுறை ஒரு அறிக்கையை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளாமல், தனியார் பள்ளிகளின் சங்கத்தின் செயலாளர் அவர்களையும் அழைத்துப் பேசி, அவருடைய கருத்தை அறிந்து நிதி வழங்க அரசு முன்வருமா? இதை அரசுக்குத் தெரிவிப்பதன் காரணமாக, கல்வி இலாக்காவின் முற்படுகிறார் மீது தனியாக நடவடிக்கை எடுக்க, கல்வி இலாக்காவின் முற்படுகிறார்கள் என்பதும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து, இதைத் தக்க முறையில் பரிசீலனை செய்து, அங்கு இருக்கக்கூடிய பதட்ட நிலைமையைக் குறைக்க அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தன் அதிகார எல்லைக்கு உட்பட்டுத் தேவையான நடவடிக்கைகளைச் செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

4. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தினுடைய அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதிலே. . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நிறைய உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் நேரத்தோடு ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: நான் மூன்றே மூன்று கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி விடைபெற விரும்புகிறேன். என்னுடைய பாராட்டு, இந்த வாரியத்தின் நிர்வாகத்திற்கு நல்ல தலைவர் திரு. ஆம்புரோஸ் அவர்கள் கிடைத்திருப்பதுதான். இன்னும் என்னுடைய பெருமை, மின்சாரத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் துறையிலே

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 ஜனவரி 5]

பட்டம் பெற்றவர் என்பதுதான். அவர் பெரியாருடைய பாதையைப் பிடிவாதமாகப் பின்பற்றுவதில் நம்பிக்கையுள்ளவர். அண்ணாவின் அன்பு முறையையும் பின்பற்றுவவர் என்று நம்புகிறேன்.

ஆனால் மின்சார ஊழியர்களுடைய பிரச்சினையில் வாரியத் தலைவர் அவர்களும், அமைச்சர் அவர்களும் அனுகூல முறை உண்மையிலேயே வருத்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. தற்போது முன் பணம் காலமெல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை அக்டோபர்-நவம்பர் மாதங்களில் கொடுப்பது உண்டு. அட்வான்ஸ் என்பது கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பவும் வாங்குவது. இந்த முறை திடீரென்று மின்சாரத் துறையிலுள்ளவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது. அப்படி மறுக்கப்படுவதற்கு ஒரு நியாயமான காரணம் இருந்தாலும் பாவாயில்லை, ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆண்டுதோறும் பெற்று வரும் சலுகையை அதைச் சலுகை என்று கூடச் சொல்வதற்கில்லை, ஏனென்றால் மீண்டும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் போகிறார்கள்—கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக, வேறு வழியில்லாமல் அவர்கள் போராட்டத்தைத் துவங்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்திருந்தால், இந்தப் போராட்டத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். ஏற்குறைய 400 பேர்களைச் சிறைச்சாலையில் வைத்திருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது என்று வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் அகைவரும் மத்திய சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு ஒரு பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. நல்ல முடிவு ஏற்படும் என்பதையறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தோம். பேச்சு வார்த்தைக்குப் பின் உடன்பாடு ஏற்பட்ட பிறகும் கூட, சல்பென்ட் செய்யப்பட்ட அந்த 400 மின்சார ஊழியர்களின் சல்பென்ஷனும் நீக்கப்படாமலே இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் ஏற்கெனவே 1,500 பேர்கள் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா வழியில் செல்லுவோம் என்று சொல்லுகிற இந்த அரசாங்கம், தொழிலாளர் பிரச்சினையில் இரும்புக் காங்களைக் கொண்டு பிரச்சினைக்கு முடிவு காணலாம் என்று எண்ணக்கூடாது. ஏதோ காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சினையில் ஒரு வேகம் காட்டி ஏறத்தாழ 1,500 பேர்களைப் பல்வேறு இடங்களுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். மாற்றப்பட்டவர்களுடைய குடும்பம் பட்டம் துணீபம் அவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. அப்படி மாற்றப்படுபவர்களுக்கு டி.ஏ. (பயணப்படி) கொடுத்தேயாக வேண்டும். அதைக் கூட இந்த மின்சாரத் துறை ஏற்கவில்லை. தாதுது பேர்களை சல்பென்ட் செய்ததும் தேவையில்லாத ஒன்று. தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்குமிடையில் ஒரு சுமுகமான உறவு உருவாக

நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1978 ஜனவரி 5] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

வேண்டும். ஆகவே தொழிலாளர் பிரச்சினையில் இவ்வளவு வேகம் காட்டி பழி வாங்கும் எண்ணத்தை விட்டு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதுதான் என்னுடைய முதல் பிரச்சினை.

1974-க்குப் பின்னாலே சேர்க்கப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு உடன் படிக்கை இருந்தது. வழக்கம்போல் எம்ப்ளாஸ்ட்மென்ட் சிஸ்டம் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று இந்த ஊதிய உயர்வைக் குறைத்துவிட்டார்கள். கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று இந்த ஊதிய உயர்வைக் குறைத்துவிட்டார்கள். சிக்கனம் என்ற சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. சிக்கனம் என்ற முறையில் ஊதிய உயர்வைக் குறைத்தா சிக்கனம் செய்ய வேண்டும்? அப்படி அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய நியாயமான ஊதியம் கொடுக்கப்படாததால் தான் அவர்கள் போராட்டத்திற்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். ஆகவே என்ன காரணத்தால் மின்சார ஊழியர்களுக்கு இந்த ஊதிய உயர்வைக் கொடுப்பதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுப்பது, முன் பணம் கொடுப்பது போன்ற காரியங்களில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. பல்வேறு இலாக்காக்களில் எவ்வளவோ பணம் கொடுத்து வேலை வாங்கி, அந்த இலாக்காக்களைச் சொர்க்கமாக வைத்திருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியம் ருவாதி-கவர்ன்மென்ட் மாடிரி. அதிலே உள்ள ஊழியர்களுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் இடையிலே நல்ல உறவு இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகுள்ள எஸ். ஈ. க்கள் போலீஸ் அதிகாரிகள் மாதிரி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். அவருக்குக் கீழுள்ள அதிகாரிகளைப் பழி வாங்குகிறார்கள் அந்தத் துறையிலே உள்ள சி.ஈ. அவருக்குக் கீழுள்ளவர்களை உற்சாகப்படுத்தி ஊழியர்களை நல்லமுறையில் பணியாற்றுவார்கள். ஆகவே அந்த நிலை வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தது, இன்னொரு பிரச்சினை...

திரு. க. அறிவுமுகன் : தலைவர் அவர்களே, எஸ்.இ. க்கள் அவர்களின் சிழ்வே செய்பவர்களை போலீஸ் அதிகாரிகளைப் போல் பழி வாங்குகிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்களுக்குக் கீழே உள்ளவர்களைப் பழி வாங்குவதில்லை என்பதை அவர் அறிவாரா?

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : அதைப்பற்றி நான் மேலும் பேச விரும்பவில்லை. போலீஸ்கொண்டு நான் என்ன கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அக்டோபர்-நவம்பர் மாதங்களில் கடுமையான மழை பெய்கிறது. ஒவ்வொரு தினத்திலும் அதிகமான தண்ணீர் இருக்கும். அந்த நேரத்தில் விவசாயிகள் நீரை இறைப்பதில்லை. அந்த நேரத்தில் விவசாயிகள் தாங்கள்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 ஜனவரி 6]

3 எச்.பி. பம்பு செட் வைத்திருந்தால் மினிமம் கட்டணமாக ரூபாய் 3.25-ஐக் கட்ட வேண்டும். ஆனால் இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், மதுரை மாவட்டத்தில் அந்த மாதத்தில் 10 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று பில் வந்திருக்கிறது. மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தாமல் மினிமம் கட்ட வேண்டிய காலத்தில் 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்று வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் கேட்டால், மீட்டர் ரிப்பேர் சார்ஜ் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்கு இன்னின்ன காரியங்களுக்கு இவ்வளவு கட்டணம் என்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால், மேலேயிருந்து வருகிறது. எங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு முயற்சி எடுத்துத் தெளிவான கணக்கைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் ரீடிங் எடுப்பவர் எழுதுவதுதான் கணக்கு. அதை 'டிஸ்ப்யூட்' பண்ண முடியாது. அக்டோபர்-நவம்பர் மாதங்களில் மினிமம் சார்ஜ் கட்ட வேண்டிய நேரத்தில் கூடுதலாக ஏன் வசூலிக்கிறார்கள் என்று கேட்டால், மின்சார வாரியம் நஷ்டத்திலே இருக்கிறது, ஆகவே, எஸ்.ஈ.யிடம் சொல்லி எப்படியாவது விவசாயிகளிடம் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பார்களோ என்று நினைக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து, மின்சாரக் கட்டணத்தை 16 காலியிருந்து 14 காசாகக் குறைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கெல்லாம் அதே 16 காசைத்தான் வசூல் செய்து வருகிறார்கள். நான் சட்டமன்றத்திற்கு வருவதற்கு முன்பு வரையிலும் இதைக் குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கம் அளித்த இந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும், விவசாயிகளிடமிருந்து கூடுதலாக வசூலித்த கட்டணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை மறுமரிசேஷை செய்வதற்கு ஒரு சார்ட்டிங்

(பிற்பகல் 5-30)

போட்டு, நடைபெற்றிருக்கிறவைகளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் மின்சார வாரியத்தால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். மினிமம் சார்ஜ் கட்ட வேண்டியதைப்பற்றி பலர் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மினிமம் சார்ஜ் கட்டவேண்டியவர்கள், தங்களுக்கு ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்காக வசூலிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்கிறார்கள். அது தேவையில்லை. நான் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் என்ற முறையில் மெத்தப் பணிவோடு அமைச்சர் அவர்களை வேண்டுகிறேன். நீங்கள் ஒரு தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறீர்கள்.

1978 ஜனவரி 5] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

படவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும் போது, எரியாத விளக்குகளுக்கும் சேர்த்து அதிகமாக வசூலிக்கிறார்கள். மீட்டர் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் மீட்டரில் எவ்வளவு ரீடிங் என்பதை எடுத்து எவ்வளவு யூனிட்கள் ஆகிறதோ அதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். அதைச் செய்கிறோம் என்று சொன்னோம். மின்சார வாரியம் இன்னும் ஒரு படி வேகமாகச் சென்று, நீங்களே மின்சார பஸ்களை வாங்கிக் கொடுங்கள், எங்கள் ஊழியர்கள் வந்து மின்சார கொடுப்பார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு ஃபிட்டிங் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தொகுதியில், சமூக நலத் துறை அமைச்சர் தொகுதி போன்ற கிராமத்திராப் பகுதிகளைப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொகுதியில் என்னுடைய ஊர்தான் நகரமாக இருக்கிறது. அங்கே எவர்கள் தொகுதியில் என்னுடைய ஊர்தான் நகரமாக இருப்பார். எந்த ஊருக்கு எட்டு ஊருக்கு ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் இருப்பார். எந்த ஊருக்கு எட்டு ஊருக்கு ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் இருப்பார். எந்த ஊருக்கு எட்டு ஊருக்கு ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் இருப்பார். ஆனால் கணக்குத் இருப்பார். மீட்டர், மிராக்ளராகத்தான் இருப்பார். ஆனால் கணக்குத் தெரியாது. அவர் எந்தக் கம்பத்தில் லைட் இல்லை என்று கணக்கு எடுத்து, அதற்கான பஸ்களை அவர் வாங்க வேண்டும். ஏன் இந்த இரட்டையர் ஆட்சி? பஸ்களை பஞ்சாயத்துத் தலைவர் வாங்க வேண்டும். அதற்குப் கணக்கு வைக்க வேண்டும். அவர் நல்ல பல்பைக் கொடுக்கிறார். அதற்குப் பதிலாக ஃபியூசான வேறு பல்பை மாட்டிவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள் என்றால், கொடுக்கின்ற பஸ்களுக்கு ஆதாரம் என்ன இருக்கிறது? என்ன உத்தர வாதம் இருக்கிறது? பல்பை வாங்குவது ஒருவர், அதை மாட்டுவதற்கு வேறு இலாகாவா? மீட்டர் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதை மாட்டுவதற்கு என்ன சார்ஜ் ஆகிறதோ, அதைக் கணக்கிட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் வசூல் செய்தால், அதைக் கொடுப்பதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். மின்சார வாரியத்தில் கேட்டால், ஊராட்சித் தலைவர் பல்பு வாங்கித் தரவில்லை, அதனால் போடவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். தலைவர் வாங்க வேண்டுமென்றால், அதைக் கணக்கெடுத்து, அதற்கு வசூல் எழுதி, அதை ஒன்றியத்தில் பெற்று, பிறகுதான் வாங்க வேண்டும். பிராக்டிகலாகப் பாருங்கள். நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால், இப்படி ஒரு குதர்க்கமான நிலைமையை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? வேறு யாரும் இதைச் செய்திருந்தால் கூட ஏற்றுக் கொண்டுவிடலாம். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிலைமையைப் புரிந்தவர்கள். இதை மறு பரிசீலனை செய்து ஊராட்சிகளுக்கு எற்பட்டிருக்கிற தலைவரையை மாட்டிடமல்ல, பெரிய கெட்ட பெயரையும் போக்க வேண்டும். ஊராட்சித் தலைவர் வாரியத்தைக் காட்டுகிறார்கள். வாரியம் ஊராட்சியைக் காட்டுகிறது. ஊராட்சிக்கு இந்த வகையில் எவ்வளவு சார்ஜ் வேண்டுமானாலும் போடுங்கள். ஆனால் பல்பை வாங்கித் தாருங்கள், நாங்கள் ஏறி மாட்டுகிறோம் என்ற நிலைமை வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 ஜனவரி 8]

முன்றாவதாக, இப்போது மின்சார வாரியத்தில் சிக்கனத்தைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்திற்குப் பொருள்கள் வாங்குகிறார்களே அங்குதான் மிகப் பெரிய தவறுகள் நடக்கின்றன. ஏராளமான வொயர்கள், போஸ்ட் கம்பங்கள் எல்லாம் வாங்குகிறோம். கம்பங்கள் வாங்குவதற்கு அதை விற்கும் கம்பெனிகளோடு ஒப்பந்தம் செய்கிறோம். மின்சாரத் துறையில் ஜெம்ஸ் என்று சொல்லத்தக்க மிகப் பெரிய கேட்டிக்காரர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். வாங்குகிற பொருள்களை உபயோகிப்பதிலும் விநியோகிப்பதிலும் சிக்கனத்தைக் கடைப் பிடித்தால், இந்த வாரியத்திற்கு ஏற்படுகிற ஏராளமான இழப்பைத் தடுக்க முடியும். வாங்குகிற பொருள்கள், வாங்குகிற முறை இவற்றைக் கண்காணிக்கக் குழுக்களை அமைக்க வேண்டும். எந்தெந்த மாநிலங்களில் எந்தெந்தப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்று பார்த்து, இண்டெண்ட் போடும்போது, எந்தக் கம்பெனிகளோடு சான்ட்ராக்ட் செய்கிறோம், அந்தக் கம்பெனிக்கு சால்வென்ஸி இருக்கிறதா என்பவற்றையெல்லாம் பார்த்தோமானால், வாரியத்திற்கு ஏற்படுகிற மிகப் பெரிய இழப்பைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும். அதை இன்றைக்குச் செய்யவில்லை. அதனவே பொருள்களை வாங்குவதில் விநியோகிப்பதில் ஏற்படுகிற நஷ்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்தினால், வாரியத்துக்கு லாபம் செய்தவர்களாலோம் ஏன் சொல்லி, இந்த வாய்ப்பைத் தந்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியம் நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் மிக மிகத் தேவையானது என்று உணர்ந்தாலும், அது தரவிலையாக மக்களுக்குத் தொண்டாற்றுகிற நிறுவனமாக அது வேண்டுமென்ற உணர்வோடு அங்கத்தினர்கள் மிக்க அனுபவ பூர்வமாக இருக்கிற சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்து, மேலும் அது நல்லமுறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று தங்கள் மேலான ஆலோசனைகளைக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையில் பணியாற்றியவர்கள் என்ற முறையில் அவர்கள் கடந்த காலத்தைப்போல இல்லாமல், இனிமேல் நல்லமுறையில் இருக்கும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அந்தக் குழுவோடு செப்பனிடவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு. இதைத் தொண்டு நிறுவனம். லாப நோக்கத்தில் உள்ள ஒரு தொழில் நிறுவனம் என்ற உணர்வில்லாமல், தொண்டு உணர்வோடு இந்த நிறுவனம் செயல்படவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் பல பொருள்கள் உற்பத்தியாகி இந்த நாட்டுக்கும் நாட்டு

1978 ஜனவரி 5] [திரு. எல். பலராமன்]

மக்களுக்கும் அதிகமாகப் பயனைத் தரக்கூடிய முறையில் இந்த நிறுவனம் அணுக வேண்டும். அதனால் பல இலட்சம் ரூபாய் வண்ணாயம் இல்லாமல் நல்ல முறையில், நஷ்டமானாலும் பரவாயில்லை என்ற முறையில் இதை அணுக வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவை மின் நிலையத்தை நாம் எதிர் நோக்கவேண்டியிருக்கிறது. இருக்கின்ற நா நிலைகள் எல்லாவற்றிலும் நிவர்த்தி செய்தாகிவிட்டது என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒகேனக்கல் மின் திட்டம்தான் இருக்கிறது. இரண்டு மாநிலத்திற்கும் அதில் பங்கிருப்பதாகக் கூறினார்கள். அது நீண்ட நாள் பிரச்சினையாக இருப்பதால், அரசாங்கம் அவை மின் நிலையத்தை மேலும் உற்பத்தி செய்வதற்கான ஒரு வழிமுறையை இன்றையிலிருந்து வகுத்தால் தான், எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டுக்குள்ள தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும். அது ஒரு நீண்டகாலத் திட்டமாக வேண்டுமென்று தவிர இன்றைக்கு காலையில் சமைத்து மதியம் பரிமார்க்குடிய நிலையில் இருக்க முடியாது என்பதை அமைச்சர்களும் பொறுப்பில் உள்ளவர்களும் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த முறையில் திட்டமிட வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிறுவனம் ஊழல் மிக்க ஒரு நிறுவனமாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு நிலை என்று கூட இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான பதில் கூறலாம். அந்த நேரத்தில் ஏற்பட்டிருந்தாலும், விசுவாசம் பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் தலைவராக இருந்தாலும், முதல் பொறியாளராக இருந்தாலும், அவர்களை நீக்குவதற்கான சூழ்நிலையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த காலத்தில் வருவாய்த் துறையாக இருந்தாலும், மக்களிடம் தொடர்பு கொண்டதா இருந்தது. சாதாரண மக்கள் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள், ஏழை எளியவர்கள், கிராம மக்கள் அன்றாடம் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய நிறுவனமாக இந்த மின்சாரத் துறை இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும்.

(பிற்பகல் 5-40)

தவிர, விவசாயி விடியற்காலையில் எழுந்துபோய் தன் வயல்வெளியி் உள்ள பம்புசெட்டைப் பார்க்கிறபோது, அங்கே பிபூஸ் போயிருப்பதை பார்த்ததும் நேராக மின்சார அலுவலகத்திற்கு வந்து இதுபற்றிக் கேட்டால் அங்குள்ளவர்களுக்கும் இவருக்கும் தகராறுகள் ஏற்படும் ஒரு நிறுவனம் இன்றையதினம் மின்சார வாரியம் மாறியிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கெல்லாம் ஆக்கபூர்வமான முறையிலே தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்த நிறுவனம்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. எல். பலராமன்]

[1978 ஜனவரி 5]

கிறவர்கள் தூய்மையான முறையில் செயல்படும் வகையிலே ஏற்பாடு செய்யப் பட வேண்டும். மற்ற எந்தத் துறைகளையும்விட பொதுமக்கள் மத்தியிலே பெரிய தொடர்புள்ள நிறுவனம் மின்சார வாரியம் ஒன்றுதான் என்பதை உணர்ந்து பொதுமக்களுக்குத் தூய்மையான தொண்டாற்றுவதற்கு அந்தப் பணியாளர்கள் ஒரு சபதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னே பேசிய உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் அரசாங்கம் தந்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட சலுகைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயிகளுக்குப் போடப்பட்ட கட்டணமான 16 பைசாவிலிருந்து 14 பைசாவாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அது உண்மையிலேயே குறைக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் நானும் சொல்ல முடியும். அந்த அளவுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கிற வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா என்றால், இந்த மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரை, இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்திலே தரப்பட்ட வாக்குறுதிகள் இன்னும் செயல்படுத்தப்படாமலேயே இருக்கின்றன என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பெரிய தொழிற்சாலைகள், பெரிய பெரிய நிறுவனங்களுக்குத் தரப்படும் மின்சாரத்திற்கு அதிகமான விலையை நிர்ணயித்து, விவசாயிகளுக்குத் தரப்படும் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், குறைத்துக் கொடுத்தால், அது மிகவும் நலமாக இருக்கும். எனவே இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் தலைமை)

இந்த நிறுவனம் ஊழல் மிக்க நிறுவனமாக ஆனதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. மின் இணைப்பு வேண்டும் என்று ஒரு விவசாயி கோரும்போது, அந்த மின் இணைப்புக்குத் தேவையான சாமான்கள் அத்தனையும் அந்த மின்வாரியமே வழங்கவேண்டும் என்ற நிலை இருந்தாலும், நடைமுறையில் அந்த சாமான்கள் அத்தனையும் வழங்கப்படாமல், மின் இணைப்பு கோரும் விவசாயியைப் பார்த்து, இவைகளையெல்லாம் வாங்கி வரவேண்டும் என்று இன்றைக்கும் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கைனிலிருந்து, பம்பு செட்டுக்கு வேண்டிய கட்டுப்பாட்டுத் தருவதற்கு, போல்ட்டிங்கு வகுதிற

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1978 ஜனவரி 6]

[திரு. எல். பலராமன்]

பைப்பிலிருந்து, போல்ட், நட்டு வரை எல்லாப் பொருட்களையும் விவசாயிகள் தாங்களே வாங்கி வரவேண்டும் என்று வாயால் கூறிவிடுகிறார்கள். டிபார்ட்மென்ட்டில் இவை ஆர்த்தனையும் அந்த ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டாலும், அவைகளையெல்லாம் வெளியே விற்றுவிகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதன் காரணமாக இந்தச் சாமான்கள் அத்தனையும் விவசாயிகளிடமே வரக்கூடிய சோல்யூஷன் நிலைமை இன்றுவரை மாற்ற முடியாதபடி மின் வாரியத்தில் இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். மின்சார வாரியம் நஷ்டத்திலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் வாங்கி வந்து தாருங்கள் என்று விவசாயிகளிடமே மின்சார வாரியம் கேட்டுக் கொண்டால், விவசாயிகள் சந்தோஷமாக வாங்கித் தருவார்கள். ஆனால் விவசாயிகளை இந்தச் சாமான்களை வாங்கி வரச் சொல்வது இன்றைய நிலையில் எந்த வகையிலும் சரியில்லை. இதனால்தான் ஊழல் அதிகமாகிறது.

அடுத்து, விவசாயிகள் அதிகமாக மின் இணைப்புக் கோரி, மனுக்கள் போட்டிருந்தாலும், அவர்களுக்கெல்லாம் மின் இணைப்புப் பல ஆண்டுகளாகக் கொடுக்கப்படாமலிருப்பதையும் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மின் இணைப்புகளைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தருவோம் என்றாலும், நாட்டில் விவசாயம் என்பது மிகமிகத் தேவையான ஒன்று என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இது ஏதோ விவசாயிகளுக்குச் செய்து தருகிற சலுகை அல்ல. விவசாயம் என்பது நாட்டினுடைய உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கிற ஒன்று என்பதை மனதில் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் முதலிடம் தர வேண்டும். இந்த ஆண்டிற்குள்ளாவது—1978 ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாவது விவசாயிகளிடமிருந்து வந்துள்ள அத்தனை மனுக்களுக்கும் நாங்கள் மின் இணைப்பைத் தருகிறோம் என்ற உறுதியை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தமது வாக்குறுதியாக இங்கே தர வேண்டும் என்று இந்த அவையின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சிறு சிறு விவசாயிகள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் மின் இணைப்புக் கோரி மின் வாரியத்திற்கு அனுப்பியுள்ள மனுக்கள் ஏறத்தாழ 35,000 முதல் 40,000 வரை இருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு விண்ணப்பங்கள் இருந்தும், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,000 அல்லது 1,500 மின் இணைப்புகள்தான் தருகிறார்கள். இது வடாற்காடு மாவட்டத்தை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கும் என்பதையும் சாதாரண விவசாயி நிலையை எவ்வளவு பிணநோக்கி அழைத்துச் செல்லும் என்பதையும் உணர

[திரு. எல். பலராமன்]

[1978 ஜனவரி 5]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமாகக் கடன் வாங்கி, மற்ற நிறுவனங்கள் மூலமாகக் கடன் வாங்கி, பம்ப்செட்டு வாங்கிப் விவசாயிகள் கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக மின் இணைப்புக் கிடைக்கவில்லையே என்று வருந்திக்கொண்டிருக்கிற காட்சி வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த மாவட்டத்திற்கு ஏற்கெனவே அதிகமான மின் இணைப்புகள் வழங்கப் பட்டிருந்தாலும் மேலும் அதிகமான மின் இணைப்புகள் தேவைப்படும் மாவட்டமாக அது இருக்கிறது என்பதையும், அந்த மாவட்டத்தில் அதிகமான நீர்த்தேக்கம் இல்லை என்பதையும், கிணற்றுப் பாசனத்தைக் கொண்டதான் அங்குள்ள விவசாயிகள் பயிர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்பதை நான் உணர்கிறேன். அவர்கள் மின் வாரியத்தில் ஒரு பொறியாளராக இருந்தபோது, இதை அனுபவபூர்வமாக அறிந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனவே இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மின் வாரியம் இன்றையதினம் நஷ்டத்தில் நடைபெறுவதற்குக் காரணம் பில்களை காலாகாலத்தில் அனுப்பாததுதான். என்னுடைய பம்ப்செட்டுகள் இரண்டு ரெவின்யூ கிராமங்களில் இருக்கின்றன. அதில் ஒரு கிராமத்திற்கான பில் வருகிறது. ஆனால் ஒரு கிராமத்தில் உள்ள பம்ப்செட்டுக்கான பில் மாதக் கணக்கில் வருவதில்லை. இந்த நிலைமை இன்றைக்கும் நீடிக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், பாக்கிப் பணத்தைக் கட்டத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் பில்கள் அனுப்புவதில் அந்தத் துறை சரியாகச் செயல்படவில்லை. பழைய நிலைமையிலேயேதான் இருக்கிறது. அங்குக் காரணம் போட்டிச் சங்கங்கள் தான். அந்தப் போட்டிச் சங்கங்களைக் களைய வழிமுறைகள் இன்னும் காணப்படவில்லை. அந்தப் போட்டிச் சங்கங்கள் வளர்ந்துகொண்டு, இன்றையதினம் அவைகள் மின்சார வாரியத்தைப் பாதித்து வருகின்றன. அதனாலே விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சில கிராமங்களில் ஆறு, ஏழு மாதங்களாகக் கடன் பில்கள் வரவில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மேலும் பஞ்சாயத்துக் கருக்கெல்லாம் மீட்டர் வைக்காத நிலை இன்னும் நீடிக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 5]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்): இன்னும் எட்டு உறுப்பினர்கள் பேச இருப்பதால், தயவு செய்து விரைவில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன்: மேலும் பல்புகளை பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள்தான் வாங்கித் தரவேண்டும் என்ற நிலை இருப்பதால், இதிலும் பலவகையான சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தாங்களே நேராகக் கடைக்குச் சென்று வாங்கித் தர முடியாது. ஆனால் கமிஷனரோ அந்தக் கட்டடத்தை உணர்ந்து, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே இந்த மின் வாரியத்தை ஒரு ஊழலற்ற நிறுவனமாக உருவாக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிறுவனம் இன்னும் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டும், இந்த நிறுவனம் மேலும் சிறப்பாகப் செயல்பட அமைச்சர் அவர்கள் பாடுபட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் விரைவில் மின் இணைப்புகளை வழங்குவதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அதிகாரிகளுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. அறிவழகன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மின்சாரத் துறையினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை, படிப்பதற்கு மிகவும் சுவையாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, திரு. பாபா அவர்கள் ஒரு சமயம் "மின்சாரத்தைப் போல் சக்தி வாய்ந்தது வேறு எதுவுமில்லை; அதற்காக எந்தச் சக்தியையும் செலவிடலாம்; எவ்வளவு சக்தியை வேண்டுமானாலும் செலவிடலாம்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனாலும் 'பவர் ஹங்கர்' என்று சொல்லப்படுகிற மின்சாரப் பற்றாக்குறை இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலும், குறிப்பாகத் தமிழகத்திலும் மிக நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிறது. இதை மிக விரைவிலே போக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிற புயல் காரணமாக, தளர்ச்சியுற்றிருந்தாலும், இந்தச் சூழ்நிலை நீடிக்காது என்றுதான் எண்ணுகிறேன். நமது இந்தியப் பிரதமர் திரு. இந்திரா காந்தி தேசாய் அவர்கள் ஜனநாயகத்தினுடைய பிரதிபிம்பமாக விளங்குகிறார் என்று சொல்வதில் நிரம்ப மகிழ்ச்சியிருந்தாலும், அவர் இன்றையதினம் மின்சாரத் துறை வளர்ச்சிக்கான கருத்தை மறுக்கக்கூடிய நிலையில் அவருடைய

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. க. அறிவுமுகன்]

[1978 ஜனவரி 5]

வெளிநாட்டுக் கொள்கை அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1976 ஆம் ஆண்டின் துவக்கத்தில் நிரூபித்த இந்திரா காந்தி அவர்கள் ராஜபுதனம் பாலைவனத்தில் அணு குண்டு ஒன்றை வெடித்து, அது பாராட்டப்பட்ட உடனே, கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்திற்கு வெளிநாட்டிலிருந்து, கண்டா நாட்டிலிருந்து பெறப்பட வேண்டிய உதவிகள் தரப்படமாட்டாது என்று அந்த நாட்டுப் பிரதமர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அப்படி அறிவித்ததன் காரணத்தால், கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்திலிருந்து நமக்கு 1978 ஆம் ஆண்டிலேயே கிடைக்க வேண்டிய மின்சாரம் ஆண்டுதோறும் தள்ளிக்கொண்டே போகிறது. இன்றையதினம் நமது இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் அணு குண்டு வெடிப்பதைத் தடை செய்துபற்றி அணு குண்டு வெடித்துக்கொண்டிருக்கும் நாடுகள் யோசனை தெரிவிப்பதில் பயனில்லை என்று கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது முன்னால் இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களின் கொள்கைக்கு முழுதுமாக ஆதரவாக இல்லை என்றாலும், அணு குண்டு வெடிக்கும் நாடுகளைப் பார்த்து, இந்தக் கருத்து சொல்லப்பட்டதன் காரணமாக, வளர்ந்து விட்ட நாடுகள், வளர்ச்சியடைந்துகொண்டிருக்கும் நாடுகளுக்குச் செய்து வரும் உதவிகளை நாம் இழந்து வருகிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தம்முடைய மின்சார வாரியம், அது வாரியமாக அமைக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து, அது அரசாங்கத்திலிருந்து விடுபட்ட காரணத்தால் மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. ஆனால் ஒரு வாரியம் என்று அமைத்துவிடுகிற காரணத்தாலேயே, அது சிறப்பாகப் பணியாற்றிவிடாது என்பது மின்சார வாரியத்தின் நடைமுறைகளிலே இருந்து நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஒரு வாரியமானாலும் சரி, அரசுத் துறையானாலும் சரி, அது சரியாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்றால், அதன் கீழ் மட்டங்களிலே மிகத் திறமையான முடிவெடுக்கத் தக்க வகையிலே நல்ல குழுக்கள் அமைக்க வேண்டும். இங்கிலாந்து நாட்டில் இருக்கிற லோகல் லைப்ரரி அதாரிட்டி போல இருந்தாலும் சரி, அல்லது இங்கே இருக்கிற பல்வேறு நிறுவனங்களின் அமைப்புகள் போல் இருந்தாலும் சரி, நான் மேலே சொன்ன கருத்துக்களைக்கூட, மேல் மட்டங்களில் சரியான முடிவெடுக்கும் குழுக்கள் மிக அவசியமாகும். மக்களின் தேவைகளை, மக்களின் குறைகளைச் சரியாக உணர்ந்த தலைமை இருக்கலாம். மிகச் சிறந்த தலைமைப் பொறியாளர்கள் இருக்கலாம்; மிகச் சிறந்த நிபுணர்கள் இருக்கலாம். இவ்வளவும் இருந்தும் இன்றையதினம் மின் வாரியம் சரியான முறையில் இல்லை, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மின்சாரத்தை வழங்க இயலாமல் இருக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் முடிவுகள் எங்கோ எடுக்கப்படுவது தான். தமிழகம் முழுவதற்குமாக, சென்னை நகரிலேதான் முடிவுகள் எடுக்கப்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1978 ஜனவரி 5]

[திரு. க. அறிவுமுகன்]

படும் நிலை இதற்குக் காரணம். ஆகவே மின்சாரத் துறையினுடைய ஆட்சி அமைப்பையே மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நான் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-50)

மற்றொன்று விவசாயத்திற்காக மின்சாரம் மிகச் சிறப்பாக வழங்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாயவரத்தில் அங்கு மின் அழுத்தம் குறைவாக வருகின்ற காரணத்தினால், பல இடங்களிலே பம்பு செட்டுக்கள் சரியாக வேலை செய்வதில்லை. அதை நம் அமைச்சர் அவர்கள் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்வெட்டு இந்த ஆண்டு போல் எதிர்பார்க்கப்படும் இருக்காது என்று சொல்கின்ற அளவில் மின்சாரத் துறை பல்வேறு ஆதாரங்களை மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு உருவாக்க வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். அந்தத் திட்டங்களை முடிக்க மத்திய அரசிடம் உதவிகளைப் பெற நல்ல முறையிலே முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I have great pleasure in participating in the discussions on the Financial Statements of the State Electricity Board and I would like to make one submission before I go into the subject matter of my taluk. Along with the Financial Statements, we have received the Administration Report of the State Electricity Board only for the year 1975-76. I would request the Hon. Minister kindly to find out why we cannot receive the Administration Report of the State Electricity Board for the year 1976-77 before the discussion takes place on the Financial Statements of the State Electricity Board. I am sure this can be done and I hope, from the next year at least, we will have a copy of the Administration Report, before we discuss the Electricity Board Budget.

A great deal has been said by the hon. Members and although I have participated in the discussion almost every year for the past 11 years on the State Electricity Board Budget and its performance and although at first I was very reluctant to participate in the discussion I am doing so only because we have a new Minister in charge of power. Thiru Ramachandran is the new Minister in charge of Power Development; being a technocrat and an engineer himself, I am sure

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு
நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 ஜனவரி 5]

he is vitally concerned with the most important aspect of Energy Planning and I hope that some of the suggestions that we make will be considered by him in depth.

A great deal has been said that power development in Tamil Nadu has suffered over the past several years and I entirely agree with this submission because ever since 1967, we have been pleading for larger transfer of resources for the development of power and every year, the plea has been negated by the Planning Commission and by the Central authorities. In fact, I should invite the attention of the Honourable Members of this House to the resolution which was adopted by both the Houses of the Legislature—the Lower House and the Upper House—in 1968 when we requested the Central Government to sanction a second mine-cut at Neyveli and the expansion of the Thermal Station in Neyveli from 600 to 1,000 MW. It has taken 10 years for the Government of India to announce their decision on the Neyveli Second Mine-cut and only a couple of months ago, we were most happy to see that Rs. 260 crores had been sanctioned for the development of the second mine-cut and the additional thermal station at Neyveli. In or about 1966, we had pleaded that Tuticorin Thermal Station should be taken up and it has also taken 10 years for the Government of India to announce their decision on this. Therefore, Sir, while the present Government may feel that the power field was neglected by the previous Ministry, I would like to state that in such a matter as power development, it is not the State Government who are very much to blame, since the Central Government did not allocate enough resources for power development. Even now the Honourable Minister has mentioned in his address that growth of power in Tamil Nadu has been under-estimated to such an extent that the whole planning for power development in Tamil Nadu is likely to suffer. I entirely agree with him because for the past seven years, we have had a series of power-cuts and it has not been possible for us to judge to what extent power demand would have grown under normal circumstances. Every year we have had a power-cut for three, four or six months and, therefore, it is not merely a question of satisfying the existing power demand. We must also take into account the fact that industries which wanted to come to Tamil Nadu would have migrated to other States because of the lack of power in our State and the availability of easy power in neighbouring States like Kerala and Karnataka. I know for a fact from my personal knowledge that more than five industries—power-intensive industries—which would normally have come to Tamil Nadu

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு
நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம் 55

1978 ஜனவரி 5] [Thiru A. R. Damodaran]

migrated to Kerala, because of the assurance that was given by the Kerala Government not only regarding the availability of cheap power but of the availability of steady power. Therefore, I think the Committee has done gross injustice to our State by estimating the rate of power requirement at 7 or 8 per cent, which the Honourable Minister has mentioned, and I would certainly agree with him that this Government should forcefully present their case for a much higher rate of growth, as the entire perspective planning for power will depend upon the estimated rate of growth.

Sir, the State Electricity Board has grown to a very large extent. While Members have reason to find fault with the performance of the organisation and we have dwelt on the lack of lights in Panchayat Unions, lack of connection to agricultural pumpsets, and lack of electrification to Harijan colonies, I am afraid that we have been merely touching the fringe of the problem, without considering the very real deficiencies that exist, as far as the State Electricity Board is concerned. Considering the fact that the capital block of the State Electricity Board is well over Rs. 650 crores—it was Rs. 630 crores last year—perhaps it has grown by Rs. 30 or 40 crores in 1976-77 with the capital block almost touching Rs. 700 crores—and the organisation has undoubtedly become unwieldy because of its huge size, I think the time has come for us to do something about it. The Honourable Minister who is interested in System and Organisational analysis would do well to conduct a study in depth on the system and organisational deficiencies of our State Electricity Board, and particularly in the field of personnel management. A great deal requires to be done in the Electricity Board.

I do not wish to refer to what my hon. Friend Thiru C. V. Rajagopal referred to in his own inimitable language about the difficulties experienced by the officers and staff of the State Electricity Board due to prevalence of what he termed as indiscipline in the organisation. I do not wish to define it as such — whether it is indiscipline, unrest, legitimate dissatisfaction or anything else, but I certainly feel that we are loading our officers of the Electricity Board in charge of power development, maintenance and operation with too many personnel problems which prevent them from doing their legitimate work in the field.

(இற்பகல் 6-00)

I would, therefore, plead, that the personnel department of the Electricity Board must be considerably strengthened with people who have ample experience in personnel management and that the

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[Thiru A. R. Damodaran]

[1978 ஜனவரி 4]

functions should be so divided that the field officers of the Electricity Board who are in charge of power generation, maintenance, operation, etc., could be freed from the daily distractions of what may be termed labour dissatisfaction and all the instances which my hon. Friend pointed out, so that these officers can do their work in a proper frame of mind and not be troubled with these daily issues.

Sir, on the financial performance of the State Electricity Board, a melancholy report has been given by the Hon. Minister. We are used to these melancholy reports for the past 7 or 8 years. There has been a shortfall and the Board has not been able to provide sufficiently for the Depreciation Reserve, General Reserve and payment of interest to Government. In some years, the Board has totally skipped paying interest to Government and providing for Depreciation Reserve and has thereby under-estimated the deficit between Gross Revenue and Expenditure. But I would still state that one surprising feature is that in spite of the fact that the generation and purchase of power—I am referring to the details in the Administration Report and I suppose they are given in Million Units—has gone up only from 7,105 million units at the end of 31st March 1974 to 8,120 million units on 31st March 1976, the Gross Revenue of the Electricity Board has more than doubled from Rs. 85.67 crores to Rs. 168.71 crores and thereby hangs a tale. The tale is that quite apart from the increases in tariffs which have been made, from time to time, the surcharges which have been imposed have become almost a permanent feature of the tariffs. While the quantity of power generated and purchased and obviously sold has been only of the order of an additional 1,000 million units which may amount to 15 to 20 per cent, the revenues of the Board have jumped by exactly 100 per cent. Therefore, somehow or other, the State Electricity Board, in spite of drought and lack of adequate reservoir capacity filling, has been so able to manage its affairs by some miraculous process of tariff adjustment like imposition of surcharges that we have almost come to feel that the State Electricity Board has a vested interest in seeing that a power cut is imposed. I may not be very charitable, Sir, but judging from the figures of the revenue that is realised from surcharges amounting to almost Rs. 38 crores during the year 1976-77, I hope that this will not become a permanent feature amongst the officials of the State Electricity Board to make up revenue and that they would not recommend to the Hon. Minister every now and then that unless they impose a power cut and collect penal charges, it will be impossible for the Revenue Expenditure to be met.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1978 ஜனவரி 6]

[Thiru A. R. Damodaran]

Sir, a great deal has been said about the question of tariff revision. The Hon. Minister also has referred to it and mention was made about the aluminium industry. For the aluminium industry, I think the rates have been increased during the Emergency period of 9 or 10 months. In fact, if there is one Board which has benefited from the Emergency, that is the State Electricity Board and there can be no doubt about it. Anyway, I am afraid that because the State Electricity Board required a lot of financial strength, all the new levies that were brought about were brought about during that period. The deposits were increased, a sum of Rs. 10 crores was collected by way of additional deposits and a sum of Rs. 10 crores was left as unpaid bills of creditors. In some fashion or other, the working of the Electricity Board was made up. I only wish to state that the question of electricity tariff cannot be an isolated question and this must be viewed within the broad framework of the policies not only of the State Government but also of the Central Government.

Sir, I was referring to the aluminium industry. A great deal of feeling has crept in because, naturally, Members of the Legislature representing the rural agricultural areas feel that industrial tariffs should be raised. But in matters relating to power intensive industries like the aluminium industry, it has been an accepted feature amongst all Governments, not only here but even in other countries where almost 25 to 30 per cent of the basic raw material cost goes in the provision for electric power, that some concession is given to these industries. Otherwise, we will never get these industries in Tamil Nadu.

திரு. சே. தங்கப்பாண்டியன்: மாறாத நிலைவரங்கள், குடிசைகளில் மின்விசை வேண்டும், 'இன்டஸ்ட்ரியல் டேரிசிப்'ஐக் குறைப்பதில் ஆட்சேபம் 'சூ' கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி தம்முடைய உறுப்பினர் சூ' கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி தம்முடைய உறுப்பினர் வர்கள் எதுவும் சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற குறைபாடு இருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I was only referring to the question of power tariff because of what was happening in the case of aluminium industry. The Government of India and the State Government should sit together and decide on the excise duty and other indirect levies that are made on the industry, because it is an indirect way of siphoning off the profits of the aluminium industry and that is why the State Governments have not been able to raise the power tariff for industries. Even to-day if the Central Government

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[Thiru A. R. Damodaran]

[1978 ஜனவரி 5]

ment decide to reduce the excise duty on aluminium and other power-intensive industries to a reasonable level, we can raise the power tariff so that the general price of aluminium, the end product does not go up. It is a question of Central and State taxes and Central and State resources and that is why I plead with the Honourable Minister on this question. We have Thiru Ramachandran as the Energy Minister in the Centre and Thiru Ramachandran is the Minister in-charge of Electricity in the State. Probably the affinity of names may result in some sort of understanding on the subject. Therefore, while I entirely agree that it is no longer possible to continue excessive concessions in power tariff in view of the financial difficulties of the Electricity Board, I would plead that some sort of dialogue is absolutely necessary between State and Central Governments and we should not take any hasty decision which will result in crippling the industries in our State and power intensive industries especially.

A great deal has been said about some of the deficiencies in the State Electricity Board. We have spoken very often about them and I would not like to be repetitive. Regarding the suggestions made by the Members in the previous years, stereo-typed answers have been given by the Board and I would like to say that the defects could be classified into three broad categories. They are technical defects, administrative defects and far more important than those two, the political defects. The Electricity Board is a peculiar organisation. It is neither an independent company which can function exclusively on its own nor a Government Department. But somehow its decisions, especially its economic decisions, get tied up with political factors and this is particularly what is producing this difficulty in our State.

Member after Member has complained that agricultural pumpset connection has not been given. I am aware of this and the Ground Water Cell has created a lot of commotion in Chingleput district, applications for new connections for pumpsets have not been considered, since certificates have not been produced from the Ground Water Cell. Apart from this, the State Electricity Board is really reluctant to provide connection to agricultural areas because it is singularly unremunerative for the Board to provide connection and that is a fact also. In fact, this was raised 11 years ago and while I may not be congratulated by the members of the public—even in 1967, I told the Honourable the Minister for Electricity—I think it was Thiru O. P. Raman who was the Minister at that time—that we were having 250,000 pumpsets

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[1978 ஜனவரி 6]

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Then the Minister for Electricity was Thiru Nedunchezhiyan.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I accept the correction. Thiru Nedunchezhiyan was the Minister for Power for some time.

At that time, when this question came up, I did suggest—and I know that the agriculturists in this House will be angry with me—that we must have some increase in the tariff but that it could not be in one block, as has been done in the recent past. We have been hesitating to take a political decision for four years and suddenly whether it was immediately after 1971 General Elections or during President's rule, the power tariff was raised by 4 paise and 3 paise, without giving time to the agriculturists to adjust themselves to the new rates which would make the price of produce also go up simultaneously. We had then pleaded that the tariff should be increased by 0.5 or 0.6 paise per annum. If we had done so, the tariff would have gone to 13 paise, 14 paise, 15 paise and 16 paise without much resistance from the agricultural community.

(பிற்பகல் 6-10)

Sir, I know that a Committee has been appointed. I do not think it is a committee for economic decisions but a committee for political decisions. When you want to have an increase of power tariff, perhaps they may get out of it in some manner or other, but then, it will reflect on the finances of the Electricity Board. I am not, for a moment, pleading that the tariffs should be kept at the present rate for the simple reason that a free market economy does not exist in the agricultural field at present. If the procurement and all these controls are removed and if you fix a power tariff and tell the agriculturists, "My dear chaps, you increase the price of your product depending on the raw material that you purchase", all these demands may not be voiced. But the Government persist in having procurement at 20 or 25 per cent and they keep on controlling the prices of paddy and other agricultural produce. Naturally, a justifiable claim has been made that the cost of inputs should also be controlled and that is why a resistance is building up to increase in power tariff, increase in the price of fertilizers and increase in the cost of pesticides. It is a perfectly legitimate demand. The Government must remember this and take a wise decision without impairing the finances of the Electricity Board because I have a feeling that with 7,50,000 pumpsets already energised and another 2,00,000 or

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு ஆணை நிறைவேற்றம் அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[Thiru A. R. Damodaran]

[1978 ஜனவரி 5]

2,50,000 pumpsets to be given connection. If we keep on making it so unremunerative for the State Electricity Board, there will be reluctance from top to bottom to extend electrical connections to any of the rural areas.

Sir, I do not find anything mentioned in the Report since the Hon. Minister is himself a technocrat about larger allocations for the research and training programme of our electrical engineers. Ten years later we will have no more new hydro-electric stations to develop. Fifteen years later, we may completely switch over from thermal electric stations to nuclear plants. Our Engineers who are well-qualified and who have got a certain amount of appreciation for their sound knowledge of the subject require encouragement in the research and training programmes. I find that some miserable amount of Rs. 6 lakhs has been set apart for research and training programmes. We are losing 18.8 per cent in line loss and for the past two years, the Board has been spending Rs. 50,000 or Rs. 1 lakh on research to find out why we have been losing so much on transmission loss. I would only plead that we should set apart larger sums for research and training programmes. Our engineers should be trained in nuclear power plants, in modernising and in seeing why exactly we are having these losses. Only one month ago, the Hon. Minister participated in some seminar—I read about it in the newspapers—and spoke on the use of copper and on the question whether its use would result in lesser transmission loss, etc. There is no doubt that increased line loss is due to the equipment that we are using in our State Electricity Board. One of the reasons for the increase in line losses can definitely be attributed to the cheaper and the very inexpensive transmission line equipments that we are using in the Electricity Board. Here again, it is a decision that is required from the Government because we always give priorities in the power field. Unfortunately, we want the benefits to be felt within one or two years, whereas if you plan for a nuclear power plant now, you will get it only 7 or 8 years later. I would only plead that in making decisions of this type, due consideration should be paid to the fact that in trying to economise on every necessary sector, we will only be hampering the efficiency of the Electricity Board.

One word more and I have done. We have a Consultative Council in the Electricity Board. But I somehow feel, after having served on it for sometime, that it is a singularly, I would not say useless body, but, ineffective body as far as anything like policy-making in the Board is concerned. Although it has probably been

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு ஆணை நிறைவேற்றம் அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[1978 ஜனவரி 6]

[Thiru A. R. Damodaran]

mentioned that the financial statements, etc., should be placed on the table of the Legislature only after the Electricity Consultative Council has passed its opinion. We have, every year, endorsed the financial statements and we have not dared to recommend anything. I would, therefore, plead that, apart from the Consultative Council which has been formed under the 1961 Act, the Minister may think of a technical Consultative body for the Electricity Board. We have a number of retired people and perhaps we can draw experts from Maharashtra and other States where they have experience of new technologies. Perhaps, these officials could be brought into a technical consultative body to help the officials of the State Electricity Board in power planning and in minimising the various difficulties that we are at present having. This can be purely a technical body to help the State Electricity Board. Instead of having one-man or two-men advisers, we can think about 7 or 9 people drawn from various fields from our State as well as from outside the State. If this can be done, it would help the Electricity Board to improve upon its activities.

Sir, this is one field where a great deal of perspective planning is required. This is also another field where this ministry will not be able to see or enjoy the benefits that will accrue as a result of certain investment decisions to be made in the Electricity Board. Power Planning requires a very long gestation period. If Thiru Ramachandran plans for having another nuclear plant and if it is accepted by the Planning Commission and by the Central authorities, we will see it in the year 1988 and probably many of us may not be in the Legislature then. Therefore, it requires a great deal of patience on the part of the Government. I would plead, although the Honourable Minister is already devoting his attention to it, that a great deal of thought should be bestowed on items like rate of growth, plants we require and thermal stations we require. But one fact is inescapable and this should be made known candidly to the Members of the Legislature. We have been pleading that we must have more thermal stations. The weighted average cost of hydro electric power, according to the Administration Report, is 3.3 paise per unit and the cost of thermal power—the actual cost in 1975-76, perhaps there may be some escalation in 1976-77—was 27.9 paise. The thermal power is nine times more expensive than hydro electric power. When more and more thermal stations are started, it is an inescapable fact that the rate of tariff for power supply to all classes of consumers is likely to go up. Members of the Legislature should be taken into confidence regarding these

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 ஜனவரி 5]

matters so that we may try to understand the difficulties of the Electricity Board and not hamper its activities by frequently opposing any increase but we may advise them on some increase to be made. I hope that in the next Report at least a clear and candid picture will be given to us so that all Members will be able to understand the problems of the Electricity Board.

* திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி. கருக்கமாகப் பேச வேண்டிய நிலையிருப்பதாலும், முன்னாலே மற்ற உறுப்பினர்கள் அனைவருமே இதில் முக்கியமான பிரச்சினைகளையெல்லாம் பேசிவிட்டதாலும், விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைக் குறித்து மட்டும் பேச விரும்புகிறேன். இந்தக் கட்டணம் 16 காசிலிருந்து 14 காசாகக் குறைக்கப் பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், உண்மையிலேயே இது குறைப்பு அல்ல என்று உணர்கிறேன். ஒரு விபத்துப் போல் இடையில் நிகழ்ந்த நெருக்கடி காலத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதலை மறந்துவிட்டு முன்பிருந்ததை நினைத்துப் பார்த்தால், ஏற்கெனவே இருந்த 12 காசு 14 காசாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்றே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விளக்கிப் பேசுவதற்கு நிறைய இருக்கிறதென்றாலும், இதில் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையான முக்கியமான பிரச்சினை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நாட்டுக்கு உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து வழங்குகிற அவர்களுடைய பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினை. அது ஒரு ஜிஹாதாப் பிரச்சினை. அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமே தவிர, வரியையும் மின்சாரக் கட்டணத்தையும் உயர்த்தக்கூடாது. அப்படி லாப நேர்க்கோடு உயர்த்திவிட்டு விலை வாகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது எவ்வாறு பொருந்தும்? உற்பத்திச் செலவுக்குப் பயன்படக்கூடிய மின்சாரம், உரம் ஆகியவற்றை எவ்வளவு சகாயமாக வழங்க முடியும் என்று யோசிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு உபயோகமாக இருக்கும். ஆகவே இன்றைய அரசு முன்பிருந்த 12 காசு கட்டணத்தையாவது கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு மேலும் குறைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்பதை மட்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு மீட்டர் கொடுப்பதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகள் சொந்தமாக மீட்டரைப் போட்டுக்கொண்டாலும், அரசாங்கம் மீட்டர் வாடகை வசூலிக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள் இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. விவசாயிகள் அவர்

1978 ஜனவரி 5] [திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்]

கருடைய சொந்தச் செலவில் மீட்டர் போட்டுக்கொண்டாலும், அவர்களிடமிருந்து வாடகை வாங்குவது என்பது நியாயமில்லை. அதன் மூலம் உணவு உற்பத்திக்கான செலவு அதிகமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அதையும் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-30)

அதே போல மீட்டர் விஷயத்தில் நகர்ப்புறங்களில் உள்ள வீடுகளுக்கு மீட்டர் அமைப்பதில் கட கோளாறு இருக்கிறது. நகர்ப்புறங்களில் உள்ள நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகளுக்கு அந்தப் பொறுப்பிருந்தாலும்கூட, இப்போது அவை ஆணையாளர்கள் பொறுப்பில் நடைபெறுகின்றன என்பதால், அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி சில திருத்தங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதால், இங்கே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்குள்ள பல வீடுகளுக்கு அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, அதாவது அந்த வீடுகள் கட்டப்பட்டபோதே போடப்பட்ட மீட்டர்கள்தான் இருக்கின்றன. அதை மாற்றுவதில்லை. அந்த மீட்டர்களும் எத்தனை நாட்களானாலும் ஓடிக்கொண்டு நான் இருக்கின்றன. இப்போது நான் குடியிருக்கிற வீடு மிகப் பழைய வீடு. அதில் மீட்டரைப் பொருத்தி 1—1—1974-ல் மீட்டர் பரிசோதித்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. என்ன மாயாஜாலமோ தெரியவில்லை. சில மாதங்களில் மீட்டருக்கு உற்சாகம் வந்தால் 100 அல்லது 120 யூனிட்களைக் காட்டும். உற்சாகம் குறைந்தால் 30, 40 யூனிட் காட்டும். மீட்டர் இப்படி கோளாறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறதே, அதை மாற்றங்கள் என்று சொன்னால், 'சாலஞ்ச் பீஸ்' அதாவது பந்தயப் பணம் கட்டச் சொல்கிறார்கள். கோழிப் பந்தயத்தில் இதைப்போல பந்தயப் பணம் கட்டுவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். என் கோழி தோற்றால் நீ பணத்தை எடுத்துக்கொள், உன் கோழி தோற்றால் நான் பணத்தை எடுத்துக்கொள்வேன் என்று பந்தயம் கட்டுவார்கள். இந்த மீட்டர் வைக்கும் பந்தயத்தில் அப்படிக்கூட ஒரு நியாயம் இல்லை. நாம் கட்டுகிற பணத்தை மீட்டர் சரியாக இருந்தால் அவர்களே எடுத்துக்கொள்வார்களே தவிர, நம்மிடம் சரியில்லா விட்டால் அவர்கள் பணத்தைத் தாமாட்டார்கள். உங்கள் வீட்டுக்கு வந்தால் என்ன தருவீர்கள், எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தால் என்ன கொண்டு வருவீர்கள் என்று கேட்பதைப் போல இருக்கிறது இது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்பிரமணியம்) : கவிஞர் வீடல்லவா? அதனால்தான் அப்படி ஒடுகிறது போலிருக்கிறது.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : மீட்டர்களை ஓராண்டு அல்லது இரண்டு பரிசோதிக்க ஒரு முறையாவது எடுத்து மாற்றுவதற்கு மின் துறையினரே மூயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைப்பற்றிப் புகார் சொல்கிற

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்] [1978 ஜனவரி 5]

மக்களைப் பந்தயத்திற்கு அழைக்கக் கூடாது. அது நியாயமில்லை. குறிப்பாக நான்கு ஆண்டு காலம் என்னுடைய வீட்டு மீட்டருக்கு மாதத்திற்கு ரூபாய் 2 வாடகையாக 48 மாதத்திற்கு ரூபாய் 96 வசூலித்துவிட்ட பிறகு, இன்னும் பந்தயம் கட்டுங்கள், அப்போதுதான் வந்து புரிசொதிப்போம் என்று சொல்வது நியாயமில்லை. என்னுடைய வீடு மட்டுமல்ல, பல வீடுகளில் இதுபோல் ஊடபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மின்சார வாரியமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை புதிய மீட்டரைப் பொருத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆணையிட்டு நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்காக மின்சாரக் கட்டணத்தை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைக்க வேண்டும். இப்போதே இழப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் உணர்கிறேன். இருந்தாலும் விவசாயிகள் பிரச்சினை உயிர்ப் பிரச்சினை என்பதால், அந்த இழப்பைத் தாங்கிக்கொண்டு மேலும் கட்டணத்தைக் குறைத்து நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பைத் தந்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* THIRU D. V. D'MONTE : Sir, I would like to talk very briefly on some of the functional aspects of the State Electricity Board. Some of the disclosures that have been made about maladministration leading to very heavy financial losses in the Electricity Board have to be taken as a serious matter. The efforts now being made by the Honourable the Minister for Electricity to plug the loopholes are indeed welcome.

Sir, in this connection, I must compliment the Government on having a set of highly dedicated and competent officers at the helm of affairs both at the State and plant levels. There can be no two opinions that the Board is to some extent unwieldy and that effective control at various levels must be introduced. The serious losses suffered annually should certainly lead to a re-structuring of the Board and decentralisation of responsibilities with the responsibilities pin-pointed.

Sir, the Board has to function closely with the general public and contact between the staff and the public is a vital point. There were some complaints in the past that the practice of posting anybody to any post, irrespective of qualifications, experience or competence had contributed much to the fall in the efficiency of the Board. In my opinion, management must be professionalised. There should be qualified managers to replace some of the bureaucrats. Managers qualified in the fields of production, finance,

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம் 65

1978 ஜனவரி 5]

[Thiru D. V. D'MONTE]

personnel and other technical aspects should be recruited. So, when a revamping of the Board is to be done, these points should be taken into consideration.

Sir, a large number of people, almost 95,000, are employed. My question is: Are all these persons gainfully employed? File-pushing used to take a pride of place in a bureaucratic set-up. I cannot really say that it is true as far as the Board is concerned. But there is certainly need for improvement. There are other constraints which have cast reflection on the operational efficiency of the Board and also on the cost of electricity generated and distributed. Sir, inefficiency may be one of the root causes of the problems of the Board. This is greatly evident in the wastage of energy during transmission of power. Much has been said about line losses. I certainly compliment the Government on having reduced this to 18.34 per cent so far as the year 1976-77 is concerned. But compared with 8 or 10 per cent in Europe, there is certainly a great need to reduce the transmission loss since one per cent of reduction in line loss will bring about a saving of several lakhs of rupees. There has been loss due to theft, pilferage, tampering with meters and tapping from low tension lines. These are all things that are happening now and I am sure the Board is alive to these problems and taking steps by surprise inspection, especially in certain localities. On going through the report, I am unable to find what the actual expense incurred in regard to repair and maintenance work is. It is clubbed with the general head called establishment and shown as Rs. 62.12 crores. I understand that most of the maintenance and repair works have been done by the department itself or by entrusting to jobbers. This, in my opinion, is not the case and to my knowledge in other parts of the country, experienced private contractors are entrusted with the work and the staff are used to maintain the efficiency at various levels. Such a system can be adopted by our State also.

I have one more point and I have done. The Government must examine the feasibility of setting up a number of smaller thermal units, say, 25 and 50 MW capacity. I understand that the Centre is keen to support such projects because of the urgent need and crash plan that is being introduced so far as small industries and rural industries are concerned. I would like to second the proposal of my hon. Friend Thiru Damodaran in regard to the setting up of an expert committee which will help the Board to regain its lost image. This Committee can keep a close watch on the working

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[Thiru D. V. D'MONTE] [1978 ஜனவரி 5]

of the Board and advise where and when necessary. Next to Defence, the highest priority should be given to the Power sector. The State Electricity Board has a very vital role to play in the economic condition of the State and the country as a whole. Thank you.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தினுடைய அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக இந்த அறிக்கையில் மின் உற்பத்திக் குறைவான ஒரு நிலையை ஆண்டு தோறும் அறிவிக்கக் கூடிய நிலை, நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இருந்துகொண்டே வருகிறது. எனக்குப் பழைய ஞாபகம் வருகிறது. மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது, இந்த மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீர் நிலைகளைப் பொறுத்தவரையில், நம் மாநிலமும் அண்டை மாநிலங்களுக்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அவை மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஆலோசனையின் கீழ் இயங்க வேண்டுமென்ற கருத்தை அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார்கள். அதன்படி ஒரு நிலையை நாம் எடுத்துக்கொண்டிருப்போமானால், தற்சமயம் நம் நாட்டில் இருக்கிற நதி நீர்ப் பிரச்சினைகள், மின்சாரப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சினைகள் முதலியவற்றில் இவ்வளவு கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்பட்டிருக்காது என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-30)

இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் அனல் மின்சார நிலையத்தின் மூலம் ஆகிற உற்பத்திச் செலவையும், நீர் மின்சார நிலையத்தின் மூலம் ஆகிய உற்பத்திச் செலவையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அனல் மின்சார நிலையத்தின் மூலம் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்திற்குத்தான் செலவு அதிகமாகிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கும் கஷ்டம், தொழிற்சாலைகளுக்கும் கஷ்டம், இன்னுடைய வீட்டு உபயோகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, கஷ்டம்தான். யாருக்குப் கட்டுப்படியாவதில்லை. அதை விநியோகப்பதிலேகூட அதிகமான நஷ்டம் ஏற்படும் நிலைதான் ஏற்படுகிறது.

நீர் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதற்குக் குறைவான உற்பத்திச் செலவுதான் ஆனாலும், நமக்குத் தேவையான அளவுக்கு நீர் நிலைகள் தமிழகத்தில் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய வருத்தமான நிலைதான் இருந்த வருகிறது. இந்த நிலையைப் போக்க ஏதேனும் வழிவகை இருக்கிறதா என்ற பார்த்தால், நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையில் இதற்காகப் பல சிறிய திட்டங்களைப்பற்றிய விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம் 67

1978 ஜனவரி 5] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

நிறைவேற்றுவதன் மூலம் சுமார் 520 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தியாகும் நிலை உருவாகும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்தத் திட்டங்களிலே மிகவும் செம்மையாக ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

இதுமட்டும்தான் போதுமா என்றால், போதாது என்ற கருத்தை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக அண்டை மாநிலத்துடன் நல்லுறவு இருந்தாலொழிய, மின்சார வாரியத்தின் பணி சிறப்பாக இருக்க முடியாது. அதற்கான வழிவகைகளையும் இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காருடைய தொடர்புடன் முயற்சி செய்தாலும் சரி, அல்லது நமக்குள்ள ஒருமைப்பாட்டு உணர்வோடு முயற்சி செய்தாலும் சரி, எப்படியோ இதைச் செய்தாக வேண்டும். கோளத்தில் பல ஆறுகளின் நீர் வீணாகப் போய் கடலில் கலக்கின்றது. அவர்களுக்குத் தேவையான மின்சாரம் இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், பிற மாநிலங்களுக்கு விற்கக் கூடிய நிலைமையும் இருப்பதால், அவர்கள் இவ்வாறு வீணாகப் போய் கடலில் கலக்கும் ஆற்று நீரைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருக்கிறார்கள். உண்மையில் இது ஒரு தேசிய நஷ்டமாகும். அப்படித்தான் இதைக் கருத வேண்டும். இந்தியா ஒரு நாடு என்ற நிலையை வற்புறுத்தும்போது, கோளத்தில் அதிகமாக இருக்கிற நீர் நிலைகள், அவைகளைக் கொண்டு அதிகமான மின்சாரம் எடுக்க வசதி இருந்தும், அந்த சர்க்கார் அதைப்பற்றி கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிற நிலையைப் பார்க்கிறபோது, இதை ஒரு தேசிய நஷ்டமாகத்தான் கருத வேண்டியுள்ளது. கோளத்தில் நிலைமை இப்படி இருக்கும் போது தமிழகத்திலே இனிமேல் மேற்கொண்டு எந்தவிதமான நீர் மின்சார உற்பத்திக்கும் சாத்தியமில்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு மாநிலங்களில் மாறுபட்ட நிலைமைகள் இருப்பது, ஒன்றுக்கொன்று உதவியாக இல்லாமல் இருப்பது, இந்தியா ஒரு தேசம் என்ற கூற்றுக்கே பொருள் இல்லாததாகச் செய்கிறது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே இந்த அரசாங்கம் தகுந்த முயற்சிகளில் இனிமேல் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முந்தைய அரசாங்கம், அண்டை மாநிலங்களோடு வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய உறவைப் பொறுத்த வரையில், சுமுகமான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தவில்லை என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அண்டை மாநிலங்களோடு ஒரு வெறுப்பான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டதனால், பல விதமான கோளாறுகள் தமிழ் நாட்டைத் தாக்க வேண்டியதாக ஆயிற்று. முந்தைய அரசாங்கத்தின் நடைமுறையால் பல குறைகளில் நமக்குப் பெரும் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன என்பதையும் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு
நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1978 ஜனவரி 5]

கடந்த காலத்தில் மின்சார வாரியத்தில் ஏற்பட்ட பெரும் ஊழல்களே மின்சாரத் துறையின் நிர்வாகத்தை சீர்குலைத்துவிட்டது. திருமதி இந்திரா காந்தியின் ஆட்சியில் பல கொடுமைகள் நடந்துவிட்டதாக வர்ணிக்கிறார்கள். அவை எப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் என்று வர்ணிக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு நல்ல காலம் அந்தக் காலம். அமைச்சர் அவர்கள்கூட தமிழ் நாட்டிற்கு அது நல்ல காலமாக அமைந்து, கிருஷ்ண நதித் திட்டம் கிடைத்தது என்று முன்பு குறிப்பிட்டார்கள். அதுபோல மின்சாரத் துறையில் பல மோசமான நிலைமைகள் அப்போது தான் தவிர்க்கப்பட்டன. மின்சார வாரியமே அப்போது தான் பிழைத்தது என்றால், அது மிகையாகாது.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் பற்றி எண்ணும்போது, மின்சார வாரியத்தைப் போல் ஊழலுக்குப் பெயர்போன வாரியம் வேறு எதுவுமில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதே நேரத்தில் தமிழ் நாட்டில் மின் உற்பத்திக்கு வேறு வசதி வாய்ப்பு இல்லாமல் இருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, இதை யெல்லாம் இந்த அரசு மிகக் கஷ்டத்தோடுதான் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை உணருகிறேன். இதன் காரணமாகத்தான் முன்பு இந்த வாரியத்திற்காகச் செலவிட்டதை விட, இந்த அரசின் காலத்தில் அதிகப் படியாகச் செலவிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் இந்த வாரியத்திற்காகச் செலவான தொகை 36 கோடி ரூபாய் என்றால், இப்போது ரூபாய் 94.96 கோடி செலவு செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தம் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான செலவு செய்தாக வேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்பட்டால், செய்துதான் ஆகவேண்டும். அதைச் செய்யாவிட்டால், எல்லா இடங்களிலும் ஊழல் நடப்பது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். எனவே அதிகமான செலவை மேற்கொண்டாவது நல்ல நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், சரியான நிலை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, எண்ணூர் மின்சார நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்த ஸ்கீம் எப்போதுமே தொந்தரவானதாகத்தான் தெரிகிறது. ஆரம்பம் முதல் இதுவரையில் எல்லாம் கோளாறுகளே இருந்து வருகிறது. எப்போதும் அதன் உற்பத்தித் திறனை அது அடைந்ததே இல்லை. இதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அறிய வேண்டும். எண்ணூர் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அதன் ஆரம்ப கட்டத்திலிருந்தே அகபற்றிய அறிக்கைகளைப் பார்த்தால், அது தன்னுடைய உற்பத்தித் திறனை எந்தக் காலத்திலும் எட்டவில்லை என்பது புரியும். இதனால் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டமாவதோடு, மின்சாரப்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு
நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1978 ஜனவரி 5] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

பற்றாக்குறையும் இருந்து வருகிறது. இந்தக் கோளாறுகளுக்கெல்லாம் அடிப் படைக் காரணங்கள் என்ன என்ற விவரத்தைக் கொடுத்தால், நன்றாக இருக்கும். எனவே சீர்குலைந்த நிர்வாகமாக இருக்கிற எண்ணூர் நிலையத்தை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வாரியத்தில் உள்ள நிர்வாகக் கோளாறுகள், கிராமப்புறங்களில் உள்ள நிர்வாகக் கோளாறுகள், விவசாயத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள நிர்வாகக் கோளாறுகள், உற்பத்தித் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள கோளாறுகள் அனைத்தையும் நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக மின்சாரத்தைக் குறைந்த அழுத்தத்தில் கொடுப்பதால், விவசாயிகளுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும் ஏற்படுகிற கஷ்டம். அவர்களுக்கு நஷ்டங்களைப்பற்றி நான் கண்டிப்பாகக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அவர்களுக்கு 220 வோல்ட் மின் அழுத்தம் கொடுப்பதாகச் சொன்னாலும், உண்மையில் 150, 160 வோல்ட்தான் லைனில் வருகிற நிலை இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுடைய பம்ப்செட்டுகளும், தொழிற்சாலைகளில் உள்ள உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள மெஷினிகளும் பாதிக்கப்படுவதோடு, நாட்டின் உற்பத்தித் திறனும் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எப்படியும் இந்த நிலையைப் போக்கியாக வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களையும் இந்த வாரியத்தையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில், மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்களுக்கு இந்த வாரியம் ஒரு உறுதியை அளிக்க வேண்டும். 220 வோல்ட் மின்சார அழுத்தம் தரப்படும் என்றால், எந்த கையிலும் அது உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். முன்பெல்லாம் மின்சாரத் துறை சேஷசாயி பிரதர்ஸ் போன்ற தனியார் கையில் இருந்தது. அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அழுத்தம் இந்த லைனில் தருவோம் என்றால், அந்த அளவு அழுத்தத்தைக் கண்டிப்பாகத் தருவார்கள். நிச்சயமாக அந்த அளவு அழுத்தம் லைனில் இருக்கும். அப்படியே குறைந்தாலும் 5, 10 என்ற அளவில் தான் குறையும். இப்போது 220 வோல்ட் மின்சார அழுத்தம் தருகிறோம் என்றால், என்னைக்குர் அதைத் தருவதில்லை என்பது சர்வசாதாரணமாக விட்டது. அதை ஒரு குறையாகவே கருதாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இங்குள்ள 220 வோல்ட் காரண்ட் இல்லை என்றால், எரிவதில்லை. கிராமப் புறப் பிளட்கள்கூட 220 வோல்ட் காரண்ட் இல்லை என்பது போட்டுவிட்டு காத்துக் கனிவாகப் பேசுவது விடுகளில் டியூப் பிளட்களைப் போட்டுவிட்டு காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆண்டவனைப் பிரார்த்திப்பதுபோல் காரண்ட் வரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைதான் இப்போது இருக்கிறது

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1978 ஜனவரி 5]

ஊரெல்லாம் அடங்கிய பிறகு, தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நின்ற பிறகு, 10 மணிக்கு மேல்தான் எரியும். இதேபோல்தான் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளின் பம்ப்செட்டுகளின் நிலையும். 220 வோல்ட் மின்சாரம் வருவதே இல்லை. இதன் காரணமாக அவர்கள் போய் மோட்டாரைப் போட்டுவிட்டுப் பார்த்தால், சிறிது நேரத்தில் புகைதான் வருகிறது. போய்ப் பார்த்தால், மோட்டார் எரிந்துபோயிருக்கிறது. இதனால் வெகுவான விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே மின் வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஓர் உறுதி அளிக்க வேண்டும். 220 வோல்ட் கரண்ட் லைனில் வரும் என்றால், கண்டிப்பாக 220 வோல்ட் மின்சாரம் வர வேண்டும். குறைந்தாலும் 5, 10-க்கு மேல் குறையக் கூடாது. ஒன்று, இரண்டு பர்செண்ட்தான் குறையலாம். 220 வோல்ட் தருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்குக் குறைவான அழுத்தமுள்ள கரண்ட்டைக் கொடுப்பது என்பது ஒரு அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துகிற ஒரு நிறுவனத்திற்கு எந்த வகையிலும் சரியல்ல. இதை வியாபாரிகள் செய்தால், மோசம் என்கிறோம். அரசாங்கமே செய்கிறபோது, இதற்கு என்ன சொல்வது என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்பட்டபோது, முன்பிருந்த மின்சாரக் கம்பெனிகள் மீது கேஸ்கூட போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் உற்பத்திக்கு நஷ்டம் ஆயிற்று. உற்பத்தி குறைந்தது. 2,000 ரொட்டேஷன் இருக்க வேண்டுமென்றால், அந்த இயந்திரம் 1,500 சுற்றுகள்தான் சுற்றின என்றெல்லாம் நிலைமைகள் உருவாகின்றன. இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்து, அவர்கள் ஒரு அஷ்யூரன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த வகையிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மின் அழுத்தம் லைனில் குறையக் கூடாது என்பதுதான் அது.

அடுத்து, லைன் லாஸ்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, எனக்குத் தெரிந்தவரையில், அதிகமான திருட்டு இருப்பதுதான் இதற்குக் காரணம். இதற்கான பரிகாரத்தையும் நாம் கண்டாக வேண்டும். குறைவான மின் அழுத்தத்தால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவதே இதன் காரணமாகத்தான். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்தான் இதனால் மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு முறை பம்ப்செட் காயில் எரிந்து போய்விட்டது என்றால், மீண்டும் அந்தக் காயில் சுற்ற சுமார் 800 ரூபாய் முதல் 1,000 ரூபாய் வரை செலவாகிறது. இதை எப்படியும் போக்கியாக வேண்டும்.

அடுத்து, மின்சார வாரியத்தைச் சீரமைக்கும் பணி முக்கியமானது. முன்பிருந்த அரசாங்கத்தில் யார் சிபாரிசு செய்தாலும், அவர்களுக்கு அப்பாயிண்ட்

(பிப்பகல் 6-40)

1978 ஜனவரி 5] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

மெண்ட் போட்டுக் கொடுக்கும் நிலை இருந்தது. யாராவது அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு உதவிக்கு வந்தால், வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், மின்சாரத் துறையிலே வேலை போட்டுக் கொள்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதிகமான ஆட்கள் அரசியல் கட்சி காரணங்களால் புகுத்தப்பட்டு விட்டார்கள். நான் அவர்களையெல்லாம் அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களை நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். தற்போது இலாக்காவிலே பல எக்சிகியூடிவ் என்ஜினியர், சூப்பிரண்டென்டிங் என்ஜினியர் போன்ற மேலதிகாரிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கக்கூட முடியாத வர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நிர்வாகம் சீர்குலைந்த நிர்வாகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமைகளைப் போக்கி, அதை சீரான நிர்வாகமாக ஆக்க முயற்சிக்க வேண்டும். இந்தத் தமிழ் நாடு மின்சாரத் துறை நிர்வாகத்தில் படிந்துள்ள அழுக்கை, குறைபாடுகளைப் போக்கிக்கொள்ள இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சீர்திருத்தங்களையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகக் கூறுகிறேன். இந்த மின்துறையிலே இருக்கும் நிர்வாகத்தைப் பார்த்தோமானால், வேலையுள்ள இடங்களில் ஆட்களே இல்லாமலும், சில இடங்களில் அதிகமான ஆட்கள் வேலையில்லாமலும் இருப்பார்கள். அதே நேரத்தில் கிராமங்களில் ஆட்களே இருக்காது. கிராமங்களுக்கு மின் வசதி கொடுக்கின்ற டிரான்ஸ்பார்மர்களில் தகராறு ஏற்பட்டு ஒரு ஆள் வரவேண்டுமென்றால் ஆளே இருக்கமாட்டார்கள். நகர்ப்புறங்களில் என்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் செப்பனிட, ஒவ்வொரு டிரான்ஸ்பார்மர் இருக்கின்ற இடத்தில் ஒரு இடத்தில் ஒரு ஆளை வைத்திருக்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எவ்வளவோ ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக்கள் பற்றிக் கூறினார்கள். இந்த அரசு வந்த பிறகு, பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள நாங்கள் எங்கள் கோரிக்கைகளை இந்த மன்றத்திலே கிளப்பியிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்களில் எரியும் லைட்டுகளுக்கு என்று பணம் வாங்குகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். மீட்டர்கள் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அதன்படி மீட்டர்கள் வைக்கப்பட்டன. அப்படி மாற்றியும், அதே நிலைமைதான் இருக்கிறது. இந்த மீட்டர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்த பிறகும் கூட, ஒரு கொடுமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களில் மொத்த வருமானம் 4 ஆயிரம் ரூபாய் அல்லது 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரும். அதில் கிளார்க்குக்கு ஒரு ஆயிரம், மற்றும் பாரங்கள் வாங்குவதற்கு ஒரு ஆயிரம், மற்ற நிர்வாகச் செலவுகளுக்கு ஒரு ஆயிரம் போக, மீதி

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது வாவாதம்

[திரு. பி. பாண்டிச்சம்]

[1978 ஜனவரி 5]

பொருத்தமாக இருக்கின்றதே அந்தப் பரப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இரண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக சேர்வலாறு, காடம்பாறை நீர்மின் திட்டங்கள். நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக இப்போது வேலை தடைப்பட்டு நிற்கிறது. அது மேற்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இரண்டுமே வரக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மின் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான், தமிழ் நாட்டின் விவசாயத்தைக் காக்க முடியும். அப்படி மின் உற்பத்தியைப் பெருக்காவிட்டால், தமிழ் நாட்டில் விவசாயத்திற்கு மிக்க ஆபத்து ஏற்படக் கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. நமக்கு நீர்ப்பஞ்சம் வேறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மாதிரி வெள்ளம் எப்போதும் வரும் என்று சொல்ல முடியாது. எனவே நமக்கு நீர்ப்பஞ்சம் என்பது ஒரு முக்கியமான அடிப்படையான பிரச்சினையாகவிட்டது. இது போலவே மின் விசை சக்தியும் நமக்குப் பஞ்சம் என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. தமிழகத்தில் இந்த இரண்டிற்கும் வறுமை என்று ஆகக்கூடாது. இந்த இரண்டு வறுமைகளைப் போக்குவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். மின் விசைத் துறையில் வறுமை ஏற்படக் கூடாது. இதன் காரணமாக விவசாயத் துறையில் வறுமை ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. இந்த வறுமைகளைப் போக்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வது மிக முக்கியமானதாகும்.

மின்சார வாரிய நிர்வாகம்பற்றி எனக்கு முன்னால் பல உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். அந்தக் கருத்துக்களையே நிரும்பச் சொல்லாமல், மற்றவைகளைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முடிவு எடுக்கின்ற விஷயங்களில், மின் வாரியத் தலைவர், சேர்ப் இன்ஜினியர் இவர்கள் மட்டும் தான் முடிவு எடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். எந்தெந்த விஷயங்களில் எந்தெந்த அதிகாரிகள் முடிவு எடுக்கலாம், கீழே உள்ள அதிகாரிகளுக்கூட முடிவு எடுக்கலாம்—அம்மாதிரி முறையை வகைப்படுத்த வேண்டும். அப்படி வகைப்படுத்தினால்தான், வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6.50)

இன்னொரு ஆலோசனையை இத்தோடு சேர்த்துக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியக் கணக்குகள் இப்போது அரசு முறையில் கணக்கிடப்படுகின்றன. அது இனிமேல் வணிக முறையில் கணக்கிடப்படுமென்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வணிக முறையில் கணக்கிடுவது என்பது சரிதான். ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் கணக்கைப் பார்க்க, அது உதவியாக இருக்கும். வணிக முறையில் கணக்குகளைப் பார்க்கும்போது, மின்சார உற்பத்திச் செலவு, வருவாய் ஆகியவற்றைப் பார்க்கும்போது, வருகிற சில ஆண்டுகளில் பற்றாக்குறை ஏற்படலாம். இருந்தபோதிலும் நாம் மின்சார

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1978 ஜனவரி 5]

[திரு. பி. மாணிக்கம்]

உற்பத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். வணிக முறை என்பது கணக்கில் மட்டும் இருக்கட்டும். அது கொள்கை முறையில் வந்துவிடக் கூடாதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு யோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை அமைச்சர் வர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மானியக் கோரிக்கைகள் ஜனவரி மாதத்தில் வைக்கப்படுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. அதாவது பட்ஜெட் தொடருக்கு முன்னர் விவாதிக்கப்படுவது வழக்கமாக இருந்தாலும், மின்சார வாரியப் பற்றி நல்ல அனுபவத்தோடு விவாதிக்க ஜூன் மாதம்தான் நிறந்தது. எனென்றால் கோடை கால அனுபவம்தான் இந்தத் துறையில் கொடுமையாக இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது புதிதாக மாற்றியமைக்க வேண்டிய பல கருவிகள் குறித்த செலவினத்தை மூலதனச் செலவில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். பற்றாக்குறை காரணமாக மூலதனச் செலவிற்குக் கொண்டு போகப்பட்டிருக்கிறது. அது தொடர்ச்சியாக இருக்குமா என்பது தெரியவில்லை. கருவிகளைப் புதிதாக மாற்றுவதில் உண்டாகும் செலவைத் தொடர்ச்சியாக மூலதனச் செலவிற்குக் கொண்டு போகாமல், பழைய முறையில் தொடர்வதுதான் உதவியாக இருக்கும். இதை மூலதனச் செலவிற்குக் கொண்டு போனால், அதனால் செலவைக் கூட்டிக் காட்டலாம். அது உற்பத்தித் துறையில் செலுத்த வேண்டிய கவனத்தை நாளடைவில் பாதிக்கும்.

அறிக்கையிலே மின் கட்டண உயர்வு சம்பந்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் துறையிலோ, வீட்டு உபயோகத்திலோ, சாதாரண காரியங் களுக்கோ பயன்படுத்துகிறவர்கள் மிக இன்னும் கவத்துவது அவர்களுக்குக் கஷ்டத்தை உண்டாக்கும். ஏற்கனவே உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நாங்கக்கூடிய வேறு துறைகள் மிகு போடுவதுதான் உதவிகரமாக இருக்கும். அப்படி நாம் கூறுகிறோம். தொழில் துறைதான் நாங்கக்கூடிய துறை என்பதுதான். எந்தெந்தத் துறையில் போட வேண்டுமென்பதை யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். வீட்டில் உபயோகப்போர், விவசாயத்திற்கு உபயோகப் போர் மிகு கவத்தினால், மாதம் ஏற்படும். இதனால் விவசாயச் செலவு அதிகமாகும்பது மட்டுமல்ல, அது விவசாயத்தையே பெருமளவிற்குப் பாதிக்கும். இதற்குமேல் விவரங்கள் கூற வேண்டியதில்லை. இது அரசுக்குத் தெரிந்த விவரம்தான்.

பொருள்கள் வாங்குவதிலே சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடித்ததால், இந்த ஆண்டு சுமார் 4 கோடி ரூபாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிக்கையிலே

[திரு. பி. மாணிக்கம்]

[1978 ஜனவரி 8]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொருள்கள் வாங்குவது சம்பந்தமாக சிக்கன முறையை மேம்படுத்துவதற்காக ஆலோசனையாளர்கள் அறிவித்த அறிக்கை பரிசீலனையில் இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். பரிசீலனை செய்து, முடிவெடுத்த பிறகு, அதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்தால் நல்லது. கடந்த காலத்தில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய நஷ்டங்களின் காரணமான, அத்தகைய சேதாரங்களின் காரணமாக ஏற்பட்ட சுமை மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது அந்த அறிக்கை மீது, ஆலோசனைகளின் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன என்பதைப்பற்றி இந்த அவைக்கு தெரிவிப்பது மிக, மிக அவசியம்.

இனி பயிற்சி சம்பந்தமாக ஓரேரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நிபுணர்களும், முக்கிய நிர்வாகிகளும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அறிக்கையிலே இரண்டு நாடுகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று ஐக்கிய சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசு, அடுத்து, ஜெர்மனிய ஐரோப்பாவுக்கு குடியரசு. இந்த நாடுகளுக்கு நிறமையான தொழிலாளர்களையும் பயிற்சிக்கு அனுப்ப வேண்டும். அது அவர்களுக்கும், துறைக்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். ஏனென்றால் நேரடியாக வேலையில் ஈடுபடுபவர்கள் அவர்கள். அவர்களுக்கு அது பெரிதும் பயன்படும். நம் நாட்டிலேயே பயிற்சிக்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பயிற்சிகளுக்கு தொழிலாளர்களையும் அனுப்பினால், இந்தத் துறைக்கு நல்ல பயன் கிட்டுமென்று கருதுகிறேன்.

நேற்று இந்த அவையிலே தொழிலாளர்கள் பற்றிச் சில பேச்சுகளைக் கிளப்பப்பட்டன. சில உறுப்பினர்கள், அந்தத் துறையிலே ஒழுங்கில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக தொழிலாளர்களையும் குறிப்பிடுகிறார்கள்; நிர்வாகத்தில் சிலரையும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இருப்பினும் எனக்குத் தெரிந்த விவரத்தின் அடிப்படையில், அனுபவத்தின் அடிப்படையில் ஓரேரு கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்திலே 94,000 தொழிலாளர்கள் மாநிலம் பூராவும் வேலை செய்கிறார்கள். எந்தத் துறையிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் 10,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தால், கட்டுப்படுத்திவிடுவது கடினம். 94,000 பேர்கள் மாநிலம் பூராவும் பரவி வேலை செய்யும் போது, அந்தத் துறை கட்டுப்பாடு இழந்துவிடுமென்று நான் கூறவில்லை. கட்டுப்பாட்டிற்கு சில இடங்களில் தளர்ச்சி ஏற்படலாம். அதற்குத் தொழிலாளர்கள் மட்டும் காரணமல்ல. சாதாரணமாக ஜெனரேஷன் கைடில் இப்படிப்பட்ட ஒழுங்குகள் இல்லை. வருகின்ற புகார்களெல்லாம் விரியோகத்தில் தான். இந்தத் துறையிலுள்ள குறைபாடுகளை தொழிலாளர்களிடம் மாத்திரம் சுமத்தினால் நியாயமாகாது. சில இடங்களில் தொழிலாளர்கள் அப்படித் தவறு செய்கிறார்கள். உண்மைதான். இருப்பினும் பெரும்பான்மையான தொழி

[1978 ஜனவரி 5]

[திரு. பி. மாணிக்கம்]

லாளர்கள் அப்படித் தவறுகளைச் செய்வதில்லை. ஆங்காங்கே ஒன்றிரண்டு தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. எந்த அமைப்பிலும் சில தவறுகளைச் செய்பவர்களை இருக்கிறார்கள். எனவே அதை ஆதாரமாக வைத்து, தொழிலாளர்களை அனைவரையும் குறை சொல்லக்கூடாது.

இந்த நேரத்தில் ஓர் உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உற்பத்தி, துறையாக இருக்கட்டும் அல்லது 'டிசான்ஸ்மிஷன்' ஆக இருக்கட்டும், அதிலே குறைபாடுகள் ஏற்படாது. விரியோகத்தில் சில இடங்களில் குறைபாடுகள் ஏற்படலாம். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயலில் நாகையில் ஒரு கம்பம்கூட நேராக இல்லை. பார்த்தவர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். எல்லாம் வளைந்திருந்தன எல்லாக் கம்பங்களும் சாய்ந்துவிட்டன. மின்சாரம் அங்கே இல்லை. பின் வாரியத்தைச் சேர்ந்த அந்தப் பகுதித் தொழிலாளர்கள் மிகத் துரித காலத்தில் புதிதாகக் கம்பங்கள் நாட்டு, மின்சார இணைப்பு கொடுத்ததை அங்கே சென்ற அனைவரும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். மத்தியிலிருந்து வந்தவர்களும் சரி, மாநில அரசைச் சார்ந்தவர்களானாலும் சரி, சாதாரண மக்களும் சரி, அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் சரி, எல்லோரும் அந்தப் பணியைப் பாராட்டுகிறார்கள் தன்னலமற்ற முறையில் இராப்பகலாய் உழைத்து கம்பங்களை நாட்டிருக்கிறார்கள். சோதனை என்று மக்களுக்கு ஏற்படும்போது, இவர்கள் சேவை செய்திருக்கிறார்கள். எனவே செய்கின்ற நல்ல காரியங்களைப் பார்க்க வேண்டும். குறைபாடுகளை மட்டும் பார்க்கக்கூடாது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: உறுப்பினர்கள் பேச முடிக்கும்வரை சபையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 7-00)

திரு. பி. மாணிக்கம்: இந்தத் துறையைப் பற்றிய குறைபாடுகளைக் களைவதைப்பற்றி கன்ஸ்யூமர்கள் பலபேர் முறையிடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அந்த முறையிடுகளைப்பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டு, நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி குறிப்பிட்ட அதிகாரிகள் அங்கே இருப்பார்களா என்றால் இல்லை. ஆகவே இந்த முறையிடுகளைக் கேட்டு, அதற்கு நிவாரணம் தருவதற்கான வழிவகைகளை ஆங்காங்கே முறைப்படுத்தவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், கோயம்புரங்களில் பம்புசெட்டுகளுக்கு கணக்கின் வாங்கு வதற்காக பலபேர் பல இடங்களில் அநியாயமாக பணத்தைச் செலவு செய்கிறார்கள். ஏனென்றால் விவசாயிக்குத் தண்ணீர் கிடைத்துவிட்டால், அதை வைத்து பயிர் செய்து பயன் பெறலாம் என்று நம்புகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் தண்ணீருக்காக எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் செலவு

[திரு. பி. மாணிக்கம்]

[1978 ஜனவரி 5]

செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே அதற்காக ஆயிரம் ரூபாய் கூட கொடுக்கிறார்கள். சில பேர் எனக்கு இன்ஜினியரைத் தெரியும், நான் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லி, விவசாயிகளிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். சில நாட்களுக்குப் பிறகு பணம் வாங்கிப் போனவரின் விவசாயம் தெரிவதில்லை. இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படுவதைக் களைய முடியுமா என்பதை நிர்வாகத்திலே உள்வாங்கக் கவனித்துப் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட தவறுகளை முறைப்படுத்தி செய்யும் போது, அதற்குரிய விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள ஒரு வழியைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைச் செய்வதன்மூலம் கிராமத் துள்ள விவசாயிகள் நன்மை அடைவார்கள். ஆகவே இதை நிவர்த்திப் பதற்கு ஏற்பாடு தேவை. அமைச்சரவர்கள் இதற்கான ஏற்பாட்டில் கவனம் செலுத்துவாரா என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை இங்குடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. ஆ. திராவிடமணி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சட்டமேலவையில் இன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தித்திருக்கிற இந்த அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்லக் கூடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மின்சார வாரியத்தினுடைய அருமை பெருமைகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்கனவே நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு இந்த மின்சார வாரியத்திலே பணியாற்றுகின்ற பெரிய அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்போடு ஊருக்கெல்லாம் ஒளி தர வேண்டுமென்று, சிற்றார்கள், பேரூர்கள் ஆகிய எல்லா ஊர்களும் முழுமையாக ஒளியைப் பெற வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே பல்வேறு கிராமங்களில் செயல்கள் முடிக்கிவிடப் பட்டன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு வசதியாக மாற்றிசெட்டுகிற அதிகமாகிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக 1975-76 ஆம் ஆண்டிலே 7,84,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்று இந்த அறிக்கையின் பக்கம் ஒன்றிலேயே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களுக்கெல்லாம் அதிகமான மின்னொளியைக் கொடுத்து ஒளி இல்லாத கிராமங்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதில் அங்கறையோடு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, தூத்துக்குடியிலே ஒரு அனல் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் தற்போது கிடைக்கும் 420 மெகாவாட் மின்சாரத்தை 630 மெகாவாட் டாக உயர்த்தக்கூடிய அளவில் அமைத்து, 1979-ல் அது முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

1978 ஜனவரி 5] [திரு. திராவிடமணி]

காலத்திலேயே தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்குக் கோரிக்கையை அனுப்பி, அது திறைவேற்றப் பட்டு, இன்று செயல்முறையில் வந்திருக்கிறது. அந்த வேலைகள் அரிதமாக நடக்கின்றன.

அதைப் போலவே நெய்வேலி இரண்டாவது கலங்கத்தை வேட்டினால், அக்க அளவு மின்சாரத்தைப் பெற முடியும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்தத் திட்டத்தையும் வலியுறுத்தியதன் காரணமாகத்தான், அந்தத் திட்டமும் இப்போது அனுமதிக்கப்பட்டு அதிக அளவு மின்சாரம் கிடைக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. மின்சாரத்தை அதிக அளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதே நேரத்தில் அந்த இலாகாவிலே பணியாற்றுகின்ற ஈழியர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் வழங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே அந்த மின்சாரத் துறையிலுள்ள ஒயர்மேன், லைன்மேன், சுப்பர்வைசர், ஸ்கர் போன்ற தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் கேரள ஸ்கேலைவிட ஐந்து சதவீதம் அதிகமாக ஊதியம் கொடுத்து உதவியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசில்தான். தினசரி தொழிலாளர்களின் ஊதியத்தைக்கூட ரூபாய் 1.25-லிருந்து ரூபாய் 4.75 ஆக உயர்த்தியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசில்தான். 240 நாள் பணியாற்றினாலே நிரந்தரமான ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசில்தான். மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு 6 சதவீதம் போனஸ் வழங்கியது அந்த அரசில்தான்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 240 நாள் வேலை செய்தால், பெர்மனென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று எந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது?

திரு. ஆ. திராவிடமணி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அன்றாடக் கூலிகளை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று மின்சாரத் துறையில் . . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். 240 நாட்கள் துருவாட்டத்தில் வேலை செய்தால் சில சலுகைகளை அறிக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. 240 நாட்கள் ஓராண்டில் வேலை செய்தால், 20 நாளைக்கு ஒரு நாள் வீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆட்டில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர், பெர்மனென்ட் பண்ண வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டதாகச் சொல்லுகிறார்களே. எனக்கு அந்தத் தகவல்கள் இல்லை. அவைச் சொன்னால் . . .

திரு. ஆ. திராவிடமணி : 240 நாட்கள் ஆவடினே ஒரு மதிக்கத்தகுந்த தொழிலாளியாகக் கருத வேண்டும் என்பதுதான். எனக்கு (oust) பண்ண வேண்டிய நிலைமை 240 நாட்கள் ஆன பிறகு வேலை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அதிலே அவர்களுக்கு ஒரு பரிசாரம்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

[1978 ஜனவரி 5]

திபாவளி அப்துல்காசிம், திபாவளி முடிந்த பிறகு, 14 நாட்கள் கழித்து, அந்தப் பணம் கிடைத்திருக்கிறது. திபாவளி வருவதற்கு 15 நாட்களுக்கு முன்பு கொடுத்தால்தான், தையல்காரர்கள் சட்டைகளைத் தைத்துக் கொடுப்பார்கள். நடைமுறையில் உள்ள சாதாரணப் பிரச்சினை இது. பொதுமக்களொரு நெருங்கிய பழங்குறி அமைச்சர்கள் இதில் ஏன் இப்படி இருந்தார்கள் என்று புரியவில்லை. ஒளம் பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதற்கு குறிப்பிட்ட நாளில் நடத்துங்கள் என்று அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அப்துல்காசிம், சம்சான் பண்டிகையை கொண்டாடுங்கள் என்று பெருந்தன்மையோடு கொடுக்கப் பட்ட அப்துல்காசிம் திபாவளி என்று கேட்டவர்களுக்கு ஏன் மறுக்கப்பட்டது? அவர்கள் கேட்டது வீட்டு வாடகைப்படி உயர்வா, சம்சான் உயர்வா? அவர்கள் கேட்டது திபாவளி அப்துல்காசிம், நவம்பர் 10ம் தேதி வருகின்ற திபாவளிக்கு அக்டோபர் மாதம் கேட்டுக்கொள். அது மறுக்கப்படுகிறது. சரியான பதில் இல்லை. உடனே அவர்கள் போராட்டம் என்று அறிப்போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஏறத்தாழ 3,500, 4,000 பேர் ஆகிய ஈடுபட்டு கைது செய்யப்பட்டு, சௌகரியமும் ஷோலாவும் சிறையில் வைக்கப்பட்டு, நங்கள் சோத்தக்காரர்களையும் பார்க்க முடியாத அளவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தள்ளி கொடுக்கப்பட்ட சந்தித்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். விழுப்புரத்தில் அமைதியாக அறிப்போராட்டம் அவர்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே போலீசார் தடியடி நடத்தியிருக்கிறார்கள். பல தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் அறிப்போராட்டம் நடத்தியவர்கள் மீது இவ்வாறு வழக்குகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. சிவச்சினை முடிந்த பிறகு, வழக்குகள் வாபஸ் பெறப் படுவது வழக்கம். ஏன் சிவச்சினை இடமாக நடந்தது. பல பேர் பாதிக்கப் பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு ஜனநாயகம் மலர்ந்த பிறகு, சிவச்சினை தொழிலாளர்கள் மீது போடப்பட்டிருந்த வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டன என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை மத்திய அமைச்சர் திரு. மதுசூதனமே அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். போராட்டம் நடத்தி கைது செய்யப் பட்டிருந்தாலும் கூட, சிவச்சினை முடிந்த பிறகு, அவர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்கள் கடமைகளைச் செய்யக் கூடியவர்கள். உறுப்பினர் திரு. பானிக்கம் அவர்கள் கூறியதைப்போல, காணாமல் போன பணத்தில் நாகப்பட்டினத்தில் ஏற்பட்ட சேதத்தில் ஷோலா திடீர்த் கம்பங் ஷோலாவும் நிமிர்ந்திருக்கிறார்கள். புதிய கம்பங்களை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். உடனடியாக ஒளி கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடமையில் அவர்கள் ஒழுங்காக இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பகைவர்களாகக் கருதாமல்,

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1978 ஜனவரி 5]

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

பாசத்தோடு அணுகி, வழக்குகள் வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தூத்துக்குடியில் அளம் மின்சாரத் திட்டத்தில் 250 பேர் வேறு ஊர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். டிரான்ஸ்பர் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். காணம் கேட்டதற்கு அவர்கள் சர்ப்ளசாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடியைப் பொறுத்த வரையில், வேலைகள் ஒழுங்காக நடந்துகொண்டிருக்கின்ற நேரம் இது. 1979-க்குள் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்பது நம்முடைய இலக்கு. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கண்டிராக்டர்களுக்கு

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் :

On a point of order, Sir.

திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் திரு. கந்தசேகர் தேவர் கையைப் பார்த்து, கைகளைப் பலன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். இங்கே அந்த வழக்கம் இருக்கிறதா? இங்கே கைகளைப் பார்க்கலாமா?

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்): அவர் கைகளைப் பார்க்கிறார் என்பது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : நான் அருகில் வந்து பார்த்தேன். கைக்கு என்னக்கம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மின்சார துறை எங்கெங்கு போகிறது என்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி : தூத்துக்குடி மின்சாரத் துறையில் கண்டிராக்டர்கள் ஆதிக்கம் அதிகரித்திருப்பதால், கண்டிராக்டர்கள் முறையை மாற்றி தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு வேறு ஊர்களுக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிற 250 தொழிலாளர்களுக்கான அந்த உத்தரவை எடுத்து செய்ய வேண்டும். அவர்கள் குறிப்பும் தூத்துக்குடியில்தான் இருக்கிறது. பின்னாகப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த ஊர் மாற்றம் எதிர்பாராத முறையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவதால், அவர்களை மீண்டும் தூத்துக்குடியில் அமர்த்த வேண்டும்.

கடைசியாக மின்சார இலாகாபற்றி ஒரேயொரு குறிப்பை வைக்கிறேன். மூன்றாம் கிணறுகளில் நன்னீர் இருப்பதைப் பார்த்து, மின் இணைப்பு கொடுப்பது வழக்கம். மின்சாரத் துறை அதிகாரிகளுக்குத்தான் அந்த உரிமை இருந்தது. 1975 ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பழி வாங்கப்பட்ட பிறகு, நடந்த அரசு காலத்தில் ஒரு

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

[1978 ஜனவரி 5]

அவசரமான சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கிணறுக்கு மின் இணைப்பு பெற வேண்டுமென்றுக் கொண்டு வாய்ப்புக் கிடைத்தால் அந்தக் கிணற்றைப் பார்த்து, அதில் ஊற்றிடுக்கிறதா தண்ணிர் வந்திருக்கிறதா என்று கண்டு, சான்றிதழ் வழங்கிய பிறகுதான் அந்தக் கிணற்றுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அனுபவகம் இருப்பதோ சென்னையில். பங்கோறு ஊர்களில் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயி ஒரு கிணற்றைப் போட்டு, நான்கு ஏக்கர் வைத்து, சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கரும், ஆரம் இன்னிதன் வைத்தான், அதிக மாகச் செலவாகிறதே என்று மின் இணைப்புக்கு வருகிறார். அவர்கள் ஏற்கனவே அதிகச் செலவினம் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர்கள் சென்னையில் உள்ள இந்தக் கழகத்திற்கு வாய்ப்பு வந்து கொடுப்பார்கள்? அந்த உரிமையை மின்சார இலாகாதான் பெற வேண்டும். அவர்கள்தான் பரிசீலனை செய்து இணைப்பு வழங்க வேண்டும். நில நிர் ஆராய்ச்சிக்கு என்ன அளவியம்? ஒரு இடத்தில் நிர் ஊற்று இருக்கிறதா, இங்கே தண்ணிர் வருமா என்று பார்த்துச் சொல்வதற்குத்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் கிணறு அமைக்கலாம் என்று அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். ஒரு இடத்தில் குடி தண்ணிர் கிணறு வெட்டினால் அமைப்போம் பார்த்து சான்றிதழ் கொடுக்க நில நிர் ஆராய்ச்சியாளர்கள் வர வேண்டும் என்பது சரி. அவர்கள் வந்து பார்த்து இந்த இடத்தில் அமைப்பதுதான் சரி என்று கூட சொல்லலாம். ஆனால் இங்கே விவசாயிகள் பாசனத்திற்காக கிணற்றை வெட்டுகிறார்கள். கிணற்றில் இருக்கிற தண்ணியை வெளியே கொண்டு வர ஆரில் இன்னிதன் வைத்தால், அதற்கு அதிகச் செலவாகும் என்று மின் இணைப்பு வேண்டும் என்று கொடுக்கிறார்கள். மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட அசென்டெண்ட் எஞ்சினியரிடம் சென்று கொடுக்க, அவர் “நீங்கள் போய் நில நிர் ஆராய்ச்சியாளர்களைப் பிடித்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வாருங்கள்” என்றால், அந்த விவசாயி என்ன செய்ய முடியும் என்றுதான் கேட்க விழங்குகிறேன்.

நான் அண்மையில் இரங்குத்திற்கு ஒரு கமிட்டிக்குச் சென்றிருந்த போது, ஒரு அண்மையார் மேடைக்கு வந்து ஒரு கொடுக்கையைக் கொடுத்தார்கள். அந்த அண்மையாரின் பெயர் வாதகர், மேட்டிர் மின் திட்டம். வாதகர் அவர்களின் கிணற்று பரவே பெயர்கள் 47, 48, 52, 53, 59. பொத்த இடம் 4 ஏக்கர் நிலம். இவருடைய அந்த அண்மையாருக்குச் சொந்தமானது, வெறு பாசன வசதி இல்லாமல், எனவே, கிணற்றிலிருந்து தண்ணிர் எடுக்க மின் இணைப்பு கேட்டால், விண்ணப்பம் செய்து, ஐந்து ஆண்டு

[1978 ஜனவரி 5]

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

களாகியும் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. இதைப்பற்றி அந்த அண்மையார் முறையிட்டதன் பேரில், நான் உடனடியாக அந்த அசென்டெண்ட் எஞ்சினியரைச் சந்தித்துக் கேட்டேன். இதற்காகவே மறுதான் அங்கே தங்கி அந்த எ.ச. அவர்களைச் சந்தித்தேன். “சான்றிதழ்தில் ஒன்றும் இல்லை. நில நிர் ஆராய்ச்சியாளர்கள் இது குறித்து சான்றிதழ் கொடுத்தால்தான் நான் மின் இணைப்புக் கொடுக்க முடியும். இதில் எம்.எல்.சி. வந்து சொன்னாலும் சரி, யார் வந்து சொன்னாலும் சரி, நான் தன்னும் செய்வதற்கு இல்லை” என்று அந்த அசென்டெண்ட் எஞ்சினியர் சொன்னார். நான் அந்த அசென்டெண்ட் எஞ்சினியரிடம் சொல்லிவிட்டு வந்தேன். இதைப்பற்றி நான் சட்ட மன்றத்தில் பேசுவதன் மூலமாக இதற்கு முன்னால் இருந்த அந்த அந்தனை பெருமைய சிக்கலும் தீரப்போகிறது என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். என்னால் மின்சாரத் துறையில் சிறந்த அண்மையர் பெற்றவர் இன்றைய தினம் அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். மின்சாரத் துறையில் அசென்டெண்ட் எஞ்சினியராக இருந்தவர் நமக்கு அமைச்சராக இருப்பதால் இதில் தக்க முடிவெடுப்பீர்கள், கைப்பாட்டார்கள் என்று அந்த வாதகர் அண்மையாரிடம் சொல்லிவிட்டு வந்தேன். அந்த அண்மையார் அளித்த துன்பை நான் வாங்கி வந்திருக்கிறேன். அதைத் தங்கள் அனுபவிப்பாடு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே தருகிறேன். அங்குள்ள சூப்பரிண்டெண்டிங் எஞ்சினியர் அவர்கள் அந்த வாதகர் அண்மையாருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிக்கொடுக்கிறார்கள். அதில் என்ன குறிப்பிட்டுக்கொடுக்க வேண்டும், “தங்களுடைய மனுவைப் பரிசீலித்துப் பார்த்தோம். தங்களுடைய கிணறு மூன்று வட்டாசத்தில் நிலத்தடித் தண்ணிர் தேக்கம் போதுமானதாக இல்லை.....” என்று ஒரு பெரிய கடிதமே எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் இங்கே கேட்க விரும்புவ தெல்லாம், கிணற்றையும் வெட்டி விட்டு, பருத்திசெய்யும் போட்டுவிட்டு, இப்படிப்பட்ட பாசனத்தையும் அந்த அண்மையார் பாடிக்க வேண்டுமா என்பது தான். எனவே கிணற்றை வெட்டி விட்டு, அதில் ஆரம் எஞ்சினி வைத்தால், அதிகப் பணம் செலவாகும் என்று மின் இணைப்பு கொடுக்க விவசாயிகளைப் பார்த்து, நில நிர் ஆராய்ச்சி கடிதத்தில் தந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை மட்டுமாய்க் கொண்டு செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் முன் கொண்டும் என்ன கொடுக்க வேண்டு என்றுமைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலகப்பிரமணியம்): இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை பாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

(முற்பகல் 7.20)

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் 1978 ஜனவரி 5]

A. Statutory Rules and Orders.

244. Notification issued with G.O. Ms. No. 568, Co-operation, dated the 25th October 1977, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Co-operative Land Development Banks (Miscellaneous provisions) Rules, 1970. [Laid on the table of the House under section 38-A of the Tamil Nadu Co-operative Land Development Banks Act, 1934 (Tamil Nadu Act X of 1934).]

245. Notification issued with G.O. Ms. No. 291, Prohibition and Excise, dated the 14th October 1977, in regard to amendments to the Tamil Nadu Distillery Rules, 1960. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

Nil.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1978 ஜனவரி 6.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Sterilisation Operation.

* 61. Q.—THIRU P. R. THOMAS .Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that as per G.O. Ms No. 3134, Health and Family Planning Department, dated 14th December 1976, those with three children or less, who underwent sterilisation on or after 14th December 1976, are eligible for one advance increment; and

(b) if so, whether any representation has been made to the Government to extend the benefit prior to this date?

கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மக்கள் நல்வாழ்வு—குடும்ப நலத் துறையின் 14—12—1976 நாள்ிட்ட 3134 ஆம் எண் அரசாணையின்படி, மூன்று குழந்தைகளோ அதற்குக் குறைவாகவோ இருந்து, 14—12—1976 அன்றே அதற்குப் பின்னரோ கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டவர்கள், சம்பள உயர்வு ஒன்றை முன் கூட்டியே பெறுவதற்குத் தகுதியுண்டு என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இச்சலுகையை, இத்தேதிக்கு முந்திய கால அளவுக்குரிய தீட்டிக்கக் கோரி அரசுக்கு முறையிடு ஏதும் செய்துகொள்ளப்பட்டுள்ளதா?

[1973 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சார்பில்): (அ) & (இ) மூன்று குழந்தைகளையோ அல்லது அதற்கும் குறைவான குழந்தைகளையோ அடித்தல் பதிவு பெற்ற அரசு ஊழியர் ஒருவர் உடையவராக இருந்து, அவரோ அல்லது அவரது மனைவியோ அல்லது அரசு ஊழியர் பெண்ணாக இருந்தால், அவருடைய கணவரோ 1—4—1976 ஆம் நாளிலோ அல்லது அதற்குப் பிறகோ அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டவராக இருந்தாலோ அல்லது செய்து கொண்டாலோ, அந்த அரசு ஊழியருக்கு முன் ஊதிய உயர்வு ஒன்றை வழங்கலாமென்று 14—12—1976 ஆம் நாளும் 3134 நவ்வாற்றி எண்ணும் கொண்ட அரசு ஆணையில் உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

1—4—1976 ஆம் நாளுக்கு முன்பு அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டவர்களுக்கு இச்சலுகையை வழங்கவேண்டுமென்று முறையீடுகள் வந்தன. ஆனால் அவைகள் தள்ளப்பட்டன.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 14—12—1976 தேதியிலேயும், அதற்கும் பிறகும் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்கின்றவர்களுக்கு இந்த அரசாணை இம் கொடுக்கிறது. இந்த அறுவை சிகிச்சையை முன்னதாகவே செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகைகள் வழங்கப்படுமா என்பது என் கேள்வி. ஆகவே இந்தச் சலுகைகள் அவர்களுக்கும் வழங்கப்படுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1—4—1976-க்கு முன்பு அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டவர்களிடமிருந்து சலுகைகள் கேட்டு மனுக்கள் வந்தன. ஆனால் அவைகள் தள்ளப்பட்டன.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, this is a very good scheme. May I know if the Government propose to extend it so that people who undergo sterilisation operations after two children get two increments and after one child, three increments?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால், அரசின் தரப்பில் விடை கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரசு உத்தரவு போட்ட பிறகு, எத்தனை பேர்களுக்கு இந்தச் சலுகை தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

1973 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மூலக் கேள்வியில் 14—12—1976 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டவர்களில் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர் என்ற புள்ளிவிவரம் இங்கே இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், தெரிவிக்கப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: 1—4—1976-க்கு முன்னால் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை நீடிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் அரசுக்கு வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். 1—4—1976 தேதியில் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டவர்களுக்கும், அதற்குப் பிறகு சிகிச்சை செய்துகொண்டவர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கும்படி, அதற்கும் முன்னாலே இந்தத் திட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு, நிமிர்மான பிரச்சாரம் வருவதற்கு முன்னாலேயே செய்துகொண்டு ஒத்துவரப்பட்டு கொடுத்தவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை 1 மடங்குக்கு 2 மடங்காகக் கொடுக்கவில்லை என்றாலும்கூட, ஒரு இன்கிரிமெண்டாவது கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: 1—4—1976-க்கு முன்பு அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு வரைமுறை இருக்கின்றது. அதன் காரணமாக சலுகை அளிக்க இயலாது. 1—4—1976-க்கு முன்பு என்று சொல்லும்போது, 3 ஆண்டு, 5 ஆண்டு, 50 ஆண்டு என்றுகூட சொல்லிக்கொண்டு சலுகைகள் மேற்கொள்வது. அதிலே பல பேர்கள் ஓய்வு பெற்றவர்களாகக்கூட இருக்கலாம். அந்த வரைமுறை காரணமாகத்தான், அந்தத் தேதிக்குப் பிறகு அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டவர்களுக்குத்தான் சலுகை என்று இருக்கிறது. நமது நிதி நிலைமையையும் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: 'நாம் இருவர்; நமக்கு இருவர்' என்ற கொள்கையிருக்கிறது. அப்படி இருப்பது போது, மூன்று என்று எப்படி வந்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: இரண்டு பேரோடு ஒருவர் சேர்ந்து 3 பேர் ஆகின்றார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் 3 பேர் வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: அரசுத் துறையில் பணி யாற்றும்பவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை இருக்கிறது. இது போன்று தனியார் நிறுவனங்களிலே, தொழிற்சாலைகளிலே இத்தகைய முறையைக் கடைப்பிடிக்க அரசு சிபாரிசு செய்யுமா அதைப் பரிசீலிக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இந்த முன் ஊதிய உயர்வுத் தொகை, ரூ. 400 அல்லது அதற்குக் குறைவான தொகையையும் நிறைவேளையாக உடைய சம்பள ஏற்ற முறையில் சம்பளம் பெறும் உள்ளாட்சி மன்றங்களைச் சேர்ந்த ஊழியர்களுக்கும், அரசு உதவி பெற்று வரும் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் என்று மட்டும் இது வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற நிறுவனங்களுக்கான செயற் குறிப்பு அரசாங்கத்திடம் தற்போது இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அறுவை சிகிச்சை செய்யாமலேயே மூன்று பேர்களுக்கு மேல் இல்லாவிட்டால் அதற்கும் உள்ளே குறைவாக இருந்தால், இது போன்ற சலுகைகள் அளிக்க முடியுமா என்பதுபற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு அவசியமான திட்டத்தைச் செயலாக்க வேண்டுமென்ப தற்காகத் தான் இந்த ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்ததுபோல், இயற்கையாகவே அவர்கள் 3 பேர்களுக்கு மேல் பெருநவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கு அரசின் சார்பிலே என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : அரசு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மற்ற வர்களுக்கும் ஏதோ ஒரு சலுகை கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மற்றவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எம்.என்.இ.களுக்கும் சலுகை கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேளுங்கள்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : இன்னும் கவி வேலை செய்யவர்கள், குறைந்த அளவுக்கு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இந்த மாதிரிச் சலுகை கொடுக்கக் கூடாதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : நாம், ஊதியம் பெறுகிறவர்களுக்குச் சலுகையாக ஊதிய உயர்வை முன்னதாகக் கொடுக்கிறோம். விவசாயிகள், நெசவாளர்கள், மற்ற தொழில் செய்கின்றவர்கள் இந்த அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்கின்றபோது, அவர்களுக்கு என்று தனியாக ரூ. 75, ரூ. 85 என்று கொடுக்கின்றார்கள். முகாம்கள் அமைத்து அறுவை சிகிச்சை செய்கின்றபோது, அங்கு வருகின்றவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகைகளை வழங்குகிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் அவர்கள் பலன் பெறுகின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 6]

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : அரசாங்கம் ஏழைகளுக்கு நிலப் பட்டா, மனைப் பட்டா வழங்கி வருகின்றது. அந்த அடிப்படையிலே இத்தகைய அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்கின்றவர்களுக்கு முன் உரிமை வழங்கலாம் அல்லவா? அந்த முறையிலே மக்கள் பெருக்கத்தைக் குறைக்கச் செய்யலாம் அல்லவா? இதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இந்த அறுவை சிகிச்சைத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்குப் பல்வேறு முயற்சிகளை நாம் இன்றைக்கு கையாண்டு வருகின்றோம். அந்த அடிப்படையிலே மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுடைய யோசனையையும் அரசு கவனத்திலே வைத்துக் கொண்டு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : இப்போதுள்ள அறுவை சிகிச்சை முறை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய முறை. பல இடங்களில் கட்டாய அறுவை சிகிச்சைகள் நடப்பதாகச் சொல்கின்றார்கள். அதுபற்றிப் புகார் வந்திருக்கிறது. அது இந்த அரசுக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, கட்டாய அறுவை என்பதை நான் அரசிலே வலியுறுத்தவில்லை. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தவறு நடந்திருந்தால், எந்த இடத்திலே, யாருக்கு, எந்த அதிகாரியால் நடந்தது என்று தெரிவிக்கத் தெரிவித்தால், அரசின் தரப்பிலே தகுந்த பதிலைத் தரலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : குடும்ப நலத் திட்டத்தை மாவட்டம் மாவட்டமாக, பகுதி பகுதியாகக் குறிப்பிட்டு, ஒரு ஆண்டில் சில மாதங்களைக் குறித்து டார்ஜெட் ஒன்றை வைத்து நல்ல முறையிலே இந்த குடும்ப நலத் திட்டம் நடைபெற்று வந்தது. தற்போது அதன் நிலைமை என்ன? முன் இருந்த குறைகளைச் சீராக்கி நடத்த, வேறு ஏதாவது திட்டம் அரசு வைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : குடும்ப நலத் திட்டத்தில் அறுவை சிகிச்சையைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தது போல, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு, ஒரு நகராட்சிக்கு, ஒரு மாநகராட்சிக்கு, இவைகளுக்கெல்லாம் வருடத்திற்கு எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஒரு அளவு இருக்கிறது. ஒரு எல்லையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதைத் தான் அவர்கள் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் நன்றாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. சென்னை மாநகராட்சி போன்ற நிறுவனங்களுடன் அரசும் தொடர்பு

[1978 ஜனவரி 6]

கொண்டு தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அந்த வகையிலே சிறப்பாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது என்று சென்னை மாநகராட்சி அகில இந்திய ரீதியிலே பரிசு பெற்றிருக்கிறது. தமிழ்நாடு தான் இந்தத் திட்டத்தை இந்தியாவிலே சிறப்பாகச் செயல்படுத்தும் முன் மாநிலம் என்ற பெருமையைப் பெற்று வருகிறது. இதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : ஒரு தபர் கல்யாணமாகி 10 வருடம் ஆகியும் ஒரு குழந்தையும் இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டால், அவருக்குப் பிள்ளைகள் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : அறுவை சிகிச்சை அவசியத்தின் அடிப்படையிலே செய்துகொள்வது. அதுவே இல்லாதபோது, இந்தக் கேள்வியே எழாது என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU D. V. D'MONTE : Sir, is the present policy of incentives a continuation of the policy enunciated by Governor Sukhadia of Emergency fame? Also, is any special consideration being shown to Catholic families of more than three children? Is the policy the same as was enunciated by Thiru Sukhadia?

THE HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED : Sir, will the hon. Member please repeat his question as I could not follow it?

THIRU D. V. D'MONTE : Sir, firstly, is the present policy of granting incentives to those with three children and two children the same as the one enunciated by Governor Sukhadia of Emergency fame? Secondly, is any special consideration being shown to Catholic families with more than three children?

(பிற்பகல் 4-10)

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தனிக் கேள்வி போட்டால், பதில் தர முடியும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : திருமணம் ஆகாமல் கடைசி வரையில் 'பேபலர்' ஆக இருக்கிறவர்களும், 55 வயதுக்கு மேலானவரும் 'பொடென்சி' யோடு இருக்கிறவர்களும் ஆப்போஷன் செய்து கொண்டால், அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மற்றவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு உண்டோ இல்லையோ, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்கு நிச்சயமாகக் கிடை யாது. ஒருவருக்கு 55 வயதாகிவிட்டால், அவர் இயற்கையாகவே ஓய்வு பெற்று விடுகிறார். பின் எந்த ஊதிய உயர்வைக் கொடுப்பது?

Freedom Fighters Pension.

* 62. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM. Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some persons in the State are receiving freedom fighters pension on production of false certificates?

(b) if so, the number of such persons; and

(c) the action taken against them?

விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்குரிய ஓய்வூதியம்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிப்பதில் மகிழ்கிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் சில நபர்கள், பொய்ச் சான்றிதழ்களைக் கொடுத்து விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்குரிய ஓய்வூதியத்தைப் பெற்று வருகின்றனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அந்தநபர்களின் எண்ணிக்கை யாது?

(உ) அவர்களுக்கெதிராக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சார்பில்) : (அ) சிலர் தாங்கள் முன்னர் தேவியா மாண்புமிகு பணி புரிந்ததாகப் பொய்யான சான்றிதழ்கள் பெற்று, அவற்றின் அடிப்படையில் அரசிடமிருந்து ஓய்வூதியம் பெற்று வருவதாகச் சந்தேகித்து, அவர்கள் பெற்றுவந்த ஓய்வூதியத்தை ராஜநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சியாளர் நிறுத்தினர். அரசுக்கு விசாரணை செய்யக் கோரி அறிக்கை அனுப்பினார். அதைப் பின்னர்ப்பு செய்ய அரசு ஆணையிட்டது. அது பற்றிய வழக்கு ஒன்று மண்டல காவல்துறை அதிகாரி (குற்றப்படிவஞ்சிப் பத்திரி) அவர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டு, புலனாய்வு நடந்து வருகிறது. விசாரணை முடியும் வரை சம்பந்தப்பட்டவர்கள்

[1978 ஜனவரி 6]

உண்மையான தேசிய ராணுவ வீரர்கள்தான் இல்லையா என்று அறுதியிட்டுக் கூற இயலாது. அவர்களுக்குத் தரப்பட்டு வந்த ஓய்வூதியமும் விசாரணை முடியும் வரை நிறுத்தப்பட்டு விட்டது.

(இ) 84.

(உ) விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது. இடையில் அவர்களுடைய ஓய்வூதியம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: அமைச்சரவர்கள், 84 பேர்கள் இராமநாத புரத்தைச் சேர்ந்தவர்களென்று சொன்னார்கள். இதுமாதிரி மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கிறவர்கள், தேசியப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்ட சான்றிதழ் கொடுத்து ஓய்வூதியம் வாங்குகிறவர்கள்பற்றி அரசுக்குப் புகார் வந்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 84 பேர்கள். அவர்கள் பொய்யான சான்றிதழ்கள் கொடுத்து, ஓய்வூதியம் பெற்று வருகிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களே விசாரணையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களிலிருந்து அப்படிப்பட்ட புகார்கள் வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்தால், இதே ரீதியில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தியாகிகளின் சங்கத்தின் சார்பில், நெருக்கடி காலத்திலே இந்திரா காங்கிரசிலே முக்கிய பொறுப்பை வைத்துக்கொண்டு, அதன் காரணமாக சான்றிதழ் பெற்று ஒருவர் முன்னாள் தியாகி என்ற பட்டத்தோடு ஓய்வூதியம் வாங்கி வருவதைக் குறிப்பிட்டு புகார் ஏதாவது அரசுக்கு வந்திருக்கிறதா? அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: நெருக்கடி நிலை நேரத்திலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னதைப் போல, முன்னாள் தேசிய ராணுவத்திலே பணி புரிந்ததாகத் தவறான சான்றிதழ் கொடுத்து ஓய்வூதியம் பெற்று வருவதைப்பற்றி அரசுக்கு எந்தவிதத் தகவலும் இல்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அதைத் தெரிவித்திருக்கிற காரணத்தாலே, உடனடியாகத் தொடர்புகொண்டு, அப்படிப் புகார் இருந்தால், நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்: விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிப்பது போலவே, தமிழ் நாட்டில் நடந்த தெற்கெல்லைப் போராட்டம், வடக்கெல்லைப் போராட்டம், மொழிப் போராட்டம்

1978 ஜனவரி 6]

ஆகியவைகளில் ஈடுபட்டவர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் வழங்கும் திட்டம் அரசிடம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: எல்லைப் போராட்டத்திலும், மொழிப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுப்பது பற்றிய பிரச்சினை நீண்டகாலமாகத் தமிழகத்தில் எழுப்பப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக மொழிப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு அன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே—இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வீரர்களுக்குச் சில சலுகைகளை அறிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு நெருக்கடி நேரத்தின் போது, அது வழக்கு பற்றித் திறந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கே அப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுப்பது தவறு என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. மீண்டும் அப்படிப்பட்ட தியாகிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை சட்டப் பேரவையிலே மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, அவர்கள் இது குறித்து அரசு ஆலோசனை செய்யுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னும் அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கான ஓய்வூதியத்தில் மாநில அரசு எவ்வளவு தொகை வழங்குகிறது, மத்திய அரசு எவ்வளவு தொகை வழங்குகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற ஓய்வூதியத்தில் மத்திய அரசினுடைய பங்கு எவ்வளவு என்பதுபற்றிக் குறிப்பில்லை. ஆனால் மாநில அரசின் திட்டத்தின் கீழ் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கி வருகிறார்கள். முன்பு 50 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்ட ஓய்வூதியத்தை, இப்போது 75 ரூபாயாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: 'இந்தியன் நேஷனல் அர்டி'யிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு ஏதாவது கொடுக்கப்படுகிறதா? இல்லையென்றால், அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: அது குறித்து தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், விளக்கம் சொல்ல முடியும்.

திரு. எல். பலராமன்: இந்திய தேசிய இராணுவத்தினர் எத்தனை பேர்கள் தமிழ் நாட்டில் ஓய்வூதியம் பெற்றுவருகிறார்கள்? விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்ட தியாகிகள் எத்தனை பேர்கள் ஓய்வூதியம் பெறுகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : மொழிப் போராட்ட வீரர்களுக்கும், எல்லைப் போராட்ட வீரர்களுக்கும் ஓய்வூதியம், மானியம் வழங்குவதிலே ஏதோ சட்டத் தடை இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்ய முடியவில்லை என்றால், நிலம் வழங்கும் முறையிலாவது ஏதாவது சலுகைகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுமா அல்லது முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்கும் அடிப்படையிலாவது ஏதாவது உதவி அளிக்கப்படுமா? அவர்கள் மீது அரசாங்கம் கருணை காட்டுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இந்த அரசாங்கத்திற்கு நிரம்ப கருணை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இது அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இப்போது தெரிவித்த கருத்துக்கள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். எதையெதைச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய அரசு முயற்சி எடுக்கும்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : 20 தரம் கையைத் தூக்கி ஒரு முறை கிடைத்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே எந்த ஜில்லாவிலே தியாகிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் தேசம் முழுவதற்கும் சொந்தமானவர்கள். குறிப்பாக எந்த மாவட்டத்தில் அதிகமாக இருக்கிறார்களென்பதற்கு தனிக் கேள்வி போடவும்.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, as I understand it from the reply of the Hon. Minister, I think there is a confusion whether he is referring to the I.N.A. personnel or to the Freedom Fighters. The question relates to Freedom Fighters and the main answer that the Hon. Minister gave is regarding I.N.A. personnel.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தேசிய இராணுவத்தினரும் விடுதலை வீரர்கள்தான்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்தக் கேள்வி விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களைப் பற்றியது. ஆனால் அமைச்சரவர்கள் பதில் தேசிய ராணுவ வீரர்களைப் பொறுத்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தெரிவாகச் சொல்கிறேன். தேசிய ராணுவத்தினரும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டவர்கள் தான். மத்திய அரசு அவர்களுக்குச் சலுகை அளித்திருக்கிறது.

1978 ஜனவரி 6]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கேள்வி இந்திய தேசிய ராணுவத்தைப் பொறுத்த தல்ல. பதில் இந்திய தேசிய ராணுவத்தைப் பொறுத்ததாக இருக்கிறதென்பது தான் என்னுடைய கருத்து.

(பிற்பகல் 4-20)

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் குறிப்பிட்டது போல், இரண்டும் ஒன்றுதான். நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறைச்சாலைக்குச் சென்று, அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்தவருடன் அவர்களும் சிறைச் சாலையில் இருந்தார்கள் என்கிற அந்த நற்சான்றிதழை வழங்க வேண்டும் அவர்கள். அந்த நற்சான்றிதழ் கொடுத்தால்தான், ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அதுவும் அவர்கள் சிறைச்சாலையில் மூன்று மாத காலம் இருந்திருக்க வேண்டும். நான் குறிப்பிடுவது, நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டவர்கள் என்பதுதான்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : பொய்ச் சான்றிதழ் கொடுத்த 84 பேர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த 84 பேர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதில், ஊர்ஜிதம் ஆனது எத்தனை, நிரூபிக்கப்பட்டது எத்தனை, விசாரணையில் உள்ளது எத்தனை என்ற விவரங்களை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : 84 பேர் மீதுள்ள குற்றங்கள் பூராவும் விசாரணையில் இருக்கின்றன. விசாரணை முடிந்த பிறகு, ஒட்டு மொத்தமாகத்தான் விடை கிடைக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Rice Price.

* 63. Q.—THIRU L. BALARAMAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to reduce the price of rice; and

(b) if so, the steps proposed to be taken thereon?

அரிசி விலை.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரிசி விலையைக் குறைக்க அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கக் கருதியுள்ளது?

[1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : (அ) & (இ) மத்திய அரசு கொள்முதல் விலையைக் குவிண்டால் நெல்லுக்கு ரூ. 2 வீதம் உயர்த்தியுள்ள போதிலும், தமிழகத்தில் பொது விநியோக முறையின் கீழ் விலைகள் உயர்த்தப் படவில்லை. மிகச் சன்ன ரக அரிசியின் விலை கிலோ ரூ. 2.25 இருந்து ரூ. 2 ஆகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. மோட்டா ரக, நடுத்தர ரக அரிசி கிலோ ரூ. 1.65, சன்ன ரகம் ரூ. 1.80, மிகச் சன்ன ரகம் ரூ. 2 என்ற விலைகளில் பொது விநியோக முறையின் கீழ் அரிசி இப்பொழுது விற்கப்படுகிறது.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு சில இடத்திற்கு மட்டுமே என்று இல்லாமல் பாவலாக முனிசிபல் நகரங்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்க ஏதாவது செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா? விவசாயிகளைப் பாதிக்காத அளவுக்குக் கொள்முதல் விலையைக் கூடுதலாகக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டை அரசு செய்யுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்வி, “பொது விநியோக முறையில் வழங்கும் அரிசியின் விலையைக் குறைப்பதற்கான உத்தேசம் இந்த அரசுக்கு உண்டா?” என்பதுதான். கொள்முதல் விலையைப் பற்றிக் கேள்வி இங்கே எழவில்லை. அதற்குத் தனிக் கேள்வியைக் கேட்டால், அதற்கான பதிலைச் சேகரித்துத் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்து, நகர மற்றும் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். எங்கெங்கே குடும்பக் காட்டு முறை அமுலில் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அந்த முறை கையாளப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, are the Government aware that the Food Corporation of India has offered to the Government that if they are allowed to supply rice directly to the consumers' co-operative societies, they will give it at a lower price than what the Civil Supplies Corporation is charging?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அப்படி இந்த அரசு கருதவில்லை.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, since a suggestion has been made by the Food Corporation of India, will the Government recommend that supplies should be made by the Food Corporation of India direct to the consumers' co-operative societies because a feeling is there that when the supplies are made by the Civil Supplies Corporation, the Civil Supplies Corporation is putting up its profit also on the price of rice?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இது தவறான எண்ணம்.

[1978 ஜனவரி 6]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த, பொது விநியோக முறையில் விற்கப்படும் அரிசியின் விற்பனை விலை எத்தனை வருடங்களாக அதே விலையில் இருந்து வருகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : 1976-ல் இருந்த விலையைவிட 1977 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் மிகச் சன்ன ரகத்திற்கு மட்டும் விலை குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, after all political parties have rightly claimed that the prices to be paid to the farmer should be increased, may I know why the Government are hesitating to state that they cannot reduce the price of rice if an additional procurement price is paid to the farmer?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : கொள்முதல் விலையைப் பொறுத்த மட்டில், இந்த அரசு எதையும் நிர்ணயம் செய்ய முடியாது. மத்திய அரசுதான் நிர்ணயம் செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இதற்கு முன் இருந்த அரசு, மத்திய அரசு குறிப்பிட்டிருந்த விலையை விட மேலும் போனஸ் என்றும், வண்டி வாடகை என்றும் பல சலுகைகள் கொடுத்து, விவசாயிகளுக்கு விலையேற்றிக் கொடுத்தார்கள். அது மாநில இந்த அரசும் செய்யுமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முந்தைய அரசு 1974 ஆம் ஆண்டு குறுவை அறுவடைக் காலம் முதல் 10-3-1976 வரை நெல்லுக்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட விலைக்குக் கூடுதலாக 15 ரூபாய் போனஸ் கொடுத்து வந்தது. குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த போனஸ் 11-3-1976 முதல் நிறுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு மீண்டும் போனஸ் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசு முன்வர வேண்டும் என்று சொன்னோம். ஆனால் அவர்கள் அதை விரும்பவில்லை. தமிழ் நாடு அரசே அந்த போனஸைக் கொடுப்பதற்கு அனுமதி தர வேண்டுமென்று டில்லியிலே நடைபெற்ற உணவு அமைச்சர்கள் கருத்தரங்கிலே வலியுறுத்தப்பட்டது. அந்த நேரத்திலே அவர்கள் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னது மாநிலமல்லாமல், இதற்கு முந்தைய அரசினால் 15 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தால், தனிக் கையாளர் ஆட்சேபணை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைய தினம்

[1978 ஜனவரி 6]

மத்தியிலே இருக்கிற புதிய அரசு, மத்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற விலைக்கு மேல் அதிகமாகவோ, போனஸ் என்றோ கொடுக்கக் கூடாது என்று கண்டிப்பாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசால் அதைக் கொடுக்க முடியவில்லை. என்றாலும் தொடர்ந்து நெல்லுக்கு உண்டான கொள்முதல் விலையை அதிகமாக்கத் தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் இந்த அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : 1974 ஆம் ஆண்டில் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் விலை கட்டுவதாகக் கொடுத்தபோது, என்ன விலைக்குச் சன்ன ரக அரிசி விற்பனையாகி, அதே விலைக்குத்தான் இப்போதும்—அந்த 15 ரூபாயைக் கொடுக்காத இப்போதும்—சன்ன ரக அரிசி விற்கப்படுகிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அப்படியானால், ஏன் அந்த விலையைக் குறைக்க முடியாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இப்போது மோட்டா ரகம், நடுத்தர ரகம் போன்ற அரிசி பொது விநியோக முறையின் மூலம் விநியோகிக்கப்படுவதில்லை. இதற்குக் காரணம் அந்த ரகங்கள் நம்மிடம் கையிருப்பில் இல்லை. நம்மிடம் இருப்பதெல்லாம் சன்ன ரக அரிசி மட்டும்தான். அதன் விலையை ரூ. 2.20 விரும்பு ரூ. 2 ஆகக் குறைத்து விற்பனை செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். பலராமன் : விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதற்கும், அதைச் சில்லறை விற்பனையில் விற்பதற்கும் இடையில் அதிக இலாபம் இருப்பது என்பது தவறானது. ஆகவே சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகக் குறைந்த இலாபத்தில் விற்க ஏதாவது செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா? அந்த முறையை அரசு கையாளுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்னுடையபேரில் மிக அதிக இலாபம் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சென்ற அரசாங்கம் இருந்தபோது, நடுத்தர அரிசிக்கும், உயர்தர அரிசிக்கும் மூட்டை ஒன்றுக்கு 53 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். இப்போது 15 ரூபாய் குறைவாக வேறு வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் ஏன் விற்பனை விலையைக் குறைக்க முடியாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பொது விநியோக முறையில் கொடுக்கப்படுகிற அரிசி 1976 ஆம் ஆண்டில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அரிசி தான். ஆகவேதான் விலை குறைக்க முடியாத நிலை இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 1976 ஆம் ஆண்டிலே மாண்புமிகு குறைவாக வாங்கப்பட்டது என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரியுமா? குறுவை அல்லது சம்பா அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து கையிருப்பில் வைத்துக்கொண்டு விலை குறைத்துக் கொடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இதற்கு இப்போது எதுவும் சொல்ல முடியாது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் விற்பனை விலையில் அதிகமான இலாபம் இல்லையென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் வாங்கும் கொள்முதல் விலைக்கும், விற்பனை விலைக்கும் இடையில் அதிகமான வேறுபாடு இருக்கிறது. ஆனால் இலாபம் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படி முடிகிறது என்பது தெரியவில்லை. விற்பனை விலைக்கும், கொள்முதல் விலைக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடு எப்படி ஏற்படுகிறது? ஏன் இலாபம் வரவில்லை என்பதை அரசு ஆராய்ந்ததா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : கொள்முதல் விலைக்கும், விற்பனை விலைக்கும் இடையே அதிகமான வேறுபாடு இருக்கிறது என்ற பரவலான, தவறான எண்ணம் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிறது. கொள்முதல் விலையையும், விற்பனை விலையையும் பார்க்கிறார்களே தவிர, கொள்முதல் காலத்திற்கும், விற்பனைக் காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தையும், அக்காலத்தில் அதை பாதுகாப்பாகச் சேமித்து வைப்பதற்கும், விற்பனை இடத்திற்குக் கொண்டுபோக வேண்டியதற்கும், அரைவைக்கும் உண்டான பல்வேறு செலவுகளைப் பற்றியெல்லாம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இக்கணக்குகளையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 4.30)

திரு. க. அறிவழகன் : அரசு விலைக்குக் கொள்முதல் செய்வதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கஞ்சை மாவட்டத்தில்

[1978 ஜனவரி 6]

இப்போது லெவி முறை இருப்பதால், விவசாயிகளிடத்தில் சரியாகக் கொள்முதல் நடைபெறவில்லை. ஆகவே அரசு பழைய மாதிரியே அதிகமான கொள்முதல் நிலையங்களைத் திறப்பதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்வது என்பது இப்போது உள்ள சூழ்நிலையில் முடியாது. முன்பு 1977 ஆம் ஆண்டு அக்டோபருக்கு முன்பு தென் உணவு மண்டலம் இருந்தது. இப்போது இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் ஒரே உணவு மண்டலமாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்வது இயலாது. காரணம், நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையை விட வெளிச் சந்தையில் கிடைக்கும் விலை கீழே போகிறபொழுது, விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் அவற்றை வாங்க முன்வருகிறது. அண்மையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நெல் விலை குறைந்தபோது, அரசுக்குத் தகவல் வந்ததற்குப் பின்னால், விவசாயிகளுக்கு உதவுவதற்காக அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலையில் வாங்குவதற்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் 60 பர்சென்ட் செண்டர்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : முந்தைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் போனசம், வண்டிச் செலவும் கொடுத்ததுபற்றி ஏதோ இப்போது விசாரணைகூட இருப்பதாகவும் அதாவது அப்ஜெக்ட்ஷன் இருப்பதாகவும், அப்படிச் கொடுக்க மத்திய அரசாங்கம் மறுத்துவிட்டது என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வட மாநிலங்களில் அதிகமாக உண்ணப் படும் உணவு கோதுமை. அதை வாங்கத் தேவையான விலையைக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதைப் போல தென் மாநில மக்கள் அதிகமாக உண்ணுகிற அரிசிக்கு எப்படி வாங்குவது விற்பது என்பது இந்த இருக்கிற அமைச்சர்களுக்குத்தான் தெரியும். மாநில உரிமையை மத்திய அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது. எனவே மாநில அரசிற்கு அதிக அதிகாரம் கேட்கிறோம் என்று சொல்கிற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அவர்களிடம் இதுபற்றி வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இந்தப் போராட்டம் நீண்ட நெடுங்காலமாகவே நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து இப்போது இருக்கிற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதில் வெற்றி பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கை உறுப்பினருக்கும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 6]

Rice to Kerala

* 64. Q.—THIRU ARCOT N. VEERASAMI. will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any order permitting transport of rice from Tamil Nadu to Kerala; and

(b) if so, the details thereof?

கேரளாவுக்கு அரிசி.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்திலிருந்து கேரளாவுக்கு அரிசி எடுத்துச் செல்ல, அரசு ஆணை ஏதும் பிறப்பித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில் அதன் விபரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : (அ) 1—10—1977 முதல் இந்தியா முழுவதையும் ஒரே உணவு மண்டலமாக்கி மத்திய அரசு அறிவித்துள்ளது. எனவே, ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு லெவி கொடுத்து விட்டு நெல், அரிசி, எடுத்துச் செல்லலாம்.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : இந்தியா முழுவதும் ஒரே உணவு மண்டலமாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதால், லெவியைக் கொடுத்துவிட்டு நெல்லை எங்கு வேண்டுமானாலும் கொண்டு போகலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பொதுவாக வியாபாரிகள் லெவி கொடுத்தாலும், மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா? அப்படியானால், அரசு அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : லெவி கொடுத்தாலும், வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று உறுப்பினர் சொல்கிற குற்றச்சாட்டு அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மத்திய அரசு ஒரு அடிப்படை விலையை வைத்துள்ளது. அதற்கு மேல் கொடுக்க இயலாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். Freemovement of rice வைத்தால், விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் சொன்ன அந்த லெவி காரணமாக வெளியிலும் விலை ஏறாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுவது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

[1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தஞ்சையில் லெவி முறை எதுவும் கையாளப்படவில்லை. கொள்முதலுக்கு 60 இடங்களை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. விவசாயிகள் தாங்களாகவே வலியக் கொண்டு வந்து விற்பனைக்குக் கொடுத்தால்தான் அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்ளும். அரசாங்கத்திடம் தான் விற்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் எதுவும் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : லெவி இல்லை என்று அமைச்சர் சொன்னார். லெவி கொடுத்துவிட்டுத்தான் மாவட்டத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு போக வேண்டும். அரசாங்க விலைக்கு மேலாக விற்க முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதே அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? 60 கொள்முதல் நிலையங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு ஐந்து மைல் சுற்றளவில் கொள்முதல் நிலையம் வைக்க வேண்டுமென்றால், எத்தனை கொள்முதல் நிலையங்கள் தேவைப்படும் என்று அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் கொள்முதல் நிலையம் 60 ஆரம்பித்துக் கொடுக்கச் சொன்னோம். அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்குக் குறைவாக விவசாயிகளிடம் வியாபாரிகள் வாங்குகிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், விவசாயிகள் நன்மை பெறுவதற்காக அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு அரிசியை விற்கலாம் என்கிறோம். நாங்கள் விவசாயிகளுக்கு என்றுதான் சொன்னோம். தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு போகிறவர்கள் நெல்லாகக் கொண்டுபோனால், 20 சதவிகிதம் என்றும் அரிசியானால் 10 சதவிகிதம் என்றும் லெவி கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறை இப்போது பின்பற்றப்படுகிறது. 60 கொள்முதல் நிலையங்கள் போதுமா என்று கேட்டார். முந்திய அரசு 500 கொள்முதல் நிலையங்களை தஞ்சை மாவட்டத்தில் அமைத்தார்கள். அப்போது கட்டாயக் கொள்முதல் இருந்தது. அரசாங்கத்தைத் தவிர வேறு எங்கும் அவர்கள் விற்கக் கூடாது என்ற நிலைமை இருந்தது. இப்போது அப்படியில்லை. விவசாயிகள் விரும்புகிற இடத்தில் விற்கலாம். அவர்களுக்குத் தடை இல்லை. 60 கொள்முதல் நிலையம் இருந்தால் போதுமானது என்று தான் ஆரம்பிக்கிறார்களோம். உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். அண்மையில் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. இந்த 60 கொள்முதல் நிலையங்களுக்கும் 20, 25 நாட்களில் விவசாயிகள் கொண்டு சென்ற நெல் 60 டன் தான்.

திரு. எஸ். பலராமன் : அமைச்சர் பதிலில் தென் மாநிலம் ஒரே மண்டலமாக இருந்தால், கொள்முதல் செய்வதற்கு சாத்தியப்படும் என்று சொன்னார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் ஒரே உணவு மண்டலமாக ஆக்குவதற்கு மாநில அரசிடம் ஆலோசனை கேட்கப்பட்டதா? இந்த அரசாங்கம் என்ன பதில் தந்தது? மீண்டும் தென் மண்டலத்தில் அமைக்க அரசு முயற்சிக்குமா?

1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் டில்லியில் நடைபெற்ற அகில இந்திய உணவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் கொள்முதல் விலையைப்பற்றி நிர்ணயிப்பதற்குத்தான் கருத்துக்களைக் கேட்டார்களே தவிர, உணவு மண்டலத்தை மாற்றுவதைப்பற்றி எந்தக் கருத்தையும் எந்த அரசையும் கேட்கவில்லை. திடீரென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. க. அறிவழகன் : கொள்முதல் நிலையங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 60 இருக்கின்றன என்றும், அதில் 60 டன் நெல்தான் வந்தது என்றும் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் அந்த நிலையங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்கள் விவசாயிகள் தாராளமாகப் போய் கொடுக்கக் கூடிய இடங்களாக இல்லாமல் இருக்கலாம். இன்றைய தினம் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் அரசிற்கு நேரடியாக அந்த விலைக்கு விற்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். எனவே அரசு மேலும் நூற்றுக்கணக்கான நிலையங்களை அங்கே திறப்பதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : ஏற்கெனவே 60 கொள்முதல் நிலையங்களைப் பரிட்சார்த்தமாக வைத்துப் பார்த்தும் இன்னும் அதிகமாகக் கொள்முதல் நிலையங்களை ஆரம்பிப்பது தேவையற்றது மாத்திரமல்ல, வீண் செலவும் கூட என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் வெளி மார்க்கெட்டில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்த நெல்லை விற்பதற்கு, இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருகிற வியாபாரிகளிடம் நெல்லை விற்பதற்கு வசதி இருக்கிறது. இப்போது தஞ்சையில் குவிண்டால் நெல் ரூபாய் 90 முதல் ரூபாய் 96 வரையில் விற்பனையாகி வருகிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : தஞ்சை மாவட்டத்தில் 60 கொள்முதல் நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டில் மற்ற மாவட்டங்களிலும் இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலும் கொள்முதல் நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? இல்லாவிட்டால், இனிமேலாவது அரசு திறப்பதற்கு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தஞ்சை மாவட்டத்தைத் தவிர நாம் லெவி வைத்திருப்பது வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்கள். தஞ்சையிலிருந்து மட்டும் நெல் விலை அரசாங்கம் கொடுக்கிற விலையை விடக் குறைவாக இருக்கிறது என்று தகவல் வந்தது. அதற்குப்

[1978 ஜனவரி 6]

பிறகு அங்கு ஆரம்பித்திருக்கிறோம். மற்ற மூன்று மாவட்டங்களிலிருந்து எந்தக் குறைபாடும் அரசிற்கு வரவில்லை. ஆகவே கொள்முதல் நிலையங்களை அங்கே திறக்க வேண்டிய அவசியம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : தற்போது அரசு நெல் கொள்முதல் செய்வது ந்த அடிப்படையில்?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இப்போது வியாபாரிகளிடமிருந்தும், மொத்த வணிக அரிசி மில்காரர்களிடமிருந்தும் கொள்முதல் செய்து வருகிறோம். உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளிடமிருந்து செய்யும் கொள்முதல் இப்போது அமுலில் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நெல்லை எடுக்கும்போது, 58 கிலோ எடுப்பதற்குப் பதிலாக 65 கிலோ எடுக்கிறார்களே? ஏன் அவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : 58 கிலோவுக்குப் பதிலாக 65 கிலோ எடுப்பதாக உறுப்பினர் சொன்னார்கள். மாய்ச்சர் இருக்கிறது. மற்ற கழிவுகள் இருக்கின்றன.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : நெல்லுக்கு விலை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் சம்மதிக்கவில்லை; ஆகவே கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அத்துடன் மத்திய அரசாங்கம் இந்தியா முழுவதும் தடையின் உணவுப் பொருள்கள் போக வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனாலும் லெவியைக் கொடுத்துவிட்டுக் கொண்டு போக வேண்டுமென்று மாநில அரசிற்குச் சட்டம் போடுவதற்கு உரிமை இருப்பதைப் போல, நாமே ஒரு விலையைக் கொடுப்பதற்கு ஏன் உரிமை இல்லை?

(பிற்பகல் 4.40)

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : கொள்முதல் விலையைக் கூடுதலாகக் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த மாநிலத்திலிருந்து, மாநிலத்தின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் வேறு மாநிலத்திற்கோ அல்லது நான் முன்பு குறிப்பிட்ட நான்கு மாவட்டங்களிலிருந்து வேறு மாவட்டங்களுக்கோ நெல்லை எடுத்துச் செல்வதற்கு வியாபாரிகளிடமிருந்து லெவி வாங்க மத்திய அரசு அனுமதி தந்திருக்கிறது.

[1978 ஜனவரி 6]

[திரு. சி. வி. இராஜகோபால் அவர்கள் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து நின்றார்.]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போதே ¾ மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. இதுவரை 4 வினாக்களுக்குத்தான் விடைகள் முடிந்திருக்கின்றன. இன்னும் 6 வினாக்கள் அப்படியே உள்ளன.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : நான் கையைத் தூக்கிக் கொண்டே இருந்தேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தக் கேள்வி போனால் போகட்டும். நீங்கள் தான் எந்தக் கேள்வியிலும் துணை வினாக்களைக் கேட்கலாமே.

Probationer in Government Schools.

* 65. Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a probationer in Government Schools has to pass only the Second Class Language Test in Tamil for the declaration of completion of probation; and

(b) if so the reasons for insisting on them to pass the Advanced Language Test in Tamil?

அரசுப் பள்ளிகளில் தகுதிகாண் பருவத்தினர்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசுப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் தகுதிகாண் பருவத்தினர் ஒருவர், தகுதிகாண் பருவ காலத்தினை முடித்ததாக அறிவிக்கப்பட, அவர் தமிழில் இரண்டாம் வகுப்பு மொழித் தேர்வில் மட்டும் தேறியிருக்க வேண்டும் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், தமிழில் சிறப்பு மொழித் தேர்வில் (Advanced Language Test) தேர்ச்சி பெறுமாறு அவர்களை வற்புறுத்துவதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை. அரசினர் பள்ளிகளிலுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் தகுதிகாண் பருவம் நிறைவுபெற சார்பு நிலை பணியாளர்களுக்கான கணக்குத் தேர்வு பாகம் 1, பள்ளித்துணை

[1978 ஜனவரி 6]

ஆய்வாளர்களுக்கான துறைத் தேர்வுகளில் தேர்வு பெற வேண்டும். இவர்கள் தமிழ்நாடு தேர்வாணைக்குழுவினரால் சிறுபான்மையோர் பயிற்று மொழியினடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் இவர்கள் இரண்டாவது வகுப்புத் தமிழ்த்துறைத் தேர்வும், தலைமையாசிரியர் பதவி உயர்வு பெற தமிழில் தனி மொழித் தேர்வும் தேர்ச்சியடையவேண்டும்.

(இ) பட்டதாரி ஆசிரியர் தமிழ்நாடு தேர்வாணைக்குழுவினரால் தமிழ் பயிற்சி மொழி காலியிடத்திற்கு ஏற்கனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு கல்லூரிப் பட்டப் படிப்பில் இரண்டாவது பிரிவில் தமிழைத் தேர்ந்தெடுக்காதிருந்தால், அவர்கள் தமிழ் சிறப்பு மொழித் தேர்வில் (Advanced Language Test in Tamil) தேர்ச்சியடைந்தால்தான் அவர்களது தகுதிகாண் பருவம் நிறைவு பெற்றதாக ஆணை வெளியிடப்படும்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: இந்த விதிமுறைகளின்படி, தேர்வாணைக்குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும், துணை ஆய்வாளர் தேர்வில் தேர்வு பெற்றும், இரண்டாம் நிலைத் தமிழ்த் தேர்வில் தேர்வு பெற்றும், பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்களை மீண்டும் 'அட்வான்ஸ்ட் லாங்குவேஜ் டெஸ்ட்' எழுதி, பாஸ் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் அவர்கள் பணி வரன்முறை செய்யப் படாமல் பல ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுடைய பிரச்சினையைக் குறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பிக்க முன்வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இப்போதுள்ள விதிமுறைகளுக்கு மாறாக, அவர்களுடைய தகுதிகாண் பருவம் நிறைவு பெற ஆணை பிறப்பிக்கப் படாமலிருந்தால், அதற்கேற்ற நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இந்த அரசு முன்வரும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி.-யில், 2-வது பிர்வு தாய்மொழி மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடமாக இருந்து, அவர்கள் பி.டி. படிக்கும்போது தமிழில் பி.டி. படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள், தமிழ்நாடு தேர்வாணைக்குழுவினால் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்களின் தகுதிகாண் பருவம் நிறைவு செய்யப்பட தமிழில் 'அட்வான்ஸ்ட் லாங்குவேஜ் டெஸ்ட்' பாஸ் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பி.ஏ. படிப்பிற்குமேல் தமிழில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அப்படிப் படித்தவர்களுக்கு இந்தத் தேர்வினை எழுதுவதிலே எந்தச் சிரமமும் இல்லை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 6]

Jawahar High School, Mettur

* 66. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf) of Thiru V. R. Perianan): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government have received any Memorandum from the Teachers Association of the Jawahar High School, Mettur, Salem District, requesting that the school be taken over by the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

ஜவகர் உயர்நிலைப் பள்ளி, மேட்டூர்

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சேலம் மாவட்டம் மேட்டூர் ஜவகர் உயர்நிலைப் பள்ளியை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று, அப்பள்ளியின் ஆசிரியர் சங்கத்திடமிருந்து அரசுக்கு கோரிக்கை ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) & (இ) இதுபற்றிய கோரிக்கை பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரால் பெறப்பட்டது; ஆய்விடப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: ஒரு தனியார் பள்ளியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் அந்தப் பள்ளியை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கோரினால், அந்தப் பள்ளியை அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவா? அதில் ஏதாவது சிக்கல் இருக்கிறதா? இன்றைய நிலைமைப் படி, அரசாங்கம் அந்தப் பள்ளியை ஏற்று நடத்த வசதி உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் மேற்படி பள்ளியின் நிர்வாகத்தின்மீது ஆசிரியர் சங்கம் கொடுத்த முறையிட்டு மனு ஒன்று தற்போது பரிசீலனையில் உள்ளது. இம்மனுவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காரணத்திற்காக மேற்படி பள்ளியை அரசு ஏற்று நடத்துவது குறித்து குறிப்புரை அனுப்புவதாய் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் பள்ளி ஆய்வு அலுவலரைக் கேட்டுள்ளார். அன்றாடம் பதிலை இயக்குநர் எதிர்பார்த்துக் கொண்டுள்ளார்.

[1978 ஜனவரி 6]

திரு. கே. எஸ். கணபதி : நான் கேட்ட வினா, இப்படிப்பட்ட தனியார் பள்ளிகளை அரசு ஏற்று நடத்த விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவா என்பது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அந்த அடிப்படையிலேதான் விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அந்தப் பள்ளி நிர்வாகத்தின் மீது சாட்டப்பட்ட குற்றங்கள் என்ன? அந்தக் குற்றங்களின் அடிப்படையில் எந்த அதிகாரி அதற்கான விசாரணையைச் செய்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : சேலம் மாவட்டம் கரிமலேகடல் ஜவகர் உயர்நிலைப் பள்ளியினை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கோரி, 1975 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்களில் பள்ளியின் ஆசிரியர்கள் சங்கம் அரசுக்கு மனு ஒன்றை அனுப்பியது. மேற்படி பள்ளியின் தாளாளர் திரு. நடேசன் மீது பல குற்றங்களை அச்சங்கம் சாட்டியிருந்தது. அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை முறையாகப் பரிசீலித்து பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற உயர்நிலைப் பள்ளி அல்லது பயிற்சிப் பள்ளி தாளாளர் பொறுப்பைத் திரு. நடேசன் அவர்கள் வகிக்கத் தகுதியற்றவர் என்று தமிழ்நாடு கல்வி விதி 4-ன் கீழ் ஆணை பிறப்பித்துள்ளார். மேற்படி பள்ளி நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்வது பற்றியும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. மேற்படி பள்ளியின் நிர்வாகம் தனது கடமைகள் எதுவும் நிறைவேற்றத் தவறவில்லை என்ற காரணத்தால், அதன் நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் எண்ணம் தொடரப்படவில்லை. இப்போது அந்தப் பள்ளியின் நிர்வாகத்தின் மீது ஆசிரியர் சங்கம் கொடுத்துள்ள முறையீட்டை அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது.

Student Leaders' Meeting with Hon. Chief Minister

* 67. Q.—THIRU ARCOT N. VEERASAMI : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Student Leaders met the Hon. the Chief Minister on 4th August 1977 and had discussions; and

(b) if so, the decisions taken during that meeting?

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சருடன் மாணவர் தலைவர்கள் சந்திப்பு

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 4-8-1977 ஆம் நாளன்று மாணவர் தலைவர்கள் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை சந்தித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்களா?

[1978 ஜனவரி 6]

(இ) ஆமெனில், அந்தச் சந்திப்பின்போது எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(இ) ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் மாணவர்கள் நல குழுக்கள் அமைக்க வேண்டும் என முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அப்படிப்பட்ட முடிவு எடுத்ததற்குப் பின்பும் தமிழ்நாட்டில் தொடர்ந்து ஏழு மாத காலமாக பாளையங்கோட்டையில் உள்ள இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியும், சென்னைச் சட்டக் கல்லூரியில் ஒரு பகுதியும் போன்ற பல கல்லூரிகள் மூடப்பட்டே இருக்கின்றன. அவைகளைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது மாணவர் நலக் குழுவுடன் ஆலோசித்ததா? அந்த மாணவர் நலக் குழு என்ன கருத்தைக் கூறியது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி பற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் சட்டக் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையில், அது இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எல். பலராமன் : இந்த மாணவர் நலக் குழுவினைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த நலக் குழுவின் கடமைகள் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாணவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஆராய்ந்து, தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க, உதவியாக இருப்பதுதான் இந்த நலக் குழுவின் கடமையாகும்.

திரு. எல். பலராமன் : அதில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்கள் யார் யார்? எல்லாக் கல்லூரிகளின் பிரதிநிதிகளும் இருக்கிறார்களா அல்லது அதிகாரப்பற்றற்றவர்கள் இருக்கிறார்களா? அதில் அங்கம் பெற யார் தகுதியானவர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாணவர் நலக் குழுவில் ஆசிரியர் பிரதிநிதி, பெற்றோர்கள் பிரதிநிதி, மாணவர்கள் பிரதிநிதி ஆகியவர்களுடன் காவல் துறையைச் சார்ந்த ஒருவரும் உறுப்பினராக இருந்து அந்தக் குறைபாடுகளைத் தீர்த்து வைக்கிறார்கள்.

[1978 ஜனவரி 6]

Retiring age of Non-Teaching Staff

*68Q. THIRU M. SANKARALINGAM &

THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation requesting the raising of the age of retirement, of the non-teaching staff of private schools, to fifty-eight years; and

(b) if so, the action taken thereon?

ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களின் ஓய்வு பெறும் வயது

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் & திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களுடைய ஓய்வு பெறும் வயதை 58-ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்ற முறையீடு ஏதும் அரசுக்கு வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தற்போது தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்கள் எத்தனை வயதில் ஓய்வு பெறுகிறார்கள்? அரசுப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் அல்லாதார் எத்தனை வயதில் ஓய்வு பெறுகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 55 வயதில்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்கள் தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்ற 58 வரை வயதை உயர்த்த வேண்டும் என்று கோரி

1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : என்னிடம் தாப்பட்ட விவரப்படி அரசுப் பள்ளிகளில் அப்படித் தருவதாகக் காணும். ஆனால் வயதை உயர்த்துவது என்பது புதிதாக, வேலையில்லாத இளைஞர்களுக்கு வேலை தருகிற வாய்ப்பைக் குறைக்கிற காரணத்தால், இது தேவையில்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அரசுப் பள்ளிகளில் இருப்பதைப்போல், இவர்களின் ஓய்வு பெறும் வயதை 55 ஆக முடிவு கட்டினாலும், அரசுப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களுக்குப் பொருத்தமற்ற எல்லாத் சலுகைகளையும், அதாவது லீவு, மருத்துவ ஈட்டுப்படி போன்ற சலுகைகள் போன்றவைகளையும் இந்தக்கைய ஊழியர்களுக்கும் பொருத்தம் வகையில் அரசு விரிவுபடுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : உறுப்பினர் அவர்கள் கூறும் இந்த யோசனையைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Second Veterinary Hospital for Ramanathapuram District.

* 69. Q.—THIRU RAMA SUBBIAH (on behalf of Thiru V. Thangapandian) : Will the Hon. the Minister for Social Welfare be pleased to state—

(a) whether the Panchayat Union Council has passed resolution and submitted it to the Government for the established of the Second Veterinary Hospital at Kariyappatti Union in Aruppukkottai taluk of Ramanathapuram district; and

(b) if so, the action taken thereon?

இராமநாதபுர மாவட்டத்திற்கு இரண்டாவது கால்நடை மருத்துவமனை

திரு. இராம. சுப்பையா (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், அருப்புக்கோட்டை வட்டம் காரியாப்பட்டி ஒன்றியத்தில், இரண்டாவது கால்நடை மருத்துவ மனை அமைக்க வேண்டுமென்று ஒன்றியக்குழு தீர்மானம் நிறைவேற்றி அரசாங்கத் திற்கு அனுப்பியுள்ளதா?

ல், அதன் மீது எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

வி. பி. டி. சரஸ்வதி : (அ) இல்லை.

கள்விக்கு இடமில்லை.

[1978 ஜனவரி 6]

New Veterinary Dispensaries.

* 70. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN (on behalf of Thiru V. Thangapandian) : Will the Hon. the Minister for Social Welfare be pleased to state the District-wise number of new Veterinary dispensaries to be opened during 1977-78 in Tamil Nadu?

புதிய கால்நடை மருந்தகங்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழ்நாட்டில் 1977-78-ஆம் ஆண்டில் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் எத்தனை புதிய கால்நடை மருந்தகங்கள் ஏற்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி : 1977-78-ஆம் ஆண்டில் இராமநாத புரம், மதுரை, வடாற்காடு, சேலம், செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களில், மாவட்டத்திற்கு ஒன்று வீதம் ஐந்து புதிய கால்நடை மருந்தகங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கால்நடை மருந்தகங்கள் எந்த அடிப்படையில் அமைக்கப்படுகின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி : கால்நடை மருந்தகங்கள் சாதாரணமாக கால்நடைகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தே அமைக்கப்படுகின்றன. 1,000 கால்நடைகளுக்கு மேல் ஒரு பகுதியில் இருந்தால் அங்கே இந்த நிலையம் அமைக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக ஒரு நிலையத்திற்கும் அடுத்த நிலையத்திற்கும் இடையே ஏறத்தாழ 3 மைல் வித்தியாசம் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அமைக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இப்போது 5 புதிய கால்நடை மருந்தகங்கள் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டபடி, தமிழ் நாடு முழுவதும் கால்நடை மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றனவா? இந்த விதிப்படி பார்த்தால், மொத்தம் எத்தனை மருத்துவ மனைகள் துவங்கவேண்டும்?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி : இம் மாதிரியில் 1-10-1977 தேதி நிலவரப்படி, 508 கால்நடை மருந்தகங்களும், 39 கால்நடை மருத்துவ மனைகளும், மைய கிராம நிலையங்களோடு இணைந்த 9 கால்நடை மருத்துவ

1978 ஜனவரி 6]

[செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி]

மனைகளும், மைய கிராம நிலையங்களோடு இணைந்த 79 கால்நடை மருத்துவ நிலையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1977-78-ஆம் ஆண்டுக்குப் புதிதாக 5 மருத்துவ மனைகளும், 5 மருந்தகங்கள் மருத்துவ மனைகளாக உயர்த்தப்படும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : கால்நடை மருத்துவமனைகளைப் பொறுத்த வரையில், மானியம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. பெரிய நகரங்களில் அரசாங்கமே நடத்தி வருகிறது. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் கால்நடை மருந்தகங்களைத் துவக்க அரசாங்கம் மான்யமாக ரூபாய் 25,000 கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் கூட்டு மன்றங்களிலிருந்து மற்றதைச் செலவு செய்ய வேண்டும். பல இடங்களில் கால்நடை மருந்தகங்கள் கட்டாமல் சீரழிந்திருக்கிற நிலைமையைத்தான் இன்றைக்குப் பார்க்க முடிகிறது. எனவே எங்கெங்கே கால்நடைகள் அதிகமாக இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் அரசு மான்யம் கொடுத்து கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 4.50]

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாதாரணமாக மருந்தகங்களை அமைப்பதற்குக் கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். முதலாவதாக கால்நடை நிலையங்கள் கால்நடைகள் எண்ணிக்கையைக் கருதியும், ஏற்கெனவே உள்ள கால்நடை நிலையத்தின் அருகாமையைக் கருதியும், எவ்விடத்தில் மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறதோ அங்கே அமைக்கப்படுகின்றன. இரண்டாவதாக பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் எந்த இடத்தில் கால்நடை மருந்தகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு தீர்மானம் ஒன்றினை நிறைவேற்றியிருக்கவேண்டும். மூன்றாவதாக நிரந்தரமான கட்டடம் கட்டும் வரையில் கால்நடை மருந்தகம் உடனே செயல்படுவதற்கு வாடகையில்லாமல் கட்டடம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நான்காவதாக பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்குக் குறைவில்லாமல் தர வேண்டும்.

கால்நடை மருந்தகத்திற்குத் தேவையான கட்டடம் கட்டும் வரையில் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் செலவாகின்ற தொகையில் தங்களுடைய பங்கினை ஏற்கவேண்டும்.

முதலாவது, கால்நடை மருந்தகம் அமைக்க 25 சதம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியமும், 75 சதம் அரசும் உதவி செய்யும்.

114

வினாக்கள்-விடைகள்

[செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி]

[1978 ஜனவரி 6]

இரண்டாவது கால்நடை மருந்தகம் அமைக்க 50 சதம், 50 சதம் என்ற முறையிலே பஞ்சாயத்து ஒன்றியமும் அரசும் செலவினைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும்.

மூன்றாவது கால்நடை மருந்தகம் அமைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், 75 சதம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியமும், 25 சதம் அரசும் செலவினை ஏற்க வேண்டும்.

நான்காவது கால்நடை மருந்தகம் அமைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் 100 சதம் முழுப் பொறுப்பினையும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

கால்நடை மருத்துவமனை திறப்பதற்கு மேற்கண்ட நிபந்தனைகளை அறிந்து, ஏற்று பல பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருந்தாலும் அரசு நிதிநிலைமை பொறுத்தும் கால்நடை மருந்தகங்களைத் திறப்பதற்கான தேவையைப் பொறுத்தும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு மருந்தகம் திறக்க வேண்டும் என்பதை அரசு முடிவு செய்யும்.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : இந்த மருந்தகங்களில் எத்தனை டாக்டர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி : ஒரு நிலையத்திற்கு ஒரு வெடரினரி சர்ஜன் என்ற முறை இருக்கிறது. ஒரு மருந்து ஆய்வாளர் (இன்ஸ்பெக்டர்), ஒரு அட்டெண்டர் என்ற முறையிலே இருப்பார்கள். மருந்தகங்கள், மருத்துவ மனைகள் இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், மருந்தகங்களில் கால்நடைகளை அங்கே கொண்டுவந்து சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டு, கொண்டு சென்று விடுவார்கள். மருத்துவ மனை என்றால், கால்நடைகளை ஆஸ்பத்திரிகளிலே இன்பேஷண்ட்டாக வைத்து, அங்கேயே சிகிச்சை செய்து கவனிப்பார்கள். இந்தக் கால்நடைகளை இன்பேஷண்ட்டுகளாக வைத்திருப்பார்கள். ஒவ்வொரு நிலையத்திற்கும் எந்த அளவுக்கு அதிகாரிகள் தேவைப் படுகின்றார்களோ அந்த அளவுக்கு நியமிக்கிறோம்.

திரு. க. அறிவுமுகன் : கால்நடை மருந்தகங்கள் திறப்பதற்கு என்னென்ன நிபந்தனைகள் என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாட்டில் போதுமான அளவுக்குக் கால்நடை மருந்தகங்களுக்கு டாக்டர்கள், பேர்ஸ்பிட் டாக்டர்ஸ் என்று அழைப்பார்களே அந்த அளவுக்காவது, கால்நடை டாக்டர்கள் இருக்கின்றார்களா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன். அந்த கால்நடைகளையும், கால்நடை டாக்டர்களுக்கும் உருவாக்க அரசு முயற்சி எடுக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி : கால்நடை பராமரிப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே, தேவையான மருந்தகங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால் டாக்டர்களே இருக்கிறார்கள். பேர்ஸ்பிட் டாக்டர்கள் என்ற அளவுக்கு கால்நடைத் துறைக்குத் தேவைப்படவில்லை என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : தமிழ்நாட்டில் எந்தெந்த மாவட்டத்தில் நடமாடும் கால்நடை மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன? இன்னும் விஸ்தரிப்பு செய்யும் நிலை உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி : 1977-78-க்கு மூன்று இடங்களில் தமிழ்நாட்டில் முதல் முறையாக சென்னையில், திருநெல்வேலியில், வேலூரில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் அப்படி இருந்தது இல்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : கால்நடை மருந்தகங்கள் ஏராளமாகக் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்தக் கால்நடை மருந்தகங்களுக்கு, மருத்துவ மனைகளுக்கு வருகின்ற ஆடுகள், மாடுகள் எவ்வளவு? சுமாராக நாள் ஒன்றுக்கு எத்தனை ஆடு மாடுகளுக்கு அங்கே மருத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி : இதற்கென்று ஒரு தனிக் கேள்வி போட்டால், நிறையத் தகவல்களை, ஆடுகள் எத்தனை, மாடுகள் எத்தனை என்று தனித்தனியாகக் கூறுகிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ஏதாவது புதிய கால்நடை மருத்துவ மனை இருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி : புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கால்நடை மருந்தகங்கள் இராமநாதபுரத்தில் பத்தக்குடியில் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொகுதியும், சமூகநல அமைச்சர் அவர்கள் தொகுதியும் ஒன்றாக இருக்கின்ற காரியாபட்டியில் கால்நடை மருத்துவமனை அமைக்க வேண்டும் என்று யாரும் குறிப்பு அனுப்பியிருக்கிறார்களா?

C 97-5

[1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி : ஏற்கெனவே அங்கு ஒரு மருத்துவ மனை இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அங்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்பு.

பேரவையிலிருந்து செய்திகள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட மன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பப்பட்டு அனுப்பப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவின் பிரதிகளை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன் :—

1. 1978 ஆம் ஆண்டு, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1977.)
2. 1978 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1977.)
3. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு நகராட்சி மன்றங்கள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1977.)
4. 1978 ஆம் ஆண்டு, கோயம்புத்தூர் நகராட்சி மன்றம் (தனி அதிகாரியை நியமித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 20/1977.)
5. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்கள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 17/1977.)
6. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (பதவிக் காலத்தை நீட்டித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1977.)

1978 ஜனவரி 6]

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

7. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 21/1977.)
8. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1978.)
9. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுகதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1978.)
10. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, உள்ளாட்சி மன்றங்களின் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1978.)
11. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1978.)

3. கவன ஈர்ப்பு.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தக்கலை கல்வி வட்டம் மங்கலம் உயர்நிலைப்பள்ளி யிலுள்ள ஓலைக் கட்டிடங்கள் விழுந்து, பழுது பார்த்துக் கட்டாத நிலை குறித்து.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :—

“கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தக்கலை கல்வி வட்டம் மங்கலம் உயர்நிலைப் பள்ளியிலுள்ள ஓலைக் கட்டிடங்கள் விழுந்து, பல மாதங்களாகியும் பழுது பார்த்துக் கட்டாத நிலையில் மாணவர்கள் பயில முடியாத அளவு நிலை குறித்து”.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தக்கலை கல்வி மாவட்டத்திலுள்ள மங்கலம் அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி 1970-71 ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்டு ஓலைக் கொட்டகையில் இயங்கி வருகின்றது. ஏறத்தாழ ஒரு மாதத்திற்குமுன் பலத்த காற்று

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 6]

மழையின் காரணமாக ஒலைக் கொட்டகை ஒன்று விழுந்துவிட்டது. பள்ளியின் வசதிக் கட்டண நிதியிலிருந்து ரூ. 2,000 செலவில் இதனைப் பழுது பார்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பணி விரைவில் முடிவடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மாணுக்கர்களின் படிப்பு பாதிக்கப் படாத வகையில் வேறு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

உள்ளூர் பள்ளிக்கட்டிடக்குழு பங்குத் தொகையாக ரூ. 12,500 இதுவரையும் செலுத்தாததால் இப்பள்ளிக்கு நிரந்தர கட்டிடம் கட்டுவது குறித்து கவனிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது புதிய கட்டிடக்குழு பொறுப்பேற்று பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு நிவிர நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. பள்ளிக் கட்டிடக் குழு உள்ளூர் பங்குத் தொகையைக் கட்டியபின் நிரந்தரக் கட்டிடம் கட்டுவது குறித்து பரிசீலிக்கப்படும்.

(பிற்பகல் 5-00)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: பள்ளியின் ஒலைக் கட்டிடம் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் விழுந்ததாக அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் ஜூன் மாதம் மழை பெய்தபோது, அந்தப் பள்ளியின் ஒலைக் கட்டிடம் விழுந்தது. அதனால் நான்கு வகுப்புகளின் மாணவர்கள் திறந்த வெளியில், வார்ட் கல்வித் திட்டம் முறையில் பயின்று வருகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் மழை அதிகமாகப் பெய்வதால், மழை வந்தவுடனே மாணவர்களை விட்டுக் கொண்டு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மேலும் நீடிக்காமல் இருக்க வேண்டும் இன்னும் பழுது பார்க்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. அதை உடனடியாகக் செய்ய வேண்டும். அந்தப் பள்ளியின் புதிய கட்டிடத்திற்கு இன்னும் அரசு பணம் ஒதுக்கவில்லை. உள்ளூர்க்காரர்கள் தொகை கட்டுவதுபற்றிக் கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதில் சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும், அரசு அந்தப் பள்ளிக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, அவை செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: புதிய கட்டிடக் குழு பொறுப்பேற்று நிவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துவருவதால், அவர்கள் பங்குத்தொகை கட்டியபின் இதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

1978 ஜனவரி 6]

4. அரசின் தீர்மானம்.

தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி மற்றும் மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் பெறும் குறுகிய காலக் கடன், நடுத்தரக் காலக் கடன், நடுத்தரக் கால மாற்று வசதிக் கடன் ஆகியவற்றின் மீதான அரசு உத்தரவாத உயரளவு வரையறையை உயர்த்துவது குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

“தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி மற்றும் மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் பெறும் குறுகிய காலக் கடன், நடுத்தரக் காலக் கடன், நடுத்தரக் கால மாற்று வசதிக் கடன் ஆகியவற்றைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கும், அவற்றின் மீதான வட்டியைச் செலுத்துவதற்கும், தமிழ்நாடு அரசின் உத்தரவாத உயரளவு வரையறை ரூ. 80,40.00 இலட்சமேன கூட்டுறவுத் துறையின் 1977 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள், ஒன்றாம் நாளிட்ட 466 ஆம் எண் அரசாணையில் அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதாலும்;

மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில், உயரளவு உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 91,40.00 இலட்சத்திற்கு உயர்த்துவது அவசியம் என்று கருதப் படுவதாலும்;

தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 53/1961) 73-டி பிரிவின்கீழ் சொல்லியுள்ளவாறு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில் உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 91,40.00 இலட்சத்திற்கு உயர்த்த தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை தீர்மானித்துள்ளது”

உயர்த்த தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை தீர்மானித்துள்ளது என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் ஒன்று கொடுத்திருந்தேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அதைப் பற்றிய தகவல் வரவில்லை. பிறகு சொல்கிறேன்.

(திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்க வில்லை என்று சுமமா இருந்தேன். உறுப்பினர் அவர்களும் கேட்டுவிட்டார்கள்; நானும் சொல்லிவிட்டேன். தகவல் வந்ததும் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி மற்றும் மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் பெறும் குறுகிய காலக் கடன், நடுத்தரக் காலக் கடன், நடுத்தரக் கால மாற்று வசதிக் கடன் ஆகியவற்றைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கும், அவற்றின் மீதான வட்டியைச் செலுத்துவதற்கும், தமிழ்நாடு அரசின் உத்தரவாத உயரளவு வரையறையை உயர்த்துவது குறித்து.

122 தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி மற்றும் மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் பெறும் குறுகிய காலக் கடன், நடுத்தரக் காலக் கடன், நடுத்தரக் கால மாற்று வசதிக் கடன் ஆகியவற்றின் மீதான அரசு உத்தரவாத உயரளவு வரையறையை உயர்த்துவது குறித்து

[மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1978 ஜனவரி 6]

கால மாற்று வசதிக் கடன் ஆகியவற்றைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கும், அவற்றின் மீதான வட்டியைச் செலுத்துவதற்கும், தமிழ்நாடு அரசின் உத்தரவாத உயரளவு வரையறை ரூ. 80,40.00 இலட்சமேன கூட்டுறவுத் துறையில் 1977 ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் திங்கள், ஒன்றாம் நாளிட்ட 466 ஆம் எண் அரசாணையில் அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதாலும்;

மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தாட்டில், உயரளவு உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 91.40 இலட்சத்திற்கு உயர்த்துவது அவசியம் என்று கருதப்படுவதாலும்;

தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 53/1961) 73-டி பிரிவின்கீழ் சொல்லியுள்ளவாறு, மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தாட்டில் உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 91,40.00 இலட்சத்திற்கு உயர்த்த தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை தீர்மானித்துள்ளது”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. நிகழ்ச்சி நிரலில் மாறுதல்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

“நிகழ்ச்சி நிரலில் இனம் 4—அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் இனம் 8 மற்றும் இனம் 9, சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு 1/1978 மற்றும் 2/1978, இனம் 3-அ மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திற்கு முன் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“நிகழ்ச்சி நிரலில் இனம் 4—அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் இனம் 8 மற்றும் இனம் 9, சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு 1/1978 மற்றும் 2/1978, இனம் 3-அ. மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திற்கு முன் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1978 ஜனவரி 6]

6. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1978).

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR :
Mr. Deputy Chairman, Sir, I beg to move—

“That the Tamil Nadu Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978 @ (L.A. Bill No. 1 of 1978) as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

In moving this Bill, I wish to say that liquidation of rural indebtedness is an important welfare measure. By the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1976 (President's Act 15 of 1976) and the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Act, 1976 (President's Act 16 of 1976), as amended by the Tamil Nadu Debt Relief Laws (Amendment) Act, 1977 (President's Act 3 of 1977) and the Tamil Nadu Debt Relief Laws (Second Amendment) Act, 1977 (Tamil Nadu Act 1 of 1977), suits for the recovery of debts due from agriculturists and other indebted persons and applications for the execution of decrees for payment of moneys in any such suits have been barred up to 15th January 1978. By Section 12-A of the Tamil Nadu Pawnbrokers Act, 1943 (Tamil Nadu Act XXIII of 1943), as substituted by the Tamil Nadu Indebted Agriculturists and Indebted Persons (Special Provisions) Act, 1976 (President's Act 17 of 1976) and as subsequently amended, the sale by the Pawnbrokers of the pledges pawned with them has also been barred up to the 15th January 1978. As this House is aware, many parts of Tamil Nadu were recently affected adversely by severe cyclone and devastating floods resulting in widespread loss to standing crops besides loss of human life and property. The agriculturists and other indebted persons in this State have not yet rehabilitated themselves and are therefore not in a position to pay back all their debts. Since it is reasonable that they should be granted more time to rehabilitate themselves, it is considered that the moratorium on recovery of debts should be extended for a further period of six months up to and inclusive of 15th July 1978. It is also considered that the ban on the sale by the pawnbrokers of pledges pawned with them

© 217 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

124 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

(Thiru K. Narayanaswamy Mudaliar) [1978 ஜனவரி 6]

should also be further extended up to and inclusive of the 15th day of July 1978. The Bill seeks to achieve the above objects. Sir, I request the House to accept the motion.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைப் பொறுத்து, ஓரிரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான காரணங்களை அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டில் புயல், வெள்ளத்தின் காரணமாக அநேக பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், அதனால் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். நேற்றையதினம் நான் பேசும்போது, தஞ்சை மாவட்டத்திலே சில பகுதிகளிலே கிஸ்தி போன்ற வற்றை வரூச் செய்யவில்லை, அதை மற்ற பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னேன். அதே கருத்தை திரு. வெங்கடேஸ்வர நிக்ஷித் அவர்களும் சொன்னார்கள். அப்போது அமைச்சரவர்கள் ஒரு பதிலைச் சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே இரண்டு பகுதிகளிலேதான் புயல் வெள்ளத்தால் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றும், அதனால் மற்ற பகுதிகளுக்கு கிஸ்தி போன்றவற்றில் நிவாரணம் கொடுக்க முடியாதென்றும் கருத்து சொல்லப்பட்டது. இதை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் முழுமையாக ஆதரிக்கிறேன். இருந்தாலும், அரசாங்கம் ஒரு சமயத்தில் புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் ஒருபகுதிதான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அந்தப் பகுதிக்குத்தான் நிவாரணமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவரும்போது, அதற்கான காரணத்தைச் சொல்லும்போது, தமிழ்நாடு முழுவதும் வெள்ளம் புயலால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். எனவேதான் இதை முதன்முதலில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், கிராமப் புறங்களில் கடன் கமை ஏறியிருக்கிறதென்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. ஏழையாக இருக்கக்கூடிய

125 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

விவசாயிகள், ‘டென்னட்’-குத்தகைதாரர்கள் ஆகியோர்கள் 500 ரூபாய் முதல் 750 ரூபாய் வரை கடன் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதை அரசும், நாட்டு மக்களும் அறிவார்கள். அதுமட்டுமல்ல. கடனை அவர்கள் பெற்றுவிட்டது மட்டுமல்லாமல், அதற்கான வட்டியை கடனுக்குத் மேலாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதென்பதை நாம் அறிவோம். நான் இந்த அளவியலேகை, இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் அடகு மடிப்போர் தஞ்சை மாவட்டத்தில் எவ்வளவு பேர்கள் இருந்தார்கள், பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் எவ்வளவு பேர்கள் இருந்தார்கள் என்று கேட்டேன். அப்போது கிட்டத்தட்ட அது சதவீதத்திற்கு மேலாகக் கடன் கொடுப்போர் தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. அது அதிகமென்றும் சொல்லப்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே எங்கு பார்த்தாலும், அதிகப்படியான அளவுக்கு வட்டிக் கடைகள் பெருகியிருக்கின்றன என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்குக் கெடு கொடுத்து, அவர்கள் தங்களுக்கு வட்டியையோ முதலையோ பெறக் கூடாது என்றும், அடகு வைத்த பொருள்களை அந்தக் காலத்தில் ஏலம் போடக் கூடாது என்றும் சொல்லியிருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 5-10]

கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு மூன்று விதத்தில் கடன் கிடைக்கிறது. ஒன்று அரசாங்கம், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டாவது, விவசாயிகளுக்கு நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்தும் ஓரளவுக்குப் பணம் கிடைக்கிறது. மூன்றாவது பான் புரோக்கர்ஸ் மூலமாகக் கிடைக்கிறது. மொத்தத்தில் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கடன் கிடைக்கிறது என்று கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக 20 சதவீதமும், நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் மூலமாக இரண்டு சதவீதத்திலிருந்து மூன்று சதவீதம் வரையிலும் கடனுக்கிடைக்கிறது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மற்ற 75 சதவீதக் கடன் தனியார்களிடமிருந்துதான் கிடைக்கிறது என்ற குறிப்பை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அப்படிப் பார்க்கிறபோது, நம்முடைய மாநிலத்தில் ரூபாய் 500 கோடியிலிருந்து ரூபாய் 600 கோடி வரையில் தனியார் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இது போல சட்டங்களை நீட்டிக்கொண்டே போவதன் மூலம் கொடுக்கவிரும்பும் காரண எழையெயிய மக்களுக்குக் கடன் கிடைக்காத பிரச்சினையை ஏற்படுத்துகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கடன்

126 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1978 ஜனவரி 6]

கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதுகூட முழுமையாகக்
கொடுக்கப்படவில்லை. தனியார் கொடுக்கும் கடனைவிட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்
கொடுக்கும் கடனைப் பார்க்கிறபோது, கன்சம்ஷன் லோனாக இருக்கிறது.
இதனால் தென்மேற்குப் பகுதியில் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன.

தேசிய உடைமையாகப்பட்ட வங்கிகளில் 250 ரூபாய்க்குக் குறையாமல்
கன்சம்ஷன் லோன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து சிவராமன் கமிட்டியால்
சொல்லப்பட்டது. அது யூட்டிமைஸ், தேசிய வங்கிகள் மூலமாக,
கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடைய நிர்வாகி சொசைட்டிகளுக்கு நேரிடையாகக்
கடன் கொடுத்து, அவை அவர்கள் ஏழைப்பெரிய மக்களுக்குக் கடனாகக்
கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. நான் இதை முக்கிய
மாகச் சொல்வதற்குக் காரணம் அரசாங்கம் இது போல் ஆறு மாத காலம்,
ஓராண்டுக் காலம் என்று தள்ளிக்கொண்டே போனால், தனிப்பட்ட முறையில்
கடன் கொடுப்பவர்கள் தங்களுக்கும், தங்களுடைய முதலுக்கும் ஆபத்து வரும்
என்று வேறு தொழில்களில் செல்ல வேண்டுமென்று யோசனை செய்கிறார்கள்
என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவர்களில் 30 சத
வீதம் பேர் ஏற்கெனவே வேறு தொழில்களுக்குப் போய்விட்டார்கள். இப்படி
கடன் கொடுப்பவர்கள் அந்தத் தொழிலை விட்டு வேறு தொழில்களுக்குப்
போவது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், ஏழைப்பெரிய மக்களுக்குத் துயர்
ஏற்படும். ஆகவே அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாம் இப்படி சட்டத்தைப் போட்டு
அடிக்கடி திருத்தலாம். ஆனால் ஏழை மக்களுக்குப் பணம் கொடுக்க முடியாது.
ஆகவே ஏழை மக்களுக்கு அதிகமாக உதவி செய்கிற நிலைமையில் நடவடிக்கை
எடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்திற்கு
என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, on principle, we are in
agreement with the extension of the moratorium. But when we met
in July 1977, Sir, I distinctly remember that the Hon. the Law
Minister gave an assurance that when the moratorium expired in
December 1977 or January 1978, the Government would have
decided as to the policy to be adopted in enacting a permanent
measure for debt relief in Tamil Nadu. I am sorry to see that the
Government have come forward again to extend the moratorium
by another six months. I wish to state to the extent of my
knowledge that while this moratorium will help a very minor
fraction of the persons who have already borrowed, a major portion
of those who are already indebted and have to borrow afresh either

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் 127
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

1978 ஜனவரி 6] (Thiru A. R. Damodaran)

for production or for consumption continue to go to the money-
lender and are turned back and are having enormous difficulties
because neither Government agencies nor Co-operative agencies
exist for granting such credit in the rural areas. It has caused the
utmost havoc in the rural areas. While the Government may be
under the impression that this is going to be of assistance and help
to those who are indebted, I may assure them that this will not
prove to be the case and we are doing the greatest possible damage
to the credit structure in the rural areas. I would have welcomed
this measure if the Government had given us a permanent enact-
ment which we would have been able to discuss in this House and
at that time, if it was felt that it was so complicated, it could have
been referred to a Select Committee and then we could have agreed
to a moratorium for three or four months till the Select Committee
gave its report. But mere extension by another six months shows
the lack of decisiveness on the part of the Government in formu-
lating a clear-cut agrarian policy or a clear-cut policy regarding the
rural indebtedness and how to wipe it off. I would not have minded
if it is decided that 25 per cent of all these debts should be col-
lected now in the non-cyclone-affected areas. Let us not be dis-
honest and say that all the districts in Tamil Nadu have been
affected by cyclone. It is only two or three districts which have
been affected by cyclone and we would be far from being honest
if we say that because of the cyclone, this measure is being
brought. It is not because of cyclone; it is because the Govern-
ment have not yet made up their mind as to the manner in which
debt relief enactment is to be made. I think the Government have
shown that over the past six months they have not been able to
make up their mind on this question and come forth with the enact-
ment so that the Members of the Legislature might have given
their views. Many people have referred to the fact that the late
Thiru Rajagopalachari brought such an enactment, 25 years ago.
Life was very much less complicated in those days and the mea-
sure itself was fairly simple. But, now, Sir, with the variety of insti-
tutions giving credit, we are encouraging the belief amongst the
people that they need not pay back the debts. This is a danger
which the Government will have to face. If the Government grant
this relief to one particular section of the people against privat

(Thiru A. R. Damodaran)

[1978 ஜனவரி]

money-lenders—I am not speaking in defence of them—the Government will be breeding a new disrespect for the particular concept of repayment of debts. That is why such a cry is being repeated in the Electricity Board where arrears could not be collected and in the co-operative institutions where debts cannot be collected. Even in the case of nationalised banks which have since 1971, advanced about hundreds of crores of rupees, the damage to the economy will only be known when a correct accounting is made and we are told how many hundreds of crores of rupees have to be written off as bad debts. I am not against the granting of relief for rural indebtedness. But there is hardly any point in continuing the moratorium and extending it once a year or once in six months. A moratorium ceases to be a moratorium when you keep on extending it for more than one year.

I would like the Hon. the Law Minister, when he replies kindly to give us at least an idea of what the Government have in mind to relieve indebtedness amongst the rural people as well as amongst the poorer urban public, so that we may be able to give our views on this question. I also hope that at least during the Budget session the Government will be able to make up their mind and come forth with a forthright enactment which will clearly spell out the manner in which relief could be afforded to these section of people. As far as my knowledge goes, even with this moratorium, we will still find people being forced to go to usurious money-lenders because current production and current consumption will have to be met from the loans that are given by these money-lenders and all sorts of transactions are taking place in various areas whereby even the very objects of the moratorium are being defeated. I would, therefore, request the Government to make up their mind decisively on this matter and come forth with an enactment at an early date. Thank you, Sir.

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. கோ. சி. மணி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கடன்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கால நீட்டிப்பிற்கு மறுபடியும் ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, ஜனவரி 15-ம் தேதியிலிருந்து ஜூலை 15-ம் தேதி வரையில் காலத்தை நீட்டிப்பதற்காக இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக ஒரு வகையில்

1978 ஜனவரி 6]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஏற்கெனவே ஒரு முறை இந்தச் சட்டத்தை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று பேசப்பட்ட நேரத்தில், இந்த மன்றத்திலேயே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தங்களுக்கும் நினைவிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். கடன் வாங்கியவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அப்போது கடன் வாங்கியவர்கள் மேலும் கடன் வாங்க முடியாமல் தவிக்கும் ஒரு சங்கடத்தில் அவர்களை அழுத்துகிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதைத்தான் இப்போதும் தங்கள் மூலமாக சட்ட அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடன் வாங்கியவர்கள் எத்தனை சதவிகிதம் பேர் இருக்கிறார்கள், எப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனித்திருக்க வேண்டும். புயல் வேளம் வருவதற்கு முன்பே இதை நீடித்திருக்கிறோம். இப்போது கடன் வாங்கியவர்கள் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் சக்தியை இழந்திருக்கிறார்களா, அந்த சக்தியைப் பெறுவதற்கு ஆறு மாதம் போதுமா என்று பார்த்துத்தான் இந்த ஆறு மாத நீட்டிப்பைக் கொண்டுவர வேண்டும். இந்த ஆறு மாதத்திற்குள் விவசாயிகளுக்கு விளைச்சல் அதிகரித்து, உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை அதிகரித்திருக்கிறதா? அவர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தரும் சக்தியைப் பெற்று விட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? பரிசீலித்தார்களா? ஆறு மாதம் என்பது மேலெழுந்தவாரியாகக் கொண்டுவரப்படுவதுதானா? நான் முன்பே சொன்னேன். வயிற்றை வலிக்கிறது என்று சொல்கிறவரிடம் சோடா உப்பு கொடுக்கிற சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து மருந்தைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். தற்காலிக நிவாரணம் என்றுதான் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முறை வந்த பிறகு மற்றொரு முறையிலும் அதையே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். முன்பு வந்தபோது, அந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள் ளாகவே முழுச் சட்டத்தை, மாற்றுச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறேன் என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு சட்ட மன்றக் கூட்டம் முடிந்து, இன்னொரு கூட்டத்தில் அதைப்போல ஆறு மாதம் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று ஒரே திருத்தத்தை 1976-ம் வருஷம் 15-வது சட்டத்தில் 3, 4 (சி) பிரிவை மாற்ற வருகிறார்கள். முதலில் கொண்டுவந்ததற்குப் பிறகு எவ்வளவோ இடைக்காலம் வந்திருக்கிறது. அப்படியும் நிரந்தரமான பரிகாரம் இல்லை. அவர்களுக்குப் பொறுப்பில்லாமல் கொண்டுவந்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை, கவனிக்கவில்லை என்று சொல்வதும் தவறு. நிரந்தரமான சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு அவர்களுக்கு என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்பதையாவது தெரிவிக்க வேண்டும். கடன் பெற்றவர்களுக்கு நிவாரணம்

130 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 ஜனவரி 6]

என்றுகூட சொல்ல முடியவில்லை. காலக் கெடுவை நீட்டிக்கிறோம். அவ்வளவு தான். உண்டா, இல்லையா என்ற பிரச்சினை அப்படியே இருக்கிறது. வட்டிகட்ட வேண்டுமென்றும் வேண்டாமென்றும் இருக்கிறது. வாங்கியவன் நிலைமை என்ன? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுக்கிற கடன் 20 சதவிகித அளவுக்குத்தான் என்றார்கள். 20 சதவிகிதம் கொடுக்கிற அளவுக்காவது எல்லா நிறுவனங்களுக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்றால், கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே நகை, தட்டுமுட்டு சாமான்களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு கடன் கொடுக்கிற நிலைமையில் தங்கள் நிலையை உயர்த்திக்கொள்ள வில்லை. அடகு வாங்குகிற நகை தங்கமா, பவுளா, பித்தளையா என்று உரைத்துச் சொல்வதற்கு சங்கங்களில் ஆள் இருக்கிறதா? நடத்த முடியுமா? சாத்தியக் கூறு இருக்கிறதா? லாபம் வேண்டாம், நஷ்டம் இல்லாமல் நடக்குமா? இவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக கடன் தருகிறோம் என்று எம்ஜென்சி காலத்தில் சொல்லப்பட்டது. தினமணி, எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் ஒரு குறிப்பு வந்தது. இதைப் பற்றி ஆய்வு செய்து ஒருவர் எழுதியிருந்தார். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 'எவ்வளவு கடன் வட்டிக் கடைகள் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டது? தனியார் எவ்வளவு கடன் கொடுத்தார்கள்? கூட்டுறவு சங்கங்கள் எவ்வளவு கொடுத்தன?' என்று பார்த்ததில் 18 சதவிகிதம்தான் கடன் போய்ச் சேர முடிந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். இது வரையில் எவ்வளவு பேருக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள், கடன் கொடுக்க வேண்டியது எவ்வளவு என்பதைக் காண வேண்டாமா? கடன் பெற்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் பெற வேண்டியவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கிற வாய்ப்பும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கவில்லை. ஏற்கெனவே இதற்கு நிரந்தரப் பரிகாரம் நிச்சயமாகக் கொண்டுவருவோம் என்று சொல்லியும் ஆறு மாத நீட்டிப்புதான் இப்போது வந்திருக்கிறது. இப்படி ஒருமுறை உத்தரவாதம் தந்த பிறகும், அதையே ஆறு மாதம் நீட்டிப்பதற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்தால், என் போன்றவர்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை ஏற்படும்? கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், எப்படி உட்கிராமங்களில் கொடுக்க முடியும்? கொடுப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் என்ன என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்த பிறகு சொல்ல வேண்டும். சொல்கிறவன் யார் என்று தயவுசெய்து சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏற்கெனவே இந்த அவையில் சொன்னபோது, திரு. மணி அவர்கள் சொல்லிய கருத்து பரிசீலிக்கப்படவேண்டியதுதான் என்று சொன்னார்கள். பரிசீலித்து, கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்கிறேன் என்றும் சொன்னார்கள். ஆகவே

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் 131
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

1978 ஜனவரி 6]

[திரு. கோ. சி. மணி]

இந்த அவையில் அந்தப் பிரச்சினையை தயவுசெய்து நீட்டிக்காமல், அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியதாக இருக்கட்டும். அதற்குப் பிறகு புதிய பிரிவை அந்தச் சட்டத்திலே சேர்க்க முன் வரவேண்டும். அரசு சார்பிலே சேர்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னாலேயே அதையும் சேர்த்து இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றி, சட்டப் பேரவைக்கு அனுப்பி, இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடருக்குள்ளாகவே நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 5.30)

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: சமீபத்தில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட கடும் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ஆனால் இந்த வரப்பிரசாதம்கூட மக்களுக்கு ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்குத்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர இது ஒன்றும் நிரந்தரமான நிவாரணம் என்று கூறமுடியவில்லை. ஒரு 6 மாத காலத்திற்குத் தான் இந்தச் சட்டம் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே ஒன்றைக் குறிப்பிடுவது சரியென்று கருதுகிறேன். 1972 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட பிராமிசரி நோட்டுகள்—ஆன் டிமாண்டு நோட்டுகள் எல்லாம் இன்றைக்கு கோர்ட்டிலே தாவா செய்ய முடியாத அளவுக்கு 'டெட் ரிலிப் ஆக்ட்'—கடன் நிவாரணச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் 1975 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 16 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு எழுதப்பட்ட பிராமிசரி நோட்டுகள் மீது தாவா செய்யப்பட்டு, விவசாயிகளுடைய சொத்துக்கள் ஜப்தி செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீது வாரண்ட் பிறப்பிக்கப்பட்டு, இன்றையதினம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இந்தச் சட்டத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிற உண்மையான நிலை என்னவென்றால், 1972 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட பாண்டுகள் மீது தாவா தொடரலாம் என்றால், அவைகள் நம்பர் ஆவதில்லை. தாவா போட லாயக்கு இல்லை என்கிறார்கள். ஆனால் 1975 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 16 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு எழுதப்பட்ட பாண்டுகள் மீது இன்றைக்கு தாவாக்கள் தொடரலாம் என்ற நிலையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் தனியார் கடன்களைத்தான் ஒத்திவைத் திருக்கிறோம். தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து வாங்கப்பட்ட கடன்களை, கூட்டுறவு நாளாயச் சங்கங்களில் வாங்கப்பட்ட கடன்களை, அரசு நிறுவனங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட கடன்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைய தினம் கோர்ட்டிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவிக்கப்பட்டு வருகிறது.

[திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்] [1978 ஜனவரி 6]

அதுவும் அதி நீவிரமாக வகுவிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை நீடித்திருப்பது 'புன்னுக்குப் புலகு பூசுவதுபோல் இருக்கிறதே' தவிர, இது ஒன்றும் பரிகாரமல்ல. எனவே இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரத்தை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைக் கூறும்போது, இதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் என்னவென்றால், எனக்குத் தெரிந்தவரையில், அந்தக் கடன் தொகையை ஒரு 'இன்ஸ்டால்மென்ட் பேசின்ஸ்' என்கிற தவணை முறைப்படி உறுப்பினர் திரு கோ. சி. மணி அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி கடன் கொடுத்தவர்களுக்கும், கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கும்வகையில் திருப்பிக் கொடுக்க அரசு வழிவகை காண வேண்டும். அதை ஒரு சட்ட பூர்வமான முறையில் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும். அப்போது தான் கடன் வாங்கியவர்களும் அச்சமில்லாமல் இருப்பார்கள். கடன் கொடுத்தவர்களும் அச்சமில்லாமல் இருப்பார்கள். அது ஒன்றுதான் நிரந்தரமான பரிகாரமாக இருக்க முடியும். இன்றைக்கு ஆறு மாத காலத்திற்கு இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை நீட்டிப்பதாலே, தற்போதைக்கு பாராட்டுதல்களைப் பெறலாம். ஆனால் இது நிரந்தரமான பரிகாரமானதல்ல, இல்லை. எனவே எவ்வளவு தொகை கடன் பாக்கியாக இருக்கிறதோ, அதற்கெற்ப தவணை முறையில் அதைப் பிரித்து அடைக்கிற முறையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அந்தத் தவணை 10 ஆகவோ அல்லது 15 ஆகவோ இருக்கலாம். அப்படிக் குறிப்பிட்டு தவணை முறையில் கொடுக்கும்போது, தவணையைச் சரியாகக் கொடுக்கத் தவறியவர்கள் மீது கோர்ட் மூலம் தாவா போட்டு, வசூல் செய்யலாம் என்றும் ஏற்பாடு செய்யலாம். இது ஒன்றுதான் நிரந்தரமான பரிகாரம். கொடுத்தவர்களுக்கும், வாங்கியவர் களுக்கும் இருக்கக் கூடிய நிரந்தரமான பரிகாரம். தற்போது கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற சட்டம் தமிழகத்தில் உள்ள தற்போதைய கடுமையான பாதிப்புச் சூழ்நிலையில் ஏழை எளியவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதம் என்று கூறப்பட்டது. ஆனால் அதே நேரத்தில் 1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 16 ஆம் தேதிக்குப் பின்னால் எழுதப்பட்ட பாண்டுகள் குறித்து கோர்ட்டுகளில் தாவா செய்யப்படலாம் என்றிருக்கிற நிலையைப் பார்க்கிறபோது, இது எவ்வளவு தூரம் ஏழை எளிய விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்பதை உணர வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்குக் கோர்ட்டுக்குப் போய் அவர் களுடைய சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்படுகிற காட்சியைத்தான் காண்கிறோம். இதற்கு ஒரு நிவாரணம் இல்லை என்றால், இது மிகவும் முரணாகத்தான் இருக்கிறது என்று பொருள். எனவே இதையும் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்]

தமிழகம் முழுவதும் ஏற்பட்ட புயல் வெள்ளத்தாலே கடுமையான சேதம் ஏற்பட்டது என்றாலும், ஒருவகையில் மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி என்னவென்றால், இந்த ஆண்டுதான் தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா ஏரிகளும், குளங்களும் நிரம்பின, இதுவரை தமிழகத்தின் சரித்திரத்திலேயே இவ்வளவு தூரம் எல்லா ஏரிகளும், குளங்களும் நிரம்பியதில்லை என்று மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி நிர்நிலைகளில் நீர் நிரம்பி இருக்கிற போது, விவசாயிகள் நிலத்திலே விவசாயம் செய்வதற்குத் தேவைப்படுகிற, உரம், விதைப் பொருள்கள், மாடுகள் போன்றவைகளை வாங்குவதற்குப் பணம் தேவைப்படுகிறபோது, தனிப்பட்டவர்களிடம் கடன் பெற முடியவில்லை. காரணம் இந்தச் சட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டிருப்பதால் தனிப்பட்டவர்கள் கடன் கொடுக்க மாறுக்கிறார்கள். எனவே இந்த நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட விவசாயி களுக்கு உதவும் வகையில் அரசு மாற்று வழியைச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் இந்தத் திட்டம் ஒருவழிப்பாதையாக, 'ஒன் வே டிராபிக்' ஆக இருக்கக்கூடாது. மாற்று வழி இருக்க வேண்டும். ஒருவழிப் பாதையாக இருந்தால், எல்லாம் டிராம் ஆகிவிடும். இதனால் விவசாயிகளுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு எங்கே போய் கடன் வாங்குவது என்று புரியவில்லை. எனவே அரசாங்கம் கூட்டுறவு நாயகச் சங்கங்கள், மற்றும் நேஷனலைஸ்டு வங்கிகள் 'பான்றாற்றிலிருந்து ரிசர்வ் வங்கியோடு பேசியாவது கடன் கொடுக்க ஒரு வழிவகை கண்டாக வேண்டும். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வாயிலாக ஏற்றத்தப் பகுதியில் இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் அவர்களுக்கு இருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு எவ்வளவு பட்டா இருக்கிறதோ அந்தப் பட்டாவில் அவர்களுக்கு எத்தனை எக்கர் நிலம் சொந்தம் என்று கொண்டு, பெற்று வங்கிகள் திறந்து, அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வாயிலாக ஏற்றத்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனையை மீண்டும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது இதுவரை நடைமுறைக்கு வரவில்லை. தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை இருப்பதால், அரசு இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதன் மூலமாக 'லீகல் பார்மாலிட்டிஸ்' எதுவும் இல்லாமல் எளிய முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு நிவாரணச் சட்டத்தின் மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [1978 ஜனவரி 6]

எனக்கு முன்னாலே அருமை நண்பர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் பேசும்போது, இதுதான் கடைசியாக இருக்கும் நீட்டிப்போ என்று கூட சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், இது நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிற ஒன்றுதான். இந்த வட்டி வியாபாரம் என்பது இன்று நேற்றல்ல, நெடுங்காலமாக நடைபெற்றுவரும் ஒன்றாகும். வட்டி கொடுப்பது, வட்டி வாங்குவது என்பதெல்லாம் நீண்ட காலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருவதால் இதில் சிக்கல் இருக்கும்போல் இருக்கிறது. ஆகவேதான் 6 மாதத்திற்கு ஒரு தரம் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாதிரி வாய்தா வாங்கிக் கொண்டே போகிறார் என்று நினைக்கிறேன். பிறகு 6 மாதம் கழித்து மறுபடியும் நீட்டிக்க வேண்டும் என்கிறாரோ என்னவோ.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறாரா அல்லது எதிர்க்கிறாரா என்று தெரியவில்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இதை வரவேற்றுத்தான் என் கருத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று முதலிலேயே சொல்லிக்கொண்டேன். இதில் இருக்கிற கஷ்டங்கள், சங்கடங்கள் ஆகியவற்றை நாம் உணர வேண்டும். நாட்டில் என்னைப் போன்றவர்கள் கடன் வாங்குகிறார்கள் என்றால், அதில் 100-க்கு 80 பேர் என்னைப் போன்றவர்கள். மற்ற 20 பேர்கள் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு ஆண்டுக்கு ரூபாய் 20,000 வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கும். அவர் 20 ஏக்கர் அல்லது 30 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பார். நானும் கடன் வாங்கியிருப்பேன், அவரும் கடன் வாங்கியிருப்பார். இதில் எல்லோருக்கும் மாரடோரியம் என்று போட்டுவிட்டால், இவர்களைப் போன்றவர்களிடம் நிச்சயமாகக் கடனை வசூல் செய்ய முடியாது என்ற நிலை வந்துவிடும். எனக்கும் மாரடோரியம், அவருக்கும் மாரடோரியம் என்றுதான் சட்டம் சொல்லும். எனவே வசதி உள்ளவர்களுக்கு இந்த மாரடோரியம் கிடையாது என்ற நிலை வரவேண்டும். யாருக்கு வேண்டுமானாலும் மாரடோரியம் என்றால், இது பணக்காரர்களுக்குச் சாதகமாகப் போய்விடும். ஏழைகளுக்குச் சாதகமாக இருக்கலாம், அது வேறு விஷயம். மொத்தத்தில் எல்லோருக்கும் மாரடோரியம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்களே தவிர, இந்தச் சட்டம் இருக்கிறதே இதை இன்னொருக்குத்தான் 'எபக்ட்' செய்ய வேண்டும், இன்னொருக்கு 'எபக்ட்' செய்யக்கூடாது என்ற ஒரு முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கிரும்பவும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

இப்போது ஏழைகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மூக்குத்தி இருந்தால், அதைக் கொண்டுபோய் வைத்து 2 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு போவார்கள். இப்போது அந்த வசதியில்லாமல் போய்விட்டது. இதில் நெடுங்காலமாக ஏழைகள்தான் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், யோசித்து, யோசித்து, யோசித்துக்கொண்டே இருக்கிற ஒரு விஷயமாக இது இருக்கிறதே தவிர, அவர்கூட அதற்கொரு தீர்வு காண முடியாது இருப்பதற்குக் காரணம் நீண்ட நெடுங்காலமாக, இது இருந்து வருகிறது. எதிர்காலத்தில் வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்களும் இருக்க வேண்டும். அவர்களை அடியோடு ஒழித்துவிட்டால், பிறகு பிரயோசனமில்லை. சர்க்காருடைய கூட்டுறவுத் துறையில் வாங்கினால், அதற்குச் சில சட்ட திட்டங்கள் வைக்க வேண்டும். இதற்குச் சட்ட திட்டம் எதுவுமில்லை. ஒருவருக்குள்ள நம்பிக்கையின் பேரில் இவர்கள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். எனக்கு என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. கே. எஸ். கணபதி அவர்கள் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், நான் திருப்பித் தந்துவிடுவேன் என்ற நம்பிக்கையோடு கொடுக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் இந்த முறை பாழாகிப் போய்விடுமே என்றுதான் நான் பன்னிப் பன்னிச் சொல்கிறேன். நாட்டில் நாணயம், நேர்மை ஆகியவை வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சட்டம் எதுவாக இருந்தாலும், உறுப்பினர் திரு. ராஜகோபால் அவர்கள் கடன் வாங்கிய உடனே திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னபடி, அந்த நம்பிக்கை இருக்கிறதே, அந்த நம்பிக்கையெல்லாம் காற்றில் பறந்துபோய்விடுமோ என்ற அச்சத்தால் தான் இந்தச் சட்டம் கிக்குக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு நீண்ட யோசனை வேண்டும். பல பேருடைய பூகம் வேண்டும் என்று தான் இதைத் தள்ளிப் போடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் நன்றாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு பெரிய கன்பியூஷன் இருக்கின்றது. ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்றால், அதற்கு என்ன வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அரசு யோசித்துக்கொண்டு, இது நீண்டுக்கொண்டே போகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நீட்டிக்கொண்டே போனது சரியில்லை என்றுதான் நானும் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

136 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

[1978 ஜனவரி 6]

திரு. சி.வி. ராஜகோபால் : ஓகோ! நான் என் பேச்சை நீட்டிக்கொண்டே போனது சரியில்லை என்கிறீர்களா?

திரு. கோ.சி. மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார், ஆகவே அவரும் என்னுடைய கருத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஆகவே கூட்டுறவு வங்கியிலே தரப்படுகின்ற கடன் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. நகைகளை ஒட்டியானாம், செயின் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு ரூபாய் ஆயிரம் கடன் கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கையோடு கூட்டுறவு வங்கிக்குப் போனால், அங்கே 300 ரூபாய் அல்லது 250 ரூபாய் என்ற அளவுக்குக்கூட கிடைக்காது. அந்த ஆயிரம் ரூபாய் தொகை கிடைத்தால்தான், அவர்களுடைய விவசாயத்தை முழுமையாகச் செய்ய முடியும். இப்படி குறைத்துக் கொடுத்தால், கால் பாகம் விவசாயம்தான் செய்யமுடியும். மீதி முக்கால் பாகம் வீணாகின்ற நிலைமைகள்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே கூட்டுறவு வங்கிகளில் கொடுக்கின்ற தொகை நூற்றுக்கு 86 பெர்சண்ட், 90 பெர்சண்ட் அளவுக்காவது இருக்க வேண்டும். அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் சட்டம் கொண்டு வந்ததால் அவர்களுக்கு அவசரத்திற்கு ஒரு பத்து ரூபாய், நூறு ரூபாய் என்றுகூட கிடைக்கவில்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களைத்தான் பார்த்துப் பேச வேண்டும். நீங்கள் என்று குறிப்பிடுவது அவைத் தலைவரைக் குறிக்கும். ஆக அவர் அவைத் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்துப் பேசும்போது நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய கடன் என்றெல்லாம் சொல்கின்றார்கள். தலைவர் அவர்களையே சொல்கின்றார்களா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : எனக்குத் தெரியும். தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் கனவில்கூட கடன் வாங்க மாட்டீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நான் கடன் வாங்கியதே கிடையாது,

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

137

[1978 ஜனவரி 6]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : எப்படியோ, ஏழைகளுக்குக் கடன் கிடைக்கச் செய்தால் நல்லது. அதற்காக ஒரு புதிய முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். கடன் கொடுப்பவர்களும் ஒரு ரூபாய் வட்டிக்குக் கொடுக்கலாம் அல்லது ஒன்றரை ரூபாய் வட்டிக்குக் கொடுக்கலாம், அது பரவாயில்லை. ரூ. 2 அல்லது ரூ. 3 வட்டிக்குக் கொடுப்பவர்களை கடுமையாகத் தண்டிக்க சட்டம் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். பான் புரோகர்கள்ளுக்கு லீடென்ஸ் கொடுக்கலாம். அதை டெம்பரரிமாகக் கூட செய்துகொள்ளலாம். கடை வைத்து அடகு பிடிப்பவர்கள் கூட நோட்டீஸ் கொடுத்து எல்லோரையும் இப்போது கப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அடகு பிடிப்பவர்களை கடை நடத்த விட்டாங்கூட, ஏழைகளுக்கு, விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ததாக இருக்கும். ஒன்று இரண்டு பேர்களுக்காவது கடை வைத்து நடத்தும் வகையில் ஏதாவது உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாதத்திற்கு நீட்டிக்க சட்டம் செய்கின்றார்கள். ஒழுங்கான சட்டங்கள் வரவேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இந்தச் சட்டம் ஒழுங்கானது இல்லை என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கின்றார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அல்லது ஒழுங்கான சட்டம் என்று சொல்கின்றார்களா?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இது சட்டமில்லை. 6 மாதத்திற்குப் பிறகு வரவேண்டிய சட்டத்தை, சட்டமே வந்ததாகச் சொல்கின்றார்கள். நான் அதைச் சொல்லவில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், பெயர் அளவிலே இதற்கும் சட்டம் என்று தான் பெயர்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : அது மாதத்திற்குப் பிறகு முடிவான சட்டம் கொண்டுவரப்படும். 6 மாதத்திற்கு ஒத்தி வைக்கிறேன் என்றுதான் கூறியிருக்கிறார். அதுபோல பைனல் அல்ல. இது பைனல் சட்டம் அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 6 மாதத்திற்குப் பிறகு அதைக் கொண்டுவர இருக்கிறதாக சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்றார்கள். 6 மாதத்திற்கு நீட்டிக்கொடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீட்டிக்கொடுங்கள் என்றால் என்ன? மார்ட்டிரியம் சட்டத்தை நீட்டிக்கொடுங்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். அடுத்தபடி சட்டம் வர இருக்கிறது. இப்போதே இதை சட்டம், சட்ட என்றால் எப்படி? அந்தச் சட்டத்தைத்தான் சட்டம் என்று சொல்ல முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சிக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்

136 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

[1978 ஜனவரி 6]

திரு. சி.வி. ராஜகோபால் : ஓகோ! நான் என் பேச்சை நீட்டிக்கொண்டே போனது சரியில்லை என்கிறீர்களா?

திரு. கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார், ஆகவே அவரும் என்னுடைய கருத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஆகவே கூட்டுறவு வங்கியிலே தரப்படுகின்ற கடன் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. நகைகளை ஒட்டியாணம், செயின் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு ரூபாய் ஆயிரம் கடன் கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கையோடு கூட்டுறவு வங்கிக்குப் போனால், அங்கே 300 ரூபாய் அல்லது 250 ரூபாய் என்ற அளவுக்குக்கூட கிடைக்காது. அந்த ஆயிரம் ரூபாய் தொகை கிடைத்தால்தான், அவர்களுடைய விவசாயத்தை முழுமையாகச் செய்ய முடியும். இப்படி குறைத்துக் கொடுத்தால், கால் பாகம் விவசாயம்தான் செய்யமுடியும். மீதி முக்கால் பாகம் வீணாகின்ற நிலைமைகள்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே கூட்டுறவு வங்கிகளில் கொடுக்கின்ற தொகை தாற்றுக்கு 80 பெர்சண்ட், 90 பெர்சண்ட் அளவுக்காவது இருக்க வேண்டும். அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் சட்டம் கொண்டு வந்ததால் அவர்களுக்கு அவசரத்திற்கு ஒரு பத்து ரூபாய், தூறு ரூபாய் என்றுகூட கிடைக்கவில்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களைத்தான் பார்த்துப் பேச வேண்டும். நீங்கள் என்று குறிப்பிடுவது அவைத் தலைவரைக் குறிக்கும். ஆக அவர் அவைத் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்துப் பேசும்போது நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய கடன் என்றெல்லாம் சொல்கின்றார்கள். தலைவர் அவர்களையே சொல்கின்றார்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : எனக்குத் தெரியும். தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் கனலில்கூட கடன் வாங்க மாட்டீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நான் கடன் வாங்கியதே கிடையாது.

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் 137
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

1978 ஜனவரி 6]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : எப்படியோ, ஏழைகளுக்குக் கடன் கிடைக்கச் செய்தால் நல்லது. அதற்காக ஒரு புதிய முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். கடன் பெடுப்பவர்களுக்கும் ஒரு ரூபாய் வாட்டிக்குக் கொடுக்கலாம் அல்லது ஒன்றரை ரூபாய் வாட்டிக்குக் கொடுக்கலாம். அது பாவாயில்லை. ரூ. 2 அல்லது ரூ. 3 வாட்டிக்குக் கொடுப்பவர்களை கடுமையாகத் தண்டிக்க சட்டம் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் குறைந்த வாட்டிக்குக் கடன் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். பான் புரோட்டிங்களுக்கு லைபன்ஸ் கொடுக்கலாம். அலை டெம்பரரியாகக் கூட பெற்றுக்கொள்ளலாம். கடை வைத்து அடகு பிடிப்பவர்க்கு கூட நோட்டீஸ் கொடுத்து எவ்வோரையும் இப்போது கூப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அடகு பிடிப்பவர்களை கடை நடத்த விட்டாக் கூட, எழைகளுக்கு, விவசாயி களுக்கு உதவி செய்ததாக இருக்கும். ஒன்று இரண்டு பேர்களுக்காவது கடை வைத்து நடத்தும் வகையில் ஏதாவது உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆறு மாதத்திற்கு நீட்டிக்க சட்டம் செய்கின்றார்கள். ஒழுங்கான சட்டங்கள் வரவேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இந்தச் சட்டம் ஒழுங்கானது இல்லை என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கின்றார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அல்லது ஒழுங்கான சட்டம் என்று சொல்கின்றார்களா?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இது சட்டமில்லை. 6 மாதத்திற்குப் பிறகு மரவேண்டிய சட்டத்தை, சட்டமே வந்ததாகச் சொல்கின்றார்கள். நான் அதைச் சொல்லவில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், பெயர் அளவிலே இதற்கும் சட்டம் என்று நான் பெயர்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு முடிவான சட்டம் கொண்டுவரப்படும். 6 மாதத்திற்கு ஒத்தி வைக்கிறேன் என்றுதான் கூறியிருக்கிறார். அதுவே பைனல் அல்ல. இது பைனல் சட்டம் அல்ல என்பதையு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 6 மாதத்திற்குப் பிறகு அதைக் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீட்டிக்கொடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டுக்கொள்கிறார்கள். என்ன? மாநாட்டாரியம் சட்டத்தை நீட்டிக்கொடுங்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். அடுத்தபடி சட்டம் வர இருக்கிறது. இப்போதே இதை சட்டம், சட்டம் என்றால் எப்படி? அந்தச் சட்டத்தைத்தான் சட்டம் என்று சொல்ல முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சிக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

[1978 ஜனவரி 6]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இந்தக் கேள்வியை அவர்கள் எழுப்பிய தனாலே நான் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமே? இன்னொன்றுக்கு நான் எப்படித் தாண்ட முடியும்? அதற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டுத் தாண்டுகிறேன். 6 மாதத்திற்குப் பிறகு இந்த மார்டோரியம் பில்லைக் கொண்டுவருவார்கள். அடகு பிடிக்கின்ற எவ்வளவு பேருக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? ஏழைகள் வட்டிக்குப் பணம் வாங்க, ரூ. 200 ரூ. 300 என்று குறைந்த வட்டியில் கடன் வாங்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதற் காகத் தான் சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் ஏற்ற வகையில் பாரலல்லாக, சுக்குவலாக லைசென்ஸ் கொடுங்கள். எங்கள் காஞ்சிபுரத்திற்கு 3 பேர்களுக்கு அல்லது 4 பேர்களுக்கு என்றாவது கொடுங்கள். அப்படியெல்லாம் செய்தால் தான் முடியும். அதற்கு வழி இருந்தால், அரசு செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட்டிக்குக் கிடைப்பதே ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நான் கடன் வாங்குகிறவன், அந்தக் காரணத்தினாலேதான் அதைச் சொல்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். நிதானமாக 6 மாதத்திற்குப் பிறகு கூட எடுத்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டும், இன்னும் சில நல்ல வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்த உடனே கடன் வாங்கியவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற காரணத்தினாலே, பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற முடிவு ஏற்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தினாலே ஏழை எளியவர்கள் பெரும் பயன் அடைகிறார்கள். அதே நேரத்தில் கடன் வழங்கியவர்களுக்கு ஏக்கம் ஏற்படு கிறது. கடன் கிடைக்காத நிலைமையும் ஏற்படுகின்றன. அதைப்போக்க பல்வேறு வழிவகைகளை நம் உறுப்பினர்கள் பலரும் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இந்த மார்டோரியச் சட்டத் திருத்தம் எப்படி நிரந்தரமாக ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை வந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை விளக்கினார்கள். ஒருவேளை இது இம்மார்ட்டல் மார்டோரியமாக மாறினாலும், மக்களுக்கு முழுப்பலன் இருக்கும். ஆனால் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஏழை விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தேவையான கடன்களை மேன்மேலும் பெறுவதற்குண்டான வாய்ப்பையே இதனால் இழந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாயத் தொழிலைச் செய்வதற்கான வசதியை ஏற்படுத்த, கடன் அளிக் கின்ற முறைகளை எளிதாக்கவும், உடனடியாக அவர்கள் கடன் பெறு வதற்கும் ஏற்ற வழிவகைகளை நிச்சயமாகக் காண வேண்டும் என்று

1978 ஜனவரி 6]

[திரு. க. அறிவழகன்]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ராஜாஜி அவர்கள் காலத் திலிருந்து இது போன்ற கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் வந்துகொண்டிருக் கின்றன என்கூட மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையில் இந்தச் சட்டம் பலன் தர வேண்டு மென்றால், மறுபடியும் நமது நாட்டு ஏழை எளிய மக்கள் கடன் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளைப் பற்றி அரசு தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்குரிய முறையில் வேறு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை நான் பெயரளவுக்கு வரவேற்றாலும், இதை நிவாரணச் சட்டம் என்று சொல்ல முடியாது. நிவாரணத்தை நீடித்துக்கொண்டே போகிற சட்டம்தான் இது என்று சொல்ல வேண்டும். நீடித்துக்கொண்டே போகின்ற சட்டம் இரண்டு பேருக்கும் கஷ்டத்தைக் கொடுப்பதாக இருக்கின்றது. கடன் வாங்குகின்றவர்களுக்கும் நிவாரணம் இல்லை, கடன் கொடுப்பவர்களுக்கும் நிவாரணம் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். வாங்கினவர் வாங்கியவராகவும், கொடுத்தவர் கொடுத்தவராகவும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். இதுதான் கடந்த இரண்டு ரூடங்களாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. கடன் கொடுத்தவர்கள் பாண்டு னுத்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்தப் பணத்தை வருகின்ற னத்தில் சேர்ப்பதா அல்லது வராத கணக்கில் வைப்பதா என்று கஷ்டப் டிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்தப் பணத்திற்கு வெல்ட் டாக்ஸ், இன்கம் டாக்ஸ் என்றெல்லாம் போடுவார்கள். ரூ. 3 லட்சம், ரூ. 4 லட்சம் என்ற ளவில் வரவுசெலவுக் கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த திரியெல்லாம் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் ாள்கிறேன். போகின்ற போக்கைப் பார்த்தால், நமக்குக் கவலையாக இருக்கின்றது. இப்போது வெள்ளம் வந்துவிட்டது. மறுபடியும் வறட்சி வரும். இப்படி எல்லாம் நிலைமைகள் மாறுகின்றன. இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டாமா? இதற்கு முடிவு கட்டிவிடுங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கடனைக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிவிடுங்கள். அதை வரவேற் கிறேன். இப்படியெல்லாம் நீடிப்பதனாலே என்ன பயன்? தனியார்களுக்கு மட்டும் இந்தச் சட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு, அரசடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது. வங்கிகள் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி சொல்கின்றன. இதில் ஏழை பணக்காரன் என்று எப்படிப் பார்ப்பது? இதில் வித்தியாசம் பார்க்கக்கூடாது. எந்த மாதிரியான கடனாக இருந்தாலும், எந்த வர்க்கமாக, ஏழையாக,

140 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர திசுதிதர்] [1978 ஜனவரி 6]
பணக்காரராக இருந்தாலும், நிவாரணம் கொடுத்தால், நல்லது என்று
நினைக்கிறேன். நாம் ஏழை பணக்காரன் என்று வித்தியாசம் பார்ப்பதால்
தான், தவறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஏழை எளியவர்கள் பணம் அடையக்
கூடிய அளவில் ஒரு நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். இந்த
நிவாரணச் சட்டத்திற்கு ஒரு முடிவு செய்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன். இதை ஒரு ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பியாவது
முடிவெடுக்க வேண்டும். இதுபோல் நிதித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஆவன
செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு முடிந்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-50)

The Hon. Thiru K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR:
Sir, I am ready thankful and grateful to the honourable Members
of this House, particularly the honourable Members Thiru Swami-
nathan, Thiru A. R. Damodaran, Thiru Ko. Si. Mani, Thiru Bala-
subramaniam, Thiru C. V. Rajagopal, Thiru Arivazhagan and
Thiru Dikshidar who have dealt with this problem of indebtedness
and particularly this piece of legislation designed for extension for
a period of six months, from various standpoints. I want to assure
all the honourable Members of this House who have participated
in this debate that every suggestion of theirs will be examined by
the Government in all its earnestness and particularly the useful-
ness and the practicability of each suggestion will be examined in
great earnestness.

Sir, I am bound to mention one or two things. I am obliged
to Thiru Swaminathan for stating that 70 per cent of the private
lenders are unwilling to lend out for the simple reason that they
are not able to claim their debts. Particularly in the light of the
findings of the Sivaraman Committee, the Government will cer-
tainly examine all these aspects.

One matter which has been referred to by two honourable
Members, at any rate, Thiru A. R. Damodaran and Thiru Swami-
nathan, is that the entire transactions relating to loans given by
co-operative institutions would amount to only 20 per cent of the
rural credit. That aspect of the matter in respect of collection or
whatever may be the hardships for the co-operative banks in col-
lecting these loans, I think, constitute a subject-matter which
ought to be dealt with by my Honourable Colleague, the Honoura-
ble the Minister for Co-operation. But, from various debates I
learn that there are three varieties of these loans lent out from the

141 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

1978 ஜனவரி 6] (Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar)

co-operative institutions—short-term, medium-term and long-term
—and that unless the Reserve Bank gives its consent, there is no
discretion given to the co-operative institutions in respect of post-
ponement of collection of the amounts lent out by these co-
operative institutions.

I am also thankful to Thiru Ko. Si. Mani for his keenness in
referring to my willingness and readiness to examine each sugges-
tion on its own merits transcending party affiliations. But one
thing I am bound to correct. I knew these difficulties and so all
that I said last time was this, and I would exactly read the part
of the assurance I gave to this Honourable House:—

“On a point of explanation”

This is in direct answer to the honourable Member Thiru
Ko. Si. Mani.

“I want to assure the honourable Member Thiru Ko. Si. Mani
that a parallel examination of all the relevant Acts and fairly
radical measures to be undertaken by us is being pursued
by the Government. It is going on now. The Honourable
the Chief Minister has been very very particular and puncti-
lous in giving such necessary and urgent instructions to go
ahead with the necessary legislation, not taking any shelter
under this Act providing for extension for six months. I
would not be surprised if things get ready even within a
shorter time as it were.”

That is all I said.

I only expressed my surprise and my willingness to have a
legislation but the House will have to understand one or two facts
that remain in the background of this problem. It may be recalled
that this Government assumed office on 30th June 1977. This
Government inherited this piece of legislation from what is called
the Presidential Acts and barely we were left with two weeks
and, therefore, we were compelled to seek for extension of the
operation of this law. Thereafter, undoubtedly six months have
elapsed. I am quite conscious and cognisant of the stubborn fact
that six months have elapsed. But the point is this. We had what
may be called near-full budget debate lasting till about 29th August
1977, practically till the end of August. So, the months of July
and August went by. Then we had only two months—September

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

(Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar) [1978 ஜனவரி 6]

and October. We have had the monsoon right from October and the entire Government machinery has been put into operation and every officer throughout the hierarchy from Secretary to the Government down to the lowest level has been actually geared into action, as it were, for giving the necessary relief to the people. Therefore, I appeal to you to extend a certain amount of human sympathetic consideration to the problems which are faced by us. Therefore, you will see some justification for the Government not bringing a comprehensive legislation at so early a stage with all its gross implications, serious implications both to the lender, the pawn-broker as well as to the debtors. Therefore, we have been compelled to seek this extension.

Thiru G. SWAMINATHAN: May I know from the Honourable Minister whether a comprehensive legislation will be brought forth within a period of three months?

THE HONOURABLE THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: All that I can say at present is this. I suppose we can think of a comprehensive legislation. But English language is so mellifluous and so flexible that what is comprehensive to my mind may not be comprehensive to the honourable Member. Therefore in my view, what I consider to be comprehensive legislation may be brought forth by that time. What I can now tell you is this. The Government are now engaged in examination of some of the Acts that we have collected from other States on the subject and the Government are seriously contemplating and considering the various clashing interests, pawn-brokers and debtors, creditors and probably other lending institutions like co-operatives. But I do not know the background of the lending operations indulged in by the co-operative institutions and I am not sure about it. But all those aspects will be taken into consideration. In this House I am bound to make one observation and that is about what was stated by my honourable Friend Thiru G. R. Damodaran.

AN HONOURABLE MEMBER: He is not Thiru G. R. Damodaran but Thiru A. R. Damodaran.

THE HONOURABLE THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, I beg your pardon and I apologise to the honourable Member.

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 1/1978)

1978 ஜனவரி 6] (Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar)

Thiru A. R. Damodaran made an observation about the reason which compelled the Government to seek this extension of six months. I want to be very careful. If I have understood him properly, he mentioned about lack of certain amount of honesty on the part of this Government.

(பிற்பகல் 6-00)

I refute it with all the emphasis at my command. This Government will never be dishonest in resorting to any type of excuse for seeking extension by this House on any ground whatever, particularly on a mere simple expedient of seeking extension by six months.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, I did not accuse the Government of dishonesty. I only said that we would be dishonest if we said that the cyclone had affected all parts of Tamil Nadu equally. That is all that I said.

THE HONOURABLE THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, I am really grateful to my honourable Friend Thiru G. R. Damodaran

AN HONOURABLE MEMBER: He is Thiru A. R. Damodaran.

THE HONOURABLE THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: I am very sorry, Sir. I did not know. I again apologise to the honourable Member. I hope I need not say much more. I have been one of the greatest admirers of the honourable Member's father, the most glorious and talented and remarkable orator that this country could ever produce. When he died, I broke down for half-an-hour. Except for my mother and father, the only other person for whom I had the greatest respect and admiration had been the honourable Member's father and so, I broke down so much for about half-an-hour that one of his relatives came and consoled me. It is not that I derived any benefit from him personally. I want to be very clear that my admiration, my love, my respect and my undiluted admiration was totally selfless for this great man, for this noble son of India, the late Dr. A. Ramaswami Mudaliar who brought glory to this country and whose oratory was applauded by no less a person than Sir Winston Churchill on the floor of the United Nations Assembly and by no less a person than Prime Minister Attlee on some occasions.

144 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1978)

(Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar) [1978 சனவரி 6]

Sir, I want to conclude my few observations by saying that with the greatest respect I want to assure the House, and with the greatest consideration and earnestness I want to guarantee that the various suggestions made by the honourable Members of this House will be taken into consideration and I hope the necessary legislation will be on the anvil. I hope—and again I am very careful in using my language—that it will be on the legislative anvil by a time at least before the expiry of six months. Thank you, Sir.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR :
Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 1 of 1978), as passed by the Assembly be passed”.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

145

1978 ஜனவரி 6]

2. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1978).

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1978) ஐ முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1978) ஐ மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் சார்பாக பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் தலைமை)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குத்தகைதாரர்கள் வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல் சட்டத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்தார்கள். கடந்த பல ஆண்டுகளாகவே இதைப் போல் சட்டங்களைத் தொடர்ந்து நமது சட்டமன்ற அவைகளில் கொண்டுவந்து, குத்தகைதாரர்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடனை வசூல் செய்வது நிறுத்தப்பட்டு, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலே பல இலட்சக் கணக்கானவர்கள் நிலச்சுவாந்தாரர்களாக இருந்தார்கள். அதைப் போல பல இலட்சக்கணக்கான பேர்கள் குத்தகைதாரர்களாக இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு குத்தகைதாரர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சங்கடத்தைப் போக்கி, அவர்களே அந்த நிலத்தை வாங்குவதற்குரிய ஒரு மசோதாவை

②318-ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

146 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 ஜனவரி]

இங்கே கொண்டு வந்ததை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள் அந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு, இந்த அவையிலே இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை ஆராய்ந்து, ஒரு செலக் கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அதில் இங்குள்ள உறுப்பினர்களையும் நியமித்தார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அந்தக் கமிட்டியே எந்தவித முடிவும் எற்படாமல் பின்னால் மறுபடியும் ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டதை நாம் அறிவோம். அந்த அளவுக்கு இது ஒரு சுலபமான பிரச்சினையல்ல தீர்ப்பதற்கு.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே எழுட்டு இலட்சம் நிலச்சுவாந்தாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலே மூன்றரை இலட்சம் வரையில் குத்தகைதாரர்கள் இருக்கக் கூடும். அந்த செலக் கமிட்டியிலே நான் ஒரு உறுப்பினராக இருந்து பஞ்சாட்சியங்களை விசாரிக்கிறபோது, அங்கு வந்து சாட்சியம் சொன்னவர்களிலே பல பேர், நிலச்சுவாந்தாரர் என்றால் பணக்காரர் என்றும், அதுவும் தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருந்தால், அவர்கள் பெரும் பணக்காரர்கள் என்றும் ஒரு தவறான நிலைமையை எண்ணிக்கொண்டு ஏழைகளுக்காக வக்காலத்தி வாங்குகிற ஒரு கருத்து இருக்கக்கூடும் என்பதை நம்ப மறுத்தார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவாந்தாரர்களிலே கிட்டத்தட்ட 75 சதவீதம் நிலச்சுவாந்தாரர்கள் 5 ஏக்கருக்குள்ளாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தான். குத்தகை பாக்கியை அதிகமாகத் தரக்கூடிய வகையில் இருப்பவர்கள் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களிலேதான் அதிகமென்று கருதுகிறேன். ஐந்து ஏக்கரை வைத்துள்ள அந்த நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், ஒரு ஏக்கருக்குச் சாதாரணமாக ஏறக்குறைய 400 ரூபாய்தான் வரும். மேலும் 2½ ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்கள் அதிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் என்ற அளவிலேதான் வருமானம் வருகிறது. ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் வருகிறது. பதினைந்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வேண்டுமானால் கிட்டத்தட்ட 15 ஆயிரம் ரூபாய் அளவில் வருமானம் வரக்கூடும்.

1968-69லே என்று நினைக்கிறேன், அப்போது தஞ்சை மாவட்டத்திலே சுற்றுப்பயணம் செய்த கணபதியா பிள்ளை கமிட்டியினர் நாகப்பட்டின பகுதியில் எல்லாம் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு, அங்கேயுள்ள நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு ஏக்கருக்கு 250 ரூபாயிலிருந்து 280 ரூபாய் வரை கிடைக்கலாம் என்பதென்றார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே இப்படி நிலத்தை குத்தகைக்கு

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

147

1978 ஜனவரி 6]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

விட்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்கள் தான். அவர்கள் உழைத்துப் பயிரிடக்கூடியவர்கள். அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் கூட குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 6-10)

அவர்கள் தங்களுடைய வருமானத்தைப் பெற முடியாமல் பல ஆண்டுகளாக அவதிப்படுகிறார்கள். நிலத்தை வைத்திருப்பதால், அந்த நிலத்திற்கு அவர்கள் கிஸ்தி செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் செஸ், தண்ணீர் தீர்வை அனைத்தும் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் நிலத்திலிருந்து வருமானம் பெற இயலாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் ஒன்றை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள விருமபுகிறேன். நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கே இந்த நிலை எவ்வளவு, குத்தகைதாரர்களுடைய நிலைமை மிகவும் தார்க்குக்கே இந்த நிலை எவ்வளவு, குத்தகைதாரர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமானது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். பண்ணை சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு ரூ. 400 வருகிறது என்றால், குத்தகைதாரர்கள் வருமானத்தில் 40 சதவிகிதம் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்ட பிறகு, ரூ. 250 தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இரண்டரை முதல் ஐந்து ஏக்கர் வரையில் வைத்திருக்கும் குத்தகைதாரர்கள், இரண்டரை ஏக்கருக்குக் கிழே ஒரு ஏக்கர் வரையில் வைத்திருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதை கிழே ஒரு ஏக்கர் வரையில் அவர்கள் சொந்தச் செலவு செய்து, சாகுபடி நம்பியே வாழ்கிறவர்கள் அவர்கள் சொந்தச் செலவு செய்து, சாகுபடி செய்துவிட்டு, நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு அவர்களால் முடியவில்லை. கொடுக்கிற சக்தி அவர்களுக்கு இல்லை. இந்த நிலைமை மாற முடியவில்லை. கொடுக்கிற சக்தி அவர்களுக்கு இல்லை. இந்த நிலைமை மாற வேண்டுமென்றால், ஒருவர் பெயரில் பட்டா வைத்து, அவர்கள் கிஸ்தி செலுத்தவும் அதன் வருமானத்தைப் பெற முடியாமலும் இருப்பதை சட்டமியற்றி மாற்ற வேண்டும். குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து பணத்தையும் சட்டமியற்றி மாற்ற வேண்டும். குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து பணத்தையும் பெற முடியாமல், அவர்களை வெளியேற்றவும் முடியாமல் இருக்கிற காரணத்தால், லட்சக்கணக்கான சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்கள் கட்ட வேண்டிய பணத்தைக் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு பணத்தைக் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருடம் அவர்கள் பணம் கட்டுகிற வரையில் அதற்கான நிவாரணமாக உத்தரவு போட வேண்டும். இப்போது கொண்டுள்ளிருப்பதைப் போன்று தள்ளிக்கொண்டே போவதால், எந்தப் பயனும் இல்லை. இதற்கு போன்று தள்ளிக்கொண்டே போவதால், எந்தப் பயனும் இல்லை. இதற்கு முடிவு செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே யார் குத்தகை செய்கிறார்களோ, நிலத்தில் சாகுபடி செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத்தான் நிலம் உரிமையாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து பல ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் பேசப்படுகிறது. நிலச் சீர்திருத்த இயக்கத்தில்

148 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வேளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 ஜனவரி 6]

அடிப்படையில் சாகுபடியாளர்களுக்கு உரிமையாக்கப்பட வேண்டும். அதில் சந்தேகமில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உச்சவரம்பு 15 ஏக்கர் இருக்கிறது. அதற்கு உட்பட்ட நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள், குத்தகைக்கு நிலம் விட்டிருப்பவர்கள் அந்த நிலத்தை அரசாங்கத்திற்கே கொடுத்துவிடத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அவையில் அதைத் தீர்மானமாகவே கொண்டு வந்தேன். உச்ச வரம்பிற்குள்ளாக நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால், 1959 ஆம் ஆண்டுச் சட்டப்படி நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு முழு நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அப்போது அமைச்சராக இருந்த திரு. மாதவன் அவர்கள், “உண்மையாகவே அப்படிக் கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் பேசுகிறீர்களா அல்லது விளையாட்டாகச் சொல்கிறீர்களா என்று தெரியவில்லை. யார் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள்?” என்று கேட்டார். அப்போது, நானே என் நிலத்தைக் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறேன் என்று இந்த அவையில் சொன்னேன். “நான் வைத்திருக்கிற நிலத்திலிருந்து குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து ஒன்றுமே கிடைக்கவில்லை. கிஸ்தியை மட்டும் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பட்டா என் பெயரிலும் அனுப்பாக பாத்தியம் வேறு பெயரிலும் உள்ளது”, என்று சொன்னேன். அப்போது அவர், “சுவாமிநாதனுக்கு வேறு வருமானம் வரலாம், அவர் மட்டும் வேண்டிமானால் அப்படிச் சொல்லலாம். அது பொதுவான அபிப்பிராயம் அல்ல” என்று சொன்னார். அப்போது அருகில் உட்கார்ந்திருந்த உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள், “என்னுடைய அபிப்பிராயமும் அதுதான்” என்று சொன்னார். அதற்கு திரு. மாதவன் அவர்கள், “இரண்டு பேரும் பெரிய மிராசுதார்கள். ஆகவேதான் நிலத்தைக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள்” என்றார். அப்போது காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் உடனே சொன்னார், “எனக்கும் அந்தப் பிரச்சினைதான். என்னுடைய நிலத்தையும் அரசாங்கம் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்” என்றார். இப்படி தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள், ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் என்னிடமும் அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களிடமும் மனுக்களைக் கொடுத்தார்கள். நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு நஷ்டஈடு கொடுங்கள் என்றார்கள். குத்தகையிலிருந்து வருமானமும் இல்லை. வரியும் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்றால், யார் நிலத்தை வைத்துக்கொள்வார்கள்? குத்தகைதாரர்களுக்கே நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, நிலத்திற்கான நஷ்டஈட்டை நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது அமைச்சராக இருந்த திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள்

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வேளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

149

[1978 ஜனவரி 6]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கொண்டுவந்தார்கள். குத்தகை நிலம் வாங்குவோர் சட்டம் என்று கொண்டு வந்தார். எப்படி நஷ்டஈடு கொடுப்பது என்னும்போது, பத்து ஆண்டு காலத்தில் நஷ்டஈடு கொடுப்பதாகவும், முதலில் நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டவுடனேயே அது குத்தகைதாரர்களுக்குச் சொந்தமாகிவிடுவதாகவும், பத்தாண்டு காலத்திற்கு நிலச்சுவாந்தாரர்கள் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இப்போதே குத்தகை பாக்கி வசூல் செய்ய முடியவில்லை. நிலத்தின் பணத்தை எப்படி வசூல் செய்வது? அதனால் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு நீங்கலே பணம் கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். அவர்கள் தனியாக இருக்கும்போது, என்னிடம் பேசினார்கள். “உச்ச வரம்புக்குப் பிறகு, 35 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்தோம். பலருக்குப் பங்குபோட்டுக் கொடுத்துவிட்டோம். யாருக்கும் இன்னும் பணம் கொடுக்கவில்லை. உங்கள் நிலத்தையும் எடுத்துவிட்டு அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், சரியாக இருக்காது. அதனால் அந்த வம்பில் நாங்கள் மாட்டிக்கொள்ள விரும்பவில்லை; உங்கள் பாடு, குத்தகைதாரர்கள் பாடு” என்று சொல்லிவிட்டார். அரசாங்கம் முதல் தவணை கொடுத்தவுடனேயே நிலம் குத்தகைதாரர்களுக்குச் சொந்தமாகிவிடும். இதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. செலக்ட் கமிட்டியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள், மற்ற கட்சி நண்பர்கள் எல்லோரும் சொன்னார்கள். “நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; அரசாங்கம் கியாரண்டி கொடுத்து, 1959-ஆம் ஆண்டுச் சட்டப்படி பணத்தை முழுமையாக வழங்க வேண்டும்” என்றார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோது, டெனன்ட்ஸ் ஃபண்டன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் வைத்து மாநில அரசு ஒரு பகுதி, மத்திய அரசு ஒரு பகுதி, எல். ஜி. சி. (ஆயுள் காப்பு அடிக் கழகம்) ஒரு பகுதி என்ற வகையில் முதலீடு செய்து, அதிலிருந்து குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுத்து, அதை அவர்கள் வாங்கி நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அந்த நிறுவனத்திற்கு பத்து அல்லது 15 தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தலாம் என்று வகுத்தார்கள். ஆளுநர் உரையிலும், நிதி களில் திருப்பிச் செலுத்தலாம் என்று வகுத்தார்கள். உறுப்பினர் நிலை அறிக்கையிலும் அது சொல்லப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொல்லியபடி, டெட் ரிஸிஃப் ஆக்ட் மூலம் லட்சக் கணக்கானவர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். 20 லட்சம் பேர்கள் நமது மாநிலத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேரும் சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்கள். எப்படி வாழ்வது என்று தெரியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். இப்போது திரு. மாதவன் அவர்கள் கொடுத்த வேண்டுகோளை என்னுடைய வேண்டுகோளை நோக்கி நோக்கி.

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[1978 ஜனவரி 6]

திரு. கோ. சி. மணி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் ஏற்கெனவே எடுத்துக்கொண்டதைப் போல, ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைப் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்குப் பரிகாரம் தேடத் தக்க வகையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது கூட சட்டத் திருத்தம்தான். 1976-ஆம் வருஷச் சட்டத்தை 1978-ல் மறுபடியும் ஜூலை மாதம் 15 ஆம் தேதி வரையில் நீட்டித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, இதற்கு முந்திய பாக்கியையும் இந்த ஆண்டில் ஏற்பட்டால் அந்த பாக்கியையும் சேர்த்து, ஜூலை மாதம் 15-ஆம் தேதிக்குப் பிறகுதான் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போய் வருவதற்கு உரிமை நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு வரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த கெடு கூட விவசாய ஆரம்ப காலத்திலேயே வந்துவிடுகிறது. குறுவை மசூல் கூட அறுவடையாக முடியாது. இந்த ஆண்டில் குறுவை பாதி அறுத்துப் பாதி அறுக்காமலும் இருக்கும்போது, இந்தக் கெடு முடிகிறது. உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, இதை ஒத்திவைத்துக் கொண்டே போகிறோம். நாம் இப்போதே கூட ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் ஏற்கெனவே அவர்கள் அடகு வைத்த பொருள்கள் மீது வாங்கிய கடனை ஒத்தி வைக்கிறோம். குத்தகை பாக்கியை ஒத்திவைக்கிறோம். கூட்டுறவுச் சங்கக் கடனை ஒத்திவைக்கிறோம். இந்த ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கக் கடனை ஒத்தி வைத்த வகையில் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், 1974-75-ல் வறட்சி காரணத்தால் குறுகிய காலக் கடன்கள் மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டன. அந்தப் பசவி தவணையைக் கட்ட முடியாதவர்கள் அடுத்த ஆண்டு கெடு கடந்தவர்களாக ஆக்கப்பட்டு, அந்த வகையில் கும்பகோணம் கூட்டுறவு வங்கியில் மட்டும் ஒத்திவைக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் எட்டு கோடி-1974-75-ல் 54.4 லட்சம் ரூபாய், 220 கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ரூபாய் மூன்று கோடி 15 லட்சம் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரூபாய் மூன்று கோடியைக் கட்டவேண்டியவர்கள் 50 ஆயிரம் பேர். அதில் 40 ஆயிரம் பேர் 2½ ஏக்கருக்குள் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள். இந்த ஐம்பதாயிரம் பேருக்கும் கடந்த தவணை ஒத்திவைக்கப்பட்டு, இப்போது மூன்றாவதாக வாங்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 6.30)

இந்த ஆண்டிலுடைய கடனை ஒத்திவைக்கும் சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது. ஒத்திவைத்தது சரியா இல்லையா என்ற விவாதத்திற்குள் நான் போக விரும்ப வில்லை. இப்போது ஒத்திவைத்திருப்பதன் அடிப்படையை நான் ஒப்புக்கொள் ளுகிறேன். ஆனால் இதனால் ஏற்படப்போகிற நிலைமை என்ன? இந்த ஆண்டு குத்தகை பாக்கியும் முன்னே இருக்கின்ற பாக்கிகள், ஆக இத்தனைபுறமாக

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

1978 ஜனவரி 6]

[திரு. கோ. சி. மணி]

சேர்த்து ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன. 1976-ஆம் ஆண்டில் போடப்பட்ட சட்டம் 1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 15 ஆம் தேதியோடு முடிவடையாமல், 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 15 ஆம் தேதிவரை ஒத்திவைக்கப்படுகிறது என்பது மட்டுமல்ல இந்தத் திருத்தத்தின் விளைவு. பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு வர இருக்கிற ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளாக எப்படி இந்தக் கடன்களையெல்லாம் திருப்பித்தருகிற தன்மை வரும்? இந்த ஆண்டு தாளடி, குறுவை, சம்பா ஆகிய எல்லாப் பயிர்களுமே ஏமாற்றிவிட்டன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு மாத காலமாக புயல் மற்றும் வெள்ளம் காரணமாகத் தண்ணீர் தேங்கி பயிர்கள் பாழாயின. அடுத்த ஒரு மாதம் உடைப்புடன் காரணமாக தாளடி, சம்பாப் பயிர்கள் எல்லாம் கெட்டுப் போயின. ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பகுதி நிலப்பரப்பில் விட்ட நூற்று 60 நாள் 70 நாள் என்றாகி, அதுவும் காய்ந்து போய்விட்டது. இந்தத் தடவை நான் 70 நாள் என்றாகி, அதுவும் காய்ந்து போய்விட்டது. இந்தத் தடவை ஐ.ஆர். 20 விட முடியவில்லை. இப்போது நட்ட பயிர்களும் பழுத்தும் பழுக் காமலும் போய் சாவியாகி, வினாகப் போய்விட்டது. இனிமேல் புதிதாகத் தான் நடவேண்டிய சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஜூலை மாதம்வரை தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஜனவரி-பிப்ரவரியில் தண்ணீர் வரப்போகிறது. அதற்குப் பிறகுதான் புதிய சாகுபடி ஆரம்பமாகப் போகிறது. இந்த நிலையில் விவசாயி எப்படி இந்தக் கடன்களை யெல்லாம் ஜூலை மாதத்திற்குப் பிறகு, திருப்பிக் கொடுத்துவிட முடியும்! எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா? திருப்பிச் செலுத்துகிற நிலைமையை விவசாயி ஆறு மாத காலத்திற்குள் பெற்றுவிட முடியுமா? எனது கோரிக்கை யிலே இரண்டு வேண்டுகோள்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று விவசாயிகளாலே திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. அடுத்தது இதைத் திருப்பிக் கொடுங்கள் என்று அரசு சொல்லவும் கூடாது. காரணம் கடன் பளு என்பது கொஞ்ச நஞ்சமாக இல்லை. யாரோ ஒரு சாரார் தஷ்டப்பட வேண்டும் என்றும், மற்றொரு சாரார் ஆதாயப்பட வேண்டும் என்றும் நான் இதைச் சொல்லவில்லை. இதில் கடன் கொடுத்தவர்கள்—நிலச்சொந்தக்காரர்கள், மற்றும் குத்தகை தாரர்கள் ஆகிய அத்தனை பேருக்கும் ஒரு பாதுகாப்பை அரசாங்கம் தேட வேண்டுமென்றால், அதற்கு இப்படி ஒத்திவைத்துக்கொண்டே போனால், இதன் மூலமாக ஒரு பரிகாரம் தேட முடியாது என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய திரு. இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் கூட தமிழகத்தில் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது, இதைத்தான் சொன்னார். "என்மீது நிலச்சுவாந்தாரர்கள் வருத்தப்பட்டக் கடனாக, கடன் வாங்கியவர்களுக்குக் கட்டும் நான் இந்தச் சட்டத்தை"

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 ஜனவரி]

கொண்டுவரவில்லை. உங்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கும் உங்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறேன்” என்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்றாட்சியில் பேசினார் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். “இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை என்றால், உங்கள் உடமைகளை மட்டுமல்ல, உங்கள் உயிரையும் காப்பாற்ற வேண்டிய கஷ்டம் வந்துவிடுமென்றுதான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் உங்கள் உடமையையும், உயிரையும், உங்கள் மானத்தையும் காப்பாற்றுகிறேன்” என்று 1952-ல் முதன்முறையாக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறபோது கூறினார் அதைப் போலவேதான் தஞ்சைப் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும், சட்ட மன்றத்தில் ஒரு சட்டமாகக் கொண்டுவராமல் ஒரு ஆர்டினென்ஸ் மூலமாகக் கொண்டுவந்துவிட்ட பிறகு தஞ்சை மாவட்டத்திலே மூன்று நாட்கள் சுற்றுப்பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு வெட்டவெளிப் பொதுக் கூட்டத்திலே இதற்கான காரணத்தைச் சொன்னாரே தவிர, முதலில் சட்ட மன்றத்திலே சொல்லவில்லை. அப்போதும் இதைத்தான் சொன்னார். “இதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இது ஒன்றும் விவசாயிகளை மட்டும் காப்பாற்றுவதற்காகப் போடப்பட்ட சட்டமல்ல. விவசாயிகளோடு நிலச்சுவாந்தாரர்களாகிய உங்களையும் பாதுகாப்பதற்குத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தேன்” என்று சொன்னார். அப்படிப்பட்ட கட்டம் இப்போது வந்துவிட்டது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காகத்தான் இதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

குத்தகைதாரர்களைப் பொறுத்தவரையில், தங்கள் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்தக் குத்தகைதாரர்கள் தங்கள் கடன்களைத் திருப்பித்தராமல் இன்றையதினம் நிலச்சுவாந்தாரர்களும் வாடி முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இரண்டையும் மறுக்கவும் முடியாத மறுக்கவும் இல்லை. ஆனால் இப்போது என்ன தேவை என்றால், இதற்கொரு நிரந்தரமான பரிகாரம் தேடியாக வேண்டும். உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை என்றார்கள் எத்தனை பேருக்கு ஆட்சேபணை இருந்தது, எத்தனை பேருக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்ற பிரச்சினைக்குள் நான் இப்போது போக விரும்பவில்லை. அது தற்போது தேவையுமில்லை. அவர் ஒரு கொள்கையை அறிவித்தார். அவர் குறிப்பிட்ட இரண்டு குழுக்களிலுமே நான் இடம் பெற்றிருந்தேன். அவை பேசுவதை அப்போது கேட்டேன். இப்போதும் கேட்கிறேன். அதிலே ஒரு முடிவாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் விவசாயிகள் பொறுத்தவரையில்

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 ஜனவரி 6]

ஏற்கெனவே இருந்த அவர்களின் பளுவைக் குறைத்திருக்கிறோமா என்றால், இல்லை. மேலும் மேலும் பளுவை உயர்த்திக்கொண்டே போகிறோம். தவிர முறைகளில் ஒத்திவைத்துக் கொண்டே போவதால், பளுவை நாம் அதிகப்படுத்திக் கொண்டேதான் போகிறோமே தவிர குறைக்கவில்லை. இறுதியாக இப்போது குருவித் தலையில் பளுக்கையை வைக்கிற நிலையாக இது வளர்ந்துவிட்டது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, ஒவ்வொரு பசுவாகக் கொடுத்திருக்கவேண்டிய குத்தகை பாக்கியானது கொடுக்கப்படாமல் இன்றையதினம் அவைகள் எல்லாவற்றிற்குமாக நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலைமையையே உண்டாக்கியிருக்கிறோம். ஆகையினாலே 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 16 ஆம் தேதி நிலைமை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டாமா? அது இப்போதே பரிசீலிக்கப்பட வேண்டாமா? அல்லது இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் இந்தக் கடன்களை ஒத்திவைத்துவிட்டு, இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே நிரந்தரமான ஒரு பரிகாரத்தைத் தேட வேறு ஒரு சட்டம் புதிதாகக் கொண்டுவரக்கூடாதா? கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, அந்த வருஷத்தில் லீக்கான குத்தகையைக் கட்டிவிட்டால், முன்னால் பசுவிற்குக்காக எத்தனை பாக்கியும் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்று கூறி, குத்தகைதாரர்களிடம் எவ்வளவு ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தாரல்லவா? அப்படி நாம் செய்யாமல்கூட ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தாரல்லவா? திருப்பதி ஏற்பட்டது டியாதா? இதனால் இரண்டு பேருக்குமே அப்போது திருப்பதி ஏற்பட்டது பழைய பாக்கிகள் எப்போதுமே வருலாகப் போவதில்லை என்று இருந்த பசுவாந்தாரர்களுக்கு ‘சரி இந்த பசவிக்கான குத்தகையாவது கிடைத்த பத்தே’ என்ற மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அதே போல் கலையாவது குத்தகையை அளந்துவிட்டால், பழைய பாக்கிகளைப் பற்றிய கலையாவது குமே என்று குத்தகைதாரரும் அதை வரவேற்றான். எனவே அந்தமுறையிலே இப்போதும் அரசு சட்டம் செய்யும் என்று எதிர்பார்த்தேன். நான் இப்போதும் ஏமாந்துவிட்டேன். இப்போதும் தாலம் தாழ்ந்துவிட்டிருக்கிறது. இப்போது இந்தக் கடன்களை இந்தப் போதுகூட அதைப் பரிசீலிக்கலாம். இப்போது இந்தக் கடன்களை இந்தக் குத்தகையினுள் ஒத்திவைத்துவிட்டு, இன்னொரு அசல் சட்டம் ஒன்றை கொண்டுவரலாம். அதையும் 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்திற்குள்ளாகவே கொண்டுவர வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். திரு. சுவாமிநாதன் வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை ஜூலை 15-ஆம் தேதிக்குள் குறிப்பிட்ட இரண்டு குழுக்களிலுமே நான் இடம் பெற்றிருந்தேன். அவை பேசுவதை அப்போது கேட்டேன். இப்போதும் கேட்கிறேன். அதிலே ஒரு முடிவாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் விவசாயிகள் பொறுத்தவரையில்

154 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வேளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 ஜனவரி]

உறுப்பினர், திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது, மூன்று தரமான இதைப் பிரித்துச் சொன்னார்கள். ஒன்று நீங்கலே கொடுத்துவிடுங்கள் என்றார்கள். அடுத்தது நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் பெற்றுக்கொடுங்கள் என்றார்கள். பிறகு கார்ப்பரேஷன் மூலமாகக் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களைக் கேட்டால், நீங்கள் இரண்டு பேரும் தப்பித்துக்கொண்டு கார்ப்பரேஷன் தலையிலே போடுகிறீர்களா என்கிறார்கள். வெளிநாடுகளில் பார்க்கிறபோது, அரசாங்கம் குறிப்பிடுகிற ஆண்டுக்குள்ளாகவே இந்தப் பணத்தைக் கொடுத்துத் தீர்த்துவிட்டார்கள். ஜப்பானிய நாட்டில் நிர்வாக சட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, இப்படித்தான் நடந்திருக்கிறது. அது ஜப்பான் போன்ற நாட்டின் நிலைமை வேறு. நம்முடைய நிலைமை வேறு. இரண்டிற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. மறுக்கவில்லை. ஆனால் நான் சொல்லுவதெல்லாம், தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளில் இப்படி ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டே போவதில் எந்தப் பலனும் இல்லை. இதற்கு ஒரு நிரந்தரமாகப் பரிசாரம் தேடவேண்டும்.

1978 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 15 ஆம் தேதியை எண்ணும்போது என் அச்சம் ஏற்படுகிறது. அது நிச்சயமாக எல்லோருக்கும் வரும். வருகிறபோது இது யார் யாரை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்போகிறது என்பதை எண்ணி பார்க்க வேண்டும். நான் இவ்வளவு விரிவாக இதை எடுத்துச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் வெள்ளத்தாலும் புயலாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கு நிவாரணம் என்று சொல்லுகிறபோது, எப்படி இந்த 6 மாத காலத்திற்குள் அவர்களுக்குக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துகிற தன்மை உண்டாகும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்பதுதான். விளையவே இல்லை, ஒத்துக்கொள்கிறீர்கள். ஆனாலும் நிலத்திற்குக் குத்தகையை மட்டும் 6 மாதம் கழித்துத் தந்துவிடு என்றால், எப்படி முடியும்? விளையாத வருஷத்திற்கு, எப்படி குத்தகை கொடுக்க முடியும்? இதை ஏன் சிந்திக்க மறுக்கிறீர்கள்? விளையவே இல்லை என்பதற்காகத் தானே இந்தச் சட்டத்தையே கொண்டுவருகிறீர்கள். விளையவே இல்லை என்பதை ஒத்துக்கொண்டுதானே இந்தச் சட்டத்தையே நீட்டிக்கிறீர்கள். விளையவே இல்லை என்று தெரிகிறது. அதை ஒப்புக்கொண்டு அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தையும் திருத்துகிறது. ஆனாலும் விளையாத நிலத்திற்கு, விளையக்கூடிய விவசாயியைப் பார்த்து நீ எப்படியாவது ஜூலை மாதம் 15 ஆம் தேதிக்கு மேலாவது குத்தகையைக் கொடுத்துவிடு என்றால், இது நடக்கிற காரியமாக விளையவே இல்லை என்பதை ஒத்துக்கொண்ட பிறகும்கூட குத்தகையைக் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும் என்ற நிலையில் இருந்து பின்வாங்கவில்லை. கொடுப்பதை ஜூலை மாதத்திற்கு மேல் கொடு என்கிறது அரசாங்கம்.

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வேளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[1978 ஜனவரி 6]

[திரு. கோ. சி. மணி]

என்னுடைய வாதமெல்லாம், விளையவே இல்லை என்கிறபோது, எப்படி கொடுக்க முடியும் என்பதுதான். எனவே தெரிந்த இந்த உண்மையை, மறுக்காமல், மறைக்காமல், ஒளிக்காமல் துணிவோடு, தைரியமாக ஏற்று, குத்தகை தாரர்களைப் பார்த்து, இந்த பசலிக்குச் செலுத்த வேண்டிய குத்தகையை, அது பாழ்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்ல வேண்டும். இதைச் சொல்லிவிட்டு, எங்களுக்குரிய நிலவரியை மட்டும் செலுத்துங்கள் என்று கேட்கக்கூடாது என்பதையும் கூறிக்

(பிற்பகல் 6-30)

கொள்கிறேன். உங்களுக்கு இருக்கின்ற சங்கடம் வருவாய் குறைகிறது என்பதுதான் என்று கருதுகிறேன். காரணம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதால், ரெவின்யூ சரியாக வராது என்று எண்ணுகிறீர்கள். இப்படி வருவாயைக் கவனத்தில் கொண்டு கணக்கிடுகின்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. குத்தகைதாரர்களையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து குத்தகை கொடுக்காதே என்று சொல்லிவிட்டு, நிலவரியை வாங்குவார்கள். அந்தச் சந்தேகம் உங்களுக்கு இருக்கும். அது மட்டும் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் நஷ்டமாக இருக்கலாம். அந்த நஷ்டம் ஒரு பெரிய தொகை அல்ல. இப்போது ரூ. 150 கோடிக்கு மேலாக வெள்ள நிவாரண வேலைகளுக்குச் செலவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை ஒத்திட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்தத் தொகை எவ்வளவோ குறைவானது. இந்தச் சிறிய அளவு தொகை போவதிலே தவறில்லை. பாதிக்கப்பட்ட ஜில்லாவில் நில வரி, நீர் வரி, பஞ்சாயத்து செலவு வரி என்று எல்லாம் பார்க்கின்றபோது, இந்தத் தொகை எவ்வளவோ சிறியது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். விவசாயம் இந்தப் பகுதியில் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த பசலிக்கு வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜூலை மாதம் 15 ஆம் தேதியிலிருந்து கட்டணக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆரம்பித்து, அதற்கு ஒரு தவணை கொடுத்து, எத்தனை தவணைகளில் இவ்வளவு பாக்கி உள்ளவர்கள், நிலம் உள்ளவர்கள் இவ்வளவு பாக்கியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று போடுவது நன்றி ஜூலை மாதம் 15 ஆம் தேதிக்குள்ளாகவே ஒரு திருத்தம் கொண்டு ந்துவிட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு விதியை மட்டும் திருத்துவது தவறு. திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டிய கால் கட்டத்தையும், 'ரணயிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான வகையிலே குறுவை, ம்பா மகசூலைப் பொறுத்துச் செய்ய வேண்டும். இப்போது முடிந்தாலும் 'சய்யலாம். ஜூலை மாதம் 15 ஆம் தேதிக்குள்ளாகவே செய்ய வேண்டும் என்று 'வண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால், எதிர்காலத்தில் இதைவிட

156 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 ஜனவரி 6]

பெரிய சங்கடம் திரும்பவும் வந்து சேரும். அப்போது நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? நீங்கள் உழவர்களை எதிர்க்கவே முடியாது. குத்தகைதாரர்கள் மனம் சங்கடப்பட்டால், அவர்களால் பெரும் தொல்லைகள் ஏற்படுமானால், எந்த அரசும் அவர்களுக்கு எதிரிலே நிற்க முடியாது. அது உங்களுக்கும் தெரியும், எனக்கும் தெரியும், இந்த நாட்டிற்கும் தெரியும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைத் திருத்தி, இந்தக்கால கட்டத்திலேயே அருள்கூர்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்): 11 பில்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் 5 நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொள்வது நல்லது.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்: முதலில் இரண்டு பில்களை எடுத்துக்கொண்டு முடித்துவிட்டு, பிறகு எலக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் பற்றிய விவாதத்தை எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது, இதை நான் வரவேற்கிறேன். இதை வரவேற்றாலும், இந்தச் சட்டத்தை இப்படியே நீடித்துக்கொண்டு போவதைப்பற்றிக் கவலையும் அடைகிறேன். இப்படி நீடித்துக்கொண்டே எவ்வளவு காலம் போய்க்கொண்டிருப்பது? குத்தகைதாரர்கள் பற்றிப் பேசும்போது, உண்மையாக விவசாயம் செய்பவர்கள் யார், உண்மையான விவசாயிகள் யார் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். யார் விவசாயிகள், யார் குத்தகைதாரர்கள் என்பவைகளைப்பற்றி நாம் முதலில் முடிவு செய்ய வேண்டும். அதை நாம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல குத்தகைதாரர்கள் நிலத்தைக் கண்ணாட்கூட பார்த்தது இல்லை. யாரோ ஒரு விவசாயி வேலை செய்துகொண்டிருப்பான், அவர்கள் வந்து குத்தகையை மட்டும் வாங்கிக் கொள்வார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையான இருக்கிறது. உண்மையாக அங்கு விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு நிலத்தை வளமாக்கி பாடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள். இனியும் வருகின்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி: ஏற்கெனவே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள் அனைத்திலும் விவசாயி என்பவர் யார் என்பதற்கு 'டெபனிஷன்' இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்திலேயே தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாறுபட்ட கருத்தின்போது வரவேண்டியதில்லை. அதைப்பற்றி மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை. நிச்சயமாக அந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகின்ற அளவில்தான் இருக்கிறது.

157 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

1978 ஜனவரி 6]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் 'டெபனிஷன்' பற்றிச் சொல்கிறார்கள். இப்போது அதுமாதிரி இருக்கின்றார்களா என்று கேட்கிறேன். ரெவின்யூ வில்லேஜில் பார்த்தால் தெரியும். நிலச்சுவாந்தாரர்கள், குத்தகைதாரர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலங்களைச் சாகுபடி செய்வதே கிடையாது. நிலத்தைக் கண்ணாட்கூட பார்த்தது கிடையாது. அவர்களும் விவசாயிகள்தான். இந்த நிலைமையில் விவசாயி என்பதற்கு 'டெபனிஷன்' இருப்பதாகச் சொல்கின்றார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், அது சரியில்லை என்றுதான் சொல்வேன். நான்கூட ஒரு 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு, ஒரு மூன்று ஏக்கர் என் மகள் பெயரில், ஒரு 3 ஏக்கர் என் மகள் பெயரில், 3 ஏக்கர் பேத்தி பெயரில் இப்படி வைத்துவிட்டும் சாகுபடி செய்யலாம். விவசாயி என்று எல்லோரும் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஆக நிலத்தில் உழைப்பவனுக்கு நிலம் இல்லாத நிலைமை இன்னும் இருந்துகொண்டதான் இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவனுக்கு நிலம் கிடைக்காது. அவர்களுக்கு யார் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறார்கள்? பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டியவர்களுக்கு யார் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறது. வேண்டாம் என்று சொல்ல முடியாது. பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டியதுதான். வேண்டாம் என்று முடிவு செய்து நிலத்தை உழைப்பவனுக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து விடுங்கள். குத்தகைக்கு 2 ஏக்கர் வேண்டுமென்றால், நிலச்சுவாந்தாரர்கள் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். குத்தகை வாங்கிக்கொள்வார்கள். அவர்களுக்குத் தான் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. சரியாக விவசாயி யார் என்று பரிசீலித்து அவனுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: யார் யார் உழைக்கின்றார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அவையிலேயே பேசுகின்ற அளவுக்கு இந்த வஷ்யம் வந்திருக்கிறது. சட்டம் கொண்டுவரும்போது, கொஞ்சம் பொறுப்பாகவும் இருக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. பாதுகாப்பாகவும் இருக்க வேண்டும். இருக்கிறார்கள். பணம் எப்படிக்குத்தகை கொடுக்கவே சக்தியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் கொடுக்க முடியும்? நிலத்தில் விளைந்தால்தானே கொடுக்க முடியும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குக் குத்தகை கொடுப்பது எப்படி முடியும்? இது என்ன நியாயம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு சரியான முறையிலே இல்லை என்று சொல்கிறேன். உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பிலே சொல்லியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சரியாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்படி நடைமுறையில் நடக்கிறதா? தஞ்சை மாவட்டம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்படி நடைமுறையில் நடக்கிறதா? வெள்ளம் ஓடியே கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரையில் நிலம் பாழாகிவிட்டது. வெள்ளம் வந்து விட்டது. ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். பார்ப்பம்மாள் சத்திரம்

158 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1978 ஜனவரி 6]

ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு சுமார் 200 பிள்ளைகள் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே வருமானம் இல்லை. குத்தகை எதுவுமே வரவில்லை. யார் கொடுக்கிறார்கள்? தர்மத்தை ஒத்துக்கொண்டதால் அங்கு செட்டியார் ஒருவர் உதவி வருகிறார். 500 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது அதிலே வருமானம் வருகிறதா? பிள்ளைகள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சங்கடங்கள் எல்லாம் வருகின்றன. என்ன பண் ணியது? வினாந்தால் கொடுங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். அரசியல் ரீதி யாக நாம் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது வேறு. தார்மிக ரீதியாகக் கொடுப்பது வேறு. திருச்சியில் ஒருவர் 30 ஏக்கர் குத்தகை எடுத்துக் கொள்வார்கள். ஆறு மாதத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் வருமானம் வரும். ஒரு போகம் இரு போகம்கூட சாகுபடி செய்வார்கள். அப்படிப்பட்ட நன்றாக விளையக்கூடிய நிலங்களை அவர்களுக்கு ஒதுக்கிக்கொண்டு விடுவார்கள். அவர்களுக்குத்தான் நல்ல பாது காப்பு இருக்கிறது. யாருக்கு நாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும்? ஏழை எளியவர்களுக்கு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு உரிய பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் எண்ணம். இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஒத்திவைத்தாலும்கூட, காம்ப்ளெஷன் கொடுத்து, அந்த நிலங்களுக்கு ஒரு ரூபடி செய்து விடுங்கள். சர்க்கார் நிலையை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுங்கள். நிறைய நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, ஏதேனும் ஒரு தொழில் இருக்கும். இரண்டு மூன்று தொழில்கள்கூட இருக்கும். அவர்கள் நிலத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. ஏழை விவசாயிகள் நிலத்தையே நம்பியிருப்பவர்களாக இருப்பார்கள். இரண்டு, மூன்று பிள்ளைகள் அவர்களுக்கு இருக்கும். அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? அவர்கள் அந்த நிலங்களில் சொந்தமாகப் பாடுபட்டு, சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. அவர்கள் நேரடிப் பார்வையிலேயே இருக்க வேண்டும். நானே பார்த்திருக்கிறேன். நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அவர்களுடைய காணி எங்கே, நிலம் எங்கே, ஏரி எங்கே என்பதுகூடத் தெரியாது. அவர்கள் வேறு வேலைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். சரியானபடி நேரடியாக விவசாயம் செய்பவர்களுக்குத்தான் பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-40)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: கனம் தீக்ஷிதர் அவர்களே, தலைவரிடம் நான் கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன். பிறகு நீங்கள் பதில் சொல்லுங்கள். நீங்கள் பேச தாராளமாக இடம் கொடுக்கப்படும்.

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் 159
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: பேச இடம் நான் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இந்தச் சட்டம் குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாது காப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய தீக்ஷிதர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறாரா அல்லது வர வேற்கிறாரா என்பது தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அது அவர் அபிப்பிராயம். அவர் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: திட்டவாட்டமாகச் சில விஷயங்களைச் சொல் கிறபோது, குழப்பிச் குழப்பிச் சொல்கிறார். இதனால் குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு உண்டா, இல்லையா என்பதை அறிந்துகொள்வதற்காகத்தான் இதைக் கேட்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் நம்முடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் சார்ந் திருக்கிற ஜனதா கட்சியின் அங்கமாகிய சோஷலிஸ்ட் கட்சி, நிலச்சுவாந்தாரர் களிடமிருந்து நிலத்தை எடுக்கும்போது, எந்தவிதமான நஷ்ட ஈடும் கொடுக்கக் கூடாதென்று சொல்லி வருகிறார்கள். அதைப்பற்றி அவருடைய கருத்து என்ன? அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்பு கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அப்படிப்பட்ட கொள்கையில்கூட ஜனதா கட்சி அப்படிச் சொல்லவில்லை. (ஓர் உறுப்பினர் சோஷலிஸ்ட் கட்சி அப்படிச் சொல்லுகிறது என்றார்.) நிலங்களுக்கு நியாயமான காம்ப்ளெஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குச் சட்டம் வரவில்லை. அதில் ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்களும் முடிவிற்கு வர வேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: இந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் ஆறு மாதங்கள் கழித்து நீட்டிக்கக்கூடாது. நிலங்களுக்கு நியாயமான காம்ப்ளெஷன் கொடுக்க வேண்டும். சப்-ரொஜிஸ்டிரார் அலுவலகத்தில் நிலங்களுக் குரிய 'கடெட்ரின்ஸ்' இருக்கிறது. இப்போது ஒரு ஏக்கர் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கூடப் போகிறது. எனவே நியாயமான காம்ப்ளெஷன் கொடுத்து நிலத்தை எடுப்பதானால், நான் சந்தோஷப்படுவேன். இப்போது நிலம் வைத்திருக்கிற

60 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1978 ஜனவரி 6]

யுடும் விவசாயி என்கிறான். குத்தகைக்குப் பயிரிடுகிறவனும் விவசாயி என்கிறான். எனவே யாரிடமிருந்தும் புகார் வராத அளவுக்கு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். இப்போது சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படி இந்தச் சட்டத்தை நீட்டிக்கொண்டே போனால், மற்றவர்கள் கதி என்னவாவது என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை மேலும் நீட்டிக்காமல் நல்ல முறையில் காம்ப்ன்சேஷன் கொடுத்து, நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, I will be very brief in my remarks. Honourable Members have mentioned various points. I want to clarify one thing. My honourable Friend Thiru G. Swaminathan mentioned about the conferment of ownership on tenants. He put forth an idea with very good intentions. I do not want the Government to misunderstand what he has stated. He has stressed very clearly that adequate compensation at market value should be paid to the owners if such lands are to be taken over by the tenants. If this principle is agreed to, I am in entire agreement with what he has stated. Many landowners are willing to give up their lands and take to alternative forms of investment. They have understood the social urge in the country that possession of this land to the detriment of tenants will not be tolerated by the society. All that is required is that Articles 19 and 14 of the Constitution should be there and adequate compensation should be paid by the Government.

Then the other thing I wanted to mention is this. President's Act IV of 1977 gives protection to cultivating tenants from eviction on the ground that they are in arrears of rent that accrued due for the Fasli year ending with 30th June 1976 and in any previous Fasli year. I would like to know from the Honourable Minister whether this would entitle the landowner to evict the tenants for collecting rent that would have accrued from 30th June 1976 to 30th June 1977. The Fasli year is over by 30th June 1977 and six months have elapsed. From the January 1st, the rent has become due and can be collected through courts. Is it the intention of the Government to allow the landowners to evict the tenants in respect of the arrears of rent for this Fasli? If that is so, it would place the tenants in a very dangerous position, especially in Thanjavur, parts

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

1978 ஜனவரி 6] (Thiru A. R. Damodaran)

of Tiruchirappalli and parts of Madurai district which have been very badly affected by floods. I hope that the Government's intention will be made clear that where crops have been destroyed either fully or even to the extent of 50 per cent, in such cases, as my honourable friend Thiru K. S. Mani mentioned, neither kist will be collected nor the arrears of rent will be allowed to be collected. This particular Bill gives room for certain doubts, because it applies only to arrears of rent prior to a particular date and I am worried that this may lead to misunderstanding both amongst the landowners as well as among the tenants and I would like the Hon. Minister kindly to clarify this position.

(உறுப்பினர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மணியாகிவிட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அமர வேண்டும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இந்த 'பில்'-ல் நான் பேச முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். நான் ஏற்கெனவே பேசப் போவதாகச் சொன்னேன். துணைத் தலைவர் அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். பெயரையும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அழைக்கிறேன் என்றும் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்கவேண்டும். கட்சித் தலைவர்களுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். நீங்களும் பேசுகிறீர்கள். மேலும் நீங்கள் நேரத்தில் முடிக்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் ஐந்து நிமிடங்களில் முடிக்கவில்லையென்றால், மணி அடியங்கள்.

குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கும் சட்டப்பற்றி ஓரிரண்டு வருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குத்தகைதாரர்கள் என்று யாரைச் சொல்வது என்பதுபற்றி ஒரு 'டெபினிஷன்' வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, பெரிய பெரிய ஆலயங்களும், மடங்களும் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு 1,000 ஏக்கர்கள், 2,000 ஏக்கர்கள் என்று நிலம் இருக்கிறது. பெரிய பெரிய வள்ளல்கள் முன் காலத்திலே தங்கள் சொத்துக்களை தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு எழுதி வைத்தார்கள். அந்தச் சொத்துக்கள் வாயிலாக ஆஸ்பத்திரிகளை நடத்தி ஏழைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றும், பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடு போட வேண்டுமென்றும், கல்லூரியில் படிக்கிறவர்களை

162 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1978 ஜனவரி]

கருக்கு வசதி அளிக்க வேண்டுமென்றும் ஏராளமான சொத்துக்களை தர
ஸ்தாபனங்களுக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக குத்தகைதாரர்கள்
5 ஏக்கர்களுக்கு மேலே வைத்துக்கொள்ள முடியாது. இருந்தாலும் அந்தச்
சட்டத்தை மீறுகிறவர்கள், ஏமாற்றுகிறவர்கள் அந்த நிலங்களை 10 ஏக்கர்,
20 ஏக்கர், 40 ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு, நான் நான் குத்தகைதாரன்,
ஆனால் ஒரு காலனாக தரம் ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுக்க மாட்டேனென்று
சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒரு காலனாக கொடுப்ப
தில்லை; பள்ளிக்கு ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை; கோவில் திருப்பணிக்கு ஒன்றும்
கொடுப்பதில்லை. ஆனால் அந்தக் குத்தகைதாரர்கள் கார்கூட வைத்துக்கொண்
டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குத்தகைதாரர்கள் ஐந்து ஏக்கருக்கு மேலே
வைத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும்
தரம் ஸ்தாபனங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்க
வேண்டும். பள்ளிக் கூடங்கள் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும். அதற்குரிய
தொகையை அளிக்க வேண்டுமென்று ஒரு புதிய சட்டத்தை மாண்புமிகு
அமைச்சரவர்கள் உருவாக்குவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். நான்
இப்போது வேதனையோடு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காஞ்சியிலே
ஏகாம்பரநாதர் கோவில் என்று இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்கு 10 அல்லது
15 ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் வரும். அந்தே
குத்தகைதாரர் ஒருவர் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் என்னுடைய
நண்பர்தான். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இது பொது சமாச்சாரம்.

(பிற்பகல் 6-50)

ஆகவே பத்து, இருபது ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு, நான் குத்தகைதாரன்,
ஆகவே வெளியேறமாட்டேன் என்று சொன்னால், அதில் புண்ணியம் என்ன
இருக்கிறது? இதற்கு ஏன் இந்த மாதிரியான சட்டத்தைக் கொண்டுவர
வேண்டும்? நியாயமானவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்பதை
ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே தயவுசெய்து இப்படிப்பட்டவர்களை
அனுமதிக்கக்கூடாது என்று அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொல்லுகிறேன். தரம்
ஸ்தாபனம், கோயில் சொத்து இவைகளை ஏராளமாக வைத்துக்கொண்டு
மோட்டாரில் போய்க்கொண்டிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின்
மூலம் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் மணியடித்தார்.)

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் 163
(வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மேலவைத் துணைத் தலைவர்
அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஏற்கெனவே குத்தகைதாரர்களுக்கு
அளிக்கப்பட்டிருக்கிற பாதுகாப்பை மேலும் நீட்டிப்பதற்காகும். எனவே
மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் சொன்னதைப் போல்,
இந்தச் சட்ட முன்வடிவு 1385 பசலிக்கும், அதற்கு முன்புமுள்ள குத்தகை
பாக்கியை, அதாவது ஜூன் 1976-க்கு முன்புள்ள பாக்கியை 15 ஆம் தேதி
ஜனவரி 1978-லே அவர்கள் கட்ட வேண்டுமென்று வருகிறது. அதுதான்
மேலும் ஆறு மாதங்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1386 பசலி, 1387
பசலி ஆகியவைகள் இதற்குப் பின்னால் வருகின்றன. அவைகளுக்கு என்ன
செய்வது, அந்த பாக்கிக்காக நிலத்திலே இருக்கிற குத்தகைதாரர்களை உரிமை
யாளர்கள் வெளியேற்றினால், என்ன பாதுகாப்பு என்று அவர்கள் கேட்டார்கள்.
தம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்களும், “புயலால்
வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு விளைச்சல் இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்
களுக்கும் பாதுகாப்புத் தர வேண்டாமா? இப்படி நீட்டிக்கொண்டே போவதை
விட அதை உறுதுவதற்கு இந்த அரசு உத்தேசிக்க வேண்டாமா?” என்றும்
கேட்டார்கள். முதலில் ஒன்றை விளக்க விரும்புகிறேன். 1386 பசலிக்கும்
1387 பசலிக்குமுள்ள குத்தகை பாக்கியை மேலும் ஒத்திவைப்பதற்கு,
குறிப்பாக வெள்ளத்தால், புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு மட்டும்
ஒத்திவைப்பதற்குரிய மசோதா சட்ட மன்றப் பேரவையில் தாக்கல் செய்யப்
பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வெள்ளம் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற குத்தகை
பாக்கியை 15-1-1979-க்கு மேல் கட்டினால் போதுமென்ற அளவுக்குத்
தனியாக ஒரு மசோதா வருகிறது என்பதையும், அதிலே மாண்புமிகு
உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்
கொள்ளுகிறேன். இதைப் பொறுத்த வரையில் 15-1-1978-ல் 1385 பசலிக்கு
ஜூன் 1976 வரையில் வருகின்ற குத்தகை பாக்கியைக் கட்ட வேண்டுமென்ற
நிலைமை வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள்
சொன்னதைப்போல், பணங்காய் குருவியின் தலையில் வந்துவிடும். அது
வராமலிருப்பதற்கு மேலும் ஆறு மாதங்கள் ஒத்தி வைப்பதற்கான பிரிவைக்
கொண்ட சட்டம்தான் இது.

“குத்தகைக் கடனையும் ஒத்திவைத்து, வெள்ளத்தின் காரணமாக மற்ற
கடன்களையும் ஒத்திவைத்துக் கொண்டே போனால், எல்லாவற்றையும் ஒரே
நேரத்தில் கட்ட வேண்டிவருமே, அப்போது உழவர்கள் என்ன செய்வார்கள்?
அதை இந்த அரசு சிந்திக்குமா?”, என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்
திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் கேட்டார்கள். இதை ஒத்திவைப்பதால் பின்னால்
அவர்கள் கட்டித்தான் தீர வேண்டுமென்று வருகிற பிரச்சினையைப்பற்றி எந்த

164 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வேளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 8]

விதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை எந்த வகையிலே அதை எளிதாக்கலாம், எந்த வகையிலே நிவாரணத்தை அளிக்கலாம், நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் இருக்கும் இந்தப் பிரச்சினையை எந்த அடிப்படையிலே தீர்க்கலாம் என்பதை அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. ஆகவே அந்தப் பிரச்சினைகள் மிகப் பெரிதாகிவிடாமல் அதே நேரத்தில் உரிய நேரத்தில் தீர்க்கிற வகையில் விரைவாக முடிவு எடுக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்ததைப் போல், மேலும் ஒரு நீட்டிப்புக்காகக் காத்திராமல் கூடுதலானவரையில் இதற்குள்ளாக நல்ல முடிவு ஏற்படுமென்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், இந்தக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் பார்க்கிறபோது, நிலத்தை குத்தகைதாரர்களிடமே கொடுத்துவிட்டு அதற்குரிய விலையை நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குக் கொடுத்தாலே போதுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே சட்ட மன்றப் பேரவையிலே ஒரு சட்டம் இதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டு, ஒரு கூட்டுக் குழு போடப்பட்டது. ஆனால் ஆளுநர் ஆட்சி ஏற்பட்டு பேரவையைக் கலைத்ததன் காரணமாக அந்த மசோதாவைக் கொண்டுவர முடியவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஆளுதிபதியின் கையெழுத்திற்காக அனுப்பப் பட்டது. அப்போது தர்மஸ்தாபனங்கள் மனுச் செய்ததின் காரணமாக அதை உடனடியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதை ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாகச் சமர்ப்பிக்காத காரணத்தால் அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதையேதான் நானும் சொல்ல விரும்பினேன். அறிநிலையச் சொத்துக்களை எடுப்பது சரியாகாது என்று ஜனாதிபதியிடமிருந்து தாக்கீது வந்ததால், அதைக் கொண்டு வர முடியவில்லை. அதை எப்படிக் கொண்டுவரலாம் என்பதைப்பற்றி அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே விவசாயிகள் யார் யார், குத்தகைதாரர்கள் யார் யார், கலிக்குப் பாடுபடுபவர்கள் யார் யார் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுவையாக விவாதித்திருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலே பொதுவாக திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்த நேரத்தில் பயன்படாது என்றாலும், மேலும் இனி வருகிற சட்டத்திற்குத் துணை புரியும் என்ற அளவுக்கு இங்கே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே வா

165 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள்
(வேளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 2/1978)

1978 ஜனவரி 6]

இருக்கிற கடன் சுமையை மேலும் தள்ளி வைக்கிற காரணத்திற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்ற முறையில் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (வேளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (வேளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (வேளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7-00)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவிற வரையில் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

[1978 ஜனவரி 6]

7. தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைக் குறித்தும் 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கையைக் குறித்தும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது எனது கருத்துக்களை இங்கே தெரிவிக்கக் கடப்பாட்டி இருக்கிறேன். பெரிக்கொண்டிருக்கிற என் கும் பதில் சொல்ல இருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த மின்சார வாரியம் தாய் வீட்டைப் போன்றது. எனவே தாய் வீடு ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைப்பது எப்படி. இயற்கையோ, அதைப்போல மின்சார வாரியம் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் எனது வாதங்களை எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மின்சார இலாகா இன்றைய தினம் இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்றால், அதற்கு அடிப்படையாகக் காரணமாக இருந்தவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வது நம்முடைய கடமையாகும். இந்த நாட்டின் பெருந்தலைவராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இந்த நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் எடுத்துக் கொண்ட பல்வேறு முயற்சிகளின் காரணமாகத்தான் இன்று இந்த வாரியம் நாமெல்லாம் போற்றுகிற அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது என்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்போல அந்த வாரியத் தலைமைப் பொறியாளராகவும் பிறகு தலைவராகவும் இருந்து ஓய்வு பெற்ற திரு. அப்பாதுரை அவர்களும் பாராட்டுக்குரியவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளினால்தான் இந்த இலாகா இன்று மக்களால் போற்றப்படக் கூடிய அளவிற்கு நல்ல பணிகளைச் செய்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவராக இருக்கிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது, இந்த இலாகாவில் எந்த அளவிற்கு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார்கள், அப்போது இந்த இலாகா எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி அடைந்தது என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் எங்காவது சுட்டிக் காட்டியிருப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன். நிச்சயமாகக் காட்டியிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும், நிலைமை காட்ட முடியாத அளவிற்கு இருக்கும் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவர்கள், அப்போது அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், வேண்டிய அளவிற்குப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் இப்போது அவர்களுடைய பாராட்டுரையை நான் எதிர்பார்க்காவிட்டாலும், அவர் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிற குறைபாடுகளை நினைக்கும்போது, திராவிட

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த இலாகாவிற்கு எந்த அளவிற்கு அது துணை புரிந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கலைஞர் ஆட்சியில் மின்சாரம் வழங்குவதில், அனுப்புவதில் போதிய நாட்டம் செலுத்தப்படவில்லை என்ற ஒரு பொதுவான குறைபாடு நம்முடைய அமைச்சரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே அப்போது அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லையா, கவனம் செலுத்தப்படவில்லையா என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அந்த இலாகா அதிகமான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய எவ்வளவோ திட்டங்களைத் தீட்டி அனுப்பியது. ஆனால் அன்றிருந்த மத்திய அரசாங்கம் திட்டங்கள் பலவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் பல திட்டங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். திட்டம் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். இன்றைய தினம் அப்படி இல்லை. நமக்கிருக்கிற பெரிய மகிழ்ச்சியெல்லாம் இன்றைய தினம் அப்படி இல்லை. நமக்கிருக்கிற பெரிய மகிழ்ச்சிக்கு உதவும் மத்தியில் உள்ள ஐந்தா அரசாங்கம் உள்ளபடியே தமிழகத்திற்கு உதவும் என்ற நம்பிக்கைதான். மத்தியில் மின்சார அமைச்சராக திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே முதலமைச்சராக மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நமக்கு மின்சாரத் துறை அமைச்சராக இருப்பவரும் எஸ். இராமச்சந்திரன் அவர்கள். ஆகவே எதைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்கிற அளவிற்கு மேலே இருக்கிற அமைச்சரும் டாலும் 'எஸ்' என்று சொல்கிற அளவிற்கு மேலே இருக்கிற அமைச்சரும் மத்தியில் உள்ள மின்சார அமைச்சரும் இருப்பதால், நமக்குச் சலுகை நிச்சயம் கிடைக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்றைய தினம் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நம்முடைய மத்திய மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள், "அடுத்த ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் 50 ஆயிரம் மெகாவாட் மின் திறனை உற்பத்தி செய்வோம்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு மடங்காக மின் உற்பத்தியை அதிகரிப்போம் என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆட்சி மத்தியில் இல்லாத நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தமிழகத்தில் நடைபெற்றது என்பதையும் யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இருந்தாலும் இதற் கிடையில் முன்னைய ஆட்சியில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப் படவே இல்லையா என்றால், அப்படி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். புன்னிவிவரத்தைப் பார்த்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி அடைந்தது என்று நிச்சயமாக உணர வாய்க்காது. 1966-67 ஆம் ஆண்டு மின்சார உற்பத்தி 1370 மெகாவாட்டாக வந்தது. 1975-76ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அகற்றப்படுகிற அந்த நான் வரையில் 2364 மெகாவாட்டாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது மட்டுமல்ல. இன்றைய நிறுவனத்தினால் நாட்டிலேயே மகாராஷ்டிரம், உத்திரப்பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களை அடுத்த தமிழ் நாடு மூன்றாம் இடத்தை வகித்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 ஜனவரி 6]

கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவோரை எடுத்துக்கொண்டாலும், 32.23 லட்சம் பேர் இன்றைய தினம் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அடுத்து, தமிழ் நாட்டில்தான் மின்சாரம் பயன்படுத்துவோர் அதிகமானவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும்போது, எதை வைத்துக்கொண்டு அந்தக் காலத்தில் அக்கறை எடுக்கப்படவில்லை என்று கூறினார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. மின் இணைப்புப் பெற்ற விசையேற்றங்கள், பம்புசெட்டுகள் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும், மின் தொடர்பு அளித்த வகையில் எடுத்துக்கொண்டாலும், ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தின் அளவை எடுத்துக் கொண்டாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இந்த இலாகாவைப் புறக்கணிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். 1960 முதற்கொண்டே தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் மின்சார உற்பத்திக்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் நாம் அனுப்புகிற திட்டங்களை மத்திய அரசாங்கத்திலே பரிசீலனை செய்வதற்கு பல ஆண்டுகள் ஆகிய காரணத்தால், அவை நடைபெற முடியவில்லை. உதாரணத்திற்கு, நெய்வேலி இரண்டாவது நிலக்கரி சுரங்கம்பற்றி ஏறக்குறைய 15 ஆண்டுகாலமாக 1960 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். போற்றார் அண்ணா அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது, சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் போட்டு, கட்சி அடிப்படையில் மாநிலம் பூராவும் பொதுக் கூட்டங்கள் கூட்டி, தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பினோம். ஆனால் திட்டம் கிடைக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிற செய்தி உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இந்த நேரத்தில் அந்தத் திட்டம் வருவதற்கு உதவி வர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இரண்டாவது ஏனல் மின் திட்டத்திற்கு சுமார் 215 கோடியும், இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டுவதற்கு ரூபாய் 145 கோடியும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடி அணலின் நிலையத்தில் 210 மெகாவாட் மின் உற்பத்தித் திறனுள்ள மூன்றாவது ரிசைவ் நிறுவனம் மத்திய அரசு அனுமதி அளித்திருக்கிற செய்தியையும் கேள்விப்பட்டு, உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இந்தத் திட்டங்கள் செயல்படாமல், எதிர்காலத்தில் இந்த நாடு ஒளி மயமாக இருக்கும். ஒரு பக்கத்தில் அதிகமாக மின்சார விவியோகத்தைச் செய்துவிட்டு, அதே நேரத்தில் உற்பத்தியில்லாமல் போனால், தமிழ்நாடு ஒரு நேரத்தில் இருளில் மூழ்கும் அபாயம் நற்படும் என்ற அச்சம் அமைச்சருக்கு உள்ளதைப் போலவே எனக்கும் உண்டு. கல்பாக்கம் மின் நிலையம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால், இந்தக் குறைபாடு இருந்திருக்காது. 1975 ஆம் ஆண்டிலேயே

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

[illegible]

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 ஜனவரி 6]

(பிற்பகல் 7-10)

1972-73 ஆம் ஆண்டிலேயே அனுப்பியிருக்கிறோம், 1973-74 ஆம் ஆண்டிலும் அனுப்பியிருக்கிறோம். இதுவரையில் மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. 165 மெகாவாட் திறனுள்ள மேல் தாமிரபரணி திட்டம், கீழ் மேட்டூர் திட்டம் ஆகியவற்றை 1973-74 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசிடமிருந்து பதிலில்லை. மணிமுத்தாறு, சண்முகநாதத் திட்டங்களில் கூட இதே நிலை தான். அடுத்து, மேல்அமராவதித் திட்டம் 20 மெகாவாட் திறனுடையது. கடந்த 3 ஆண்டுகளாக அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம்; பதிலில்லை. பாளையாறு திட்டம் குறித்து 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதுபோலத்தான் அக்கமலைத் திட்டம். ஆக, இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் இப்போதுதான் முதன்முறையாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்புவதுபோன்ற ஒரு உணர்வு உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கும் வகையில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். எத்தனையோ ஆண்டுகளாக இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பரிந்துரை செய்து வருகிறோம். ஆனால் இன்றளவும் மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. எனவே இன்றையதினமும் அதை வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தால், உறுப்பினர்களுக்குச் சந்தேகம் வர இடமேற்பட்டிருக்காது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, 330 மெகாவாட் திறனுள்ள ஒரு அனல் மின் நிலையத்தை மேட்டூரில் வைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒரு திட்டம் அனுப்பியுள்ளோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைப் போதுந்த வரையில், நாம் 1973 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மத்திய அரசின் அனுமதியைக் கோரிக்கொண்டிருக்கிறோம். நாமும் ரிமையண்டர்களை அனுப்பிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆக இவ்வளவு திட்டங்கள் சம்பந்தமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, ஆய்வு செய்யப்பட்டு மத்திய அரசிடமிருந்து அனுமதியை எதிர்பார்த்து ஆண்டுதோறும் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில், இதற்கு முன்னிலிருந்து அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்ற தவறான ஒரு கருத்தை நாட்டு முக்களிடம் உருவாக்கிவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் முதன் முறையாக மாண்புமிகு முதலமைச்சராக, நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு தான், விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படுகிற மிக அத்தியாவசியமான விசையேற்றங்களுக்கான மின் இணைப்புகளைக் கொடுப்பதில் ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறது என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்தார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், 1966 ஆம் ஆண்டுவரை தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ இரண்டாயிரத்துக்கும் சற்று மேற்பட்ட எண்ணிக்கையில்தான் விவசாயிகளுக்கான பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு வசதி செய்து கொடுத்திருந்தார்கள். அப்போது எவ்வளவு விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன என்று பார்த்தபோது, சுமார் 7 லட்சத்திற்கும் அதிகமான எண்ணிக்கையில் விண்ணப்பங்கள் வந்திருந்தது தெரிந்தது. நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்கு இது மிகவும் முக்கியம் என்பதன் அடிப்படையில் இதற்கு முதலிடம் அளிக்க வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்கு ஒரு முடிவெடுத்தார்கள். பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதன் மூலம் சுமார் 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டாலும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் அவசியத்தைக் கருத்தில் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு; மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆண்டொன்றுக்கு 30,000 மின் இணைப்புகளை தமிழக விவசாயிகளுக்குத் தர வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார்கள். அதைத் தொடர்ந்து டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சியில் அது அதிகப்படுத்தப்பட்டு, ஆண்டுதோறும் 50,000 முதல் 60,000 பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டதையும் நாம் அறிவோம். ஆனால் இன்றையதினம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு 30,000 பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவுதான் விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன; ஆகவே இந்த அளவுக்குத்தான் மின் இணைப்புக் கொடுக்கிறோம் என்றால்கூட, நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். அறிக்கையின் ஒரு பகுதியில் ஏறத்தாழ 2.2 லட்சம் விண்ணப்பங்களை இந்த வகையிலே பெற்றிருக்கிறோம் என்று கூறிவிட்டு, இந்த ஆண்டு 30,000 விசையேற்றங்களுக்கு மட்டும் மின் இணைப்பு கொடுக்க இருக்கிறோம் என்றால், அது சரியானதுதான் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி, இன்றையதினம் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூர், ஆற்காடு போன்ற தாலுக்காக்களில் விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கோரி வரும் விண்ணப்பங்களை மின்சார அலுவலகங்களில் வாங்கக்கூடாதென்றே உத்தரவினைப் போட்டிருக்கிறார்களாம். உண்மையிலேயே அப்படியொரு உத்தரவு இருந்தால், தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள்

172 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 ஜனவரி 6]

அதை உடனடியாக மாற்ற வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் தமிழகத்திலேயே, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் மட்டும் தான், அதிக எண்ணிக்கையில் பம்புசெட்டு வைப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவேரி ஆறு இருக்கிற நிலைமையையும், ஏற்பட்டுள்ள சூழ்நிலையையும் பார்க்கிறபோது, அவர்கள் கூட பம்பு செட்டுகளுக்கு அதிகமான அளவில் மின் இணைப்பு கேட்பார்கள் போலிருக்கிறது. எனவே இந்தநிலையில் மின் இணைப்புக்கோரி வரும் விண்ணப்பங்களை வாங்கமாட்டோம் என்று கூறுவதும், ஆண்டுக்கு 30,000 பம்புசெட்டுகளுக்குத்தான் மின் இணைப்புக் கொடுப்போம் என்று கூறுவதும் எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனவே அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி, 30,000 என்கிற எண்ணிக்கையை மாற்றி, குறைந்த பட்சம் 50,000 பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் 1972-73 ஆம் ஆண்டில் பூனிட் ஒன்றுக்கு 6.2 காசாக இருந்த மின்சக்தியின் தொகுப்பு விலை 1976-77-ல், 16.3 காசாக உயர்ந்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நான்கு ஆண்டு இடைவெளியில் பூனிட் ஒன்று 6.2 காசாக இருந்தது, 16.3 காசாக உயர்ந்துள்ளது என்றால், ஏறக்குறைய 2½ மடங்கு விலையேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். ஒருபுறம் மின்சார இலாகா பெரும் நஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டே, இன்னொரு பக்கத்தில் தொகுப்பு விலை பூனிட்டிக்கு 6.2 காசிலிருந்து 16.3 காசாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றால், குறைபாடு எங்கேயிருக்கிறது என்பதைக் கண்டாக வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த வாரியத்திலேயே பணியாற்றியவர்கள் என்ற அடிப்படையிலே, இதைச் சரியாக ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உரிய அதிகாரிகளைக் கலந்து விலையேற்றத்தைத் தடுக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே 1972-73-ல் பூனிட் ஒன்றுக்கு 26 காசாக இருந்த குறைவான மின்சக்தியின் செலவு 1976-77-ல் 43 காசாக உயர்ந்துள்ளது. உயரமுந்த மின் சக்திக்கான செலவு பூனிட் ஒன்றுக்கு 9.19 காசாக 1972-73-ல் இருந்தது தற்போது 21 காசாக அதிகரித்துள்ளது. இப்படி எல்லாமே

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

173

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

இரண்டு மடங்கு, 2½ மடங்கு விலை உயர்ந்ததற்குக் காரணம் என்ன? இன்றைக்கு விவசாயிகள் ஒரு பக்கம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே இலாக்காவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால், கோளாறு எங்கே இருக்கிறது என்பதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டாமா? இதைத்தான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் நினைவூட்டக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள உரையில், 28, 29 ஆம் பக்கங்களிலே ஒரு இணைப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தான் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுப்பார்கள். இதில் போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்த 1969 ஆம் ஆண்டு வரையில் 3 ஆண்டு களுக்கு மட்டும் தான் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் ஆட்சியில் இருந்தது. ஆனால் புள்ளிவிவரத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1969 விருந்து 1974 வரை தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பிறகு 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் வரையிலான புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது வேண்டுமென்றே டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் சாதனையை மறைக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் செய்து இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் நாட்டில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய பெயரை வேறு எந்தத் துறையில் மறைத்தாலும், நிச்சயமாக மின்சாரத் துறையில் அவர் செய்த சாதனைகளை மறைத்துவிட முடியாது என்பதை எல்லோரும் உணர்வார். எனவேதான் அந்தப் புள்ளி விவரங்களையும் கொடுத்திருந்தால், ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வசதியாக இருந்திருக்கும் என்பதை மட்டும் நான் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1966-67-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால், ஒரு தனி நபரின் மின்சார உபயோகம் 92 பூனிட்டாக இருந்தது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலிருந்து அகற்றப்படுகிற நேரத்தில் 142 பூனிட்டாக உயர்ந்திருந்தது என்பதை யாரும் மறைத்துவிட முடியாது. அதைப் போலவே தான் மூலதனத்திற்கான ஒதுக்கீடானாலும், வருவாயானாலும் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதையும் உணர வேண்டும். 1966-67-ல் மூலதன ஒதுக்கீடு இந்தத் துறையில் 280.42 கோடி ரூபாய் என்றால் 1975-76-ல் அது ரூ. 660 கோடியாக உயர்ந்தது. ஏறத்தாழ 9 ஆண்டுகாலத்தில் 2½ மடங்கு மூலதனத்திற்கான ஒதுக்கீட்டை அதிகரித்திருக்கிறோம். அந்த இலாக்கா நன்கு வளர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த அளவுக்கு மூலதன ஒதுக்கீட்டை உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 ஜனவரி 6]

வருவாயில்லாமல் இந்தத் துறை இருந்ததா என்றால், 1966-67-ல் 40.84 கோடி ரூபாய் வருவாய் பெற்றிருந்த இந்தத் துறை 1975-76-ல் சுமார் 160 கோடி ரூபாய் வருவாய் பெற்றிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு வருவாய் வந்ததற்குப் பின்னால்தான் நாம் இன்னமும் அந்த இலாகாவை துரிதப்படுத்த வேண்டும். தமிழகம் இன்னமும் ஒளிமயமானதாக ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின்பலவேறு திட்டங்களைத் தீட்டியுள்ளோம்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மின்வசதி எந்த அளவுக்கு விரிவடைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மின் துறையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காட்டிய ஆர்வத்தையொட்டி அவருக்குப் பின்னால் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகுதான் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விரிவுபடுத்துவது என்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதன் காரணமாகத் தான் இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே 98,000-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்கள் மின் வசதியைப் பெற்றிருக்கின்றன. இதற்கு முன்னாலே எந்த அளவுக்கு மின் வசதி பெற்றிருந்தன இந்த கிராமங்கள் என்ற புள்ளிவிவரத்தையும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1966-67-ல் 25,059 கிராமங்களில்தான் மின்வசதி ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால், அக்கறையே செலுத்தவில்லை, கவனமே செலுத்தவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தான் 1975-76-ல் ஏறத்தாழ 63,148 கிராமங்கள் மின் வசதியைப் பெற்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே அளித்திருக்கிற புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தாலே, இது புரியும்.

அடுத்து, இந்த நாட்டில் மிகவும் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக கவனிக்கப்படாதவர்களாக இருந்த ஹரிஜனங்களுடைய காலனிகளில் 1966-67 ஆம் ஆண்டு வரை எத்தனை காலனிகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருந்தார்கள் என்றால், 4,354. ஆனால் 1975-76 ஆம் ஆண்டு வரை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது 24,197 ஹரிஜன காலனிகளுக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களாலே மின் வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 7-20)

அதுபோல பல புள்ளிவிவரங்களை என்னாலே கொடுக்க முடியும். மின் அனுப்பு கம்பிகள், பங்கீட்டுக் கம்பிகள் இந்த வளர்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டால், 1966-67-ல் 42,482 கிலோ மீட்டர் என்று இருந்தது. 1975-76-ல்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

70,595 கிலோ மீட்டர் தினம் அந்த மின் இணைப்புக் கம்பிகளையும் பங்கீட்டுக் கம்பிகளையும் நிறுவியிருக்கிறோம். 1976-க்குப் பின்னாலே இதுவரையில் 1969 கிலோ மீட்டர் தினம். எல்.டி. லைன்ஸ் 1966-67-ல் 79,791 கிலோ மீட்டர், மாறாக கலைஞர் ஆட்சியில் 2,10,355 கிலோ மீட்டர் கம்பிகள் இந்த நாட்டிலே நிறுவப்பட்டன. அதே போல நிறுவப்பட்டுள்ள மின் உற்பத்தித் திறனை, ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் திறனை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-67-ல் 969 மெகாவாட்டாக இருந்தது. 1975-76-ல் 1,220 மெகாவாட்டாக இருக்கிறது. தெர்மல் பவர் 1966-67-ல் 101.5 மெகாவாட், 1976-77-ல் 540 மெகாவாட்டாக உயர்ந்துள்ளது. நெய்வேலியில் உற்பத்தி 1966-67-ல் 400 மெகாவாட்டாக இருந்தது. தி.மு.க. ஆட்சியிலே 600 மெகாவாட்டாக உயர்ந்தது. ஆக மொத்தம் 1,420.5 மெகாவாட் என்று சொல்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட நேரத்தில், அதிலே 364 மெகாவாட் மின் வெட்டு. அந்த நேரத்திலே உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

அடுத்து, இங்கே ஒரு கருத்துச் சொல்லப்பட்டது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் அதிகமானவர்களை மின்சார வாரியத்திலே சேர்த்துவிட்டார்கள் என்ற குறைபாட்டைச் சொன்னார்கள். எந்தக் காரணத்தினாலேயோ இன்றைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு கூட்டத்திலே பேசியிருக்கின்றார்கள். இந்து பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. தவறான பேசியிருக்கின்றார்கள். இந்து பத்திரிகையில் இருப்பவர்கள் பற்றி, கருத்துக்களால் இந்த இலாகா பற்றி, அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் பற்றி, பொது மக்கள் தவறாக நினைக்க வேண்டாம். அதற்குப் பின்னர், வருகின்ற ஒவ்வொரு ஆட்சியைப் பற்றியும் சந்தேகப்படுவார்கள். எந்த இலாகாவிலும் எந்தக் கட்சிக்காரர்களும் வேலை செய்யவில்லை. ஒருவேளை கட்சிக் கருத்துக்களை ஆதரிப்பவர்களாக இருக்கக்கூடும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோதும், எல்.டி.சி. அல்லது ஜனியர் அசிஸ்டெண்ட்டாக வேலையில் சேர்வதற்கு என்று விண்ணப்பங்கள் வரவழைக்கப்பட்டு, இன்டர்வியூ கண்டக்ட் செய்யப்பட்டு, அதற்கும் பின்னாலே செலக்ஷன் செய்யப்பட்டு, எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினிடம் அட்டை வாங்கி வந்து, மின்சார இலாகாவிலே வேலை கொடுத்து விட்டதாகச் சொல்லி ஒரு மாசு கற்பிப்பது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சொல்லி ஒரு மாசு கற்பிப்பது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், “புயல் அடித்தது. நம் துறையில் தேவைப்படும் ஆட்கள் இருந்தனர். சாய்ந்த கம்பிகள் எவ்வளவு குறுகிய? காலத்திலே நிலை நிறுத்தப்பட்டன? தெரு விளக்குகள் அணைந்துவிட்டன. எவ்வளவு பகுதிகளிலே விளக்குகள் எரிய வேண்டும்? இந்தப் பணிக்காக

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு
நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை
அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 ஜனவரி 6]

3,500 பேர்கள் உடனடியாகச் செயல்பட்டனர்” என்றும் சொன்னார்கள். உடனே நாங்கள் அந்த 3,500 பேர்களும் அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் சேர்க்கப் பட்டவர்கள் என்று சொல்லிவிடக்கூடாது.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : They were diverted from other Systems. They were not taken as fresh hands.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : டி.சி.எஸ். விருந்து நியமித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். எப்படி இவ்வளவு வேகமாக டி.சி.எஸ்.விருந்து நியமித்தார்கள்? அப்படி அவர்களை நியமித்ததாலேயே, உடனே அ.தி.மு.க. தான் நியமித்தது என்று சொல்லிவிட மாட்டேன். அப்படி ஒரு கட்சிக்கு மாசு கற்பிப்பது நல்லது அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக் காட்டுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் நானும் ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகளாகப் பழகியவர்கள். அவர் அமைச்சராக இருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலையிலே மின்சார வாரியத்திலே ஒரு தகராறு வந்துவிடக்கூடாது என்று எனக்கும் அக்கறை உண்டு. சம்பளம், போனஸ் வேண்டும் என்று உரிமைக்காகப் போராடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போராட்டமே நடத்தியிருந்து, அதிலே அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருந்தால், நாமெல்லாம் ஒத்துக்கொள்ளலாம். அந்தத் தொழிலாளர்கள் கேட்டது போனஸ் அல்ல, சம்பள உயர்வு அல்ல. தீபாவளி அடிவான்ஸ் கேட்டார்கள். இது இந்த ஆண்டு மட்டும் அல்ல. ஆண்டுதோறும் கொடுக்கப்படுவதுதான். அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளையும் சம்பந்தப் பட்டவர்களையும் வைத்துப் பேசி, இருக்கின்ற நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி இந்த ஆண்டு குறிப்பிட்ட காலத்திலே கொடுக்கவில்லை, எனவே கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருந்தால்கூட, பரவாயில்லை. நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். மதித்து இருந்தார்கள். பழைய நிலைவிலேயே அமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு வேண்டியவர்கள் என்று அன்றே முயற்சி செய்தேன். அமைச்சருக்கு டெலிபோன் செய்தேன். உதவியாளர் அவர்களும் பழகியவர்கள்தான். அமைச்சர் அவர்கள் இரவு 8 மணிக்கு ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரியும். இரவு எட்டு

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு
நிதிநிலை அறிக்கை 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை
அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

மணிக்கு அவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். பழகிய உதவியாளரே இப்படிச் சொல்கின்றார்களே என்று சொல்லி, உரிமை யோடு கேட்டேன். “நான் வேண்டுமானால் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நம்பரில் இருக்கிறேன். முடிந்தால் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். வந்தவுடன் நானே தொடர்பு கொள்கிறேன்.” என்றேன். அதற்குப் பிறகு பதில் இல்லை. நான் இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் நிதானத்தையும் கடைப்பிடித்தேன். மறுநாள் காலை வீட்டிற்கு போன் செய்தேன். அவர்கள் குனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். 7 மணிக்கு போன் செய்தேன். அது குளிக்கின்ற நேரம் தான். இந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன். போன் நம்பரை வாங்கிக் கொண்டார்கள். ஆனால் பதில் இல்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் அவசரப்பட்டு, ஒரு கேட் மீட்டிங் போட்டிருந்தார்கள். அங்கே என்னை அழைத்தார்கள். போகும்படி சொன்னேன். அரசுடன் நான் கொட்டிப் கொள்ள வேண்டுமென்று இருந்தாலும் “உங்களுடைய போராட்டம் நிச்சயமாக பெரிய போராட்டமாக இருக்காது. சாதாரண பிரச்சினை. அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளும். எனவே இந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்தி வைப்புகள்” என்றேன். அரசாங்கம் வேறு வழிகளைக் கடைப்பிடிக்காது இருக்கிறது. மற்ற இலாக்காப் போராட்டமாக இருந்தால், பரவாயில்லை. மின்சாரத் துறையில் வருகின்ற போராட்டத்தில் அரசாங்கம் சற்று கவனமாக இருக்கும். இந்த மாதிரித் தொழிலாளர்கள் போராட்டங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறார் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது என்ன? 1957 லேயே அவர்கள் சொன்னார்கள். “மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால், நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. முன்பு தபால் இலாகாவில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அப்போது ஆட்சி யில் இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் மற்றவர்கள் மூலம் தபால் கார்டுகள், பட்டுவாடா செய்து, அந்தப் போராட்டம் நின்றது. ஆனால் இந்த மின் துறையில் வேறு யாராவது வந்து கை வைத்தால், என்ன நடக்கும் என்பது அவர்களுக்கும் தெரியும். நாடு இருனித்தான் மூழ்கிவிடும். அப்படி ஆகக் கூடாது” என்று சொன்னார்கள். மின்சாரத் துறையில், முகரம் பண்டிகைக்கு கொடுத்திருக்கும்போது, கிருஸ்துமஸ் பண்டிகைக்குக் கொடுத்திருக்கும் போது, இந்திய நாட்டிலே தீபாவளிக்கு முன் பணம் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமானதல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்த வேண்டும், சமாளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் எண்ணூர் சென்று பேசிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, எங்களைக் கைது செய்துகொண்டு போனார்கள். பலரைக்

176 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு
நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை
அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 ஜனவரி 6]

கைது செய்திருக்கிறார்கள். பிறகு அவர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே மின்சார ஊழியர்கள் ஏறத்தாழ 3,600 பேர்கள் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போராட்டங்கள் முடிந்த பின்னர், பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. வழக்குகளை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சட்டமன்றம் கூறுவதற்கு முன்னால் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பல வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. 122 பேர்கள் மீது வழக்குகள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 9 ஆம் நெதி தூத்துக்குடிக்கு அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று உத்தரவு. அந்த உத்தரவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்குப் பழைய நிலைமைகளை உண்டாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வளவு தராளமாக மனம் உவந்து ஒத்துக்கொண்ட அமைச்சர் அவர்கள், சிலரைப் பழிவாங்கியிருக்கிறார்கள். சில தொழிலாளர்கள் எண்ணூரிலிருந்து தூத்துக்குடிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் ஈரோட்டிலிருந்து தூத்துக்குடிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றார்கள், சிலர் நெய் வேலியிலிருந்து மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள், திருச்சி, பேசின் பிரிட்ஜ், திருநெல்வேலி பகுதிகளிலிருந்து மாற்றப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இப்படி பல டிரான்ஸ்ஃபர் உத்தரவுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி சாதாரண தொழிலாளர்களை, கிளார்க்குகளை வெளியூர்களுக்கெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து இந்த உத்தரவுகளைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 7.30)

இது ஒன்றும் புதிய முறையல்ல. முதலில் பல தொழிலாளர்களை மாற்றுவது; பிறகு அரசாங்கத்திற்குக் கோபம் தீர்ந்தால், மீண்டும் அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பழைய இடத்திற்குக் கொண்டு வருவதென்பது சாதாரண நடவடிக்கை தான். தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அப்படிப்பட்ட அச்சுறுத்தல் இருந்தால் தான், அவர்கள் மீண்டும் போராட்டம் நடத்தமாட்டார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கும் முறை அது. ஆனால் இப்போது மாற்றப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இன்னும் பழைய இடங்களுக்குத் திரும்பி வரவில்லை.

179 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு
நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை
அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

சீப் இன்ஜினியர் அவர்கள் ஒரு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

"No. 2121/L2/1-71-1, dated 22nd September 1977. It has been represented by the Branch Secretary of Tamil Nadu Electricity Board Anna Thozhilalar Sangam that the following six temporary workers are under orders of transfer out of E.T.P.S. and he has requested to retain them at Ennore itself as they are the office-bearers of the above Union"

நான் இதைக் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் ஓர் அரசாங்கத்திற்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையில் நல்ல உறவு நீடிக்க வேண்டும். அதற்கு இப்படிப்பட்ட உத்தரவுகளை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அண்ணா தொழிற் சங்கத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல், கம்யூனிஸ்ட் தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும், வேறு எந்தத் தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட உத்தரவுகள் கொள்ள மனதோடு அவர்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி அவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்லும்போது, ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அமைச்சராக இருந்த நேரத்திலும், மூப்பினராக இருந்த நேரத்திலும், நானும் அவரும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்காக சட்ட மன்றப் பேரவையில் வாதாடி, வாதாடி எத்தனையோ சலுகைகளைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறோம். இன்னமும் பல சலுகைகள் கொடுக்கப்படாமல் விட்டுப் போய்விட்டன. இன்றையதினம் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பு வகிக்கும்போதே, அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரயில்வே இலாகாவிலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு 'பாஸ்' கொடுக்கிறார்கள். போக்குவரத்துத் துறையிலே வேலை செய்கின்றவர்களின் பிள்ளைகள் படிப்பதற்காக பள்ளிகளுக்குப் போக 'பாஸ்' கொடுக்கிறார்கள். மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு இலவசமாக மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். இது பல பேருக்குத் தெரியாது. எங்கே அப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறதென்றால், திட்டப் பணிப் பகுதிகளில் அப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறது. எங்கெங்கே குவார்ட்டர்ஸ் இருக்கிறதோ அங்கே 30 மூனிட்டிகள் இலவசமாக அனுமதிக்கிறார்கள். அந்தத் துறையிலே 18 சதவிகிதம் லைன் லாஸ் என்று கணக்கு எடுக்கும்போது, இந்த சலுகைக்கான 0.05 சதவிகிதம்கூட ஆகாத சூழ்நிலையில், இந்தச் சலுகையையும் அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். மொத்தம் 92,000 தொழிலாளர்களில் 10,000 தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் அந்தச் சலுகையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

[1978 ஜனவரி 6]

மீதமுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு 30 யூனிட்கள் இலவச மின்சாரம் அளிக்கப்படுமென்பதற்கான அறிவிப்பை அமைச்சரவர்கள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் அவர்கள் தங்களுக்கு வீடுகள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் அளித்திருக்கிறார்கள். நிறைய வீடுகள் கட்ட வசதியில்லை, பணமில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி 23.18 இலட்சம் ரூபாய் என்று நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. “Annual Financial Statement”-ல் அந்த விவரம் இருக்கிறது. 23.18 லட்சம் ரூபாய் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு பெரிய இலாகாவிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அது போதுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆண்டுதோறும் பல கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் அந்த வாரியத்தில் ஒரு கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கி, வீடுகள் கட்டி வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலைப் பளுவை எப்படியாவது உயர்த்துவதற்கு முயற்சி நடைபெறுவதாக அறிந்தேன். வேலைப் பளு ஏற்கெனவே எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு, ஒப்பந்தம் ஆகியிருக்கிறது. ஒரு பில் கலெக்டர் 850 சர்வீஸ் கலெக்டர்கள் பார்க்க வேண்டுமென்று இருந்தது. இப்போது 1,100 சர்வீஸ் கலெக்டர்களை அவர்கள் பார்க்க வேண்டுமென்று உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த உத்தரவுகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டும். ஏற்கெனவே உள்ள வேலைப் பளுவை அனுமதித்தால் போதும். அவர்கள் அதைச் சரியாகச் செய்தால், வேலைகள் சுமுகமாக நடைபெறும். எனவே புதிதாக வேலையை உயர்த்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேசின் பிரிட்ஜில் ஒரு எஸ்.இ. இருக்கிறார். நான் இதைத் தவறாகச் சொல்ல வில்லை. வேலை நிறுத்தத்திற்குப் பிறகு அங்கே இருக்கும் தொழிலாளர்கள் டாக்டரிடம் போக வேண்டுமென்றால் கூட, எஸ்.இ. இடம் சீட்டு வாங்கிக்கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்ற நடைமுறையை அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். விடரென்று ஒரு தொழிலாளிக்கு நெஞ்சு வலி வந்தால், அவர் எஸ்.இ. இடம் சீட்டு வாங்கிக்கொண்டு போக வேண்டுமென்றால், அது முறையாகுமா? இதை மாற்ற வேண்டும்.

இந்த இலாகாவின் வரவு செலவுபற்றி சட்டப் பேரவையில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பேசியதாகச் செய்தி பார்த்தேன். ஒரு புள்ளி விவரம் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். 1970-71-லிருந்து மின்சார வாரியத்திலே நஷ்டம்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

வந்துகொண்டிருக்கிறதென்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். நானும், அந்த இலாகாவைப்பற்றித் தெரிந்தவன் என்பதால், லாபம் வந்தது ஓரிரு ஆண்டுகளில் தான் என்பதை அறிவேன். 1970-71-லிருந்து மட்டும் மின்சார வாரியம் நஷ்டத்தில் நடக்கவில்லை. அதற்கு முன்னாலே கூட நஷ்டம் வந்திருக்கிறது. நான் ஏற்கனவே கட்டிப் பட்டியுள்ளனடி, நாம் அதிகமாக விசை ஏற்றங்களுக்கு இணைப்புத் தர வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டதால்தான், அந்த இழப்பு ஏற்படுகிறது. 1970-71-ல் வரவு 61 கோடி ரூபாய்; செலவு 69 கோடி ரூபாய். 1971-72-ல் வரவு 69 கோடி ரூபாய்; செலவு 77 கோடி ரூபாய். 1972-73-ல் வரவு 79 கோடி ரூபாய்; செலவு 91 கோடி ரூபாய். இப்படிப் புள்ளி விவரங்களை அமைச்சரவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றை ஒத்துக் கொண்டார்கள். 1975-76-ல் வரவு 163 கோடி ரூபாய்; செலவு 160 கோடி ரூபாய். அந்த ஆண்டு என் லாபம் ஏற்பட்டது? நல்ல மழை அந்த ஆண்டு பெய்தது. எல்லா நீர்நீர் தேக்கங்களிலும் நீர் நிறைந்தது. நமக்குக் கிடைத்த ஹைட்ரோ பவர் மல்லினால் விசையில் கிடைத்தது. எனவே மழை எப்போதும் பெய்து கொண்டிருந்தால், நமக்கு நஷ்டம் ஏற்படாது. ஆனால் நாம் பல இடங்களில் வாங்கும் மின்சாரத்திற்கு அதிகக் கட்டணம் கொடுக்கிறோம். பல தொழிற்சாலைகளுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதால், நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மேலும் அமைச்சரவர்கள் கொடுக்கும் புள்ளி விவரம் ஓர் அச்சத்தைத் தருகிறது. இதே நிலை நிகழ்குமானால், 1977-78-ல் வரவு 179 கோடி ரூபாயாகவும், செலவு 220 கோடி ரூபாயாகவும் இருக்கும். இந்த நிலை மேலும் நீடிக்குமானால், 1983-84-ல் வரவு 330 கோடி ரூபாயாகவும்; செலவு 415 கோடி ரூபாயாகவும் இருக்கும். ஆக 1983-84-ல் 82 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் அந்த இலாகாவிற்கு வருமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். உண்மையிலே இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்குமானால், எல்லாக் கட்டுகளையும் சேர்ந்தவர்கள் அது குறித்து ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டும். இப்படி புள்ளி விவரத்தைச் சொல்லிவிட்டு, அமைச்சரவர்கள் மேலும் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு நஷ்டத்தையும் சொல்லிவிட்டு, இந்த நஷ்டத்தை ஈடுகட்ட 'டேரிப்'-ஐ மாற்றப் போகிறோமென்று சொன்னார்கள். அங்கேதான் பயமாக இருக்கிறது. 'டேரிப்'-ஐ மாற்றக்கூடாதென்று சொல்லும் கட்சிக்காரரில்லை நான். 'டேரிப்'-ஐ மாற்றத்தான் வேண்டும். இதிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஏழைகளுக்கு அதிகமாக விதிக்கக் கூடாது. தாங்குகிறவர்களுக்கு விதிக்க வேண்டும். அதைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி நான் இதையெல்லாம் சொல்கிற நேரத்தில், இவ்வளவு வருமானம் வரக்கூடிய அந்த இலாகாவிலே நஷ்டம் ஏற்படுகிறதென்ற நிலையில், எதை யெதைச் சரி செய்வது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 ஜனவரி 6]

அந்த இலாகாவிற்கீழ் உள்ள எண்ணூர், பேசின் பிரிட்ட்ஜ், பவர் ஹவுஸ் களுக்கு நிலக்கரியைப் பல இடங்களிலிருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி நிலக்கரி கொண்டு வருவதால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறதென்று புள்ளி விவரம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. எந்த வகையில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறதென்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு பேசின் பிரிட்ட்ஜைப் பொறுத்தமட்டும் சொல்கிறேன். பேசின் பிரிட்ட்ஜ் பவர் ஹவுசுக்கு சிங்கரேனிலிருந்து 15,000 டன் நிலக்கரியும்; சாண்டாவிலிருந்து 8,000 டன் நிலக்கரியும், பெங்கால், - பீஹாரிலிருந்து 8,000 டன் நிலக்கரியும் வருகிறது. அப்படி வரும்போது, ஒரு டன் நிலக்கரிக்கு 140 ரூபாய் அடக்க ஷீடாகிறது. நிலக்கரியின் விலை 75 ரூபாய்; டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ் 65 ரூபாய். ஆக 140 ரூபாய். ஆனால் பெங்கால் பீஹாரிலிருந்து நமக்கு நிலக்கரி வருவது நாம் உருவாக்கியிருக்கின்ற பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன்ச் சேர்ந்த கப்பல்களின் மூலம். ஒரு டன் நிலக்கரி ரயில் மூலம் வந்தால் 140 ரூபாய் செலவாகிறது. கப்பலிலே கொண்டுவந்தால் 240 ரூபாய் செலவாகிறது. ஆக ஒரு டன்னுக்கு 100 ரூபாய் அதிகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே 8,000 டன்னுக்கு, ஆண்டொன்றுக்கு எவ்வளவு ஆகும் என்று கணக்குப் போட்டால் 1.15 கோடி வருகிறது. அந்த அளவுக்கு நஷ்டம் வரும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதில் இன்னொன்றையும் பார்க்கவேண்டும். தனியார் கப்பல்களில் கொண்டுவந்தால், டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ் 165 ரூபாய் டன்னுக்கு, ஆனால் பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன்ச் சேர்ந்த கப்பல்களில் கொண்டு வந்தால், 20 ரூபாய் அதிகம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்கு நஷ்டம் வரக்கூடாதென்பதற்காக அப்படி உத்தரவு இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாக, அந்தக் கப்பல்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சியில்தான் வாங்கப்பட்டன என்று சொல்லமாட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே, எந்த சூழ்நிலையிலே வாங்கினோமென்றால், நமக்கு ரயில்வே வேகன்கள் கிடைக்காத நிலையிலே வாங்கினோம்.

(பிற்பகல் 7-40)

நிலக்கரியைக் கொண்டு வருவதற்காக மத்திய அரசாங்கம் வேகன்களை ஒதுக்கிச் செய்வதில் இக்கட்டான சூழ்நிலை வந்தபோது, கப்பல்கள் மூலமாக நிலக்கரியைக் கொண்டுவருவது என்ற முடிவை எடுத்தோம். அப்படி வரும் போது, ஒரு இலாக்காவில் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நஷ்டம் அடைய வேண்டுமா? பூம்புகார் கப்பல் நிறுவனத்தில் 1975 ஆம் ஆண்டில் இலாபக் கணக்கு காட்டியிருக்கிறார்கள். கப்பலில் நிலக்கரியைக் கொண்டு

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

வருவதற்காக மேலும் கடுதலாக டன்னுக்கு 25 ரூபாய் விறம் ஏன் வழங்க வேண்டும்? வேண்டுமென்றால், பூம்புகார் கப்பல் நிறுவனத்தை மேம்படுத்துவதற்காகத் தனியாக அரசு பணம் கொடுக்கலாம். இப்படி நிலக்கரியைக் கொண்டு வருவதற்காக, இரயிலில் கொண்டு வருவதைவிட கப்பலில் கொண்டு வர அதிகமாக வழங்கி, ஏன் நஷ்டமடைய வேண்டும்? எனவே மின்சார வாரியத்தில் நஷ்டம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையென்று சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது 1,222 பேர் பழி வாங்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: 1,122 பேர்கள்.

THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDAM: I stand corrected. Case law என்னவென்றால் சாதாரணமாக டிரான்ஸ்போர்ட் நடவடிக்கை எடுப்பதென்பது பழி வாங்குவதாக ஆகாது.

Victimisation means one or the other of the following two things:

(1) Punishing an employee for following a trade union which is not to the liking of the management.

(2) Imposing a punishment out of proportion or disproportionate to the offence said to have been committed.

இந்த இரண்டில் ஒன்றின் அடிப்படையில் தண்டித்தால் தான் அது பழி வாங்கப்படுவது என்பதே தவிர, இலாக்காவில் நடவடிக்கை எடுத்தால், அதைப் பழி வாங்குவது என்ற வார்த்தையால் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அது அமைச்சருடைய கருத்தாக இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இது கேஸ் லா. இது வழக்கு என்றதினுடைய தீர்ப்பு.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: போடப்பட்ட வழக்குகள் ஏன் திரும்பப் பெறப்படவில்லை? அது பழி வாங்குவதென்பதாகாதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: Victimisation என்பதற்கு definition சொல்லிவிட்டேன். அதைத் தவிர வேறு எந்த Orbit -ல், அது Victimisation எனும். This is Case-Law.

[1978 ஜனவரி 6]

திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொன்னேன். 1,122 பேர்கள் இன்னும் கோர்ட்டிங்ஸ்டைய சாசற்படியில் ஏறி இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வெறு இடந்திறு மாற்றப் பட்டவர்களும் தங்களுடைய பழைய இடத்திற்குத் திரும்பவில்லை. இப்படிப் பழி வாங்குகிற உணர்வை நிச்சயமாகத் தீர்க்க வேண்டும். வேண்டுமானால் அவைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற அளவுக்குப் பழி உணர்வு இல்லாமல் இருக்கலாம்.

பேசின் பிரிட்டில் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு நிலக்கரியைச் சேர்த்து வைக்கிறோம்? ஆனால் அதற்குத் தக்க பாதுகாப்பில்லை. அது திறந்த வெளியிலேயே இருக்கிறது. வேண்டிய ஆட்களை நாம் நியமித்திருந்தாலும், திறந்த வெளியில் இருப்பதால், ஏராளமாகத் திருட்டு போகிறது. 15 தினங்களுக்கு முன்பு கூட திருந் நடந்திருக்கிறது. அதை அங்குள்ள காவலர்கள் தற்செயலாகத்தான் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அங்கிருந்த காவலர் ஒருவர், வருகிற ஒருவனை எங்கிருந்து வருகிறான் என்று கேட்டபோதுதான், அவன் திருட்டுரிப்பது தெரிய வந்தது. பிறகு அவனை ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துப் போய் வழங்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நடவடம் என்று சொல்லும்போது, இப்படியெல்லாம்தான் நடக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான்.

இன்னொரு நிகழ்ச்சியையும் வருத்தத்தோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சார இலாக்காவில் சீப் இன்ஜினியர் (டிஸ்ட்ரிபியூஷன்) என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் அகில்டெண்ட் இன்ஜினியராக இருந்த காலத்திலிருந்து எனக்குப் பழக்கப்பட்டவர். தனிப்பட்ட யார் மீதும் குறை சொல்லுவதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடந்துவிட்டன என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். அதை நான் ஊழல் என்ற வார்த்தையால் சொல்லவில்லை. அவருக்கு நடந்திருப்பது என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஊழலை அடர்ந்துவதுதான் எங்களுடைய இலட்சியம் என்று சொல்லுகின்ற ஆட்சியிலே இப்படி நடக்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். அதற்கு முன்னால் இருந்திருந்தாலும், அதைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கட்டிக்காட்டுகிறேன். சீப் இன்ஜினியர் (டிஸ்ட்ரிபியூஷன்) சுற்றுப் பயணம் செய்து வந்து சொல்லி, சுற்றுப் பயணம் படி வாங்கியிருக்கிறது. அரசியல் வாதிகள் சுற்றுப் பயணம் சென்று, அதற்கான படி வாங்கினாலே தப்பு என்று சொல்லி, இந்த ஆட்சியிலே ஊழலை ஒழிக்க வேண்டுமென்று எம். எல். ஏ. க்களையே

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

கைது செய்து, நீதி மன்றத்திலே நிறுத்தி கண்டிஷனல் பெயில் போடப்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். உதாரணமாக, திரு. ஏ. எம். ராஜ் அவர்கள் என்றைக்கோ 88 ரூபாயைத் தவறாக வாங்கிவிட்டார் என்பதற்காக அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அவரைக் கைது செய்து, சிறையில் அடைத்து, நீதி மன்றத்தில் நிறுத்தினார்கள். மின்சார இலாகாவிலே சீப் இன்ஜினியர் (டிஸ்ட்ரிபியூஷன்) அவர்கள் வாங்கிய டி.ஏ. பில்லில் தவறு நடந்திருக்கிறது. அது பற்றி ஒரு மெமோவை 271-பி-2-77, நாள் 16-3-1977 நாளிட்ட மெமோவாக அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதற்கு திரு. வெங்கடசுப்பிரமணியம் என்ற அக்ஷண்ட்ஸ் ஆபீசரை விசாரணை அதிகாரியாகப் போட்டு விசாரித்திருக்கிறார்கள். அவருடைய கண்டுபிடிப்பு முழுவதும் என்னிடம் இருக்கிறது. நேரமில்லையென்ற காரணத்தால், அதை நான் படிக்க விரும்பவில்லை. நான் மெமோ என்னைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் பார்த்து வேண்டுமானால் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆக டி.ஏ. தவறாகக் க்ளெய்ம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஃபோர்ஜரி நடந்திருக்கிறது. நான்கைந்து மாதங்களில் ரூ. 13,012,30-ஐக் க்ளெய்ம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சீப் இன்ஜினியர் உண்மையாகச் சுற்றுப் பயணம் செய்தது ரூ. 6,426-க்குத்தான். இன்ஜினியர் உண்மையாகச் சுற்றுப் பயணம் செய்தது ரூ. 6,586.30 என்று போர்ஜரி செய்து மேற்கொண்டு பணம் வாங்கியிருப்பது ரூ. 6,586.30 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விசாரணை அதிகாரி சொல்லியிருப்பதில் சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை. மொத்த விவரங்களையும் சொல்லி விட்டு விட்டத்தில் அவர் சொல்லுகிறார்.

“From the statement enclosed I find that the Board has been defrauded to a sum of Rs. 6,546.30” என்று சொல்லிவிட்டு அவர் தன்னுடைய முடிவைக் கொடுக்கிறார்.

“From the foregoing it may be seen that there has been false claims resulting in the Board getting defrauded to the tune of Rs. 6,546.30 paise. While I have only attempted to assess the extent of loss to the Board, it needs a thorough investigation in depth by vigilance cell to unearth the full facts since all the records were not made available to me”. என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவருக்கு உரிய தஸ்தாவேஜ்கள் கிடைக்கவில்லையென்றும், இந்தச் சூழ்நிலையில் மேற்கொண்டு தீர விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அதிலே சம்பந்தப்பட்டவருக்கெழுத்தாளர் கொடுத்த ஸ்டேட்மென்டைப் பார்த்தால், மேற்கண்ட செக்கில் பொய் கையெழுத்திருப்பது தெரியும் என்று அவர் ஒத்துக்கொண்டார்.

186 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு
நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை
அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பொய் கையெழுத்திட்டது யார்?

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிப்-இன்ஜினியருடைய ஸ்டெடோ, சிப் இன்ஜினியர் போகாத ஊருக்கெல்லாம் போனதாகச் சொல்லி போலி பில் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அவர் எந்த எந்த ஊர்களுக்குப் போனார் என்ற விவரம் என்னிடம் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் சொல்லுகிறேன். ஆனால் அந்த அளவுக்குத் தவறு நடந்திருக்கிறது. அங்கே யுள்ள சிப் இன்ஜினியர் அதைச் செய்திருக்க மாட்டார் என்று நம்புகிறேன். அவரை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். யார் செய்திருந்தாலும், தவறு தவறு தான். அதை நீர விசாரணை செய்து அதிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழில் மானியத்தின் மீது பேசும் போது, ஏற்கெனவே இருந்த கிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைச் சுட்டிக் காட்டி, அவர்கள் ஆட்சியில் ஒரு கம்பெனி அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய ஒன்பது கோடி ரூபாய் செலுத்தாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார். அதை வசூல் செய்தேயாக வேண்டுமென்றும் சொன்னார். அதை வசூல் செய்வார்கள் என்ற பெருந்த நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனி எது என்று பார்த்தேன். அது மதராஸ் அலுமினியம் கம்பெனி என்பதாகும். அவர்களை எனக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், தி. மு. க. ஆட்சிக் காலத்திலே வசூல் செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்ற கருத்துப்பட அதைச் சொன்னதுதான். ஆனால் உண்மையில் தி.மு.க. ஆட்சியில் அவர்கள் அந்தப் பணத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் அனுப்பியது மட்டுமல்லாமல், அந்த கம்பெனியையே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று 1972 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, மத்திய அரசின் அங்கீகாரத்திற்காக அனுப்பப்பட்டது. அதைப்பற்றி முன்பிருந்த திருமதி இந்திரா காந்தி ஆட்சியில் கவலைப்படாமல் அந்தக் கம்பெனியை தமிழக அரசாங்கம் எடுக்க அனுமதியை வழங்கவில்லை. இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், தி.மு.க.-வுக்கும் அந்தக் கம்பெனிக்கும் தொடர்பு இருக்குமானால், அந்தக் கம்பெனியை அரசாங்கம் எற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அந்த ஆட்சி நினைத்திருக்குமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அதற்குப் பின்னால், அவர்கள் கட்ட வேண்டிய பணத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தப்பட்டது. பிறகு அவர்கள் அப்பீல் செய்தார்கள்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உணர்ப்பினர் இன்னொரு பிரச்சினைக்கு வருவதால் அவருக்குத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். அவருக்கும் எங்களுக்கும் தெரிந்தது, மால்கோ நிறுவனத்தை அரசுடைமையாக்க வேண்டுமென்பது மட்டும்தான். எக்ஸ்ட்ராஷன் பிளாண்டிக்கு 1970 ஆம் ஆண்டோடு . . .

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தயவு செய்து அதை இப்போது சொல்ல வண்டாம். நேரம் ஆகிறது. பதில் சொல்லும்போது சொல்லலாம்.

(பிற்பகல் 7.50)

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சட்டப் பேரவையில் சொன்ன பதிலைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சொல்லும்போது, முன்பு இருந்த ஆட்சி தவறு செய்துவிட்டதைப் போல சுட்டிக்காட்டினார்கள். ரூபாய் 9 கோடி இந்த அரசாங்கம் வந்து வசூல் செய்துவிட்டதா? அதைப்பற்றிச் சில பத்திரிகைகள் ஏதோ பேரம் நடந்ததாகக் கூட எழுதியிருந்தன. நான் அதற்குள்ளே துழைய விரும்பவில்லை. அந்த 9 கோடியை வசூல் செய்தே நீருவோம் என்று சொல்கிறவர்கள் ஏன் வசூல் செய்யவில்லை? இப்போதும் சொல்கிறேன், அவர்கள் வசூல் செய்யப்போவதில்லை. பத்திரிகையில் ஏதோ பேரம் நடந்ததாக எழுதியிருந்தார்கள். அதை நான் நம்பவில்லை. மால்கோ வழக்கறிஞர் யார் என்பது எனக்குத் தெரியும். இத்தனை ஆண்டு இல்லாமல் இந்த ஆண்டு திரு. ராகவாச்சாரி என்பவரை அதற்கு வழக்கறிஞராக நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த திரு. ராகவாச்சாரி நமது முதலமைச்சருடைய வழக்கறிஞர்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் எங்கோ போய்க்கொண்டிருக்கிறார். மால்கோ சம்பந்தமான மின் கட்டண நிலுவைகள் குறித்த அந்தக் கோப்பு வந்தபோழுது, அதையும் குறிப்பாக ரூபாய் 7 கோடிக்கு மேலான அபராதக் கட்டணத்திற்கான பில்லைத்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6]

தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டு, அந்தக் கோப்பு அப்படியே வைக்கப்பட்டு, எந்தவிதமான உத்தரவும் போடாமல், சென்ற ஆட்கில் காலத்திலிருந்து அப்படியே இருந்தது. அதற்குப் பிறகு இப்போது அந்த அபராதக் கட்டணத்தை ரத்து செய்ய முடியாது என்று போட்ட முதல் உத்தரவு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உத்தரவுதான். இரண்டாவதாக, அந்த முதலாளி அப்போதும் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று எவ்வளவோ முயற்சித்தார். அப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கட்டணத் தொகையில் நிறுவனத்தில் பாதித் தொகையையாவது கட்டினால் தான், என்னைப் பார்க்க முடியும், அதற்கு முன்பு பார்க்கமாட்டேன் என்று தெளிவாக மறுத்துவிட்டார்கள். ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு மின் கட்டண நிறுவனத்தைக் கட்டாத காரணத்தால், மின்சாரத் துண்டிப்பு செய்ய வேண்டுமென்று போர்டு மூலமாக அந்தத் தொழில் நிறுவனத்திற்கு உத்தரவு போடப்பட்டது. முதலமைச்சரைச் சந்திக்க முடியாத சூழ்நிலையில் அதே நேரத்தில் பணத்தையும் கட்ட முடியாத அவர்கள் ஹைகோர்ட்டிற்குச் சென்று மின்சாரத் துண்டிப்பை எதிர்த்து 'ஸ்டே' வாங்கினார்கள். அதற்குப் பிறகும் முதலமைச்சரைப் பார்க்க வேண்டுமென்று முயற்சித்தனர். முடியவில்லை. அவர்கள் பிறகு ஆளுநரைச் சந்தித்ததாகக் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திரு. ராகவாச்சாரி அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய குடும்ப வழக்கறிஞர் என்று கூறினார்கள். அது மிகவும் தவறான செய்தி என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு குடும்ப வழக்கறிஞர் யாரும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : எனக்குக் கூட யாராவது வழக்கறிஞர் இருப்பதுண்டு. ஃபாமிலி டாக்டர் என்று இருப்பதைப்போல அந்த அடிப்படையில் இருக்குமென்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பிறர் இதைப் பத்திரிகையில் படிக்கும்போது 'bad motive' தவறான அபிப்பிராயத்திற்கு ஆளாவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் குடும்ப வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் திரு. ராகவாச்சாரி என்பவர் இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 6]

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த வழக்கறிஞர் இந்த வழக்கில் ஆஜராகியிருக்கிறார். அதற்கு 'ஸ்டே' கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிதி மன்றம் 'ஸ்டே' கொடுக்கிறது என்பதை இங்கே பேசக் கூடாது. அமைச்சரைச் சந்திக்கவில்லை என்கிறார்கள். ஆனால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல் வேறு. 'ஸ்டே' வாங்கியது ஆகஸ்ட் மாதம். நோட்டீஸ் கொடுத்தவுடன், 'ஸ்டே' வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இப்போது ஜனவரி மாதமும் வந்துவிட்டது. இதுவரையில் அந்த 'ஸ்டே' ஆர்டரை 'வேகேட்' செய்வதற்கு முயற்சிக்கவில்லையே, ஏன்? கொடுக்கப் பட்டது. டெம்பரரி ஸ்டே. அது 'பெர்மனென்ட் ஸ்டே' ஆவதற்கு . . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்னால் இதைப்பற்றிப் பேசலாம் என்று இருக்கிறேன். இருந்தாலும் சொல்கிறேன், பெட்டிஷன் போட்டாகிவிட்டது. விரைவில் கோர்ட்டுக்கு வர இருக்கிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதில் நான் குறிப்பிட விரும்புவது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தவறு நடந்தது என்று சொல்கிறார்களே, அது ஆதாரமற்றது. அப்போது வேண்டுமானால் சலுகை காட்டினார்கள் என்று சொல்லலாம். ஓராண்டு காலம் இந்த நாட்டிலே ஆளுநர் ஆட்சி நடந்தது. அப்போதாவது வசூலித்தார்களா? வசூலிக்கவில்லை. இப்போதும் அப்பீல்தான். அப்போதும் அப்பீல்தான் செய்திருந்தார்கள். நீங்கள் என்ன செய்தாலும், அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள். ஒரு நாள் டிஸ்கனெக்ட் செய்தால், பல கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும். டிஸ்கனெக்ட் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வதாக அமைச்சர் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. அந்தக் கம்பெனிக்காரர்களுக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கும் ஏதோ இருக்கிறது என்ற பொருளில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஸ்பீக் நிறுவனம் இருக்கிறது. அதில் மானேஜிங் டைரக்டராக இருக்கிறவர் முன்னால் பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் மகன் சஞ்சய் காந்தியின் தயாரிப்பு மாருதி காரின் மெடாஸ் ஏஜண்ட். அவர் அவசர நிலைக் காலத்திலிருந்து இன்று வரையில் ரூ. 3 கோடி ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணம் கட்டவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பல முதலாளிகள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கட்டாத காரணத்தால்தான், இந்த இலாகா விற்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது. ஸ்பீக் நிறுவனத்தின் மானேஜிங் டைரக்டர் இன்னும் அந்தத் தொழிற்சாலைக்கான விற்பனை வரியைக் கட்டவில்லை, இன்னும் அந்தத் தொழிற்சாலைக்கான விற்பனை வரியைக் கட்டவில்லை,

190 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 ஜனவரி 6]

அதற்கான இன்ட்ரஸ்டையும் அதற்குப் போட்ட டியூவையும் கட்டாமல் இருக்கிறார். சாதாரணமானவர்கள் கட்டவில்லை என்றால், உடனே டிஸ்கனெக்ஷன், உடனே நடவடிக்கை என்றெல்லாம் அவசரப்படுகிற நமது அரசாங்கம் இப்படிப் பெரிய கம்பெனிகள் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை? அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்யப்போகிறது?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய நிலையையும் எனக்குப் புரிகிறது. எனக்கு நேரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பேசுவதற்கு பல விஷயங்கள் இருப்பதால் முடிக்க முடியவில்லை. சீக்கிரம் முடிக்க முயற்சிக்கிறேன். இப்படி மின்சார வாரியத்திற்குப் பணம் கட்டாத பெரியவர்களின் பெயர்ப் பட்டியலை உறுப்பினர்களுக்குத் தர வேண்டும். உரை விவாதம் நடக்கும்போது எவ்வளவோ விவரங்களைத் தருகிறார்கள். பெரிய கம்பெனிக்காரர்கள் பணம் கட்டாமல் இருந்து, அவர்கள் பெயரைப் பத்திரிகையில் போட்டால், பாதிக்கப்பட்டவர்கள், ரோஷம் உள்ளவர்கள், மானம் பார்ப்பவர்கள், தங்கள் பெயர்கள் பத்திரிகையில் வந்துவிடுமே என்ற அச்சத்தில் கட்டிவிடக்கூடும். அப்படிப் பணம் கட்டாதவர்களின் பெயரை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் வாய்ப்பை அடுத்த ஆண்டிலாவது செய்து தர வேண்டும். ஏற்கெனவே சொல்லியதைப் போல, நான் சொல்லிய கருத்துக்களை ஏற்றுப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற எனக்கும் பதில் சொல்லவிருக்கிற அமைச்சருக்கும் மின்சார வாரியம் தாய் வீடாக இருப்பதால், அந்தத் தாய் வீடு மேலும் சிறப்பாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை ஏற்று நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, மின்சார வாரியப் பணிகள் மேலும் சிறக்க வேண்டுமென்றும் நாடு பயன்பெற வேண்டுமென்றும் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே இதைப்பற்றிப் பேச இரண்டு நிமிஷம் எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு எலக்ட்ரிசிட்டிக்காக கிரவுண்ட் வாட்டர் சர்ட்டிகேட் வாங்க முடியாமல் விவசாயிகளுக்குச் சரியான முறையில் மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சிலர் மசல் இன்ஜினைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் சர்ட்டிகேட் வாங்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அதைப் பொதுத்தரையில், மசல் இன்ஜின் வைத்து தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள், ஆனால்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம் 191

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

களுக்கு என்ன செய்வது? அந்த மசல் இன்ஜின் வைத்து, நீர் எடுப்பதற்கும் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரப் போகிறேன் என்று அமைச்சர் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது மனத்திற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிரவுண்ட் வாட்டர் சர்ட்டிகேட் ஏராளமானவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. திருச்சி, தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் வறட்சிக் காலங்களில் நேரத்தில் தண்ணீர் வராத காலங்களில் பில்லர் பாயிண்ட்டில் வைத்து தண்ணீர் எடுப்பார்கள். நூற்று நட்டுவிட்டு, சாகுபடி செய்வதற்குத் தண்ணீர் எடுப்பார்கள். இப்போது வெள்ளம் வந்தது. அந்த நேரத்தில் சர்க்காரால் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய முடியவில்லை. பலர், பில்லர் பாயிண்ட் வைத்து, தண்ணீர் உபயோகித்தார்கள். 10 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் நான்கு ஏக்கர் சாகுபடி செய்வதாக இருந்தது. இதையும் கெடுத்துவிட்டால், விவசாயிகள் என்ன செய்வது என்று பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இதையும் சேர்த்து வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் எதோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று கருதாமல், தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எனக்கு முன்னே பேசியவர் இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்தது, மத்திய அரசாங்கம் என்ன செய்தது என்று மாறிமாறிப் பேசிக்கொண்டே போனால், அதுதான் ஜனநாயகம். இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் பல விஷயங்களைப் பேச வேண்டுமென்று குறித்து வைத்திருந்தேன். இரண்டு நாட்களாக எங்கள் கட்சிக் கூட்டங்களுக்குப் போகவேண்டியிருந்ததால், இங்கே பேச முடியவில்லை. எனக்கு அரை மணி நேரம் கொடுத்தால், அதைச் சொல்லிவிடுவேன். நேரமில்லாததால், இதை மட்டும் கூறி, இதை அரசாங்கம் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, விடை பெறுகிறேன்.

(பிற்பகல் 8.00)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு, பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவைகள் அத்தனைக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்கிற ஆவனும் ஆர்வமும் எனக்கிருந்தாலும், இருக்கிற நேரத்தைப் பார்க்கிறபோது, இன்று அத்தனை கருத்துகளுக்கும் பதில் சொல்லித் தீரமுடியுமா என்று நான் நிச்சயமாக அஞ்சுகிறேன். எனவே முக்கியமான சில பிரச்சினைகளுக்கு மட்டும் பதில் தர இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அதனால் சிலவற்றை நான் விட்டுவிடுவேன்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6]

என்றோ, புறக்கணித்து விடுவோன் என்றோ கருதத் தேவையில்லை, இங்மே
யொரு விதியைப்பின்பாணவகளை இந்த அரசு பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை
எடுத்துப் என்பதை முதலிலேயே உறுதிப்பாற்றியாகக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், அதிலும் குறிப்பாக அருமை நண்பர் திரு. விராசாமி அவர்களும், நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்களும் நண்பர் திரு. திராவிடமணி அவர்களும், இன்னும் மற்றவர்களும் மின் வாயத்தின் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்கள் சிலர் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டதாகப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். முதலாவதாக அந்தப் பிரச்சினையை முடித்துவிடலாம் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் இதுதான் பெரியார் வழியா, அண்ணா வழியா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விருப்பமு் தெல்லாம், தந்தைப் பெரியார் அவர்களோ, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களோ, கவிப்பாடு என்று வருகிறபோது, எவ்வளவு கண்டிப்பாக இருந்திருக் கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடவதற்கில்லை.

கடிரி நாயுடல் மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், எனக்கு திடீரென்று ஒரு செய்தி வந்தது. அது என்னவென்றும், பேசின் ரிசிட்ஜி ஷான் மின் ஏற்பாத்தி நிலையத்தின் திடீர் வேலை நிறுத்தத்தில் தொழிலாளர்கள் செயல்படுத்தார்கள் என்பதுதான் அந்தச் செய்தி. இதைப் பொறுத்த உறையில், என்னை நான் ஆரம்பத்திலேயே தெரிவித்திருக்கொண்டிருப்பேன். போக்குவரத்து நிறுவனமாக இருந்தாலும்கூட, மின்சார வாரிய மாக இருந்தாலும் சரி, இவையகனெல்லாம் பொது மக்களுக்குப் பயன்படுகிற நிறுவனங்கள். மருத்துவ மனைகளுக்கு குடிதண்ணீர் வசதிக்காக, விளக்கு வசதிக்காக, வீட்டு வசதிக்காக என்றெல்லாம் மின்சாரம் எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பது மெலைய உறுப்பினர்கள் அறியாததல்ல. ஆகவே ஒரு பொதுத் துறை நிறுவனத்தில், அதிலும் குறிப்பாகப் பொது மக்களுக்குப் பயன்படுகிற ஒரு துறையில், எத்தனையோ முன்னறிவிப்பும் தீர்மானம் வேலை நிறுத்தம் செய்வதென்பதை நான் தொழிற் சங்கத் தலைவராக இருந்தபோதும் எற்றுக்கொண்டதில்லை, அமைச்சராக இருந்த போதும் எற்றுக்கொண்டதில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவரையில் நான் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது, இப்படித்தான் திடீரென்று ஒரு நாள் போக்குவரத்துத் துறையைச் சார்ந்த வடபழனி டெப்போவில் வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள். அப்போதும் நான் கடுமையாகத்தான் இருத்திருக்கிறேன். பொதுமக்கள் பயன்படுத்தும் முக்கியமான துறையில் திடீர் வேலைநிறுத்தங்களை நாம் அனுமதிப்போமானால்,

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

எந்த நேரத்தில் எந்த நிறுவனம் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்ல முடியாத நிலையும். அதனால் பொதுமக்கள் மிகுந்த பாதகத்திற்கு உள்ளாகிற நிலையும் ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்த காரணத்தால்தான், ராஜஸியேயே அக் கைய ஒழுங்கின்மைக்கு ஒரு முற்றப்பள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று கருதி, இந்த விவகாரத்தில் அரசு சற்று உடனடியாக நடவடிக்கைள்ளவேண்டி வந்ததே தவிர, வேறெதுவுமில்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், அந்தத் தொழிலாளர்கள் சில கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகள் ஒன்றும் பெரிய கோரிக்கைகள் அல்ல. குறிப்பாக தீபாவளித் து முன்பணம் வேண்டும் என்று அவர்கள் வைத்த கோரிக்கை ஒரு பெரிய கோரிக்கை அல்ல. ஆனால் மின் வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த ஓராண்டு மாவத்தில் தொழிலாளர்களின் ஊதிய உயர்வு காரணமாகவும், பற்றாக்குறையேனாலும் தொழிலாளர்களுக்குத் தாவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதுவும் குறிப்பாக ஜூலை மாதம் முதல் அக்டோபர் மாதத்திற்குள்ளாக மட்டும் ரூபாய் 7.21 கோடி செலவு செய்யும்படியாகிவிட்டது. இது அவர்களுக்கு அளித்த ஊதிய உயர்வு காரணமாக மட்டும் ஏற்பட்ட செலவு. ஆகவே அந்தக் காலகாலம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிற் சங்கங்களோடு பேசும்போது, "தீவான் போனஸ் அங்கீகரிக்கப்பட்டு தொழிற் சங்கங்களோடு பேசும்போது, "தீவான் போனஸ் வாங்கிக்கொள்கிறீர்களா அல்லது தீபாவளி முன்பணம் வாங்கிக் கொள்கிறீர்களா" என்று கேட்டோம். போனஸ் என்பது எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய ஒன்று. ஆனால் தீபாவளி முன்பணம் என்பது எல்லோருக்கும் கிடைக்காது. காரணம், ஏற்கெனவே பல பண்டிகைகளுக்கும் கிடைக்காத முன்பணம் வாங்கியவர்களுக்கு இந்தத் தீபாவளி முன்பணம் கிடைக்காது. ஆகவே அவர்களும் போனஸ் வாங்கிக் கொள்கிறோம், பிறகு வேண்டி மின்ஸ் பார்த்து, தீபாவளி முன்பணம் பற்றிப் பேசுவோம் என்றார்கள். இதைத்தான் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். தீவாகத்தைப் பொறுத்தவரையில், போனஸ் தருவது என்றால், சமார் 4 கோடி ரூபாயாகும். ஏனென்றால் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் போனஸ் தந்தாக வேண்டும். ஆனால் தீபாவளி முன்பணம் தருவது என்றால், சமார் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவுதான் ஏற்படும். ஆகவே நாங்கள் தீபாவளி முன்பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, போனஸ் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கலாம். மின் வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், யார் வேண்டுமானாலும், எந்தப் பண்டிகைக்கும் முன்பணம் வாங்கலாம் என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. எனவே பண்டிகைக்காக ஏற்கெனவே பலர் முன்பணம் வாங்கிவிட்டார்கள் ஆகவே தீபாவளி முன்பணம் என்று வாங்கினால், பல தொழிலாளர்களுக்கு

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1978 ஜனவரி 6]

ஆதனால் நன்றாக இருக்காது என்று உணர்ந்த காரணத்தால்தான், அங்கீகரிக்கப் பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் இந்த முடிவுக்கு வந்தன. இதைப்பற்றித் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களிடமும், இண்டஸ்ட்ரியல் ரிலேஷன்ஸ் அட்வைசர் அவர்களிடமும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் பேசின் பிரிட்ஜில் பல ஆண்டுகளாக ஒரு வழக்கம் இருந்து வருகிறதாம். அங்கே உள்ள தொழிலாளர்கள் நிமிசென்று வேலைநிறுத்தம் செய்வார்களாம். உடனே மின் வாரியத்தின் அதிகாரிகள் எல்லாம் அங்கேபோய் அவர்களை உடனே பார்த்து, அவர்கள் கோரிக்கைக்கு இணங்கி, அவர்கள் கேட்பதைக் கொடுப்பார்களாம். அதற்குப் பிறகுதான் அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு, வேலைக்குத் திரும்புவார்களாம். இது 4, 5 முறை அந்த மின் உற்பத்தி நிலையத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி யிலும் இந்தமுறை தான் தொடர்ந்து நடைபெற்றிருக்கிறது என்றும் அங்குள்ளவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நிலையில்தான் நான் சொன்னேன், “இந்த மின் உற்பத்தி நிலையம் நின்றுபோனாலும் பரவாயில்லை. நாம் இத் தகைய வேலைநிறுத்தத்திற்கு எந்தவிதமான ஊக்கமும் தரக்கூடாது” என்று. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் அருமை நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் என் னோடு தொடர்பு கொள்ள முயன்றிருக்கிறார். அவர்களுக்கும் அப்போது ஒன்றைச் சொன்னேன். “தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபட வேண்டுமென்ற உங்களின் உணர்வைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனாலும் அதே நேரத்தில் ஒரு பொது நிறுவனத்தில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும் தேவை என்பதைப் புறக்கணித்துவிடக் கூடாது. தொழிலாளர்கள் இதை உணரச் செய்ய வேண்டும். இதைச் செய்ய வேண்டியது உங்கள் கடமை” என்று அவரிடம் குறிப்பிட்டேன்.

பேசின் பிரிட்ஜ் நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே உள்ள தொழிலாளர்கள், தங்களின் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைப் பற்றிக்கூடக் கவலைப்படுவதில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழி லாளர்களானாலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களானாலும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களானாலும், இவர்கள் யாரும் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. எனவே நினைத்தால் வேலைநிறுத்தம் செய்வது என்கிற போக்கு மின்சார

1978 ஜனவரி 6]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

வாரியத்தில், மின்உற்பத்தி நிலையங்களில் இருப்பது எந்த ஆட்சிக்கும் நல்ல தல்ல; பொதுமக்களின் நம்பிக்கைக்கு ஏற்றதல்ல என்ற காரணத்தால்தான், அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் இதில் கண்டிப்பாகவும், கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்தத்தக்க வகையிலும் முதலில் நடக்க ஆரம்பித்தோமே தவிர, வேறு அல்ல. ஆனால் இன்றைக்குப் படிப்படியாக, அந்த நடவடிக்கையால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் வேலைக்குத் திரும்பவும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சில தொழி லாளர்களை ஊர்மாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஊர்மாற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதையும் ஆராய்ந்து என்ன செய்யலாம் என்றுதான் அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

சில மின் உற்பத்தி நிலையங்களில் பணியாற்றும் மேற்பார்வைப் பொறி யாளர்கள் “சில பேரை வைத்துக்கொண்டு சமாளிக்கவே முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. என்ன செய்வது என்றே புரியவில்லை” என்று வேதனைக்குரல் எழுப்புகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்களும் மற்றவர்களும் கூட இந்த மன்றத்திலே இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அத்தகைய போக்கினை அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் கையாளுகிறார்கள். அவர்களெல்லாம் அரசியல் வாதிக்களைப் பயன்படுத்துகிறார்களே தவிர, அவர்கள் அரசியல் இயக்கத்திலே முழுமையாக ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் அல்ல என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு உத்தரவாதம் கொடுக்க விரும்பு கிறேன். அவர்கள் யாருக்கும் வேலை போகாது. ஆனால் அத்தகையவர்களை வேறு இடத்திலே வைத்துக்கொள்வதன் மூலம் இந்த மின் உற்பத்தி நிலையங்களைக் காப்பாற்ற வழி ஏற்படுமா என்று பரிசீலித்துக்கொண்டிருக் கிறோம். பெரும்பாலானவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லாத வகையிலே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில தொழிலாளர்கள் மீது வழக்கிருக்கிறது என்று இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதுபற்றியும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். யார் யார் வன்முறைச் சம்பவங்களில் ஈடுபட்டார்களோ, யார் யார் தாக்குதலில் ஈடுபட்டார்களோ அவர்களைப் பொறுத்த வழக்குகளைத் தவிர மற்ற வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

196 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[1978 ஜனவரி 6]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மின் வாரியத்தின் தலைவர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட பிறகும் கூட அந்த வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறுவதில் போலீஸ் இலாகாவில் காலதாமதம் ஆகிறது என்ற காரணத்தால்தான், இங்கே குறிப்பிட்டேன். அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் உடனே உத்தரவு போட்டு வட்டார்கள். அவர்கள் உத்தரவுக்குப் பிறகும், அந்தச் செயல் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்டினேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எவ்வளவு தாராளமாக நாங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்ததற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வழக்குகள் எல்லாம் திரும்பப் பெருமல் இருப்பதற்கு, ஒரு வேளை “பிரொகிரூபல் டிபென்” காரணமாக இருக்கலாம். எந்தெந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெறவேண்டுமோ அவைகள் எல்லாம் நிச்சயமாக வாபஸ் பெறப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 94,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகிற இந்த மின் உற்பத்தி நிலையத்தில் கடந்த வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை 4,719. இந்த வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடர்ந்து கைது செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 2,732. இந்த வேலை நிறுத்தத்தையொட்டி வேலையிலிருந்து சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 2,748. இவர்கள் மீது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது என்றால், அதற்குக் காரணம் இந்த அரசின் தொழிலாளர் விரோதப் போக்கு அல்ல. நடவடிக்கைகளுக்கு முக்கிய காரணமே, தொழிலாளர்கள் தங்களின் பொறுப்பை உணர்ந்து பணியாற்ற வேண்டியது அவர்களின் மிக முக்கியமான கடமை என்பதை உணர்த்தவேதானே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பேசிய நண்பர் திரு. கே. எஸ். கணபதி அவர்கள் தனியார் மின் நிறுவனங்களை அரசுப் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்ட பிறகும், அதில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுடைய வேலை நிலைமைகளைத் திருப்திகரமாக, மின் வாரியத்தினுடைய வேலை நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப அமைக்கவில்லை என்ற குறையைச் சொன்னார்கள். அதைக் குறித்து நான் விசாரித்துப் பார்த்ததில், இதுவரை அரசின் சார்பில் சுமார் ஏழு மின் நிறுவனங்கள் தனியாரிடமிருந்து கையகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களை, மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்களோடு இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும், வேலை நிலைமைகளை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று ஒரு குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவின் நிர்வாகத்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு தரீச நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

197

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

(பிற்பகல் 8-10)

திலே வேலை சரியாக்கப்பட்டது. திருச்சி ஸ்ரீரங்கத்திலே அந்தத் தொழிலாளர்கள் விஷயம் மட்டும் இன்னும் சிக்கலிலே இருக்கிறது. என்ன காரணம் என்று கேட்டால், அவர்கள் ஏற்கெனவே ஆர்பிட்டுரேஷனுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆர்பிட்டுரேஷனுக்குப் போகக்கூடாது இன்னொரு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆர்பிட்டுரேஷனுக்குப் போகக்கூடாது என்று 'ஸ்டே' வாங்கியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு ஆர்பிட்டுரேஷனே நடக்கவில்லை. ஆனால் இந்த 'ஸ்டே ஆர்டர்' ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்பிட்டுரேஷன் நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இங்கே மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்தை வரவேற்கிறேன். நிச்சயமாக ஒரு சமரசம் ஏற்படுவதற்குத் துணையாக இருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அரசும் நிலைமைகளைச் சரியாக ஆக்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். வெளிநாடுகளுக்கு அதுவும் குறிப்பாக என்ஜினியர்களை அனுப்புகிறார்கள் என்கிறார்கள். அந்தத் தொழில்பெறாத தொழிலாளர்கள் போய் வந்தால் நல்லது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். தெரிந்த தொழிலாளர்கள் போய் வந்தால் தொழிலாளர்களை அனுப்ப அதை நான் வரவேற்கிறேன். முடிந்தால் தொழிலாளர்களை அனுப்புவதற்கும் இந்த அரசு முயற்சி செய்யும் என்பதையும், அதற்காகப் பாடுபடும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பணியாற்றுவவர்கள், பொறியாளர்கள், தொழில் வல்லுநர்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் டிரெயினிங் தர வேண்டும் என்று அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் நீர் மின் திட்டம் முடிந்து, அனல் மின் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி, பிறகு அணு மின் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் நிலை வரக்கூடுமென்று, நம் பணியாளர்களை இப்போதே பயிற்றுவித்துக்கொள்வது வருகிறபோது, நம் பணியாளர்களை வளர வேண்டும் என்றால் பயிற்சி வேண்டும். நான் ஜப்பான் போனபோது, பார்த்தேன், ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ரிசெர்ச் சென்டர், டிரெயினிங் சென்டர் என்று உண்டு. அங்கு இருக்கின்ற பணியாளர்கள் தொடர்ந்து பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். உற்பத்தி செய்வதை அறிவிக்க இப்படியெல்லாம் ஏசானமாகச் செலவழிக்கிறார்கள். நம்முடைய

என்று பஞ்சாயத்துத் தலைவரிடம் கையெழுத்துப் போட வேண்டும். பஞ்சாயத்திலே ரிஜிஸ்டர் இருக்குமானால், அதிலே கையெழுத்துப் போட்டு வருவது—இப்படி இரண்டையும் இணைத்து அதைச் செய்யலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. வருமானத்தில் 100க்கு 62 பங்கை தெரு விளக்குகளுக்குக் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் செலவழிக்கின்றன என்றும் ரூ. 5,000-ல் கரண்ட்டிக்குப் போக ரூ. 1,500தான் வருகிறது என்றும் சொல்வியிருக்கிறார்கள். படிப்படியாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற குறைகளைச் சீரமைப்பதற்கு திட்டமிட்டுச் செய்யவிருக்கிறோம். மொத்தமாக இருப்பது 7½ லட்சம் விளக்குகள். நான்கு லட்சம் விளக்குகள் குழல் விளக்குகள், ஒன்றே முக்கால் லட்சம் சாதாரண விளக்குகள், மற்றும் ஒன்றே முக்கால் லட்சம் விளக்குகளைச் சீரமைக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு, அதே நேரத்தில் மின்சார ஊழியர்களையும் வைத்துக்கொண்டு; எந்த அளவுக்குச் சீரமைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் சீரமைப்பதற்கு அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறபோது, பம்ப்செட்டுகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பம்ப்செட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில், நாம் இப்போது ஒரு நிலைமைக்கு வந்து விட்டோம். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கிரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த பம்ப்செட்டுகள் கொடுப்பதிலே கொஞ்சம் நிதானமாக இருந்திருந்தால், நல்லதாக இருக்கும் என்று தான் என்னுடைய கருத்தும் இருக்கிறது. முந்தைய ஆண்டுகளில் 30,000 மெகாவாட், 50,000 மெகாவாட் என்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குக் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். 50,000 மெகாவாட் கொடுத்ததன் விளைவு, இந்த மின்சார வாரியம் இப்போது கிராமப்புற மக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் கஷ்டமிருக்கிறது. நாம் அந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. நமக்கு உற்பத்தி செய்கின்ற வாய்ப்பு குறைந்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி நான் பின்னால் சொல்கிறேன்.

புழம்பெட்டுக்கிரைப் பொறுத்தவரையில் நிலத்தடி நீர் என்னிற்ற காரணத் திற்காக இப்போது நாம் இணைப்புக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திராவிடமணி அவர்களுடச் சொன்னார்கள். வசந்தா என்ற பெண்மணி அவரைப் பார்த்ததாகவும், இன்று வெட்டிப் பணத்தைச் செலவு செய்துவிட்ட பிறகு, இதனையும் படிக்கச் சொல்லுகிறார்களே

[illegible]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6]

ஓரளவுக்கு இணைப்புகள் தரலாமென்று கூறி, 50,000 பம்ப்செட்டுகளுக்கு இணைப்புத் தரலாமென்று தீர்மானித்துள்ளோம். இணைப்புகள் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கெனவே 'போர்ட்' 'கமிட்டி' பண்ணிய ஸ்கீம்களை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று தீர்மானித்தோம். ஆனால் சட்டமன்றப் பேரவை யிலும், மேலவையிலும் பேசிய உறுப்பினர்கள், சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிற பணத்தையெல்லாம் செலவழித்திருக்கிறார்கள்; கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டி, மோட்டார் வாங்கியிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் அரசு சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மின்சாரப் பம்ப்செட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கேட்டு, இரண்டு லட்சம் மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதில் 90,000 மனுக்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயிருந்து பெண்டிங் காக இருக்கின்றன; மற்றவை பிறகு வந்தவை என்று சொன்னதாக நினைக் கிறேன். 90,000 மனுக்களில் எந்தெந்த ஆண்டு எவ்வளவு வந்தது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். நான் அறிந்த வரையில் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வந்த விண்ணப்பங்கள் பெண்டிங்காக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வந்த விண்ணப்பங்களுக்கெல்லாம் இணைப்பு கொடுத்துக்கொண்டே வந்தோம். அதற்காக எல்லா மனுக்களும் இந்த ஆண்டுதான் வந்திருக்கின்றன என்று நான் சொல்லவில்லை. 10 ஆண்டுகளாகப் பெண்டிங் என்றால், எந்தெந்த ஆண்டு எவ்வளவு என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: 10 ஆண்டுகளாகப் பெண்டிங் என்றால் பழைய அரசைக் குறை கூறுகிறேன் என்று தவறாகக் கருத வேண்டாம். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் மின் வாரியத்தில் பணியாற்றியவர்கள். எங்கள் இரண்டு பேருக்கும் தாய்விடு என்றுகூடச் சொன்னார்கள். 'அன்ரெம்பூனரேடிவ் ஸ்கீம்' என்று வருவாய் வராத சில திட்டங்களை அப்படியே வைத்திருப்பார்கள். அந்த விவரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது அவ்வளவு தேவையானதென்று நான் கருதவில்லை. இருந்தாலும் உள்ள நிலைமையைச் சொல்கிறேன். 14 பைசா என்று அறிவிக்கப்பட்டதே தவிர, தரப்படவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எல். பலராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 14 பைசா என்று அறிவித்தது சிறு விவசாயிகளுக்குத்தான். சிறு விவசாயிகள் என்பதற்கான சான்றிதழை தாசில் தாரிடமிருந்து பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று உத்தரவுகள் அனுப்பப்பட்டன. அந்த வேலையை எஸ்.இ., அவருக்குக் கீழேயுள்ள அதிகாரிகள், வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் ஆகியோர் சேர்ந்து செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்களென்று இந்த மன்றத்தில்கூடச் சொன்னேன். சிறு விவசாயிகளை முன்வந்த,

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அந்தச் சான்றிதழை வாங்கிக் கொடுத்தால், 14 பைசா போடலாமென்று உத்தரவு இருக்கிறது. 14 பைசா என்று எந்தத் தேதியிலிருந்து உத்தரவு இருக்கிறதோ அந்தத் தேதியிலிருந்து செலுத்தப்பட்ட அதிகத் தொகையை வருகிற பில்களிலே கழித்துக்கொள்ளலாம். ஆகையால் அவர்கள் நிச்சயமாக பாதிப்புக்கு ஆளாகமாட்டார்கள். ஆனால் அந்தச் சான்றிதழைப் பெற வேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் பேசும்போது, மீட்டர் களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மீட்டர்கள் பந்தயக் கட்டணத்தைப்பற்றி மிகவும் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். மீட்டர்களைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் செவ்வையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாமென்று இருக்கிறோம். அதுவும் குறிப்பாக ஈரோடு, திருச்சி மின் திட்டங்களில் அவற்றைப் பரிட்சார்த்தமாக வைப்பதென்று முடிவெடுத்திருக்கிறோம். அதாவது ஒரு வட்டாரத்தை 3 பகுதிகளாகவோ, 6 பகுதிகளாகவோ பிரிக்க வேண்டும். மின்சாரத் துறை ஊழியர்களில் நன்றாக மீட்டர்களைப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களை ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அனுப்ப வேண்டியது. அவர்கள் அந்த மீட்டரைப் பார்த்துச் சரியான கணக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த மீட்டர்களின் நிலைமையைப் பற்றியும் எழுதி அனுப்பவேண்டும். மீட்டர் ஓடவில்லை அல்லது வேகமாக ஓடுகிறது அல்லது ரிப்பேர் ஆகிவிட்டது அல்லது மீட்டர் இல்லாமலேயே தனி கணக்கெடுப்பு போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று மீட்டரைப்பற்றிய தகவல்கள் அனுப்பவேண்டும். அப்படி தகவல் கிடைத்த இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குள் அந்த மீட்டரை டெஸ்ட் பண்ண வேண்டும். டெஸ்ட் பண்ணி மீட்டரை மாற்ற வேண்டுமென்றால், உடனடியாக மீட்டரை மாற்ற வேண்டும். அதற்கு தனி ஸ்குவாட்கள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்த முறை இந்த மீட்டர் ரீடர்களை வேறு ஏரியாவிற்கு அனுப்ப வேண்டும். வேறு ஏரியாவில் இருக்கிறவர்களை இந்த ஏரியாவிற்கு அனுப்ப வேண்டும். ஒரே ஏரியாவில் குறிப்பிட்டவர்கள் இருந்தால், கவுண்டர் செக் இருக்காது. எனவே அதையும் மாற்றலாம். அவர்களை ரொடேஷன் முறையில் அனுப்பலாம். மேலும் ரொடேஷன் செக்கிங் ஸ்குவாட் போடுவதாக இருக்கிறோம். சரப்பிரைஸ் ஸ்குவாடைப் பலப்படுத்த இருக்கிறோம். இந்த அளவுக்கு மீட்டர்களைப் பொறுத்த வரையில், பலவிதமான புகார்களும் வராமலிருப்பதற்கு என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் செய்வதற்குத் திட்டமிட்டு வருகிறோம். அநேகமாக மார்ச் மாதம் முதல் தேதியில் ஈரோடு, திருச்சி மின் திட்டத்தில், தொழிலாளர்களுடன் பேசிய பிறகு, இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரலாமென்று இருக்கிறோம். ஏனென்றால் மின் வாரியத்தின் வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 200 கோடி. அவ்வளவும் மீட்டர்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6]

மூலமாக வருகிறது. மீட்டரில் 5 சதவிகிதம் 'எரர்' என்றால், 10 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும். எனவே மீட்டரை ரொம்பவும் கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியமென்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக கத்திரிக்காய் விற்கிறவர்கள்கூட சரியாக எடை போடும்போது, மின்சார வாரியம் மீட்டர்கள்பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருப்பது சரியானதல்ல என்பது மட்டுமல்லாமல், மீட்டர்களைச் சரி செய்து, சரியான கணக்கெடுத்து, சரியாகப் பில் போட்டு, அதைப் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்கும், மின் வாரியத்தில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கும் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த இந்த அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 8-30)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள், ரூரல் எலெக்ட்ரிசிட்டிக்ஷன் கார்ப்பரேஷன் கடன் கொடுப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து ஒரு பகுதிக்கு நிதி ஒதுக்குகிறார்கள். அதிலே பார்ட்டீஸ் ரெடியாக இருக்க வேண்டும். பணத்தை ஏன் செலவழிக்கவில்லை என்றால், சில பகுதிகளுக்கு, அவர்களே குறிப்பிட்டதைப்போல் நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அடுத்து, மார்க் மாதம் பார்த்து, அவர்கள் அந்தப் பணத்தைத் தருகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் 1975-76 ஆம் ஆண்டுக்கான கணக்கைச் சொன்னார்கள். லோன் என்பது 20.49 கோடி ரூபாய். அமெளன்ட் ரிஸீஸ்ட் 13.6 கோடி ரூபாய். செலவழித்தது ரூ. 9.59 கோடி. அவர்கள் மார்க்சில் கொடுத்தது ரூ. 2.7 கோடி. அதை வாங்கி என்ன செய்ய முடியும்? திருப்பித் தருவது வட்டி தான். கடன் பணம் அல்ல. கடன் பணத்தைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் திருப்பித் தரப்படவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1976-77-ல் ஆர்.ஈ. சி. நமக்குத் தந்தது ரூ. 2 கோடி. ஆனால் ரூ. 2.41 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம். தெளிவாகக் கணக்கு வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படித் தனியாகக் கணக்கு வைப்பதிலே நமக்குச் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், ஏற்கெனவே கொடுத்த சர்வீஸ் இருக்கிறது, இதன் மூலம் கொடுத்த சர்வீசும் இருக்கிறது. இரண்டுக்கும் தனியாகக் கணக்கை வைப்பதைவிட, எந்தெந்த சர்வீஸ் என்று மார்க் பண்ணி வைத்திருக்கிறோம். அதை அவர்கள் கேட்கிறபோது, கொடுக்கிறோம். ஆனால் செலவுக் கணக்கு சரியாகத் தரப்படுகிறது. அவர்கள் கடன் பணத்தைக் கொடுக்கிறபோது,

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அவர்களே அதிகாரிகளை நியமித்து சரியாகச் செலவு செய்கிறார்களா என்று பார்க்கிறார்கள். அங்கே இருந்துகொண்டு நாம் கேட்டதையெல்லாம் தருகிற நிலையில் அவர்கள் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கணபதி அவர்கள் லைன் லாஸ்-ஐப்-பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். லைன் லாஸ் 18.3 சதவிகிதம். 1971-லேயும் அதுதான் இருந்தது. நடுவிலே சில வருடங்களில் ஏறியது. அதற்கப்புறம் சில வருடங்களில் இறங்கியது. ஒரே நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நிலையாகத்தான் இருந்தது என்பதை அறிய அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதற்கிடையிலே எவ்வளவு லைன்கள் போடப்பட்டன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் அதை ஒரு பெரிய சாதனையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். எல்.டி. லைன்களைப் பொறுத்தவரையில், 1971-72-ல் 1.39 இலட்சம் கிலோ மீட்டர்கள் இருந்தன. 1976-77-ல் 2.10 இலட்சம் கிலோமீட்டராக உயர்ந்துவிட்டது. கிட்டத்தட்ட இரண்டு மீட்டர்கு லைன்கள் கூடியிருக்கிறது. அப்படியானால், லைன் லாஸ் மேலும் அதிகமாகி யிருக்க வேண்டும். ஆனால் கடந்த ஆண்டுகளில் மின்சாரத்தை அனுப்பக் கூடிய டிரான்ஸ்மிஷன்களுக்காக நிறையச் செலவு செய்து அதைக் குறைத் திருக்கிறோம். 1974-75-ல் டிரான்ஸ்மிஷனுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 13 கோடி ரூபாய். 1977-78-ல் 32½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, லைன் லாசைக் குறைத் திருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை எடுத்துச் செல்லுகின்ற சாதனங்களான பவர் லைன் சப்-ஸ்டேஷன்கள் போட்டு, அந்த மின்சார இழப்பைக் குறைப்பதற்குத் திட்டமிட்டு நடவடிக்கை எடுப்பதன் காரணமாக ஓரளவுக்குக் குறைக்க முடிந்திருக்கிறது. இன்னும் இதை எவ்வளவு சிறப்பாகக் கட்டுப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த அரசும், மின்சார வாரியமும் பாடுபடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல மின் உற்பத்தித் திட்டங்களைப்பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் முதலிலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே இருக்கிற மின் உற்பத்தித் திட்டங்களை நாம் சிறப்பாக நடத்த வேண்டும். அதற்கடுத்து, புதிதாகப் போடுகிற மின் திட்டங்களுக்கு விரைவாக அனுமதி யைப் பெற வேண்டும். மூன்றாவதாக, அனுமதியைப் பெறுகிற திட்டங் களை விரைவிலே நடத்தி முடிக்க வேண்டும். இதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் இன் னொன்றையும் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்

206 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6]

திட்டங்கள் போடவில்லையா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ஏராளமான மின் உற்பத்தித் திட்டங்களைப் போட்டார்கள் என்ற புள்ளி விவரங்களை யெல்லாம் கொடுத்தார்கள். நான் அவற்றுக்குப் பிறகு வருகிறேன்.

“எண்ணூர் அனல் மின் நிலையம் ஏற்கெனவே நடைமுறைப்படுத்தப் பட்ட திட்டம். அந்தத் திட்டத்திலே போதிய அளவு மின்சாரத்தைப் பெற முடியவில்லை. பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன” என்று திரு. கணபதி அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். குறிப்பாக, நான்காவது யூனிட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, மூன்றாவது யூனிட்டில் அதற்கான நிர்மாணப் பணிகளைச் செய்வதற்கு முன்பாகவே நான்காவது யூனிட்டைத் துவக்கியதால்தான், சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன” என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு நீர் மின் திட்டங்களில் உற்பத்தி மிகவும் குறைவு. ஆகவே இரண்டு ஜெனரேட்டர்களைத் துவக்கினால்தான் மின்சாரம் வழங்க முடியும் என்ற அளவிலே மூன்றாவது திட்டத்தில் ரிப்பேர் வேலையை எடுத்துக்கொள்ளாமல் நான்காவது யூனிட்டை எடுத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு மூன்றாவது யூனிட் வருகிறது. இந்த மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிக்கல் நிறுவனத்தாருடன் சேர்ந்து செய்யப்படுகிறது. இதில், யார் யாருடன் கன்சல்ட் பண்ணுகிறார்கள் என்றுகூடக் கேட்டார்கள். இதில் கன்சல்ட் பண்ணுகிறோம் என்று சொல்லுவதைவிட ‘ஜாயின்ட் எஃபர்ட்’ என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிக்கல்ஸ் நிறுவனத்தாரும், எண்ணூரில் பணியாற்றும் நம்முடைய பொறியாளர்களும் சேர்ந்து ஓரளவுக்கு மேம்பாடுகளைக் கையாண்டதன் காரணமாக மூன்றாவது யூனிட்டைப் பொறுத்தவரையில், 1974-75 ஆம் ஆண்டில் எவ்வளவு நேரம் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று பார்க்கும்போது, 42.5 சதவீதம் என்றிருந்தது, 1976-77 ஆம் ஆண்டு, 80.7 சதவீதம் என்று அதிகமாகியிருக்கிறது. நான்காவது யூனிட்டைப் பொறுத்தவரையில், 51.7 சதவீதமாக இருந்தது 61.1 சதவீதமாக ஆகியிருக்கிறது. ஐந்தாவது யூனிட்டைப் பொறுத்த வரையில், இன்னும் பிரச்சினைகள் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கின்றன. அதிலே ட்யூப் பங்சர் ஆகிவிட்டது. ஐந்தாவது யூனிட்டை 1978 ஆம் ஆண்டிலேதான் ரிப்பேர் செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற டி-மினரலைசிங் இயர் கிரந்தில் எந்தவிதமான தவறுமில்லை. அதுதான் எல்லா பாய்லர்களுக்கும் தண்ணீர் அனுப்புகிறது. இந்த ஐந்தாவது யூனிட் ஒன்றுதான் ரிப்பேரில்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம் 207

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

இருக்கிறது. மற்ற நான்கும் நன்றாக இருக்கின்றன. டி-மினரலைசிங் பிளான்ட்டில் எந்தவிதமான சிக்கலும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், எண்ணூர் அனல் மின் திட்டத்திலே ரிப்பேர் செய்வதற்காக நமக்கான செலவு 97 இலட்சம் ரூபாய். இதிலே பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிக்கல் நிறுவனமும் சேர்ந்திருக்கிறது. நாங்கள் சொன்னோம். “நீங்கள் இதனால் சில அறிவைப் பெறுகிறீர்கள். மேலும் தொழில் துட்பத் துறையில் பயிற்சி பெறுகிறீர்கள். ஆகையினால் ஒரு பகுதி செலவை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிக்கல்ஸ் நிறுவனத் திட்டம் கூறினோம். அதற்கு அவர்கள் ரூ. 14.5 இலட்சத்தை அளிப்பதாக திட்டம் கூறினோம். ஆகவே இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, இதை ‘ஜாயின்ட் எஃபர்ட்ஸ்’ என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எண்ணூர் அனல் மின் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சிறந்த முறையில் வருவதற் கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசு எடுத்துக்கொள்ளுமென்று தெரி வித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கல்பாக்கம் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், திரு. அறிவுமுகன் அவர்களும், திரு. வீராசாமி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். கல்பாக்கம் மின் உற்பத்தித் திட்டம் 1973-74-லேயே மின் உற்பத்தியைத் துவங்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது 1979-80-ல்தான் வரும் என்கிறார்கள். அது மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், சில கஷ்டங்கள் வந்துவிட்டன. மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், சில கஷ்டங்கள் வந்துவிட்டன. அதற்கு உதவி செய்வதாகச் சொன்ன வெளி நாட்டினர் கூட நமது அனு சேர்த்துக் கொடுக்கப் பிறகு தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்றாலும், விரைவிலேயே அந்த வேலைகளைத் துரிதப்படுத்தி அந்த மின் நிலையத்தின் மூலம் மின் உற்பத்தியைத் தருவார்கள் என்று நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிறோம்.

(பிற்பகல் 8-40)

நம்முடைய மின் உற்பத்தித் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், நாம் பின் தங்கியிருக்கிறோம் என்று நான் சொல்வது ஏதோ வேண்டுமென்றே அவர்களை யெல்லாம் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அல்ல. உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது, நான் வேண்டுமென்றே சொல்லு தாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது அந்த நோக்கம் எனக்கு இல்லை என்பதுதான். உண்மை என்ன என்றால், இருந்த நிதி நிலையில் இதற்காக ஒதுக்கியதில் தான் தகராறு. மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் அதிகமாக்கப்படவில்லை என்று நான் சொல்லியதை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு மின் உற்பத்தி அதிகமான கணக்கைச் சொன்னார்கள். நேற்று

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6]

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசியதை அவர்கள் கூர்ந்து கவனிப்பின் திருப்பார்களானால், இந்தக் குழப்பம் நிச்சயமாக ஏற்பட்டிருக்காது. மின் உற்பத்தி சாதனைகளைப் பொறுத்தவரையில், ஏதோ குறிப்பிட்ட காலத்தில் திட்டம் போட்டு நிறைவேற்ற முடியும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. நீர் மின் உற்பத்தித் திட்டமாக இருந்தால், ஐந்தாறு ஆண்டுகள் ஆகும். அனால் மின் திட்டமாக இருந்தால், ஏழெட்டு ஆண்டுகள் ஆகும். நான் சொல்ல வந்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்கெனவே போடப் பட்ட திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றாகச் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் போட்ட திட்டங்கள் என்ன என்ற கணக்கைத்தான் எடுத்துச் சொன்னேனே தவிர, வேறில்லை. அவர்களே போட்ட திட்டங்களில் மிகப் பெரிய திட்டம் தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டம். மற்றவைகள் 25, 30, 35 மெகாவாட் கணக்கில்தான் இருக்கின்றன. அந்த நிலைமைதான் இருந்தது. அதே நேரத்தில் அவர்கள் மின்சார விஸ்தரிப்புக்கு நிறையச் செலவு செய்தார்கள். சட்டமன்றத்தில் அப்போதே குறிப்பிட்டேன். இப்போது குறை கண்டுபிடிப்பதற்காகச் சொல்வதாக உறுப்பினர் நினைக்க வேண்டியதில்லை. அவர்கள் திட்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

Details of New Schemes taken up after 1969-70. தாதுக்குடி தர்மல்
புரர் பிராஜக்ட், சுருளியாறு, சேர்வலாறு, நெல்லித்துறை ஆகிய திட்டங்கள்
அவை. தாதுக்குடி இன்னும் நமக்குப் பயன் அளிக்கவில்லை. 1969-க்குப்
பிறகு இதுதான் நிலைமை. அவர்கள் உண்மையிலேயே அதைக் கவனிக்க
வேண்டுமென்றால், எவ்வளவு இன்வெஸ்ட் செய்திருக்கிறோம் என்பதைப்
பார்க்க வேண்டும். 1969 முதல் 1975 வரையில் ஆறு ஆண்டுகளில் மின்சார
உற்பத்திகாகச் செலவு செய்யப்பட்டது ரூ. 88.8 கோடியாகும். கிராமப்புற
களாக உள்ள ஊர்களுக்கு லைட் போடுவதற்கு செலவானது ரூ. 102 கோடி.
இந்த ஒரே ஆண்டு 1978-79-க்கு நாம் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிருப்பது
ரூ. 67 கோடி. ஆறு ஆண்டுகளில் மின்சார உற்பத்திக்கு ஒதுக்கப்பட்ட
தொகை ரூ. 88 கோடி. இந்த ஒரே ஆண்டில் செலவு செய்ய உத்தேசித்
திருப்பது ரூ. 67 கோடி. "ரேட் ஆஃப் குரோத்"-ஐ நாம் பார்க்க வேண்டும்.
ஊருக்கெல்லாம் மின்சாரம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை.
'ஃபேஸ்டு புரோகிராம்' ஆகச் 'செய்ய வேண்டும். 1969-ல் ஆரம்பித்த
1971-ல் முடிய வேண்டுமென்றால், எல்லா நிதியையும் அதிலே போட்டுவிடுவ
தால் மற்றவை பாதிக்கப்படுகின்றன. 1971-ல் அது முடியவில்லை. திரு.
விராசாமி அவர்கள் முன்னாள் தலைவர் திரு. வி. பி. அப்பாத்தாரை அவர்களிடம்
பற்றிச் சொன்னார்கள். 1967 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்கு இரண்டாண்டு
களுக்கு முன்பு எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு சார்பில் ஒரு ரிப்போர்ட் வந்திருக்
கிறது. அதில் 1973-74-க்குள் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற எல்லா ஊர்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

1976 ஜனவரி 6]

களுக்கும் மின்சாரம் கொடுத்து விடுவோம் என்று ஏற்கெனவே எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இருந்த நிதியை அதில் போட்டார்கள். அதன் விளைவுதான் இரண்டு வருஷம் மின்சார உற்பத்தியில் தடை ஏற்பட்டது. 1972-73-இருந்த மின்சார வெட்டு நிரந்தரமாகிவிட்டது. 1975 ஆம் ஆண்டு மழை பெய்த காரணத்தால், மின்சார வெட்டில்லை. அன்றிலிருந்து நிரந்தரமாக மின்சார வெட்டு வந்தது. நிரந்தரமாக மின்சார வெட்டு இருந்ததால், 10 வது ஆண்டுவல் பவர் சர்வே கமிட்டி உங்களுக்கு இவ்வளவு தேவையா என்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, 1973-74 கணக்கை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். உங்களுக்கு இவ்வளவு போதும் அல்லவா என்று கேட்கிறார்கள். நாங்கள் முடியாது அதிகமாக வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். மின்சாரம் கிடைப்பது மட்டும் அல்ல பிரச்சினை. இவ்வளவுதான் தேவை என்று அவர்கள் சொல்ல அது முடியாது என்று வாதிட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மின் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்குச் செலவழித்த பணம் ரூ. 88 கோடி என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் கொடுத்திருக்கிற ஆறிக்கையில் பக்கம் 32-33-ல் 1974-75 முதல் 1976-77 முடிய ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தில் மின் திட்டங்களின் பேரிலான செலவும் செலுத்தப்பட்ட திட்டக் காலத்தில் மின் திட்டங்களின் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1974-75-ல் 36.1 மதிப்பீடும் என்று புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. 1974-75-ல் 36.1 கோடி ரூபாய், 1975-76-ல் 52.73 கோடி என்றும் கிட்டத்தட்ட 87 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது என்று புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. மற்ற புள்ளிவிவரம் இல்லை. எனவே வருகிற வருமானத்திற்கு ஏற்ப இந்த ஆண்டு புள்ளிவிவரம் இல்லை. எனவே வருகிற வருமானத்திற்கு ஏற்ப இந்த ஆண்டு ரூ. 630 கோடி என்றால் ரூ. 304 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ரூ. 400 கோடியில் ரூ. 52 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : உறுப்பினர் டோடல் அலாட் மெண்ட் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்வது செக்ஷன்வைஸ் அலாட் மெண்ட். இந்த ஆண்டில் 67 கோடி ஜெனரேஷன் என்றால் 32 கோடி டிரான்ஸ்மிஷன், 11½ கோடி ரூரல் எலக்ட்ரிபிகேஷன் இவற்றைச் சேர்த்து அந்தக் கணக்கில் வரும் என்பதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். ஜெனரேஷனை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறேன். உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர் களுக்கும் தெரியும். அவர் தெரியாதவர் அல்ல. மின் உற்பத்தித் திட்டம் களுக்கு முதலிடம் தரப்படவேண்டியதையும் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். சொல்ல வேண்டுமே என்ற காரணத்திற்காக இதைச் சொல்கிறேன் தவிர,

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே கொள்முதல் கொள்கையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கொள்முதல் கொள்கையைப்பற்றி இந்த அரசும் தீவிரமாகத்தான் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் பலவிதமான தவறுகள் நடைபெறுவதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது. வேண்டாத சாமான்களையெல்லாம் வாங்குவது; வாங்கிய சாமான்களை தேவையில்லாத ஒரு இடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு மறுபடியும் அந்தச் சாமான்களை வாங்குவது; தாங்க முடியாத கம்பெனிகளின் மீது ஆர்டர் போடுவது ஆகியவை என்ற தன்மையை திரு. தங்கப்பாண்டியன் ஏராளமான ஆர்டர்கள் போடுவது என்ற தன்மையை திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் மிக நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு நிறுவனத்தின் மீது ஆர்டர் போடுகிறபோது, அதன் நிலைமை என்ன, அதன் தன்மை என்ன என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த நல்ல யோசனைகள் எல்லாம் எனக்காவது இப்போது கிடைத்திருக்கிறதே என்று அவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே இந்த யோசனைகளை அவர் தெரிவித்து, அந்தக் கருத்துக்களை நிறைவேற்றியிருந்தால், பெருமளவுக்கு மின் வாரியத்தின் நிதியைக் காப்பாற்றியிருக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

மாற்றியிருக்க முடியும் என்று சொன்னார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் 'மால்கோ'வைப் பற்றித் தேவையில்லாமல் பேசினார்கள். மேலவையிலாவது அதைப் பேசாமல் விருக்கலாம் என்று நான் நினைத்தேன். அந்த நிறுவனத்திற்கு இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலைகளைப்பற்றி உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் விளக்கினார்கள். அவர்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் தான் அவர்கள் விளக்கினார்கள். அவர்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, மத்திய அரசு எப்படி அதற்கு உதவி செய்யலாம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசு ஒரு தொழிலை ஊக்குவிப்பது என்பது வேறு. மின்சார வாரியம் தன்னுடைய நிதிநிலையிலிருந்து தானதரும் செய்வது என்பது வேறு. தான் சரியாக இருந்து, தானதரும் செய்தால்கூட, பரவாயில்லை. மின்சார வாரியத்திற்கே இருந்து, தானதரும் செய்தால்கூட, பரவாயில்லை. மின்சார வாரியம் மற்றவர் ஊரெல்லாம் உதவ வேண்டியிருக்கிறபோது, மின்சார வாரியம் மற்றவர்களுக்குத் தானதரும்மும் செய்வது சரியல்ல. எனவே மால்கோ நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூட, அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய கட்டணங்களெல்லாம் உரிய நேரத்தில் வசூலிக்கப்பட்டிருந்தால், இந்த நிலைமையே வந்திருக்காது.

1973-74 ஆம் ஆண்டில் அந்த நிறுவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்த பாக்கி ரூபாய் 7 லட்சம் தான். அதை வசூலிக்க வேண்டாமென்று யார் சொன்னது? 1974-75-ல் மின்சார வெட்டு இருந்தது. மின்சாரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கு அதற்கு அனுமதியும் கொடுத்தார்கள். இந்த அனுமதியைப் படுத்துவதற்கு அதற்கு அனுமதியும் கொடுத்தார்கள். இந்த அனுமதியைப் பயர் கொடுத்தது? அனுமதி கொடுத்தால்தானே, அப்பாதத் தொகை கட்ட

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6]

வேண்டிய அவசியம் அந்த நிறுவனத்திற்கு வந்தது. 1974-75-ல் அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட பீனல் தொகை—அபராதத் தொகை மட்டும் ரூபாய் 7.19 கோடி. அவர்கள் அப்போது மொத்தம் செலுத்தவேண்டியிருந்த தொகை 7.21 கோடி ரூபாய். அதிக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்த அனுமதி கொடுக்காததிருந்தால், இந்த பீனல் லெவி இல்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அப்போது அலுமினியம் இன்றியமையாத பொருள்களில் ஒன்றாக மத்திய அரசாங்கத்தால் அறிவிக்கப்பட்டு, இதை அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லியிருக்கிறது. அப்போதுதான் உற்பத்தி செய்வதற்கு தாராளமாக அரசு உதவ வேண்டும் என்று மத்திய அரசு மாநில அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லியிருக்கிறது. அப்போதுதான் இந்தக் கண்டிஷனோடு மின்சாரத்தைக் கொடுத்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல் அல்ல. இந்த பீனல் தொகையை வருவிக்க முடியாதபடி அந்த நிறுவனம் அப்பீல் செய்திருந்தது. அந்தக் காரணத்தால்தான் அந்தப் பணத்தை அவர்களிடமிருந்து அப்போது வருவிக்க இயலவில்லை. இதுதான் நடந்த உண்மையே தவிர, அதை வருவிக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் எப்போதும் அரசாங்கத்திற்கு இருந்ததில்லை. இது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கே கூட நன்றாகத் தெரியும். நிலைமைகள் இப்படி இருக்கும்போது, அந்த நிறுவனத்தையே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்றுகூட ஒரு எண்ணம் இருந்தது. ஆக உண்மையின் இவ்வாறு இருக்கும்போது, இப்போதைய அரசாங்கம் முன்னாலே இருந்தவர்கள் அந்த நிறுவனத்திற்கு தயவு தாட்சின்யம் காட்டியதுபோல் கூறுவது சரியல்ல என்றுதான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: நான் சொல்வது ஒரு அரசாங்கம் அந்த நேரத்தில் எடுக்க வேண்டிய முடிவுகளை சரியாக எடுத்து நிறைவேற்றி இருந்தால், இந்தப் பிரச்சினையே வந்திருக்காது. முடிவெடுப்பதற்கு என்ன பயக்கம் வந்தது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. 1973-74 ஆம் ஆண்டிலே 7 லட்ச ரூபாய்தான் பாக்கியாக இருந்தது. அப்போதே அதைப்பற்றி ஒன்றும் செய்யவில்லை. 1974-75-ல் 721.64 லட்சம் ரூபாயாக வந்தது. அப்போதும் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. நான் சொல்வதெல்லாம், அலுமினியம் இன்றியமையாத பொருள்களில் ஒன்றாக அறிவிக்கப்பட்டதென்றால், அதற்கு மின்சாரம் அத்தியாவசியமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், கோட்டாவை அதிகப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கலாம். 100 யூனிட் மின்சாரம் கேட்கிற இடத்தில் 150 யூனிட்டைக் காட்டாவாகக் கொடுத்திருக்கலாம்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி அவர்கள் தம் இருக்கையிலிருந்து எழுந்தார்.)

1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால், இதற்கு ஒரு முடிவே இருக்காது. முடிவுரை சொல்லும்போது, இவ்வளவு தூரம் நீங்கள் குறுக்கிடுவது சரியல்ல.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: இப்படியே போனால் சிவராத்திரி தான். நாங்களெல்லாம் வெளியூரிலிருந்து வந்தவர்கள். நேரமானால் சாப்பாடு ஹோட்டலை முடிவிடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பேசும்போது, ஆளுநர் ஆட்சியிலாவது அவர்கள் இந்தப் பாக்கியை வருவித்திருக்க வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். நான் இந்த கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதால், நான் ஏதோ ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்திற்கு வக்காலத்து வாங்குகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். நான் வக்காலத்து வாங்கு கிறவன் அல்ல. என்ன நிலைமை என்றால்—எக்ஸ்ட்ராக்கஷன் பிளாண்ட் டீக்கு ஒரு கே.வி.ஏ.க்கு ரூபாய் 112 கட்டணம். 5 ஆண்டுகளுக்கு அது முடிந்துவிட்டது. அதாவது 10—1—1970 தேதியோடு அது முடிந்த விட்டது. அதற்குப் பிறகு அதை ரூபாய் 550 ஆக ஆக்க வேண்டும் என் கிற பைல் வந்தது. அந்தப் பைல் அப்படியே இருந்தது. எதுதான் வரையில் அப்படி இருந்தது என்றால், ஆளுநர் ஆட்சிக்காலம் வரை இருந்தது. 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆளுநர் ஆட்சிக்காலம் வரையில் இருந்தது. 15—4—1976 வரை அந்த பைல் அப்படியே இருந்தது. அந்த பைல் எதற்காக அப்படியே இருக்க வேண்டும்? 5 ஆண்டுகள் முடிந்த பைல் என்றால், அடுத்தது கட்டணத்தை உயர்த்தித்தான் ஆக வேண்டும். விட்டது என்றால், அடுத்தது கட்டணச் சலுகை கொடுக்கலாமா. கடாதா தொழில் அதிபர்களுக்குக் கட்டணச் சலுகை கொடுக்கலாமா? என்று பைல் வருகிறபோது, ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டாமா? (திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி அவர்கள் தம் இருக்கையிலிருந்து எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: எந்த ஒன்றிலும் நீங்கள் இரு வரும் ஒத்து வர முடியாது. அவரவர்கள் கருத்து அவரவர்களிடம் இருக்கத்தான் செய்யும். நீங்கள் 7-வது முறையாக எழுந்திருக்கிறீர்கள். நாணம் இதுவரை அனுமதி கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: சட்டமன்றப் பேரவையில் பேசுகிறபோது இதைத்தான் சொன்னேன். ஒரு பைல் ஒரு அமைச்சரிடம் வந்து 3 வருஷ காலத்திற்கு அப்படியே இருந்தது. ஒரு பைல் வந்தால் 10, 15 நாள் இருக்கலாம் அல்லது 3 மாதம் இருக்கலாம். ஆனால் 3

214 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6]

ஆண்டுகள் அவரிடம் இருந்தது. திரு. வீராசாமி அவர்களுக்கு இது தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. எனக்கே கூடத் தெரியாது. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தக்க நடவடிக்கை உரிய நேரத்தில் அப்போது எடுத்துவந்திருப்போமானால், இந்தப் பிரச்சினைகள் வந்திருக்காது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட்டு 13-8-1977 அன்று இந்த பின்லெவியைத் தள்ளுபடி செய்ய முடியாது என்று உத்தரவு போட்டுவிட்டார்கள். 21-8-1977 அன்று அந்த நிறுவனத்திற்கான இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டது. அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். நாம் அதை வெக்கேட் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் இன்றைய நிலைமை.

நான் சொல்வதெல்லாம் ஒரு அரசு உரிய நேரத்தில் தக்க முடிவெடுத்த நிறைவேற்றியிருந்தால், இந்தப் பிரச்சினைகளெல்லாம் வந்திருக்காது. முன்னேயும் போவதில்லை. பின்னேயும் போவதில்லை என்ற அளவில் ஒரு தயக்கம் தொடர்ந்து வந்த காரணத்தால்தான் இந்த நிலைமைகள் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

மின் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரை, நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்வாரியம் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் விரும்புவது இயற்கை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது, மின்சார வாரியம் முதலிலே மோசமாகத்தான் இருந்தது. 1969 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்துதான் மோசமாயிற்று என்று சொல்வது சரியில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மழை பெய்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் லாபம் வரும் என்றும் சொன்னார்கள். மின்சார வாரியத்தை லாபத்தில் நடத்துவதற்காக வருண ஜபம் செய்துகொண்டிருந்தால் லாபம் வராது. மழை பெய்தால் லாபம் வரும் என்பதை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனாலும் என்னிடத்தில் இருக்கிற தகவலைச் சொல்லுகிறேன். 1966-77 ஆம் ஆண்டிலிருந்து என்னிடம் விவரங்கள் இருக்கின்றன. அந்தந்த ஆண்டின் வருவாய்க் கணக்கையும், செலவுக் கணக்கையும் தர விரும்புகிறேன்.

ஆண்டு.	வருவாய், ரூபாய் (கோடியில்)	செலவு, ரூபாய் (கோடியில்)
1966-67	40.3	40.3
1967-68	44.6	43.53
1968-69	50.22	48.88
1969-70 (இந்த ஆண்டில் தான் ஆரம்பமாகிறது.)	55.43	58.73

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1976-77 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம் 215

1978 ஜனவரி 6]

1970-71	61.00	68.00
1971-72	68.0	76.00

எலெக்ட்ரிக்ஷன் ஆப் ஆல் வில்லேஜஸ் புரோகிராம் காரணத்தால் 1969-70-ல் இது ஆரம்பமானது. லைன் இழுத்து 2 லைட் போட்டுவிட்டால், எப்படி வரும்? செலவுதான் கூடுதலாக ஆகும். 1969-70-லிருந்துதான் நிதிநிலைமை மோசமடைந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவே இதைச் சொல்லுகிறேன்.

(பிற்பகல் 9-00)

இதை எந்த அளவுக்குச் சரி செய்வது என்பதுபற்றி அரசாங்கம் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும். நிலக்கரியிலே மிச்சப்படுத்தலாம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நிலக்கரி பற்றியெல்லாம் நான் இப்போது இங்கே சொல்ல ஆரம்பித்தால், இன்னும் அதிக நேரம் ஆகிவிடும். மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் எந்த எந்த வகையிலே சிக்கனப்படுத்தலாம், சிரமைக்கலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் பரிசீலித்து அரசு செய்வதற்கு முயற்சிக்கும் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் சம்பந்தமான உரிமைப் பிரச்சினையின் மீது அவையின் கருத்து அறிய, நாளை கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 9-01)

8. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.
Nil.

B. Reports, Notifications and other Papers.

& 12. The Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 15 of 1977), as passed by the Assembly.

[1978 ஜனவரி 6]

& 13. The Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 16 of 1977), as passed by the Assembly.

& 14. The Tamil Nadu Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1978 (L.A. Bill No. 17 of 1977), as passed by the Assembly.

& 15. The Tamil Nadu Panchayats (Extension of Term of Office) Amendment Bill, 1978 (L.A. Bill No. 18 of 1977), as passed by the Assembly.

& 16. The Tamil Nadu Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1978 (L.A. Bill No. 19 of 1977), as passed by the Assembly.

& 17. The Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Amendment Bill, 1978 (L.A. Bill No. 20 of 1977), as passed by the Assembly.

& 18. The Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 21 of 1977), as passed by the Assembly.

& Circulated to all Members of Legislative Councils on 5th January 1978.

[1978 ஜனவரி 6]

இணைப்பு I.

[123 ஆம் பக்கத்தில் 6 (1)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

L.A. Bill No. I of 1978.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Debt Relief Laws.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Debt Relief Laws (Amendment) Act, 1978.

2. *Amendment of President's Act 15 of 1976.*—In the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1976 (President's Act 15 of 1976),—

(a) in section 3, for the words “two years”, the words “two years and six months” shall be substituted;

(b) in section 4, in sub-section (1), for the words “two years”, the words “two years and six months” shall be substituted;

(c) in section 6, for the words “two years”, the words “two years and six months” shall be substituted.

3. *Amendment of President's Act 16 of 1976.*—In the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Act, 1976 (President's Act 16 of 1976),—

(a) in section 4, for the words “two years”, the words “two years and six months” shall be substituted;

(b) in section 5, in sub-section (1), for the words “two years”, the words “two years and six months” shall be substituted.

(c) in section 7, for the words “two years”, the words “two years and six months” shall be substituted.

4. *Amendment of Tamil Nadu Act XXIII of 1943.*—In the Tamil Nadu Pawnbrokers Act, 1943 (Tamil Nadu Act XXIII of 1943), in section 12-A, in sub-section (1), in clause (ii), for the figures, letters and words “15th day of January 1978”, the figures, letters and words “15th day of July 1978” shall be substituted.

[1978 ஜனவரி]

இணைப்பு II.

[145 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (2)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

L.A. Bill No. 2 of 1978.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Act, 1976.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Act, 1978

2. *Amendment of section 1.*—In sub-section (3) of section 1 of the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Act, 1976 (President's Act 36 of 1976), for the figures, letters and words "15th day of January 1978", the figures, letters and words "15th day of July 1978" shall be substituted.

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை

சனிக்கிழமை, 1978 ஜனவரி 7

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில்
பிற்பகல் 4 மணிப்பின்னில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ.
செவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

உறுப்பினர்கள் சிலர், வினாக்கள்-விடைகளை இன்று எடுத்துக்கொள்ளாமல்
இருந்தால் நல்லதாக இருக்குமென்று தெரிவித்தனர்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: கருக்கமாக உறுப்பினர்கள்
கேள்விகளைக் கேட்டால், சீக்கிரமாகவே முடித்துக்கொள்ளலாம்.

Rameswaram Arts College.

* 71 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Arts College at Rameswaram, which was running under the control of the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, has been closed;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether there is any proposal with the Government to provide alternative jobs to the teachers who worked there?

கலைக் கல்லூரி—இராமேஸ்வரம்

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள்
கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமேஸ்வரத்தில் இந்து அறநிலையத் துறையின் நிர்வாகத்தின்
மீது தடைபெற்று வந்த கலைக் கல்லூரி தொடர்ந்து நடத்தப் பெருமல்
மூடப்பட்டிருப்பது உண்மையா?

[1978 ஜனவரி 7]

(இ) ஆம் எனில், காரணங்கள் யாவை?

(உ) அங்கு பணியாற்றிய ஆசிரியர்களுக்கு மாற்று வேலை ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க அரசிடம் ஏதேனும் செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (மாண்புமிகு முதலமைச்சர் துறையில்): (அ) ஆம்.

(இ) போதிய மாணவர்கள் இக்கல்லூரியில் சேராதது இதற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

(உ) இல்லை.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: கல்லூரியை அங்கே உருவாக்குவதற்கு மிகுந்த சிரமப்பட்டார்கள். இராமேஸ்வரம், முகவை மாவட்டத்தில் கடைக் கோட்டியில் உள்ள ஒரு நிஷ். அங்கு உருவாக்கப்பட்ட அந்தக் கல்லூரி மாணவர்கள் போதவில்லை என்ற காரணத்திற்காக மூடப்பட்டதாக அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள். இந்து அறிநிலையத் துறை சார்பாக பலநாள் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. எனவே இதைப்பற்றி மீண்டும் அரசு பரிசீலிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தர்ம காரியம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற குறிப்புகள், புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது, 1972-73 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1976-77 ஆம் ஆண்டுவரை சராசரி ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் 20, 30 மாணவர்கள் தான் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கல்லூரியில் 7 பேராசிரியர்களுக்கு தான் சம்பளம் கொடுத்து, 25 மாணவர்களுக்காக ஒரு கல்லூரியை நடத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. 1973-74 ஆம் ஆண்டிலாவது மாணவர்கள் வந்தார்களா என்றால், இல்லை. அந்த ஆண்டில் 17 பேர்கள் தான் வந்திருக்கிறார்கள். எனவே இதையெல்லாம் கருதித்தான் அந்தக் கல்லூரி மூடப்பட்டது. அந்தப் பணத்தை வேறு நல்ல காரியங்களுக்குச் செலவு செய்யலாமென்று முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கலாமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: இந்து அறிநிலையத் துறையின் சார்பில் இராமேஸ்வரத்தில் நடக்கும் கல்லூரி சமஸ்கிருதக் கல்லூரி என்று நினைக்கிறேன். சமஸ்கிருதம் படிக்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டதால், அதை ஒரு பாடமாக வைத்துக்கொண்டு, மாணவர்களை ஈர்க்கின்ற மற்றப் பிரிவுகளை, பி.தாம்., பி.எஸ்சி. போன்ற வகுப்புகளை ஆரம்பிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: இது கீழ் திசைக் கல்லூரி— ஓரியண்டல் கல்லூரி ஆக்கப்பட்டு புகுமுக வகுப்பு, பி.ஏ. வகுப்புகள் இருந்தன. புகுமுக வகுப்பில் ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழி ஆகிய பிரிவுகளும், பி.ஏ.வில் ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழி ஆகிய பிரிவுகளும் இருந்தன. இந்தக் கல்லூரிக்கு மற்ற கலைக்கல்லூரிகளுக்கு அளிக்கப்படும் அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டு, நடத்தப்பட்டு வந்தது. பிறகு பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கலாம். எந்த ஆண்டிலும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கலாம். எந்த ஆண்டிலும் 50 பேர் கூட இல்லாமல், 7 பேராசிரியர்களை வைத்து அந்தக் கல்லூரியை நடத்துவது என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், ஒரு கல்லூரியின் முதல்வராக இருப்பவர்கள், ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். இதில் வேறு காரணம் எதுவுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: அமைச்சரவர்கள் சொல்கிற பதிலில் ஒரு பாடம் சமஸ்கிருதமென்று இருக்கிறது. அதைப் படிக்கும் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. எனவே ஒரு பிரிவில் மட்டும் அதை வைத்துக் கொண்டு, மற்ற பிரிவுகளில் சமஸ்கிருதம் இல்லாமல் ஆங்கிலம், தமிழ், விஞ்ஞானம் அல்லது Humanities பிரிவுகளை வைத்தால், மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை வளரும். அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்தால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை அரசாங்கம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்.

Vigilance Cells.

* 72 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether Vigilance Cells have been formed in Government Departments and in Government undertakings to prevent corruption; and

(b) whether the officials of Vigilance and Anti-corruption Department have been appointed in those Cells?

[1978 ஜனவரி 7]

உஷார் பிரிவுகள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசுத் துறைகளிலும், அரசு நிறுவனங்களிலும் ஊழல்த் தடுக்க உஷார் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) இவைகளில், உஷார் மற்றும் லஞ்சத் தடுப்புத் துறையில் உள்ளவர்களும் இடம் பெற்றுள்ளார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சார்பில்) : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : அரசுத் துறை ஒவ்வொன்றிலும் உஷார் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மேலும் உஷார் பிரிவுகள் அந்தத் துறையிலே உள்ளவர்களை விசாரிக்க ஏற்படுத்தப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். இது வரையில் எவ்வளவு வழக்குகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் இப்படிப்பட்ட உஷார் பிரிவுகள் ஏற்பட்ட பிறகு, லஞ்சம் வாங்குவது குறைந்திருக்கிறதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இதுவரையில் 84 அரசுத் துறைகளிலும், 44 பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலும், அங்கே பணியாற்றுகிற ஒருவர், குறிப்பாக அந்த நிர்வாகத்தின் தலைவருக்குக் கீழே பணியாற்றும் உயர் அதிகாரி ஒருவர், லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மொத்தமாக அரசுக்கு வந்திருக்கிற வழக்குகள் பற்றிய புள்ளிவிவரம் என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் தர முடியும். அவர்கள் பல்வேறு வகையான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு துறையிலும் இருக்கக்கூடிய நடைமுறை, லஞ்ச ஒழிப்பிற்கு எந்த அளவுக்குத் துணை புரிகிறது என்பதை ஆராய்ந்து அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்வது; அங்கே நடக்கும் பணியானது முறையாக மேற்கொள்ளப்படுகிறதா என்பதைப் பார்த்து, அதில் தவறு நடந்தால், அதை வகைப்படுத்தி அந்த நிர்வாகத் தலைவரே நடவடிக்கை எடுத்தல்; கையாடல் போன்றவை நடந்தால், அதைப் பற்றி லஞ்ச ஒழிப்புத் துறைக்குச் சொல்லி நடவடிக்கை எடுப்பது; அரசாங்க

1978 ஜனவரி 7]

கத்திற்குத் தகவல் தெரிவிப்பது என்று பல்வேறு பணிகளைக் கூடுதலாகச் செய்கிறார்கள். என்னிடம் புள்ளி விவரங்கள் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், உறுப்பினருக்குத் தெளிவாகச் சொல்ல முடியும்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : ஏற்கெனவே காவல் துறையில் 'விஜிலன்ஸ் அண்டு ஆண்டி-கரப்ஷன்' என்ற துறை இருக்கிறது. அந்தத் துறை இது போன்ற காரியங்களைச் செய்கிறது. எத்தத் துறையானாலும், லஞ்சம் வாங்குகின்றவர்களைக் கண்டு பிடித்து வழக்குகள் போடும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இலாகா பூர்வமாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் உஷார் பிரிவுகளால் உடனடியாக வழக்குத் தொடர வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றது. எனவே இந்தப் பிரிவுகளில் போலீஸ் அதிகாரிகளையும் இணைத்துக்கொண்டால், வழக்குத் தொடர வாய்ப்பு இருக்கும். எனவே அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரிகள் அந்தந்த நிறுவனங்கள் ஒழுங்காகச் செயல்படுவதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக அந்தத் துறையின் நடைமுறை ஒழுங்காக நடைபெறுமென்பது முக்கிய காரணமாகும். உதாரணமாக, சென்னை மாநகராட்சியில் லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரி ஒருவர் இருக்கிறார். மாநகராட்சியின் சார்பில் ரோடுகள் போடுகிறார்கள். அப்படி ரோடுகள் போட்டதற்குப் பிறகு, அவர்கள் பில் சாங்ஷன் செய்வதற்கு முன்னால், செக் மெஷர்மென்ட்—whether the work was done according to the specification or not என்பதைப் பார்த்து, அவர்கள் உறுதி செய்ததற்குப் பிறகுதான் பணம் வழங்குகிறார்கள். இப்படி பெல்லாம் ஈடுபடுவதால், தவறு செய்யாமல் அந்தத் துறைகள் பணியாற்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்வதுபோல், காவல் துறையிலிருந்து அதிகாரிகளைப் போடுவது அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களுக்குக் கொஞ்சம் மனச் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதால், இந்த முறை பின்பற்றி வாப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : லஞ்ச ஒழிப்பு இலாகா என்று ஒன்று செயல்படுகிறது. 'கம்பெனியின்ட் செல்' என்று ஒன்று இருக்கிறது. எனவே உஷார் பிரிவு அந்த இலாகாவிலே நடக்கின்ற பணியில் தேக்கம் வராமல் இருப்பதற்காகப் பயன்படுமா? அவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 1]

(பிற்பகல் 4-10)

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: இந்த இலஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு துறையிலும் எப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்ற நீண்ட விளக்க மிருக்கிறது. இருந்தாலும் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஊழலுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடிய அலுவலக நடைமுறைகளை மறு ஆய்வு செய்வதில், காலதாமதம் ஒவ்வாத நடைமுறைகளை மாற்றியமைத்து இலஞ்ச ஊழல்களை ஒழித்தல், புலனாய்வு செய்தல், மற்றும் அது சம்பந்தப்பட்டவைகள் மீது தக்க நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுத்து, அதைத் துரிதமாக அந்தத் துறைத் தலைவர்களுக்குத் தெரிவித்தல், இப்படிப்பட்ட பொறுப்புக்களை ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளுடன் கூடுதலாகப் பார்க்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU D. V. D'MONTE: Sir, quite often, to get things done quickly, private parties are attempting to offer gratification to Government employees. Have the Government, apart from instituting the Vigilance Cells, made any attempt to streamline the procedures, to cut red-tape, etc.?

THE HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED: Sir, I have already explained to the Hon. the Leader of the Opposition that Vigilance Officers have been appointed in each department and that they are looking after this work in addition to their normal duties. If any complaint is received that any person is forced to give illegal gratification, then the Vigilance Officer will look into the complaint.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: தவறுகள் நடக்காமல் இருப்பதற்காக சீர்ப்பட்ட ஸ்தாபனம் அது. இது ஒரு நல்ல காரியம். அந்த மாதிரி ஒரு ஸ்தாபனம் இருந்தால், மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். ஆனால் அந்த ஸ்தாபனத்தில் உள்ளவர்களே தவறு செய்தால், அதை யாரிடம் சொல்வது என்ற ஐயப்பாடு எனக்கிருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சப்யலாம் என்பதைத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: நாட்டிலே பழமொழி ஒன்றுண்டு, அரசு அன்று கொல்லும், தெய்வம் நின்று கொல்லும்' என்று. அதை தெய்வத் டம்தான் சொல்ல வேண்டும்.

[1978 ஜனவரி 7]

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, may I know whether the Government have requested the Anti-Corruption Officials to go to the departments and when complaints are received, and whether they are permitted to peruse the records of the offices?

THE HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED: Sir, those who are working in the Anti-Corruption Department are permitted to peruse the records. The Vigilance Officers appointed by the Government for the concerned departments and for public undertakings are looking after their normal duties in addition to this work.

THIRU G. SWAMINATHAN: My question is this. I want to know whether the Anti-Corruption Department officials have been asked to receive complaints and to verify whether the complaints are correct and also whether a Government Order has been issued by the Government recently empowering those officers in that respect.

THE HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED: Sir, there is no information. But I want to say one thing. The Officers who are working in Anti-Corruption Department are entitled to go to any office and peruse records, if there is any complaint. There are so many instances which I can quote. For example, the Corporation of Madras has referred one matter and the Department of Vigilance and Anti-Corruption has been asked to look into this specific allegation.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, my point is different. If a citizen refers a matter to the Anti-Corruption Department officials saying that justice has not been done to him, have the Government issued any order recently empowering the officials to peruse the records of the concerned offices like the Collectorate or P.W.D. offices?

THE HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED: There is no information. I request the hon. Member to put a separate question.

[1978 ஜனவரி]

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : அரசு அன்று கொல்லும், தெய்வம் நின்று கொல்லும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தெய்வத்தை நாங்கள் எங்கே போய் பார்ப்பது? அரசிலுள்ள அமைச்சர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களைத்தான் நாங்கள் அணுக முடியும். ஆகவே அந்த அதிகாரிகள் தவறு செய்தால், அதைத் தடுப்பதற்கான ஒரு பரிகாரமாக ஒரு வார்த்தையை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினர், லஞ்ச ஊழல் அதிகாரிகள் தவறு செய்தால், எப்படித் தடுப்பது என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் அப்படித் தவறுகளைச் செய்யக்கூடாது என்றும், நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்க வேண்டுமென்றும், அங்கே பணியாற்றுவார்கள் பொது மக்களைத் துன்புறுத்தி லஞ்சம் வாங்கக் கூடாது என்றும் கருதி, அதிலே உள்ள நல்ல உயர் அதிகாரியைத்தான் லஞ்ச ஒழிப்புத் துறைக்குப் போடுகிறோம். இதற்கு மேலும் அவர்களே தனிப்பட்ட முறையிலே தவறாக நடந்தால், அவர்கள் மீதே ஆன்ட்டி-கார்ப்ஷன் துறையில் புகார் செய்யலாம், அரசாங்கத்திடம் புகார் செய்யலாம். எந்த வகையிலும், கூடிய மட்டும் லஞ்ச ஒழிப்புத் துறையில் லஞ்ச நடவடிக்கை இல்லாமல் தடுத்து வருகிறோம். இதற்கு மேலும் லஞ்சம் தடைபெறுகிறது என்றால், அதை எப்படிப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்கும் போதுதான் சுருக்கமாக நான் அதைச் சொன்னேன். இப்படித் தவறுகள் நடக்காமலிருக்க அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள் 73, 74 ஒத்திவைக்கப் படுகின்றன.

Medical Concession.

* 75 Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the teaching and non-teaching staff in aided institutions, are denied the privilege of medical concession, extended to N.G.G.Os. at Dindigul Government Hospital ; and

(b) if so, the reasons for this discrimination ?

[1978 ஜனவரி]

மருத்துவச் சலுகை.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திண்டுக்கல் அரசு மருத்துவமனையில் அரசிதழ் பதிவு பெற ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மருத்துவச் சலுகை, மானியம் பெறும் கல்வி நிறுவனங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், ஆசிரியரல்லாத பிற பணியாளர்களுக்கும் மறுக்கப்பட்டுள்ளதென்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இந்த வேறுபாட்டிற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : இத்தகைய மருத்துவ மனைகளிலே தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள், ஊராட்சி மன்ற ஆசிரியர்கள் சென்றால், மருத்துவ வசதி செய்து தர முடியாது என்று மறுக்கிறார்கள். அத்தகையவர்கள் மீது, திட்ட வட்டமான முறையிலே வந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்படி வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Shorthand Text Books.

* 76 Q.—THIRU ARCOT N. VEERASAMI : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that necessary Shorthand Text Books are not available to students to practise Tamil Shorthand ;

(b) if so, the reason therefor ; and

(c) the action taken in this regard ?

சுருக்கெழுத்துப் புத்தகங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாணவர்கள் தமிழ் சுருக்கெழுத்து பயில தேவையான சுருக்கெழுத்துப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை என்பது உண்மையா?

[1978 ஜனவரி 7]

(இ) ஆமெனில் அதற்குக் காரணம் என்ன?

(உ) இந்நிலை குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) 1977 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் இறுதிவரை இந்நிலை இருந்தது உண்மை.

(இ) தூலை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் ஏற்பட்ட தாமதமே காரணம்.

(உ) இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு 1977-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் முதல் வாரத்திலிருந்து தமிழ் சுருக்கெழுத்து தூல் விற்பனைக்கு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தமிழ் சுருக்கெழுத்துப் பாடப் புத்தகம் அச்சடித்து விற்கப்படுவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் தமிழ் சுருக்கெழுத்துப் புத்தகம் முன்னால் 6 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டது. இப்போது 14 ரூபாயாக விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திடீர் விலை மாற்றம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால், அதைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: சாதாரண கட்டுமானம் செய்யப் பட்ட படியின் விலை ரூ. 10.60, காலிக்கோ கட்டுமானம் செய்யப்பட்ட படியின் விலைதான் ரூ. 16.25 ஆகும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தமிழ் சுருக்கெழுத்து அகராதி வேண்டுமென்ற கோரிக்கை தமிழ் சுருக்கெழுத்து மாணவர்களால் எழுப்பப்பட்டு, இதற்கு முன்பிருந்த கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக ஒரு குழுவை நியமித்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப் பட்ட உடனேயே, அந்தக் குழுவும் கலைக்கப்பட்டதாகத் தகவல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. எனவே தமிழை வளர்க்க வேண்டும், அதைப் பேணிக் காக்க வேண்டுமென்ற அக்கறையைக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு அந்தக் குழுவை மீண்டும் நியமித்து ஏற்கெனவே விடப்பட்டிருந்த அந்தப் பணியைத் தொடர் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனை கவனத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

1978 ஜனவரி 7]

New Students in Colleges.

* 77 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints of indecent acts of ragging against freshmen by the senior students in colleges, at the beginning of the academic year, 1977-78;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the action taken thereon?

கல்லூரிகளில் புதிய மாணவர்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1977-78 கல்வியாண்டின் தொடக்கத்தில் கல்லூரிகளில் உள்ள முதாநிலை மாணவர்கள் புதிய மாணவர்களை இழிவான முறையில் கேலிகள் செய்து தொல்லைக்குட்படுத்தியதாக (ragging) புகார்கள் எவையேனும் அரசுக்கு வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) அவற்றின் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: கல்லூரிகளில் 'ராகிங்' நடப்பதென்பது இந்த உலகமும் ஊரும் அறிந்த உண்மை. இது ஒரு மிகப் பெரிய சமூகமே புழக்கட. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் மாணவராக இருந்த காலத்திலும், நான் மாணவராக இருந்த காலத்திலும் நடந்திருக்கிறது. ஆகவே பெற்றோர்கள் மாணவர்களை விட்டுக்குக் கொண்டு போகக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதற்கு ஏதாவதொரு பரிகாரம் காண அரசு ஆலோசனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இது குறித்து எந்தப் புகாரும் இந்த ஆண்டு வரவில்லை.

[1978 ஜனவரி]

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: 'ராகிங்' முறை இன்ஜினியரிங், மெடிக்கல் காலேஜ் போன்ற எல்லா புரவிஷனல் கல்லூரிகளில் மட்டும் நடைபெறுகிறதா அல்லது எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் நடைபெறுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: நான் நடைபெறவில்லை என்று பதில் கூறியிருக்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: வினாவில் முதலில் மாணவர்கள் என்று கேட்டிருப்பதால், எம். ஏ. வகுப்பு மாணவர்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நினைப்பில் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி பதில் தந்திருக்கக்கூடும். தொழிற் கல்லூரிகளிலும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும், இன்ஜினியரிங் கல்லூரிகளிலும், தங்கள் பிள்ளைகளைச் சேர்க்கிற பெற்றோர்கள் அனுபவிக்கிற இன்னல்களுக்கு எல்லையில்கூட. எனவே இதையொட்டிய கேள்வியாகக் கருதிக்கொண்டு, அதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4.20)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: முதலில் மாணவர்கள் என்னும் 'சீனியர் ஸ்டேன்ஸ்' அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது குறித்து ஏதாவது புகார்கள் இருந்தால், உடனே தெரிவிக்கும்படி அனைத்துக் கல்லூரி முதல்வர்களும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை எந்தப் புகாரும் வரவில்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: திருச்சியிலுள்ள ரீஜனல் இன்ஜினியரிங் கல்லூரியில் இந்த ஆண்டு 'ராகிங்' மிக வேகமாக நடைபெற்றதாக ரிப்போர்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது தெரியுமா? அங்கு நடக்கவில்லை என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: நடக்காததற்கு ஆதாரம் இல்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: இதில் கல்லூரி முதல்வர்களுக்குச் சுற்றறிக்கை விடப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. புதிதாக வந்து சேருகிற மாணவர்களே இதைக் கண்டு அஞ்சுகிறார்கள். 'ராகிங்' நடத்துகிறார்கள் என்று எழுதிக்கொடுத்தால் அடுத்த நாள் என்ன ஆகுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள். ஆகவே முறையிடு இல்லாமல், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கல்லூரி முதல்வர், பொது மக்களில் சிலர் என்று ஒரு குழு போட்டு, இந்தமாதிரி நிலை வராமலிருப்பதற்கு முன்னேற்பாடு செய்வதற்கு அரசு முயலுமா?

1978 ஜனவரி]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: உறுப்பினர் கூறுகிற கருத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போது, இது தொடர்ந்து நடந்து வருவதாக அவர்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளைத் தெரிவித்திருப்பதாக அறிகிறேன். குறிப்பாக மாமியார் மருமகள் உறவைப்போல, ஆரம்பத்தில் வந்து சேருகிற மாணவர்களே, இதில் பாதிக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் 'சீனியர் ஸ்டேன்ஸ்'டாக மாறும்போது, அடுத்து வரும் மாணவர்கள் மீது தவறான நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றுதான் என்னால் உணர முடிகிறது. பொதுவாக கல்லூரி மாணவர்கள் குறைகளைக் களைவதற்கு மாணவர் நலக்குழு ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் அமைக்க வேண்டுமென்று அனுமதித்திருக்கிறோம். அதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் வாய்ப்பு இனி ஏற்படும்.

திரு. பி. மாணிக்கம்: இந்த ஆண்டு சில கல்லூரிகளில் 'ராகிங்' நடந்து, மாணவர்கள் விடுதியை விட்டு வெளியேறினர். நானே என்னுடைய நண்பர் மகனை விடுதியிலிருந்து அழைத்துச் சென்று கிட்டில் விட்டுவந்தேன். இது தொடர்ந்து நடக்கிறது. புகார் செய்வதால், அதே மாணவர்கள் மீது மற்ற மாணவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அதனால் அஞ்சுகிறார்கள். வருகிற ஆண்டிலாவது நிச்சயமாக இந்த 'ராகிங்' நடக்கக்கூடாது என்ற உத்தரவைக் கருவாக அரசு போடுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இத்தகைய 'ராகிங்' நடக்கக் கூடாது என்றுதான் அரசாங்கம் எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் தனது கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. அப்படி ஏதாவது நடந்து, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால், நிச்சயமாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்போம். அப்போது உறுப்பினர்களுடைய ஆதரவு அரசுக்கு இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன்: அமைச்சர் பதிலில் மாமியார் மருமகள் வழக்கு என்று கூறினார்கள். இந்த 'ராகிங்' நடக்கிறது என்றாலும், அதில் இந்த முறை நான் கையாளப்படுகிறது என்று இல்லாமல், அசின்கமான காரியங்கள் நடப்பதாக மாணவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: குறிப்பிட்ட சம்பவங்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமானால், நிச்சயமாக உறுதியான நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்கும். அப்போது அரசுக்கு ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 7]

திரு. ஜி. கவையிநாதன்: இதுபோன்ற 'ராகிம்' கல்லூரிகளில் நடத்தி கொண்டிருக்கின்றது. புகார் சொல்லப்படாமலே, அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா? புகார் தெரிவித்தால், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் சொன்னார். அதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: பதில் தரும் கருத்திலிருந்து உறுப்பினர் உணர்ந்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். 'ராகிம்' மாணவருக்கு மாணவர் செய்கிற சூற்றம், புகார் வந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமானால், அவர்களுடைய கதி என்ன வாகும் என்பதும் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிப்பது என்று கருதுகிறேன்.

Working days in Academic Year.

* 78 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the reason for calculating the number of working days of an academic year from January to December instead of from June to March, in the case of Private Primary Schools;

(b) whether the Government have received any representation to change this system and to calculate the number of working days of an academic year from June to March; and

(c) if so, the action taken thereon?

கல்விவாண்டில் வேலை நாட்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தனியார் ஆரம்பப் பள்ளிகளில், ஒரு வருட வேலை நாட்கள் கல்வி வாகண்டாகிய ஜூன் முதல் மார்ச் வரை கணக்கிடப்படாமல், ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை கணக்கிடப்படுவதற்குக் காரணம் யாது?

(இ) இம்முறையை மாற்றி, கல்விவாண்டாகிய ஜூன் முதல் மார்ச் வரை வேலை நாட்களைக் கணக்கிட வேண்டுமென்று முறையிடு ஏதேனும் அரசுக்கு வந்ததுண்டா?

(உ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

[1978 ஜனவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) உதவி பெறும் தனியார் ஆரம்ப நடுநிலைப் பள்ளிகளில் போதனா மாண்பம் மற்றும் நிர்வாக மாண்பம் ஆகியவை வழங்குவதற்கு மட்டுமே பள்ளி வேலை நாட்கள் ஜனவரி முதல் டிசம்பர் முடிய கணக்கிடப்படுகிறது. கல்வி ஆண்டு அடிப்படையில் செயல்படவேண்டுமானால் விதிமுறைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

(இ) முறையிடு எதுவும் பெறப்படவில்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தனியார் ஆரம்பப் பள்ளியிலே கல்வி ஆண்டு முதல் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளாமல் ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை கணக்கிடுவதால், சில இடங்களில் 200 நாட்கள் வேலை நாட்களாகக் கருதப்படாமல், கிராண்ட் கொடுக்கப்படாமல் திறத்தப்படுகிறது. பாராளுமன்றத் தேர்தல் எல்லாம் மார்ச் மாதத்தை ஒட்டி வரும்போது, நிரம்ப நாள் சீவ் கொடுத்து, இந்த டிசம்பரில் கிராண்ட் கொடுக்கும்போது, அதிக நாட்கள் வேலை செய்ய சீவ், அதனால் கிராண்ட் திறத்தப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. மார்ச் வரையில் மற்ற நிலைகளில் இருப்பதைப் போல, அரசுப் பள்ளிகளிலும் அரசு ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும் ஜூன் முதல் மார்ச் வரையில் கணக்கிடுகிறார்கள். ஆனால் தனியார் பள்ளிகளில் கிராண்ட் வாங்குவதற்கு ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு காலத்தில் வைக்கப்பட்ட இந்த முறை ஒரு 'அனுமதி' யாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அரசு பரிசீலனை செய்து இதை மாற்ற முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அப்படிப்பட்ட முறையிடு வருமானம், மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: நடப்புக் கல்வி ஆண்டில் நீண்ட நாட்கள் வேலை செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. உரிய நாட்கள் இருந்தால்தான் கொடுப்பது என்ற சிரமம் இருப்பதால், நடப்புக் கல்வி ஆண்டில் 200 நாட்கள் வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தை அரசு தனர்த்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனி நாகக் கேட்டால், சொல்லப்படும்.

[1978 ஜனவரி]

Assistant Engineers.

* 79. Q.—THIRU A. BALASUBRAMANIAM: Will the Hon the Minister for Transport be pleased to state—

(a) the number of posts of Assistant Engineers sanctioned after 1972 till date in the Tamil Nadu Highways Department ;

(b) the number of (i) graduates (ii) diploma holders appointed in those posts ; and

(c) of them, the number of persons promoted ?

உதவிப் பொறியாளர்கள்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு நெடுஞ்சாலைத் துறையில் 1972-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு நான்கு வரை எத்தனை உதவிப் பொறியாளர்கள் பதவி ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன?

(இ) அப்பதவிகளில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள (i) பட்டதாரிகள், (ii) பட்டயதாரர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) இவர்களுள் எத்தனை பேர் பதவி உயர்வு பெற்றுள்ளார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) 50.

(இ) பட்டதாரி பொறியாளர்கள்—14.

டிப்ளமா பொறியாளர்கள்—36.

(உ) பதவி உயர்வு பெற வேண்டுமானால், உதவிக் கோட்டப் பொறியாளராக ஐந்து ஆண்டுகள் பணி புரிந்திருக்க வேண்டும். ஆதலின் 1972-ம் ஆண்டிற்கு பிறகு நியமனம் செய்யப்பட்டவர்கள் பதவி உயர்வு பெறுவது பற்றிய பிரச்சினைக்கு தற்சமயம் இடமில்லை.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : இந்த முறையில் அரசாங்கம் பிறப்பித்துள்ள ஆணைப்படி 1:4 என்ற விகிதத்தில் பட்டதாரிகளுக்கும் பட்டயதாரிகளுக்கும் வரவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பட்டதாரிகளுக்கு மூன்றாம் பட்டயதாரிகளுக்கு ஒன்றாம் என்ற விகிதாசாரம் இது வரையில் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் 1972-ஆம் ஆண்டு ஐந்தாண்டு பதவிக்காலம்

1978 ஜனவரி 7]

முடித்த பட்டதாரிகள், உதவி பொறியாளர்கள் அதிகமாக இல்லாததாலும் பத்து ஆண்டு காலம் பதவி முடித்த டிப்ளமா பொறியாளர்கள் அதிகமாக இருந்தாலும், விதி தளர்த்தப்பட்டு டிப்ளமா பொறியாளர்களுக்கு அதிகச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டது. மீண்டும் 3:1 விகிதாசாரம் கடைப்பிடிக்கப் பட்டது. டிப்ளமாதாரர்களுக்குத் தனியாகப் போடப்பட்ட சலுகையை மறுபரிசீலனை செய்வதைப்பற்றி அரசு ஆய்ந்து வருகிறது.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : பத்து ஆண்டுகள், 11 ஆண்டுகள் குறிப்பாக பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஓவர்கியராகப் பணியாற்றியவர்கள் அதே துறையில் இன்னும் இருக்கிறார்கள். உத்தியோக உயர்வு கிடைக்கவில்லை. உத்தியோக அனுபவம் என்ற அடிப்படையில் கணக்கிட்டு அவர்களுக்கு உயர்வு கொடுக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அனுபவம் ஒன்றை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு, உத்தியோக உயர்வு கொடுப்பது இயலாத காரியம். பட்டதாரிகள், பொறியியல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யில் நல்ல எண்களைப் பெற்று, புகுமுக வகுப்பில் நல்ல எண்களைப் பெற்று, பட்டப்படிப்பில் ஐந்தாண்டுகள் படித்துவிட்டு, பிறகு பதவிக்கு வருகிறார்கள். அவர்களையும் எஸ். எஸ். எல். சி. யில் சாதாரண எண்கள் பெற்று டிப்ளமா மூன்றாண்டுகள் படித்தவர்களோடு ஒப்பிட்டு பதவி உயர்வு கொடுப்பது சரியாக இருக்காது. ஆனாலும் அனுபவத்தையும் கருத்தில் கொண்டுதான் 3:1 என்ற விகிதம் கடைபிடிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : ஓவர்கியராக இருப்பவர் இதுபற்றி நிதி மன்றத்திற்குப் போயிருப்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அதுபற்றிய தகவல் இல்லை.

Additional Buses for Kolli Hills.

* 80 Q.—THIRU V. R. PERIANNAN and THIRU A. BALASUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to increase the number of buses for Kolli Hills, Salem district; and

(b) if so, the date from which they will be operated ?

[1978 ஜனவரி]

கொல்லிமலைக்கு அதிகப்படியான பேருந்துகள்

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் & திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சேலம் மாவட்டம், கொல்லிமலைக்கு அதிகப்படியான பேருந்துகள் விடுவதற்கு அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது முதல் விடப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆம்.

(இ) உரிமம் வழங்குவது குறித்து சேலம் மாவட்ட வட்டாரப் போர்டு வரத்து அதிகாரியால் (R.T. A.) அடுத்த கூட்டத்தில் முடிவு எடுக்கப்பட அதிகப்படியான பேருந்து விடப்படும்.

(பிற்பகல் 4-30)

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : அந்த வழித்தடங்களை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : நாமக்கல்லிலிருந்து சேந்தமங்கலம், காளப்பநாயக்கன்பட்டி, நடுக்கோம்பை, காவல்லி ஆகிய ஊர்களின் வழியாக கொல்லிமலைக்குப் பேருந்து விடுவதுபற்றித்தான் அடுத்த ஆர். டி. ஏ. கூட்டத்தில் பரிசீலிக்கப்படவிருக்கிறது.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : ஏற்கெனவே சேந்தமங்கலம், காளப்பநாயக்கன்பட்டி வழியாக இரண்டு பஸ்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அதோடு அந்த வழியில் ராமநாதபுரம் புதூர், காவல்லி வழியாகவும் 2 பஸ்கள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, திருச்சியிலிருந்து வருகிற பஸ் இந்தப் பாதையில் போனால், குறுகிய வழித்தடமாக இருக்கும் என்பதால், இதையும் அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : உறுப்பினர் அவர்கள் சேலம் ஆர்.டி. ஏ. அவர்தருகிற தனியாக இது குறித்து மனுச் செய்து கொண்டால், அதையும் பரிசீலிக்கலாம். அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகமும் இதுபற்றிப் பரிசீலிக்கும்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சேலம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர் என்ற காரணத்தால், அந்தக் கருணையினால் அந்தப் பகுதிக்கு இவ்வாறு பஸ்கள் விடப்படுகின்றனவா அல்லது விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டித்தான் விடப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : 1974-ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த வழித் தடத்தில் பேருந்து விடவேண்டும் என்று மனு போடப்பட்டுள்ளது. அந்த மனுவை நாங்கள் பரிசீலித்து, இப்போது அந்த வழித் தடத்தில் பேருந்துவிட ஏற்பாடு செய்யும் நிலை உருவாகி உள்ளது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்.

(1) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக்குத் தேர்தல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக்கு திருவாளர்கள் எ. ஆர். தாரோதரன், இரா. சாம்பசிவம் ஆகியோர் மட்டுமே போட்டியிட்டதால், உரிய முறைப்படி அவர்கள் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டனர் என்பதை இம்மேலவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(2) தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகக் குழுவிற்குத் தேர்தல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகக் குழுவிற்கு திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் அவர்கள் மட்டுமே போட்டியிட்டதால் உரிய முறைப்படி அவர் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டார் என்பதை இம்மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 7]

3. உரிமைப் பிரச்சினை.

மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை உறுப்பினர் திரு. எம். முத்து அவர்களிடமிருந்து எனக்கு வந்துள்ள உரிமைப் பிரச்சினைக் கடிதம்:

“ஜனவரித் திங்கள் 5 ஆம் தேதியிட்ட முரசொலி (சென்னை) பத்திரிகையில் கீழ்க்கண்ட செய்தி வந்துள்ளது :—

“ இன்று உறுப்பினர் இளம்பரிதி அவையில் தன்னுடைய இரு கையில் அமர்ந்திருக்கும்போது, சீருடையணியாத காவல்காரர் வெளியே வர சொல்லி அவரைக் கைது செய்து அழைத்துக் கொண்டு போனது அவையில் உரிமை மீறிய பிரச்சினையாகும். இதையொட்டி எதிர்க் கட்சிகளுக்கு உரிமையாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர், மத்திய உள்விவகார அமைச்சர், ஆளுநர் ஆகியோருக்கு மேலவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சங்கரலிங்கம் நேற்று தந்தி அனுப்பியிருக்கிறார்.”

இது போன்ற தந்தி கொடுக்கப்பட்ட தகவல் 5 ஆம் தேதியிட்ட ‘மெயில்’ பத்திரிகையிலும் வந்துள்ளது.

ஜனவரித் திங்கள் 4 ஆம் தேதிதான் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதாக ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் எழுப்பினார்கள். தாங்கள் அதுபற்றி விபரம் கேட்டு, முடிவு சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினை தற்போது உங்கள் ஆய்வில் உள்ளது. அப்படி இருக்க இது சம்பந்தமாக அவைக்கு வெளியில் உள்ளவர்களுக்குத் தந்திகள் கொடுப்பது, தலைவர் அவர்களை அவமதிப்பதாக இருப்பதுடன், இந்த அவையை அவமதிப்பதாகவும், தங்களை அச்சுறுத்துவதாகவும் உள்ளது.

எனவே, இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை உரிமைக் குழுவுக்கு விடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

(ஒப்பம்) எஸ். முத்து, எம்.எல்.சி.”

ஏற்கெனவே இந்தப் பிரச்சினைபற்றித்தான் எல்லோரும் பேச இருக்கிறோம். வந்திருக்கிற மற்ற உரிமைப் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கொண்டது போலவே இதையும் எடுத்துக்கொள்கிறேன். இதைப் பொறுத்து என்ன கருத்தை, தீர்ப்பை அளிக்கிறபோது, ஒவ்வொரு உரிமைப் பிரச்சினையின்மீதும் தனித் தனியாகச் சொல்கிறேன்.

மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது 239 குறித்து

1978 ஜனவரி 7] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர்]

இப்போது பொதுவாக இந்த அவையின் கருத்து என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். முதலில் பல்வேறு கட்சிகளில் தலைவர்களின் கருத்துக்களை அறிய விரும்புகிறேன். ஆனால் பிரச்சினையின் உள்ளே புகுவதற்கு இது நேரம் இல்லை. இப்போது எனக்கு எல்லோரும் தகவல் அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தகவல்கள் எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கின்றன. சரியான தகவல் எது என்பது தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்புவது என்பது தலைவர் தீர்ப்பைப் பொறுத்ததானாலும், அரசுத் தரப்பிலேயிருந்து என்ன சொல்ல விரும்புகிறார்கள், மற்றவர்கள் தரப்பிலேயிருந்து என்ன சொல்ல விரும்புகிறார்கள் என்பதை அறியத்தான், உங்கள் கருத்துக்களை அறிய விரும்புகிறேன் என்று முன்பே சொன்னேன். எனவே உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். 5 அல்லது 10 நிமிஷத்திற்கு மேல் இதில் பேச ஒன்றுமில்லை. உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பவர்கள் அதை உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதே போல தலைவர் தீர்ப்புக்கு இதை விட வேண்டும் என்பவர்கள் தலைவரே தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எனவே இதில் வேறு பிரச்சினைகள் இல்லை. எல்லோரும் சுருக்கமாக முடிக்க வேண்டும் என்று உங்கள் ஒத்துழைப்பைக் கோருகிறேன்.

இரண்டாவது, இதுபோன்ற பிரச்சினைகளில் விவாதத்திற்கு இடமில்லை. எனவே ஒருவர் பேசும்போது மற்றவர் குறுக்கிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமேயில்லை. அதை நான் அனுமதிக்கப்போவதுமில்லை என்பதை முதலிலேயே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இதில் கட்சித் தலைவர்கள் மட்டும் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதுதான் மரபு. அந்த முறையில் முதலில் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களை அவருடைய கருத்தைக் கூற அழைக்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டது சம்பந்தமாக நான் எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சினையின்மீது தாங்கள் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவித்து இதை ‘சூயோ மோட்டோ’-வாக தாங்களே ஏற்றுத் தீர்ப்பு வழங்குவதா, அல்லது உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்புவதா அல்லது இந்த அவையே இந்தப் பிரச்சினையை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பதா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் வகையிலே அவையிலே உள்ள கட்சித் தலைவர்களின் கருத்தை அறிகிற முறையில் என்னுடைய கருத்தைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். நான் எனது கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்னால், இதுபற்றி ஓர் விளக்கம் தர விரும்புகிறேன்.

240 மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 ஜனவரி 7]

இப்படிச் சொல்வதனால் பிரச்சினையின் உள்ளே அதிகமாகப் புகுந்துவிடாமல் சில விஷயங்களை மட்டும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனது உரிமைப் பிரச்சினைத் தீர்மானத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப்போல், ஜனநாயக உலகத்தில், எப்போதும், எந்தக் காலத்திலும் நடைபெறாத நிகழ்ச்சி இந்த நிகழ்ச்சி என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஜனநாயக மரபுகளைப் பொறுத்தவரையில், நமது அரசியலமைப்பின் விதி 105, உள் பிரிவு 3-ன் படி நாம் இங்கிலாந்து நாட்டுப் பாராளுமன்ற மரபுகளையே பின்பற்ற வேண்டும் என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உரிமைகளானாலும் சரி, கடமைகளானாலும் சரி, அவைகளைத்தான் பின்பற்ற வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இங்கிலாந்து நாட்டுப் பாராளுமன்ற வாழ்நிலை 16 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி இதுவரையில் உள்ள நடைமுறைகளைப் பார்த்தால், 'லாபியில் ஒருவர் வருகிறபோது எசப்பட்டார், சபை முடிந்த பிறகு ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டார்' என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டு அதற்கெல்லாம் கடுமையான தண்டனைகள் கொடுக்கப்பட்டன என்பதை அறிகிறோம். இங்கே அவையின் முன்னுள்ள பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், நான் தந்த உரிமைப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த தீர்மானத்தை என்னை இங்கே வாசிக்கச் சொன்னீர்கள். அதற்குப் பிறகு இது சம்பந்தமாக முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து வந்த கடிதத்தை நாங்கள் இங்கே வாசித்துச் சொன்னீர்கள். மேலும் போலீஸ் கமிஷனரிடமிருந்து வந்த கடிதத்தையும் வாசித்துச் சொன்னீர்கள். இந்த மூன்றிலும், நாங்கள் குறிப்பிட்டதுபோன்று சில மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், ஒருமித்த கருத்தொன்றும் இருக்கிறது. அது, அவர் கைது செய்யப்பட்டார் என்பதாகும். அதிலே யாருக்கும் எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை. போலீஸ் கமிஷனர் சொன்னதிலும் இல்லை, முதலமைச்சர் சொன்னதிலும் இல்லை. இங்கே அவை நடைபெறுகிற காலம் மாலை 4 முதல் 7 மணி வரை. 4 மணிக்கு அவர் அவையிலே வந்து உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார். பிறகு தான் அவர் கைது செய்யப்பட்டார் என்பதிலும் மாறுபட்ட கருத்துக்கு இடமில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு தெளிவுக்காகச் சொல்கிறேன். மற்றவர்கள் தவறாகக் கருதக்கூடாது என்பதற்காகவும் இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன். உறுப்பினர் எந்த இடத்திலே கைது செய்யப்பட்டார் என்பதில்தான் தெளிவு வேண்டும். அதைத்தான் நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். எனவே அதைப்பற்றித் தான் கருத்தைச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: நான் சொல்லியிருப்பது அவர் அவையிலே இருந்தபோது, வெள்ளுடை அணிந்த காவலர் ஒருவரால் வெளியே அழைத்துச் செல்லப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டார் என்பதாகும். முதலமைச்சர் அவர்கள்

மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது 241 குறித்து

1978 ஜனவரி 7] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

சொல்வது, "என்னுடைய அறைக்கு அவர் என்னைப் பார்க்க வந்ததாகத் தெரிகிறது"—அவர் அப்படித்தான் சொல்லுகிறார்—"வந்ததாகத் தெரிகிறது. அப்போது என்னுடைய மெய்ப்பாதுகாவலர், அவரிடம் 'முதலமைச்சர் அவர்கள் அறையில் அவசர காரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். நாங்கள் கொஞ்ச நேரம் இந்த நாற்காலியில் அமர்ந்திருங்கள்' என்று கூறியிருக்கிறார்", என்று இப்படி தெரிகிறது, 'கூறியிருக்கிறார்', என்று தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். போலீசில் சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால் "பி-3 காவல் நிலைய ஆய்வாளர் அவரைப் பொது மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் சென்றார்" என்பதாகும். அவரோ இந்த அவையின் உறுப்பினர். இதிலே முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டிய கருத்து என்னவென்றால், ஜனநாயகம் என்று சொல்லுகிறபோதே, ஆளுகிற அமைப்புக்கு, ஆளுகிற கட்சிக்கு, அல்லது ஆளுகிற இயக்கத்திற்கு ஒரு பெரிய நாட்டின் பணம், சக்தி, போலீஸ் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி விமர்சிப்பதற்குத்தான் எதிர்க்கட்சியை வைத்திருக்கிறோம். இதற்கு மத்தியில் ஒரு ராஜ்யம் என்றால், 600 கோடி ரூபாய் வருகிற ஒரு ஆக்கம், சக்தி, அதிலே வருகிற பாதுகாப்பு, இதற்குமேல் அவர்கள் ஆணை கொடுத்தால், மத்திய அரசு கொடுக்கிற சக்தி ஆகிய எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டு . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுக்க வேண்டும். இது கருத்துப் பிரச்சாரம். நான் கேட்பது ஒரு டெக்னிகல் பாயிண்டின் அடிப்படையிலானது. 'நீங்களே தவறான வழி காட்ட வேண்டாம்' என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், அவர் கருத்து இந்தகைய உரிமைகள், பாதுகாப்புகள் எல்லாம் இருக்கும்போது, எதிர்க்கட்சியின் பணி அதை விமர்சிப்பதுதான். ஆக இந்தச் சக்திக்கு எதிராக ஒரு விமர்சனம் செய்கிறபோது, இந்த இடத்திலே இருக்கிற ஒரு முக்கியமான பாதுகாப்பு என்னவென்றால், இங்கே எந்தவிதமான கருத்துக்களைச் சொன்னாலும், அதற்கு 'இம்மியுனிட' உண்டு. கோர்ட்டு கேட்க முடியாது. நீதி மன்றங்கள் கேட்க முடியாது. நீங்கள் தான் எங்களைக் கேட்க முடியும். நாங்கள் சொன்னதை மாற்றச் சொல்லலாம், அல்லது குறிப்பிலேயிருந்து எடுக்கச் சொல்லலாம். அல்லது எங்களைப் பார்த்து வாபஸ் வாங்கச் சொல்லலாம். அப்படி உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் கேட்க முடியாது. இந்த நிலையில் இந்த அவையில் வீற்றிருந்த அவர் வெளியே அழைத்துச் செல்லப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டார் என்பது தான் நான்

242 மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 7]

குறியிட்ட விரும்புவதாகும். போலீஸும் முதலமைச்சர் அவர்களும் சொல்லி உறுப்பினர் முதலமைச்சர் அறைக்குப் பக்கத்திலிருந்து பி-3 ஆய்வாளர், பொது மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கே கைது செய்யப் பட்டார் என்பதாகும்.

நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், உறுப்பினர் கைது செய்யப்பட்ட நேரம், இங்கே அவை நடந்துகொண்டிருந்த நேரம். நான் சொல்வது உறுப்பினர் இவ்விருந்து வெளியே அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அவர் கைது செய்யப்பட்டார் என்பதாகும். "இதைப் பற்றி ஆராய வேண்டுமென்றால், எங்களை விசாரித்து அவருக்குப் பக்கத்திலே இருந்த உறுப்பினர்களையும்" விசாரித்து, நம்மக் காட்டுகிற வெள்ளுடைக் காவலரையும் விசாரித்து ஆராய வேண்டும். அது இல்லையென்றால், முதலமைச்சர் அறையிலிருந்து பி-3 காவல் நிலைய ஆய்வாளர் உறுப்பினரை பொது மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் சென்றார் என்றால், இங்கே யிருந்து அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டார் என்பதுதான் பொருள்.

(பிற்பகல் 4-40)

(மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் அவர்கள் எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் தரப்பில் பேசுகிறபோது, அதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பொறுத்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: இந்த ஆய்வாளர் அவரை மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். ஆய்வாளர், காவல் இன்ஸ்பெக்டர், வந்து சேர்ந்ததே அங்கே கைது செய்யத்தான் என்கிறேன். ஏனென்றால் நமக்கு சி. ஆர். பி. சி.யிலே செக்ஷன் 48-லே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "Arrest how made" எப்படிச் கைது செய்யப்படுகிறார்கள் என்னும்போது,

"Arrest how made.—In making an arrest the Police Officer or other person making the same shall actually touch or confine the body of the person to be arrested unless there be a submission to the custody by word or action." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸார் வந்து தொட்டாலேயே கைதுதான். போலீஸார் பக்கத்தில் வந்தாலேயே கைதுதான். அப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோ அல்லது அரசுத் துறையிலே இருந்து செயல்படும் அதிகாரி,

மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது குறித்து 243

[1978 ஜனவரி 7]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

மருத்துவர் அவர்களோ வந்திருக்க வேண்டும். அங்கே என்ன சொல்லப்படுகிறது? "மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்ப்பதற்குப் போனால், அங்கத்தினர் அவர்களை அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று காவலாளர் சொன்னார். ஆகவே அவர் ஆத்திரப்பட்டார். உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசினார். 'பிறகு மயங்கி விழுந்துவிட்டார்', என்று அவர்கள். 'தரப்பிலே சொல்லப்பட்டது. அங்கத்தினர் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களை அன்றையிலே பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார். பணியாளர் அனுமதிக்கமாட்டேன் என்று சொன்னார். மூன்றை நவறுதலாகப் பேசினார்கள். அங்கத்தினர் அவர்களை முறைப்படி உட்கார்த்தார்கள். 'நான் ஒரு எம்.எல்.சி. நான் உரிமைப் பிரச்சினை தீர்ப்பப் போடுவேன்' என்று சொல்லிவிட்டு வந்து உட்கார்த்தார். உடனே ஒரு வெள்ளுடைக் காவல்காரர் அவரை அழைத்தார்கள். அங்கத்தினர் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் 'கப்பிடுகிறார்கள் என்று ஆர்வத்தோடு சென்றார். ஆனால் அவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முதலில் கிடைத்த தகவலிலே போய் வந்து பிறகு கைதானதாக இல்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மேலவையிலிருந்து அழைத்துக் கொண்டுபோய் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் சம்பவத்திற்குள்ளே போகக்கூடாது என்ற அளவில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நான் உறுதியாகச் சொல்கிறேன். நத்திதமான கருத்தையும் வைத்துக் கேட்கவில்லை. நானே விளக்கங்கள் வண்டுமென்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: முதலிலே இங்கே சட்டமன்றம் நடந்துகொண்டிருந்தது. நான்கு மணிக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்து உட்கார்ந்திருந்தார்கள். மூன்று விஞ்சிகள் அவர்களுக்கு இருந்தன. விஞ் நேரம் முதல் நான்கு மணிக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் போனார்கள். அங்கத்தினர் அவர்களும் அவர் பின்னாலேயே போனார். அதற்குப் பிறகு அங்கு சென்றார் அறைக்கு முதலமைச்சர் போயிருக்கிறார். காவலாளர்கள் அவரை கைதில் வைத்தனர். உடனே, அவர் இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருந்தார். சுமார் 4.20 அல்லது 4.25 மணி இருக்கும். அப்போது இன்னொருவர் வந்து அழைத்துக்கொண்டு போனார், போலீஸார் கைது செய்து விட்டார்கள் என்ற செய்தி எனக்கு வந்தது.

[1978 ஜனவரி 7]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தத் தகவல், முதலிலே போய் திரும்பி வந்தார் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அங்கத்தினர் அவர்களைப் போலீஸார் கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டது. எனக்குச் செய்தி வந்தது. நான் இந்த இடத்திலேயிருந்து வினாக்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். 4.30 மணி அளவில் இருக்கும். வினாக்கள் முடியவில்லை. எனக்குத் தகவல் தாப்பட்டவுடன், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களிடம் சொல்லி, 'நீங்கள் சென்று பார்த்துவிட்டு வாருங்கள்' என்றேன். உண்மையான தகவல் வேண்டும் என்று என்னினேன். பாராவது சொல்வதைக் கேட்க முடியாது. பிறகு அவர் எழுந்து சென்றார். திரு. வீராசாமியும் சென்றார்கள். உங்களிடத்திலே நான் 'அவரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னேன். 'அவையிலே பாதுகாப்பு வேண்டும்' என்று சொன்னேன். நீங்கள் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே மாண்புமிகு முன்னவர் திரு. இராஜா முகமது அவர்களிடத்திலே சொன்னார்கள். அவர்களும் வெளியே எழுந்து போனார்கள். அதற்குப் பிறகு எனக்குத் தகவல் வந்துவிட்டது. அங்கத்தினர் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்துவிட்டது. இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்ப எழுந்தபோது, கேள்வி நேரம் ஆகி விட்டது. 5 மணிக்கு கேள்வி நேரத்திலே நான் எழுந்தேன். கைது செய்யப்பட்டது மாத்திரம்தான் தெரியும். அவர்கள் சென்றுவிட்டதுகூட பிறகுதான் . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தங்களைப்பற்றி உரிமையுடன் பிரச்சினை இருந்ததாலேதான் இருந்து கொண்டிருந்தீர்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அதிலே எந்த 'டிஸ்ப்யூட்' இல்லை. காரணம் திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் போனார்கள். போலீஸ் இருக்கிறது. பழக்கடைக்காரர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவர் அங்கே போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே இருப்பதைப் பார்த்து வந்தார்கள். அன்று நான் எதுவும் எழுதித் தராமல் சொன்னேன். மறுநாள் இவைகளைத் தெரியப்படுத்திச் சொன்னேன். செய்திகளைத் திரித்துச் சொல்லவேண்டும் என்பது இல்லை. அரசுக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றோ அல்லது வேறு ஏதாவது நோக்கத்திலேயோ அல்ல. எப்போதுமே இந்த நாட்டில் ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, அந்தப் பக்கம் இருப்பவர்கள் இந்தப் பக்கம் மாறுவது, இந்தப் பக்கம் இருப்பவர்கள் அந்தப் பக்கம் மாறுவது என்பது மாபாசை ஒன்றுதான். ஐந்து வருடத்திற்கு ஒரு . . .

[1978 ஜனவரி 7]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எந்தப் பக்கமும் வாராமல் இருக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : எந்தப் பக்கத்திலும் வாராமல் இருக்கலாம். அதிலேயெல்லாம் ஒன்றும் சந்தேகமில்லை. வருகின்றவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்று உணர்ச்சிபோடு கூறுகிறேன். இதிலே தவறு இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலனை செய்து, இது நடந்தது இங்கேயா அங்கேயா என்று முடிவு செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யாமலேயே முடிவு பண்ணவேண்டாம். அவர் கைது செய்யப்பட்ட இடம் எது என்று முடிவு பண்ண வேண்டும். அரசுத் தரப்பில் அவர்களுடைய செய்தியிலே மருத்துவ மனையில் கைது செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மருத்துவ மனையில் மருந்து கொடுக்கப்பட்டார், மருந்து கொடுக்கப்பட்டவுடன் மூர்ச்சை அடைந்துவிட்டார்கள், மயங்கி விழுந்துவிட்டார்கள், பி. 3 காவல் நிலைய ஆய்வாளர் அவர்களால் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார், அங்கு போய் குடி போதையில் இருந்ததாகக் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள்.

ஒரு சம்பவத்தை நான் இப்போது நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நம் முதலய முதலமைச்சர் அவர்கள் சில தினங்களுக்குமுன் போலையிலே இருந்தார்கள். அப்போது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் மயங்கி விழுந்தார்கள். ஆய்வாளர், இதே பி. 3 காவல் நிலைய ஆய்வாளர் இந்தக் கோட்டையிலே இருக்கக்கூடிய மருத்துவரை அழைத்து வந்தார்கள். ஒரு உறுப்பினர் எப்போது மயங்கி விழுந்தாரோ, அவர்கள் ஆத்திரப்பட்டுப் பேசினார்கள். அப்போது மயங்கி விழுந்தபோது மருத்துவரை அழைத்து வந்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த மன்றத்திலே இருந்தார்கள். 'நம் காலவாளர்கள் முதலமைச்சரோடு தொடர்ந்து சென்றார்கள். திரு. துரை முருகனை மருத்துவர் பார்த்தார். முதலமைச்சர் அவர்கள் பக்கத்திலே இருந்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் பண்பையும் அவர்களிடத்திலே இருக்கும் இரக்த உணர்வையும் நாம் நன்றாக அறிவோம். கோட்டையிலே பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய மருத்துவ மனையை விட்டு ஆய்வாளர் அவர்களிடம், பி. 3 க்குப் போயிருக்கிறார்கள். பி. 3 யிலே இருக்கக்கூடிய இன்ஸ்பெக்டர் வந்திருக்கிறார். அங்கத்தினர் திரு. துரை முருகன் பக்கத்தில் மருத்துவர், முதலமைச்சர் இருந்தார்கள். உங்களுக்கும் தகவல் வந்திருந்தால், நீங்களும் போயிருப்பீர்கள். அது அப்படி அல்ல. அவர்கள் கூற்றுப்படி, அந்த விதத்திலே எப்போது ஆய்வாளர் அவர்கள் கூட சென்றார்களோ, சி. ஆர். பி. சி. 46 செக்ஷன் 3-ல்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 ஜனவரி 7]

தெனிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி, அவர் கைது செய்யப்பட்டார் என்று ஆகிறது. அதைச் சொல்வதற்குக் கச்சப்பட்டாலும், சட்டத்தை மறைக்க முடியாது. அதை மறுக்கவும் முடியாது, மறைக்கவும் முடியாது என்ற சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், 'அரஸ்ட் ஹென் மேட்' என்பது அதிலே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் தொட்டாலே, பக்கத்தில் கைதாவே கைதுதான், அதை மாற்றிக்கொள்ள முடியாது. எனவே அவர் கைது செய்யப்பட்டார். இந்த ஆலை நடக்கிறபோது, அவர் கைது செய்யப்பட்டார். இடம் முதலமைச்சர் அதைக்கு முன்னால். இதுபற்றி நம்முடைய விதியில் இருக்கிறது. பாராளுமன்ற விதியும் இருக்கிறது. நம்முடைய விதி இல்லாவிட்டால் தான், நாம் அதைப்பெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய மேலவை விதி 210 இருக்கிறது. அது என்ன சொல்கிறது? "தலைவரின் முன் அனுமதியின்றி எவரையும் அவையின் அமைப்பு எல்லைக்குள் கைது செய்யக் கூடாது". நம்முடைய அவையினுடைய அமைப்பு எல்லை எது? நம்முடைய விதியிலே பிரிவு 2(ஆ) (1) லே அவையின் அமைப்பு எல்லை என்பது சொல்லப் பட்டுள்ளது. இதை நான் நிக தெனிவாகச் சொல்வதற்குக் காரணம், எங்கே கைது பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வேண்டும் அல்லவா, அதனால் விளக்கப் படிக்கிறேன், எல்லோருக்கும் புடிக்க வாப்ப்பு ஏற்படுவதால்தான் இதைச் சொல்கிறேன். அவையின் அமைப்பு, எல்லை என்பதில் சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரை, சென்னை புனித ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள தமிழ்நாடு அரசு தலைமைச் செயலகக் கட்டிடங்கள் அனைத்தையும், மேலவை மண்டபம், அதன் புறக்கட்டடங்கள், அவையைச் சேர்ந்த அலுவலகங்கள், அரசியலமைப்பின் 173 அல்லது 176-வது பிரிவின்படி மேலவையின் உறுப்பினர்கள் கடும் இடம், மேலவைத் தலைவர், மேலவைத் துணைத் தலைவர், அமைச்சர்கள், ஏதிரக் கட்டிடத் தலைவர், கொறடாக்கள் ஆகியோரின் அறைகள், தாலகம், கிற்றண்டி லிடுகி, ஒய்வு அறைகள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் விடுதியிலுள்ள குழுக்கட்டடம் நடைபெறும் அறை, அண்ணா சாலை அரசினர் தொட்டத்திலுள்ள தாலகம் ஆகியவையும், தலைவரால் அங்காப்போது குறிக்கப்படும் பிற இடங்கள் அல்லது கட்டிடங்கள், கட்டிடங்களைச் சேர்ந்த புறக்கட்டடங்கள், அதனைச் சேர்ந்த படிக்கட்டுகள், மேலவை முன் பத்திரிருந்து மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களுக்குச் செல்லுவதற்கான நடைபாதைகள் என்றும் இதைத் தவிர, நீங்கள் குறிப்பிடும் இடம் என்று அடுத்த பாராஸிலேயும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே பி. 3 போஸில் ஸ்டேஷன், அய்யலாருரை தொர்ந்து தொண்டு சென்ற இடம் முதலமைச்சருடைய அறையின் முன்னால், இது பரிசுத் தெனிவாக விளக்கப்பட்டது. இதிலே டிஸ்டிரிபுட்டே இல்லை. அங்கே கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

1978 ஜனவரி 7 [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

(பிற்பகல் 4:30)

அங்கே கைது செய்ய உரிமை இருக்கிறதா என்பதுதான் பிரச்சினை. உங்களுடைய அனுமதியின்றி, எந்தக் காரணம் கொண்டும் கைது செய்யக்கூடாது என்று தெனிவாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இதுமாதிரி பல வழக்குகள் இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலும், இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்திலும் நடந்து; கடுமையான தண்டனைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒருமுறை பஞ்சாப் விதான் சபையில் ஓர் உறுப்பினர் சபையின் உள்ளே இருக்கும் போது, அவருக்கு ஓர் அரெஸ்ட் வாரன்ட் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் லாபிக்கு வரும்போது, அரெஸ்ட் வாரன்டை சர்வ் பண்ண ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் உடனே அவைக்கு வந்து, அரெஸ்ட் வாரன்ட் சர்வ் பண்ணியது பற்றிச் சொன்னார்கள், அது உரிமைப் பிரச்சினையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. அரெஸ்ட் பண்ணவில்லை. அரெஸ்ட் பண்ண முயற்சித்தார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அரெஸ்ட் வரன்ட் எங்குமே டிரைப் பண்ணுவதற்குத்தான்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: இங்கே அரெஸ்ட் பண்ணி, வேனில் கொண்டு டிரைப், வாயிலே என்னலோ விட்டு, அவமானப்படுத்தி, பத்திரிகைகளில் எல்லாம் செய்திகள் வரும்படி, ஓர் உறுப்பினரைக் கேவலப்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: வழக்கு பதிவாகியிருப்பதால் இதையெல்லாம் பேசக்கூடாது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: பிரச்சினையை எழுப்பினதற்குச் செல்கிறேன். உங்களுடைய கட்டடங்களை ஏற்றுச் சொல்லாமல் இருக்கிறேன், சட்டத்தைக் காட்டினால், சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: எதையும் பேசுவதற்கு உரிமை கிடையாது. 'சப்-ஜூடிஸ்' ஆக இருப்பதால் அனுப்பப்பற்றிச் பேசக் கூடாது.

[1978 ஜனவரி 7]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: நீங்கள் 'சுப்-ஜூடிஸ்' ஆக்கியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பொய் கேஸ் என்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவருடைய வாசத்தில் சொல்லியிருக்கிறார், கைது செய்யப்பட்டு மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு போடப்பட்டார் என்று

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: வேறு என்ன சொல்வார் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?

(திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி எழுந்தார்).

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் தொடர்ந்து பேசட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: என்னோடு நேரடியாகப் பேசக் கூடாது. தலைவரைப் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

திரு. எம். முத்து: மன்றம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்கு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, உறுப்பினர்கள் இருக்கையிலே உட்கார்ந்துகொண்டு, தாக்குதலான வார்த்தைகளைப் பேசலாமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: எனக்குக் கேட்கவில்லை. கேட்குந்தால் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பேன்.

திரு. கோ. சி. மணி: ரவுடித்தனம் என்று சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: நான் சொல்லவில்லை.

திரு. கோ. சி. மணி: இது மன்றத்தாறு?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: உறுப்பினரையே தவிரசெய்து கேளுங்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி: (உட்கார்ந்து கொண்டே இப்படி ரவுடித்தனம் பண்ணக்கூடாது.)

--- 3 ஜனவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தாங்கள் ஏற்கெனவே ஒரு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இதை எந்த வகையிலே எடுத்துப் பரிசீலிப்பது என்பதை முடிவு செய்வதற்காக கட்சித் தலைவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை, விஷயத்திற்கு உள்ளே போகாமல், இது உரிமைக் குழுவிற்கு விடப்பட வேண்டுமா அல்லது தலைவரே தீர்ப்பளிப்பதா என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று கோரியீர்கள். இதைப்பற்றிப் பேசும்போது, விஷயத்திற்கு வேண்டுமென்று கோரியீர்கள். இதைப்பற்றிப் பேசும்போது, விஷயத்திற்கு உள்ளே போகாமல், கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதை நீங்கள் கட்டுப்படுத்தினால், யாரும் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். எனவே, தாங்களே இதைக் கவனமாகப் பார்த்து, கட்டுப்படுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இது மாதிரி வேறு எங்கே நடந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி, நகவலை மாத்திரம் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: இந்தச் சொல்லைப் பொறுக்க முடியாதவர்கள், எதைப் பொறுத்துக்கொள்வார்கள்? கைதா, இல்லையா என்பதைச் சொல்ல வேண்டாமா? நான் கைது என்று சொன்னவுடன், அவர் கைது இல்லை யென்று சொல்லுகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை அனுமதிக்கமாட்டேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: பஞ்சாப் சட்ட சபையில் ஓர் உறுப்பினரைக் கைது செய்வதற்கு முயற்சித்தபோது, அவர் உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பி, அது உரிமைப் பிரச்சினையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அதுபற்றி வழங்கிய தீர்ப்பை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"The Punjab Vidhan Sabha, in a case, where a Police Officer attempted to execute a warrant of arrest against a Member within the precincts of the House without first obtaining the leave of the House held the Police Officer guilty of breach of privilege. The Police Officer concerned"

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 ஜனவரி 7]

அங்கே தீர்ப்பு எல்லாம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் வருகிறது. அதற்குப் பிறகு மேலும் அதிலே கூறுகிறார்கள்.

“Instructions have also been issued by the Government of India to the Police and other authorities concerned through the State Governments and administrations to the effect that the request for seeking the permission of the Speaker to make arrest within the precincts of the House should not be made by the authorities concerned as a matter of routine. Such requests should be confined only to urgent cases where the matter cannot wait till the House adjourns for the day. The request in each case should be signed by an officer not below the rank of Deputy Inspector-General of Police and should state the reasons why arrest within the precincts of the House is necessary”.

அப்படி வாரன்ட் வாங்கி வைத்திருந்தால்கூட, சபை முடிந்த பிறகு, உறுப்பினர் வேளியேறும்வரை என் பொறுக்கக்கூடாது என்பதற்கு டி.ஐ.ஜி. தலைவரிடம் சொல்லி, அவரைத் திருப்பிப்படுத்தி, அவரைக் கேட்டுத்தான் வாரன்டைக் கொடுக்கலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது அங்கே அளித்த தீர்ப்பு மட்டுமல்ல. இது மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கும், மாநில அரசின் கீழ் உள்ள போலீஸ் துறைக்கும் மாநில அரசு வழியாக 1954-ல் அனுப்பிய ஓர் ஆணையாகும். இப்போது என்னுடைய கருத்துப்படி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கைது செய்யப்படுகிறார். ஆகவே, அதில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிக்குக் கடுமையான தண்டனை வழங்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. தண்டனை எப்படி வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நான் ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்கிறேன். மேல் பார்லிமென்டரி பிரேக்டிஸ் என்ற புத்தகத்தில் 144 ஆம் பக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தண்டனை அளவைப்பற்றி யெல்லாம் கூறக்கூடாது. நானே தீர்ப்பு அளிக்கலாமா அல்லது அதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பலாமா என்பதுபற்றி மட்டும் கருத்துச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : 1751-ல் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பாராளுமன்ற எல்லைக்குள் பாராளுமன்றம் நடந்து முடிந்த பிறகு, மேம்பர் ஒருவரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். கைது செய்தவர்களை விடவில்லை. கான்ஸ்டபிள், ஹீ கான்ஸ்டபிள் ஆகியோர்களை அவர்கள் அரெஸ்ட் பண்ணியிருக்கிறார்கள்

1978 ஜனவரி 7] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

“In 1751 Mason, a constable, for apprehending, insulting and abusing a Member about 11 o'clock at night in the Liberty of Westminster and detaining him in confinement all night, and Carne, the High Constable of the City and Liberty of Westminster, for refusing to discharge him except upon condition that he would take no notice of what had passed, were voted guilty of a breach of privilege”

(பிற்பகல் 5-00)

அங்குள்ள ஹவுசே தொடர்ந்து தண்டனை கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே, தாங்களே விரும்பினால், அந்த அதிகாரியை இந்த அவைக்கு அழைத்து விசாரித்துத் தண்டனை கொடுக்கலாம். யார் குற்றவாளி என்று கண்டு பிடிப்பதில் இரண்டொரு கருத்துக்கள் தங்களுக்கு ஏற்பட்டால், இதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி, குற்றம் செய்தவரை நிரூபிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நடந்த குற்றம் உரிமை மீறலா என்பதை ‘டிக்ளேர்’ பண்ணி குற்றம் செய்தவர் யார் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க உரிமைக் குழு விற்கு அனுப்பி, பிறகு குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால், தாங்களே தண்டனை அளிக்கலாம். அல்லது இந்த அவையின் கருத்தை ஆராய்ந்து, பிறகு தண்டனை அளிக்கலாம். அல்லது உரிமைக் குழுவினர் செய்த தீர்ப்பின் பேரில் தண்டனை அளிக்கலாம். ஆகவே, இதில் ஏதாவது ஒரு முறையில் செய்யலாம்.

நம்முடைய இந்திய வரலாற்றிலே, நெருக்கடி காலத்திலேகூட இப்படி யொரு நிகழ்ச்சி நடைபெறவில்லை. இது மாதிரி வங்க சட்ட மன்றத்திலே, டிட்டென்ஷன் காலத்திலே, ஒரு உறுப்பினர் கைது செய்யப்பட்டார். அது குறித்து ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை சட்ட மன்றத்தில் கொண்டு வந்தபோது, அவர்கள் நம்முடைய பாராளுமன்ற காப்டென் ராம்சே கேசையும், தேஷ் பாண்டே கேசையும் காட்டி ‘டிட்டென்ஷனில்’ இருப்பவரை, ‘டிட்டென்ஷன் ஆக்ட்’-ன் படி வாரன்ட் பெற்றுத்தான் அரெஸ்ட் பண்ணலாம் என்று தீர்ப்பு வழங்கியபோதுகூட 1965 ஆம் ஆண்டு வங்கச் சட்டசபைத் தலைவர் அதை யெல்லாம் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கூறி, இதிலே ‘பிரைமா பேசி’ கேஸ் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன் என்று சொல்லி, மேலும் அந்தச் சபைக்கு அதுமாதிரி வருகிற கேஸ் அதுதான் முதல் தடவை என்று அதை உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்புகிறேன் என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு நீங்கள் இந்த கேசில் தண்டனை வழங்க

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லையென்றால், இதில் உரிமை மீறல் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி, குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று எனது கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையில் உறுப்பினர்கள் நல்ல படியாக நடப்பார்கள் என்ற தைரியத்தில்தான் நான் இதை அவையிலே எழுப்ப அனுமதித்தேன். இதை என் அறையிலேயே வைத்து தீர்ப்பு அளித்திருக்க சட்டத்திலே இடம் இருந்தாலும், உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற முறையில்தான் இதை அனுமதித்தேன். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்ச்சி வாய்ப்படாமல் இதிலுள்ள 'டெக்னிக்கல் பரயிண்ட்'-ஐ மட்டும் சொன்னால் போதும்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதில் தங்களுக்கு மிகவும் இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதல் நாள் விவாதத்தின்போதே கூறினீர்கள். அதே போல்தான் எனக்கும் எங்கள் கட்சிக்கும் இடையே உள்ள கருத்தில் இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்த காங்கிரஸ் கட்சி என்ற நிலையில், தமிழ் நாட்டில் உறுப்பினர்களுடைய உரிமையை எப்படியாவது பாதுகாக்க வேண்டுமென்று வரையறுத்து, அதை இந்த நாட்டுக்கு அளித்து உரிமைகளை நிலைநாட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலைமையை நாம் மறப்பதற்கில்லை. அதை நான் புறக்கணிக்கிற நிலையிலும் இல்லை. பொதுவாக இந்த விஷயத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறுவதற்கும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதற்கும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்ற நிலையில், இங்கே அவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்ற நிலைமைகள் இருந்தபோதிலும்கூட, இந்த அவையிலே அவர் தன்னுடைய கடமையைச் செய்வதற்காக வந்துகொண்டிருக்கும்போது அவரிடம் இம்மாதிரியாக நடந்துகொண்டதென்பது சரியல்ல என்ற அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதற்காக நாங்களே தீர்ப்பு வழங்கினாலும் சரி அல்லது உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பினாலும் சரி என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரையும் தமிழ் நாட்டில் இரண்டு சபைகளிலும் நடந்திராத சம்பவம் ஒன்று நடந்திருக்கிறது. அதுவும் மேல் சபை என்பது கண்ணியமான சபை. ஒரளங்காக நடந்து வரும் சபை என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

1978 ஜனவரி 7] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

நாமே கூட அனுபவித்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்படியொரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. இங்கே பத்திரிகையாளர்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இது போன்ற விஷயங்கள் மேலும் மேலும் வெளியே தெரியும்படியாகப் பேசுவதைப் பார்க்கும்போது, மனதுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இரண்டு சபைகளிலும் மேல் சபையில் பெரியவர்கள், வயதானவர்கள் இருக்கக் கூடிய சபை. இச்சபையில் பதட்டப்படாமல் இருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : என்னைப் பார்த்துச் சொல்கிறீர்களா வயதானவன் என்று?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இல்லை. நானும் அதில் சேர்ந்தவன் தான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : என்ன வயது?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : 60 வயது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எனக்கு 72 வயது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : ஆகவே துணைத் தலைவர் அவர்களே, மனதுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தச் சபையின் உறுப்பினராக வந்தால், அவர்களுக்கென்று சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன, கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இந்த இடத்திலே கைது செய்யப்பட்டிருந்தால், நாம் எல்லோரும் தவறு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கைது செய்வதற்குச் சில சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இடத்தில்தான் வந்து கைது செய்யப்பட்டிருந்தால், கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களே ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் விவரத்திற்குள் போகிறீர்களே, உங்களுடைய கருத்தை மட்டும் தெரிவியுங்கள். இங்கே கைது செய்யப்பட்டிருந்தால், கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அப்படி. இங்கே கைது செய்யப்பட்டிருந்தால், அதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவதுதான் சரியென்று என்னுடைய கடமையின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 7]

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I wish to express my very real regret that the House should be involved in a discussion on a topic of this serious nature and I do not wish to go into the merits of the question. The hon. Member might have been sober, might have been drunk, he might have misbehaved badly, he might have lacked courtesy, he might have been rude and disorderly. If these things are investigated and found to be true, the hon. Member will have to face the consequences. But I do not wish to go into the merits of the case. The only cardinal point that has been clearly explained is that when the House was in session, the hon. Member had been arrested without the permission of the Chairman. Rule 210 is explicit that the permission of the Chairman should be obtained. If your permission had been sought, Sir, you would have given the permission after due verification, you would have permitted the arrest if the facts warranted it, the law would have taken its own course, he might have been arrested for a criminal offence and we would have no objection. We have no desire to defend an indefensible conduct on the part of a Member especially of this House. Therefore, I want to make it very clear that even if he had not been arrested within the so-called precincts of the House, whether he was arrested in this Chamber, whether he was arrested in the verandah, whether he was arrested on the steps of the House, whether he was arrested on the roads leading to the Legislative Council Chamber, there are ample precedents defining such acts as breach of privilege. In 1966, when an hon. Member was approaching the House along the Marina, his shirt was torn by certain volunteers in the Marina Beach and that constituted a breach of privilege. It was discussed during the Anti-Hindi agitation. My only plea is that we cannot allow the privileges of Members to be affected in this fashion however badly the Member might have behaved. I am not going into the merits of the question. It is an unfortunate incident and in addition to the Member's regret, I am also prepared to express my regret to the Hon. the Chief Minister; if such an incident should have occurred, it is a disgrace to us. But the point is that this question merits very serious consideration at your hands and I would plead that it be referred to the Committee of Privileges because conflicting reports have been received that this incident took place in such and such a fashion. Let the Committee of Privileges investigate the matter deeply and

1978 ஜனவரி 7/ [Thiru A. R. Damodaran]

I am sure that the hon. the Leader of the Opposition will be the first person and the first Member of the House to plead regret if such incident is proved to be true. My request is that it be sent to the Committee of Privileges.

(பிற்பகல் 5-10)

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே விவாதத்திற்கு எந்த அக்கொளப்பாட்டை மரியாதை போடுகிற மிகவும் வேதனை தாழ்த்தக் குன்று. இந்தப் பிரச்சினை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விளம்பரப்படுத்தப் படுகிறதோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு அந்த உறுப்பினருடைய மரியாதை விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது. வேறு பிரச்சினையில் விளம்பரப்படுத்தினால், நன்றாக இருக்கும். இது எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பாக்காய் விளம்பரமாகிறதோ அந்த அளவுக்கு அந்த உறுப்பினர் எப்படியோ தப்பான போக்கிலே எளர்க்கப்பட்டவர் என்றுதான் சொல்கிறேன். இது விளம்பரமாகாமல் இருந்திருந்தால், மிக நன்றாக இருந்திருக்கும். மேலும் இதை விளம்பரப்படுத்தவேண்டாமென்பது எனது கருத்து. நிறுத்திவிடலாம் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: எப்படி நிறுத்துவது?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: இரண்டு தரப்பிலும் வாயஸ் வாங்க வேண்டும். உறுப்பினரின் மரியாதை போடுகிறது. இது வேறு பிரச்சினையாக இருந்தால், முழு மூச்சாக விசாரிக்கலாம். இதனால் உறுப்பினரின் கௌரவம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் இத்துடன் முடிந்துவிடுவது நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து. இதை யாரும் எற்றுக்கொள்வதாக இல்லை என்றும் கருதுகிறேன். இப்போது இங்கே சபை கண்ணியத்தைப் பற்றிப் பேசப் பட்டது. எனக்குத் தெரிந்த நான் வரையில், இது உண்மையிலேயே கண்ணியம் மிக்க சபையாகத்தான் இருந்தது. சில மாநங்களாக பல வகையில் திகழ்ச்சிகள் சபையின் கண்ணியத்தைக் குறைக்கக்கூடியதாக அமைந்திருக்கின்றன. சபையின் கௌரவத்தைக் குறைக்கும் வகையில் இந்த பிரிவினையே இஷ்ட அமைந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்ட பிரச்சினையில் உறுப்பினர் சீட்டில் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார் என்று அங்கிருந்து அவைக்குச் செல்லப்பட்டு அதைப் பெயர்ப்பட்டார் என்றும் ஒரு பக்கம் சொல்கிறார்கள். அதற்கு நேர்மாறாக ஒரு கருத்தை இன்னொரு பக்கம் சொல்கிறார்கள்.

258 மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது
குறித்து

[1978 ஜனவரி 7]

திரு. லூர். சக்தி மோகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிகழ்ச்சியின் மூலம் தலைவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இக்கட்டை மன்றத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். நடந்த சம்பவங்கள் மூன்று விதத்தில் குறிப்பிடப்படுவதால் உண்மையிலேயே நடந்த சம்பவம் எது என்பதை உறுப்பினர்கள் அறிய முடியாத நிலையில் இந்தப் பிரச்சினையை ஆராய்ந்து விசாரித்து என்ன முடிவை எடுக்க வேண்டுமோ அதைத் தாங்களே எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையில் உரிமை மீறல் இருப்பதாகத்தான் கருதுகிறேன். இதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவது தான் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, சுயேச்சை உறுப்பினர்கள் சார்பில் திரு. சுவாமிநாதன் பேசுவார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் என்ற முறையில் எந்த உறுப்பினருக்கும் தங்களுடைய பணியை ஆற்றுவதற்கு எந்த விதமான இடைமூலம் இருக்கக் கூடாது. சட்டமன்றத்திற்கு வரும்போதும் அல்லது முடிந்து செல்லும்போதும், 15 நாட்களுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் சிவில் போன்ற வழக்குகளில் அவர்களைக் கைது செய்யக்கூடாது. அவர்கள் தடையில்லாமல் அச்சமில்லாமல் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, கமிட்டிகள் நடக்கும்போது கூட, உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்படக் கூடாது என்று மரபு இருக்கிறது. உறுப்பினர் அச்சம் இல்லாமல் காரியங்களை ஆற்ற வேண்டுமென்றால் இந்த சபைக்கு வரும்போது போகிறபோது கைது செய்யப்பட மாட்டோம் என்ற துணிவு உறுப்பினர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அவர் எப்படிப்பட்ட நிலையில் கைது செய்யப்பட்டார் என்ற விவரத்திற்கு நான் செல்ல விரும்பவில்லை. அவர்கள் சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளிருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டார் என்றாலும் முதலமைச்சர் அறையிலிருந்து அழைத்துச் சென்று கைது செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அப்படிச் செய்திருப்பது உறுப்பினரின் உரிமைக்கு, மன்ற மாபுக்கு மாறுபட்டதாகும். அகில இந்திய ரீதியில் பார்த்தாலும், இதுபோன்ற நிகழ்ச்சி நடந்திருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து. நிகழ்ச்சி நம்முடைய சபையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர் என்ற முறையில் அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், கைது செய்யக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். நானும் உறுதியாக இருக்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை முழுமையாக விசாரிப்பதற்கு உரிமைக்

1978 ஜனவரி 7] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

குழுவிற்கு அனுப்பி, பரிசீலித்து, உண்மையில் கைது செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த அதிகாரி மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள், தன்னுடைய பணியை ஆற்ற முடியாமல் தடுக்கப்பட்டார் என்ற வாதத்தின் அடிப்படையில் இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவரிலிருந்து அத்தனை கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் தங்களுடைய அரிய கருத்துக்களை இங்கே வழங்கியிருக்கிறார்கள். நானும் விஷயத்திற்குள்ளே போய்

(பிற்பகல் 5-20)

இதைப் பெரிதுபடுத்த விரும்பாமல், மேலெழுந்தவாரியாக சில குறிப்புகளை மட்டும் சொல்லி, முடிவு எதுவாக இருந்தாலும், இந்த அரசு அதற்குக் கட்டுப்பாடும், உங்களுடைய தீர்ப்பிற்குத் தலை வணங்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அப்படித் தரப்படும் தீர்ப்பு உங்களுடைய சுயேச்சையான முடிவுக்கு உகந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலும் எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது.

இங்கே கூறப்பட்ட கருத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், எந்தவிதமான வேறுபாடும் கூற விரும்பவில்லை. இப்போது விவாதத்திற்கு உரிய விஷயமே உறுப்பினர் இங்கே கைது செய்யப்பட்டாரா அல்லது வெளியே கைது செய்யப்பட்டாரா என்பதுதான். அப்படி இந்த அவைக்கு வெளியே கைது செய்யப்பட்டிருந்தால், அது எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தப் பட்டிருக்க வேண்டும்? சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கைது செய்யவே கூடாது என்று எங்கேயுமில்லை. இதுபற்றி உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நானும் கடந்த 2, 3 நாட்களாக எனக்குக் கிடைத்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தி, சில சட்டக் குறிப்புகளைத் தயார் செய்து பார்த்தேன். அதில் குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் :

“Following the position obtaining in the United Kingdom the privilege of freedom from arrest in India cannot extend or be the privilege of freedom from arrest in India cannot extend or be continued to operate where the Member of Parliament is charged with indicatable offence A.I.R. 1951 Madras 272. The House will not allow even the sanctuaries of its walls to protect a member from the process of criminal law, though the service of a criminal process on a Member within the precincts of Parliament may be breach of privilege.”

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

[1978 ஜனவரி 7]

ஆக, இதிலே யாருக்கும் கருத்துவெறுபாடில்லை. நிலவுகிற, நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய விஷயங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தவறு செய்தவர் களுக்குத் தண்டனை உண்டு. ஆனால் இதில் என்ன பிரச்சினை என்றால், உறுப்பினர் இங்கே கைது செய்யப்பட்டாரா, அல்லவா என்பதுதான். இங்கே கைது செய்யப்பட்டிருந்தால், அது சுண்டிக்கத் தக்கதுதான், அதில் கருத்து வேறு பாடில்லை. இந்தப் பிரச்சினையின் இன்னொரு பக்கத்தையும் பார்க்க வேண்டும். You should see the other side also. அவர் வெளியே கைது செய்யப் பட்டிருந்தால், என்ன நிலைமை? நீங்கள் மன்றத்தினுடைய கௌரவத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, உங்களுடைய வயதையும், அனுபவத்தையும் வைத்து, நான் என்னுடைய மரியாதையை அதிகப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மன்றத்திற்கு இன்றைக்கு கௌரவம் இருக்கிறது. நாளைக்கு இருக்கும். இதுபோன்ற சிறு சிறு நிகழ்ச்சிகளால் அது பாதிக்கப் பட்டு விடாது, ஆனால் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் தடுக்க வேண்டிய பொறுப்பும் நமக்கிருக்கிறது. நீங்கள் கௌரவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டீர்கள். நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம் ஓர் உறுப்பினர் எப்படிக்கைது செய்யப்படுகிறார் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இந்த அவையின் கௌரவம் காப்பாற்றப்படுகிறதா? உறுப்பினர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு வழிமுறைகள் கிடைப்பதா? வழிமுறைகள் உண்டு என்று தொடர்ந்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“In order to maintain the highest tradition of parliamentary life, Members of Parliament are expected to observe a certain standard of conduct both inside the House as well as outside. Their behaviour should be such as to enhance the dignity of Parliament and its Members in general. The dignity of the members should not be contrary to the usage or derogatory to the dignity of the House or in any way inconsistent to the standard which Parliament is entitled to, is expected of its Members.”

இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடக்க வேண்டுமென்று ஒரு பொறுப்புள்ள அரசாங்கம் விரும்பாது என்பதை நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நீங்கள் சொன்ன கருத்துக்களிலிருந்து நான் மாறுபட விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல மேற்கோள்களைக் காட்டினார்கள். ஆனால் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலாவது இதற்கு முன்னால் கேள்வி நேரத்தில் கலந்துகொண்டு செல்கிற ஒரு முதலமைச்சரின் பின்னால் உறுப்பினர் ஒருவர் தொடர்ந்து சென்று, அவர் அறைக்கு முன்னால் ஒரு தகராறு நடந்ததாக முன்னுதாரணம் இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 7]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன்னவருக்கும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திற்குள்ளாக உறுப்பினர் கைது செய்யப்படுவாரானால்—விதிமுறைகள் சொல்லுகிறபடி தலைவருடைய ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட ‘ஏரியா’ என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிற இடத்திலே கைது செய்யப்படுவாரானால், அதுபற்றி உங்களுடைய கருத்தென்ன என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தலைவர் அவர்களின் ஆளுகைக்குட்பட்ட ‘ஏரியா’-வுக்குள் உறுப்பினர் கைது செய்யப்படாமலிருந்தால், அது உங்களுடைய தீர்ப்புக்கு வந்திருக்க வேண்டியதில்லை. என்மீதுகூட ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே நான் அதைப்பற்றி அதிகமாகப் போக விரும்பவில்லை. உங்களுடைய அதிகாரமும் எனக்குப் புரிகிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கேயிருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டதாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதல் நாளே எழுப்பினார்கள். திரும்பவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைச் சந்திக்கப் போய் அதற்குப் பின் அங்கே நடந்த விஷயங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும், முதல்வர் அறைக்குச் சென்றேன் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அங்கே தகராறு அறைக்குச் சென்றேன் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் தகராறு நடந்த நடந்தது என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் தகராறு நடந்த தற்கு யார் காரணம், யாரால் தகராறு நடந்தது என்பதெல்லாம் விசாரித்தால் தான் தெரியும். ஆனால் அரசுத் தரப்பில் நாங்கள் இதைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். நான் இங்கே இந்த அவையிலே பேசும்போது கூட “வருத்தத்தோடு கிறோம். நான் இங்கே இந்த அவையிலே பேசும்போது கூட “வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்” என்றுதான் சொன்னேன். இந்தச் சம்பவம் யாரும் விரும்பக்கூடிய ஒன்றல்ல. அதிலும் ஒரு அரசு இந்தச் சம்பவங்களை விரும்ப முடியாது. நாகரீகமான நாட்டில் யாரும் இதை விரும்பமாட்டார்கள். எனவேதான் நான் சொல்லுகிறபோதுகூட, “மிக வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த பாரம்பரியம் மிக்க இந்த அவையில் இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்துவிட்டது. எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சரியான நிலையில் நடந்துகொள்ளவில்லை. ஆகவே அவர் மருத்துவ மனைக்குப் பரிசோதனைக்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டார்” என்று தான் குறிப்பிட்டேன். இது உண்மையாக இருக்குமானால், உங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன மீட்டேன். இது உண்மையாக இருக்கும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வாகாரணம் மருத்துவமனை என்பது உங்களுடைய எல்லைக்குள் வரவில்லை. ஆகவே ஒரு சம்பவம், கிரிமினல் குற்றம் என்று வருகிறபோது, அதில் நீங்கள் என்ன முடிவு எடுக்கப்போகிறீர்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள்

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

[1978 ஜனவரி 7]

எடுக்கிற அந்த முடியை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது என்பதில் எந்தக் கருத்திலேற்றமெனக்கும் இடமில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, 'சக்தி மிக்க அரசு' என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தச் சக்தி மிக்க அரசின் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த அவைக்குள்ளே பாதுகாப்பைத் தரவேண்டியவர் நீங்கள்தான் என்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது. கஸ்டோடியன் ஆப்தி ஹவுஸ் என்ற முறையில் பேரவைக்கு சபாநாயகரும், இந்த மேலவைக்கு நீங்களும் தான் பாதுகாவலர்களாக இருக்கிறீர்கள். எங்கள் அனைவருக்கும் நீங்கள் தான் பாதுகாவலராக இருக்கிறீர்கள். அமைச்சர்களான எங்களுக்கு வெளியே பாதுகாப்பு இருக்கலாம். எங்கள் மெய்க்காவலர்கள் கூட இங்கே வந்து நிற்க முடியாத நிலையில், நாங்களும் சாதாரண உறுப்பினர்களாகத் தான் இங்கிருக்கிறோம். பாதுகாப்பு என்பது இங்கே எல்லோருக்கும் உங்களால் தரப்பட வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் நீங்கள்தான் பாதுகாப்பு தர வேண்டும்.

மற்ற விஷயங்களைப்பற்றியும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. துரை முருகன் பற்றியெல்லாம்கூட குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றியெல்லாம் நான் ஒன்றும் கூற விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அது அப்போதே நடுத்து நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மற்றும் அரெஸ்ட் என்பது பற்றியெல்லாம் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். அரெஸ்ட், கைது என்பதற்கு போலீஸ் தொட்டாலே போதும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். போலீஸ் தொட்டாலே அது கைதாகிவிட்டதாக ஆகிவிடாது. எதுவும் சம்பவத்தைப் பொறுத்ததான் அமையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். "You are under arrest" என்று போலீஸ் ஒருவரைத் தொட்டுச் சொன்னால் தான், அவர் கைது செய்யப்பட்டதாகும், அவ்வாறில்லாமல், போலீஸ் தொட்டவர் கையெல்லாம் கைது செய்யப்பட்டவர்களாகக் கருத முடியாது. அப்படி போலீஸ் தொட்டு, அவர்கள் பின்னாலே செல்லுகிறவர்கள் கோளாறு உள்ளவர்கள் என்றுதான் அர்த்தம். அவர் தன்னுடைய நிலையை இழந்து விட்டதாகத்தான் அர்த்தம்.

இந்தச் சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரையில், உறுப்பினர் மருத்துவ மனைக்குப் பரிசோதனைக்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கே அவர் கைது செய்யப்பட்டதாக போலீஸ் கமிஷனரிடமிருந்து ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 'தெரிகிறது, போகிறது,' என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்

1978 ஜனவரி 7]

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

கிறார்கள் என்றுகூட குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்போது அறைக்குள் இருந்தார்கள். அவரை உறுப்பினர் பார்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட நிலையில்தான் இந்த நிகழ்ச்சியே நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என்ன தகவல் கொடுக்கப்பட்டதோ அதைத்தான் அவர் சொல்ல முடியும். பார்க்காததைப் பார்த்தேன் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? கோட்டையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறைக்குள் இருந்தார்கள். அவருக்கு நிகழ்ச்சி நடந்ததற்குப் பிறகுதான், இந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அவரும் இந்த அவையின் நடைவாசலாக தாங்கள் கேட்ட உடனேயே அவருக்கு என்ன தகவல் தரப்பட்டதோ அதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அறைக்குப் பக்கத்திலே இருந்துதான் உறுப்பினர் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அவர் அங்கே கைது செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லுவதற்குக் காரணம் விசாரணைக்காக ஒருவரை போலீஸ் அழைத்துச் செல்வது என்பது கைது செய்ததாகிவிடாது. Even for interrogation ஒருவரை போலீஸ் நிலையத் திற்கு அழைத்துச் செல்லலாம். அப்படி அழைத்துச் செல்வதாலேயே அவர் கைது செய்யப்பட்டதாகக் கருத முடியாது. சாதாரணமாக போலீஸ் ஒருவரை அழைத்துச் செல்வதை 'கைது செய்யப்பட்டார்' என்றால், என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. என்னுடைய சட்ட அறிவு குறைவாக இருக்கலாம். இருப்பினும் உறுப்பினர் அவர்கள் மருத்துவ அதிகாரியின் சான்றிதழுக்குப் பிறகுதான் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்பதே என் நிலை. எனவே நாம் தீர்மானிக்க வேண்டியதெல்லாம், திரு. இளம்பரிதி எங்கே கைது செய்யப்பட்டார் என்பதுதான். அவர் மருத்துவமனையில்தான் கைது செய்யப்பட்டார், இந்த அவைக்கு உட்பட்ட எல்லைக்குள் கைது செய்யப்படவில்லை என்பதே அரசினுடைய தகவலாகும். உண்மைகளைத் திரித்துக்கூற வேண்டிய அவசியம் இந்த அரசுக்கு இல்லை. நடந்ததை அப்படியே சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு மேல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எத்தனையோ விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அவர் சொல்லியபடி பார்த்தால், வெள்ளை உடை அணிந்தவர் அவரை அழைத்துச் சென்றார் என்றால், அவரை விசாரிக்க வேண்டும். அவரிடம் ஸ்டேட்மெண்ட் வாங்கி, அதிகாரபூர்வமாக நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய தகவல்கள் எல்லாம் நிறைய இருக்கின்றன.

பொதுவாக இதற்குப் பிறகு நீங்கள் எந்தத் தீர்ப்பை அளித்தாலும், அதில் ஒரு இணைப்பாக நாம் இந்த அவையின் கௌரவத்தை மேலும் உயர்த்த எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். நமக்கெல்லாம் வழிகாட்டுகிற முறையில் அது அமைய வேண்டும் என்பதையும் பணிவன்

[திரு. கே. இராஜா முகமது] [1978 ஜனவரி 7]

போடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி யாரும் மகிழ்ச்சியடைய முடியாது. இதைக் கொண்டு யாரும் அரசியல் ஆதாயம் பெற்றுவிட முடியாது. நாட்டிலே நாகரீகம் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கிறது. படித்தவர்கள் நிறைய வாழ்கிறார்கள். சிறு சிறு கிராமங்கள் எல்லாம் பெரும் நகரங்களாக மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. எதைச் சொன்னாலும், யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். மக்களும் கண்காணித்துக்கொண்டு நான் இருக்கிறார்கள். எப்படி எப்படிச் செய்திகள் வந்தாலும்கூட, மக்கள்

(பிற்பகல் 5-30)

தன்னிச்சையாக ஒரு முடிவெடுக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே பொது மக்கள் நம்மைவிட புத்திசாலிகளாக இருக்கிறார்கள் என்றுதான் கருதுகிறேன். ஆக அதிலே எங்களுக்குச் சந்தேகம் இல்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். கைது செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் அரசுக்கு இல்லை. அதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுதான் இங்கே கடைசி வாதம். கைது செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்திருக்குமானால், அங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் அறைக்கு முன்னாலேயே நடைபெற்ற அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கும், பல்வேறு செக்ஷன்கள் படி வழக்குப் போட்டிருக்க முடியும். கிரிமினல் இன்டீடிமிடேஷன், அஸ்ஸால்ட் ஆன் போலீஸ் என்று எத்தனையோ பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அது அல்ல இந்த அரசினுடைய நோக்கம். எதுவுமே போடவில்லை. இந்த வழக்கு, அதுவும் அன்றைக்கு காவல் துறையினருக்கு வேறு வழி இல்லாமல் போட்டிருக்கக்கூடும். நீங்கள் தாராளமாக உங்கள் காரணங்களைத் தெரிவித்தீர்கள். அரசுத் தரப்பிலே என்ன சொல்ல வேண்டுமென்று நான் முடிவாகச் சொல்லி விட முடியாது. இன்னொரு பிரச்சினை கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்து அவர்கள் மீது இங்கே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். பிரச்சினை இங்கே இருக்கின்றபோது, குடியரசுத் தலைவருக்குத் தெரிவிக்கலாமா என்று கேட்டு ரோம். அதுவும் நிர்ப்பந்தம்தானே என்று எழுப்பியிருக்கிறார். எனவே நான் ஒரு கருத்தைச் சொன்னால், அதுவே அரசாங்கக் கருத்தாகிவிடும். அதுவும் கூட ஒரு நிர்ப்பந்தம்தான். அந்த அளவுக்கு நான் உங்களை ஆட்படுத்த விரும்பவில்லை. நீங்கள் எப்படிப்பட்ட, தீர்ப்புக் கொடுத்தாலும், நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வோம். இதிலே நீங்கள் கவனிக்க வேண்டிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கைது செய்யப்படவில்லை என்றால், இங்கே நடந்த சம்பவங்களுக்கு இங்கு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு, மற்ற அமைச்சர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு நீங்கள் தரப்போகிறீர்கள்? அப்படி ஒரு விவாதம் இருப்பதை நீங்கள் தயவுசெய்து பார்க்க வேண்டுமென்று

1978 ஜனவரி 7] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்களே தீர்ப்பு அளிக்கலாம். அது எந்தத் தீர்ப்பாக இருந்தாலும், நிச்சயமாக இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும். நாங்கள் எந்தவிதமான மாறுபாடும் சொல்லவில்லை. மேலவையின் கௌரவத்தைக் காக்க வேண்டும் என்பது எல்லோருக்கும் பொருந்தும். உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் அல்ல. எல்லோருக்கும்தான் என்பதில் இந்த அரசுக்கு அபிப்பிராய பேதம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : என்னுடைய விருப்பத்திற் கிணங்கி, தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னதற்கு அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை மீது இந்தக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள் என்னுடைய தீர்ப்பை நான் வழங்குகிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்பு.

(1) தமிழ் நாட்டில் காய்கறிகளின் விலையும் பலசாக்குப் பொருள்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டே போவது குறித்து

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்—

“தமிழ் நாட்டில், எல்லாக் காய்கறிகளின் விலையும், பலசாக்குப் பொருள்களின் விலையும் கட்டுக்கடங்காத வகையில் ஏறிக்கொண்டே போவதால் நடுத்தர மக்கள், தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் உணவிற்கான காய்கறிகள், பலசாக்குச் சாமான்கள் வாங்க முடியாத நிலை குறித்து.”

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளுக்கு அவசியமான பண்டங்களின் நற்பத்தியும் விற்பனையும் பெரும்பாலும் தனியார் கையில் இருக்கின்றன. ரூப நிலைகளில் ஏற்படும் மாறுதல்களின் காரணமாக உற்பத்தி சில சமயம்

தமிழ்நாட்டில் காய்கறிகளின் விலையும் பல சரக்குப் பொருள்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டே போவது குறித்து

1978 ஜனவரி 7] [திரு. க. உரோ. எம்மண்ட்]

நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வரும் வாய்ப்பு உள்ளது. இதன் விளைவாகவும், பொது விநியோக முறையை தமிழக அரசு திறமையாக நடத்தி வருவதன் பொது விளைவாகவும், அரிசி விலை பெருமளவு நிதானமாகவே உள்ளது. 1977 அக்டோபர் மாதத்திற்கும் நவம்பர் மாதத்திற்கும் சேர்த்து ஏறக்குறைய 85,000 டன்கள் அரிசி பொது விநியோக முறையின்கீழ் மோட்டா, நடுத்தர அரிசி கிலோ ரூபாய் 1.60, சன்ன அரிசி ரூபாய் 1.85, மிகச் சன்ன அரிசி ரூபாய் 2.00 என்ற விலைகளில் விற்கப்பட்டு வந்தது.

அரிசியின் விலைகள் மொத்தத்தில் நிதானமாகவே இருக்கின்றபோதிலும், சலையல் எண்ணெய் வகைகள், பருப்பு வகைகள், ஆகியவற்றின் விலைகளில் உயர்வு ஏற்பட்டுள்ளது உண்மையே. கிலோ ரூபாய் 10.00 வரை உயர்ந்து விட்ட கடலை எண்ணெயின் விலை இப்பொழுது வெளிச்சந்தையில் கிலோ ரூபாய் 8.30 என்ற அளவில் கிடைக்கின்றது. கடலை எண்ணெயின் வெளிச் சந்தை விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சியில் தமிழக அரசு, தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வாணிபக் கடைகள் மூலமாகவும், கூட்டுறவுச் சங்கக் கடைகள் மூலமாகவும் கிலோ ரூபாய் 7.50-க்கு கடலை எண்ணெயை விற்று வருகின்றது. நல்லெண்ணெயைப் பொறுத்தவரையில் இது நமக்கு பெருமளவு ஆந்திரத்திலிருந்து வருகிறது. அங்கும் விலை சற்று உயர்வாக உள்ளதால் இப்பொழுது அதன் விலை தமிழகத்தில் கிலோ ரூபாய் 9 முதல் 10.00 வரை உள்ளது, எனினும் 1977 ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து விலையைவிட இது குறைவாகவே உள்ளது. தேங்காய் எண்ணெயைப் பொறுத்தவரையில் நாம் கேரளத்தையே முழுவதும் நம்பியுள்ளோம். கேரளத்திலிருந்து பொதுச்சார்புடைஉ திறுவனங்கள் மூலமாக தேங்காய் எண்ணெயை வாங்கி, நயமான விலைகளில் விற்க முடியுமா என்பதை உணவுத் துறை பரிசீலித்து வருகிறது.

பருப்பு வகைகளிலும், குறிப்பாக துவரம் பருப்பின் விலைகள் மிகவும் ஏறிவிட்டன. பருப்பு வகைகளைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகம் பற்றாக்குறை மாநிலமாகும். வெளி மாநிலத்திலிருந்து வரும் பருப்பு வகைகள் உற்பத்தியாகும் இடங்களிலேயே அதிக விலைக்கு விற்கப்படுவதால் இங்கும் அதன் விலைகள் ஏறியுள்ளன. உற்பத்தி இடங்களில் அலுவலையாகும் புதிய பயிர் சந்தைக்கு வந்தவுடன் விலைகள் நிதானப்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

விந்தவுடன் விடுதலை நிதானப்பட்டு
மிளகாயைப் பொறுத்தவரையில் சென்ற 2 மாதங்களில் மிளகாயின் விலை தவிழுகத்தில் உயர்ந்துவிட்டது. மழை புயலின் காரணமாக மிளகாய்ப் பயி ருக்கு தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட பாதிப்பும் அண்டை மாநிலமான ஆந்திரத்திலும் புயலினால் மிளகாய்ப் பயிர் பாதிக்கப்பட்டதும் இந்த விலை உயர்வுக்குக் காரண மாகும்.

268 தமிழ்நாட்டில் காய்கறிகளின் விலையும் பல சரக்குப் பொருள்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டே போவது குறித்து

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 ஜனவரி 7]

1977-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் கிலோ ரூ. 10.00 முதல் ரூ. 13.00 வரை விற்கப்பட்டு வந்த தனியா இப்பொழுது ரூபாய் 6.00 முதல் ரூ. 8.00 அளவில் கிடைக்கின்றது. 1974-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் ரூபாய் 6.00 வரை புனியின் விலை எட்டி இருந்தது. இப்பொழுது கிலோ ரூ. 2.40 முதல் ரூ. 4.50 ஆக உள்ளது.

காய்கறிகள் விலையிலும் தற்பொழுது ஏற்றம் காணப்படுகின்றது. இதைத் தடுப்பதற்கு உதகமண்டலம், கொடைக்கானல் போன்ற இடங்களிலிருந்து காய்கறிகளைக் கொண்டுவந்து பாதுகாத்து, பாலிதின் பைகளில் நியாயமான விலைகளுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் விற்பதற்குத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள திட்டம் வெகு விரைவில் செயல்படும்.

அதுபோலவே விறகுகளின் விலை குறிப்பாக நகரங்களில் உயர்வதைத் தடுக்க வனத்துறையின் ஒத்துழைப்புடன் சென்னை நகரத்தில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நியாய விலை விறகுக்கடைகளைத் திறக்க திட்டமிட்டுள்ளது.

வெளிச்சந்தை சர்க்கரை விலை முன்பு கிலோ ரூபாய் 6.00 என்று விற்பனை நிலை மாறி இப்பொழுது கிலோ ரூபாய் 4.00-க்கும் குறைவாகவே தாராளமாகக் கிடைத்து வருகிறது. வெளிச்சந்தை சர்க்கரை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக கிலோ ரூ. 3.75-க்கு தற்போது விற்கப்படுகிறது.

அரிசியின் விலைகள் நிதானமாக இருக்கின்றபோதிலும் குறிப்பாக பருப்பு வகைகள், சமையல் எண்ணெய் விலைகளில் தேவைக்கு மீறியே உயர்வு காணப்படுவது உண்மையே. அறுவடைக்காலத்தில் இப்பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்து, அவற்றைச் சேமித்துவைத்து, பற்றாக்குறைக் காலங்களில் அவற்றைச் சீராக நியாயமான விலைகளில் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் விறியோகம் செய்வதற்கு திட்டம் ஒன்றும் நாம் செயல்படுத்த உத்தேசித்துள்ளோம். 1978, ஏப்ரல் மாதத்திற்குள் நம் மாநிலத்தின் தென்பகுதி மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் செயல்படும். இது தவிர கூட்டுறவு அமைப்புகள், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் ஆகியவற்றின் மூலமாக உணவுப்பொருள் மட்டுமல்லாமல் மற்ற இன்றியமையாத பொருள்களையும் விறியோகம் செய்வதை விரிவாக்க பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பொது நலனைக் கருதி வர்த்தகர்கள் செய்து கொள்ளவேண்டிய சுயக் கட்டுப்பாடு, பொது மக்களின் விழிப்பான கண்காணிப்பு, விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த பொது விறியோகத்தை அரசு மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றின் ஒருமித்த பலனாக விலைவாசிகளின் நிலைமை சீர்படும் என்று நம்பலாம்.

தமிழ்நாட்டில் காய்கறிகளின் விலையும் பல சரக்குப் பொருள்களின் 269 விலையும் ஏறிக்கொண்டே போவது குறித்து

1978 ஜனவரி 7]

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : அமைச்சரவர்கள் ஒரு நீண்ட விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றியமையாத பொருள்களின் விலை குறையும்போது, குறிப்பாக அரிசியின் விலை குறையும்போது, அது அரசின் சாதனை என்று கூறப்படுகிறது. இன்றியமையாத பொருள்களின் விலை கூடும்போது அதற்கு மத்திய அரசு காரணம் காட்டப்படுகிறது. இன்றைக்கு அரிசி தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைப்பதற்குக் காரணம் நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோமென்பதுதான். தமிழ்நாட்டில் நெல் வளர்ச்சி நிறைய இருக்கிறது, ஆனால், இன்றியமையாத மற்ற உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய, 'காம்பாஹன்கிவ்' திட்டமொன்றை அரசு மேற்கொள்ளக்கூடாதா? அப்படி மேற்கொண்டால், அந்தப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க முடியும். எனவே, அதற்கு எதாவது திட்டம் அரசிடம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அப்படிப்பட்ட திட்டம் அரசாங்கத்தினுடைய யோசனையில் இருக்கிறது.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : எப்படிப்பட்ட திட்டம் அரசிடம் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். விநியோகக்கிற முறைபற்றி அமைச்சரவர்கள் மிக விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். உற்பத்தித் துறையில் அரசாங்கம் என்னென்ன திட்டங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதுபற்றி மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்களிடம் குறிப்புகளிருந்தால், அவற்றைக் கூறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் கேட்ட கேள்வியைப் புரிந்துகொண்டதான் பதில் சொன்னேன். வெளி மாநிலங்களிலிருந்து பல்வேறு உணவுப் பண்டங்கள் —கடலை எண்ணெய், நல்லெண்ணெய் போன்றவை இந்த மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே, நான் அந்த முறையில் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் அதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னேன். வெளி மாநிலங்களில் உணவுப் பண்டங்கள் உற்பத்தியாகும் நேரத்தில் உணவு வழங்கும் துறை மூலமாகவும், கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவும் மொத்தமாக உணவுப்பொருள்களை வாங்கி, அவற்றைச் சேமித்து வைத்து, நுகர்பொருள் வழங்கும் கடைகள் மூலமாகவும், கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்த கடைகள் மூலமாகவும் நியாயமான விலைக்கு, கட்டுப்பாடி யாகும் விலைக்கு விற்க அரசாங்கம் திட்டம் வைத்திருக்கிறது. அவற்றை அரசாங்கம் செயல்படுத்த இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் துவரம் பருப்பு, உளுந்து, நிலக்கடலை போன்றவை நம்முடைய மாநிலத்திலே பயிர் செய்யப்பட

1978 ജൂലൈ

வில்லையே என்று உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். இவையெல்லாம் பா
செய்வதற்கு என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று உறுப்பினரவர்க
கேட்டார்கள். அதற்காகத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, இந்த நாட்டு சீதோஷ
நிலை, மண் வளம் ஆகியவை அந்தப் பயிர்களைப் பயிர் செய்யத் தகு
யுடையவையாக இருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றி விவராயத் துறையிலே
தெளிவான ஓர் ஆய்வு நடத்தி, முடிவுகளை அறிந்துகொண்டபின்தான் அந்
முயற்சியிலே நாம் ஈடுபட முடியும். அதுவும் இந்த அரசின் பரிசீலனையி
இருக்கிறதென்று சொன்னேன்.

(2) பல்கலைக் கழக மாணியக் குழுவின பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்துவதில் குறித்து கல்லூரி ஆசிரியர்களிடையே நிலவும் பதட்ட நிலை குறித்து.

THIRU K. S. GANAPATHI: Hon. Deputy Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Education to a matter of urgent public importance, namely, the agitated atmosphere prevailing in the minds of the College teachers demanding the implementation of recommendation of the University Grants Commission with regard to their scales of pay in full and all other privileges on a par with that of Government servants.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, 1974 மார்ச்சுத் திங்களில் பல்கலைக் கழக மற்றும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குப் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி ஊதிய விகிதத்தை மாற்றி அமைப்பது என்ற தனது முடிவினை மக்களவையில் மைய அரசினர் அறிவித்தனர். மேலும் 1—1—1973 முதல் இவ்வுத்திய விகிதத்தை நடைமுறைப் படுத்தும் மாநிலங்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதாகவும் அறிவித்துள்ளனர். இம் முடிவினை அறிவிக்கும்போது, 1—1—1973 அன்று பணியிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு இவ்வுத்திய விகிதம் வழங்கப்படுவதால், மாநிலங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய கூடுதல் செலவினத்தில் 80 சதவிகிதம் மைய அரசினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமெனவும், எஞ்சியுள்ள 20 சதவிகிதம் மாநில அரசைச் சார்ந்ததாகுமெனவும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர். இக் கூடுதல் செலவினம் 31—3—1979 வரையுள்ள 5 ஆண்டுகளுக்கு மேற்படி விகிதத்தில் மைய அரசினராலும் மாநில அரசினராலும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென மைய அரசினர் தெளிவுபடுத்தினர். 1—4—1979 முதல் திருத்தியமைக்கப்பட்ட ஊதியத்தினால் ஏற்படக் கூடிய செலவு அனைத்தும் மாநில அரசினரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமெனவும் மைய அரசு தெரிவித்தது. மாற்றியமைக்கப் பட்ட இவ்வுத்திய விகிதத்தினை அறிவிக்கும்பொழுது, மாநிலங்களிலுள்ள சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு 1—1—1973 முதல் அல்லது அதற்குப்

1978 ஜனவரி 7] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

பிற்பட்ட நாள் முதற்கொண்டு தேவையெனில், தகுந்த மாற்றங்களுடன் இவ் வூதிய உயர்வு நடைமுறைப்படுத்தப்படலாமெனவும் தெரிவித்துள்ளனர். இந்த நிதி உதவி பல வகை நிபந்தனைகளை உட்கொண்டிருந்தது.

பல்கலைக்கழக மாணியக் குழுவால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஊதிய விவரம் வருமாறு :—

வருமாறு :—

(1) விளக்குநர் மற்றும் பயிற்றுநர்: ரூ. 500-20-700-25-900 (தற்போதுள்ள பணியாளர்களுக்கு மட்டும்).

(2) விரிவுரையாளர் : ரூ. 700-40-1, 100-50-1, 300-50-1600.

(3) கல்லூரி முதல்வர்: (அ) ரூ. 1,200-50-1,300-60-1,900.

(ஆ) ரூ. 1,500-60-1,800-100-2,000-125/2-2,500.

புதிய ஊதிய விகிதத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதற்குரிய முறை குறித்தும், இதைச் சார்ந்து எழுகின்ற பல சிக்கல்களைத் தீர்ப்பது குறித்தும் ஆராய்வதற்கு சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்கள், நிதித் துறைச் செயலர் மற்றும் கல்வித் துறைச் செயலர் ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இக் குழு புதிய ஊதிய விகிதத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதிலுள்ள இடர்ப்பாடுகளை ஆய்ந்து தனது பரிந்துரைகளை அரசினருக்குப் பணிந்தளித்தது. இப்பரிந்துரைகளை ஏற்று கல்லூரி ஆசிரியர்கள், தொழில் துட்பக் கல்லூரி, பத்தொழிற் பள்ளி (பாலிடெக்னிக்) ஆசிரியர்கள் மேலும் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கான ஊதிய விகிதத்தினை மாற்றியமைத்து அரசினர் தனது ஆணைகள் எண் 2106, கல்வி, நாள் 21-9-1977, 2107, கல்வி, நாள் 21-9-1977 மற்றும் 2159, கல்வி, நாள் 26-9-1977-ல் உத்திரவுகள் பிறப்பித்தனர். மேற்படி திருத்திய ஊதிய விகிதங்கள் குழுவின் பயந்துரைப்படி 1-4-1978 முதல் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. ஆயின் 1-1-1977 முதல் பணப் பயன் (Monetary effect) கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசினர் வழங்கிய இவ்வாணைகளை மாற்றியமைக்கச் சென்னைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் சங்கம், மதுரைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் சங்கம், மற்றும் வடிகாட்டி ஆசிரியர்கள் சங்கம், மதுரைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் சங்கம் வந்துள்ளன. ஏனைய ஆசிரியர்களின் சங்கங்களிலிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. அவைகளில் மேற்கண்டவை முக்கியமான கோரிக்கைகளாகும்:—

அவைகளில் மேற்கண்டவை முக்கியமான கோரிக்கைகளாகும்:—

(1) 1—1—1973 முதல் இவ்வுத்திய விகிதம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட வேண்டும்.

(2) அனைத்துப் பட்ட மேற்படிப்புப் பயிற்றுநர் மற்றும் விளக்குநர்களை அனைப் பேராசிரியர்களாக அமர்த்தல் வேண்டும்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 ஜனவரி 7]

(3) அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரே சம்பள விகிதமான ரூபாய் 700-1,600 வழங்கப்படவேண்டும்.

(4) 31—3—1977 அன்று பணியிலிருந்த அனைத்து ஆசிரியர்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பணியாளர் பட்டியலில் குறித்தல் வேண்டும்.

(5) பட்டதாரி பயிற்றுநர் மற்றும் விளக்குநர்களுக்கும் 5 ஆண்டு களுக்குப் பின்பும் புதிய விகிதத்தின் கீழ் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட வேண்டும்.

(6) தனியார் கல்லூரிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு நேரிடையாக ஊதியம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

(பிற்பகல் 5-50)

மேற்படி கோரிக்கைகள் அனைத்தும் 11—12—1977 அன்று முதலமைச்சர் மற்றும் கல்வியமைச்சர் அவர்களால் சென்னை மற்றும் மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கப் பிரதிநிதிகள் கூட்டத்தில் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டு கீழ்க்கண்ட முடிவுகளை அரசு அறிவித்தது :—

(1) 1—12—1977 அன்று 5 ஆண்டுகளும் அதற்கு மேலும் பணியாற்றியுள்ள பட்ட மேற்படிப்பு பயிற்றுநர் மற்றும் விளக்குநர்கள், 1—12—1977 முதல் துணைப் பேராசிரியர்/விரிவுரையாளர்களாகப் புதிய விகிதத்தின் கீழ் அமர்த்தப்படுவர். மேலும் வருங்காலங்களில் 5 ஆண்டுகள் பணி முடிவுறு கல்வித் தகுதியுடைய பயிற்றுநர்/விளக்குநர்கள் துணைப் பேராசிரியர்களாக அமர்த்தப்படுவர்.

(2) ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பட்டியலில் இல்லாத ஆசிரியர்கள் 1977-8 கல்வி ஆண்டு இறுதிவரை பணியில் நீட்டிக்கப் பெறுவர். இக் கல்வி ஆண்டு இறுதியில் இந்த உபரி ஆசிரியர்கள் குறித்துப் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

(3) ஊதியங்களைக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு ஒழுங்காக வழங்குவது குறித்து கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் தகுந்த வழி முறைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(4) 1—4—1977 முதல் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களும் 18 மா மருத்துவ விடுப்பு பயன் பெறுவர்.

மேற்படி முடிவுகளின்படி 5 ஆண்டு பணிமுடிவுற்றுள்ள பயிற்றுநர் மற்ற விளக்குநர்களை துணைப் பேராசிரியர்களாக அமர்த்துவது குறித்து அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. எஞ்சியுள்ள முடிவுகளுக்கான ஆணைகள் தனியாக வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1978 ஜனவரி 7]

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் தலைமை)

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், முனிவரிடமிருந்து கிராண்ட்ஸ் கமிஷனின் சிபார்சுகளை எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவது என்பதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டதாகவும் அதிலே சென்னை, மதுரை, ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களின் துணை வேந்தர்கள், நிதிச் செயலாளர், மற்றும் கல்விச் செயலாளர் ஆகியவர்கள் உறுப்பினராக இருந்து, அவர்கள் செய்த பரிந்துரை முழுவதையும் ஏற்று 1—4—1976 முதல் அவர்களுக்குப் புதிய ஊதிய விகிதம் கொண்டுவரப்பட்டது என்றும் 1—1—1977 முதல் பணப்பயன் கொடுக்கப் பட்டதாகவும் அறிவித்தார்கள். அந்தக் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அவர்கள், 1974 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டே இந்த நிரூபிக்கப்பட்ட ஊதிய விகிதங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தான் கருத்தைத் தெரிவித்ததாகவும், அப்படிக் கொடுப்பதில் தவறில்லை என்ற கருத்தையும் தெரிவித்ததாகவும் பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே 1—1—1974 முதல் இந்தப் பயனை ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்க அரசு மறு பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள் என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : இந்தக் குழுவிலே இருந்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் 1974 ஆம் ஆண்டு முதல் கொடுக்க வேண்டுமென்ற தனது கருத்தைச் சொன்னதாகச் சொன்னேன். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது அவருடைய கருத்தாக இருக்கும்.

5. தனி உறுப்பினர் அலுவல்

(1) அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்துள்ளதைக் குறைப்பது குறித்து.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

C 98—8

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

“அத்கியாவசியப் பொருள்களின் விலை பெருமளவிற்கு உயர்ந்து பொது மக்களை மிகவும் பாதித்து உள்ளதால், அவற்றின் விலைகளைக் குறைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசுக்கு இம்மன்றம் பரிந்துரை செய்கிறது”.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலகம்பிரமணியம்): முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“அத்தியாவசியப் பொருள்களின் மக்களை மிகவும் பாதித்து உள்ளதால், நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று செய்கிறது.”

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம் நாட்டில் இப்போதிருக்கிற விலையேற்றத்தைப் பார்க்கிறபோது, சாதாரண மக்கள் அன்றாடம் வேலை செய்து வாரும் மக்கள், நடுத்தர மக்கள் ஆகியோர் வாழ முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை நம்மால் உணர முடிகிறது. எனவே இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய கடமை, பொது மக்களிடத்திலே அபிமானம் கொண்ட அத்தனை பேருக்கும் இருந்தாலும் கூட, அதற்குரிய சக்தியும், ஆற்றலும் அரசினிடத்திலே இருப்பதால்தான், அதற்குத் தக்க பரிசாரத்தைத் தேட வேண்டுமென்று இந்தத் தீர்மானம் மூலம் இந்த அவை அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது.

நமது நாட்டில் பணிபுரிபவர்களில் நூற்றுக்கு 6 சதவீதம் பேர்கள் தான் நிரந்தர வேலையைப் பெற்றிருப்பவர்கள். அதிலே 31 ஐந்தா சதவீதம் பேர் மிகக் குறைந்த சம்பளத்தைப் பெறுபவர்கள். எஞ்சியுள்ள 94 சதவீதத்தினர் அன்றாடம் வேலை பார்த்து வருபவர்கள். அவரும் அவர்களுக்கு வேலை கிடைத்தால் உண்டு. அகவே நம்முடைய நாட்டிலுள்ளவர்களுடைய தனி நபர் வருமானம் உலகத்திலுள்ள எல்லா நாட்டையும் விட மிகக் குறைவாக வருந்தத்தக்க நிலையில் இருக்கிறது. அதால் எப்படியோ எல்லோரும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் வாழ்வதற்குத் தேவையான அத்தியாவசியமான பொருள்களைக் குறைந்த விலையில், கட்டுப்படியாகக் கட்டிய விலையில், அவர்களுடைய சக்திக்கேற்ற விலையில் கொடுப்பதற்கு எண்டிய முயற்சியை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்பதிலே இரண்டு வேறு கருத்துக்கள்

அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்துள்ளதைக்
குறைப்பது குறித்து

275

1978 ஜனவரி 7] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

இருக்க முடியாது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்கூட ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் கொடுத்த அறிக்கையிலேயும், அதற்குப் பின்னால் அளித்த விளக்கத்திலேயும் கூட அரசு இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருவதைப்பற்றியும் தெரிவித்தார்கள். இதிலே இந்த அரசு மேலும் அதிக பேன்ற அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

[illegible]

அண்மையிலே நாடு பூராவையும் ஒரே மண்டலமாக ஆக்கிவிட்டால் மத்திய அரசு முடிவு செய்தபோது, கோன அரசு அதை வன்னையாக எகிர்த்தது. என்னென்றால் அவர்கள் அந்த அளவுக்கு நாடு பூராவும் பொது விநியோக முறையை அமல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள செக்ரட்டரி யைப் பார்க்கப் போனால், அவர் கூட்டுறவு ஸ்டோருக்குப் பேரியுக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் 4 மணிக்கு கியூவில் நின்று சாமான்களை வாங்குகிறார்கள். அங்கேயுள்ள தலைமைச் செயலகத்தி லிருந்து சாதாரண நிராமங்கள் வரையில் பொது விநியோகக் கடைகளின் மூலம் பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆகவே தாராளமாக உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்பதனால் ஒரே மண்டலமாக ஆக்கிவிட்டால், இரண்டு மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு பற்றாக்குறை வரும்போது, மீண்டும்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 7]

பொது விநியோகத்தை நடத்துவது என்பது கஷ்டமாக இருக்குமாயினால்,

(பிற்பகல் 6-00)

ஒரே மண்டலமாக்குவதை உண்மையாக எதிர்த்திருக்கிறார்கள். நியாயியில் பொருள்கள் அதிகமாக இருந்து தேவை குறைவாக இருந்தால், விலை குறைவாக இருக்கும்; பொருள்கள் குறைவாக இருந்து தேவை அதிகமாக இருந்தால், விலை கூடியிருக்கும். பொருளாதாரத் தத்துவத்தில் இது அடிப்படைச் சட்டம். முன்பெல்லாம் அதனுடைய பேர்க்கில் விட்டிருந்தோம். இப்போது அதை அனுமதிக்காமல் பல இடங்களில் கட்டுப்படுத்தி மாண்ட் அண்ட் ரால்ஸ் என்ற நியதியைப் பல இடங்களில் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்தக் காலத்தில் பண்டமாற்றமுறை இருந்தது. மனிதனுக்குத் தேவையானவற்றை ஒன்றைக் கொடுத்து ஒன்றைப் பெற்றுவந்தான். உணவு உற்பத்தி செய்பவன் அதைக் கொடுத்துவிட்டு தனக்குத் தேவையான ஆடைகளைப் பெற்றுக் கொண்டான். ஆடை உற்பத்தி செய்பவன் அதைத் தந்துவிட்டு உணவுப் பொருள்களைப் பெற்றான். உணவுப் பொருள்கள் இன்றியமையாதவை. இன்று ஒருவனுக்கு வேட்டி வேண்டுமானால், அவன் பணம் கொடுத்துத்தான் பெற வேண்டியிருக்கிறது. உணவுப் பொருள்கள் இன்றியமையாதவை என்பதால், அவற்றை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியதுதான். தவறுகள் நடந்தால், கண்டு பிடிக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது என்ன செய்கிறோம்? நெல்லுக்கு விலையைக் கட்டுப்படுத்துகிறோம். மாட்டுக்கு என்ன செய்கிறோம்? அதன் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ரூபாய் 1,500-க்கு மாடு வாங்கினால்தான், அந்த மாடு கலப்பைக்கு வரும். தேவையற்ற, பயனற்ற, வயது முதிர்ந்த மாடுகள்தான் கோளாளுக்குப் போகின்றன என்று சொன்னார்கள். உணவு அமைச்சர் மாவட்டத்தில்தான் பெரிய மாட்டுச் சந்தைகள் இருக்கின்றன. சென்னிமலை போன்ற பெரிய சந்தைகளுக்கு நான் ஒரு விவசாயி என்ற முறையில் போய்ப் பார்ப்பேன். கோள வியாபாரிகளிடம் நாம் போட்டி போட முடியவில்லை. அவர்கள் மாட்டைப் பார்க்கும்போது, அவற்றை மாபிசத்திற்காகத்தான் பார்க்கிறார்கள். அதற்கு ரூபாய் 500, ரூபாய் 600 என்று விலை பேசுகிறார்கள். நாம் பார்க்கும்போது, அதற்குக் கால் சரியாக ஊனமில்லாமல் இருக்கிறதா, கண் பார்வை சரியாக இருக்கிறதா, வேலைக்கு உதவுமா என்று பார்க்கிறோம். நாம் ரூபாய் 300-க்குக் கேட்டால், ஏளனமாகப் பார்க்கிறார்கள். அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிற பர்ச்சேசிங் கபாசிட்டி. கோளக்காரர்களிடம் அதிகமாக இருக்கிறது. காரணம் ரப்பர், தேயிலை போன்ற பணம் தருகிற பொருள்களை அங்கே உற்பத்தி செய்கிறார்கள். பல தொழில் இயக்கங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரண லேபர்-ரப்பர் காடுகளில் உள்ளவர்கள் ஒரு நாளைக்கு ரூபாய் எட்டு முதல் ரூபாய் 10 வரையில் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள்.

1978 ஜனவரி 7]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

இங்கே தொழிலாளர்கள் அப்படி வாங்க முடியவில்லை. அவர்கள் பர்ச்சேசிங் கபாசிட்டி, தனிநபர் வருமானம் இங்கே இல்லை. இங்குள்ள விவசாயிகள் மாடுகளை வாங்குவதில் அவர்களோடு போட்டி போட முடியவில்லை. விவசாயிகளுக்குக் கடலைப் பிண்ணாக்கு இப்போது ரூபாய் 2-30, பருத்தி விதை ரூபாய் 2.40 விற்கிறது. நல்ல மாடாக வாங்க வேண்டுமென்றால் ரூபாய் 2,000 கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்கும் கட்டுப்பாடு வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: ஓபன் மார்கெட்டில் வாங்குகிறவர்களுக்குக் கஷ்டமில்லாமல் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கட்டுப்படியான விலையில் பொருள்கள் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நெல்லுக்கு போனஸ் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதையும் இதையும் இணைக்க விரும்பவில்லை. நம் நாட்டிலுள்ள பொருளாதார நிலையில் இப்போது விநியோக முறையில் மிகவும் கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அரசு எதில் கை வைத்தாலும், விலை ஏறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாகர்கோயிலில் ஒரு தேங்காய் ரூ. 1-50க்கு விற்பது. நாகர்கள் எல்லாம் கூட்டம் போட்டு பேசி 10-15 ரூ. யில் சொன்னோம். கலெக்டர் தலையிட்டு வியாபாரிகளைக் கூட்டி, ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு தேங்காய் விற்க வேண்டுமென்று சொன்னார். சந்தையில் போய்க் கேட்டால், கலெக்டர் தேங்காய் என்று அதற்குப் பெயர் வைத்து விட்டார்கள். ஆனால் சந்தைக்குத் தேங்காய்கள் சரியாக வரவில்லை. விழாக்கள், கல்யாணம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடத்துகிறவர்கள் வியாபாரிகளிடம் பொந்தமாக வாங்குவதற்குக் கேட்டால், அங்கே வாருங்கள் என்று களிடம் பொந்தமாக வாங்குவதற்குக் கேட்டால், அங்கே வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் அழைத்துப்போய், 100க்கு 200 ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். பொருள்களைப் பதுக்கும் நம் ஆட்சி கைவைத்துவிட்டால், வியாபாரிகள் பொருள்களைப் பதுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை வராமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், பொதுத் துறையில் ஒரு நாளில் இரண்டு நாட்களில் இதைச் செய்ய முடியாது. நாளாவட்டத்தில் அரசு வட்டியமாக ஏற்று, பொதுத் துறையில் கிறப்பாக ஈடுபட்டு, பொருள்களைக் கட்டுப்படியான விலைக்குக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். பொதுத் துறையில் கட்டுப்படியான விலைக்குக் கொடுக்கலாம் என்றவுடனே, ஒரு கிலோ சினி இரண்டு ரூபாய் என்றால், நான்கு கிலோ வாங்கலாம் என்று தோன்றுகிறது, ஒரு கிலோ நான்கு ரூபாய் என்றால் இரண்டு கிலோ போதும் என்று வாங்குகிறோம். ஆனால் அதே இரண்டு ரூபாய்க்கு ஓபன் மார்கெட்டில் கிடைக்கிறது என்றால், இந்த நிலை இருக்காது. ஓபன் மார்கெட்டில் சாமான்கள் வருமானவிற்கு எந்

278 அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்துள்ளதைக் குறைப்பது குறித்து

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 7]

தெந்தக் காலங்களில் எந்த எந்தப் பொருள்கள் தேவை, அவற்றை எப்படிப் பொதுச் சந்தையில் கொண்டு வருவது, எப்படி விலையோகிப்பது என்று பரிசீலிக்க ஒரு நிபுணர் குழு இருந்து தக்க ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். இதை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சருக்குத் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நெல்லைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே தாராளமாக இருக்கிறது. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. மாடுகளை இங்கிருந்து மாற்ற மாநிலங்களுக்குப் போகக் கூடாது என்று சொன்னோம். வேறு மாநிலங்களிலிருந்து இங்கே வா கூடாது என்று சொல்வதற்கு நமக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கே உள்ள கன்று காலிகள் நல்ல அளவில் பெருகவும் அவை வளர்வதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பான பண்ணைகள் வைத்தும், நல்ல தமான மாடுகள் பெருக தக்க சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். கன்று காலிகள் பெருமளவில் பெருகவும், அவை நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படவும் வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். முன்பெல்லாம் அரசின் கடமை பாதுகாப்புக்கு மட்டுமே உரித்தாக இருந்தது. வெளிநாட்டிலிருந்து ஆபத்து ஏற்பட்டால், அதிலிருந்து பாதுகாப்புக் கொடுத்தால் போதும் என்ற அளவில் அரசின் கடமை தீர்ந்துவிடும். இப்போது மற்ற நாடுகள் சேர்ந்து சந்தித்துப் பேசி பாதுகாப்பு நல்லமுறையில் அமைந்திடுகிறது. அடுத்து, பாதுகாப்பான வாழ்க்கையைக் கேட்கிறோம் இந்திய அரசின் கடமை பாதுகாப்பான வாழ்க்கையில் மக்களைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். அதற்குத் தேவையான பொருள்கள் எப்போதும் நிதானமாகக் கிடைக்கிற வகையில் வாய்ப்புகளை உண்டாக்கித்தான் வேண்டும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பெரிய தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்பது தெரியாமல் இல்லை. பருப்பு வகைகள் வட மாநிலங்களில்தான் பயிராகின்றன என்று அமைச்சர் சொன்னார். நம்முடைய மாநிலங்களில் அவற்றைப் பயிராக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். வேளாண்மைத் துறை கூட்டுறவுத் துறையுடன் இணைந்து இதைக் காண வேண்டும். உணவுத் துறை அவற்றை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். பருப்பு வகைகள் நமது மாவட்டங்களில் வராது என்று நினைக்கக் கூடாது. எல்லாப் பொருள்களையும் நாம் தயாரிக்க முடியும் இப்போது. அங்கங்குள்ள தட்டி வேப்ப நிலைகளுக்கேற்ப மாவட்டங்களில் உள்ள நில வளத்திற்கேற்ப அவற்றைச் செய்ய முன்வர வேண்டும். முன்பு தென்னை கடற்கரைப் பகுதிகளில்தான் வளரும் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது எல்லா இடங்களிலும் அதைப் பயிரிடுவதைப் பார்க்கிறோம். எங்கள் மாவட்டத்தில் மரச் சீனிக் கிழங்கு பயிராகும். வேறெங்கும் வராது என்பார்கள். இப்போது சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் அது பயிராகிறது. ஆகையால் வேளாண்மைத்

1978 ஜனவரி 7]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

துறை அதற்கான ஒரு ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் உருவாக்கி, அதிகமான உற்பத்தியைச் செய்வதற்கு திட்டம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றியமையாத பொருள்கள் என்னென்ன என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். உணவுக்கு அடுத்து உடை தேவை. உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு உரம் போன்ற பொருள்கள் வேண்டும். கடலைப் பிண்ணுக்கு உணவு உற்பத்திக்குத் தேவைப்படுகிறது. மாடு. கலப்பை இன்றியமையாதவை. இப்படி இன்றியமையாத பொருள்களை பட்டியல் போட்டுக்கொண்டு திட்டமிட வேண்டும். விலையை நிர்ணயம் செய்வதில் அரசின் பங்கு முக்கியமானது. இப்போது தனி நபருக்கு ஒரு சட்டம், அரசுக்கு ஒரு சட்டம் என்று இருக்கிறது. இங்கே மட்டுமல்ல, மத்திய அரசிலும், மற்ற மாநில அரசாக இருந்தாலும், எங்கேயும் இந்த நிலைதான். அரசு விற்பனை செய்யும்போது, தனிச் சட்டம்; கட்டுப்பாடு இருக்காது. தனியார் விற்கும்போது, சட்டம் குறுக்கே வந்துவிடும். இப்போது வீடு கட்டுவதற்கு மரம் தேவைப்படுகிறது. கதவு, ஜன்னல்கள் எல்லாம் செய்வதற்கு அதிகமாக அது தேவைப்படுகின்றது. தனியார் காலனிகளைவிட அரசுக் காலனிகள் அதிகமாக உள்ளன. அரசு மாண்களை டெப்போவில் வைத்து ஏலம் போடுகிறார்கள். கழிந்த மூன்று முறை என்ன ஏலம் போயிற்றோ அதை சராசரியாகக் கணக்கிட்டு அதிலிருந்து பத்து சதம் கூட்டி ஏலம் துவங்குகிறார்கள். கன்சர்வேட்டர், மாவட்ட காட்டிலாகா அதிகாரி ஏலம் ஆரம்பிப்பார். விறகு ஒரு டன் ரூ. 150-க்கு விற்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக 25 காசுக்கு விறகு வாங்கிச் செல்கிறவர் களைப் பார்த்தால், என்ன ஆகை அடிக்கவா வாங்கிச் செல்கிறார் என்றுதான் கேட்கத் தோன்றும். விறகு விலை அப்படி ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. விறகு அரசு டெப்போவிலிருந்து ஏலம் விடப்படுகிறது. அந்த விலை நிர்ணயம் செய்வது அரசு. போன வருஷம் என்ன விலைக்குப் போயிருக்கிறது என்று பார்த்து, அதில் பத்து சதம் கூட்டி விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள். அவர்கள் குறைந்த விலையில் கொடுத்தால்தானே, வியாபாரிகள் குறைத்துக்

(பிற்பகல் 6-10)

கொடுக்க முடியும். ஆகவே அரசு எந்தத் துறையில் கை வைத்தாலும், அதனால் விலையேற்றமாவதைத்தான் பார்த்து வருகிறோம். முன்பிருந்ததை விட போஸ்ட் கார்டுஸ் விலை 2 மடங்காகிவிட்டது. டெலிபோன் சார்ஜ் மூன்று மடங்காகிவிட்டது. இப்படி அரசு கை வைக்கிற துறைகளில்லாம் விலையை ஏற்றிவிட்டு, மற்றவர்களைப் பார்த்து, விலையைக் குறையுங்கள், விலைப்பட்டியலை வைப்புகள், இல்லாவிட்டால் உங்களைத் தாக்கில் போடு

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 7]

வோம் என்றால், அது எப்படி நியாயமாகும்? 10 காசு விற்கு கார்டு விலையை ஐந்து பைசாவாக மாற்றியிருக்கிறோம், விறகுடன் ரூ. 150-க்கு விற்பனைக் கொண்டிருந்ததை ரூ. 100 ஆகக் குறைந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், பரவாயில்லை. பஸ் சார்ஜ் இருந்து அரசாங்கம் கை வைக்கிற அத்தனை துறைகளிலும் விலையை உயர்த்திக் கொண்டு, நாம் மற்றவர்களைப் பார்த்து, விலையைக் குறைக்கச் சொல்லுகிறோம். அரசு இந்த வகையில் தன்னுடைய பங்கையாற்ற வேண்டும். அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள துறைகளில் முடிந்த அளவுக்கு விலையைக் குறைக்க வேண்டும். விறகு மற்றவர்களைப் பார்த்து, விலையைக் குறைக்கச் சொன்னால், அதிலே நியாயம் இருக்கும்.

பால் விலை கடுதலாகிக் கொண்டே போகிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலையெல்லாம் கடுதலாகிக் கொண்டே போகிறது என்றால், இதற்கெல்லாம் அரசாங்கத்தானே பொறுப்பு. இன்றைக்கும் மோட்டா 34 அரிசியை ரூ. 1.60-க்கு விற்கிறோம். நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூபாய் 74 என்று நிர்ணயித்தபோதும், இந்த விலைதான். அதை ரூபாய் 89 என்று நிர்ணயித்தபோதும், இதே விலைதான். இதற்குக் காரணம் அரசாங்கத் துறையில் ஓவர்ஹெட் சார்ஜ் என்பது அதிகமாகிறது. ஒரு நெல் வியாபாரி குவாலிடி கண்ட்ரோல்க்காக ஒருவரை ரூபாய் 150 சம்பளத்தில் அமர்த்தினால், அதே வேலைக்காக அரசாங்கத்தில் ஒரு எம்.எஸ்.ஸி. (பாட்டனி) படித்த ஒருவரை ரூ. 1,500 சம்பளத்தில் வைக்கிறோம். அவர் நெலிக் கையால் தொட்டுக்கூடப் பார்க்க மாட்டார். நெல் பக்கத்தில் போனாலே, அவருக்கு அலர்ஜி. கார் பாடுகிறீர்கள். ஆகவே அதன் பக்கத்திலேயே போக மாட்டேன் என்பார். அப்படிப்பட்டவருக்குக் கீழே மூன்று ஊழியர்கள். எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த வேலைக்கு அரசுத் துறையில் மாதம் ரூபாய் 1,500 சம்பளம் கொடுத்து, ஒரு ஆளை வைக்கிறார்கள். தனியார் துறையில் இதே வேலையை மாதம் ரூபாய் 150 பெறுகிற ஆளை வைத்து முடித்துவிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்தால், ஓவர்ஹெட் சார்ஜஸ் அதிகமாகத்தான் செய்யும்.

கோழிப் பண்ணைகளில் பார்த்தாலும், அரசாங்கத்தில் விற்கப்படும் கோழி முட்டை விலை 80 பைசாவாக இருக்கும். ஏனென்றால் எல்லாம் அங்கே நஷ்டக் கணக்கில் வருகிறது. 40 பைசா ஓவர்ஹெட் சார்ஜஸ் இருக்கிறது. இதைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால், அரசுத் துறையில் எப்போதும் படித்தவர்களையே, பட்டம் பெற்றவர்களையே நியமிக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே மாற்றம் வேண்டும்.

1978 ஜனவரி 7]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

டிரான்ஸ்போர்ட் துறையினை எடுத்துக்கொண்டாலும், அங்கே பணி யாற்றுவதற்கு எல்.எம்.ஈ., அல்லது பி.ஈ., படித்தவர்களையே தேடுகிறோம். அதை விடுத்து, தனியார் துறையில் வேலை செய்து நல்ல தொழில் நிபுணத் துவம் பெற்றவர்களாக இருப்பவர்களையும் அரசாங்கம் வேலையில் அமர்த்த முன்வர வேண்டும். குறைந்த பட்சம் ஒரு சதவீதமாகவது அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். தொழிற் துறையானாலும் சரி, வேறு எந்தத் துறையானாலும் சரி, அரசாங்கம் செலவைக் குறைத்துச் சிக்கனத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதைச் செய்யாவிட்டால், விலைகள் ஏறத்தான் செய்யும். இப்படி விலையேறாமல் தடுக்க, ஒரு அமைப்பை அரசாங்கத்திலே ஏற்படுத்தாவிட்டால், உலகத்திலுள்ள எந்த நாட்டிலும் சரி, விலையேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தவே முடியாமற் போய்விடும். நவீன நாகரிக வசதிகள் எல்லாம், தனி மனிதனுடைய வளர்ச்சிக்கு மிகுதியாகத் தேவைப்படுகிற இந்த நாளில், அரசாங்கம் விலையேற்றத்தைத் தடுப்பதிலே மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் சொல்லப் போவது இப்போது நடந்ததல்ல. 1948-49-ல் எங்கள் பகுதி கோளத்தோடு இருந்தது. 1956-ல்தான் நான்கள் தமிழகத்தோடு சேர்ந்தோம். அப்போது ஆழப்புழையில் ஒரு தனிப்பட்ட வியாபாரி கோளத்தில் உள்ள தேங்காய் எண்ணெய் வியாபாரத்தையே தன் கண்ட்ரோலில் வைத்திருந்தார். பல வட்ச ரூபாய் அளவுக்கு அவர் தன் கையிலே ஸ்டாக் வைத்துக் கொண்டு, அவர் வைத்ததுதான் விலை என்றாகிவிட்டது. அவருக்குத் தேங்காய்ப்பட்டணத்தில் தேங்காய் எண்ணெய் உற்பத்தி நிலையம்; அதோடு கோளத்தில் உள்ள ஆலப்புழையில், திருவனந்தபுரத்தில், கொல்லத்தில் என்று இப்படி பல்வேறு இடங்களில் வியாபாரம். அவர் கோளத்தில் உள்ள இப்படி பல்வேறு இடங்களில் மொத்த வியாபாரிகளையும் கூப்பிட்டு, இருந்த எல்லாத் தேங்காய் எண்ணெய் மொத்த வியாபாரிகளையும் கூப்பிட்டு, இருந்த ஸ்டாக் எல்லாவற்றையும் வாங்கிவிட்டார். பேங்குகள் மூலமாக எல்லா வியாபாரத்தையும் செய்துகொள்வார். பேங்க் மூலமாகவே எல்லோருக்கும் அக்கவுண்ட் டிரான்ஸ்பர் செய்துவிடுவார். வியாபாரத்தை போன் மூலம், அக்கவுண்ட் டிரான்ஸ்பர் செய்துவிடுவார். இப்படி ஒரே நாளில் கோளாவில் உள்ள தந்தி மூலம் முடித்துவிடுவார். இப்படி ஒரே நாளில் கோளாவில் உள்ள அல்லவது தேங்காய் எண்ணெயையும் அவர் வாங்கி அந்த வியாபாரம் முழுவதும் அவர் கண்ட்ரோலுக்கு வந்துவிட்டது. தேங்காய் எண்ணெய் பற்றி சென்ட்ரல் கவர்மென்ட்டில் ஏதோ திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவருடைய லியேசன் ஆபிசர் டெல்லியிலிருந்து தகவல் தெரிவித்திருக்கிறார். அவ்வளவுதான், தேங்காய் எண்ணெய் முழுவதும் அவர் கண்ட்ரோலுக்கு வந்துவிட்டது. வேறு யாரிடமும் சாக்கு மறுதான். இல்லாமல் போய்விட்டது. பிறகு அவர் வைத்ததுதான் விலை என்றாகிவிட்டது.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 7]

இப்படி தனி நபர் வியாபாரம் என்பது சுயநல லாபத்தை ஒட்டி இருக்கும். பொதுத் துறையில் மக்கள் நலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு வியாபாரம் செய்கிறோம். ஆனால் உண்மையில் என்ன நடக்கிறது என்றால், பொதுத் துறையில் அதிகமான ஓவர்ஹெட் சார்ஜ் மூலம் பொருள்களின் விலைகள் அளவில்லாமல் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. எனக்குத் தெரிந்த ஒரு கோவாப்பரேட்டிங் சொசைடியில் நான் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 15 அளவுக்குக்கூட வியாபாரம் நடப்பதில்லை. இருந்தாலும் அங்கே ஒரு செல்ஸ்மேன், ஒரு அக்கவுண்டன்ட், ஒரு பேக்கர் என்று 3 பேர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக இவர்கள் சம்பளமெல்லாம் பொருள்களின் தலையில் வைக்கப்பட்டு, விலைகள் அதிகமாகின்றன. இதைச் சொல்வதால் பொதுத் துறையால் நமக்கு லாபமே இல்லையா என்றால், அப்படி நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. பொது விநியோக முறை என்பது வெளிநாடுகளில் நிகழ் சிறப்பாக நடக்கிறது. இந்தியாவில்கூட, ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால், இன்றையதினம் கோளத்தில் பொது விநியோக முறை வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. தவறு இருந்தால், உடனே மக்கள் அதை எதிர்க்கத் துணிகிறார்கள். ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தமிழ்நாட்டில் ஒரு கிலோ மோட்டா அரிசி ரூபாய் 1.60-க்கு விற்கிறோம். நல்ல அரிசி கிலோ ரூபாய் 2.00 அல்லது 2.25-க்கு விற்கிறோம். ஆனால் இதே அரிசி கோளத்தில் ரூபாய் 3.00 அல்லது 3.25-க்கு விற்கப்படுகிறது. மோட்டா ரக அரிசியை கிலோ ரூபாய் 2.00 அல்லது 2.25-க்கு விற்கிறார்கள். திருவனந்தபுரம் செகரட்டேரியட்டுக்கு எதிரில் இருக்கிற ஹோட்டலுக்குப் போனால், தமிழ்நாட்டில் ஒரு சாப்பாட்டுக்கு வாங்குகிற விலையை விடக் குறைவாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். இங்கே ரூபாய் 2½ வாங்கினால், அங்கே ரூபாய் 1.50-க்கு நல்ல சாப்பாடு போடுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டைக் காட்டிலும் கோளத்தில் அரிசி விலை அதிகமாக இருந்தாலும், சாப்பாட்டைப் பொறுத்தவரை, தமிழ்நாட்டைவிடக் குறைவான விலையிலே போடுகிறார்கள். விலையை ஒரு பைசா கூட்டினாலும் அங்கே இருப்பவர்கள் ஏன் விலையைக் கூட்டுகிறார்கள் என்று கேட்பார்கள். போலீஸ் வந்தால்தான், நிலைமை சீராகும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த அளவுக்குப் பொருள்களை வாங்குகிறவர்களை அங்கே விலை ஏறும்போது, புரட்டி செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். சென்னையில் என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்றால், ஒரு ஹோட்டலுக்குச் சென்றால் அல்லது ஒரு பொருளை வாங்கினால், அவர்கள் கொடுக்கிற 'பில்' லைப் பார்ப்பதே அநாகரீகம் என்று நினைக்கிறார்கள். அவ்வளவு தூரம் நாகரீகத்திலே மயங்கி இருக்கிறார்கள்போல் இருக்கிறது. அப்படியே அந்த பில்லைக் கொடுத்து, அதற்கான பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். எப்படி அந்த அளவுக்கு பில் வந்தது என்று கேட்டால், அது நம்முடைய தகுதிக்குக் குறைவான ஒன்று

1978 ஜனவரி 7]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

என்று நினைக்கிறார்கள். நமது உரிமைக்காக வாதாடுகிற சக்தி நமக்கு இன்னும் சரியாக வரவில்லை என்பதுதான் உண்மை. ஆனால் கோளத்தில் இதில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். (நமக்கு அந்த உரிமை உணர்வு இன்னும் ஏற்படவில்லை என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அந்த உரிமை உணர்வு என்பது, நடக்கிறபோதும் சரி, போகிறபோதும் சரி, எப்போதும் நமக்குள் இருந்தால்தான், நாம் எளிதாக வெற்றி பெற முடியும். அதனால்தான் சொல்லுகிறேன் கோளத்தில் செகரட்டேரியட்டுக்கு எதிரில் உள்ள ஹோட்டலிலும் சரி, மெடிகல் காலேஜுக்கு எதிரில் இருக்கிற ஹோட்டலிலும் சரி இன்றைக்கும் ரூ. 1.50-க்கு நல்ல சாப்பாடு போடுகிறார்கள். இங்கேதான் ரூபாய் 2-50 வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் போடுகிற சாப்பாடு நிறைய இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் மக்களிடையே அங்கே விழிப்புணர்ச்சி, ஒத்துழைப்பு உணர்ச்சி, விலைகள் ஏற்றப்படும்போது எதிர்ப்பு கொடுக்கிற சக்தி எல்லாம் இருக்கிறது. விவசாயிகளிடத்தில்கூட இந்தப் பழக்கம் உண்டு. நானெல்லாம் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன். வயலில் உழைக்கிறபோது, உழவு செய்கிற ஏருக்கு இவ்வளவுதான் கூலி என்று ஒரு வரையறை உண்டு. நான் ஒன்றுக்கு ஒரு ஏருக்கு ரூ. 8 அல்லது 10 என்று இருந்தால், அன்றைக்கு எல்லோருமே அந்த ரேட்டுக்குத்தான் கூலி கொடுப்பார்கள். ஒரு சிலர் அதிகமாகக் கொடுத்தால், மற்றவர்கள் சும்மா விடமாட்டார்கள். “உன்னிடத்திலே அதிகப் பணம் இருக்கிறது என்று கொடுத்தால், நாங்கள் கொடுக்க வேண்டாமா?” என்று மற்றவர்களே எதிர்ப்பு பார்கள். உணக்கு அதிகமாக யாருக்காவது கொடுக்க வேண்டுமென்றால், தானமாகக் கொடு, நாங்கள் கேட்கமாட்டோம். நான் சம்பளம் என்று வருகிறபோது, ஒரே மாதிரியாகத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லு வார்கள். இந்த உணர்வு எப்போதும் அங்கே உண்டு. இதன் காரணமாகத் தான் நாட்டு மக்களுக்குக் கட்டுப்படியான விலைக்கு எல்லாப் பொருள்களும் எல்லா இடங்களிலும் விற்பனை செய்வதற்கு அங்கே நிலைமைகள் உருவாகி இருக்கின்றன. கொஞ்சம் கூட்டினாலும், உடனே எதிர்ப்பு சக்தி தோன்றும். இங்கே நமக்கு அந்த உணர்வே இல்லை. நாங்களே எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலிலே பார்க்கிறோமே. எங்களுக்கு அந்த உணர்வு இல்லையே. இட்டிலி விலை என்ன சொன்னாலும், அதை அப்படியே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, ஏன் என்று கேட்பதில்லை. ஏதோ அவர்கள் தயவில் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருப்பதுபோல் தான் எல்லாம் நடக்கிறது. எப்படியோ நாம் கேட்பது அதைக்கு வந்தால் சரி என்று செயலாற்றுகிறோம். ஆக இந்த எதிர்க்கும் உணர்வு நம் போன்றவர்களுக்கே இல்லை என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 7]

எனவே பொது விற்பனையாக முறையை ஏற்படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதை ஆராய நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவர்களை, விவசாயத் துறையில் நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்களைக் கொண்ட குழு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இதற்கொண்டும் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள் தேவையில்லை. சாதாரணமானவர்கள், இந்தத் துறையில் அனுபவம் மிக்கவர்களைக் கொண்டே இந்தக் குழு அமைக்கப்படலாம்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது கொடுத்திருக்கிற துணை மான்யக் கோரிக்கையில்கூட ஒரு சில பகுதிகளில் திறப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் வற்புறுத்துவதெல்லாம் உடனடியாக அவைகளைத் திறந்து மக்களுக்கு நியாயமான விலையில், குறைந்த விலையில் உணவுப் பண்டங்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதைச் சொல்லும்போது, இந்த அரசை ஏதோ ஒரு நெருக்கடிக்குக் கொண்டு செல்ல விரும்புகிறேன் என்று நினைக்கக் கூடாது. அது ஒன்றுதான் மிகச் சிறந்த வழி. கிராமங்கள்தோறும் உடனடியாக இந்த நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும். எனவே அரசு சார்பில் இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று, அதற்கு வேண்டிய நடைமுறைகளில் ஈடுபட, நான் ஏற்கெனவே சொல்லியபடி, ஒரு குழு அமைத்து, விவரத்தில் செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-20)

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் குறித்து இங்கு ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உரையிலே அதுபற்றி விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், நாளுக்கு நாள் விலைவாசி ஏறுவதும், அதனால் பொதுமக்களுக்கு வாங்கக்கூடிய சக்தி குறைந்துகொண்டே வருகின்ற நிலையையும் நாம் பார்க்க முடிகிறது. விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், பொருள்கள் கிடைக்காமல் விலைவாசிகள் ஏறுமானால், அதிலே அர்த்தம் இருக்கலாம். நன்றாக விளைந்த பிறகும் கூட, விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்ற நிலையைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கம் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மத்திய அரசைக் குறை கூறுகின்றது. மாநில அரசுகள்தான் பொறுப்பு என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். மாநில அரசு மத்திய அரசு சரியான ஒத்துழைப்பு கொடுக்காததால் விலைவாசிகளைக் குறைக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கான காரண காரியங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கருதக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினர் சமீப காலத்திலே விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் மாநில அரசுகள்தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எல்லோருக்குமே தூதிரூட்டம்தான். மாநில அரசே இந்த விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்று குற்றம் காண்போ

1978 ஜனவரி 7]

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

மானால், மாநில அரசைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மாநிலத்திலே விலைவாசி கூடிய பொருள்களின் விலையை திரிணித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலையை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். கட்டுப்பாடு என்ற நிலையை எந்தத் துறையிலே கொண்டு வந்தாலும், அதன் பலன் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் கிடைக்க முடியாமல், அந்தக் கட்டுப்பாடுகள் குறைகின்ற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். கட்டுப்பாடு என்ற கொண்டு வந்து, பொருள்களைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேறு முறைகளைச் செய்ய வேண்டும். மாநிலத்தில் விலைவாசி பொருள்களாக இருந்தால், விலை ஏறியிருந்தாலும், மறுப்பதற்கில்லை. குறைவாக விலை வராததினால், விலை ஏறியிருக்குமானால், அந்தப் பொருள்கள் மக்களுக்கு அதிகத் தேவையானவைகளாக இருக்குமானால், விலையேறியிருக்கலாம். அந்திய மாநிலத்திலிருந்து அல்லது அயல்நாடுகளிலிருந்து நாம் பொருள்களை வரவழைப்பதைப் பார்க்கிறோம். சமீபத்திலே என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒருவர் மலேயாவில் சாப்பாட்டிற்காக எண்ணெய் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அங்கேயிருந்து நம் மாநிலத்தில் விற்பனையாக வரவழைத்தார்கள். அந்த எண்ணெய் விலையைப் பார்க்கும்போது, நம் மாநிலத்திலே விறக்கக்கூடிய விலையை விட அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்கி வழங்கப்படுகிறது. வேறு நாட்டிலே யிருந்து அதிக விலை கொடுத்து வரவழைக்கப்பட்டு. இந்த நாட்டில் விறகப் பட்டால், இந்த நாட்டில் ஏறிய விலை எப்படிக் குறையும் என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே மாநிலத்தில் அந்தப் பொருள்களின் விலை பேற்றத்தைக் கவனத்திற்கொண்டு, அரசாங்கம் இருக்கக்கூடிய பொருள்களின் விலைவாசிகளைக் குறைத்து, மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதிகமான விலை இருந்தால், அதனாலே மக்களுக்குப் பயன் இல்லை என்று சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதைத் தவிர விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு பண்டங்கள் கிடைக்காத தன்மையோ, உற்பத்திக் குறைவோ மட்டும் காரணமாக அமைய வில்லை. பிற சமய சந்தர்ப்பங்களில், பொருளாதாரக் காரணங்களால் பண விலக்கம் ஏற்படுகின்ற காரணத்தாலே, இந்த விலைவாசிகள் அதிகமாக ஏறிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். உண்மையாக வாழ்க்கையிலே நாம் அனுபவிக்கின்ற எந்த வசதியை எடுத்துக்கொண்டாலும், சாதாரணமாக போக்குவரத்துத் துறையிலே, சினிமா பார்ப்பதிலே, உடைகள் வாங்குவதிலே, மற்ற காரியங்களைச் செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, இப்படி உலகத்திலே வாழக் கூடிய நாம் இயல்பாகத் தேவைப்படும், அத்தியாவசியமாக இருக்கும் உணவுப் பொருள்கள் அல்லாத, பிற விஷயங்களிலே செலவிடுவதால், விலைகளும் அதிகமான உச்சகட்டத்திலே இருக்குமானால், உற்பத்திப் பண்டங்களின் விலை குறையக்கூடிய தன்மையை நாம் எதிர்பார்த்தால், அது எப்படி முடியும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி, மிகையாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயி மற்ற பொருள்களின் விலை ஏறியிருக்க

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1978 ஜனவரி 7]

கிறது என்று கூறுகிறான். பிற பொருள்களை வாங்கும்போது இப்படிச் கூறுகிறான். தான் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலை குறைகின்ற நேரத்திலே அவன் கஷ்டப்படுகின்றான். அதுபோல நெல்லுக்குக் கூட விலை வேண்டும் என்று பேசுகிறோம். அதிகமான விலை நெல்லுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏன் சொல்கிறோம்? அவன் பிற உபகரணங்களை வாங்கும் போது, அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறான். அவன் விவசாயம் செய்ய அந்த உபகரணங்களை வாங்குகிறான். விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையைக் குறைக்கும் போது, அவனுக்குக் கட்டுபடியாகவில்லை என்று சொல்லி விலையைக் கூட்ட வேண்டும் என்று கேட்கிறான். நெல் விலை இந்தக் காரணங்களுக்காகக் கூடுமானால், நெல் விலை அதிகமாகிவிட்டது, எங்களுக்குப் பஞ்சப்படியைக் கூட்ட வேண்டும் என்று அரசு ஊழியர்கள் ஊழியத்தை உயர்த்தச் சொல்லிப் கேட்கிறார்கள், புரட்சி செய்கிறார்கள். பஞ்சப்படியை உயர்த்தியதனால், மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் ஏறிவிட்டன. அந்தப் பொருள்களின் விலைகள் ஏறி விட்டதால், அதை வாங்கக்கூடிய விவசாயிகள் எங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை, எம் பொருள்களின் விலையைக் கூட்டுங்கள் என்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் விலைவாசிகள் கூடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த விலைவாசி ஏற்றம் ஒரு பகுதியிலே உண்டானது அல்ல. ஒரு காரணத்திற்காக மட்டும் அல்ல, எல்லாமே சேர்ந்த நிலையையில்தான் இருக்கிறதே தவிர, வேறு அல்ல. நாம் இந்த விலைவாசி ஏற்றத்திலே அகப்பட்டுத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விலைவாசி ஏற்றத்தை சாதாரணமாக எளிதாகக் குறைக்க முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இருந்த போதிலும், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், உணவுப் பண்டங்களுடைய விலைவாசிகள் ஏறாமலிருக்கக்கூடிய நிலையை உண்டாக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காய்கறிகளின் விலைகள் இப்படி ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன என்றே தெரியவில்லை. சாதாரணமாக நக்காளிகட அதிகமான விலைக்கு விற்கிறது. நம் மாநிலத்திலேயே எதேஷ்டமாக நக்காளி விடுகிறது. பிற காய்கறிகளைவிட ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக விலை ஏறியிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கமானது பொருள்களுக்கு ஒரு நியாயமான விலையை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டும். எங்கெங்கு அதிகமாக உற்பத்தியான பொருள்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களிலிருந்து அந்தப் பொருள்களை வாங்கி, எங்கே பொருள்கள் குறைவாக இருக்கின்றனவோ, அதிக விலைக்கு விற்கின்றனவோ, அங்கே விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 7] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[illegible]

{1978 ஜனவரி 7}

(பிற்பகல் 8.30)

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தின்மீது நானும் ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கின்ற தீர்மானம் அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலைகளைக் குறைப்பதுபற்றியதாகும். இன்றைக்கு எல்லாமே அத்தியாவசியமான பொருள்கள்தான். 1978 ஆம் ஆண்டில் மக்களுக்கு எல்லாப் பொருள்களும் தேவைப்படுகின்றன. கிராமங்களில் உணவர்களுக்குத்தான் எதைப்பற்றியும் தெரியவில்லை. நகரங்களில் இன்று எல்லோரும் ஊர்வலம் போகிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களும் ஊர்வலம் போகிறார்கள்; 600 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களும் ஊர்வலம் போகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் இன்று நூற்று நூற்று ரூபாய் தான் கூலி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி ஒருவரும் நினைப்பதில்லை. நெல் விலையைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு கிராமப் பகுதிகளில் ஓர் ஏர் 10 ரூபாய்க்குக் குறைந்து வருவதில்லை. உயர் குறைந்த விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. வேள்ளம் வந்தபோது விலைந்த நெல்லை அறுப்பதற்கு ஆள் கிடைக்கவில்லை. இந்தக் காலத்தில் எல்லோருக்கும் எல்லாப் பொருள்களும் தேவைப்படுகின்றன. சினிமாக்கொட்டைகளில்கூட ஏகப் பட்ட கூட்டம். நேற்றையதினம் இரவு டிஸ்பன் சாப்பிட்டுவிட்டு, 8½ மணிக்கு வெளியே வந்தால், ரோடில் நடந்துவர முடியவில்லை. அவ்வளவு கூட்டம். எல்லோரும் சினிமா பார்த்துவிட்டு வருகிறார்கள். சினிமா டிக்கட்டுகளின் விலைகூட ஏறிவிட்டது. சினிமாகூட பலருக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது.

எம்ஜன்சி நோத்தில் விலைவாசிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன என்று உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். எந்தப் பொருளின் விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டது? அப்போதுதான் எண்ணெய் 18 ரூபாய் விற்பது; அரிசி ஏழு ரூபாய் விற்பது. ஆனால் இப்போது விற்கிற விலையைக் கம்மி என்று சொல்லிவிட்ட முடியாது. நான் ஒரு விவசாயி. திருச்சி, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில், அங்கே நெல்லை வாங்குவதற்கு ஆளில்லை. 45 ரூபாய்க்குக்கூட ஒரு மூட்டை கொடுக்கிறோம். கண்ட்ரோல் விலையே 85 ரூபாய். அப்படி இருக்கும்போது, இன்னும் மலிவான விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே விற்ப விலைக்கும் இப்போது விற்கிற விலைக்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. முன்காலத்தில் ரூபாய்க்கு நான்கு படி பருப்பு; ரூபாய்க்கு நான்கு படி எண்ணெய் கிடைத்தது. ஒரு மூட்டை அரிசி

1978 ஜனவரி 7] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

10 ரூபாய் விற்பது. எல்லாம் மலிவாகக் கிடைத்தது. பொருள்கள் சுத்தமாகவும் இருக்கும். ஆனால் பணம் இல்லாமல் இருந்த காலம் அது. குறைந்த விலைக்கு அரிசி கிடைத்த அந்தக் காலத்திலும், கடனுக்குத்தான் அரிசி வாங்குவார்கள். அப்படியப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்தன. சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல் வெள்ளத்தால் ஆண்டுகள் வாங்கும் உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி தூக்கித் தூள் இருக்கிறது. பணக் கஷ்டத்தையும், விலைவாசியையும் பார்க்கும் போது, பொருள்களின் விலைவாசி மிகவும் அதிகமாகத் தெரிகிறது. இதைக் கூட்டுப்படுத்த என்ன வழி என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இப்போது தேங்காயின் விலை ஒரு ரூபாய் விற்கிறது. தேங்காய் எண்ணெய் வாங்கி தலைக்குத் தடவ முடியவில்லை. மேலும் என் மாதிரி குடுமி வைத்திருந்தால், ஒரு ரூபாய்க்குத் தேங்காயெண்ணெய் வாங்கித் தடவ வேண்டும்.

திரு. வி. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தேங்காயெண்ணெய் தர அனுதினமே எப்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : நான் எந்த எண்ணெய் கிடைத்தாலும் தர விரும்புகிறேன். அலங்காரமாகப் பண்ணுகிறோம்? எண்ணெய் போன்றவர்களுக்கு அலங்காரமாக தேவையில்லை. தண்ணீர் பார்க்கிறவர்கள் மனமதன் என்று சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்களைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். விலைவாசி உயர்வுக்கு மத்திய அரசுதான் பொறுப்பு என்று சொல்ல முடியாது. இதற்கு மத்திய அரசினர் என்ன செய்வார்கள்? அவர்களுக்கு எத்தனையோ மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே மத்திய அரசு வெளி நாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை வாங்கிக் கொடுக்கின்றனர். அதைச் சரியாக விநியோகிக்க முடியவில்லை. பற்றாக்குறை ஏற்பட்டால், அதைத் தடுக்க மத்திய அரசு பொறுப்பேற்க வேண்டும். வெளி நாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை வாங்கித் தருவது மத்திய அரசின் பொறுப்பு. பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது, மாநில அரசுகள்தான் மத்திய அரசுக்குச் சொல்ல வேண்டும். உணவு மண்டலங்களை எடுத்தால், விலை ஏறிவிட்டதென்று சொல்லுகிறார்கள். எடுப்பதற்கு முன் என்ன விலை இருந்தது, இப்போது என்ன விலை விற்கிறது என்பதற்கு மையாடிஸ்டிக்ஸ் போர்டுப் பாருங்கள். இப்போது மக்களுக்கு எல்லாப் பொருள்களும் அவசியமாக இருக்கிறது. முன்பு இருந்த வாழ்க்கைத்தரப் வேறு : இப்போது வேறு. சோப் உபயோகிக்காதவர்கள் இப்போது வேறு : இப்போது வேறு. எட்டை போடாதவர்கள் கிடையாது. முன்பெல்லாம் நான்கு மழும் வேஷ்டி நான்கு அணா, எட்டு அணா விற்பது. நான்கு மழும் வேஷ்டி இப்போது 12 ரூபாய் விற்கிறது. முன்பு வாங்கினால் ஒரு வருஷம் இருக்கும். இப்போது நான்கு, ஐந்து சலவைகளுக்குப் போட்டால், கிழிந்துவிடுகிறது.

[திரு. ஓய் வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1978 ஜனவரி]

திரு. கோ. சி. மணி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, எங்களுடைய தலைவரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து, ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலைகளைக் குறைப்பது பற்றிக் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானம் நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் அவசிய மென்பதைச் சொல்லிக் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. பொருள் களின் விலைகள் நாளுக்கு நாள் ஏறுகின்றன என்று சொல்லும்போது, அதிலே இரண்டு, மூன்று வகையான கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. செயற்கை யான முறையில் தட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தி, விலையை ஏற்றுவது என்பது ஒன்று. இயற்கையான முறையில் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தி விலையை ஏற்றுவது என்பது மற்றொன்று. இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக் தட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையில் கட்டுப்பாடு வருகிறது. நில சமயங்களில் தட்டுப்பாட்டிற்கேற்ற அடிப்படையில் அரசாங்கமே கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வருகிறது.

(பிற்பகல் 6.40)

தட்டுப்பாடு வருகிறபோதே அப்படியே பொருள்களுக்குக் கலப்படம்
பதக்கல், விலையேற்றம், இடைக்காலம் ஆகியவைகளும் உடனே

1978, ஜனவரி 7] [திரு. கோ. சி. மணி]

வருகின்றன. ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளை போல அதுவும் தட்டுப்பாடு வரும் போது வருகிறது. ஆரம்பம் தட்டுப்பாடுதான். மேலெழுந்தவாறியாக, ஒட்டு மொத்தமாக, வியாபாரிகள் தேக்கி வைத்திருக்கிற காரணத்தால்தான், தட்டுப்பாடு வருகிறது என்று ஒரேயடியாக நம்மால் சொல்ல முடியாது. பல நேரங்களில் வியாபாரிகள் இலாப நோக்கோடு ஈடுபடுகிறார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் சில நேரங்களில் உற்பத்திக் குறைவின் காரணமாகவும், தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டிலே மட்டுமல்ல, வெளி நாடுகளிலும் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. சில நேரங்களில் விலையேறி குளும் பரவாயில்லை, ஆனால் பொருள் கிடைத்தால் பரவாயில்லை என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. வெளிநாடுகளில்கூட, குறிப்பாக ஜப்பான் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வரையிலே அவர்களுக்குத் தேவையான காய்கறிகள், பழங்கள் ஆகியவைகளை வெளிநாடுகளிலிருந்து வரவழைத்தார்கள். பண்டம் கிடைத்தால் போதுமென்ற நிலையில் அந்த மக்கள் பொருள்வளத்தின் அடிப்படையிலே விலை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. அந்த நாட்டிலேகூட நெல் உற்பத்தி அதிகமாக இருந்து, அரசாங்கத்திடம் ஆண்டுக்காண்டு கையிருப்பு இருந்துவிட்ட காரணத்தால், அவர்கள் காய்கறிகளையும், பழங்களையும் பயிரிடு இருந்துவிட்ட காரணத்தால், அவர்கள் காய்கறிகளையும், பழங்களையும் பயிரிடு உற்பத்தி அதிகமாக இருந்து, அரசாங்கத்திடம் ஆண்டுக்காண்டு கையிருப்பு இருந்துவிட்ட காரணத்தால், அவர்கள் காய்கறிகளையும், பழங்களையும் பயிரிடு பவர்களுக்கு உற்பத்திச் செலவில் ஏறத்தாழ 40 சதவீதத்தை ஊக்கத் தொகை யாக அளித்து ஊக்குவித்தார்கள். இதன் காரணமாக இப்போது அந்த நாட்டிலே அதிகமான காய்கறிகளையும், பழங்களையும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்குண்டான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான்காண்டுக் காலத்திலே வேகமாக அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான காய்கறிகள், பழங்கள் ஆகிய வைகளைத் தங்கள் நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று தகவல் கள் நமக்கும் தெரிவிக்கின்றன. நம்மகூட அதைப்போல் ஈடுபடலாம். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்களில், “எண்ணெய் விலை ஏறியிருக்கிறது. கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை, விலைகளை ஒரே நிலையில் வைக்க முடியவில்லை” என்று குறிப்பிட்டா தவர்களே இல்லை. பருப்பு நிலையும் அப்படியே. மிளகாயின் நிலையும் அப்படியே. இவைகள்தான் தமிழ்நாட்டு மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்கள். இதைத்தான் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். நம்மால் நம்முடைய சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. எனவே வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கவேண்டிய சூழ்நிலை வருகிறது. கடைக்காரன்கூட சொல்லுவான், “இன்னும் பத்து நாட்களுக்குள் மிளகாய் விலை குறையும். ஆந்திராவிலிருந்து மிளகாய் வருகிறது, அதனால் கொஞ்சம் விலை குறையும்” என்று. அந்தப் பொருள்கள் இங்கே வந்த பிறகு, விலைகள் குறைவதற்குக் காரணம், நம்மிடத்திலே இருக்கக்கூடிய பொருள்கள் போத வில்லை என்பதுதான். ஆகவே வெளி மாநிலத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம்.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 ஜனவரி 7]

இது ஆண்டுக்காண்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலத் தான் பருப்பு வகைகளும். துவரம் பருப்பு விலையைக்கூட கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். சில நேரங்களில் வெங்காயம்கூட அப்படித்தான் விற்கப்படுகிறது. வெங்காயம் கிலோ ஒன்றுக்கு சீசனில் 40 பைசாவுக்கு விற்கும் சீசன் அல்லாத நேரத்திலே அதே வெங்காயம் ஒரு ரூபாய்க்குக்கூட விற்கும். வெளிமாநிலத்திலிருந்து பருப்பு வருவதில் தடை ஏற்பட்டால், திடீரென்று விலையேறுகிறது. அப்படி வந்தாலும், ஒரு ஐந்து பைசா அல்லது பத்து பைசாதான் குறைக்கிறார்கள். மறுபடியும் முப்பது பைசா எழுகிறது. எந்தப் பொருளின் விலையும் இறங்கியதாக வரலாறே கிடையாது. விலை இறங்காவிட்டாலும்கூட, ஏறாமல் இருந்தாலே போதும்.

“நெருக்கடி காலத்திலே பல கொடுமைகள் நடந்தன என்று சொன்னார்கள், இப்படிப்பட்ட விலைவாசிகள் கட்டுப்பட்டிருந்தது” என்று சிலர் சொன்னார்கள். இதை வெளியேயிருந்து அனுபவிக்கக்கூடிய நிலையில் நான் இல்லை. நான் ஏறத்தாழ ஓராண்டுக் காலம் சிறைச்சாலையிலே இருந்தேன். ஆனால் பத்திரிகையைப் படிப்பதற்குக் கொடுத்தார்கள். அதைப் படித்தும் பார்க்கிற போது, ஆய்வுரை நடத்திக்கொடுத்திருந்த சில புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்த போது, இந்த விலைவாசி அப்போதும் இறங்கியிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ‘கிடுகிடு’ என்று இறங்கும். வெளி மாநிலத்திலிருந்து, வெளி நாட்டிலிருந்து உடல் வழியாக இதோ வருகிறது” என்றெல்லாம் போட்டார்கள். ஆனால் விலை இறங்கியதாகத் தெரியவில்லை. கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலேதான் மலேசியா மட்டிலிருந்து கடலை எண்ணெய் வரவழைக்கப்பட்டது. அதுண்டைய விலை ஒங்கிருக்கக்கூடிய விலையைவிட அதிகமாகத்தான் இருந்தது. பொருள்கள் வடைக்கவில்லையென்றால், எங்கே குறைந்த விலையில் கிடைக்கிறதோ அங்கே அதை வாங்கி விநியோகிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது எழுந்ததான். அது தவறாம்கூட. அதைத்தான் செய்ய வேண்டும். ஆனால் அதைக் கடுமையாக எடுத்தாலே, கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே நடக்கவில்லை. பல ஆதாரங்களைப் போட்டதாகப் பத்திரிகையிலே வந்தது. அதை எங்க வியாபாரிகள் மறுத்தனர். அதற்காக வியாபாரிகளும் சிறைச்சாலைக்கு வந்தார்கள். ஆனால் மீதி இருந்தவர்களாவது அதைக் கடைப்பிடித்தார்களா என்றால், இல்லை. மட்டியவர்கள் மட்டினார்கள். வெளியே இருந்தவர்கள் அவர்கள் விரும்பும் போல்தான் செய்தார்கள். யாரும் கட்டுப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

ஒட்டல்களிலே ஜனதா சாப்பாடு போட்டார்கள். ஜனதா சாப்பாடு என்றாலே, என்னமாக, “ஜனதா சாப்பாடா? அங்கே உட்கார்” என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. அதற்காக தனி இடம் ஒதுக்கினார்கள். ஒரு டம்ளர் தண்ணீர் வைத்தால், பிறகு கிடையாது என்று சொன்னார்கள்.

[1978 ஜனவரி 7]

[திரு. கோ. சி. மணி]

ஒரு தடவை கறி வைத்தால், பிறகு கிடையாது என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு ஜனதா சாப்பாடு போடப்பட்டது. இட்டிவியின் எடை இவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்றும், விலை இவ்வளவுதான் இருக்க வேண்டுமென்றும் ஆணை போட்டார்கள். உறுத்து ஒரு கிலோ இரண்டு ரூபாய் விற்ப்போது, இட்டிவியின் ஒன்று 10 பைசா விற்பது. முன்றரை ரூபாய்க்கு உறுத்தை விற்க அனுமதித்து விட்டு, இட்டிவியை 10 பைசாவுக்குக் கீழே விற்க வேண்டுமென்றால், எப்படி முடியும்? அதிலே எடையும் கூடியிருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், என்ன காலையில் அது கட்டுப்படியாகும்? விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய ஒரு சட்டம் உண்டா? வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அதை மதிக்கிறேன். அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்தச் சட்டத்தைப் போட்டால், அதைப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? அதை தடைமுறைப் படுத்த சாத்தியம் இருக்கிறதா, வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான், ஒரு சட்டத்தைப் போட வேண்டும். நாம் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு, அதை அவர்கள் மறுக்கத்தக்க அளவுக்கு, ஏமாற்றத்தக்க அளவுக்கு வைக்கலாமா? முதலில் தேவையான பண்டங்களின் விலையைக் குறைத்து விட்டு, பண்டங்களின் விலை குறைந்திருப்பதால், ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு மேல் விற்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டால், நியாயமாக இருக்கும். அப்படித்தான் சட்டம் போட வேண்டும்.

அடுத்து, கடைகளின் முன்னால் விலைப் பட்டியலை வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். எதற்காக? வியாபாரிகள் அதிகமான இலாபத்தை வைத்து விற்கிறார்களா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான். வியாபாரிகள் காங்கன் வாங்கிய பொருள்களின் கொள்முதல் விலையின் மீது எத்தனை சதவீதம் இலாபத்தை வைத்து விற்க வேண்டுமென்று தெளிவாக ஒரு சட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படியொரு சட்டம் இல்லாமல் விலைப்பட்டியலை மட்டும் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்வதால், என்ன பயன்வரும்? அதிகமான இலாபம் வைத்து வியாபாரிகள் விற்கிறார்கள் என்றால், அவர்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க என்ன சட்டம் இருக்கிறது? எழுபது ரூபாய்க்கு மிகையாக வாங்கினால், அதை எழுபத்தைத்து ரூபாய்க்குத்தான் விற்க வேண்டும், 78 ரூபாய்க்கு விற்குமால், குற்றம் என்று இருக்க வேண்டும். இத்தனை சதவீதம் இலாபம் வைத்து விற்க வேண்டுமென்று இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல், விலைப் பட்டியலை மட்டும் வெளியே வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தச் சட்டம் இருந்துதான் என்ன பயன்? அதைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே இதையெல்லாம் ஆய்ந்து தடை முறையில் சாத்தியமாகக் கூடிய அளவுக்கு அரசு கண்காணிப்போடு சட்டம் விற்ப்பது வேண்டும்.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 ஜனவரி-7]

மாநில அரசும் சரி, மத்திய அரசும் சரி “அரிசியைப்பற்றிக் கவலையில்லை, எங்குமிடத்தில் நிறைய இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்”. ஆனால் பத்திரிகையிலே என்ன வருகிறது? “வெளி மாநிலத்திலேயிருந்து வாங்கியிருக்கிறோம்” என்று வருகிறது. அடுத்த மாநிலத்திலிருந்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இங்கே அரிசியின் விலையில் கூடுதல் இல்லை என்றாலும், அங்கே இருக்கும். ஒரு வழிப்பாதையாக இருக்கிற காரணத்தால், அரிசிப் பஞ்சம் வராது என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அதைப்போல, “பருப்பைப்பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள். எண்ணெயைப்பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள். தேவையான அளவுக்கு இருக்கிறது. கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலைக்குக் கொடுப்போம்” என்று என்னைக்குச் சொல்லப் போகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : கூடிய விரைவிலே சொல்லுவோம்.

திரு. கோ. சி. மணி : அப்படிச் சொன்னதற்கு ரொம்ப நன்றி. இந்த வார்த்தை எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. தேனாகக்கூட தித்திப்பதே. ஆனால் இது எதிர்காலத்தில் நடக்குமா என்ற சந்தேகமும் எழுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே தான் பேச வேண்டுமே தவிர, சந்தேகத்தின் அடிப்படையிலே எதையும் ஆரம்பிக்கக் கூடாது.

திரு. கோ. சி. மணி : நான் சந்தேகப்படுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. நான் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பிறந்தேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே நெல்லுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோட்பாடு இருந்தது. இதைப்பற்றி என்னுடைய தலைவர் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்ட போது, “எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விரும்புவதை விட அதிகமான அளவுக்குக் கொடுக்கப்படும்” என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குறுவையும் முடிந்துவிட்டது, சம்பா அறுவடையும் வரவிருக்கிறது, ஆனால் அதைப்பற்றி அரசு இன்னும் நிர்வாகப் பாக அறிவிக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஆணை பார்ட்டிவிட்டது என்று கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றுச் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 6-60)

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, குறுவையையுடையிலே குறுவை நெல்லின் தரம் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். வர்கள் தஞ்சையிலிருந்து வருகிறார்கள். அண்மையில் வந்த புயலாலும், வள்ளத்தாலும் எவ்வளவு பயிர்கள் நீண்ட நாட்கள் தண்ணீருக்குள்ளே

1978 ஜனவரி 7]

(பிற்பகல் 6-50)

முழுவிக் கிடந்தன என்பதும், இப்போது அறுவடை செய்யப்படும் குறுவை நெல்லின் தரம் வழக்கத்தைவிட எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறதென்பதும் உறுப்பினரவர்களுக்குத் தெரியும். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் பேசும்போது, சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இலாப நோக்கத்தோடு பொது விநியோகம் நடக்கக் கூடாதென்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் நஷ்டத்தில் நடத்த முடியாது. லாபம் இல்லாமல், நஷ்டமும் இல்லாமல் நடத்தலாம். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் சொல்லியதைப் போலக் கூடுதல் விலைக்கு வாங்கி, குறைத்து விற்பது முடியாத காரியம். அதனால் அரசுக்கு அதிகமான நஷ்டம் வரும். இதுவும் அவருக்குத் தெரியும்.

திரு. கோ. சி. மணி : இதில் இரண்டு சந்தேகங்கள் வருகின்றன. மகிழ்ச்சியை நோக்கி ஒன்று, வம்பை நோக்கி ஒன்று. குறுவையை விட்டு விட்டோம். சம்பா, தானடிக்காவது கட்டுப்படியான விலையைத் தருவார் என்று எதிர்பார்க்கலாமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு என்று நினைக்கிறேன். சட்ட சபையில் பேசும்போது அறிவித்திருக்கிறேன். சம்பா அறுவடையில் என்ன கொள்முதல் விலைக்கு வாங்குவது என்று அரசு தீவிரமாக ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த மாத முதலிலிருந்து வாங்குகிற நெல் அனைத்தும் சம்பா என்று நினைத்துதான் வாங்கப்படுகிறதென்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவாரா? இந்த மாதமே சம்பா விலையை நிர்ணயித்திருக்க வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இப்போது அறுவடை செய்யும் சம்பா தஞ்சையில் ரூபாய் 92 முதல் 96 வரைக்கும் குவிண்டாலுக்கு வெளிச் சந்தையில் விற்கிறதென்பது உறுப்பினரவர்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரசாங்கம் எந்த விலை கொடுப்பார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அரசாங்கம் உடனடியாக அதைப் பற்றி அவையில் அறிவிக்க முடியாது. யோசித்து, கூடிய விரைவில் அறிவிக்கும்.

[1978 ஜனவரி]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எத்தனை காலத்திற்குப் பிறகு அறிவிப்பார்களென் அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை).

திரு. கோ. சி. மணி : மறுபடியும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் பேரவையில் சம்பா நெல்லைக் கொள்முதலாக்கிக்கொண்டிருப்பது உ ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சம்பா நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுக்கப் போகிறார்களா எப்படி? சம்பா நெல்லுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப் போகிறோமென்றால் தற்போது விற்கிற நிலை என்ன? சாதாரண விவசாயி எடுத்தவுடனே விற்று விட்டு மற்ற பொருள்களை

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : உறுப்பினரவர்கள் கேட்டபோது, அந்த பதிலைச் சொன்னேன். வெளிச் சந்தையிலே குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 92 முதல் 96 வரை கிடைக்கிறது. இப்போது விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கிறபோது, அரசாங்கம் குறுக்கே நிழ்க வேண்டாமென்று ஒதுக்கியிருக்கிறது. அந்த நிலை வரும்போது, பரிசீலித்து நியாயமான விலை கொடுக்க யோசிக்கும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வெளிச் சந்தையில் ரூபாய் 96 வரை விற்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த வெளிச் சந்தையில் 96 ரூபாய் விற்கிற அளவுக்கு வெளி கொள்முதல் இல்லாமல் அரசு தொடர்ந்து செயல்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : உறுப்பினரவர்களுடைய கவலை யல்லாம் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டுமென்பதுதான். தனியார் கொடுத்தாலும், அரசாங்கம் கொடுத்தாலும், விவசாயிகளுக்கு வேண்டியது நியாயமான விலை. இப்போது அந்த விலை தனியாரிடமிருந்து கிடைக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தொடர்ந்து கிடைக்குமா என்பதுதான் கவலை. தொடர்ந்து கிடைக்குமென்ற உறுதியை அமைச்சரவர்கள் அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : வெளிச் சந்தையில் விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து இந்த விலை கிடைக்குமென்பதை நம்பலாம்.

[1978 ஜனவரி 7]

திரு. கோ. சி. மணி : வெளிச் சந்தை வியாபாரத்தைப் பொறுத்தவரை, அமைச்சரவரையாக் கேட்டுப் புரிந்துகொள்ளும் அளவுக்கு நானே, உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களோ இருக்க முடியாதென்பது அமைச்சரவர் களுக்குத் தெரியும். காரணம், 30 ஆம் தேதியன்று ஒரு குவிண்டாலுக்கு, அதாவது சம்பாவுக்கும் குறுவைக்கும் இடையே போட்ட ஐ-ஆர். 20 நெல் ரூபாய் 82-க்கு விற்கப்பட்டது. அமைச்சரை நான் கேட்பது இந்த ரூபாய் 82 உங்கள் கவனத்திற்கு வரவில்லை, 96 ரூபாய்தான் கவனத்திற்கு வருகிறதா? எங்கள் கவனத்திற்கு ரூபாய் 80 தான் வருகிறது. பரவலாக இதை வியாபாரிகள் கையில்தான் விட வேண்டுமா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பேசுபவர் எதற்கு கட்டுவிலும், அமைச்சர் ஆளுக் கட்டுவிலும் இருப்பதுதான் இதற்குக் காரணம்.

திரு. கோ. சி. மணி : என்னுடைய பணியை நான் செய்கிறேன். அவர் கூறும் உறுப்பினர் அவர்கள் செய்கிறார்கள். இருந்தாலும் நியாயம் இல்லையா? உறுப்பினர், நிர்வாகம் கூற வேண்டுமென்று யாருக்கும் அவசியமில்லை. எப்படி உறுப்பினர், நிர்வாகம் கூற வேண்டுமென்று யாருக்கும் அவசியமில்லை. எப்படி இருந்தாலும், பொறுப்பில் இருப்பதற்காகவே அவர்கள் சொல்வதை நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வாதமாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அத்தியாவசியப் பொருள்கள் விலை எறிக் கொண்டு போவதால், நெல் விலை ஏறாமல் வசியப் பொருள்கள் விலை எறிக் கொண்டு போவதால், நெல் விலை ஏறாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால், மற்ற பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். மிகாமல் 10 கிலோ மூட்டை ரூபாய் 75-க்கு விற்கிறது. புண்ணாக்கு 57 கிலோ மூட்டை 45 ரூபாய் விற்கும், நெல்லை விற்பது இவைகளை எப்படி வாங்க முடியும்? அறிய விலையைக் குறைக்க முடியவில்லை. மிகாமல் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. கஷ்டம்தான். மறுக்கவில்லை. நாம் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. கஷ்டம்தான். உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்துக் கூடுதலாக எடுக்கிற முயற்சி போதாது. உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்துக் கொண்டு போகப்போக நம்மால் எதைச் செய்ய முடியும்? ரூபாய் 2,30-க்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிற உரத்தை ரூபாய் 10-க்கு விற்கச் சொல்கிறார்கள். அதனால் விற்கிறோமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வதால் விற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டே போவதில் பயனில்லை. ரூபாய் 2,35-க்கு வெளியே விற்கப்பட வேண்டும். உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க அது நான் வழி. அதைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தின் அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள் ஆகியவைகளைக் கணிசமாக உற்பத்தி செய்ய தஞ்சை விவசாயிகள் விரும்புவதில்லை.

[1978 ஜனவரி 7]

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I propose that the Proceedings of the House be extended as per rule 68 until the conclusion of the discussion on the Resolutions that have been put on the Agenda today.

THIRU P. R. THOMAS : Sir, I second it.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, my proposal is that the Proceedings of the House shall be continued till all the Resolutions are discussed and disposed of. Otherwise, the Chairman may fix a time for discussing these Resolutions. We desire that all these Resolutions may be discussed. I move that the Proceedings of the House be extended till the conclusion of the discussion on the Resolutions.

THIRU A. R. DAMODARAN : I second it, Sir.

VICE-CHAIRMAN (THIRU A. BALASUBRAMANIAM) : It will be taken up on the next Private Members day.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I have proposed it and it has been duly seconded. The House may continue till the other Resolutions also are discussed. As per rules, I have proposed.

VICE-CHAIRMAN (THIRU A. BALASUBRAMANIAM) : It will be taken up on the next Private Members day.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I have a right to propose a Resolution and I have proposed it.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, under rule 68, "A matter requiring the decision of the Council is brought forward by means of a motion proposed by a member and a question stated or read out by the Chairman thereon". The Hon. Chairman may put the motion to the House.

THIRU G. SWAMINATHAN : The Chairman may put it to the House and see the reaction.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இதைக்கூட தலைவர் அனுமதி பெற்றுத்தான் அவர்கள் முன்மொழிய முடியுமென்று கருதுகிறேன்.

1978 ஜனவரி 7]

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, that has not been said in the rules of the Council. The Motion can be given. It has not been said that the decision of the Chairman is final. The decision of the House is final.

THIRU A. R. DAMODARAN : Rule 68 is very clear, Sir.

(பிற்பகல் 7-00)

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்) : திரு. கோ. சி. மணி தொடர்ந்து பேசலாம்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, unless the ruling is given, we cannot proceed. It is now nearly 7 O'clock.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I am raising a point of order on this.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : உறுப்பினரவர்கள் முன்மொழியும் தீர்மானத்திற்கு தலைவரவர்கள் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மேலவை விதி 68 என்ன கூறுகிறதென்றால் "மேலவையினால் முடிவு செய்யப்பட வேண்டிய ஒவ்வொரு பொருளும் தீர்மான வழுவில் உறுப்பினர் ஒருவரால் முன்மொழியப்பட்டு, அதில் எழும் பிரச்சனை என்னவென்று குறிப்பிட்டு, தலைவர் படிப்பதன் அல்லது சொல்லுவதன் மூலம் மேலவையில் முன் கொண்டுவரப்படும்". விதி 69-ல் "ஒவ்வொரு தீர்மானமும் தினர் ஒருவரால் முன்மொழியப்பட்டு, மற்றொரு உறுப்பினரால் வழியப்பட வேண்டும்; தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு தீர்மானத்தை வழியும் உறுப்பினர் தமது உரையை விவாதத்தின் பிந்திய கட்டத்தில் வாம். வழிமொழியப்படாத தீர்மானம் உடனே கைவிடப்படும்".

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, if there is any rule saying that the Chairman must admit the motion, I request you to let us know what that rule is. The Hon. the Leader of the House may be able to reply.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : எந்தத் தீர்மானமாக இருந்தாலும் தலைவர் அனுமதி பெறாமல் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

[1978 ஜனவரி 7]

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, he must quote the rules of the House. Rule 68 says : " A matter requiring the decision of the Council is brought forward by means of a motion proposed by a member and a question stated or read out by the Chairman thereon ".

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : அவ்வத் தலைவரவர்களே அவ்வாறு சிறுந்தால்தான் அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

THIRU K. S. GANAPATHI : Sir, the Chairman has to read it out.

திரு. பி. மாணிக்கம் : பேர்மனைய அனுபவியத்தால் பெரிதும், இது ஒரு நாள்தான் பிரைவேட் மெம்பர்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் தீர்மானங்களில் ஒரு பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற தீர்மானங்களைக் கைவிட்டால், மீண்டும் கொண்டுவர நேரமாகியிருக்கிறது.

THIRU K. S. GANAPATHI : Sir, there is nothing found in the rule about the consent of the Chairman. Therefore, he has to read it out and leave it to the House.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, we had been co-operating amply with the Government whenever they wanted that the proceedings of the House should continue even beyond 9 O'clock in the night. The hon. Members of the House have been amply co-operating. Therefore, I would request them to co-operate with the Members because they are all interested in these Resolutions.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : எந்தத் தீர்மானமாக இருந்தாலும், தலைவரவர்களே அவ்வாறு இல்லாமல் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. தீர்மானத்திற்கான 'பெரிஷன்' கூட தலைவர் அவர்கள்தான் கொடுக்க வேண்டும். சேர்மன் அவர்களுடைய அனுபவி இருந்தால் எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதுதான் விதிவாதிகள் சொல்கின்றன.

THIRU K. S. GANAPATHI : Sir, we will be happy if the Hon. Minister is able to quote the rule here.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I have raised it on a point of order. The Chair can give a ruling. I think the Chair can permit extending the time of the House so that we may continue the discussion.

1978 ஜனவரி 7]

THE HON. THIRU G. R. EDMUND : Sir, according to rule 60-A, notice of a motion shall be given in writing addressed to the Secretary. That means that for any motion moved by any Member, notice has to be given to the Secretary. In turn, it will be admitted by the Chair only. The Chair has to admit the motion and for moving it the Chair has to give consent. So, it is left to the Chair to give it or reject it.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, rule 60-A quoted by the Hon. Minister pertains to a particular motion that has been mentioned in the rules, namely, No-Day-Yet-Named Motions. Similarly under rule 41 and other rules we have rules for Adjournment motions, call-attention notices, etc. But, where a motion for extension of the sitting is moved by a Member, I am afraid rule 68 is applicable and the Chairman has to put the question to the decision of the House.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இங்கே விதி 60-ஐ குறிப்பிட்டுள்ளது :

As per rule 60 (c), the Chairman shall decide whether a motion or part thereof is, or is not admissible under these rules and disallow any motion or a part thereof.

இன்னொரு நான் என்னை எடுத்த நான் அறிவியல் நாளாகத்தான் இருக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்த விரும்புகிறேன். தொடர் வேண்டுகோளும், இன்றைக்கே தொடரலாம். இல்லாவிட்டால் இன்னொரு நான் அறிவியல் நாளன்றுதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலகங்காணியம்) : திரு. கே. பி. மாணிக்கம் தொடரலாம். சபை தொடர்ந்து சிறிது நேரம் நடக்கும்.

திரு. கே. பி. மாணிக்கம் : எனவே நான் ஆரம்பத்திலே தீர்மானத்தைப்போல், பொருள்கள் தயாரிப்பதின் காரணமாக விலையேற்றம் ஏற்படுகிறது, அதைப் பற்றி சரியானதொரு ஆய்வு நடத்தி, அரசியலான நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்போமானால், இறுதியிலே அது இன்னும் அதிகமான தட்டுப்பாட்டிலும், விலையேற்றத்திலும் கொண்டுவரப்படும். நாம் இதுவரை பஞ்சத்தைப் பருவாக்கியே தவிர வேறென்ன ஆய்வுதான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் ஏற்படுகிறது தொடர்ந்து கவனிக்காமல் விட்டு

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1976 ஜனவரி 7]

விநியோகம், உற்பத்தி எந்தத் துறையையும் நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாமற் போனதில் எப்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. ஆகவே இப்படிப் போல் அத்தியாவசியமான பொருள்களின் விலையேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கும், மேற்கொண்டு இந்தப் பொருள்களின் விலை இன்னும் அதிகமாக உயரலிருப்பதற்கும், இந்தப் பொருள்களின் உற்பத்தித் துறையை அதிகரிக்கவும், இந்தப் பொருள்களின் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கவும் அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது வேண்டும். உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க முடியவில்லை என்றால், உற்பத்தி மேற்கொடுக்கக் கூடிய வசதிகளைப் தர வேண்டும். யாவது அரசு உற்பத்தி மேற்கொண்டது வேண்டும் என்ற என் வேண்டுகோளை அரசுக்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். புதுசை தான்யங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியாத பட்சத்தில் காரணம், விவசாயிகளால் இன்றளவுக்குக் கொடுக்கப்படாத போன்றவைகளை வாங்கிப்போட முடியவில்லை. புதுசை தான்யங்களைப் பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு, அதிகம் துன்பமாக இருப்பது வளைகடல், மண்ணெய் விலைக்கள், மின்கார்ப் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களைப் பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு உதவி செய்து உற்பத்திச் செய்வது குறிப்பாக ஊக்குவிப்புத் தொகையாக வழங்க முன்வரு வேண்டும். இப்படி விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளித்தால்தான் ஓரளவுக்குமட்டு புதுசை தான்யங்களை உற்பத்தி செய்வது. இந்த அடிப்படையிலே தான் தற்போது முன்வைக்கப் பட்ட ஆட்சிப் பொறுப்பின் அடித்தூண்டுதலோடு, நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. முன்னாலுமே போகக் காதுபடி செய்யும் போது இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைக் கொடுத்ததன் மூலம் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடிந்தது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் இந்த நிலைமைகளை மேற்கொண்ட தான் தான், ஓரளவுக்கு உற்பத்தி அதிகமாகியது. போற்றி அன்றாடம் அளவுகள் ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்ற 13 ஆம் நாள் உத்தரவியில் பேசுகிறபோது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். "மிகவும் அரிசித் தட்டுப்பாடு திறந்த இத தோத்தில் தங்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்து மக்கள் தங்கள் தலைவர்களின் ஒரு போகம் காதுபடி செய்கிறாடு, இரண்டாவது போகம் காதுபடி செய்ய முன்வரு வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால், அரசாங்கத்திலே அரிசித் தட்டுப்பாடு உண்டாகாது உத்தரவையே செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்" என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். எவ்வளவு அன்றையதினம் இரண்டு போகம் பயிரிடப்பட்டது. உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டது. அதனால்தான் குடிவிலை விலைக்களில் கூடுதலாவதையும் பூர்த்தி செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது. எனவேதான் தான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டுள்ளேன், தட்டுப்பாடான உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தித் துறை, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிக்க, உதவி புரித்திட அரசாங்கம் முன்வரு வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அரசாங்கம் உற்பத்திப் பொருளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதற்குப்

1978 ஜனவரி 7]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பொதுத் துறையில் விநியோகப்படுகிற அளவியம். பொதுத் துறையில் விநியோக முறையை மேற்கொண்டது மட்டுமல்ல, கொள்முதல் செய்வதையே பொதுத் துறையில் அடங்கிய மேற்கொண்ட வேண்டும். கொள்முதல் பொதுத் துறையில் இல்லாமல், தனியார் துறைக்குப் போனால், தனியார் துறையில் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்யப்படுகிறதோ அதைத்தான் விநியோகக் கொண்டு வரும். அந்த வகையில் அரசாங்கம் செய்ய முன்வரு வேண்டும். எப்படி இருந்தாலும் கொள்முதல் என்பது விவசாயிகளிடமிருந்துதான் செய்யப்பட வேண்டி இருக்கிறதே தவிர வேறொன்றுமே இல்லை. கொள்முதல் பொதுப்பு முழுவதையும் கீழ்க்கொடுக்க தனி நேரம் எவ்வளவு கொள்முதல் பொதுப்பு முழுவதையும் அரசாங்கம் தொடராமல் என்று, விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். இவ்விதமாக விவசாயிகள் இந்தத் தட்டுப்பாட்டின் பொறுப்பை உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அரசாங்கம் அங்களுக்கு ஊக்குவிப்புத் தொகையைக் கொடுத்தால்தான், இதைச் செய்ய முடியும் என்பதையும் உற்பத்திச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறேன். இந்தத் திட்டமானதின் இடையில் ஏற்பட்ட சிக்கல்களை எண்ணிப்பாராமல் இந்தத் திட்டமானதை எப்படியாவது நிறைவேற்ற அரசு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று கூறி, எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த இந்தத் திட்டமானதை ஆதரித்து, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலகம்பிரமணியம்): அவை இன்று இத்தான் முடிவுற்று, மீண்டும் 9-1-1978 அன்று மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

(குறிப்புகள் 7-10)

மீண்டும் அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

246. Notification issued with G.O. Ms. No. 896, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 20th July 1977 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the post of Assistant Inspector of Labour and Statistical Inspector in the Tamil Nadu Labour Subordinate Service within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

247. Notification issued with G.O. Ms. No. 958, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 30th July 1977 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the post of Foreman

[1978 ஆகஸ்ட் 7]

Instructor (Electronics), Government College of Engineering and Technology under the control of the Director of Technical Education within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

248. Notification issued with G.O. Ms. No. 977, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 4th August 1977 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for exclusion of the posts of Deputy Director and Assistant Director of Ex-Servicemen's Welfare from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

249. Notification issued with G.O. Ms. No. 1202, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 1st October 1977 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the posts of Supervisor and Mechanic sanctioned for the course in Welding Technology, Government Polytechnic, Tiruchirappalli within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

250. Notification issued with G.O. Ms. No. 1337, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 14th November 1977 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for exclusion of the post of Gazetted Manager, Rajaji Hall and Seerani Arangam at Madras from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

251. Notification issued with G.O. Ms. No. 1338, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 14th November 1977 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the post of Assistant Librarian and Library Assistant in the Tamil Nadu Archives within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

1978 ஜனவரி 7]

B. Reports, Notifications and other Papers.

* 19. The Tamil Nadu Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 1 of 1978), as passed by the Assembly.

* 20. The Tamil Nadu Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978 (L.A. Bill No. 2 of 1978), as passed by the Assembly.

* 21. The Tamil Nadu Local Authorities' Laws (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 3 of 1978), as passed by the Assembly.

* 22. The Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 4 of 1978), as passed by the Assembly.

23. Returns of Assets of the following Members of the Tamil Nadu Legislative Council as on 31st March 1977 placed on the table in pursuance of the Resolution passed by the Tamil Nadu Legislature on the 28th August 1969 :—

(1) Thiru A. Dravida Mani.

(2) Thiru A. R. Damodaran.

* Circulated to all M.L.As. on 5th January 1978.

திங்கட், கிழமை, 1977 ஜனவரி 9.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில்
தேர்ப்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்
(திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நாட் எ
பாயினட் ஆப் ஆர்டர், ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.
கேள்விகளுக்கு முதல்வர் அவர்கள் வந்து பதிலளிக்க வாய்ப்பு இல்லாவிட்
டால், என்றைக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்
கின்றதோ அன்றைக்கு அந்தக் கேள்விக்கான விடையைக் கொள்வது நல்லது.
அது தொடர்பாக பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளுக்கும் உதவியாக இருக்கும்.
மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மேலவைக்கும் ஒரு முக்கியத்துவம்
கொடுக்க வேண்டும், இன்றைக்கு இருக்கின்ற கேள்விக்கு மட்டும் என்று
சொல்லவில்லை. அவர்கள் முன்பாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்
துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்
தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்
கள் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே என் வரவில்லை என்று கேட்டு
றார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட
நேற்றைக்கும் இன்றைக்கும் வரவில்லை. அது மாதிரி இருக்கக்கூடாது என்ப
தற்காகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்
தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மேலவையும் பேரவையும் நடந்துகொண்டிருக்
கின்றன. தொடர்ந்து 4, 5 நாட்களாக அதே நிலைமையான இருந்துகொண்
டிருக்கிறது. முதல்வர் அவர்கள் இன்றைக்கு பாரதப் பிரதமர் அவர்களைப்
பார்க்க டெல்லிக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். முதல்வர் அவர்கள் டெல்லி
சென்றிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அவர் சார்பில் அந்தப் பொறுப்புக்களை
ஏற்று நாங்கள் பதில் சொல்கின்றோம். இந்த அமைச்சரவையில் யார்
சொன்னாலும் பதில் ஒன்றுதான். அது மாறப்போவதில்லை என்று தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 9]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மற்ற மாநிலங்களில் 'மிசா' வில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 6 மாதத்திற்கு மேல் கைதாதி சிறையில் இருந்தால், அவர்களை நியாகி பட்டியலிலே சேர்த்து, அவர்களுக்கு மானியம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று செய்தித்தாள்கள் மூலமாகத் தெரிகிறது. இந்த மாநிலத்திலே அந்த கைய மிசா கையாக இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்? அவர்கள் யார்? இறந்தவர்கள் குடும்பங்களுக்கு என்ன உதவி இந்த அரசு செய்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : 'மிசா' சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் பொது வாழ்க்கையிலே இருப்பவர்கள். சமூக நல ஊழியர்களையும் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அது போலவே சமூக விரோதிகளையும் மது விலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் விலையும் மிசா சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்திருக்கிறார்கள். என்ன என்ன நோக்கத்திற்காகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, தேர்ந்தெடுத்து சில சமூகவாசிகளை அங்கீகரிக்கலாம். அது மாதிரி எந்தவிதமான செயற்குறிப்பும் தற்போது அரசாங்கத்திடம் இல்லை. கைது செய்யப்பட்டவர்களில் எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள் என்பதுபற்றி எதிர்ப் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவசர காலத்தில் இருவர் காவலில் இருந்தபோது இறந்தனர். ஒருவர் வி. பாலகிருஷ்ணன் என்பவர், இன்னொருவர் திரு. சி. சிபிபாபு அவர்கள் என்ற நகவலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு திரு. ஜெண்டல் இமாமியல் அவர்கள் தமது அறிக்கையை 26-9-1977-ல் அரசுக்கு அனுப்பியதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலையே நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது இங்கே தெரிவித்தார்கள். தமிழக அரசு அனுப்பியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த அறிக்கை 6-1-1978 வரை ஆளுநர் அலுவலகத்திலே போய்ச் சேரவில்லை. அதைப்பற்றியும் எதிர்ப் கட்சித் தலைவர் அவர்களால் வினா எழுப்பப்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்தாகி, போய்ச் சோனில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருந்தும், இந்த மன்றத்தில் ஆளுநர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எப்போது அனுப்பப்பட்டது? ஆளுநர் அவர்களுக்கு போய்ச் சேர்ந்துவிட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் 6-1-1978-லே சட்டப் பேரவையில் நடந்த முச்சிவாய் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது நாம் 9-1-1978 தேதியில்

[1978 ஜனவரி 9]

இருக்கிறோம். ஆனால் நாட்களாகிவிட்டன. அந்த அறிக்கையை ஆளுநர் அவர்கள் ஒப்புதலுக்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்திட்டு அனுப்ப வேண்டும். அப்படி அனுப்பப்படுகிறார்கள். அதையேதான் நானும் இங்கே சொல்கின்றேன். தபால் அனுப்புவதற்கும் போய்ச் சேர்வதற்கும் இடைக்காலம், டிரான்சிட் ரீதியில் என்று இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நிர்வாகமும் ஒவ்வொரு விதமான முறைகளுடன் செயல்படலாம். அதனால் போய்ச் சேர்ந்ததா இல்லையா என்ற கேள்விக்கு ஆளுநர் அவர்கள் அலுவலகத்திலேதான் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். இங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்தாகி ஆளுநர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே போய்ச் சேர்ந்ததா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம் என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இந்த 'மிசா' சட்டத்தின் அடிப்படையில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 766 பேர் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 'மிசா' சட்ட நடைமுறை மீறும் செய்ததைத் தொடர்ந்து இப்போது மத்திய சிறைச்சாலைகளோ, மற்ற சிறைச்சாலைகளிலோ இல்லாதவர்கள் இன்னும் சிறைச் சாலைகளிலே இருக்கின்றார்களா? அப்படி இருந்தால், ஏன் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் நக்சலைட்டுகள் பற்றிக் கேட்டார்கள். நீங்கள் பொதுவாகக் கேட்டீர்கள். 'மிசா'வில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் இப்போது மத்திய சிறைச்சாலைகளிலோ, மற்ற சிறைச்சாலைகளிலோ இல்லை. எல்லோருமே விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 4-10)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : 'மிசா' சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்களில் இரண்டு பேர்கள் இறந்துவிட்டதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். எனவே அவர்கள் குடும்பங்களுக்கு உதவும் திட்டம் ஏதாவது அரசிடம் இருக்கிறதா? மிசா சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கு மற்ற மாநிலங்களில் கொடுக்கப்படும் உதவிபோல ஏதாவது உதவியைக் கொடுக்கும் செயற்குறிப்பு இப்போது இல்லை என்றாலும், இனிமேலாவது அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இதுகுறித்து தனிக் கேள்வி போட்டால் தெளிவான பதில் சொல்ல முடியும்.

[1978 ஜனவரி 9]

திரு. ஆற்காடு நா. விசாசாமி: மிகப் பட்டத்திற்குத் திறைச்சாலைகளிலே அடைக்கப்பட்டவர்களுடைய எண்ணிக்கையை அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் 1976 ஆம் ஆண்டு தமிழகம் முழுவதும் இருக்கிற திறைச்சாலைகளில் இருந்த மிகக் கைதிகள், முன்னாள் பிரதமர் திருபதி இந்திரா காந்தி அவர்களின் பிறந்த நாளன்று திறை விட்டு திறை மாற்றப்பட்டார்களே. அதற்கான காரணங்கள் அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தனிக் கேள்வி போட்டால், விளக்கம் கொடுக்க முடியும்.

Weeding out Corruption.

* 82 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the action taken by the Vigilance and Anti-corruption Department to weed out corruption in Government Departments and Government Undertakings;

(b) the number of raids made by this Department up to 31st August 1977 during 1977-78;

(c) the number of persons arrested as a result thereof; and

(d) the number of cases filed?

ஊழலைத் தடுத்தல்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசுத் துறைகளிலும், அரசு நிறுவனங்களிலும் ஊழலைத் தடுக்க உஷார் மற்றும் ஸ்திரீத் தடுப்புத் துறை எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

(இ) இந்தத் துறை 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 31-8-1977 ஆம் நாள் வரை எத்தனை சோதனைகளை நடத்தியது?

(உ) இவைகளின் காரணமாக, எத்தனை பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள்?

(எ) எத்தனை வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சார்பில்): இவ்வினாவின் முதல் பகுதிக்கு நீண்ட விளக்கம் இருக்கிறது. அதைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். (அ) (i) அரசுத் துறைகளிலும் அரசுக்குச்

1978 ஜனவரி 9]

சொந்தமான பொதுத் துறைகளிலும் ஊழல் திகழலாம் என சந்தேகத்திற்குரிய இடங்களில் அதிகாடி முறையான திடர் சோதனைகள் நடத்துவதற்கென ஐவ்வொரு துறையிலும் விரிப்பு அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

(ii) பாண்டித்தியின் ஆயுதக் குழுக்கள் தங்களின் இயல்பான துறைப் பணிகளோடு, திடர் அலுவலக சோதனைகள் செய்ய உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

(இ) எழு கேஸுட் பதிவுபெற்ற (தற்பொழுது அ, ஆ-பிசி) அதிகாரி கனியூர், 24 கேஸுட் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகளையும் (தற்பொழுது இ, எ-பிசி) உள்ளடக்கிய 28 சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன.

(உ) ஆறு கேஸுட் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகளும், 23 கேஸுட் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகளும் கைது செய்யப்பட்டனர்.

(எ) இரண்டு கேஸுட் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகள் மீது நிதி மன்றத்தில் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இரண்டு கேஸுட் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகள் மீதும் 9 கேஸுட் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகள் மீதும் குற்ற வழக்கு தொடருவதற்காக சார்த்த துறைகளில் ஒப்பணிப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மற்ற நான்கு கேஸுட் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகள் மீதும் 12 கேஸுட் பதிவில்லா அதிகாரிகளின் மீதும் புலன் விசாரணை நடந்துகொண்டு இருக்கிறது.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் ஸ்திரீ ஒழிப் பிழ்வுகளை அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளை விவரமாகச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி மகிழ்ச்சி. அது குறித்து ஒரே ஒரு வினா மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். காவல்துறை விடுகின்ற பொதுப் பணித் துறை, நெடுஞ்சாலைத் துறை, சிறை வரங்குகின்ற பொது நிறுவனங்கள் ஆகியவைகளில்தான் ஸ்திரீத்திற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட துறைகளை விசேஷமாகக் கண்காணிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: திடர் சோதனைகள் அல்லது பெறப்படுகிற புகார்கள்மீது எடுத்துத் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி இரண்டு நீண்ட பட்டியல்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதுபோல், பல்வேறு துறைகளிலே எத்தனை திடர் சோதனைகள் நடத்தப் பட்டன என்பதற்கு இரண்டு நீண்ட பட்டியல்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக பல்வேறு நிறுவனங்களில் நடத்தப்பட்ட திடர் சோதனைகள் 155. பல இடங்களில், 30-9-1977 வரை நடத்தப்பட்டன. அதில் பொதுப் பணித் துறை, பல்வேறு நிறுவனங்களில் நடத்தப்பட்டன. அதில் பொதுப் பணித் துறை, டிரான்ஸ்போர்ட், ஹெலெஸ் துறைகள் வருகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதுபோல், நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 9]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தற்போது ஸ்தலம் கொடுப்பதற்கு மறுத்து, புகார் செய்கிறவர்களுடைய புகார் அடிப்படையிலே ஸ்தலம் கொடுக்கக் கண்டு பிடிக்கப்படுகின்றன. ஸ்தலம் கொடுப்பவர்கள், ஸ்தலம் வாங்குபவர்கள் ஆகிய இரண்டு பேரும் சேரும் இடத்தில் கண்டுபிடிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டு, கொடுப்பவரிடம் கார்த்திக் போடுவதற்கும், வாங்குபவரிடம் கார்த்திக் போடுவதற்கும் அங்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : எதிர்ப்புத் தீர்மானங்கள் சோன்னதாதிபெயர், பொதுவாக மக்கள் இதைப்பற்றி என்ன பேசிக்கொள்வதற்கெனவும், ஸ்தலம் வாங்குவது ஆற்றாமல் அங்கு கொடுப்பது ஆற்றாமல் என்று கோட்டால், வாங்கு மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். அதை அங்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஸ்தலம் கொடுப்பதும் குற்றம்; ஸ்தலம் வாங்குவதும் குற்றம் என்பதுதான் அப்போது காலகாலம். மாண்புமிகு எதிர்ப்புத் தீர்மானங்கள் போதுமானது இதற்கு நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்களானால், அதையும் அங்கு எடுத்தெடுக்கின்ற ஆவன செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறதென்பதைச் சொல்லுவேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஸ்தலம் கொடுப்பது ஆற்றம் என்ற தீர்மானம் இருக்கிறது. எனவே பல பேர்கள் ஸ்தலம் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று கொண்டு விட்டு, அந்த அதிகாரியிடமிருந்து கோரிய பணம், புகார் செய்யலாமென்று நினைக்கிறபோது, தங்களுக்கு அதனால் அந்த அந்தஸ்தினைப் பதால், சொல்ல முடியவில்லை. எனவே ஸ்தலம் கொடுப்பது ஆற்றம் என்று அங்கு அறிவிக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இது சம்பந்தம் இல்லை என்பதால், இது குறித்து வேறு விவரங்கள் எதுவும் தெனவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

THIRU D. V. D'MONTE : Sir, may I know what steps are being taken by the Government to introduce preventive vigilance which includes a review of the existing practices and procedures that tend to promote corruption?

THE HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED : Mr. Chairman, Sir, the Director of Vigilance has been arranging with supervisory officers at different levels for necessary inspection which can be had after receiving complaints from the public. If there is any

[1978 ஜனவரி 9]

complaint even within the department by one member of the staff against another, the officers of the Vigilance Directorate will go and make inspection, peruse the records and take action.

THIRU D. V. D'MONTE : Sir, I am sorry that the Hon. Minister has not really caught the point in my question. I wanted to get from him the following information. In Government Departments there is red-tapism and a certain amount of streamlining is necessary. I want to know whether the Government have taken any steps to streamline the existing procedural practices so that corruption could be avoided.

THE HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED : Mr. Deputy Chairman, just to tone up the administrative machinery the Vigilance Office has been asked to take necessary steps.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள் 83, 84 ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

School Syllabus.

* 85. **Q. THIRU K. S. GANAPATHI :** Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government have directed the Directorate of School Education to revise and reduce the School Syllabus, particularly in the knowledge subjects on the basis of the suggestion made by the Honourable Minister for Education, Government of India; and

(b) if so, the details thereof?

பள்ளிப் பாடத் திட்டம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானம் விடுக்காதது பற்றிய வினாக்கள் என்ன?

(அ) மாண்புமிகு இந்தியக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்துள்ள ஆலோசனையின் அடிப்படையில் பள்ளிப் பாடத் திட்டத்தை மாற்றியமைத்து பாடங்களின் அளவை, திறமையான அறிவியல் பாடங்களின் அளவைக் குறைக்குமாறு பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு அங்கு எதிர்ப்பிட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

[1978 ஜனவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) & (இ) : தற்போது நடைமுறையிலுள்ள பள்ளிப் பாடத் திட்டத்தில் பல்வேறு பாடங்களின் கமையைக் குறைப்பதுபற்றி பாடத் திட்ட வல்லுநர் குழுக்களுடன் கலந்து ஆய்வு செய்யப் பட்டது. அக்குழுக்களின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் 1978-79 முதல் பல்வேறு வகுப்புகளிலும் (கனாக்ரு, அறிவியல் உட்பட) பல்வேறு பாடங்களின் கமையை தக்க அளவுக்குக் குறைத்திட அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : 1977-78 ஆம் ஆண்டில் பாடத் குறைப்பு ஏற்பட்டுள்ளதா அல்லது 1978-79 ஆம் ஆண்டு முதல் அந்தப் பாடத் குறைப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதைத்தான் நான் சொன்னேன். 1978-79 ஆம் ஆண்டுதான் நடைமுறைக்கு வரும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 83, 84 வினாக்கள் நான் போட்டிருந்தவை. அவை என் ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவை மீலே இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த அமைச்சர்களெல்லாம் வருப்போது, அந்த அமைச்சர் என் வரவில்லை?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கு நான் என்ன பண்ணுவேன்?

திரு. கே. எஸ். கணபதி : பாடப் பளு குறிப்பாக 10 ஆம் வகுப்பில் இருக்கக் கூடியது, 1978 மார்ச்சிலே தேர்வு எழுதக்கூடிய மாணவர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், மற்ற அமைச்சர்கள் இங்கே இருக்கிறபோது, அவர் என் வரவில்லை என்று சொல்பார்கள். அவருடைய 'மீல்' பற்றி சட்டப் பேரவையிலே விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் அவர் வரவில்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அவர் வரவில்லை என்றாலும், நம்முடைய அவை முன்னவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் சார்பில் பதில் கூறியது போன்று, அந்த வினாக்களுக்குப் பதில் சொல்லலாமே.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படி வற்புறுத்த வேண்டாம். இது சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்தது. தலைவர் அதை வற்புறுத்த முடியாது.

[1978 ஜனவரி 9]

திரு. கே. எஸ். கணபதி : 1978 ஆம் ஆண்டு மார்ச் தேர்வு எழுதக்கூடிய பத்தாவது வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பாடப் பளு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. 1975 ஆம் ஆண்டிலேயே புதிய பாடத் திட்டம் புத்தாக்கப்பட்டபோது, புதிய பாடத் திட்டத்தில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு பளுவைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். ஆனால் எதிர்காலத்திலே வகுப்பவர்களுக்கு மட்டும் இந்த பளுவைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த மாணவர் களுக்கு 2½ மணி தேர்வுத் தாள் என்பதை இரண்டு மணி தேர்வுத் தாளாகக் குறைத்து பளுவைகள் எதாவது கொடுக்க முடியுமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : வருகின்ற தேர்வுக்கான வினாத் தாள்கள் தயார் செய்யப்பட்டு நின்ற நாட்கள் ஆகவே இதிலே எந்தவிதமான மாறுதலும் செய்ய முடியாது. அது மட்டுமல்ல, இதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழுக்களின் கருத்தை அறிந்து, இப்போது அதுபற்றி ஆணை வெளியிடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே மாறுதல்கள் எதுவும் இப்போது கொண்டுவர முடியாத கரு்தலை இருக்கிறது. எனவே பாடப் பளு அதிகமாக இருக்கிறதென்று ஏற்றுக்கொண்டு, அரசு அதைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : பாடப் பளு எவ்வளவு மாற்றிற்கு புதிய பத்தாவது வகுப்பில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவை உறுப்பினர் களுக்கு விவரமாக என் இதற்கெற்பு பதிலொரவது, பன்னிபெண்டாவது ஆண்டுக்குரிய பாடத் திட்டங்கள் குறைக்கப்பட்டு மாற்றப்பட்டன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : குறிப்பாக கனாக்ரு, அறிவியல் போன்ற பாடங்களைக் குறைக்கின்றபோது, அதற்கடுத்த ஆண்டு பதிலொரவது வகுப்பில் அதற்கெற்புரவது பாடத் திட்டங்களை மாற்றம் செய்ய வேண்டிய காரணம் இருப்பதால், நாம் அதைப்பற்றித் தனியாக ஆய்ந்து முடிவு எடுக்க வேண்டும். இதுபற்றி இப்போதுகூட பன்னிச் கல்வி இயக்குகரைக் போட்டிருக்கிறேன். ஆக இன்னமையும் தொடர்புபடுத்தி, மாறுபாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : குறைக்கப்பட்ட பாடத் திட்டத்தின் விவரங்களை இந்த அவை உறுப்பினர்களுக்குத் தருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இவையாக்கப்பட்டன. எல்லோருக்கும் தாலாம்.

[1978 ஜனவரி]

எழுதலாம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு முடியுமிருக்கிறது. மார்ச் மாதத்திலே தேர்வுப் போனவர்கள் கூட எத்தெந்தப் பாடத்திலே தேர்வுப் போனார்களோ அந்தப் பாடத்தில் மட்டுமே மறுபடியும் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அது பற்றிப் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். விவரவிலே ஆணை பிறப்பிக்கப்படும்.

Headmasters of Middle Schools.

* 87. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the special allowance of Rs. 12 per mensem paid to the Secondary Grade Headmasters of Middle Schools, is not being paid to the Graduate teachers functioning as Headmasters in such schools; and

(b) if so, the reasons therefor?

நடுத்தரப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நடுத்தரப் பள்ளிகளிலுள்ள இடைநிலைத் தரப் பயிற்சி பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 12 சிறப்புப் படி, ஆப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம்.

(இ) நடுநிலைப்பள்ளிகளில் பி.டி., பயிற்சிபெற்ற தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு பி.டி. ஆசிரியர் ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பி.டி. ஆசிரியர் ஊதியம் இடைநிலை ஆசிரியருக்குரிய ஊதிய விதித்திற்கும் அதிக மென்ற காரணத்தால் தனிப்படி ஏதும் கொடுக்கப்படவில்லை.

1978 ஜனவரி 9]

Headmasters of Middle Schools.

* 88. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether any special salary or allowance is paid to the Headmasters of Middle Schools in which the strength of students exceeds one thousand; and

(b) if not, whether there is any proposal with the Government in this regard?

நடுத்தரப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஓர் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மாணவர்களையுடைய நடுத்தரப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்புச் சம்பளம் அல்லது படி ஏதேனும் வழங்கப்படுகிறதா?

(இ) இல்லையெனில், அவ்வாறு வழங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) இடைநிலை ஆசிரியப்பயிற்சி பெற்று, நடுநிலைப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் அனைவருக்கும் தனிச் சம்பளமாக ரூ. 15 அளிக்கப்படுகிறது.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பிறகு, அவருக்குப் பதிலாக பட்டதாரி ஆசிரியர்களை நியமிக்கும்போது, இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களே தொடர்ந்து அந்தப் பதவிக்கான சிறப்புப் படியைப் பெறுகிறார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியராகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், அத்தகைய படி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பட்டதாரி தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும் அந்தச் சிறப்புப் படியை வழங்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் செய்கின்ற வேலைக்கு பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நிலமிகப்

[1978 ஜனவரி 3]

பட்டால், அவர்கள் அதிகச் சம்பள விதித்தில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தனிப் படி அவர்களுக்குத் தேவையில்லையென்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தம்முடைய பாடத் திட்டம் சிறப்பாகப் போதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில்தான் பி.டி. பரிநிப் பெற்ற ஆசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கிறோம். இடைநிலை ஆசிரியர்களால் சமாளிக்க முடியாது என்பதால்தான் இந்தக் கூடுதல் பணியை அவர்களுக்குத் தருகிறோம் என்ற காரணத்தால், இந்தச் சிறப்புப் படியை அவர்களுக்கும் வழங்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இப்போது அந்த யோசனை இல்லை.

Agricultural Assistants.

* 89. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from Agricultural Assistants working in Soil Conservation Schemes, regarding their Selection grade promotion; and

(b) if so, the action taken in the matter?

வேளாண்மை உதவிபாளர்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களில் பணிபுரிகின்ற வேளாண்மை உதவிபாளர்களிடமிருந்து அவர்களது தேர்வுநிலை பதவி உயர்வு தொடர்பாக அரசுக்கு முறையிடு ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: (அ) மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தில், வேளாண்மை உதவிபாளர் என்று (Agricultural Assistants) எந்தப் பதவியும் இல்லை. ஆனால் நில உதவிபாளர் (Field Assistants) துணை-உதவிபாளர் (Sub-Assistants) என்ற பதவிகள் உள்ளன. பதவியுயர்வில் தேக்க நிலை உள்ளது என்ற காரணங்காட்டி 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் மேற்படி உதவிபாளர்களாகப் பணிபுர்பவர்களுக்கு "தேர்வு நிலை" தர வேண்டுமென மேற்படி உதவிபாளர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளனர்.

[1978 ஜனவரி 9]

(இ) ஏப்ரல் 1977-ல் இவர்களது வேண்டுகோள் தீராகரிக்கப்பட்டது. இந்த கோரிக்கையுடன் இதன் பின்னர் கொடுக்கப்பட்ட இவர்களது விண்ணப்பம் அரசின் ஆய்வுக் கீழ் உள்ளது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தில், வேளாண்மைப் பரிநிப் பெற்ற கூடுதல் அசிஸ்டெண்டுகள், பத்தாண்டுகள் முடிந்தவர்கள் தங்களுக்குத் தேர்வு நிலை வழங்க வேண்டுமென்று முறையிடு செய்திருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்குத் தேர்வு நிலை வழங்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தில் வேளாண்மைப் பதவியாளர் என்ற பதவி இல்லை. ஆனால் நிலவள துணை உதவிபாளர் என்ற பதவிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பதவியிலே 10 ஆண்டுகளாக இருந்த பின் இந்த அரசுக்கு ஒரு மனுவைத் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏப்ரல் 1977-ல் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட மனு தீராகரிக்கப்பட்டது. அதற்கும் பின்னால் இந்த அரசு மொறுப்பெற்றதற்குப் பிறகு, அவர்களுடைய கோரிக்கை பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* 90 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that certain Agricultural Assistants have been retrenched during the President's Rule in Tamil Nadu;

(b) if so, the number of such Assistants?

(c) whether the Government have received any representation from them; and

(d) if so, the action taken thereon?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாட்டில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின்போது வேளாண்மை உதவிபாளர்கள் சிலர் அடி குறைப்பு காரணமாக பணிபிரிந்து அனுப்பப்பட்டனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அத்தகைய உதவிபாளர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) அவர்களிடமிருந்து முறையிடு ஏதும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(எ)ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

[1978 ஜனவரி]

33

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ), (இ), (உ) & (எ) சில திட்டங்களில், தேவைக்கு அதிகமாக இருந்ததாலும், பதவிகள் குறைக்கப் பட்டதாலும், சில திட்டங்கள் மூடப்பட்டதாலும், திருத்தி அமைத்ததாலும் மொத்தம் 118 வேளாண்மை உதவியாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் எந்த வேளாண்மை உதவியாளரும் பதவியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்படாமல் தொடர்ந்து பணியாற்ற வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுவிட்டன. ஏற்கனவே உதவியாக இருந்த பணிகளில் 55 பேர் அமர்த்தப்பட்டார்கள். மீதமுள்ள 63 பேர்கள், தற்போது புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள உபரி பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு வேளாண்மை உதவியாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து முறையீடுகள் வந்தன. ஆனால் முறையீடுகள் பெறுவதற்கு முன்னதாகவே தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வேளாண்மை உதவியாளர் எவரும் பதவி நீக்கம் செய்யப்படவில்லை.

(பிற்பகல் 4-30)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : 1976-ல் 118 பேர்கள் வேலை குறைக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் பிற பணிகளில் அமர்த்தப்பட்டார்கள் என்ற சொல்லப்பட்டது. அப்போது அவர்கள் முதலில் பார்த்த பணிபொருள் சேர்த்து இந்தப் பணியும் வரன்முறை செய்யப்படுமா? அந்தப் பதவிகளையும் அவர்களுடைய பதவிக் காலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வி பரிசீலனையில் உள்ளது.

Dearness Allowance for Pensioners.

@ * 73. Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will be Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the pensioners who retired before 1972, drawing minimum pension of Rs. 50 are eligible for dearness allowance of Rs. 27 only as per G.O. Ms. No. 639, Finance (Pension), dated 3rd May 1972 was as family pensioners are eligible for dearness allowance of Rs. 37 with effect from 1st March 1977; and

(b) if so, the reason for the above disparity?

@ 7—1—1978 தேதியிட்ட வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப் பட்டது.

1978 ஜனவரி 9]

ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கு அகவிலைப் படி.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) குடும்ப ஓய்வூதியம் பெறுபவர்கள் 1—1—1977 ஆம் நாளிலிருந்து அகவிலைப் படியான ரூ. 37-ஐப் பெறத் தகுதியுடையவர்களாக இருப்பதில், 1972 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் ஓய்வு பெற்று, குறைந்த அளவு ஓய்வூதியத் தொகையான ரூ. 50-ஐப் பெற்றவரும் ஓய்வு பெற்றவர்கள், நிதித் துறையின் (ஓய்வூதியம்) 3—5—1972 ஆம் நாளிட்ட 639 ஆம் எண் அறிவிப்படி, அகவிலைப் படி ரூ. 27 மட்டும் பெறத் தகுதியுடையவர்கள் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், மேலேயுள்ள வேறுபாட்டிற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் சார்பில்) : (அ) & (இ) பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கும் குடும்ப ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கும் இடையே அகவிலைப் படி விதங்களில் வேறுபாடு எதுவும் இல்லை. எனினும், வேறுபாடு இருப்பதுபோல் தோன்றுவதற்குக் காரணங்கள் கீழ்வருமாறு:—

குறைந்த அளவு ஓய்வூதியம், 1—4—1972 ஆம் நாளுக்கு முன்னர் திங்கடையன்றுக்கு ரூ. 30 ஆக இருந்தது. 1—4—1972 நாளிலிருந்தும் 1—4—1973 ஆம் நாளிலிருந்தும் அகவிலைப்படியில் கொடுக்கப்பட்ட ரூ. 5 உயர்வு கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதன் காரணமாக, குறைந்த அளவு ஓய்வூதியத்துடன் அகவிலைப்படி உயர்வை சேர்ப்பதன் மூலம், 1—4—1972 ஆம் நாளிலிருந்து ரூ. 30 விரும்பு ரூ. 40 ஆகவும், 1—4—1973 ஆம் நாளிலிருந்து ரூ. 40 விரும்பு ரூ. 50 ஆகவும் குறைந்த அளவு ஓய்வூதியம் உயர்த்தப்பட்டது. எனினும், குடும்ப ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கும் அகவிலைப்படி உயர்வு அளிக்கப்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஓய்வூதியக்காரர்கள் (அவர்களுக்கு குறைந்த அளவு ஓய்வூதியமாக ரூ. 50 கொடுக்கப்பட்டுள்ளது) 1—1—1977 ஆம் நாள் நிலவரப்படி ரூ. 27 என்ற அளவில் அகவிலைப்படி பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவர்களாக இருப்பதற்கும், குடும்ப ஓய்வூதியம் பெறுபவர்கள் ரூ. 37 என்ற அளவில் அகவிலைப் படி பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவர்களாக இருப்பதற்கும் இதுவே காரணம். எனவே, இவ்விருவகை ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களும் ஒரே மாதிரியான அகவிலைப்படி உயர்வுகளைப் பெற்றுள்ளனர்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : தடைமுறைப்படி ஓய்வூதியம் பெறுகிறவர்கள் டீரர்ஷி இருக்கிறவர்கள். அவர்கள் ரூ. 27 தான் பெறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இறந்துவிட்டால், அவர்களுடைய குடும்பத்தார்க்கு வழங்கப்படும் குடும்ப ஓய்வூதியத்திற்கு ரூ. 37 அகவிலைப் படி என்று இருப்பதால், இரண்டையும் சடிமஸ் ஆக்கும் போசீஸ் அரசுக்கு இருக்கிறதா?

[1978 ஜனவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: இந்த அகவிலைப் படி நிர்ணயம் குடும்ப ஒய்வுதியக்காரர்களுக்கு 1974 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் கிடையாது. 1—4—1974-ல் தான் இதைச் செயல்படுத்த ஆரம்பித்திருந்தோம். அதற்கு முன்பு குறைந்த பட்ச ஒய்வுதியமாக ரூ. 30 தான் இருந்தது. அதை ரூ. 50 ஆக்குகிற அளவிற்கு நான்கு தவணைகளில் ரூ. 5 விதம் அகவிலைப் படி உயர்த்தப்பட்டு, குறைந்தபட்ச ஒய்வுதியமாக ரூ. 50 அளிக்கப்பட்டு, அதிகரித்து தொடர்கிறது. 1974-ல் குடும்ப ஒய்வுதியக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறபொழுது, ஏற்கெனவே பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஒய்வுதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு நான்கு தவணையில் ரூ. 5 என்றில்லாமல், ஒரே தவணையில் உயர்த்தும் நிலைமை அளித்து எற்பட்டது. அப்படி அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். 1974-ல் அகவிலைப் படி அவர்களுக்கு ரூ. 20 உயர்த்தியதை மற்றவர்களுக்கு நிர்ணயித்து அளிக்காமல், 1—4—74-ல் ரூ. 5-ஐ பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்றால் 1—4—74 லிருந்துதான், குடும்ப ஒய்வுதியக்காரர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்கு முன்னால் அந்தத் திட்டம் இல்லை. நான்கு தவணையில் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒரே தவணையில் பெற்றிருக்கிறார்கள். வேறொரு இருப்பதைப் போல் தோன்றினாலும், உண்மையில் அப்படி இல்லை.

திரு. க. அறிவழகன்: ஒய்வுதியம் பெறுகிறவர்கள் 25 அல்லது 30 ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருப்பதால், அவர்களுக்கு என்று நிறப்பான முறையில் ஒய்வுதியம் அளிப்பதற்குத் திட்டம் இருக்கிறதா? ஒய்வுதியம் அளிக்கிற முறையில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: சாதாரணமாக ஒய்வுதியம் நிர்ணயிக்கிறபொழுது, நம்முடைய தமிழக அரசின் அணுகுமுறை, 25 ஆண்டுகள் அவர்கள் பணியாற்றி ஓய்வு பெறுகிறார்கள் என்றால், கடைசியாக அவர்கள் பெறுகிற பத்து மாத சம்பளத்தைக் கணக்கில் எடுத்து 30/80 ஆக வகுத்து, அந்த அடிப்படையில் ஒய்வுதியம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக அவர்களே 30 ஆண்டுகள் முடிந்திருக்கிறார்கள் என்றால் 33/80 அளவில் கடைசி பத்து மாத சம்பளத்தை எடுத்து அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கிறோம். தமிழகத்தில் கடைப்பிடிக்கிற முறை இது. மத்திய அரசுப் பொறுத்தவரையில் 33/80 என்பது 30 ஆண்டுகள் முழுமையாகப் பணியாற்றி 31 ஆம் ஆண்டும் தொடங்க வேண்டும். அப்போது 33/80 என்ற அடிப்படையில் தருவார்கள். ஆனால் நம்மிடத்தில் 30 ஆண்டுகள் நடத்தித் தாலும் கூட, பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றால், 33/80 ஆக வகுத்து கடைசி பத்து மாத ஊதியத்தைக் கணக்கில் எடுத்து ஒய்வுதியம் வழங்குகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 9]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: குடும்ப ஒய்வுதியம் பெறுகின்றவர்களுக்கும் மற்ற குறைந்த அளவு ஒய்வுதியம் பெறுகிறவர்களுக்குமிடையே இப்போது பெறுகிற அகவிலைப்படி விகிதவாசத்திற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்கியபடி, அந்தக் காரணம் நியாயமாக இருந்தாலும், அவர்கள் வாங்குகிற அகவிலைப்படி ஒவ்வொரு ரூ. 37 என்றும் ஒருவர் ரூ. 27 என்றும் பெறுவதால் இவ்விடம் இருவரும் பெறுகிற ஒய்வுதியம் ரூ. 50. இதை மனிதாபிமான நிதியில் அளவிட சட்டப் பிரச்சினையாக அலுவலகம் ஏறியிருக்கின்ற விவகாரத்தைக் கண்காண்டு எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி அகவிலைப் படி கொடுக்க அரசு ஆராயுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: ஏற்கெனவே நான் என்னுடைய பதிலில் குறிப்பிட்டேன். 1—4—1974-ல் குடும்ப ஒய்வுதியக்காரர்களுக்கு அகவிலைப் படி அளிக்கிறோம். அப்போது அவர்கள் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்கள் பெறுவதைப்போல பெற வேண்டுமென்றும் நான்கு தவணையில் ரூ. 5 விதம் ரூ. 20-ஐக் கணக்கிட்டு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டார்கள். அப்போது மனிதாபிமான அடிப்படையில்தான் யோசித்து சரி என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதனால் இப்போது தொடர்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன்: 1950-ல் 55 வயதில் ஓய்வு பெற்றிருந்தால், இன்றைய தினம் அவர்களுடைய வயது 83 வயதாக இருக்கும். அப்படி நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்கள் மிகவும் வயதானவர்கள். ஒய்வுதியத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்பால் அரசு கருணை காத்து அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு ஏற்றபடி ஒய்வுதியம் தருவதற்கு இப்போது அமைக்கப் பட்டுள்ள ஊதியக் குழுவின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: உறுப்பினர் யோசனை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. என். கணபதி: 50 வயதானதும் அல்லது 25 ஆண்டு பணியை முடித்தாலும், வாலண்டரி ரிடைப்மெண்டுக்கு அரசு வகை செய்திருக்கிறது. மத்திய அரசு 20 ஆண்டு பணி முடிந்தாலோ அல்லது 50 வயதான அடைந்தாலோ, அவர்களுக்கு வாலண்டரி ரிடைப்மெண்ட், ஓய்வுகள் விரும்பினால் கொடுக்கலாம் என்று மாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் தமிழக அரசு இருபதாண்டுகள் பணி முடிந்தவர்களுக்கு ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: இப்போது உட அவர்களுக்கு ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கிறது. ஒய்வுதியம், அவர்கள் பணியாற்றுகிற

[1978 ஜனவரி 9]

காலத்தைக் கணக்கிட்டு முடிவு செய்யப்படுகிறது. 25 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றியிருந்தால் அவர்கள் பெறுகிற ஒய்லூதியம், 20 ஆண்டுகள் பணியாற்றி ஒய்வு பெறுகிறவர்களுக்குக் கிடைக்காது. அந்த அளவுக்குக் குறையும்.

(பிர்பகல் 4-40)

திரு. கே. என். கணபதி : மத்திய அரசில் 25 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றி ஒய்வு பெறுவதற்கு பதில் 20 ஆண்டுகள் மட்டுமே பணியாற்றி ஒய்வு பெறலாம் என்று ஆண்டுக் கணக்கைக் குறைத்தபோது சொல்லப்பட்டிருந்து, ஒருவர் 25 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றி பூர்த்தி செய்த பிறகு ஒய்லூதியம் பெற்றால், என்ன ஒய்லூதியம் பெறுவாரோ அதே அளவு ஒய்லூதியத்தை, இனி 20 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றி, ஒய்வு பெற விரும்புகிறவர்கள் பெறலாம் என்பதாகும். அதே அடிப்படையில் தமிழ்நாடு அரசும் அந்தக் கருத்தையே ஏற்று தகுந்த உத்தரவு பிறப்பிக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு இந்த அரசு ஆலோசனை செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU D. V. D'MONTE : Sir, pension is today considered as deferred pay and not a matter of charity and pension should be linked to the cost of living index. May I know whether the Government have set up any permanent machinery to go into this matter periodically from time to time and if so, the details thereof?

THE HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED : Sir, I have no information. If the hon. Member puts a separate question, I shall give details.

Memorandum by South Indian Film Chambers of Commerce.

@ * 74. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Memorandum was submitted to the Hon. the Chief Minister on behalf of the South Indian Film Chambers of Commerce during the last week of July;

(b) if so, the main demands made therein; and

(c) the decisions taken thereon by the Government?

@ 7—1—1978 தேதியிட்ட வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப்போடப் பட்டது.

[1978 ஜனவரி 9]

தென்னிந்திய பிலிம் வர்த்தக சங்கத்தின் கோரிக்கை மனு.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தென்னிந்திய பிலிம் வர்த்தக சங்கத்தின் சார்பாக கடந்த ஜூலை மாதம் கடைசி வாரத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரிடம் கோரிக்கை மனு கொடுக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மூலம் முக்கியமான கோரிக்கைகள் யாவை?

(உ) அவைகளின் மீது அரசு எடுத்த முடிவுகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் சார்பில்) : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவுக்கு இடமில்லை.

(உ) இவ்வினாவுக்கும் இடமில்லை.

திரு. க. அறிவழகன் : தென்னிந்திய பிலிம் வர்த்தக சங்கம் அரசுக்கு அல்லது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஏதாவது கோரிக்கை மனு கொடுத்ததா என்ற கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது, இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. தென்னிந்திய பிலிம் வர்த்தக சங்கம் நடத்துகிற பல சிறப்பான விழாக்களுக்கு இந்த அவையின் உறுப்பினர்களுக்கு அழைப்புகள் அனுப்பப்படுவதில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தி, இனியாவது அவை உறுப்பினர்கள் அழைக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு அவர்களுக்குத் தெரிவிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இந்தக் கேள்விக்கு ஏற்கெனவே மாண்புமிகு செய்தி, சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல பதிலைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பணம் கொடுத்தால், இப்போதுகூட சிரமம் இல்லை என்றே கருதுகிறேன். எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள் என்கிறபோது, எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாக நடத்தப்படுவதுதான் சரி என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : தென்னிந்திய பிலிம் வர்த்தக சங்கத்தின் சார்பில் அவர்கள் மனு ஒன்றை முதலமைச்சரிடம் கொடுக்க வந்து, அவரைச் சந்திக்க இயலாமல் அந்த மனுவை அரசாங்கத்திடம் கொடுத்துவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவ்வாறு மனு அரசாங்கத்திடம் கொடுக்கப்பட்டதா? முதலமைச்சரிடம் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதால், அரசாங்கத்திடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அதன் விவரம் என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இந்தக் கேள்வி கேட்ட உடனே தென்னிந்திய பிலிம் வர்த்தக சங்கத்தின் "South Indian Film Chamber of Commerce" தலைவருடன் நேரடியாகக் கடிதத் தொடர்பு கொண்டு கேட்டதில், அவரே 8-12-1977-ல் ஒரு பதிலளித்து மிகவும் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

"With reference to the above, we write this to inform you that we have not submitted any petition to the Chief Minister of Tamil Nadu during the last week of July 1977"

என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் விசாரித்துப் பார்த்ததில், அப்படிப்பட்ட கோரிக்கை மனு எதுவும் கொடுக்கப்பட்டதாகத் தகவல் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

உடுக்குறியிடாத வினாக்கள்.

விடு புகுந்து திருட்டுகள்.

1. கே.—திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1966-67 ஆம் ஆண்டு முதல் 15-7-1977 வரை நடைபெற்றதாக காவல் துறைக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட விடு புகுந்து ஏற்பட்ட திருட்டுகள் எத்தனை?

(இ) இவைகளுள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை எத்தனை?

பதில்.—(அ) 7,528.

(இ) 4,437.

கன்னியாகுமரி மாவட்ட பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.

2. கே.—திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒலைக்கரையுள்ள கட்டிடங்களில் இயங்கி வரும் அரசு (1) உயர்நிலைப் பள்ளிகள், (2) நடுநிலைப் பள்ளிகள், (3) ஆரம்பப் பள்ளிகள் எத்தனை?

பதில்.—கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒலைக்கரை கட்டிடங்களில் இயங்கி வரும் அரசு பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு :—

1. உயர்நிலைப் பள்ளிகள்

6

2. நடுநிலைப் பள்ளிகள்

18

3. ஆரம்பப் பள்ளிகள்

88

[1978 ஜனவரி 9]

கரும்பு சாகுபடி நிலங்கள்.

3. கே.—திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கும்பகோணம், பாபநாசம், மாயவரம், சீர்காழி, நன்னிலம், நாகப்பட்டினம், திருத்துறைப்பூண்டி ஆகிய வட்டங்களில் 1977-ம் ஆண்டு ஜனவரி 1-ம் தேதி முதல் ஜூலை 31-ம் தேதி முடிய, கரும்பு சாகுபடி செய்யப்பட்ட நன்செய், புன்செய் நிலங்கள் எத்தனை ஏக்கர்?

பதில்.—அவையின் முன் ஓர் அறிக்கை (உ) வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

அவை 7—1—1978 அன்று ஒத்திவைக்கப்பட்டது குறித்து.

THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Deputy Chairman, with your permission, I would like to raise a point of order on a matter of procedure followed in this House on Saturday. Since you were not here on Saturday, I would like to mention briefly about something that happened and which has brought down the dignity and prestige of this House and its Members. On Saturday the Private Members' resolutions were being discussed by the hon. Members. At about two minutes to 7 p.m. my hon. friend Thiru G. Swaminathan moved that the session of that particular sitting be continued for some time and it was duly seconded by me. We quoted rule 68 as an answer to the objection for the extension of that sitting on that day. The Hon. the Minister for Civil Supplies, Thiru Edmund objected and he quoted some other rule and a discussion took place. Then the Chair ruled that the sitting would be continued on that day and we continued the discussion on the subject under notice, namely, Civil Supplies. Sir, after five minutes, to our consternation and surprise, we found that the House had been adjourned suddenly without any sort of reason. When we entered the House after about two minutes from the lobby, we found that the House had

இரு 412 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 ஜனவரி 9]

dispersed when the Chair declared that the assembly had terminated. Sir, I am raising this point because I think unless we decide on this procedural matter, it may give room for certain unpleasant incidents in the future and because a bad precedent has been created, I would like to have a ruling of the Chair on the subject. What happened on that day has caused a great deal of sorrow and understandable regret. The House has been treated in a very light-hearted, casual and cavalier manner. In spite of the co-operation that we on this side have extended, we feel that the Members on the Treasury Benches have failed to appreciate the voluntary co-operation afforded by the Opposition. We have tolerated Ministers moving Bills on behalf of other Ministers. There are some Ministers who are practically strangers to the House. We have tolerated Ministers answering questions on behalf of other Ministers. On the previous day when the Electricity Board Budget was being discussed, we agreed that the sitting of the House might be continued from 7 p.m. to 9 p.m. On the very same day, when a privilege motion was moved, we accepted the Hon. Minister's motion that official business should have precedence. We have co-operated in this fashion. The Hon. the Leader of the House himself had agreed on that day that he would agree to an extension of the sitting. The discussion on the Private Members' Resolutions may not appear to be important to the Members on the Treasury Benches but to us, Sir, who represent certain particular constituencies like Teachers, Graduates and Educational interests, it was a matter of vital concern. We would have co-operated in introducing the Resolution and then agreeing to have the discussion on a subsequent day. I only wish to mention that if we accept that the Chairman has the authority and power to adjourn the House, the unfortunate episode in the lower House of our own Legislature which occurred a few years ago and which has been declared by the High Court to be illegal may occur once again and this may prove to be an embarrassment not only to the Members of the Opposition but also to the Members of the Treasury Benches. I seek, Sir, your protection by giving a just ruling on this subject. As I feel that if this is to be the attitude of the hon. Members of the Treasury Benches, there is very little point in anyone on this side of the House continuing to speak. After all, the Legislative Council is a deliberative body and we are not for censuring the Hon. Ministers. If, even in listening to the suggestions of the Members of the Opposition, the Members on

[1978 ஜனவரி 9] [Thiru A. R. Damodaran]

the Treasury Benches show such impatience and such indifference, I do not think there is any useful purpose served in our continuing to speak from this side of the House. Thank you.

திரு. ஜி. கவாபிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒழுங்குப் பேச்சுகளையேக் கொப்பியதே நான்தான் என்ற அடிப்படையில் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நேற்றையதினம் மாலை 7 மணிக்குச் சென்னைக்கு மூன்று மணி மேலவையின் 68-வது விதியின் அடிப்படையில், இங்கே மேலவையில் தனி நபர்களின் தீர்மானங்கள் பேசி முடிவும் களையில் இந்த அவை நிறுத்தப்பட்ட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தேன். அந்த விதியின்படி ஒரு உறுப்பினர் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டு, இன்னொரு உறுப்பினர் வறி மொழியப்பட்டால், இந்த அவைதான் அகற்றான ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அந்த விதியின் சார்பு. நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவரால் வறிமொழியப்பட்ட பின்பு, இந்த அவையில் அப்போது இருந்த மாண்புமிகு உறுப்பு அவர்கள் அந்த விதியின் அடிப்படையில் மேலவை தொடர்ந்து நடைபெற இயலாது என்ற உத்தரவுத் தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும், திரு. கணபதி அவர்களும், திரு. தாமஸ் எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும், திரு. கணபதி அவர்களும், திரு. தாமஸ் எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும் அடிப்படையில், ஒரு தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டு அவர்களும் விதிமுறைகளின் அடிப்படையில், ஒரு தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டு வறிமொழியப்பட்ட பின்பு அதனடிப்படையில் மேலவை தொடர்ந்து நடைபெறுவதா இல்லையா என்று நினைக்கிற போது அந்நேரத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்ததே தவிர, அமைச்சர் அவர்களுடைய முடிவைப் பொறுத்ததல்ல என்று விளக்கினார்கள். அப்போதே நான் குறிப்பிட்டேன். பொறுத்ததல்ல என்று சொன்ன தீர்மானங்கள் கொண்டுவருகிற நம் அவையில் அரசின் சார்பில் இப்போன்ற தீர்மானங்கள் கொண்டுவருகிற போது, மாலை 7 மணியானாலும், தொடர்ந்து அவை நடைபெற வேண்டும் என்று அரசுத் தரப்பில் கருதப்பட்டால், எதிர்த் தரப்பில் இருக்கிற நாங்கள் அப்போதும் உறுதுணையாக இருந்து எத்தனை மணி நேரமானாலும், அவை தொடர்ந்து நடைபெற ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறோம்.

ஒருமுறை இந்த அவையில் மாண்புமிகு கொழிவாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இரவு 9 மணிக்கு மேலும் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது இங்கேயே இரவு சாப்பாடு போட்டால், இரவு முழுதும் அவையிலேயே இருக்கத் தயார் என்று சொன்னேன். அந்த நிபந்தனையையும் நினைவூட்டி, தொடர்ந்து அவையின் நேரத்தை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கோரினோம். அப்போது மாண்புமிகு அமைச்சரும் இந்த அவையின் முன்வரும் அவை தொடர்ந்து நடப்பதில் அரசுத் தரப்பில் அப்போதையிலே என்ற கருத்தைத்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 ஜனவரி 9]

தேரிவித்துவிட்டு, அவை தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, அவர் உடனடியாக வேலை காணத்தான். இந்த அவையை விட்டு வெளியே சென்றார்கள். அப்போது அவையின் மாற்றுத் தலைவராக இருந்தவர் 'அவை தொடர்ந்து நடக்கும்' என்று குறிப்பிட்டு அவை தொடர்ந்து நடக்க அனுமதித்ததோடு, அவ்வாறு அவை தொடர்ந்து நடைபெறும்போது, தீர்மானங்கள் முடிவுற்றவரை அவை தொடர்ந்து நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கையில் அமர்த்திவிட்டோம்.

அப்போது மாண்புமிகு உறுது அமைச்சர் திரு. எம்.என். அவர்கள் அவையின் மாற்றுத் தலைவர் அருகில் சென்று என்ன பேசினாரோ தெரியவில்லை. அவர் மாற்றுத் தலைவரிடம் சென்று பேசிவிட்டு அவையை விட்டுச் சென்றதும், அவையின் மாற்றுத் தலைவரும் உடனடியாக அவையை ஒத்திவைத்துவிட்டு புறப்பட்டுச் சென்றவிட்டார். இங்கே இருந்த அவை உறுப்பினர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பது தெரியாது. சிறிது நேரம் வெளியே சென்றிருந்த உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் போன்றவர்கள் உள்ளே வந்தபோது, அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டு முடிவுற்றிருந்தது. இது போன்ற நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இந்த அவையில் பணிபுரற்றிருந்த எங்களுக்கு இதுபோன்ற சம்பவம் ஏற்பட்டுவிட்டதே என்று எங்கள் மனதுக்கே மகிழ்ச்சி கொஞ்சம் குறைவுபடுகிற அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஏன் இதை இன்று ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகக் கொண்டு வருகிறேன் என்றால், இனிமேல் அவையின் தலைவராக இருப்பவர்கள் அவர்கள் இஷ்டப்படி அவையை முடித்துவிட்டுச் சென்றவிடக் கூடாது. இப்போது மட்டுமல்ல, இனி எப்போதும் அப்படியே மட்டும் நிபந்தி ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்றுதான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே தாங்களே இருப்பவர்கள் நினைத்தால், எப்போது வேண்டுமானாலும் அவை முடிக்கப்படலாம் என்று சொல்லத்தக்க வகையில் நிலைமைகள் இனிமேல் ஏற்பட இடம் தாக்கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, சில வருஷங்களுக்கு முன்பு தாழிநாடு சட்ட மன்றப் பேரவையின் ஸ்பீக்கராக இருந்த திரு. மதியழகன் அவர்கள் இதைப் போலவே ஒரு நாள் அவையை திடீரென்று ஒத்திவைத்து விட்டுச் சென்றவிட்டார். நிறைவு நடந்த ஸ்பீக்கர் கான்பான்ஷில் இதுபற்றி விவாதித்து ஒரு முடிவெடுத்தார்கள்.

It has been agreed by the Speakers' Conference in the wake of the happening in Punjab Assembly when the Speaker adjourned the House for 2 months since a no-confidence motion was moved against him that no presiding officer can ignore that it is the privilege of the House and the House alone should decide how long it should sit and what business it should transact.

1978 ஜனவரி 9]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

(பிரபகல் 4-50)

அதிலே தெரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவை எந்த நிலை தாங்கள் தீர்க்கப்பட வேண்டும், அவை எப்போது முடிய வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய உரிமை அவை உறுப்பினர்களுக்கே தவிர, தலைவருக்கு அல்ல என்று ஸ்பீக்கர் கான்பான்ஷிலே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற ஒரு பிரச்சினை இது. ஒரேயன்டேஷன் சேமிஞர் பார் கெஜிஸ்டேட்டர்ஸ் என்று 1969-லே ஊட்டியிலே நடைபெற்றது. இந்தப் பிரச்சினை குறித்து அவையை எப்போது வேண்டுமானாலும் தலைவர் முடித்துவிட்டுப் போகலாம் என்று பேசப்பட்டது. அங்கே எடுத்த முடிவை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த சேமிஞரில் அவையினுடைய தலைவர்களுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் என்பதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டு வந்தது. ஊட்டியிலே நடைபெற்ற 1969 ஆம் ஆண்டு கான்பான்ஷுக்குத் தலைமை வகித்தவர் திரு. தாஸ் ராஜ் மோகன் என்பவர். அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது...

"The Speaker is not the Master of the House but the servant of the House. In West Bengal and Punjab where the Speakers wanted to become master, they erred. Why should we be masters? We are not to initiate any question on our own. It is the House which initiates a question and the Speaker puts it to the vote of the House for the sense of the House. When a Speaker takes that into his head, he understands his duties. இன்னும் ஒரு கருத்தைச் சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு நடுவிலே இன்னொரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அக்கத்தினர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள் உட்கார வேண்டும்.

THIRU C. V. RAJAGOPAL : What my hon. Friend says is all for the Speaker. Will it be applicable to a Vice-Chairman?

THIRU G. SWAMINAHAN : Sir, what is provided for the Speaker will hold good for the Deputy Chairman, Vice-Chairman and other Presiding Officers.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் ஏதோ பாதிக்கப்பட்ட மனிதர் சொல்கிறார். சொஞ்சம் வாய்ப்பு தருங்கள். நீங்கள் உட்காருங்கள்.

[1978 ஜனவரி 1]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : அவர்களுக்கு ரூன்ஸ் என்னர் தெரிந்திருந்திருந்தால் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதைத்தான் நான் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இன்னொன்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைச் சற்று கார்த்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Then, there is a general provision in the rules of every Legislature to the effect that the Speaker has the power to adjourn the House in the case of disorder and not otherwise. The Speaker cannot stop the functioning of the House. This question was taken up at the Presiding Officers' Conference. It was decided at the Conference that if a Speaker wanted to adjourn the House, he must get the consent of the House. Without the consent of the House, he cannot adjourn the House. I know the Presiding Officers will not do anything without the consent of the House. ஆகவே பிரச்சினையைக் கிளப்பப்போது, நேற்றையதினம் நடந்தது ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலையாக இருந்தது என்று சொல்லிக்கொண்டு, உறுப்பினர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பை அளிக்க வேண்டும் என்றும், உரிமைகளையும், மதிப்பையும், மரியாதையையும் அநுள் கர்ந்து தாங்களே பாதுகாக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும், திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்களும் இங்கே ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பி ஒரு விளக்கம் தேவை என்றும், அது பிறகு யாருக்கும் ஒரு முன் மாதிரியாக இருக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தும் என்றும் சொல்லி, அந்தக் காரணத்திற்காக அவர்களுக்குத் தெரிந்த சில குறிப்புகளையெல்லாம் இங்கே விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே எங்கே போதுமான அளவிலே, இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவிலே, அவர்கள் சொன்னதுபோல, வேறுபட்ட கருத்துக்கள் கிடையாது. அவர்கள் நிரம்ப ஒத்துழைப்புக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கொடுத்துக்கொண்டு இருப்பார்கள் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. அதற்காக அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இங்கே நடந்தது என்ன? அன்றைக்கு உறுப்பினர்கள் பலருக்கு இந்த விவாதத்தைத் தொடர வேண்டாம் என்ற அபிப்பிராயம் இருந்தது. சேர்வும் இருந்தது.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : சேர்வோடு இருந்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு சிலர் அப்படி இருக்கலாம். அது சர்க்காரை எதிர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 3]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : அப்படி நான் எண்ணவில்லை. வோட்டெடுப்பின் மூலமாகத்தான் அதை நிர்ணயிக்க வேண்டும், பலப் பரிட்சை பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கருதவில்லை. வோட்டு எடுத்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயமாக இருந்தால், பார்க்கலாமே தவிர வேறு அல்ல. பொதுவான வாதத்திலே நான் அவர்களுடைய கருத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்று நானே சொன்னேன். பேரவையிலே வேறு ஒரு நிகழ்ச்சி இருந்தது. நான் கலந்து கொண்டு பதில் சொல்ல வேண்டியதாக இருந்ததால், நான் சென்றுவிட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் பேசி முடித்தவுடனே, ஒத்திவைத்திருக்கிறார்கள். இனிமேல் எப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதை நானும் கேட்டுக்கொள்ளக் காத்திருக்கிறேன். ஆனால் ஆளும் கட்சி சார்பிலே ஒத்துழைப்புத் தரவில்லை, பொறுமை காட்டவில்லை என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பொது மையை எல்லோருமே காட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவரவர்கள் விரும்பும் போது வருகிறோம், வெளியே போகிறோம். போய்க் கொண்டிருக்கிறோம், வந்துகொண்டிருக்கிறோம். சில சந்தர்ப்பங்களிலே அப்படி நீடிக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசிய தொனி 'டோன்' அதுதான் ஏதோ ஒரு மாதிரி, குற்றம் சாட்டுவது போல இருக்கிறது. குற்றச்சாட்டு சொல்லவேண்டியதே இல்லை. தலைவர் உட்காரத்திருக்கிறார்கள். ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்படி இந்தமாதிரி ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்தால் என்ன செய்வது? தலைவர் அவர்களுடைய ரூலிங்கைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். எங்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லை என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. அதைத் தவிர இது எல்லோருக்குமே ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கிறது. இதில் கருத்து வேறுபாடே இல்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் தங்கள் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தது போலவும் நான்கள் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்காதது போலவும் பேசினார்கள். அது எங்களுக்கு மன வருத்தத்தைத் தருகிறது என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உங்களுடைய ஒத்துழைப்பை நான்கள் போற்றுகிறோம். அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுபோல உங்களுக்கும் நான்கள் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். உறுப்பினர்களுடைய எண்ணக் களின்படி, என்னென்ன அவர்கள் சொல்ல விரும்புகிறார்களோ அந்தக் கருத்தையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் சொல்கின்ற கருத்தின்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை உறுப்பினர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, தலைவர் அவர்களுடைய தீர்ப்பைத் தர வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, on a point of explanation. I am glad that the Hon. Minister has felt what I wanted him to feel. We have felt ten times more for the past two days. In fact, I must confess with regret that I considered

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1978 ஜனவரி 9]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள், எல்லோரும் ஒத்துழைக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள். நானும் அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தலைவரோடு எத்தனையோ நாட்கள் இந்த அவையிலே ஒத்துழைத்திருக்கிறீர்கள். அதுபோல அன்று இங்கே நடந்தது தவறு என்று சொல்ல எனக்கு உரிமை கிடையாது; சரி என்று வாதிக்க வேண்டிய அவசியமும் எனக்கில்லை. அது ஓர் அசாதாரணமான நிலை என்று அதைத் தவிர்த்து, அதற்கு மாற்றாக நானாக் காலை அவை கூடி, அன்று அறை குறையாக விடப்பட்ட அந்தப் பொருள்களைப்பற்றி விவாதிக்க அவை முன்ன வரும், அவையும் அனுமதிக்குமானால், நானாக் காலை அவை கூடலாம். வழக்கம் போல் நானே மாலைமும் கூடலாம்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I am very grateful to you. I hope this thing will not happen again. I have no objection to the session being held tomorrow morning.

3. அறிவிப்பு.

அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இன்று நடந்த அலுவல் ஆய்வுக் குழுக் கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு மேலவை நிகழ்ச்சி நிரல் நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ளது:—

30-1-1978 காலை 10 மணி

.. தனி உறுப்பினர் அலுவல்

மாலை 4 மணி

.. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்

தேவை ஏற்படின் 11-1-1978 அன்றும் அவை கூடும்.

4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

பாளையங்கோட்டையிலுள்ள அரசினர் இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி முடிவுள்ளது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: பாளையங்கோட்டையிலுள்ள அரசினர் இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி முடிவுள்ளதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நா. விராசாமி அவர்கள் ஓர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளார்கள். அது எவ்வாறு ஒத்திவைப்புத் தீர்மான விதிக்குள் அடங்குமென்பதைச் சுருக்கமாகக் கூறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 9]

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதி 43-ன்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ் வினைக் குறித்து விவாதிக்க அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

12-7-1977 முதல் பாளையங்கோட்டையிலுள்ள இந்திய மருத்துவமூறை மருத்துவக் கல்லூரி மூடப்பட்டிருப்பதால், மாணவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட டிருக்கும் கொந்தளிப்பின் நிமித்தம் ஏற்பட்டுள்ள அவசரப் பொது முக்கியத் துவம் வாய்ந்த பொருளைப்பற்றி இம் மன்றத்தின் மற்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து, விவாதிக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில்

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். அவை முன்னவரவர்கள் பதில் கூறியபிறகு, விளக்கம் கேட்கலாம்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: சிறிய விளக்கம்தான். தலைவரவர்களின் அனுமதியோடு இது குறித்து அவை நடவடிக்கைகளை ஏன் ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு சிறிய விளக்கம் மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டையிலுள்ள இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி முதல்வரவர்கள் ஓர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவை அப்படியே படிக்கிறேன்.

Office of the Principal, Government College of Indian System of Medicine, Palayamcottai, 104. M.E. 77, dated 28th October 1977.

As per the instructions received over telephone to-day (28th October 1977) from the Director of Indian Medicine, Madras-29, this college is closed indefinitely and may extend to three years. The students are hereby informed that this college will be reopened, if the students give letter of apology in connection with the strike from 12th July 1977 as directed by the Government. They should also vacate the hostel immediately to-day.

இதிலே கல்லூரி முதல்வரவர்கள், மாணவர்கள் மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதித் தொடுத்தாலொழிய, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அந்தக் கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்குமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் சென்னையிலே இருக்கின்ற டைரக்டர் டெலிபோனிலே சொன்னதன் மூலம் அப்படி உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். இதனால் ஏற்படுகிற ஆபத்தான இந்திய நாட்டில், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் போற்றிப் பாதுகாக்கப்படுகிற இந்திய மருத்துவம் அழிந்துவிடுமென்ற

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 ஜனவரி 9]

அச்சமும், அதே நேரத்தில் பல ஆண்டுகள் படிக்கும் மாணவர்களின் எதிர்காலம் பாதிக்கப்படுவதாலும், இந்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து, அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைத்துப் பேச வேண்டுமென்று தலைவரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, பாண்டிச்சேரி மருத்துவக் கல்லூரியில் பணி புரியும் பயிற்சி மருத்துவர்கள் 12-7-1977 முதல் எந்தவித முன்னறிவிப்பும் இன்றி வேலை நிறுத்தம் தொடங்கினார்கள். பின்னர், பட்டப்படிப்பு, பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்களும் இவ்வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்துகொண்டனர். இதன் காரணமாக, கல்லூரியில் ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டி, கல்லூரி மூடப்பட்டது. முன்னாள் இந்திய மருத்துவத் துறை இயக்குநர் அவர்கள் மாணவர்களிடம் 24-7-1977 அன்று நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் பலனாக மாணவர்கள் 10-8-1977 அன்று கல்லூரிக்குத் திரும்புவா எழுத்து மூலம் ஒப்புதல் அளித்தார்கள். ஆனால், மாணவர்களின் பிரதிநிதிகள் மக்கள் நல்வாழ்வு, குடும்ப நலச் செயலாளர் அவர்களை 5-8-1977 அன்று சென்னையில் பேட்டி கண்டபோது, தாங்கள் கொடுத்த ஒப்புதல் கடிதங்கள் வற்புறுத்தலின் பேரில் பெறப்பட்டன என்று கூறினார்கள். இது உண்மைக்குப் புறம்பானதாக இருந்ததால், இதற்கு மாணவர்கள் வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கோரப்பட்டது. எனினும், மாணவர்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டும் பெற்றோர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கவும் கல்லூரி 26-9-1977 அன்று திறக்கப் பட்டது.

அரசின் விருப்பத்திற்கிணங்க சில மாணவர்கள் வருத்தம் தெரிவிக்கும் கடிதங்களை எழுதிக் கொடுத்ததின் காரணமாக ஆத்திரமடைந்த இதர மாணவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டுக் கல்லூரி முதல்வரைக் கோர செய்து, அத்தகைய கடிதம் எழுதிக் கொடுத்த மாணவ மாணவியரைக் கல்லூரியை விட்டு நீக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். இதனால் வன்முறையில் ஈடுபட்ட மாணவர்கள் காவல் துறையின் கண்காணிப்பில் வைக்கப்பட்டுப் பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இதன் காரணமாக கல்லூரி 28-10-1977 முதல் மூடப்பட்டுள்ளது. மாணவர்களின் பெற்றோர்களும் மாணவர்களின் எதிர்காலம் செழிப்பாக அமைய கல்லூரியைத் திறக்குமாறு விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்கள். இதன் காரணமாக, இனி வேலை நிறுத்தம், தர்னா, கோரோ போன்றவைகளில் ஈடுபடுவதில்லை என்று, பெற்றோர்களின் உத்தரவாதத்துடன், மாணவர்கள் எழுதித் தந்தால், மாணவர்களுக்கு முழு உரிமையும், வசதியும் செய்து தரப்படுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதற்கிணங்க, இதுவரை 73 மாணவ மாணவியர்கள் உறுதிமொழிக் கடிதங்கள் எழுதிக் கொடுத்துள்ளனர்.

1978 ஜனவரி 9] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாத வகையில் யார் யாருக்கு அனுபவம் இருக்கிறதோ, யார் யாருக்குத் திறமை இருக்கிறதோ அதைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடிய அனுபவமும் ஆற்றலும் இருக்கிறதோ, அவர்களை யெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்த மருத்துவத் துறை நிச்சயமாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசியதுபோல் செயல்பட இந்த அமைச்சரவை ஒத்துழைத்து, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்குமென்பதற்கு உத்தரவாதமாக 7-1-1978 அன்று தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவையில் உறுதிமொழி வழங்கப் பட்டுள்ளது என்பதை நான் இவ்வகையின்மூன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலே கூறிய காரணங்களால், இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கலாமென்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : 7-1-1978 அன்று பேரவையிலே உறுதிமொழி அளித்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே என்ன உறுதி மொழி அளித்தார்களென்பதை இந்த மன்றத்தில் இருப்பவர்கள் அறிய வாய்ப்பில்லை. ஏனென்றால் எல்லாச் செய்திகளும் பத்திரிகைகளில் வருவதில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் இது குறித்து எடுத்த முயற்சிகளுக்குப் பிறகு, 73 பேர்கள் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்களென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 5.10)

இதிலும் ஒரு கௌரவத்தைப் பார்க்காமல், எத்தனையோ மாணவர்களை மன்னித் திருக்கிற இந்த அரசாங்கம் இந்த இந்திய மருத்துவ மாணவர்களையும் மன்னித்து, அவர்கள் கல்லூரியை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? அது எப்போது திறக்கப்படும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்லூரியைத் திறக்க உடனடியாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். எந்தத் தேதியில் என்று இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்க வேண்டாம். நிச்சயமாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எவ்வளவு உணர்வு இருக்கிறதோ அதைவிட அதிக அக்கறை இந்த அரசுக்கும் இருக்கிறது. இதற்காக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்து மேலும் இதை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டாம் என்ற காரணத்தால், இதற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 9]

5. கவன ஈர்ப்பு.

அரசு 'பி' பிரிவு பள்ளிகளில் 1-4-1970 முதல் 3-3-1973 வரை 702 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாததால், தேர்வாணைக் குழுவின் முன் ஆஜராக வேண்டும் என்று அரசு பிறப்பித்த ஆணையினால் ஏற்பட்டுள்ள இன்னல் குறித்து.

THIRU K. S. GANAPATHI: Mr. Deputy Chairman, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Education to a matter of urgent public importance, namely, the state of distress caused to 702 graduate teachers appointed between 1st April 1970 and 3rd March 1973 in the Government B. Wing High Schools in the State but not selected by the Tamil Nadu Public Service Commission and the recent order of the Government directing them to appear before the Commission as and when applications are called for and their agony in continuing as temporary teachers for seven years without increments, and other privileges.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுப் பள்ளிகளில் உள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பதவிகள் யாவும் தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் குழுவின் வரம்பிற்குள் இருப்பதால், தேர்வாணைக் குழுவின் நேரடி நியமனம் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் கொண்டுதான் முறையாக அப்பதவிகளை நிரப்ப முடியும். தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் குழு நடத்தும் நேரடி நியமனத் தேர்வில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலன்றி, தற்காலிக பணியில் உள்ள ஆசிரியர்கள் எவரையும் பதவியில் வான்முறை செய்ய இயலாது. 1-4-1970 முதல் 3-3-1973 வரை அரசு ('பி' பிரிவு) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 702 பேர்களின் பணியினை வான்முறை செய்ய 1973 ஆம் ஆண்டிலேயே அரசு இசைந்தது. எனினும் தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் குழுவின் பலமுறை அணுகியும் அக்குழு இதற்கு இசைவு தரவில்லை. அவர்கள் யாவரும் நேரடித் தேர்வில் கலந்துகொண்டு தேர்வு பெற்றால் தான், அவர்களது பணியினை வான்முறை செய்யலாம் என அக்குழு தெரிவித்தது. எனவே அவர்கள் தற்காலிகப் பணியிலேயே தொடர்ந்து வருகின்றனர்.

1-4-1970 முதல் 3-3-1973 வரை அரசினர் ('பி' பிரிவு) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தற்காலிக நியமனம் செய்யப்பட்டு 31-3-1977-ல் ஓராண்டு பணிபுரிந்த பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 702 பேர்கள், மற்றும் ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் நியமனம் செய்யப்பட்ட 350 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மற்றும் 180 தமிழ் ஆசிரியர்கள் ஆகியோரது பணியினை வான்முறைப் படுத்துவதற்குத் தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் குழுவின் தனியே ஒரு நேரடி நியமனத் தேர்வு நடத்த

அரசு 'பி' பிரிவு பள்ளிகளில் 1-4-1970 முதல் 3-3-1973 345
வரை 702 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், அரசுப் பணியாளர்
தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாததால்,
தேர்வாணைக் குழுவின் முன் ஆஜராக வேண்டும் என்று
அரசு பிறப்பித்த ஆணையினால் ஏற்பட்டுள்ள இன்னல் குறித்து

1978 ஜனவரி 9] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

இசைவளிக்குமாறு அரசு கோரியிருந்தது. இக்கோரிக்கைக்கு தேர்வாணைக் குழு இசைவு தெரிவித்து, அதனமது அரசின் ஆணை வெளியிடமாறு கோரியிருந்தது.

அரசு தனது ஆணை (நிலை) எண் 2683, கல்வி, நாள் 30-12-1977-ல் முன்பத்தி இரண்டில் கூறப்பட்டுள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவரது பணியினையும் வான்முறைப்படுத்த, தனியாக ஒரு நேரடி நியமனத் தேர்வு நடத்துமாறு ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தேர்வாணைக் குழுவின் நேரடி நியமனத் தேர்வில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் அனைவரது பணியும் அவர்களது தற்காலிக நியமன நாளிலிருந்து வான்முறைப்படுத்தப்படும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: இந்த 702 பட்டதாரி ஆசிரியர்களும், மொழித் தகுதியைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்ற காரணத்தாலோ, வயது வரம்பை மீறியவர்கள் என்ற காரணத்தாலோ இன்று வரை தேர்வாணைக் குழு அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. இப்போது போடப்பட்டுள்ள உத்தரவில், இந்தக் குறைபாடுகள் இருந்தாலும், அவர்களைத் தேர்வாணைக் குழு ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று தெளிவாக இருக்கிறதா? அந்த உத்தரவின் நகலை அவையில் வைத்திருக்கலாமே. உத்தரவின் நகலை ஏன் வைக்கவில்லை என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, 30-12-1977 நாளிட்ட அந்த உத்தரவு இங்கே இருக்கிறது. அதில்

The Government are also prepared to relax the age restriction in respect of those who have exceeded the age limit for regular appointment.

என்று அந்த ஆணையைப் பிறப்பித்ததிலே வயது வரம்பை நான்கு பார்ச்சு மட்டிலும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எல்லோரும் தேர்வு எழுதுவதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: இரண்டு விளக்கங்கள் கேட்கலாம் என்று கருதுகிறேன். மீண்டும் முதல் கேள்வியைத்தான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆகவே மிகவும் மனநவரவாதம்.

346 அரசு 'பி' பிரிவு பள்ளிகளில் 1-4-1970 முதல் 3-3-1973 வரை 702 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாததால், தேர்வாணைக் குழுவின் முன் ஆஜராக வேண்டும் என்று அரசு பிறப்பித்த ஆணையினால் ஏற்பட்டுள்ள இன்னல் குறித்து

[1978 ஜனவரி 9]

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அந்த உத்தரவிலே, மொழி காரணமாகவும், வயது வரம்பு காரணமாகவும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் வாசித்த உத்தரவில் வயது வரம்பைத் தளர்த்தி உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். மொழித் தகுதி இல்லாதவர்களுக்குத் தேர்வு நடைக்காது. எனவே இந்த 702 ஆசிரியர்களுக்கும் மொழித் தகுதியில்லை. இவர்கள் பட்டப் படிப்பில் தமிழை எடுத்துப் படித்திருக்க வேண்டும். அப்படிப் படிக்காத இவர்களை 1-4-1970 முதல் 3-3-1973 முடிய அன்றிருந்த முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டப்படி நியமித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த ஆசிரியர்கள் பொறுப்பல்ல. ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே மொழித் தகுதியைத் தளர்த்தி, இவர்கள் அனைவரின் பணியையும் வான்முறைப்படுத்த தனியாக ஒரு உத்தரவை அரசு பிறப்பிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இந்த உத்தரவின்படி, இப்போது சொல்லப்பட்ட அத்தனை ஆசிரியர்களும் இந்தத் தேர்விலே எழுதுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர திஷிதர் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இது முடியட்டும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்பு சொன்னதைப் போல் ஒரு வினாவைத்தான் நான் கேட்டேன். இரண்டாவது, அந்த ஆசிரியர்கள் 1-4-1970 முதல் 3-3-1973 வரை அரசினர் பி. பிரிவு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தற்காலிகமாக நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் 3-3-1977-ல் ஓராண்டுப் பணியை முடித்திருக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய விளக்கத்திலிருந்து தெரிய வருகிறது. அது எப்படி பென்று எனக்கு விளங்கவில்லை. இந்த இடைக்காலத்திலே ஓராண்டு முடிந்திருப்பார்களா என்று தெரியவில்லை. அது தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-ல் வேலையில் இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட தகுதி பெற்றவர்களுக்கு உத்தரவு.

1978 ஜனவரி 9]

3) காலாவதியான பூச்சி மருந்துகளை விவசாயிகளுக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விற்பனை செய்ததால் பயிர்கள் கெட்டுப்போனது குறித்து.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம், இந்த அரசைக் களங்கப்படுத்த வேண்டுமென்றோ, அமைச்சர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமென்றோ கொண்டு வரப்பட்டதல்ல. விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மருந்துகள் காலாவதியாகிய மருந்துகள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோரும் அப்படித்தான் கொடுக்கிறார்கள். நீங்கள் முதலில் தீர்மானத்தைப் படியுங்கள். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே, ஏன் இந்த அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தைக் காட்டி விளக்க வேண்டும். முதலில் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைப் படித்தாலே போதும்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :

"1974, 1975, 1977 பிராவரிபுடன் காலாவதியான பூச்சி மருந்துகளை விவசாயிகளுக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விற்பனை செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மருந்துகளைக் கொண்டு அடித்ததில் வராமான பயிர்கள் கெட்டுப்போய் விட்டன. அம்மாதிரி மருந்துகளை விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்ததால், பயிர்கள் பெருமளவு கெட்டுப் போனதால், விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் குறித்தும், காலாவதியாகி கெட்டுப்போன மருந்துகளை விற்பனை செய்த அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்தும், இவைகள் இனி நிகழாவண்ணம் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்தும்".

(பிற்பகல் 5-30)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடப்பு ஆண்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விரிவான பரப்பில் பயிர்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, உணவுப் பயிர்கள் பயிர் செய்யப்பட்ட நிலங்கள் 3.66 இலட்ச ஹெக்டரும் மற்ற பயிர் செய்யப்பட்ட நிலங்கள் 1.365 இலட்ச ஹெக்டரும் இதனால் பயன்பெறும். இந்த மாவட்டத்தில் நெல், சிறு தானியங்கள், பருத்தி, மிளகாய் ஆகியவை முக்கியமான பயிர்களாகும். இந்த ஆண்டு இம் மாவட்டத்தில் நெல் பரலோத் தாக்கிய குருத்துப்பூச்சி (Stem borer), உண்டுப்புழு (Case worm), இலைச் சுருட்டு (Leaf roller), பச்சைத் தந்தைப் பூச்சி (Green Tassid), புளையாள் (Bulgorid) ஆகியவற்றை எதிர்த்து வேளாண்மைத் துறைமீனர் தீவிரமான

348 காவலியான பூச்சி மருந்துகளை விவசாயிகளுக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விற்பனை செய்ததால் பயிர்கள் கெட்டுப் போனது குறித்து

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1978 ஜனவரி 9]

நடவடிக்கைகள் எடுத்தனர். வேளாண்மைத் துறையினரின் 43 டிப்போக்களில் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் விற்ப்பு நிகழ்ந்தன. 1977 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் நவம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி வரை உணவுப் பயிர் பயிர் செய்யப்பட்ட 2,899 இலட்சம் ஹெக்டேரிலும் மற்ற பயிர்கள் பயிர் செய்யப்பட்ட 1,182 இலட்சம் ஹெக்டேரிலும் பயிர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. புகையான் தாக்குதலை எதிர்த்து 500 ஹெக்டேரில் மருந்து தெளிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. B.H.C. Carbaryl, Dithane, D.D.T. 50%, Endrin 2%, Carbofuran, Sevamol

Rogar, Endosulphan, Quinalphos, D.D.T. 25%, Endrin 20 %, Phosphomiden (Dimecron) முதலிய பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை வெகுவாக இம்மாவட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்த மருந்துகளில் எதுவுமே பயிர்களுக்குச் சேத முண்டாக்கும் தன்மையுடையவையல்ல. பூச்சிகள், நோய்கள் முதலியவற்றின் தாக்குதல் முன்னெச்சரிக்கையின்றி ஏற்படும். இது திடீரென்று பரவலான இடங்களில் ஏற்படும் போது அந்நேரமான தீவரமான பலகப்பிட்ட பூச்சி மருந்துகள் போதுமான அளவில் ஆங்காங்கே இருப்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது. இவற்றிற்கு தட்டுப்பாடு ஏற்படுமானாலோ அல்லது உபயோகம் இடைக்காலிகளிலோ விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை சில விற்பனைபாளர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி மருந்துகளின் விலையை அளவில்லாமல் கூட உயர்த்த வாய்ப்பு உண்டு. ஏற்பத்தியாளரும் கூட திடீரென்று ஏற்படும் தேவைக்கு ஈடு கொடுத்து பொருள்கள் தயாரித்து அனுப்பிவைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படலாம். வேளாண்மைத் துறையினர் தேவையை உத்தேசமாக மதிப்பிட்டு இம்மருந்துகளைச் சேகரித்து வைத்துள்ளனர்.

இவை ஒவ்வொன்றும் எவ்வளவு காலம் சக்தி குன்றாமல் இருக்கும் என்ற தேதி அந்த மருந்து அடைத்து வைக்கப்பட்ட அட்டைப் பெட்டியின் மேலே அல்லது புட்டியின் மேலே குறிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்தத் தேதி சாதாரணமாக இந்த மருந்துகள் வீரியம் இழக்காமல் இருக்கக்கூடிய காலத்தையிட சிறிது குறைவாகவே குறிக்கப்படுவது வழக்கம். ஆகையால் அதில் குறிக்கப்பட்ட தேதிக்குப் பின்னரும் சில காலம் அவை பயனுள்ளவையாக இருக்கக்கூடும். அயினும் இவற்றை வாங்கிப் பயன்படுத்தும் விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி இம்மாதிரி குறிக்கப்பட்ட தேதிக்கு ஏன் விற்காமல் தங்கிப்போன சர்க்கு எதுவுமே பூச்சிக் கொல்லிக்கான பரிசோதனை நிலையத்தில் சரிபாச ஆய்வு செய்யப்பட்டு நீடித்துப் பயன்தருபவையாகவும், ஒவ்வொன்றுக்கும்

காவலியான பூச்சி மருந்துகளை விவசாயிகளுக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விற்பனை செய்ததால் பயிர்கள் கெட்டுப் போனது குறித்து

[1978 ஜனவரி 9]

நினைவிக்கப்பட்ட அம்சங்கள் எல்லாம் திருப்திகரமானவையாகவும் உள்ளன என்று தெரிந்து அந்த புட்டிகளின் மேலே அல்லது அவற்றின் உரைகளிலோ இதுபற்றிய சான்று குறிக்கப்பட்ட பின்னரே விற்கப்படுகின்றன. ஆகவே பயனுள்ள மருந்துகள் மட்டுமே வேளாண்மைத் துறையினரின் விற்பனை நிலையங்களில் விற்கப்படுகின்றன எனலாம். இது எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள பூச்சி மருந்து விற்பனை நிலையங்களுக்கும் பொருந்தும். துறையின் எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் இது பற்றி கண்டிப்பான உத்தரவுகள் 1977-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 10-ம் நாளை சுற்றறிக்கையிலும் வேளாண்மை இயக்குநர் அனுப்பியுள்ளார். தவறு ஏதும் இதுவரை நடப்பதற்கு இடமில்லை.

உறுப்பினர் திரு. இராமகிருஷ்ணத் தேவர் 24-12-1977-ல் நடந்த இராமநாதபுரம் மாவட்ட அபிவிருத்தி குழுவின் கூட்டத்தில் வேளாண்மைத் துறையினரிடமிருந்து வாங்கி தான் உபயோகித்த பூச்சி மருந்தின் காரணமாக வளமாஜர் என்ற கிராமத்தில் தன் நெல் பயிர் சேதமடைந்ததாக அறிவித்தார். மாவட்ட ஆட்சியரின் ஆணைக்கிணங்க 30-12-1977-ல் மதுரை வேளாண்மை கல்லூரியின் இரு பேராசிரியர்கள் உட்பட வேளாண்மைத் துறையின் சில அலுவலர்கள் நேரில் போய் இந்தப் பயிரைப் பார்வையிட்டு, அங்கே தெளிக்கப்பட்ட மருந்துகளின் விவரங்களை அறிந்தனர். மருந்து தெளிந்தபோது கூட இருந்த கிராம நல அலுவலரையும் விசாரித்தனர். குருத்துப்புச்சி (Stem borer) இலைச் சுருட்டுப் பூச்சி (Leaf Roller) ஆகியவற்றினால் தாக்கப்பட்ட பயிருக்கு Dimecron Dithane என்ற மருந்துகளும் டி.டி.டி. 50 சதவிகிதம் என்ற மருந்தும் தெளிக்கப்பட்டதாக அறிந்தனர். 3.5 ஏக்கர் பரப்பில் சுமார் 15 அல்லது 20 நெல் பயிர்களிலேயே பயிருக்கு வலு விளைவித்ததற்கான அறிகுறிகள் இலைகளில் காணப்பட்டன. அவற்றின் இலைகள் 3 கருகினதாகக் கூறமுடியாது. டி.டி.டி. மருந்தின் துண்ணிய துளிகள் பழுதடைந்த இலைகளின் புள்ளிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மருந்து தெளிப்பானின் அடியில் தங்கிய பொடி, தெளிப்பது முடியும் தருவாயில் இலைகளின் சில பகுதிகளில் அதிகமாகப் போய் சேருவது உண்டு. பாதிக்கப்பட்ட சில பகுதிகளும் இப்போது அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்றன. இதுபோல் பயிர் விளைச்சல் பாதிக்கப்படாது.

இங்கு தெளிக்கப்பட்ட மருந்துகள் இரண்டும் வேளாண்மைத் துறையினரிடம் வாங்கப்பட்டவையே. ஒன்று டி.டி.டி. 50 சதவிகிதம் என்ற மருந்து. இது புதிய சர்க்கு மற்ருென்று (Dimecron) என்பதாகும். இது பழைய சர்க்கு ஆயினும் மதுரையில் உள்ள பூச்சிக் கொல்லி பரிசோதனைச் சாலைில் 1977-ம் ஆண்டு நவம்பரில் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு திருப்திகரமான சான்றுகள் என கண்டிப்பப்பட்டுள்ளது.

350 காலாவதியான பூச்சி மருந்துகளை விவசாயிகளுக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விற்பனை செய்ததால் பயிர்கள் கெட்டுப் போனது குறித்து

[1978 ஜனவரி 9]

வேளாண்மைத் துறையின் கட்டு இயக்குநர் இருவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சில நாட்களுக்கு முன் சுற்றி பார்த்து அம்மாவட்டத்தில் பயிர்கள் நல்ல நிலைமையில் உள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளனர்.

ஆகவே அவைபை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அல்ல. கவன ஈர்ப்புதான்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மேற்கண்ட விளக்கத்தை உறுப்பினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தீர்மானம் என்றாலே அமைச்சர் களுக்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தான் நிலையில் வருகிறது.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : மனதிற்குப் புண்படும்படியான வார்த்தை அமைச்சரிடமிருந்து வந்திருக்கிறது. 1964 விருந்து 1977-ம் வருஷம் இரண்டாவது மாதம் வரை கெடு முடிந்து காலாவதியானது என்று மருந்தை உற்பத்தி செய்தவர்களே லேபின் ஒட்டியிருக்கிற மருந்தை இன்று ஏன் கொடுத்தார்கள் என்பதுதான் என் கேள்வி.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் மனதைப் புண்படுத்தும்படியாகச் சொன்னார் என்று சொன்னீர்களே, அது என்ன?

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : காலேஜிலிருந்து பிரிண்டிபால் போய்ப் பார்த்து, இந்த மருந்திலுள் ரொம்பிலை என்று சொல்லியதாகச் சொன்னார்கள். மருந்து அடித்துக் கெட்டுப் போன பயிரைக் கொண்டுபோய் டி.டி.சி. விலும் இக்கேபும் காட்டினேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மனதைப் புண்படுத்தியது என்று சொல்லியது என்ன என்றுதான் கேட்கிறேன். அது குறிப்பில் எதிரிருக்கிறது என்பதால் கேட்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : நான் சொன்னதில் கனக்கம் கற்பிக்கிற மாதிரி அமைச்சர் பதில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : விளக்கம் கேளுங்கள், சொல் பொழிவு கூடாது.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : கெட்டுப்போன மருந்தை ஏன் எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்? அவற்றை சர்க்கார் பண்ணைகளில் கொண்டு

காலாவதியான பூச்சி மருந்துகளை விவசாயிகளுக்கு இராமநாதபுரம் 351 மாவட்டத்தில் விற்பனை செய்ததால் பயிர்கள் கெட்டுப் போனது குறித்து

1978 ஜனவரி 9]

போய் பரிட்சை செய்து பார்க்காமல், எங்களிடம் எதற்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எங்கே கொண்டுபோய் போடுவது என்று அவர்கள் கேட்பார்கள்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : பத்து ஏக்கர், இருபது ஏக்கர் வைத் திருக்கிற விவசாயிகள் மட்டுமல்ல. ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு இந்த மருந்தை வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை என்ன? கெட்டுப்போன மருந்து என்று லேபினில் ஒட்டி யிருக்கும்போது, ஏன் கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள்? அதுதானே தவிர, தவறான நோக்கத்தில் இதை நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியதைப் போல, கெட்டுப்போன மருந்துகள் எந்த டெபோவிலும் தற்போது இல்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : உறுப்பினர் டைம் பார் ஆன மருந்தைக் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் இல்லை என்கிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : கவன ஈர்ப்பில் அதைக் கொண்டு வந்த உறுப்பினர்தான் விளக்கம் கேட்டுப் பெறலாம். மற்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கக் கூடாது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : சட்டப்படி அப்படி இருக்கலாம். அவர் சொல்லியது டைம் பார் ஆனதை எப்படிக் கொடுத்தார்கள் என்பது. அப்படிச் சொடுக்கவில்லை என்று அமைச்சர் சொல்கிறார். அதற்குத்தான் விளக்கம் கேட்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : அந்த மருந்து எங்கேயும் போய்விட வில்லை. அதில் ஒட்டியுள்ள லேபிலும் போய்விடவில்லை. நானாகக் கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன். வேண்டுமென்று எதற்காக நான் சொல்ல வேண்டும்? கெட்டுப்போன மருந்தைப் போட்டதால், பயிர் கெட்டுவிட்டது என்று சொன்னேன். சொல்லக் கூடாதா? பரிட்சை செய்து பார்த்துவிட்டு, அந்த மருந்தைக் கொடுக்கலாம் என்று நிபுணர்கள் சொன்னார்கள் என்றால், அதன் மூலத்தைக் கொடுக்கலாம் என்று அடிக்கலாம் என்று எழுதியிருக்கலாமே மெலேயே எப்போதும் இதை அடிக்கலாம் என்று எழுதியிருக்கலாமே 1977 ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்தோடு காலாவதியானது என்று ஏன் எழுதி ஒட்ட வேண்டும்? இதைத்தான் நான் சொல்கிறேனே தவிர, வேறு எந்தக் கெட்ட நோக்கத்தோடும் இதைச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-30)

6. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) 1978 ஆம் ஆண்டு, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1977).

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1977) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1977) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள உள்ளாட்சி ஒன்றியங்கள், மற்றும் ஊராட்சிகள் தனி அதிகாரிகளின் பதவிக்காலத்தை நீடிப்பதற்கான மசோதாவின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அவையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளில் மிகுந்த கடுமையாகக் கொண்டுவர்தல், உறுப்பினர்களில் பலர் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தீர்மானங்களின் மீது மொத்தமாகப் பேசுவீடலாம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மன்றங்களிலுடைய விசேஷ அதிகாரிகளுடைய பதவி நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற வாழ்க்கை முறை, கிராமங்களில் இருக்கிற ஜனநாயக மரபுகள் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பெருமைகளெல்லாம், இன்றைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகத் தெளிவாகத் தெரியும். ஏனென்றால் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்தவர். கிராமத்திலேயே பிறந்து, கிராமத்திலேயே வளர்ந்து, அந்தப் பகுதி மக்களின் இன்ப துன்பங்களைப்பற்றி மிக நன்றாக அறிந்தவர். நாட்டில் உள்ளாட்சி மன்றங்கள்

② 412-413 ஆம் பக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

1978 ஜனவரி 9] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

ஏற்பட்டதன் நோக்கமும் அவருக்கு நன்கு தெரியும். ஆனாலும் அரசாங்கம் எந்தக் காரணத்தாலோ உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு விசேஷ அதிகாரிகளைப் போட்டு, அந்த விசேஷ அதிகாரிகளின் பதவிக்காலத்தை நீட்டித்துக்கொண்டே விருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்களின் சார்பில் இந்த அவைக்கு பலர் தேர்தெடுக்கப்பட்டு உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறோம். அதனால்தான் சொல்லுகிறேன், இங்கே அரசாங்கத்தால் இவ்வாறு விசேஷ அதிகாரிகளின் பதவிக்காலத்தை நீட்டிப்பதற்கான முறையில் சொல்லப்பட்ட காரணங்கள் வலிமை வாய்ந்த காரணங்களல்ல. அந்தக் காரணங்கள் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க காரணங்களாகத் தென்பட்டாலும், இந்தத் தரப்பில் இருக்கிற நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க காரணங்களாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் காரணங்களை எந்த அரசாங்கமும் சொல்லும். வாக்காளர்கள் பட்டியல் இன்னும் தயாராக வில்லை. பட்டியலில் மாறுதல்கள் செய்யப்படுகின்றன. புதிய வாக்காளர் பட்டியல்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன என்றெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றை மட்டும் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் ஒரு மாத காலத்திலே பாராளுமன்றத்திற்கான தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த அரசு அதிகாரிகள்தான் அப்போதும் தயாரித்தார்கள். அடுத்து சில மாதங்களிலேயே தமிழ்நாட்டு சட்ட சபைக்கான தேர்தல் நடைபெற்றது. அப்போதும் வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டது. ஆக இந்த அளவுக்கு குறுகிய காலத்தில் வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கக்கூடிய நிலையில் அரசாங்கம் இருக்கும்போது, வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது என்று கூறுகிற காரணம் எந்த வகையிலே பொருந்தும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : திடீரென்று மிக விரைவில் அப்படி வாக்காளர்கள் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டதால்தான் பல கோளாறுகள் ஏற்பட்டன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : நான் இந்த வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. 15 வயதானவர்கள் 21 வயதாகிவிட்டார்கள், அவர்களைப் பெல்லாம் சேர்க்க வேண்டும் என்று கூட சொல்லலாம். இந்தக் குறைபாடுகள் எந்தக் காலத்திலும் ஏற்படக்கூடியவைகள். இவைகள் ஆண்டவாளுக்கேட நீர்க்கப்பட முடியாதவைகள் என்றுதான் நான் சொல்ல முடியும். ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் வாக்காளர் பட்டியல்கள், பல கோடி ரூபாய் செலவிலே தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மதுரைக்கு வந்திருக்கிறபோது, பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் பேசும்பொழுதுதெல்லாம் உள்ளாட்சி மன்ற அமைப்புகளுக்கான தேர்தல்கள் இன்னும் சில மாதங்களில் நடக்கும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்) [1978 ஜனவரி 9]

அண்மையில் ஆந்திர மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட பெரும்புயலால் பயங்கரமான சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தபோதும் அவ்வளவு பெரிய புயலுக்குப் பிறமுகட அந்த மாநிலத்தில் பொதுத் தேர்தல் நடத்துவதற்கு எல்லாம் தயாராக இருக்கின்றன. ஆகவே வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்படுகிறது, அதனால்தான் தாமதமாகிறது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இல்லை. அதோடு இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் தேர்தல்கள் நடைபெற்று முடிந்தால்தான், இங்குள்ள இந்த மேலவைக்கும் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் சார்பில் பிரதிநிதிகள் தேர்த் தேடுக்கப்படும் வாய்ப்புண்டு. எனவே அந்தத் தேர்தல்களைத் தள்ளி வைப்பதன் மூலம் மேலவைக்கு உள்ளாட்சி மன்றங்களின் மூலம் தேர்த் தேடுக்கப்பட வேண்டிய உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்காமல் போய்விடும்.

இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருப்பது, இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களின் விசேஷ அதிகாரிகளின் பதவிக் காலம் ஒன்பது மாத காலத்திற்கு நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே ஒன்பது மாதங்கள் கழிந்த பிறகுதான் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல்கள் நடைபெறும் என்றுதான் நாம்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது நடைபெறுவது ஜனவரி மாதம். இன்னும் ஒன்பது மாதம் கழித்துத்தான் தேர்தல்கள் நடக்கும் என்றால், அநேகமாக அது அக்டோபர் மாதத்தில் வரும். அக்டோபர் மாதம் என்பது தமிழ் கத்தைப் பொறுத்தவரையில், சரியான மழைக்காலம். வடமேற்குப் பருவ மழை பெய்கிற காலம் அது. ஜூன், செப்டம்பர் மாதங்களில் தென்மேற்குப் பருவ மழை பொழியும். எனவே தேர்தலுக்கு ஏற்ற மாதங்களே, மார்ச்சு, ஏப்ரல், மே போன்ற மாதங்கள்தான். இந்த மாதங்களில் தேர்தல் நடைபெறும் என்று ஒரு உறுதி தரப்படவில்லை.

இன்றையதினம் விசேஷ அதிகாரிகளின் பதவிக் காலத்தை நீடிப்பதன் மூலம் பல்வேறு குறைபாடுகளையும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதுதான் பொருள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஊராட்சி மன்றங்களின் பொது நிதியைப் பயன்படுத்துகிற முறை, கவுன்சில் இல்லாத காரணத்தால், மிகவும் தவறுதலான ஒன்றாக இருக்கிறது. முகவை மாவட்டத்தில் அண்மையில் ஏற்பட்ட புயல் காரணமாக பல்வேறு பகுதிகள் பலவிதங்களில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு கொடியங்களில் பல்வேறு வகையான தீவாரணப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. இப்படி அவசரமான காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிற இந்த நேரத்தில் ஒரு ஊராட்சி மன்றத்தின் கட்டிடத்தை ரிப்பேர் செய்வதற்கான வகையில் ரூபாய் 15,000 செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் அந்த ஊராட்சி மன்றத்தில்

1978 ஜனவரி 9] (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்)

பணமே இல்லை. எனவே அவர்கள் பொது நிதியிலிருந்து இந்தக் கட்டிட ரிப்பேருக்காக ரூபாய் 15,000 செலவுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்றியக் குழு இல்லாததால், வருகிற குறைபாடு இது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வர வேண்டும் என்று நான் இங்கே இதைச் சொல்லவில்லை. உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். ஜனநாயக ஆட்சி இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, நாம் என்ன விரும்பினோம்? வெகு விரைவில் சட்ட மன்றத் தேர்தல்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று நாம் கேட்க வில்லையா? மக்கள் பிரதிநிதிகள் மாநிலத்தை ஆளுகிற வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்று நாம் கோரவில்லையா? அதற்காகத்தானே இந்தியா முழு வதமே ஒரு பெரிய குழுவால் இருந்தது. தேர்தல் நடைபெற்றது; நமக்கும் ஒரு மன நிறைவு ஏற்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற தேர்தலில் மக்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வாக்களித்து, இந்த நாட்டை அண்ணா வாய்ப்பை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். இதைத்தானே நாம் வேண்டினோம். உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்த உரிமையை மறுப்பது எந்த வகையிலே நியாயம் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். உள்நாட்டி மன்றங்களின் விசேஷ அதிகாரிகளின் பதவியை 9 மாத காலத்திற்கு நீடிப்பதன் மூலம் அவர்களைப்பெல்லாம் 9 மாதத்திற்கு ராஜாக்களாகக் கிறீர்கள். அவர்களை இப்போது யாரும் தட்டிக் கேட்க முடியாது. அவர்கள் மீது என்ன கண்காணிப்பு இருக்கிறது? ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கமிஷனர் வைத்ததுதான் வரிசை. ஒன்றியக்குழு இல்லாததால் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 3 முறை ஆயிரியர்கள் ஓராண்டு காலத்தில் மாறுதல் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு முறை, இரு முறை அல்ல மூன்று முறை அங்கே மாறுதல் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், எப்போதெல்லாம் அந்த பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசருக்குப் பணம் தேவைப்பட்டதோ, அந்தக் கமிஷனரிடமிருந்து அந்த ஆபீசருக்குப் பணம் தேவைப்பட்டதோ அப்போதெல்லாம் மாறுதல் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் சகலம். இப்போதுகூட அந்த ஒன்றியத்தில் மாறுதல் உத்தரவு தயாரிக்கப்பட்டு, கலெக்டர் உத்தரவின் பேரில், அந்த உத்தரவு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவேதான் நான் சொல்லுகிறேன். மிக விரைவில் உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரை, ஜனநாயக அமைப்புகளை விரைவில் உள்ளாட்சி மன்றங்களைத் தலைவர்களின் பதவிக்காலம் நீடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், சட்டசபையின் காலம்

(திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்)

[1978 ஜனவரி 9]

நீடிக்கப்பட்டு, மந்திரி சபை இல்லாமல் இருந்தால், எப்படி இருக்குமோ அந்த மாதிரி இருக்கிறது. நம் அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில் என்ன செய்தார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அங்கெல்லாம் கவுன்சிலர்கள் இருந்தன. ஸ்பெஷல் ஆபிசர்கள் இல்லை. தேர்தல்கள் உடனே வைக்கவில்லை என்றாலும், ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புகள் அங்கே தொடர்ந்து இருந்து வந்தன. நாம் என்றைக்கு விசேஷ அதிகாரி என்று நியமிக்கிறோமோ அவர் அன்றைக்கே விசேஷ அதிகாரியாக எடுத்துக்கொள்கிறார்.

மின்சார வாரிய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பேசும்போது, நான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். ஊராட்சி மன்றங்களில் தேவைப்படும் பண்புகளை ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் பி.டி.ஓ. இந்தக் கம்பெனி பஸ்தான் வாங்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார். எனென்றால் அவர் விசேஷ அதிகாரி, எவ்வே பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடிவதில்லை. இப்படி ஒரு ஆணையர் சொல்லும்போது, யார்தான் அவரை மறுத்துப் பேச முடியும்?

உதாரணத்திற்குச் சொல்வதென்றால், நான் தலைவராக இருந்த காரியாபட்டி பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தில் தீபாவளிக்கு முன்னால் ஒரே நாளில் 36 பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பணம் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரே நாளில் 36 பஞ்சாயத்துக்களிலிருந்தும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பணம் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் ரூ. 500, ரூ. 1,000 என்று எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாயை ஒரே நாளில் எடுத்துச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இதில் கண்காணிப்பு யார்? விசேஷ அதிகாரி. அவரைக் கண்காணிக்க மாவட்டத்திலுள்ள பி.டி.ஓ. என்று வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்றால், பர்தொகையைத் தாக்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு வாய்ப்பு வசதியைச் செய்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் அவர்கள் பதவித் காலத்தை 9 மாதத்திற்கு நீட்டிப்பது என்றால், இது பெரியதொரு நீண்ட காலமாகும். இதைக் குறைத்த விரைவிலே தேர்தல்கள் நடத்தியாக வேண்டும். வாக்காளர் பட்டியல் இன்னும் தயாரிக்கப்பட இருக்கிறது என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. இதில் ஒரு கவியத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே வீடு விடாகச் சென்று, புதிய வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தேர்தல் நடத்த 9 மாதங்கள் தேவையில்லை. மூன்று மாத அவகாசம் போதுமானது. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த

1978 ஜனவரி 9]

(திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்)

மசோதாவைத் தாக்கல் செய்யும்போது, மெஜாரிட்டி மைனாரிட்டி பார்த்து, மசோதாவைச் சட்டமாக்குவதைவிட எதைச் செய்தால், நாட்டில் தல்வ காரியங்கள் நடைபெறும் என்பதை உணர வேண்டும். அரசுக்கு தல்வ மெஜாரிட்டி இருப்பதால், இந்த மசோதா சட்டமாகிவிடும். இருந்தாலும், அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகள் ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு தவறான பெயரை ஏற்படுத்திவிடும் என்பதைத்தான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லாமல் அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகள், கொடுமைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தைப் பாதிக்கிற நிலைமைகள் இருப்பதால்தான் இதைச் சொல்கிறேன். எனவே வெகு விரைவில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டு, மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கும் முறையில் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு வாய்ப்பு உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைச் செய்வதுதான் சாலச் சிறந்ததாகும். வாக்காளர்கள் பட்டியல்களைப் பொறுத்தவரையில், நடைபெற்று முடிந்த பராமுமன்றத் தேர்தலுக்கும், சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கும் தயாரிக்கப் பட்டு, பிறகு உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் விரைவில் தேர்தல்கள் வந்துவிடும் என்ற அடிப்படையிலேயே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு ஒரு முடிவின்

(பிற்பகல் 5.40)

காரணமாக, அரசியல் முடிவின் காரணமாக, கொஞ்சம் தள்ளிப் போடலாம் என்று இருக்கலாம். அரசுக்கு விரும்பும் இருக்கிறதா என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறது. உங்களைத் தான் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் ஒரு தல்ல நிலைமை ஏற்படும் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. சுந்த ரேசத் தேவர் அவர்களும், அங்கத்தினர் திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்களும் அவர்கள் பகுதியிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நீண்டகாலமாக தல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு எங்கள் மேலும் சந்தேகம் இருக்கும். இந்தத் துறை இளம் அமைச்சரால்...

திரு. க. அறிவழகன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் இளம் அமைச்சர் தான்.

திரு. என். முத்து: உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறது என்கிறார்கள். என்ன சந்தேகம்?

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: அது அரசியல் காரணமாக இருக்கலாம். அதுதான் தவிர வேறு இல்லை. நான்கள் அதுபோலச் செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவசர காலத்திலேயே ஊராட்சி

(திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்) [1978 ஜனவரி 9]

ஒன்றியங்கள் திடீரென்று கலைக்கப்பட்டன. இன்றைக்குக் கலைக்கப் பட்டதனால், திரு. சுந்தரேசத் தேவர், திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர் ஆகியோர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப் பட்டு வருவதற்குப் பட்டது. இந்தத் துறை முறைப்படி செயல்படவேண்டுமென்றால், கவுன்சில் என்று ஒன்று இருந்தாக வேண்டும். எம்.எல்.ஏ.க்களை, அமைச்சர்களை எடுத்துக்கொண்டால்கூட, இவர்கள் எல்லாம் மக்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள் தான். இது போலவே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் தான் கிராமங்களில் இருக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்கள்தான் எது உரிமையான காரியம், எது தவறு என்று பரிசீலித்துப் பார்த்து, காரியங்களை நிறைவேற்றும். பஞ்சாயத்துக்கு என்று லெவல்கள் இருக்கின்றன. கிராமத்தில் 3 ஆயிரம், 3 ஆயிரம், 4 ஆயிரம் என்று தான் பணம் இருக்கும். அந்தப் பணம் கிட்டிப் போடுவது, மண் வெட்டிப்போடுவது, தெரு விளக்குகள் பாயாமிப்பு என்று இருக்கும் செலவுகளுக்கு அகிறது. ஆனால் இன்று கிராமத்திலே உள்ளவர்களுக்கும் பஞ்சாயத்துக் கலைக்கலுக்கும் பொறுப்பு இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. பணக்காலக்கூட எடுத்துக்கொண்டு போகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றனவா? பார்த்துக் கொள்ளும். அப்படிப் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்பதற்குக் காலமாக பஞ்சாயத்து முறைகளை வைத்திருக்கிறோம். நல்ல காரியங்களை, நல்ல திட்டங்களை கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் நிர்வாகிப்பதில் முழு கவனத்தையும் அவர்கள் செலுத்தவில்லை. ஆனாலும் இருந்தால், தலைவர்களும் பஞ்சாயத்து மெம்பர்களும் பொறுப்போடு செயல்படுவார்கள். கிராமங்களில் கவனிப்பாரற்று இருக்கும் காரியங்களைப் போன்றவை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் இல்லை என்ற பெயர் பொதுவாக இங்கு பரவலாக இருக்கின்றது. மகாத்மா காந்தி அடிகள் கண்ட கிராம ராஜ்யத்திற்கு நாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். கிராம மக்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய வகையிலே இன்னும் அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும், பஞ்சாயத்துக்கள் உதவுகின்றன. பஞ்சாயத்தை ஊர் கணக்கப்படுத்தி, பட்டா மணியம் வரையில் வந்து கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தி வந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இப்படி மாறுபட்ட முறையிலே அந்தத் துறை முறைப்படி செயல்பட வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு குழு இருந்தாக வேண்டும். அதுனுடைய நிர்வாகத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டும். நெரு சில காரணங்கள் கூட சொல்லப்படுகின்றன. அதிகாரிகள் இன்று வாக்காளர் பட்டியல் தயாராகவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். வாக்காளர் பட்டியல் விதி விடாகச் சென்றதால் எடுக்க வேண்டும். ஒன்பது மாத காலம் கழித்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஜனநாயக உரிமையைப் பெறுவதற்கு

1978 ஜனவரி 9] (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்)

இந்தச் சட்டம் வழிகோலுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அடுத்து, தேர்தல் இன்னும் முன்று மாத காலத்தில் நடைபெறும் என்ற உறுதியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெகு கிளையில் அரசு செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இதுதான் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு மேலவையத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை ஒத்திவைப்பதற்கு முக்கியமான காரணமாகக் கூறப்படுவது இன்னும் வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதுதான். இதுதான் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. அரசாங்கத்தால் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் ஏன் ஒத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்றால், அதில் பலவிதமான குறைகள் என்பதும் வழக்கமானதாவிட்டது. இதையே ஒரு காரணமாகக் கருதுகிறேன். இதுமீட்டிச் செய்து கொள்ளிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்தப் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களிலே, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு தலைவரை தீயமிக்க வேண்டும் என்று ஏற்படுவதே கூடிய ஒரு கமிட்டிக் கூட்டத்திலே தேர்வித் திருக்கிறார்கள். அது குறித்தும் சில விவரங்களை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களின் நிர்வாகம் தீர்ச்சியாக நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டும், இந்தப் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் சரிவாக நடக்க வேண்டும் என்றால், தங்கள் பிரதிநிதிகளை, தங்களுக்குள்ளேயே நிறமையான தலைவர்களை மக்களாகத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளும் நிலைமையிருந்தால்தான், எந்தக் காரியமும் நன்கு செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது ஒரு ஜி.ஒ. போட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து செய்கின்ற காரியங்களில் பட்டா மணியம், கணக்குப் பிள்ளை போன்ற அதிகாரிகள் மேல் ஆதிக்கம் பண்ணுகிறார்கள் என்ற நிலைமை எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஒரு ஜி.ஒ. கூட வந்திருக்கிறது. பட்டா மணியத்திடம் ஒரு பஞ்சாயத்தை ஒப்படைப்பது, கண்காணிப்பது என்பது ஒரு மோசமான நிலைமையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவசர காலச் சட்டத்திலே பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருந்ததாகக்கூட நான் பேசும் போது சொல்லியிருந்தேன். இருந்தாலும், அவசர காலத்திலே, பஞ்சாயத்து பூனிபன் தலைவர்களை, பஞ்சாயத்து பூனிபன் உறுப்பினர்களை, கோவாப்ப ரோடில் சொசைட்டியின் தலைவர்களைப்பெல்லாம் போகச் சொன்னதுதான் நடந்த தவறுகள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுப்பிரமணியன் : அதைத் தவிர வேறு விவரங்கள் ஏதாவது இருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி]

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: லீட்டுக்குப் போகச் சொன்னார்கள் என்ற விஷயம் எல்லோரும் நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய விஷயமாகத் தான் இருக்கிறது. அவசர காலத்திலே கூட்டுமன்றத்தை, பஞ்சாயத்தை நிர்வகிப்பது முக்கியம், அது ஒரு கடமை என்பதன் காரணமாக ஒரு ஆறு மாதம் நீட்டிப்புக்கூட கொடுத்தார்கள். மாண்புமிகு திரு. காமராஜ் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது லஞ்சம் இல்லாத நிலைமைகள் இருந்தன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் இங்கு பல மருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் மிக்க வேதனையோடு கூறுகிறார்கள். கிராம ஆட்சி மிகவும் சீர்குலைந்துவிட்டது, பஞ்சாயத்துக் கூட்டுமன்றங்களுக்கு இருந்த அதிகாரம் எல்லாம் போய்விட்டது; இது எங்கள் மனத்தைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கிறது என்றார்கள். பஞ்சாயத்து அமைப்புகளிலே எல்லாம் சில மாற்றங்களைச் செய்கிறார்களா. இதன் காரணமாக பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றம் என்றால், ஒரு அட்டவசரி பாடி கூடுகின்ற மாநில ஆய்விட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து ராஜ்யம், கிராம ராஜ்யம் என்று சொல்கின்ற முறையிலே ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதுதான் தெளிவான கருத்து. பஞ்சாயத்துக்கள் ஒரு மேம்பாடான நிலையை அடைய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். என்னென்ன செய்தால் ஊழலற்ற முறையில் நடக்கும் என்று பார்க்க வேண்டும். ஊழலற்ற பஞ்சாயத்துக்கள், கிராம ராஜ்யம் அமைக்கப் பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டு மன்றங்களில் பல தவறுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன. ரெவின்யூ இலாகாவிலேகூட கீழ் மட்டத்திலே இருந்து, மேல் மட்டம் வரையில் தவறுகள் நடக்கின்றன. பஞ்சாயத்துத் தலைவர் செக் மாற்றக்கூட பணம் கேட்கிறார்கள். ஆசிரியர் பி.எப். லோன் போடுவதிலேகூட மாமூல் வந்துவிட்டது. ஆசிரியர்களை டிரான்ஸ்பர் பண்ணவேண்டுமென்றால், ஒரே இடத்தில் மாற்றமால் இருப்பதென்றால், கிளார்க் போட வேண்டுமென்றால் கலெக்டர் ஆபீஸில் பி.ஏ. ஐப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும். கிராமத்திற்கு, பஞ்சாயத்துக்குப் பணம் சேம்ஷன் பண்ணலாம். அதற்கும் மாமூல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தான் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. லஞ்சத்தை ஒழிப்போம், மக்களுக்கு நல்ல ஆட்சியை அமைப்போம் என்று சொல்லி, வாக்கு வாங்கி, எத்தவிரமான லஞ்சப் புகார்கள் அந்த ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் உள்ளவர்களுடைய ஆட்சி இது. அதற்கு உகந்த மாநில இருக்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1978 ஜனவரி 9] (திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

[மாற்றத் தலைவர் திரு. கே. எஸ். கணபதி தலைமை]

(நிற்பகல் 5.50)

அநித்தபடியாக, கூட்டுமன்றத்தில் நியமனம் செய்யக்கூடியவர்களை எல்லாம் கலெக்டர் நியமனம் பண்ணலாம், டிரான்ஸ்பர் பண்ணலாமென்ற உத்தரவை அவசர நிலை காலத்தில் எடுத்து செய்தார்கள். அந்த உத்தரவு இன்றும் கண்டிப்பாகக் கொண்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் அது தொடர்ந்து நீடிக்கொன்று கொண்டுள்ளனர்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அவசர நிலை காலத்தில் போடப்பட்ட உத்தரவுகள் சரியில்லை என்று உறுப்பினரவர்கள் சொல்கிறார்களா?

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: அவசர நிலை காலத்தில் செய்ததெல்லாம் சரியல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை. அவசர நிலை காலத்தில் இருந்தவர்கள் சரியாக இல்லாததால், சரியாக நடக்கவில்லை. அவசர நிலை காலத்தில் போட்ட உத்தரவுகள் எல்லாம் தப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. காரியங்களைத் தவறாகச் செய்தார்கள். எனவே அவசர நிலை காலத்தில் இப்படிப்பட்ட உத்தரவுகள் போடுவதற்கு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. உன்னாட்டு ஏற்பட்ட வெள்ளைப்பான் காலத்திலிருந்து, அவர்களை நியமனம் பண்ணிக் கொண்டுக் கொடுத்தார்கள். அப்படிப்பட்ட போர்டி, நகராட்சி, மாநகராட்சி கூட்டுமன்றங்களுக்கு அவசரகாலமாக அப்பாயிண்ட்மென்ட் இல்லாது என்று உத்தரவு போட்டதற்குப் பிறகு, அதை மாற்றக்கூடாது. மீண்டும் அந்த அதிகாரத்தை பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்நிலை உன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இன்னும் ஒருவர் இந்தத் துறைக்கு அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதால் இதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களின் ஆட்சிப் பொறுப்பு வலுவானதாக இருக்க வேண்டும். இப்போது தேர்தல்களை ஒத்தி வைப்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். போர்டர் லிஸ்ட் தயாரிக்க வேண்டும்; கூட்டு மன்றத் தலைவரை மக்களோடு பேசுவதில் தேர்த்தெடுக்க வேண்டுமென்பதால், ஒத்திப் போடுகிறேன்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இப்படித் தள்ளி வைப்பதன் மூலமாக பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களின் அதிகாரங்களும், பொருளாதாரமும் மேம்பட்டு, பஞ்சாயத்துக்களின் அதிகாரங்களும் பொருளாதாரமும் மேம்பட்டு கிராமங்களுக்குத் தேவையான அனைத்துக் காரியங்களையும் ரொயல் பஞ்சாயத்துகளும், கூட்டு மன்றங்களும் தனக்குக் கொடுக்கின்ற அந்தனை

(திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

[1978 ஜனவரி 9]

அதிகாரங்கள் மூலம் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை அமைச்சரவர்கள் செய்தால், இப்படித் தேர்தல்களை ஒத்தி வைப்பது நன்மை விளைவிக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். இதை அதிக காலம் ஒத்தி வைப்பது நல்லதல்ல. இன்னும் மூன்று மாதங்களுக்குள் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று கூறி, முடிந்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத் திணைக்களப் பேருந்தலைவராகப் பல ஆண்டுகள் பதவி வகித்தவர்கள் என்ற முறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்களும் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்களும் நல்ல கருத்துக்களைப்பெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுவும் குறிப்பாக திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் பேசும்போது, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் இளைஞர் என்பது மட்டுமல்லாமல், 'நல்ல இளைஞர்' என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். பன்னாட்டைய பிரச்சினையெல்லாம், அமைச்சரவையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் இளைஞர்களாக இருப்பதால், மாண்புமிகு திரு. இராகவானந்தம் உட்பட, அமைச்சர் திரு. காளிமுத்து அவர்களை மாத்திரம் 'நல்ல இளைஞர்' என்று கூறினார் என்பதுதான்.

நான் பொதுப்படையாக சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு விருப்புகிறேன். இன்று தேர்தல்களையெல்லாம் தள்ளிப் போட்டுள்ளதால், பெரும்பாலும் பாதிக்கப் பட்ட ஓர் அவை இருக்கிறதென்றால், அது நம்முடைய மேலவைதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1976 ஆம் ஆண்டிலேயே 7 உறுப் பினர்கள் உள்ளாட்சித் துறையிலேயிருந்து தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு, இந்த அவையில் பிரதிநிதிகளாகும் வாய்ப்பு பெற்றிருக்க வேண்டும். தேர்தல் நடக்காததால், இந்த அவையிலே பதவி வகிக்கக்கூடியவர்களில் 7 பேர்களுக்கு மறுபடியும் 1978 ஏப்ரலில் பதவிக்காலம் முடிவடைகிறது. அவர்களிலே பலர் மீண்டும் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு வருகிற வாய்ப்பு பெற்றிருக்கும். தேர்தல்களைத் தள்ளிப் போட்டிருப்பதால் மறுபடியும் அவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வா முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த அவையைப் பொறுத்து 14 உறுப் பினர்கள் தேர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலவையைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் கிடை பெறுவதும், மறுபடியும் மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டு வருவதும் மரபாகும். அண்மையில் எலக்ஷன் கமிஷன் அறிவித்துள்ள முடிவுப்படி, இனி தேர்த்தெடுக்கப்படுபவர்கள் 8 ஆண்டு காலம் பதவி வகிப்பவர்கள். அப்படிப்பட்ட முடிவெடுத்துள்ளதால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு

[1978 ஜனவரி 9]

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

ஒரு முறை 21 பேர்கள் பதவி முடிவடைந்து, மீண்டும் 21 பேர்கள் பதவிக்கு வருவது இயலாத காரியமாகுமென்பதையும் நான் அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்தேனும், வருகிற ஏப்ரல் மாதத்தில் உறுப்பினர்களுடைய பதவித் காலம் முடிவடையும்போது, தேர்தல் நடத்தி, நண்பர்கள் மீண்டும் இங்கே வந்து அவர்களுடைய அரிய கருத்துக்களை இந்த அவையிலே சொல்லும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுப்படையாக பஞ்சாயத்து ராஜ் என்று சொல்லப்படுவது இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 40வது பிரிவின்கீழ், இந்திய நாட்டுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சி அமைப்பு இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே மேலே பாராளுமன்றம் என்பது அகில இந்திய அமைப்பாகும். ஒவ்வொரு மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு மாநில அவை, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பஞ்சாயத்துக்கள். அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களாலே இயற்றப்பட்ட பஞ்சாயத்து நூலியன்கள் இருக்கின்றன. அதற்கப்பால் உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றன. மேலே முனிசிபாலிட்டிகள், நகராட்சிகள் என்று டவுன்ஷிப்புகள் இருக்கின்றன. மேலே சொல்லக்கூடிய அளவிலே சென்னை, இருக்கின்றன. மாநகராட்சி என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே சென்னை, இருக்கின்றன. இந்த அமைப்பு முறை வகுக்கப்பட்டது. அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த அமைப்பு முறை வகுக்கப்பட்டது. அந்த அமைப்புகள் எப்படி இருக்க வேண்டும், எப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து, அறிக்கை தர மத்திய அரசினர் பல கமிட்டிகள் போட்டார்கள். 1957ல் பல்வந்தராய் மேத்தாவின் தலைமையில் அமைக்கப் பட்ட கமிட்டியின் சொற்படி, 1959-ல் ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் முதன்முதலாக பஞ்சாயத்து ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் இன்றைய நிலைமையை எடுத்துப் பார்க்கிறபோது, தேர்தல்களை நாம் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோமென்று உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். அன்னா கிராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மட்டும் தேர்தல்களைத் தள்ளிப் போட்டிருக்கிறதென்று நான் சொல்ல மாட்டேன். காரணம், கடந்த 10 ஆண்டுகளாக நான் உறுப் பினராக இருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சார்ந்திருக்கிற கிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியும் இதற்கு முன்னாலே பல காரணங்களைச் சொல்லி,

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 ஜனவரி 9]

செஷன்' மூன்று மாதத்திற்கு மேல் இருக்கக் கூடாது. மூன்று மாதத்திற்குள்ளாக மக்கள் பிரதிநிதி வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தையும் நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்கள் நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் தேவையான பொருளாதார வழி முறைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அவசியத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தற்போது பஞ்சாயத்துக்களிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும், நகராட்சிகளிலும் தேவையான பண வசதிகள் இல்லாததால், அவர்கள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய இயலாமல் போகிறது. அவர்கள் தங்கள் தேவைக்காக மாநில அரசைக் கேட்கிறார்கள். மாநில அரசு தங்கள் தேவைக்காக மத்திய அரசைக் கேட்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்கள் வாங்கிய கடனைக் கூட திருப்பித் தர இயலாத நிலையில் இருக்கின்றன. அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் தங்களுக்குத் தானே பொருளாதார வசதியைப் பெருக்கிக்கொண்டு இயங்குவதற்கான அமைப்பைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். இதை எப்படிச் செய்யலாம், திருத்தி அமைக்கலாம் என்பதற்காக மாநில அளவிலே ஒரு ஆய்வுக் குழுவைப் போட்டு, அதிலே இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து, காரியங்களைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

மாநகராட்சியைப் பொறுத்த அளவுக்கு, மத்திய அரசாங்கக் கட்டிடமாக இருந்தாலும், மாநில அரசாங்கக் கட்டிடமாக இருந்தாலும், அதன் மீது வரி விதிக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. இது தவறான கருத்து. எந்தச் சோத்தாக இருந்தாலும், அது மாநில அரசாங்கத்துடையதாக இருந்தாலும், எந்திய அரசாங்கத்தினுடையதாக இருந்தாலும், அவைகளின் மீது வரி விதிக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை மாநகராட்சிகளுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மாநகராட்சியில் புரபஷன் டாக்ஸ் போடுகிறார்கள். அது அதிகபட்சம் ரூபாய் 250 தான் போடலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மாநகராட்சியின் எல்லைக்குள் இலட்சக்கணக்காக சம்பாதிக்கக் கூடியவர்களுக்கு 250 ரூபாய்க்கு மேலே போடக் கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த வரையறை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அதாவது 1956 ஆம் ஆண்டிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இப்போது 22 வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. அதையும் அதிகப்படுத்த வேண்டிய அளவுக்கு மாநகராட்சிகளுக்கு அதிகாரங்களைக் கொடுக்க அரசு யோசிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

1978 ஜனவரி 9]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அடுத்து, தேர்தலைப்பற்றிக் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. பஞ்சாயத்துத் தேர்தலையும், நகராட்சி, மாநகராட்சி தேர்தல்களையும் நடத்துவதற்குரிய அதிகாரங்கள் மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றத் தேர்தல்களைப் போல இதையும் எலெஷன் கமிஷனிடம் ஒப்படைத்து, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இந்தத் தேர்தல்களை நடத்தினால் என்ன என்ற ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். முடிவாக, தேர்தலைத் தள்ளிச் ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். தெரிவித்துக்கொண்டு, கொண்டே போவது நல்லதல்ல என்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, எவ்வளவு விரைவாக நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக நடத்தினால், மக்களுக்கும் நல்லது, அரசாங்கத்திற்கும் நல்லது என்று சொல்லி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊராட்சிகள், நகராட்சிகள் மன்றத் தேர்தலை ஒத்திவைப்பதற்கான மசோதா வின் மீது பல அனுபவமுள்ள ஒன்றியத் தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கடைசியாக திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்ன கருத்து, அதாவது எலெஷன் கமிஷனிடத்திலே விட்டுவிடுங்கள் என்று சொல்லியது, பார்த்துப்போது நல்லதாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்னுடைய தலைமையிலேயே நடக்கட்டும். அது நல்ல என்று இல்லாமல், அவர்களுடைய தலைமையிலேயே நடக்கட்டும். அது நல்ல காரியம்தான். அதுவும் இப்போது எமெர்ஜென்சி இல்லை. ஆகவே அவர்கள் சரியாக நடத்துவார்கள்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : இப்போது எமெர்ஜென்சி இல்லையென்று திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் அரசுக்கு எமெர்ஜென்சியைக் கொண்டு வரக்கூடிய அபிப்பிராயம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இப்போதிருக்கிற ஆட்சியில் இல்லா விட்டாலும், வருங்காலத்தில் வரலாம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது ஏன் அதிகாரங்கள் மாநில அரசிலிருந்து மத்திய அரசுக்குப் போகிறது என்று கேட்டுவிட்டு, அண்களே, இந்தத் தேர்தலை நடத்துவதற்கு நமக்குள்ளே அதிகாரத்தை எலெஷன் கமிஷனுக்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரிதானா? அது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

368 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 15/1977)

[1978 ஜனவரி 9]

திரு. கோ. சி. மணி : எலெக்ஷனைப் பொறுத்த வரையில் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசாங்கத்தை நம்புவது சரிதானா?

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். கணபதி) : எலெக்ஷன் கமிஷன் ஒரு தனி நிர்வாகமாக இருப்பதால், அவர்கள் தன்னிச்சையாகச் செயல்படுவார்கள். மற்றவர்களுடைய வற்புறுத்தலுக்கு இடமிருக்காது என்ற முறையில் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

(நிற்பகல் 6-10)

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் தேர்தல்கள் 1969-லே நடந்தன. ஏற்கெனவே ஒன்பது வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இப்படி ஒன்பது வருடங்களுக்காக நீட்டிக்கப்படுவது இதுதான் முதல் தடவை. இன்னும் ஒத்திப்போட்டுக்கொண்டு போவதைப் பார்த்தால், பத்து வருடங்களுக்கு வந்துவிடும் போல் இருக்கிறது. இதனால், உள்ளாட்சி மாற்றுத் தேர்தல்கள் நடக்காது போல் இருக்கிறதே என்ற அவநம்பிக்கை மக்களிடத்தில் வந்துவிட்டது. நம்மைப் போன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டுமானால் நேரியும், எப்படியும் தேர்தலை நடத்துவார்கள் என்று ஆனால் மக்களுக்கு இனி தேர்தலை நடக்காது போல் இருக்கிறது என்ற நினைப்பு வருகிறது. ஒன்றியத் தலைவர்கள் தேர்தல் 1970-ல் நடந்தது. இது நான்கு முறை ஒத்திவைக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்னால் மூன்று வருடங்கள் முடிந்துவிட்டால், தேர்தலைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். மக்களிடத்திலே ஒட்டுக்கேட்கப் போகிறவர்கள் மக்களுக்காக என்ன செய்யலாம் என்று அந்தச் சமயத்தில் யோசிப்பார்கள். விதியிலே ரூப்பை இருந்தால், அவர்களே சென்று ரூப்பையைச் சுத்தம் செய்வார்கள். சாக்கடைகள் சரியாக இல்லாவிட்டால், அதையும் சரி செய்வார்கள். தெரு விளக்கு எரியவில்லை என்றால், எப்படியாவது எரிய வைப்பார்கள். எனென்றால் மக்களிடம் ஒட்டுக் கேட்கப் போகும்போது, நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று அவர்கள் கேட்பார்களே என்ற ஒரு பயம்தான். இதை எல்லாக் கட்சிகளும் செய்யும். இவர்கள் தேர்தலை இப்படியே தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டு போவதால், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுப்பதற்காகத்தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று நான் நினைத்தேன். முதலில் இருந்த அமைச்சரவை அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவில்லை. இனிமேல் வரும் அமைச்சரவையாவது அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுப்பார்கள் என்று சந்தோஷப்பட்டேன் வழக்கம் போலத்தான், வார்டி பிரிக்க வேண்டும், வோட்டர் லிஸ்ட் தயாரிக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். அதிகமான அதிகாரம் பெற வேண்டுமென்பதுதான் என்னைப் போன்றவர்களின் அபிப்பிராயம்.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 15/1977) 369

1978 ஜனவரி 9]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். கணபதி) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஏதாவது புதிதாக எதிர்பார்க்கிறார்களா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அதைத்தான் சொல்கிறேன். மேற்கொண்டு தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். நேரடித் தேர்தல் என்று முன்பே உறுதிமொழி கொடுத்துவிட்டார்கள். அதனால் தேர்தலைச் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நகராட்சித் தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில், வெறும் தேர்தல், வெல்லம்போட்ட தேர்தல் என்று ஒன்றும் இல்லை. நகராட்சியில் அனுபவம் பெற்றவர் திரு. முத்து அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நகராட்சித் தலைவராக வந்தாலும், ஆளும் கட்சியோடு இருந்தால், கமிஷனர் தவறு செய்தால், அதைச் சமாளிக்கலாம். இப்போது அதுவும் இல்லை. ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமினம் செய்யும்போது, உடம்பெல்லாம் சிவிரக்கிறது. மேலே இருக்கும்போது, தவறுகள் செய்கிறார்கள். முனிசிபாலிட்டிகளில் நடக்கும் தவறுகளுக்குக் குறைவே இல்லை. சர்க்கார் ஆள் என்று அனுப்பு வோர்கள். எதையும் பார்க்காமல் செக்கில் கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள். தலைவர்களுக்கு அதைப்பற்றித் தெரிவதே இல்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : நகராட்சித் தலைவர்கள் செக்கில் கையெழுத்துப் போடும் அதிகாரம் வேண்டுமென்று திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் கேட்கிறார்களா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இவ்வளவுதான் செலவழிக்கிறார்கள் என்று எப்படித் தலைவருக்குத் தெரியும்? லட்சம் லட்சமாகப் போகிறது. காண்ட்ராக்டில் கையெழுத்துப் போட்டால், லட்சம் ரூபாய் வருகிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் அனுபவிக்காதது அல்ல. பார்க்காதது அல்ல. நகராட்சிகளில் எவ்வளவோ நடக்கிறது. கொச்சையாகச் சொல்ல முடியவில்லை. காங்மேன் என்று போடுகிறார்கள். அவர்கள் இஞ்சினியர் வீட்டுக்கு, அவர் வீட்டுக்கு என்றுதான் வேலை செய்யப் போய்விடுகிறார்கள். ஆனால் லிஸ்டில் முனிசிபாலிட்டி வேலை என்று இருக்கும். வேலை செய்வது யார்? எங்கள் நகராட்சியில் 10 பேரைப் போட்டோம்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். கணபதி) : உறுப்பினர் நகராட்சித் தலைவராக இருந்தபோது, அவர்கள் வீட்டுக்கு ஆள் வரவில்லை என்ற வருத்தமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : உறுப்பினரைப்போல தலைவரே கேள்வி கேட்க ஆரம்பிக்கிறார்களே! (சிரிப்பு).

370 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 15/1977)

[1978 ஜனவரி 9]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவராக இருக்கிறவருக்கு சொம்பத் தெரியும். நான் இருக்கும் இடத்திற்கும் அவர் இடத்திற்கும் அதிக தூரமில்லை. கூட இருந்து பார்ப்பதால், எங்கள் நகராட்சியின் நிலவரம் அவருக்குத் தெரியும். அவரது நிர்வாகம் எல்லாம் எங்கள் முனிசிபாலிட்டியில் இருக்கிறது. 20 பேர் கவுன்சிலர் போடுகிறோம் என்றால், அதில் 15 பேர் மேஸ்திரியிடம் இருப்பார்கள். ஐந்து பேர்தான் வேலை ஆள் இருப்பார்கள். இங்கே சென்சஸில் மட்டும் ரோட் கேஸ் நடக்கிறதே, அது எப்படி நடந்தது? இது மாதிரிதான் ஏற்படுகிறது. அதைப்போல கமிஷனருக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரத்தைப் பார்த்தால், நகராட்சியையே அவர்கள் இயங்காமல் செய்து விடலாம். அப்படி இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளுக்குள்ளேயே அவர்கள் சண்டை மூட்டிவிடலாம். அத்தனை அதிகாரம் அவருக்கு இருக்கிறது. ஒரு திட்டத்தைப் போட்டால், அது இன்ஸ்பெக்டர் முதல் டைரக்டர் வரை வா வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு அமைச்சர்களுக்கும் வா வேண்டியிருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் எதுவும் நடப்பதில்லை. தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால், இவ்வளவு வேண்டியதில்லை. ஊராட்சித் தலைவர்களைப் பொறுத்தவரையில், கொஞ்சம் பாவாயில்லை. ஆகையால் மறுபடியும் அதிகாரத்தைக் கமிஷனர் கையில் கொடுத்தால், கஷ்டம்தான் ஏற்படும். திருச்சி ஜில்லாவில் கமிஷனர் இருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் மூன்று வருஷங்களுக்கு மேலாக ஒருவர் இருக்கிறார். ஏதோ சிபாரிசில் அங்கேயே மூன்றரை வருஷமாக இருக்கிறார். தீர்மானம் போட்டால், சரியாகச் செய்வதில்லை என்ற புகார் செய்கார்கள். ஒன்றும் நடக்கவில்லை. எப்போதும் அவருடன் போராடிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் தகராறு வந்துகொண்டேயிருக்கிறது. அதிகாரிகளுக்குச் சிபாரிசு நிறைய இருக்கிறது. அவர் இருந்துகொண்டே இருக்கிறார். ஒவ்வொரு இடத்தில் ஆறு மாதத்திற்குள்ளேயே நான்கு மாதத்திற்குள்ளேயே மாற்றி யிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: எந்த இடங்களில் அப்படி இருக்கிறார்கள்?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: பெருங்குடி, சிறங்குடி என்ற ஊர். மூன்று வருஷங்களுக்கு மேல் ஒரு கமிஷனர் இருக்கிறார். தகராறு பண்ணிக் கொண்டே இருக்கிறார். அவருடைய பிரசார சக்தி ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. தலைவருக்கும் மெம்பர்களுக்கும் கெட்ட பெயரை அவரே உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். தலைவருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒரு அதிகாரியைப் பிடிக்கவில்லை என்றால், அவர்களைப் பிரித்துவிட வேண்டும். பன்னிக்கூடங்கள் அவர்கள் பொதுப்பில் இருக்கின்றன. அதில் வாத்தியார் மாற்றங்கள் எண்ண

1978 ஜனவரி 9] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

தடைபெறுகின்றன. வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற நிலையில் மாற்றங்கள் நடக்கின்றன. வேண்டாதவராக இருந்தால், மைல் கணக்கில் நடந்துபோக வேண்டிய ஊருக்கும், வேண்டியவராக இருந்தால், கிட்டே உள்ள பள்ளி களுக்கும் மாற்றுகிறார்கள். இந்த டிரான்ஸ்ஃபிரிஸ்தான் கோளாறுகள் நடக்கின்றன. டிரான்ஸ்ஃபர், பனிஷ்மெண்ட், ரொசிகியூஷன் இந்த மூன்று அதிகாரங்களும் தலைவருக்கு வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்க முடியாவிட்டால், நீங்கனோ பொறுப்பு, எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கனோ வரியை நேரடியாக வசூல் செய்துவிடலாம். சிலிக் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் பனிஷ்மெண்ட், ரொசிகியூஷன், டிரான்ஸ்ஃபர் இவற்றினால் பலவிதமான சங்கடங்கள் அவர்களிடம் அவை இருப்பதால் ஏற்படுகின்றன. வரிபொருவதில் அப்படித்தான் இருக்கிறது. திரு. கணபதிக்குக் கூடத் தெரியும். பல சம்பவங்கள் நடக்கின்றன. அவற்றைச் சொல்வதற்கே கச்சமமாக இருக்கிறது.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: பாயிண்ட் ஆர்டர் ஆர்டர், சார். தலைவர் பதவியில் இப்போது அமர்த்திருப்பவரைப் பெயர் சொல்லி அழைத்துப் பேசக் கூடாது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: கணபதி என்றால் இவர்தான் கணபதி? எத்தனையோ கணபதிகள் இருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு) ஆகவே மதுரை மாநகராட்சியை நிர்வகிப்பதில் கலைத்தார்கள். என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் ஒன்றை ஒத்துக் கொண்டார்கள். எம்ஜென்சி காலத் தவறாகில் நகராட்சிக் கலைப்பு, ஊராட்சி ஒன்றியக் கலைப்பு நடந்தன என்பதை ஒத்துக்கொண்டார்கள். அவை கலைக்கப்பட்டது தவறு என்றால் எம்ஜென்சியைக் கொண்டுவந்து சர்க்காரைக் கலைக்கலாமா? இதை அவர் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: சர்க்காரைக் கலைப்பதற்குப் போதுமான காரணம் இருந்து, அது கலைக்கப்பட்டது. நகராட்சியிலும் ஊரல்கள் இருந்தால், போதுமான காரணங்களால் குறிப்பிட்ட நகராட்சியைக் கலைப்பதில் ஆட்சேபணையில்லை. அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கத்தான் வேண்டும்.

திரு. கோ. சி. மணி: திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் அரசாங்கத்தைக் கலைப்பதற்கு தக்க காரணம் இருந்து கலைத்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் காரணம் என்னவென்று அறிவிப்பார்களா?

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். கணபதி): உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள், இப்போது மாநகராட்சித் திருத்தச் சட்டம் கோ-71 வாய்ப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 9]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: சர்க்காரைக் கலைக்கட்டும். ஆனால் உடனே தேர்தல் வா வேண்டும். வேட்டைப் பின்பு தயாரிக்க வேண்டும் என்று காலம் கடத்தக் கூடாது. எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் இதில் பங்குண்டு. இந்த 'அட்டா' என்று ஒன்று வந்தது. சென்ட்ரல் பரலிஸ், ரயில்வே போன்றவற்றில் கொடுக்கிறார்கள் என்று பொன்னாதுரை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்த்துகொண்டு, உடனே என்னாட்சித் துறையிலும் அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். உடனே அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. சர்க்காரிடமிருந்து தேவையில்லை என்றார்கள். இல்லாவிட்டால், கையெழுத்துப் போட்டு கட்டுப்பாடியாகவில்லை. பிறகு சற்று ஓய்வு கிடைத்தது. எப்படியாவது எதையாவது கொடுத்து அதை வைத்துக்கொண்டு, தேர்தலைச் சந்திக்க வருகிறார்கள். வெள்ள நிவாரணப் பணிகளுக்குக் கொடுக்கணக்கான ரூபாய்களை அந்நிய நாட்டாரும் மத்திய அரசாங்கமும் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். நாங்கிரஸ், ஜனதா, அ.தி.மு.க. எல்லோரும் வந்து, வா, வா என்று அவரவர்களுக்கு வேண்டியவர்களை அழைத்து வந்து வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் வந்து கேட்கும்போது, மறுக்க முடியுமா? இப்போது வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் போய் இன்னொருத்திக் கொடுங்கள் என்றால், அதை மாட்டேன் (பிற்பகல் 6-20)

என்று மறுக்க முடியுமா? அப்படித்தான் நடக்கிறது. ஜனநாயகத்தில் ஒட்டு வாங்குவதற்காக ஜனங்களை இப்படியெல்லாம் கவர்ச்சி பண்ண வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல வகைகளிலே சர்க்கார்கள் செய்கிறார்கள். இதைப் பார்த்து, மிகவும் வருத்தப்பட்டு வேண்டியிருக்கிறது. பரிபத்திலே திருத்தி, தஞ்சை ஜில்லாக்களில் புயல், வெள்ளம் வந்து வெள்ளக்காடாகி, பல பேருக்குப் பல வகையிலே கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு யார் யாரோ உதவி செய்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் இருக்கிற பெரிய பணக் காரர்கள் கொடுக்கணக்கில் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை இங்கே உள்ள ஜனங்களுக்கு விநியோகிப்பதற்கு இங்கே இருக்கிறவர்கள் துண்டு போட்டுக் கொண்டு இங்கே வா, இங்கே வா என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஜனங்களைத் தவிர ஒரு கவர்ச்சியை உண்டாக்குகிறார்கள். என்னவோ இவர்கள் கொடுத்திரு உதவி போலப் பேசுகிறார்கள். அவ்வளவுதான். என்னிடம் போன்றவர்கள் துண்டு போட்டுக்கொண்டிருக்கலாம். பாலாயில்லை, எல்லோரும் போடுகிறார்கள். போதாததற்கு பெல் பார்டம் போட்டுக்கொண்டுப் இந்த வேலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இப்படித்தான் இன்றையதினம் நாட்டிலே தடைபெறுகிறது. நகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும், இப்போது தேர்தலை ஒத்திவைத்தாகிவிட்டன. மெட்ராஸ் கார்ப்போரேஷனில் தவறுதல் நடந்தது என்று கலைத்தார்கள். அது சரி. மற்ற நகர சபைகளை என் கலைக்க வேண்டும்? ஒரு நாள் திரெண்டு முன்னாள்

[1978 ஜனவரி 9] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

கவர்னர் சுகாதியா அவர்கள் இன்றுமுதல் நகராட்சிகள் கலைக்கப்பட்டுவிட்டன என்று அறிவித்தார்கள். என் இந்த நகராட்சிகளைக் கலைக்க வேண்டும்? நகராட்சி என்று சொல்வதற்கு பதில் நகராட்சி என்றுதான் வாயில் வருகிறது. அப்படியே கலைத்தாலும், உடனே தேர்தலை நடத்த வேண்டியதுதானே. இது வரையில் அதைப்பற்றிய எண்ணமே இல்லையே. நகராட்சிகளைக் கலைப்பது என்பது வெகு சுலபம். இடிப்பது வெகு சுலபம். வெள்ளத்தில் எத்தனையோ வீடுகள் அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டன. இதெல்லாம் வெகு சுலபம். திருப்பிக் கட்டுவது என்றால், அதுதான் கஷ்டம். அதைப் போல நகராட்சிகளைக் கலைப்பது என்பது வெகு சுலபமான வேலை. அதைத் தான் முன்னாள் கவர்னர் அவர்கள் செய்துவிட்டுப் போய்விட்டார். இப்போது ஏன் இன்னும் தேர்தலை நடத்தவில்லை என்றால், அதற்குப் பல காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். வாக் காளர் பட்டியல் தயாராகவில்லை என்கிறார்கள். இதிலே எங்கே நியாயம் இருக்கிறது? அமைச்சர் அவர்களே சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தின்போது சொன்னார்கள். இந்தத் தேர்தல்களையெல்லாம் கொஞ்ச நாளைக்குத்தான் தள்ளி வைக்கிறோம், அநேகமாக மார்க்சு, எப்பால் மாதங்களில் நடத்திவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன் என்றுதான் சொன்னார்கள். நாங்கள் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒன்றாக, உடனே நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். அவரும் சரி என்று ஒப்புக்கொண்டார். இப்போது மறுபடியும் ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களைப் போட்டு, என்ன வேலை நடக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்கள்? ஒன்றுமே சரியில்லை.

ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் ஒரு வீட்டின் படுக்கை அறையிலேயிருந்து இறுதியாக கழிவிடப் வரையில் போய்ப்பார்த்துவிட்டு, ஏற்கெனவே அந்த வீட்டிற்கு வீட்டு வரியாக ரூபாய் 250 என்றிருந்ததை ரூபாய் 2,500 என்று உயர்த்தி விட்டார். பிறகு அது எப்படியோ இறங்கியிருக்கிறது. அதுவும் ரூபாய் 250-க்கே இறங்கிவிட்டது. எப்படி இறங்கியது? அந்த வீட்டைப் போய் இந்த கமிஷனர் பார்க்கிறபோது, 10 மடங்கு பெரிதாக இருந்து, பிறகு இடிந்து விழுந்துவிட்டதா? என்னவோ செய்கிறார்கள். ரூபாய் 250 லிருந்து 2,500 ரூபாய் அளவுக்கு ஏறியதற்கு என்ன காரணம்? பிறகு அது மீண்டும் ரூபாய் 250-க்கே இறங்கியதற்கு என்ன காரணம்? 15, 20 நாளில் மீண்டும் இறங்கிவிட்டது. இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறோம். இதுவரை ஒன்றும் நடவடிக்கை இல்லை. ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று செய்கிறார்கள். தேர்தலில் ஜெயித்து வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று செய்கிறார்கள். தேர்தலில் ஜெயித்து வருகிறவர்களுக்கும், நாம் போய் கேட்கலாம். இவர்களைப் போய் யார் கேட்பது? ஜெயித்து வந்த மெம்பர் என்றால், அவரைப் பார்த்து பல்பு எரிய விடலையே, விதியிலே ரூப்பை காட்டவில்லையே, நாக்கடை நாயுகிறதே என்றெல்லாம் கேட்கலாம். ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களிடம் கேட்க முடியுமா,

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1978 ஜனவரி 9]

கேட்டால்தான் அவர்கள் இதைப்பற்றி ஏதாவது கவலையாவது படுகிறார்களா? இது வேகுநாளாக இப்படித்தான் இருக்கிறது. இதை இன்னும் நீடிக்க வேண்டும் என்பதிலேதான் எனக்கு வருத்தம். ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களுடைய பதவிக் காலத்தை இன்னும் ஒன்பது மாத காலத்திற்கு நீட்டிக்கக் கூடாது. நேரடியாக ஜனங்களைச் சந்தித்து தேர்தலை நடத்துவதுதான் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் நல்லது. ஜனங்களுக்கும் அதுதான் நல்லது. இப்போது அப்பீல் கமிட்டியே இல்லை. கமிஷனர் போட்ட உத்தரவுக்கு பேரவை ரிவிஷன் மனு போட்டால், அவர் எங்கே குறைப்பார்? குறைக்க வரியே இல்லை. அப்பீல் செய்யவோ வழியில்லை. இதனால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் தவறுகள் எற்படுகின்றன. ஜனங்களுக்கும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே எவ்வளவு சீக்கிரம் இந்த நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் தேர்தல்களை நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் நடத்த வேண்டுமென்று திரும்பத் திரும்பக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நாங்களெல்லாம் லோகல் பாமஸ் மூலம் இந்த சபைக்கு மெம்பர்களைக் வந்திருக்கிறோம். இதைச் சொல்லுகிறபோது, எங்களுக்கு ஒரு சுய நலமும் உண்டு. எப்ரலில் மீண்டும் இந்தத் தேர்தலைச் சந்திக்கப் போகிறோம் என்று இருந்தோம். இப்போது நன்னிப் போகிறது தேர்தல் என்ற நிலையில் எப்படி எப்ரலில் நாங்கள் போய் சந்திக்க முடியும்? எனவே ஒன்பது மாதத் திற்கு இந்தத் தேர்தல் நடத்துவதைத் தள்ளிப்போட வேண்டாம். எப்ரலில் நடத்துவது என்று சர்வ் கட்சிக் கூட்டத்திலே தீர்மானிக்கப்பட்டது. அப்போதே ஒரு மெம்பர் சொன்னார். பேலட் பேப்பர் முதற்கொண்டு எல்லாம் தயாராகிவிட்டன, எப்ரலில் தேர்தல் நடந்துவிடும் என்று அவர் குறிப்பிட்டார். அமைச்சர் அவர்கள்கூட “அப்படியா” என்று கேட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு சர்வ் கட்சிக் கூட்டத்தில் சொல்லிவிட்டு, இப்போது வந்த சமாதானம் சொல்வது சரியில்லை. எனவே தேர்தலை உடனடியாக நடத்த சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். நாளைக்கே நடத்த வேண்டுமென்றாலும், நடத்திவிடக்கூடிய அளவுக்கு எல்லாம் தயாராக இருக்கின்றன. இன்றைக்கு ஸ்கூட்டினி, நாளைக்குத் தேர்தல் என்றால்கூட நடந்துவிடும்.

அடுத்து, தேர்தலில் ஜெயித்து வருகிற தலைவர்கள், மெம்பர்களுக்கு மிகவும் அதிகமாக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டாம். ஏனென்றால் புதிதாக வருகிறோம் என்போதும் அவருக்கு வேண்டாதவர்களையெல்லாம் எடுத்துவிட்டு, அவருக்கு வேண்டியவர்களை வைத்துக்கொள்வது சகஜமாகிவிட்டது. இதைப் போலவேதான் கோயில் டிராஸ்களாக வருகிறவர்களும் நடந்துகொண்டார்கள். எனவேதான் இதைக் கட்டுப்படுத்தவே ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அந்தக் கட்டுப்பாடு இல்லையென்றால், ஒரே ஏதேனாவதற்காக தனமாக நடத்தி

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1978 ஜனவரி 9]

கொண்டிருப்பார்கள். இப்படி இரண்டு, மூன்று இடத்தில் நடத்ததால்தான். அரசாங்கம் அதிலே ஒரு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்தார்கள். எனவே தேர்தெடுக்கப்படுகிறவர்களுக்கும் அதிகமான அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடாது. எப்படி இருந்தாலும், நிர்வாகம் நல்லவிதமாக நடக்க தேர்தல்களை சீக்கிரமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சத்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றிகூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சி மன்றங்களின் தேர்தல்களைத் தள்ளி வைப்பதுபற்றி இங்கே மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு தூய்மையாக பட்டிருக்கிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு தூய்மையாக நடைபெறுகின்றனவோ அந்த அளவுக்குத்தான் நாட்டு ஜனநாயகம் வெற்றி பெறும். அது சட்டமன்றமாக இருந்தாலும் சரி, பாராளுமன்றமாக இருந்தாலும் சரி, அவைகள் எல்லாம் செம்மையாகவும் ஒழுங்காகவும் நடைபெறுவதிலேதான் ஜனநாயகத்தின் வெற்றியே அடங்கியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஜனநாயகப்பற்றிப் புரிந்தவர்கள், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களெல்லாம் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதே முறையில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கான செயல்முறைகளும் இருக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், நகராட்சி மன்றத் தேர்தல்களையும், ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களையும் ஒத்தி வைப்பது சரியல்ல என்று இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் வலியுறுத்தியதையே நானும் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதற்குப் புயல் காரணமாக இருந்தாலும் சரி, வாக்காளர்கள் பட்டியல் தயாராக இல்லை என்று சொல்வது காரணமாக இருந்தாலும் சரி, அவைகள் நியாயமாக இல்லாத அல்ல. விரைவில் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று பல உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்தையே நானும் கொண்டிருக்கிறேன்.

இதன் காரணமாக இந்த மேலவையில் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் சார்பாக வா வேண்டிய உறுப்பினர்கள் வா முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதை எந்த நிலையிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதால், உடனடியாகத் தேர்தல்களை நடத்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் எப்போது முதற்கொண்டு முன்வரிசையிலே இடம் பெற்றார்கள்? அவர் எப்போதும் பின்வரிசையில்தான் இருந்திருக்கிறார். அவையிலே அவருக்கு என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. இந்த அவையின் கன்வென்ஷன் அவரவர்கள் அவர்களுடைய இடத்திலேயிருந்துதான் பேச வேண்டும் என்பதாகும். ஆகவே தலைவரின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவந்து, விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

376 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 15/1977)

[1978 ஜனவரி 9]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். கணபதி): இன்றைக்குத்தான் வாண முறை மாற்றப்பட்டு அவருக்கு அங்கே இடம் தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எல். பலராமன்: அண்ணல் காந்தி அடிகள் இந்த கிராமப் பஞ்சாயத்து முறையைத்தான் கிராம ராஜ்யம் என்று கூறினார்கள். கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆண்டுகொள்ள கிராம ராஜ்யங்களை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தோடும் அன்றைக்கு சுதந்திரம் வாங்கினோம். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் இதற்கு முன்னணியில் நின்று சுதந்திரம் வாங்கியது. அதற்குப் பிறகு தலைவர் காமராஜர் போன்றவர்கள் அந்த நோக்கத்தை சுடேற்றும் வகையிலே பெரும் தொண்டு புரிந்தார்கள். அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும், கிராம மட்டம் வரையில் நாட்டின் நிர்வாகம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்று திட்டம் கொண்டுவந்து செயல்படுத்தினார்கள். கிராம மக்களை அடக்கியிருந்த நிலைமையையெல்லாம் மாற்றி, நாடெங்கும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களையும், பஞ்சாயத்துக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள். அதன் அடிப்படையிலே இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையில் அதிக அதிகாரங்கள்

(பிற்பகல் 6-30)

தேவை என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சராக இப்போது இருப்பவரும் அன்று ஒன்றியத் தலைவராக இருந்தவர்தான். ஆகவே அவர்கள் அதிக அதிகாரங்கள் வழங்குவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல பஞ்சாயத்துக்களும் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களும் இருக்கின்றன. இப்படி இருந்தாலும்கூட, ஒன்றுக்கொன்று கிட்டத்தட்ட 3 மைல், 4 மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது. அங்கங்கே சிறு பஞ்சாயத்துக்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் வந்தாலும், நடவடிக்கைகள் எடுக்காத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குறைகளை நீக்கி, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு சிறு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களை மாற்றியமைப்பதற்கு வழிவகைகள் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிலே அதிகமான பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. சில ஒன்றியங்களிலே 60க்கும் மேற்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களும், சில ஒன்றியங்களில் 22, 23 பஞ்சாயத்துக்களும் இருக்கின்றன. இவைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளையெல்லாம் மாற்றியமைக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்தாலும், இவைகளை மாற்றியமைக்க மாநில அரசு தக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அவையிலே

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 15/1977)

1978 ஜனவரி 9] [திரு. எல். பலராமன்]

ஐயப்பாடு ஏற்பட்டது. பஞ்சாயத்துக்கள் செம்மையாக நடந்துகொண்டிருந்தாலும், அவைகள் செம்மையாக நடக்காத சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை யார் ஏற்படுத்தினார்கள்? இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாமல் மற்ற மாநிலங்களிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் அதைச் சுட்டிக் காண்பித்தார்கள். அந்த நிலையிலே நம் மாநிலத்திலே உள்ள ஜனநாயகத்தைக் காப்பதற்கு பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டும், அது செம்மையாக நடப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிர்வாகத்திலே தனி அதிகாரிகள் என்ற முறையில் அமர்த்தப்படுகின்றவர்கள், பல தவறுகளைச் செய்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்க ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சொல்படவில்லை. அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து கிராமங்களைப் பராமரிப்பதற்கு அவர்கள் ஆலோசனை சொல்வதற்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலை என்ன? கிராம அதிகாரிகள் போன்றவர்களைக் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் குழு பஞ்சாயத்துக்களைக் கண்காணிக்கக்கூடியவாறு உத்தரவிடப்பட்டிருப்பதாக பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் எல்லாம் கூறுகிறார்கள். அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அது ஜனநாயக முறையிலே செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே நடந்தால்தான், கிராம ராஜ்யம், ராம ராஜ்யமாக நல்ல முறையில் நடக்கும். மேலும் அதிக அதிகாரங்களை வழங்குவதற்கான வேண்டுகொண்டுகளை பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் அரசுக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அது மாநில அதிக அதிகாரங்களை வழங்குகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவற்றை மாற்றுவதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்களைக் காந்தி கண்ட கிராம ராஜ்யங்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காந்தி அடிகள் வழியிலே வந்தவர் நமது அமைச்சராக இருப்பவர் என்ற முறையில், அவர் இதில் மிக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அதிகாரிகளால் நிர்வாகச் சீர்தேடு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியர்களை நியமிப்பதிலே கூட ஊழல் இருக்கிறது என்று அங்கத்தினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது போன்ற நிர்வாகக் குறைபாடுகள் இல்லாமல், ஆலோசனைக் கமிட்டியும் நல்ல முறையில் எல்லா வற்றையும் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1978 ஜனவரி 9]

இழுத்துப் போய் அந்த வார்டிலே விளக்கு இல்லை, சாக்கடை சரியில்லை, நாற்றம் வீசுகின்றது, அது கவனிப்பாரற்று இருக்கிறதே என்று கேட்க முடியும். அதிகாரிகளை அவர்கள் கேட்க முடியாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் அரசுத் தரப்பிலே சர்வாதிகாரியாக இருக்கிறார்கள். அதை உடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஜனநாயகம் என்ற பெரிய தத்துவம் இருக்கிறதே. இந்தியாவிலே, அது எங்கும் பரவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஜனநாயகம் எதிர்காலத்திலே தழைத்தோங்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் சொல்கிறேன். இப்போது அதிகாரிகளின் சர்வாதிகார ஆட்சியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-40)

இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்கள், என்னுடைய நண்பர்கள் வருத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் போட்ட அவசர காலச் சட்டத்தால் எவ்வளவு பெரிய இடையூறுகள் ஏற்பட்டன என்பதை அறிவோம். சர்வாதிகாரி, சட்டம் போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி கொட்ட பெயரை வாங்க வேண்டாமென்பதற்காகத் தான் தேர்தல்களை உடனடியாக நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேர்தல்கள் இல்லாமலிருந்தால், எப்படி இருக்கிறது? அழகான உருவத் திற்குப் பொட்டு வைத்து, மாங்கல்யமும் இடந்தால்தான், நன்றாக இருக்கும். பொட்டு வைக்காமல், மாங்கல்யம் மட்டும் இருந்தால், அபசகுனம் என்று தான் மக்கள் சொல்லுவார்கள். தேர்தல்கள் நடத்தாமலிருந்தால், அப்படித் தான் இருக்கும். எனவே முறையாக, நியதியாகத் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது கேட்டிருக்கும் காலம் முடிவடைந்த பிறகு, மீண்டும் காலம் கேட்காமல், இன்னும் 6 மாதத்திற்குள் லாக்சு செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்து, திருத்த வேண்டியவைகளைத் திருத்தி, லஞ்ச லாவண்யம் இல்லாமல் எந்தெந்த முறைகளை வைக்க வேண்டுமோ அவைகளை வைத்து, தேர்தல்களை நடத்தினால், எதிர்காலத்தில் நன்றாக இருக்கும். முனிசிபாலிட்டி, லோகல் பாடல் இருந்தால்தான், 10 பேர்கள் இந்த அவையிலே வந்து அமருவார்கள். இங்கே பாருங்கள், எவ்வளவு நாற்காலிகள் காலியாக இருக்கின்றன என்று. இதை எப்படி ஒத்துக்கொள்வது? காலாகாலத்தில் பயிர் செய்தால்தான், வயிற்றுப் பசி தீரும். எனவே காலாகாலத்தில் தேர்தல் நடத்துவதுதான் நல்லது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும். நிறைய சட்ட முன்வடிவுகள் இருக்கின்றன.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தேர்தல்கள் நடத்துவதற்கு மேலும் காலத்தை நீட்டிக்காமலிருப்பதற்கு ஒரு வாக்குறுதியை அமைச்சரவர்கள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1978 ஜனவரி 9]

* திரு. பி. மாணிக்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, நம் முன்னால் இருக்கக் கூடிய சட்ட முன்வடிவு நகராட்சிகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத் துக்களின் தேர்தல்கள் சம்பந்தமாகவும், அதிகாரிகளின் கால வரையறையை நீட்டிக்கவும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் நகராட்சிகள் சம்பந்தமாக வழங்கப்பட்டுள்ள சட்ட முன்வடிவில் ஒரு பிரிவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை சிட்டி முனுசிபல் கார்ப்பரேஷன் ஆக்டில், சப்-கிளாஸ் (2)-ல்

Clause 2—sub-clause (ii) : Provided that the Government may, by notification, for sufficient cause direct that the period specified in sub-section (1) shall be reduced by such period, not exceeding three months, as may be specified in such notification.

என்று அவர்களை கூறியிருப்பதால், மூன்று மாதத்திற்குள் தேர்தல்களை நடத்தும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. எனவேதான் இந்த நீட்டிப்பு அதிகம் வேண்டாமென்பது நான் சார்ந்திருக்கக்கூடிய இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்தாகும். எப்போது 1978-க்குள் தேர்தல்களை நடத்தலாமென்ற பொதுக் கருத்து பல கட்சித் தலைவர்களின் கட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது. அது போன்றே, காலத்தை நீட்டிக்காமல் நடத்துவது நல்லது. எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள், இந்தத் தேர்தல்கள் நடத்தப்படாததால், எப்படி இந்த அவை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். ஏனென்றால் மேலவை பல அனுபவம் வாய்ந்த துறையினர் இருக்க வேண்டிய அவையாகும். இப்படிப்பட்ட அவையில் ஒரு குறிப்பிட்ட துறையாகிய உள்ளாட்சித் துறையிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வர வேண்டியவர்கள் வர முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, காலத்தை நீட்டிக்காமல் சுருக்கிக்கொள்வது நல்லது. அதாவது மூன்று மாதங்களுக்குள் தேர்தல்களை நடத்துவது நல்லது. அரசினர் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்ட முன்வடிவிலேயே அப்படிப்பட்ட யோசனை இருப்பதால், மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் இந்தத் தேர்தல்களைத் தள்ளிப்போடக்கூடா தென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசுக்கு அதற்கு மேல் தேவை இருக்காது. நிர்வாகத்தைத் திருத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்தால், அதை அந்தக் காலத்திற்குள் முடித்து விடலாம். இதிலே அதிகாரிகளுடைய பொறுப்புக் காலத்தை நீட்டிக்கிற முன்வடிவும் முன்மொழியப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நகராட்சிகள் எப்படி நடக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நான் குறிப்பாக சில விஷயங்களைச் சொல்லவில்லை. அவற்றைப் பொதுமைப்படுத்த விரும்புகிறேன். நகராட்சியிலே மூன்று வேலைகள்தான் நடைபெறுகின்றன. துப்புரவு வேலை ஒன்று. சாதாரணமாக ரோடுகளில் மண் போட்டு, ஓட்டை ஓடிச்சுக்கி அடைப்பது இரண்டாவது வேலை. இதும்க

382 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 15/1977)

[திரு. பி. மாணிக்கம்]

[1978 ஜனவரி 9]

மேலே ஏதாவது சில்லறை வேலைகளை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். நகரங்களிலே ரோடுகள் போடுதல் போன்ற அபிவிருத்தி வேலைகள்கூட நடைபெறவில்லை. அதற்குக் காரணம் பணப் பற்றாக்குறை என்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அவைகளைப் பிரித்து, சிறிய காளட்ராக்கிகள் கொடுக்கிறார்கள். அதில் பல தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. அந்தச் சம்பவங்கள் எப்படி ஏற்படுகின்றன என்பதைக் கூற நான் விரும்பவில்லை. அங்கே பணி புரியும் அதிகாரிகள் சட்டத்திலிருந்து தப்ப பல யுக்திகளைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்திலே என்ன இருக்கிறது, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பவர் ஆஃப் டிஸ்கிரீஷன் எவ்வளவு, இவற்றை எப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதை அறிந்துகொண்டு, லாவகமாகச் செய்கிறார்கள். இதன் விளைவாக பொது மக்களின் பணம் தவறான வழிகளில் செலவழிக்கப்படுகின்றது. இவைகளையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முடியும். உள்ளாட்சித்துறை ஜனநாயகம் எந்த நிலைமையில் உள்ளது? இங்கே நகரங்களில் நடக்கும் சில விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன். குறிப்பாக நகரங்களில் உள்ள மத்திய வர்க்கத்தினர் படக்கூடியது, வெளியே சொல்ல முடியாத ஊமைக் குத்துக்களாகும், கட்டிடம் கட்ட அனுமதி வாங்குவதென்பது சொர்க்கத்தில் இடம் வாங்குவது போல் இருக்கிறது. பல நகராட்சிகளில் உள்ள பில்லிங் இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஒரு நகராட்சியிலிருந்து இன்னொரு நகராட்சிக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். இங்கே ஒரு வீடு, அங்கே ஒரு வீடு என்று அவர்கள் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். நான் அறிந்த விவரம் இது. அதனால் சொல்கிறேன். ஆனால் பொது மக்கள் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அனுமதி கிடைக்காமல், 1½ வருஷம், 2 வருஷங்களாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குள் பில்லிங் இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டைக் கட்டி விட்டார். பெயரைக் குறிப்பிட்டு, தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. இப்படிப்பட்ட பலகிளிகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. இதைக் களைய வேண்டும். முனிசிபல் கவுன்சிலர்கள் இருந்தால், இவற்றைக் களைய முடியும். இது போன்று கிராமப் புறங்களிலும் இருக்கின்றன. வேறு சில உறுப்பினர்கள் இப்படிப்பட்ட விவரங்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீகழிதர் அவர்கள் சில அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துவதால் என்ன நடக்கிறதென்று குறிப்பிட்டார்கள். இவற்றையெல்லாம் அரசு கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, சீக்கிரமாகத் தேர்தல்கள் நடத்த வேண்டும். மேலும் காலத்தைக் கடத்தாமல் மே 31ஆம் தேதிக்குள் நடத்திவிடுவதுதான் சிறந்தது. அமைச்சரவர்கள் முன்மொழிந்த சட்ட முன்வடிவிலேயே அப்படிப்பட்ட யோசனை இருக்கிறது. அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு, துரிதமாகத் தேர்தல்களை நடத்துவது நல்லதென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 9]

(பிற்பகல் 6-50)

திரு. எஸ். முத்து : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாநகராட்சி திருத்த மசோதா மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக எல்குத் தெரிந்த வரை, 1937-க்குப் பிறகு நடைபெற்ற ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் தாங்கள் வெற்றி பெற்றால், உள்ளாட்சித் துறைக்கு அதிக அதிகாரங்களைத் தருவோம் என்று சொல்லாத அரசியல் கட்சிகளே கிடையாது. அதை ஒரு தேர்தல் கோஷமாகக் கூட அல்லாக் கட்சிகளும் வைத்திருக்கின்றன. ஆனால் எந்தக் கட்சி வெற்றி பெற்று வந்தாலும், வந்ததற்குப் பிறகு அந்த உள்ளாட்சித் துறைக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தருவோம் என்று சொன்னதை மறந்து விடுவார்கள். 1937-லிருந்து பல அமைச்சரவைகளைப் பார்த்து வருகிறேன், இது தொடர்ச்சியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக, மதுரை மாநகராட்சி திருத்த மசோதா மீது ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை மாநகராட்சி, நகராட்சியாக இருந்த போது 1969ஆம் ஆண்டு தேர்தல் நடைபெற்றது. 1974ஆம் ஆண்டோடு அதனுடைய ஆயுள் முடிந்துவிட்டது. நகராட்சி, மாநகராட்சியாக ஆக்கப் பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டது. பொதுவாக இந்த மன்றத் திலே உள்ளாட்சித் துறையில் அனுபவம் பெற்ற நகராட்சித் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உள்ளாட்சித் துறையில் இருக்கிற பணிகளைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே தெளிவாக, அனுபவ ரீதியாக எடுத்துக்கூறினார்கள். பொதுவாக தேர்த்தெடுக்கப் பட்ட நிர்வாகம் இருந்தால்தான், உள்ளாட்சித் துறை ஒழுங்காக நடக்க முடியும். மக்கள் நேரடியாக அனுபவிக்கிற சில பிரச்சினைகள் இருக்கிற காரணத்தால், அவைகளை அதிகாரிகள் மூலமாகச் செய்ய முடியாது என்கிற காரணத்தால், மக்கள் பிரதிநிதிகள் மூலமாக அந்தக் குறைபாடுகள் நீக்கப் பட வேண்டுமென்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட அமைப்புதான் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

நகராட்சிகளில் அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு நடந்துகொள்வார்கள் என்பதெல்லாம் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதைப்பற்றி இங்கே திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். நகர வரி விதிப்புகளில் எந்த அளவுக்குக் குறைபாடு உள்ளது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். சக்தி வாய்ந்த ஒரு கவுன்சில் தலைவர் இருக்கும்போதே, அந்த அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்குத் தவறுகளைச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தவறுகளைச் செய்வார்கள். சட்ட விரோதமாக நகரமைப்புக்கு அனுமதி கோரி வேண்டப்படுகிற விண்ணப்பங்களை அந்த அதிகாரிகள் சட்டத்திற்குப் புறம்பாகவே, “நீங்கள்

[திரு. எஸ். முத்து]

[1978 ஜனவரி 8]

கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் தங்களுடைய கோபத்தின் காரணத்தாலோ, தங்களுக்கு வசவசம் செய்யுமாறு வாங்கலை என்பதாலோ என்ன எழுதி வைக்கிறார்கள் அந்தத் தரப்பினர் மேலே உள்ளவர்கள் பின்பற்ற முடியும். அதில் மாற்றம் செய்ய முடியாது. அதனால்தான் வரியா புரிந்தவர்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் வரி வசப்படுத்த கமிட்டிக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்துவதுதான் முறையாகும். 200 முதல் 300 வழக்குகளை ஒரு நாளில் தீர்த்திருக்கிறோம் இன்றைக்கு நடைமுறை என்ன? பத்து வாய்தாக்கன் போடுகிறார்கள். போனால் மரியாதை கொடுக்கிறார்களா? நிற்க வைக்கிறார்கள். வரி உயர்வு அப்பீல் மனுக்கள் தெங்கிக் கிடக்கின்றன. சமீப காலமாக ஒரு பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. புதிய வரி விதிப்பு முறையில் ஒன்றுக்கு பத்து மடங்கு போடப்பட்டுள்ளது. எட்டு மடங்கு கூடியிருக்கிறது. இவையெல்லாம் தாங்க முடியாத ஒன்று இருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்டால், எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்கிறார்கள். கவுன்சிலுக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. கவுன்சில் இல்லாததால், கமிட்டி இல்லாததால், குறைக்க முடியவில்லை. ஒரு சாதாரண தொழிலாளி வாழ்நாளில் மிச்சம் செய்து ஒரு வீட்டைக் கட்டுகிறான் என்றால், எங்கள் காலத்தில் ரூ. 150 வரி இருந்த அந்த வீட்டுக்கு இன்றைக்கு ரூ. 800 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. சில நாட்களில் அது போன்றவர்கள் வீட்டை விற்றுவிட்டுப் போகவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதைப்பெல்லாம் அமைச்சரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பல்வேறு துறைகளில் அதிகாரிகளின் நிர்வாகம் நடப்பதால், மக்களுக்கு பல இடைமுகங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால், தேர்தல் அவசியம் என்று உணருகிறோம். 1974ஆம் ஆண்டிலிருந்தே இப்படி உள்ளாட்சித் துறையில் இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன், நகராட்சி, மாநகராட்சி ஆகியவற்றின் தேர்தலைத் தள்ளிப்போடுவதன் மூலம் இங்கே அதிகாரிகளின் ராஜ்யம்தான் நடக்கிறதே தவிர, மக்களாட்சி நிச்சயமாக நடக்க முடியாது என்பதை நாங்கள் உணருகிறோம். நான் நகராட்சியில் பொறுப்பேற்றபொழுது மதுரை நகராட்சிக்குத் கிடைத்த தண்ணீர் அளவு 65 லட்சம் காலன். கார் காலத்தில் அது கிடைக்கும். கோடை காலத்தில் 35 அல்லது 40 லட்சம் காலனுக்குக் குறைந்துவிடும். அந்த நேரங்களில் தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொடுப்போம். மக்கள் தொகை வளர் வளர் 13 கிராமங்கள் மதுரையுடன் இணைந்த பிறகு, தண்ணீர் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. நான் இருந்தபோது, நீர்தேக்கத் திட்டத்தில் ரூ. 15 லட்சம் திட்டமிட்டு ரூ. 21 லட்சத்தில் அது முடிந்தாலும் கூட, அதனால் 50 லட்சம் காலன் தண்ணீர் கிடைத்தது. மும்பே கிடைத்தது கொண்டிருந்தது 35 லட்சம் சேர்த்து, மக்களுக்கு ஒழுங்காகத் தண்ணீர் சப்ளை செய்தோம். இப்போது நாடெல்லாம் இவ்வளவு வந்தது. மழை

1978 ஜனவரி 9]

[திரு. எஸ். முத்து]

பெய்திருக்கிறது. மக்கள் தண்ணீருக்குக் கியூவில் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் ஏதோ காரணம் சொல்கிறார்கள், நகராட்சி தொன்றி வருகிறது என்று கூறும்போது இன்னும் தண்ணீர் கொடுக்கும் வழியைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை அதிகார வர்க்கம். இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு இப்படிச் செய்யப் போகிறார்கள்? பிறகு தண்ணீர் எப்படியும் கிடைக்க வேண்டுமென்று கூச்சல் போட்டு, தனி யாக வைகை வட பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்க வைத்தோம். ஏன் இதைப்பெல்லாம் செய்ய முடிகிறது? திரும்பவும் மக்களிடம் ஒட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்று என்றுதான். ஒரு நாளைக்கு ஒரு இடத்தில் லைட் எரிப்பதில்லை என்றால், கவுன்சிலர் பேசுவார். 15 நாட்களாக அங்கே லைட் எரிப்பதில்லை; இருட்டாக இருக்கிறது; பெண்டு பிள்ளைகள் பேசுக முடியவில்லை; காலை கழுத்தை அறுத்தால் என்ன செய்வது என்று கூச்சல் போடுவார். மது நாளே லைட் வந்துவிடும். இப்போது அந்தக் குடும்பமே இருக்கிறது. ஒரு மாதமாகுமாம், யார் சொன்னாலும், அதிகாரிகள் அதைப்பற்றிக் கவலைப் படுவதில்லை. ஆனால் இந்த நேரத்தில் எவ்வளவு சம்பாதிக்க முடியுமோ அதை ஒழுங்காகச் செய்கிறார்கள். 1974-லிருந்து, பொறுப்பு ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறதே, ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டுமென்று என்னம் பாருக்கும் இல்லை. மெம்பர்கள் சிக்கிரம் வரவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு இதுதான் காரணம். திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட மாதிரி, நான் கைத்து மாதங்களுக்குள்ளாகத் தேர்தல் வந்துவிடுமென்று கருதுகிறேன். 1937-லிருந்து பார்க்கிறேன். எந்தக் கட்டி தேர்தலில் தீர்மானம் உள்ளாட்சித் துறைக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் பேசுகிறார்கள். பதவிக்கு வந்ததும், அப்படிச் செய்வதில்லை. திரு. சீனிதர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்பாயிண்ட்மெண்ட் அதிகாரம் இருந்ததையும் பிடுங்கி எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்செஞ்சிடம் கொடுத்தாவிட்டார்கள். அங்கே போய் ஏதாவது கேட்டால், நீங்கள் சொல்கிற ஆன் 1975-ல் தான் வருகிறார், இப்போது 1989 வில்லப் போடுகிறோம் என்கிறார்கள். வேண்டிய ஆளாக இருந்தால், 1975-ல் உள்ளவருக்கே வேலை போகும். அதிகாரிகள் ஒழுங்காக நடப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. உள்ளாட்சிக்குள்ளே அதிகாரத்தை யும் எடுத்துவிட்டார்கள். எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்செஞ்சிள் அலமாகத்தான் வரவேண்டுமா என்று அங்கு பரிசீலிக்க வேண்டும். உள்ளூரில் உள்ள யாருக் காவது இரண்டு பேருக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுத்தால்தான், அடுத்த தேர்தலுக்கு அந்தக் கவுன்சிலர் நிற்க முடியும். இதுதான் நடைமுறை. என் மேல் உள்ள கோபத்தால் மதுரை மாநகராட்சியில் உள்ள வரிவிதிப்புக் கமிட்டியை எடுத்துவிட்டு நீதிபதியைப் போட்டார்கள். மாநகராட்சித் தலைவர் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட வேண்டுமென்று விதி இயற்றப்பட்டது. ஒருவர் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டால், அவர் ஓரண்டுதான் இருக்கலாம். அடுத்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் திரும்பவும் வாக்கடாது என்று

[திரு. எஸ். முத்து]

[1978 ஜனவரி 9]

விதியை மாற்றியிருக்கிறார்கள். என்ன கோபமோ தெரியவில்லை. ஒருவர் தலைவராக வந்து நல்லபடியாக நடந்தால்தான், திரும்பவும் வா முடியும். இல்லாவிட்டால் வா முடியாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு வருஷம் முடிந்தவுடன் மாற்றச் சொன்னார்கள். மேலே இருந்த ஒரு ஆணை அனுப்பு கிறேன் என்றார்கள். ஒருவரும் மேயராக வா முடியாது என்று சொல்லிவிட் டார்கள். டெபுடி மேயர்தான் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நானும் ஒவ்வொருவராகக் கூட்டிட்டுக் கேட்டேன். அதற்கும் வாமாட்டேன், மனப் பூர்வமாகச் சொல்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். யாரும் முன்வா வில்லை. வந்த ஆளே திரும்பத் திரும்ப வரலாமா, அதனால் மாற்றினோம் என்று சொல்கிறார்கள். தலைவர் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை மாற்ற வேண்டும். எந்த மேயரும் ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் எதையும் சாதித்துவிட முடியாது. ஒரு வருஷம் இருக்கப் போகிறோம், அதற்குப் பிறகு எப்படிப் போனால் என்ன, பரம்பரையில் மேயராக இருந்தோம் என்ற பெயர் இருந்துகொண்டிருக்கும், அது போதும் என்ற எண்ணம் வந்தால், பணியாற்ற முடியாது. மக்கள் விரும்பினால், திரும்ப வருகிறார்கள். ஐந்தா அல்லது ஆறு ஆண்டுகள் கூட தொடர்ச்சியாக வந்து கொண்டதான் இருக் கிறார்கள். ஆகையால் மக்களுக்கு அதிகாரிகளால் நல்லது ஏற்படப்போவ தில்லை. மக்கள் பிரதிநிதிகள் வருகின்ற வாய்ப்பைத் தா வேண்டும். நிதி நிலை எப்படி இருக்கிறது, வரிவிதிப்பு எப்படி நடக்கிறது, எத்தனை பேர் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். சுகாதாரம், ரோடு, லைட் வசதி, தண்ணீர் வசதி, மருத்துவ ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் யாவும் சரிவா இல்லை. 1974-லிருந்து இந்த நிலை இருக்கிறது. இதை மாற்ற வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் 9 மாதம் என்று போட்டிருந்தாலும் கூட, உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் கேட்டுக்கொண்டதைப் போல, எவ்வளவு சீக்கிரமாக தேர்தலை நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிர மாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பு தந்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அங்கநாயகம்: உறுப்பினர் பேசும்போது எம்ப்ளாய் மெண்ட் எக்ச்செஞ்சில் 1969-ல் பதிவு செய்யப்பட்டவர்கள் இருக்கிற பொழுது பின்னால் பதிவு செய்தவர்களை அனுப்புகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். வேண்டிய ஆட்களுக்கு அப்படி அனுப்புவதாகவும் சொன்னார்கள். இப் போது அப்படி நடைபெறுவதில்லை என்று எனக்குத் தெரிந்த விவரத்தை வைத்துச் சொல்லலாம். அப்படி ஏதாவது இருக்குமானால், நிச்சயமாகக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், நடவடிக்கை எடுப்போம். ஆறு மாதமாக அப்படி ஏதாவது நடந்திருந்தால், ஸ்பெசிபிக்காகச் சொன்னால், நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுப்போம்.

1978 ஜனவரி 9]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[பிரிபகல் 7-10]

திரு. எஸ். முத்து: கடந்த ஆறு மாதங்களாக நான் எந்த முயற்சிகளிலும் ஈடுபடவில்லை. அதற்கு முன்னால் இருந்த சம்பவங்களைப்பற்றிதான் நான் இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதா, மதுரை மாநகராட்சியின் தேர்தலை ஒத்தி வைத்து, அதன் விசேஷ அதிகாரியின் பதவிக் காலத்தை நீட்டித்த மசோதா வாக இருந்தாலும்கூட, இதற்குப் பின்னால் வருகிற, நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவை பற்றிய எல்லா மசோதாக்களின் மீதும் மொத்தமாக உறுப்பினர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள். அந்த நிலை யில் இப்போது தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிற மசோதாமிது எனது கருத்துக் களைச் சொல்வதோடு, பின்னால் தாக்கல் செய்யப்பட இருக்கும் மசோதாக்கள் மீதும் மொத்தமாக எனது கருத்துக்களைக் கூறிவிடுகிறேன். பிறகு எல்லா வற்றையும் ஒன்றாக நிறைவேற்றவோ, தனித்தனியாக நிறைவேற்றவோ வாய்ப் பாக இருக்கும்.

இங்கே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிற மசோதாக்கள் அத்தனையும், ஜனநாயகத்தின் ஆணியைப் போன்ற அமைப்புகளைப் பற்றியதாகும். ஜனநாய கத்தை எந்த அளவுக்கு நாம் உறுதியாக இந்த நாட்டிலே நிலைநாட்ட வேண்டு மென்று என்னுடையோ அந்த அளவுக்கு கிராம அமைப்புகள் சிறப்பாக அமையச்செய்திடல் வேண்டும். கிராம ஆட்சிகள், நகராட்சிகள், மற்றும் மாநகராட்சிகள், ஊராட்சிகள் ஆகிய இவைகள் வெற்றி பெறுவதிலே நான் ஜனநாயகத்தின் வெற்றியே அடங்கியிருக்கிறது. இங்கே அவையில் பேசிய எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் மிக அழுத்தத்திருத்தமாக, இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்து அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப் போல, 1937 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே— ஏனென்றால் அப்போது நான் முதல் முறையாக ஜனநாயக முறையில் காங்கிரஸ் மந்திரி சபையை அமைத்தது—இந்தக் கருத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறா் கள். இப்போது சொன்னால், அதற்கு வேறு காரணம் உண்டோ என்கிற ஐயப்பாடு உண்டாகும். ஆளும் தரப்பில் இருப்பவர்களால், இதற்கு முன்னாலே கூட இதே நிலை இருந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி 1937 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே இந்த நிலை தொடர்ந்து வந்திருந்தாலும்கூட, இனி எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் போன்றவைகளினுடைய தேர்தல்களைக் குறித்த காலத்தில் நடத்தியாக வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையான முறையை உருவாக்கி, நாட்டுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 9]

தேர்தலை நடக்காது என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். திடீரென்று நாட்டில் தேர்தல் நடத்துவது பற்றி ஒரு அறிவிப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. உடனே தேர்தல் நடைபெற்றது. தேர்தலை நடத்துகிற இயந்திரம் அப்படியே தான் இருந்தது. எனவே திடீரென்று அறிவிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையிலும் உடனே தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. அந்த நிலையில் வாக்காளர்கள் பட்டியல் இல்லாமலா தேர்தல் நடந்தது. வாக்காளர் பட்டியலில் தவறுகள் இருந்திருந்தால், திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அல்லவா வெற்றி பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒன்றிரண்டு தவறுகள் இருக்கலாம். அவைகள் ஒன்றும் பெரிய தவறுகள் அல்ல. நம் நாட்டில் பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு சட்ட மன்றத் தேர்தலும் நடைபெற்று முடிந்திருக்கிறது. அப்போதே வார்டு வாரியாக, திருத்திக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் திருத்தம் வேண்டுமென்றாலும், 15 நாள் நோட்டீஸ் கொடுத்து திருத்தமோ, நீக்கமோ செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் தரப்படலாம். யாருடைய பெயராவது விடுபட்டுப் போயிருந்தால், அல்லது பட்டியலில் திருத்தம் வேண்டுமென்றால், 15 நாளில் செய்துகொள்ளலாம் என்று செய்ய முடியும்.

இதையெல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம், தேர்தல்கள் தள்ளிப் போடும் போதெல்லாம், மக்கள் மத்தியிலே ஏற்படுகிற எண்ணம் என்னவென்றால் ஆட்சியில் இருக்கிற கட்சி மக்களைச் சந்திக்கத் தயாராக இல்லை என்பதுதான். அது எந்தக் கட்சி ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி. அதைத்தான் சொல்வார்கள். இன்றையதினம் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற எங்களைப் பார்த்து நீங்கள் செய்ய வில்லையா என்று கேட்கலாம். எங்களைப் பார்த்தும் அதைத்தான் சொல்வார்கள். இனிமேல் யார் செய்தாலும் அவர்கள் மக்களைச் சந்திக்க மறுக்கிறார்கள் என்றுதான் மக்கள் மத்தியில் சொல்லப்படும். எனவே இந்த எண்ணத்திற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் நடந்துகொள்ளாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அதிகாரிகளுடைய ஆதிக்கம் எப்படி இருக்கும் என்பதற்கு பல உறுப்பினர்கள் பல எடுத்துக்காட்டுகளைச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போடிநாயக்கனூரில் திரு சுருளிமணி என்பவர் நகராட்சித் தலைவராக இருந்தபோது அங்கிருந்த நகராட்சி ஆணையர் எந்தவகையிலும் அவரோடு ஒத்துழைக்காமல் பல வகைகளிலே தொந்தரவு அளித்து வந்தார். அதைப் பத்திரிகையில் பல பேர் படித்திருக்கலாம். தலைவராக இருப்பவர் பைலைக் கேட்டால், அந்த ஆணையர் பைலை அனுப்புவதில்லை. கவுன்சில் அஜெண்டாவை வைக்கச் சொன்னால், வைப்ப தில்லை. கவுன்சிலைக் கூட்ட வேண்டுமென்றால், அந்த ஆணையர் கூட்டுவதில்லை.

1978 ஜனவரி 9]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

இல்லை. கடைசியில் அந்தத் தலைவர் ஹைக்கோர்ட்டிலே சிட்ட போட வேண்டிய அளவுக்கு வந்தது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆட்சி செய்யும் போதே, இந்த நிலை என்றால், அதிகாரிகளே அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டு செயல்படுவது என்றால், எப்படி இருக்கும் நிலை என்று நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கலாம். இதைப்போல மகாராஷ்டிரத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியை 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பத்திரிக்கையிலே நான் பார்த்தேன். அங்குள்ள ஒரு நகராட்சி ஆணையர் அந்தத் தலைவரை மதிப்பதேயில்லை. அந்த நகராட்சி ஒரு சியில் ஆணையர் வைத்ததே சட்டம். ஒரு முறை அந்த நகராட்சிக்கு உள் சியில் ஆணையர் வைத்ததே சட்டம். ஒரு முறை அந்த நகராட்சி மன்றத் தலைவரை அறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்தபோது, அந்த நகராட்சி மன்றத் தலைவரை மன்றத்திற்குள்ளாகவே அந்த ஆணையர் அனுமதிக்க மறுத்து, அவரைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்.

இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இந்தியா முழுவதும் இருக்கின்றன. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்காகத்தான் இந்த நாட்டில் எந்த உள்ளாட்சி மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இல்லாத நிலையை எந்த ஒரு நாளும் ஏற்படுத்தக் கூடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒரு நாளும் ஏற்படுத்தக் கூடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நகராட்சி மன்றங்களின் காலம் நீடிக்கப்பட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் காலம் நீடிக்கப்பட்டது. அந்த அமைப்புகளில்லல்லாம் ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருந்தாப்போல், 1974-ஆம் ஆண்டு மதுரை, திரு. எஸ். முத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், 1974-ஆம் ஆண்டு மதுரை, மாநகராட்சி அமைக்கப்பட்டது. 1975-ஆம் ஆண்டு கலைக்கப்பட்டது என்று ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த விவகாரத்திற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. அது அவர்களுக்குள்ள விவகாரம். பொதுவாக என்ன நடந்தது என்றால், உள்ளாட்சி மன்றங்களின் தேர்தல் நடத்தப்படுவது நீடிக்கப் பட்டாலும், ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் அந்த அமைப்புகள் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தன.

அடுத்து, மாநகராட்சிகளில் அதனுடைய தலைவர் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற முறை இருந்து வருகிறது.

(பிற்பகல் 7-20)

அது ஒரு கன்வென்ஷனாக இருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு சமூகத்தவர் இருந்தால், அடுத்த ஆண்டு இன்னொரு சமூகத்தவருக்குக் கொடுப்பது என்பது ஒரு விதி முறை அல்ல. ஆனால் அது கன்வென்ஷன். அந்த கன்வென்ஷன் முறையிலே ஒரு ஆண்டுக்கு மாற்றுவதா இல்லையா என்ற அளவிலே அது முடிவாகியிருக்கிறது என்று அறிகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 9]

திரு. எஸ். முத்து : அந்த மாதிரி கன்வென்ஷன் வேண்டுமென்று அரசுத் தரப்பிலே இருந்து எதாவது வந்ததா என்பதைத்தான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இந்த விவகாரத்தை நான் நீடிக்க விரும்பவில்லை. அது உங்களுடைய தனிப்பட்ட விவகாரம் என்று அதை விட்டு விடுகிறேன். மற்ற மன்றங்களின் ஆயுட் காலம் எல்லாம் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஜனநாயக முறை அல்லாத உள்ளாட்சி மன்றங்கள் எல்லாம், நகராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் கலைக்கப்பட்டன. அவர்களே அதைச் செய்யக்கூடாது. ஜனநாயக முறையில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மக்களால் நிர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு, அவசர காலத்தை அகற்றிவிட்டு ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள், ஜனநாயக முறையிலே ஆட்சியை ஏற்ற பிறகு, முதலிலேயே தேர்தல் நடத்த வேண்டும். உள்ளாட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் நீடித்திருக்க வேண்டும். ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, நாங்கள் இப்போது தான் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறோம், வோட்டர் லிஸ்ட்டை சரி பண்ண வேண்டும், 6 மாதம் வேண்டும் என்று நிர்மானம் கொண்டு வந்து, இந்த அவையிலும் அந்த அவையிலும் ஒப்புக்கொண்டு, இப்போது திரும்பவும் 6 மாதம் வேண்டும் என்று சொல்வதைத்தான் எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை. அதற்கு புயல், மழை என்பதாலேயே தள்ளிவைக்கிறோம் என்றார்கள். அந்தப் பகுதி, இந்தப் பகுதி என்றார்கள். அந்தப் பகுதிகளைத் தவிர மற்ற பகுதிகளில் வைத்திருக்கலாம். இந்தத் தேர்தல்களை நடத்தாமல் 6 மாதம் ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று அரசு சொல்லியது. 3 மாதத்தில் நடத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அரசு இன்னும் 3 மாதத்திற்குள்ளேயே தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஷரத்து வாரியாக வருகிறது. அந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரிக்க இருக்கிறேன். எனக்கு ஒரு அளவுகடந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. நான் பிரேரி பிடுகின்ற திருத்தத்தை நம் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதிலே மாறுபட்ட கருத்து வராது என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கைக்கு அடிப்படையாகக் காரணம் என்ன வென்றால், 1975 ஏப்ரல் 15 ஆம் தேதி சட்டப் பேரவையிலே அமைச்சர் அவர்கள் உறுப்பினராக இருந்தபோது, பேசி இருக்கிறார்கள். துணைத் தலைவரவர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு இந்தப் பேரவை புரோசிட்யூர்ஸ்-ஐ நான் இங்கு படிக்கிறேன். 6 மாதத்தில் மாநகராட்சித் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டும் என்று அங்கு ஒரு மசோதா வந்தபோது, டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் 3 மாதத்திற்குள் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்து, அந்தத் திருத்தத்தை

1978 ஜனவரி 9] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

ஆதரித்து ஏற்க வேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல கருத்தையுடையவர்களே இன்று உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருக்கின்றார் என்ற அடிப்படைக் காரணத்தால், நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக அவர்களே இருப்பது ஒரு நல்ல பேறு என்று கருதுகிறேன். அவர்களே அன்று அப்படிச் சொல்லி யிருப்பதனால், இதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்வதில் தவறில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“அங்கே தேர்தல் நடைபெற்று மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு மாநகராட்சியாக அது விளங்காத நிலையில் அதிகாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் பாலமாக விளங்கக்கூடிய மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் செயல்பட முடியாத காரணத்தினால், பல்வேறு நலன்கள் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டிய நிலை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்” என்று சொன்னார் கள். அதற்குப் பின்பு இரண்டு உதாரணங்கள் சொல்கிறார்கள்.

“சமீபத்தில் கூட மதுரை மாநகராட்சியின் இருதயம் ஆக இருக்கிற ஜான்ஸ் ராணி பூங்காவை அழித்து கட்டடங்கள் கட்டப் போவதாக மாநகராட்சி நிர்வாகம் தெரிவித்தது. உடனே அங்கே கூட்டம் கூட்டி அதற்கான கண்டனத்தைத் தெரிவித்த பிரேசு, அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கூறுவதற்குக் காரணம் மாநகராட்சியின் ஒரு பிரிவாகிய மக்கள் பிரதிநிதிகள் அவை இயங்காத காரணத்தினால், இப்படிப்பட்ட செயல்களில் அந்த நிர்வாகம் ஈடுபடக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள்.

இன்னொரு காரணமும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “சித்திரைத் திருவிழாவையொட்டி நடத்தப்படக்கூடிய பொருட் காட்சிக்குக் கடந்த ஆண்டில் கிடைத்ததைவிட இந்த ஆண்டு குறைந்த வலத்திற்கு இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையா என்று சரிவரத் தெரியவில்லை. அந்தப் பிரிவு இயங்கினால், இப்படிப்பட்ட நிலை நிச்சயமாக ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே ஓராண்டுக்காலம்—13 கிராமங் களைச் சேர்ப்பதற்கும்—வார்டுகளைச் சேர்படுத்துவதற்கும் தேவை என்பது எந்த விதத்திலும் ஏற்படையது அல்ல. பந்தயக் குதிரை வேகத்தில் செயல் படிகிறோம் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிற அரசு இதில் மட்டும் நத்தை வேகத்தில் செயல்படக் காரணம் என்ன? ஆகவே டாக்டர் ஹண்டே அவர் கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தையாவது ஏற்று, 3 மாத காலத்தில் நிச்சய மாக இந்த மாநகராட்சியின் தேர்தலை நடத்தித் தரவேண்டும்” ரொம்பவும் உருக்கமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். “3 மாத காலத்தில் நிச்சயமாக இந்த

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 9]

மாநகராட்சியின் தேர்தலை நடத்தித் தரவேண்டும். அல்லது இப்படித் தேர்தலைத் தள்ளிப்போடுவது அந்த மாநகராட்சி மக்களின் வெறுப்பையும், வேதனையும்தான் அதிகரிக்கச் செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்" என்று சொன்னார்கள்.

ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்வது, மாநகராட்சி மட்டும் அல்ல, ஊராட்சி ஒன்றியம் மட்டும் அல்ல, மதுரை மாநகராட்சி மட்டும் அல்ல, மாநிலம் முழுமையும் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இப்போது என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன் முறை என்று முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே மதுரை மாநகராட்சி திருத்தச் சட்ட முன் வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டிருந்தேன். இங்கு மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மட்டுமல்லாமல், மொத்தமாக இம்மாதிரியான எல்லாச் சட்ட முன்வடிவுகளையும் முன் வைத்து, தங்களுடைய உள்ளாட்சித் துறை அனுபவங்களை எல்லாம் அடிப்படையாக வைத்து, பயனுள்ள ஆலோசனைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். இங்கே வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற 9 சட்ட முன்வடிவுகளும் என்ன என்ன என்பது அங்கத்தினர் களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒன்று மதுரை மாநகராட்சி பற்றியது. அடுத்தது, சென்னை மாநகராட்சி பற்றியது. அடுத்தது நகராட்சி மன்றங்கள் ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்கள் பற்றியது. அடுத்தது அடுத்தது உள்ளாட்சி மன்றங்கள் சட்டம் பற்றியது. அடுத்தது குற்றங்கள் செய்தவர்கள், பாராளுமன்றத்திலே சட்டமன்றத்திலே கொண்டு வருவதற்கான சட்ட மன்ற முன்வடிவுகள் இப்படி 9 சட்ட முன்வடிவுகளை இங்கே வைத்திருக்கிறோம்.

உறுப்பினர்கள் தங்கள் பயனுள்ள கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். இறுதியாகப் பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்பதற்கு ஒரு இலக்கணம் அமைத்திட வேண்டும் என்ற அளவில் அரசு கிறதோ என்ற முறையில் பேசினார்கள். ஆகும் கட்சி என்ற முறையிலே காலிலே நோடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்தலை நடத்த அரசு முன்வந்திருக்கிறது. மக்களை நெருக்கமாகச் சந்திப்பதற்கு இந்த அரசு தயாராகக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 9]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

(பிற்பகல் 7-30)

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் நயமாக, பேரவைக் குறிப்புகளை எடுத்துக்காட்டிப் பேசினார்கள். நான் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றார்கள். அமைச்சரிடம் மிக்க நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் என் மீது வைத்திருக்கின்ற நம்பிக்கைக்கு மிக்க நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்திலே பேசிய கருத்தை, அதற்குரிய வகையிலே அரசு செயல்படுத்தும் என்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இங்கே அங்கத்தினர்கள் உள்ளாட்சித் துறைக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இன்னும் உள்ளாட்சித் துறை தலைத்தோங்கி வளர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அது இந்த அரசினுடைய கருத்தும் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்னல் காந்தி அடிகள், வினோபாஜி போன்றவர்கள் எடுத்துக் கூறியது போல, கிராமங்கள் தங்கள் சுய பலத்திலேயே நிற்கக்கூடிய அளவுக்கு, சின்னஞ்சிறு குடியரசுகளைப் போல திகழக்கூடிய அளவுக்கு, அவைகளின் நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று அரசும் விரும்புகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியாவில் இருக்கிற கிராமங்கள் அடிமை கிராமங்களாக இருந்தன. எனவே அவர்கள் காலத்தில் அடிமை கிராமங்களைக் கொண்ட அடிமை நாடாக இந்தியா இருந்ததென்றும், சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு அடிமை கிராமங்களைக் கொண்ட சுதந்திர நாடாக இந்தியா இருக்கிறதென்றும் ஒருமுறை வினோபாஜி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகையால் கிராமங்கள் மிகச் சிறந்த முறையில் வளர்ந்து, பொலிவு பெற வேண்டுமானால், ஊராட்சி மன்றங்கள் அடித்தளமாக அமைய வேண்டும். இந்தியா, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, எடுத்த துணிகரமான செயல் இந்தப் பஞ்சாயத்துத் திட்டம் என்று மேலை நாட்டு அறிஞர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அமைப்புகள் சீரோடு, கிறப்போடு இயங்க வேண்டும். அந்த முறையில், இந்தியாவிலுள்ள மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக தமிழகம் தன்னிகரற்ற விளங்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறதென்பதை என்னுடைய முன்னுரையாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1978 ஜனவரி 9]

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், தேர்தலைத் தள்ளி வைப்பது பற்றித் தங்களுடைய மனக்குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி, தேர்தலை விரைவிலே நடத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார்கள். இது பற்றிய கருத்துக்களை கேட்டறிய வேண்டுமென்றுதான் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத் திற்கு ஏற்பாடு செய்தோம். அதில் பல்வேறு கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. சிலர், விரைவிலேயே, அடுத்த மாதத்திலேயே கூட தேர்தலை வைக்க வேண்டுமென்று கருத்துக்கள் சொன்னார்கள். எனினும் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள், 'மழைக்காலம், அறுவடைக் காலம் முடிந்த பிறகு, சட்டப் பேரவையில் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதக் கூட்டத்தொடர் முடிந்த பிறகு, தேர்தலை வைத்துக்கொள்ளலாம்' என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். சட்ட மன்றக் கூட்டம் ஏப்ரல் மாதத்தில் முடிவடையும். அதற்குப் பிறகு தேர்தலை வைக்கத்தக்க அளவிற்கு நிலைமைகளை அரசு உருவாக்குகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டினுடைய மத்தியில் உள்ளாட்சித் துறைத் தேர்தல்களை நடத்த அரசு முற்படுமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே சில நொண்டிச் சமாதானங்கள், பொய்யான, போலியான, சொத்தையான காரணங்களைச் சொல்லி, தேர்தல்களை இந்த அரசு தள்ளிப் போடுகிறதென்று தயவுசெய்து கருத வேண்டாம். நான் எங்கெனவே சட்டப் பேரவையில் தெரிவித்ததுபோல், வாக்காளர் பட்டியலில் பல தவறுகள் உள்ளன என்பதைப்பற்றி பல புகார்கள் வந்துள்ளன. திராவிட முன்னேற்றக் கழக செயற்குழுக் கூட்டத்தில்கூட, வாக்காளர் பட்டியல்களில் பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று ஒரு தீர்மானம் போட்டிருப்பதாக நினைக்கிறேன். இப்போதுள்ள நிலைமையில், அதிலும் வெள்ளத்தால் பல பகுதிகள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில் சில கிராமங்களின் வடிவமே மாறி, மக்கள் எங்கெங்கோ குடியேறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கும் போது, புதிதாக வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரிப்பது மிகமிக இன்றியமையாதது என்று அரசு கருதுகிறது. சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில், 150 டிவிஷன்களாகப் பிரித்து, சில புறப் பகுதிகளைச் சேர்த்து, குடிசைப் பகுதிகளுக்கு இலக்கிட்டு, தொடர் எண் விட்டுப் போகாமல் பதிக்கப்பட்டு, அதற்குரிய வகையில் ஆவன செய்து, தேர்தலை ஒழுங்காக, அரசு, ஒரு சின்ன குற்றச்சாட்டுக்குகூட இடம் இல்லாத அளவுக்கு வாக்காளர் பட்டியல் தயாரித்து, அதன் அடிப்படையில் நடத்துவதுதான் அரசின் எண்ணம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேர்தல் நடைபெறாத சூழ்நிலையில் இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் எடுத்து வரசித்த என்னுடைய பழைய பேச்சிலிருந்து நான் மாறுபடவில்லை. அதிகாரிகளுக்கும், மக்களுக்கும் பாலமாக இருக்கக்கூடிய

[1978 ஜனவரி 9]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லாத சூழ்நிலையில் முறையான, சீரான, செம்மையான, சிறப்பான நிர்வாகம் நடைபெறுவதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்குமென்பதில் எந்தவிதக் கருத்து மாறுபாடில்லை. தனி அதிகாரிகளின் ஆட்சி தொடர வேண்டும், இப்படிப்பட்ட அதிகார வர்க்கமே உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தைத் தன்னுடைய கையில் வைத்துக்கொண்டு நடத்த வேண்டுமென்று அரசு நினைக்கவில்லை. அது உள்ளாட்சித் துறைத் தத்துவத்திற்கே உலை வைக்குமென்பதில் மாறுபட்ட கருத்து நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. தேர்தலை நடத்துவதற்கு முன்னால், அந்த நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்தித் தீர வேண்டும். அரசு ஏதோ ஒரு கட்டத்தில், ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக உள்ளாட்சி நிர்வாகங்களைக் கையகப்படுத்தி இருக்கிறது. அதை மீண்டும் மக்களிடம் ஒப்படைக்கும் போது ஊழல் இல்லாமல் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், அதிகாரிகள் பொறுப்புக்களை ஏற்று, நிர்வாகத்தை நடத்தும்போது, சில தவறுகள் வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். அத்தகைய தவறுகளைக் களைவதற்குரிய முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ளும். தேர்தல் நடப்பதற்கு முன்னால் அப்படிப்பட்ட தவறுகள் இல்லாத அளவுக்கு அரசு நிச்சயம் பார்த்துக்கொள்ளும். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் தெரிவித்ததுபோல், அதிகாரிகள் அத்தனை பேரும் தவறு செய்கிறார்களென்று பொது மறையை வருக்கக்கூடாது. தேர்தல் தேடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் வந்தாலும், சில காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டியவர்கள், சில காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டியவர்கள், சில மக்கள் பணிகளை மேற்கொண்டு அவைகளை முடித்துத் தர வேண்டியவர்கள் அதிகாரிகள்தான். அதிகாரிகளும், மக்கள் பிரதிநிதிகளும் இரு கண்களைப் போல் இருந்து, ஒன்றுபட்டு, காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அந்த வகையிலே தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க முயற்சிக்கிறது.

திரு. முத்தண்ணன் அவர்கள் மதுரை மாநகராட்சியிலே சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், சில தனிப்பட்ட கோபத்தில் அப்படிப்பட்ட மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தச் சட்டத்தில், எந்ததாக, எந்தக் கோபத்தின் அடிப்படையிலே மாறுதல்களைச் செய்கிறார்களென்பதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க ஆவன செய்யப்படும். இந்த நேரத்தில் ஒன்றைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தனிப்பட்ட விருப்பு, வெறுப்புகளுக்காக உருவாக்கப்படும் சட்டத் திருத்தங்கள் களைப்போக்கில் அழிந்துவிடும். அதற்குப் பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே நடுத்தலைக் கண்ணாட்டத்தோடு, தாசகக் கோல்

400 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 15/1977)

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1978 ஜனவரி 9]

போல இருந்துகொண்டு, அதன் அடிப்படையிலே வகுக்கப்படும் சட்டங்கள் தான் தீர்மானம் நிற்கும். விருப்பு வெறுப்புகளுக்காக உருவாக்கப்படும் சட்டங்கள், மனல் விடுகளைப் போல இடிந்து போகுமென்பதைக் காலம் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில் அவர்கள் அஞ்சத் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், எல்லா ஒன்றியத் தலைவர்களையும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதால் நல்ல பயன் இருக்குமா என்று ஐயப்படுவதாகத் தெரிவித்தார்களென்று கருதுகிறேன். ஏனெனில் உள்ளாட்சித் துறை ஜனநாயகத் தன்மை பெற வேண்டுமென்றால், அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்கத்தான் வேண்டும். எங்கும் தவறுகள் நடக்கத்தான் செய்யும். உள்ளாட்சித் துறைத் தலைவர்கள் ஆகாயத்திலிருந்து வருவதில்லை. பல்வேறு குறைபாடுகள், பல சீனங்கள் உள்ள மக்கள் வாக்களித்துதான் அவர்கள் பிரதிநிதிகள் வருகிறார்கள்.

வரி விதிப்பிலே எந்தெந்த அளவுக்குக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதுபற்றி இங்கே பேசிய இரண்டு, மூன்று உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். முத்தண்ணன் அவர்கள் அதை உதாரணங்களாக விளக்கினார்கள். அதைப்பற்றி மிக ஆழமாக, அழுத்தமாகச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது அரசு. சொத்து வரி, வீடுகளுக்கு வரி நிர்ணயிப்பது போன்றவற்றில் குறைபாடுகள் இல்லாத அளவுக்கு ஒழுங்குபடுத்த என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று அரசு சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு ரச மட்டம் தேவை. எந்த அளவுக்கு மேலே வரி போடக்கூடாது? எந்தெந்த அடிப்படையில் அந்த வரி அமைய வேண்டுமென்பது பற்றிய முறைகளை வகுக்க வேண்டும். அது குறித்து ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கலாமா என்று அரசு நிர்வாக ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறதென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். மாறுதல்கள் செய்வதில் அல்லது வேலைகளுக்கு நியமனங்கள் செய்வதில் எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்க வேண்டுமென்று கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நியமனம் செய்கின்ற உரிமையை உள்ளாட்சி அமைப்புக்களிடமிருந்து பறித்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றியும் அரசு சிந்திக்கிறது. உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அத்தகைய அதிகாரங்களைக் கொடுக்கும் வகையில், எந்தெந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாமென்பதையும் அரசு

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 15/1977)

401

1978 ஜனவரி 9]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

நிர்வாக ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறதென்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அண்ணன் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் தேர்தல்களைத் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டு வந்தது; நீங்கலும் தேர்தல்களைத் தள்ளிப் போடுகிறார்கள்; ஆகவே அவர்கள் செய்ததையே நீங்கலும் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

"திரு தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் தேர்தலைத் தள்ளிப் போடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள், அவர்கள் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது, தேர்தல்களைப் பல்வேறு காரணங்களுக்காக இப்படித்தான் தள்ளிப் போட்டார்கள்" என்று திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அண்ணன் பல முறைகள் தள்ளிப் போட்டதற்குப் பிறகு, தம்பியும் பல முறை தள்ளிப் போடலா மென்று வாதிடுவதாக நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். நியாயமான அடிப்படையில், பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களின் எண்ணங்கள் கருத்துக்களுக்கு வடிவம் கொடுக்கும் முறையில், அரசு இதை மேற்கொண்டிருக்கிறது. தேர்தல்களை மிக விரைவில் நடத்தி, மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தைத் தர வேண்டுமென்பதுதான் அரசின் விருப்பமாகும். அதற்குரிய வகையிலே அரசு செயல்படுகிறதென்பதை இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள உள்ளாட்சி அனுபவமிக்க பெரியோர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அவையிலே முன்மொழிந்துள்ள சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து, நிறைவேற்றிக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1977) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2.

THIRU M. SANKARALINGAM: Mr. Deputy Chairman, move the following amendment:—

"In clause 2 in sub-clause (i) for the words, figures and letters 'within a period of three years from the 30th day of April

GO—72

402 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 15/1977)

[1978 ஜனவரி 9]

1975' the words figures and letters ' within a period of two years and nine months from the 30th day of April 1975 ' shall be substituted "

THIRU V. THANGAPANDIAN: Sir, I second it.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் தன்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: ஆம். வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

" In clause 2 in sub-clause (i) for the words, figures and letters ' within a period of three years from the 30th day of April 1975 ' the words, figures and letters ' within a period of two years and nine months from the 30th day of April 1975 ' shall be substituted "

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 3, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந் தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1978 ஆம் ஆண்டு, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1978 ஆம் ஆண்டு, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) 1978 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1977).

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1978 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப்

@ 413-414 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1978 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 16/1977) 403

1978 ஜனவரி 9]

பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1977) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1978 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 16/1977) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள், 2, 3 ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1978 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1977) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1978 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, நகராட்சி மன்றங்கள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1977).

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, நகராட்சி மன்றங்கள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) திருத்தச்

1978 ஜனவரி 8

(7) தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/1977).

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (அ) (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/1977) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண்-21/1977) ஆய்வித்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்டம் முன் வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்ரு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அலையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.” என்று முன் கொழிகிறேன்.

என்று முன்பொழிகேறன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

@ 417 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு VIII ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1978 ஜனவரி 9]

(8) தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, உள்ளாட்சி மன்றங்களின் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1978)

[1978 ஜனவரி 9]

(பிற்பகல் 7-50)

(9) தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1978)

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 13 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறை வேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

@ 420-426 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு X ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1978 ஜனவரி 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை பத்து மணிக்குக் கூடும்.

(பிற்பகல் 7-52)

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

252. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1716, Rural Development and Local Administration, dated the 17th October 1977 in regard to division of wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women in the Arantangi Municipal Council in Pudukkottai District. [Laid on the table of the House under section 304(d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].

253. Notification issued with G.O. Ms. No. 2681, Revenue, dated the 12th December 1977 in regard to amendments to the Tamil Nadu Urban Land (Ceiling and Regulation) Rules, 1976. [Laid on the table of the House under section 45(3) of the Tamil Nadu Urban Land (Ceiling and Regulation) Act, 1976 (President's Act 34 of 1976)].

254. The Tamil Nadu Government's review on the working of the Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited for the year 1975-76 together with the Eleventh Annual Report and Statement of Accounts. [Laid on the table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

24. Unstarred Questions Nos. 1 to 3 and the answers thereto, along with Statement for Question No. 3.

[1978 ஜனவரி 9]

இணைப்பு I

(331 ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிடாத வினா 3 க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கும்பகோணம், பாபநாசம், மாயவரம், சீர்காழி, நன்னிலம், நாகப்பட்டினம், திருத்துறைப் பூண்டி ஆகிய வட்டங்களில் 1977-ம் ஆண்டு ஜனவரி 1 ஆம் தேதி முதல் ஜூலை 31 ஆம் தேதி முடிய கரும்பு சாகுபடி செய்யப்பட்ட நன்செய், புன்செய் நிலங்கள் எத்தனை ஏக்கர்?

விடை—

	நன்செய்.		புன்செய்.		மொத்தம்
	பயிர் ரத்தூண் (கட்டைப் பயிர்)		பயிர் ரத்தூண் (கட்டைப் பயிர்)		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
		[ஏக்கரில்]			
1. திருத்துறைப் பூண்டி	55	125	4	10	194
2. நாகப்பட்டினம்	117	210	15	22	364
3. கும்பகோணம்	1,720	2,892	90	107	4,809
4. பாபநாசம்	1,387	641	595	275	2,898
5. மாயவரம்	1,069.70	210.49	80	33	1,393.19
6. சீர்காழி	100.05	24	..	..	124.05
7. நன்னிலம்	1,057.98	695.65	15	5	1,773.63

இணைப்பு II

[352 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 15 of 1977.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Act, 1978

1978 ஜனவரி 9]

(2) It shall be deemed to have come into force on the 29th day of October, 1977.

2. *Amendment of section 62-A, Tamil Nadu Act 15 of 1971.*—In section 62-A of the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971).—

(i) in sub-section (1) for the words, figures and letters “within a period of two years and six months from the 30th day of April 1975”, the words, figures and letters “within a period of three years from the 30th day of April 1975” shall be substituted;

(ii) to sub-section (1) as so amended, the following proviso shall be added, namely:—

“Provided that the Government may, by notification, for sufficient cause direct that the period specified in sub-section (1) shall be reduced by such period, not exceeding three months, as may be specified in such notification”.

3. *Repeal.*—The Madurai City Municipal Corporation (Second Amendment) Ordinance, 1977 (Tamil Nadu Ordinance 3 of 1977), is hereby repealed.

இணைப்பு III

[402 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 16 of 1977.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras City Municipal Corporation Act, 1919.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Act, 1978.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 29th day of November, 1977.

2. *Amendment of section 55-B, Tamil Nadu Act IV of 1919.*—In section 55-B of Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919), in sub-section (1).—

(i) for the words “within a period of three years”, the words “within a period of four years” shall be substituted;

[1978 ஜனவரி 9]

(ii) after the proviso, the following proviso shall be added, namely :—

“ Provided further that the State Government may, by notification, for sufficient cause direct that the period specified in sub-section (1) shall be reduced by such period not exceeding six months, as may be specified in such notification. ”

3. *Repeal.*—The Madras City Municipal Corporation (Amendment) Ordinance, 1977 (Tamil Nadu Ordinance 4 of 1977), is hereby repealed.

இணைப்பு IV.

L.A. Bill No. 19 of 1977.

(As passed by the Assembly.)

[404 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (3)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

A Bill further to amend the Tamil Nadu Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Act, 1976.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Act, 1978.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 26th day of December, 1977.

2. *Amendment of section 4, President's Act 28 of 1976.*—In clause (a) of sub-section (3) of section 4 of the Tamil Nadu Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Act, 1976 (President's Act 28 of 1976).—

(i) for the words “ for a period of one year and six months ”, the words “ for a period of two years and three months ” shall be substituted;

(ii) in the first proviso, for the words “ the said period of one year and six months ”, the words “ the said period of two years and three months ” shall be substituted.

3. *Repeal.*—The Tamil Nadu Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Second Amendment Ordinance, 1977 (Tamil Nadu Ordinance 6 of 1977), is hereby repealed.

1978 ஜனவரி 9]

இணைப்பு V

[405 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (4)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L. A. BILL No. 20 OF 1977.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Act, 1975.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Amendment Act, 1978.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 26th day of December, 1977.

2. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act 39 of 1975.*—In clause (a) of sub-section (3) of section 3 of the Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Act, 1975 (Tamil Nadu Act 39 of 1975), for the words “ for a period of two years and six months ”, the words “ for a period of three years and three months ” shall be substituted.

3. *Repeal.*—The Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Second Amendment Ordinance, 1977 (Tamil Nadu Ordinance 7 of 1977), is hereby repealed.

இணைப்பு VI .

[406 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (5)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L. A. BILL No. 17 OF 1977.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Tamil Nadu Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officers) Act, 1977.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Act, 1978.

[1978 ஜனவரி 9]

2. *Amendment of section 4, President's Act 5 of 1977.*—In clause (a) of sub-section (3) of section 4 of the Tamil Nadu Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officers) Act, 1977 (President's Act 5 of 1977):—

(i) for the expression “six months on and from the 1st day of February 1977 or for such further period not exceeding six months as the State Government may, by notification, specify”, the expression “one year and nine months on and from the 1st day of February, 1977” shall be substituted;

(ii) after the proviso, the following proviso shall be added, namely:—

“Provided further that the State Government may, by notification, for sufficient cause direct that the term of office of the Special Officer of all or any of the Panchayat Union Councils be reduced by such period not exceeding three months as may be specified in such notification.”.

இணைப்பு VII.

[407 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6(6)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 18 of 1977.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Panchayats (Extension of Term of Office) Act, 1976.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Panchayats (Extension of Term of Office) Amendment Act, 1978.

2. *Amendment of section 2, President's Act 32 of 1976.*—In section 2 of the Tamil Nadu Panchayats (Extension of Term of Office) Act, 1976 (President's Act 32 of 1978) for the expression “1st day of February, 1978”, the expression “1st day of November, 1978” shall be substituted.

1978 ஜனவரி 9]

இணைப்பு VIII.

[408 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6(7)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 21 of 1977.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Act, 1978.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 155, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In the proviso to clause (b) of sub-section (1) of section 155 of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958), for the words “six months”, the words “one year and three months” shall be substituted.

இணைப்பு IX

[409 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6(8)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 3 of 1978.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Local Authorities' Laws.
BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Local Authorities' Laws (Amendment) Act, 1978.

(2) It shall come into force at once.

2. *Amendment of sections 52 and 53, Tamil Nadu Act IV of 1919.*—In the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919)—

(i) in section 52,—

(a) after sub-section (1), the following sub-section shall be inserted, namely:—

“(1-A) A person convicted of an offence punishable under the Protection of Civil Rights Act, 1955 (Central Act 22 of 1955), shall be disqualified for election or co-option as a councillor for a period of five years from the date of such conviction;”

[1978 ஜனவரி 9]

(b) in sub-section (3), for the expressions "sub-section (1)" and "such sentence", the expressions "sub-section (1) or sub-section (1-A)" and "such conviction or sentence" shall respectively be substituted;

(ii) in section 53,—

(a) in sub-section (1), after clause (a), the following clause shall be inserted, namely:—

"(aa) is convicted of an offence punishable under the Protection of Civil Rights Act, 1955 (Central Act 22 of 1955);";

(b) in sub-section (2), for the expressions "clause (a) of sub-section (1)" and "such sentence", the expressions "clause (a), or clause (aa) of sub-section (1)" and "such conviction or sentence" shall respectively be substituted;

(c) in sub-section (3), for the expressions "clause (a) or" and "sentence or order" and "sentence", the expressions "clause (a), clause (aa) or" and "conviction, sentence or order" and "conviction or sentence" shall respectively be substituted

3. *Amendment of sections 49 and 50, Tamil Nadu Act V of 1920.*—In the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920),—

(i) in section 49,—

(a) after sub-section (1), the following sub-section shall be inserted, namely:—

"(1-A) A person convicted of an offence punishable under the Protection of Civil Rights Act, 1955 (Central Act 22 of 1955), shall be disqualified for election as a councillor for a period of five years from the date of such conviction;";

(b) in sub-section (3), for the expressions "sub-section (1)" and "such sentence", the expressions "sub-section (1) or sub-section (1-A)" and "such conviction or sentence" shall respectively be substituted;

(ii) in section 50,—

(a) in sub-section (1), after clause (a), the following clause shall be inserted, namely:—

"(aa) is convicted of an offence punishable under the Protection of Civil Rights Act, 1955 (Central Act 22 of 1955);";

(b) in sub-section (2), for the expressions "clause (a) of sub-section (1)" and "such sentence", the expressions "clause (a) or clause (aa) of sub-section (1)" and "such conviction or sentence" shall respectively be substituted;

1978 ஜனவரி 9]

(c) in sub-section (3), for the expression "clause (a) of sub-section (1)", "sentence or order" and "sentence", the expressions "clause (a) or clause (aa) of sub-section (1)" "conviction, sentence or order" and "conviction or sentence" shall respectively be substituted.

4. *Amendment of sections 25, 26 and 27, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958),—

(i) in section 25, after sub-section (1), the following sub-section shall be inserted, namely:—

"(1-A) A person convicted of an offence punishable under the Protection of Civil Rights Act, 1955 (Central Act 22 of 1955), shall be disqualified for election as a member for a period of five years from the date of such conviction;";

expression "or clause (a) or clause (aa) of section 26" shall be substituted;

(ii) in section 26, after clause (a), the following clause shall be inserted, namely:—

"(aa) is convicted of an offence punishable under the Protection of Civil Rights Act, 1955 (Central Act 22 of 1955);";

(a) for the expression "or clause (a) of section 26," the

(iii) in section 27, in sub-section (1),—

(b) for the expression "sentence", the expression "conviction or sentence" shall be substituted.

5. *Amendment of sections 56 and 57, Tamil Nadu Act 15 of 1971.*—In the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971),—

(i) in section 56,—

(a) after sub-section (1), the following sub-section shall be inserted, namely:—

"(1-A) A person convicted of an offence punishable under the Protection of Civil Rights Act, 1955 (Central Act 22 of 1955), shall be disqualified for election or co-option as a councillor for a period of five years from the date of such conviction;";

(b) in sub-section (3), for the expressions "sub-section (1)" and "such sentence", the expressions "sub-section (1) or sub-section (1-A)" and "such conviction or sentence" shall respectively be substituted;

[1978 ஜனவரி 9]

(ii) in section 57,—

(a) in sub-section (1), after clause (a), the following clause shall be inserted, namely:—

“(aa) is convicted of an offence punishable under the Protection of Civil Rights Act, 1955 (Central Act 22 of 1955);”;

(b) in sub-section (2), for the expressions “clause (a) of sub-section (1)” and “such sentence”, the expressions “clause or clause (aa) of sub-section (1)” and “such conviction or sentence” shall respectively be substituted;

(c) in sub-section (3), for the expressions “clause (a) or”, “sentence or order” and “sentence”, the expressions “clause (a), clause (aa) or”, “conviction, sentence or order”, and “conviction or sentence” shall respectively be substituted.

இணைப்பு X

[410 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (9)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 4 of 1978.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment) Act, 1978.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 12, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 12 of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(1) in sub-section (1), clause (i) shall be relettered as clause (i-A) and before the said clause as so relettered, the following shall be inserted, namely:—

“(i) the chairman;”;

(2) in sub-section (3), in the proviso, the words “chairman or” shall be omitted.

[1978 ஜனவரி 9]

3. *Substitution of new section for section 22, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—For section 22 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

“22. *Qualification of candidates.*—No person shall be qualified for election as—

(a) a member or president of a panchayat unless his name appears on the electoral roll for the panchayat; or

(b) chairman of a panchayat union council unless his name appears on the electoral roll for any one of the panchayats or townships comprised in that panchayat union.”.

4. *Amendment of section 32-A, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 32-A of the principal Act, the words “chairman or” shall be omitted.

5. *Substitution of new sections for section 36, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—For section 36 of the principal Act, the following sections shall be substituted, namely:—

“36. *Chairman and Vice-Chairman of panchayat union council.*—There shall be a chairman and a vice-chairman for every panchayat union council.

36-A. *Election of chairman.*—(1) (a) The chairman shall be elected by the persons in a panchayat union whose names appear in the electoral roll for any one of the panchayat or township comprised in that panchayat union, from among themselves in accordance with such procedure as may be prescribed.

(b) If at an ordinary or casual election no chairman is elected, a fresh election shall be held:

Provided that a person who stands for election either as president or member of a panchayat shall not be eligible to stand for election as chairman:

Provided further that a person who stands for election as chairman shall not be eligible to stand for election either as president or as a member of a panchayat:

Provided also that no person who is—

(i) a member or president of a panchayat, or

(ii) a member or chairman of a township committee, shall be eligible to stand for election as chairman;

[1978 ஜனவரி 9]

Provided also that where all the members and the president of a single panchayat become the members of the panchayat union council under clause (ii) of sub-section (2) of section 12, the chairman of that panchayat union council shall be elected in accordance with the provisions of this sub-section :

Provided also that where the members of a single township committee become the members of the panchayat union council under clause (ii) of sub-section (2) of section 12, the chairman of the township committee shall be the chairman of that panchayat union council.

(2) The election of the chairman may be held ordinarily at the same time and in the same places in a panchayat union as the ordinary elections of the members of all the panchayats and townships comprised in that panchayat union.

(3) The term of office of the chairman who is elected at an ordinary election shall, save as otherwise expressly provided in, or may be prescribed under this Act, be five years beginning at noon on the day on which the vacancy occurs :

Provided that the Government may, by notification, for sufficient cause which shall be stated therein, direct that the term of office of the chairman of any panchayat union council or of the chairman of all the panchayat union councils be extended or reduced by such period not exceeding one year as may be specified in the notification.

(4) Any casual vacancy in the office of the chairman shall be filled by a fresh election and a person elected as chairman in any such vacancy shall enter upon office forthwith and hold office only so long as the person in whose place he is elected would have been entitled to hold office, if the vacancy had not occurred.

(5) Unless the Government otherwise direct, no casual vacancy in the office of the chairman shall be filled within six months before the date on which the ordinary election of the chairman under sub-section (1) is due.

(6) The provisions of sections 23 to 27 (both inclusive), 27-A and 28 shall, as far as may be, apply in relation to the office of the chairman as they apply in relation to the office of an elected member of a panchayat.

1978 ஜனவரி 9]

(7) The chairman shall be an *ex-officio* member of the panchayat union council and shall have all the rights and privileges as that of the other members of the panchayat union council.

(8) The chairman shall—

(a) convene the meetings of the panchayat union council, and
(b) discharge all the duties specifically imposed and exercise all the powers conferred on the chairman by this Act, and the rules made thereunder.

(9) The chairman shall have full access to all the records of the panchayat union council and no official correspondence between the council and the Government shall be conducted except through the chairman. The chairman shall be bound to transmit communications addressed through him by the Commissioner to the Government or by the Government to the Commissioner.

36-B. Election of vice-chairman.—(1) The vice-chairman shall be elected by the panchayat union council from among its members in accordance with such procedure as may be prescribed :

Provided that in the case of a panchayat union council referred to in clause (ii) of sub-section (2) of section 12, where all the members of the council are either members of a single panchayat or members of a single township committee,—

(i) the vice-president of the panchayat shall be the vice-chairman of the panchayat union council;

(ii) a member of the township committee other than the chairman chosen in the prescribed manner shall be the vice-chairman of the panchayat union council.

(2) If at an election held under sub-section (1) no vice-chairman is elected, a fresh election shall be held for electing a vice-chairman.

36-C. Cessation of Office of chairman and vice-chairman.—The chairman and vice-chairman shall cease to hold office as such—

(a) in the case of the chairman, on his becoming disqualified for holding the office or on his removal from office or on the expiry of his term of office or on his otherwise ceasing to be chairman;

(b) in the case of the vice-chairman, on the expiry of his term of office as a member of the panchayat union council or on his otherwise ceasing to be a member of the panchayat union council."

[1978 ஜனவரி 9]

6. *Amendment of section 37, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*

—In sub-section (2) of section 37 of the principal Act, the words “Revenue Divisional Officer shall, after giving notice of not less than seven clear days to the members convene a meeting for the election of a chairman shall be omitted.

7. *Amendment of section 149, Tamil Nadu Act XXXV of 1958*

—In section 149 of the principal Act, after sub-section (3), the following sub-section shall be added, namely:—

“(4) If on a representation in writing made by the chairman, the Government are satisfied that due to the non-co-operation of the members with the chairman, the panchayat union council is not able to function, the Government may, by notification, authorise the chairman to perform, subject to the control of the Government or any officer authorised by the Government in his behalf, such of the duties imposed upon the panchayat union council by law and for such period not exceeding six months as may be specified in such notification. During the period for which the chairman is so authorised, there shall be no meeting of the panchayat union Council.”

8. *Amendment of section 151, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*

—In section 151 of the principal Act,—

(1) in the marginal heading, the words “or vice-chairman” shall be omitted;

(2) for sub-section (1), the following sub-section shall be substituted, namely:—

(1) If the Government,—

(a) of their own motion, or

(b) on a representation in writing signed by not less than two-thirds of the strength of the panchayat union council containing a statement of charges against the chairman and presented in person to any officer appointed by the Government in this behalf by any two of the members of the panchayat union council, are satisfied that the chairman wilfully omits or refuses to carry out or disobeys the provisions of this Act, or any rules, by-laws, regulations or lawful orders issued thereunder or abuses the powers vested in him, the Government shall, by notice in writing, require the chairman to offer within a specified date, his explanation with respect to his acts of omission or commission mentioned in the notice.”;

[1978 ஜனவரி 9]

(3) in sub-section (2),—

(i) the words “or vice-chairman” occurring in two places, shall be omitted;

(ii) after the words “from office” occurring at the end, the words “for ascertaining the views of the panchayat union council” shall be inserted;

(4) in sub-section (3), the words “or vice-chairman” shall be omitted;

(5) in sub-section (4), the words “or vice-chairman” shall be omitted;

(6) in sub-section (7), the words “or the vice-chairman” shall be omitted;

(7) in sub-section (8), the words “or the vice-chairman, as the case may be,” shall be omitted.

(8) for sub-sections (11) and (12), the following sub-sections shall be substituted, namely:—

“(11) The views of the panchayat union council shall be duly recorded in the minutes of the meeting and copy of the minutes shall forthwith on the termination of the meeting be forwarded by the Revenue Divisional Officer to the Government.

(12) The Government may, after considering the views of the panchayat union council in this regard, in their discretion either remove the chairman from office by notification with effect from a date to be specified therein or drop further action.”;

(9) in sub-section (13), the words “or vice-chairman” occurring in two places shall be omitted.

9. *Insertion of new section 151-A, in Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—After section 151 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

“151-A. *Removal of vice-chairman.*—(1) If, in the opinion of the Government, the vice-chairman wilfully omits or refuses to carry out or disobeys any provisions of this Act, or any rules, by-laws, regulations or lawful orders issued thereunder or abuses any power vested in him, the Government shall, by notice in writing, require the vice-chairman to offer within a specified date, his explanation with respect to his acts of omission or commission mentioned in the notice.

[1978 ஜனவரி 9]

(2) The provisions of sub-sections (2) to (13) (both inclusive) of section 151 shall, as far as may be, apply in relation to the removal of the chairman by the Government on their own motion."

10. Amendment of section 153, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.—In section 153 of the principal Act,—

(1) in the marginal heading, the words "chairman or" shall be omitted;

(2) in sub-section (1), the words "chairman or" shall be omitted;

(3) in sub-section (2), the words "the chairman or" and "as the case may be" shall be omitted;

(4) in sub-section (3), the words "chairman or" occurring in three places shall be omitted;

(5) in sub-section (9), the words "chairman or" shall be omitted;

(6) in sub-section (13), the words "chairman or" and "as the case may be" shall be omitted;

(7) in sub-section (14), the words "chairman or" shall be omitted;

(8) in sub-section (15), the words "chairman or" and "as the case may be" shall be omitted.

11. Amendment of section 154, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.—In section 154 of the principal Act, in sub-section (7) and in sub-section (8), the words "chairman or" and "chairman" wherever they occur, shall be omitted.

12. Amendment of section 155, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.—In section 155 of the principal Act, in sub-section (5), for the words "The members of a reconstituted panchayat union council", the words "The members as well as the chairman and vice-chairman of a reconstituted panchayat union council" shall be substituted.

13. Amendment of section 188-A, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.—In section 188-A of the principal Act, sub-section (1) shall be omitted.

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

செவ்வாய்க்கிழமை, 1978 ஜனவரி 10.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10.00 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ. சிவசுரானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. அலுவல் வரிசையில் மாறுதல்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

("இன்றைய வினாக்களையும் நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ள கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தையும், ஒத்திவைப்புத் தீர்மான முன்னறிவிப்புகளையும் மாலையில் நடைபெறும் கூட்டத்தின்போது முதலில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்")

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"இன்றைய வினாக்களையும், நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ள கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தையும், ஒத்திவைப்புத் தீர்மான முன்னறிவிப்புகளையும் மாலையில் நடைபெறும் கூட்டத்தின்போது முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்"

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தனி உறுப்பினர் தீர்மானங்கள்.

(1) அத்தியாவசிய பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பது குறித்து—தொடர்ச்சி.

* திரு. ஆர். சக்திமோகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தின்மீது இந்திய தேசிய பார்வர்ட் பினாக் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். விலைவாசி உயர்வுப் பிரச்சினை என்பது நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை, அதிலும் குறிப்பாகச் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, ஒரு

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்] [1978 ஜனவரி 10]

சாகவதமான சாபத்திபமாகவே மாறிவிட்டதைப் பார்க்கிறோம். நம் நாட்டில் அதோ ஒரு அவசியத்திற்காக, பற்றுக்குறை காரணமாக ஏற்றப்பட்ட விலைகள், பற்றுக்குறையின அவசியம் தீர்ந்த பிறகும்கூட, இறங்கியிருக்கின்றனவா என்றால், எந்தப் பொருளின் விலையும் இறங்கியதாக வரலாறே கிடையாது. நடைமுறையிலும் அப்படிப்பட்ட அனுபவம் கிடையாது.

சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல் வெள்ள காலத்தில், திடீரென்று அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலைகள் தாறுமாறாக ஏறத்தொடங்கி விட்டன. அரிசி விலை ஏறினாலும், அது பிரச்சினைக்குரிய அளவுக்கு ஏறவில்லை. அதைக் கூடத்து, அன்றாடம் சாதாரண மக்கள், ஏழை மக்கள் முதற்கொண்டு அனைவரும் பயன்படுத்துகிற பொருள்களான உப்பு, புளி, மிளகாயிலிருந்து வெங்காயம் வரையில், காய்கறிகள் உட்பட அத்தனை பொருள்களின் விலையும் மிகவும் உயர்ந்துவிட்டது. சாதாரண அல்லது நடுத்தர வகுப்பைச் சார்ந்த மக்கள் அன்றாடம் தங்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு வாங்க முடியாத அளவுக்கு அவற்றின் விலைகளெல்லாம் ஏறியிருக்கின்றன. குறிப்பாக மிளகாய் வத்தல் கிலோ 6½ முதல் 7 ரூபாய்க்கு விற்பனையாகிவிட்டது. இம்மொன்று ரூ. 13½, ரூ. 14 என்ற அளவுக்கு ஏறிவிட்டது. புயல் வெள்ள நிலாணப் பணிகளில் அரசு அக்கறையோடும், இரக்க கபாவத்தோடும் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, வியாபாரிகள் தங்களுடைய கைவரிசையைக் காட்டிவிட்டார்கள். அதனால்தான் கிலோ 7 ரூபாய் விற்பனை மிளகாய் வத்தல் கிலோ ரூ. 13½, ரூ. 14 என்ற அளவுக்கு ஏறியது. 10 பைசாவுக்கு 3 வெங்காயம் தான் கிடைத்தது. வசதி உள்ளவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கி வைத்துக் கொள்வார்கள். வசதியற்றவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருள்களை அவை எந்த அளவுக்கு விலை ஏறினாலும் சரி, கிலோவுக்கு ஒரு ரூபாய் அல்லது இரண்டு ரூபாய்தானே ஏறும், சமாளித்துக்கொள்ளலாம் என்று இருப்பார்கள். இன்றைய நிலையில் அவர்கள் எல்லாம் இன்று எந்தப் பொருளையும் விலை கொடுத்து வாங்க முடியாத அளவுக்கு விலைகள் உயர்ந்து விட்டன.

ஏழைகள் வீட்டில் 2 வெங்காயத்தைப்போட்டு, இரண்டு மிளகாயைக் கிள்ளிப்போட்டு, சாம்பார் வைக்கிற நிலைகூட இன்று கனவாகிவிட்டது. அந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயர்வு மிகக் கடுமையாகப் போய்விட்டது. மதுரையில், மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவர்கள், அங்குள்ள வியாபாரிகளை யெல்லாம் அழைத்து, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விலைவாசியை ஏற்றக்கூடாது, கட்டுப்பாடாக இருந்து மக்களுக்குக் கருணை காட்டவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். அப்போது அங்கே வந்திருந்த

1978 ஜனவரி 10] [திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

வியாபாரிகள் அனைவரும் அவரிடம் உறுதி கொடுத்தார்கள். விலையை அதிகப்படுத்த மாட்டோம் என்றார்கள். இருந்தாலும் உறுதி கொடுத்தபடி, விலையை ஒரு பைசா கூட இறக்கவில்லை. காரணம், அவர்களிடத்திலே தேசிய நோக்கு, பொதுப் புத்தி என்பது அற்றுப்போய்விட்டது. மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் எத்தனையோ நடவடிக்கைகளை எடுத்தாலும், நாட்டில் இருக்கிற வியாபாரிகள் தங்களுடைய அமித லாப நோக்கத்தைக் கொஞ்சம்கூட விட்டுக்கொடுப்பதாக இல்லை. கேட்டால் ஆந்திரத்திலேயிருந்து ரயில் வரவில்லை, அங்கே புயல் விட மிளகாய் வரவில்லை, பருப்பு வரவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் அன்றையதினம்கூட அவர்கள் கேட்கிற விலையைக் கொடுத்தால், எத்தனை 'டன்' வேண்டுமானாலும் இந்த அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைத்தன. எனவே புயல் காரணமாக ரயில் வரவில்லை, அதன் காரணமாகப் பொருள்களின் விலை ஏறியது என்பதும் சரியல்ல. தேவையில்லாமலேயே விலைகள் ஏற்றப்பட்டன. கிலோ ரூபாய் 7க்கு விற்பனை மிளகாய் கிலோ ரூ. 13½ யிலிருந்து ரூ. 14 வரை ஏறியதற்கு எந்த நியாயமுமில்லை. வியாபாரிகள் எத்தகை விலையை ஏற்ற வேண்டும்?

சாதாரணமாக ரூ. 100, ரூ. 400 என்று மாத வருமானம் உள்ளவர்கள், உப்பு, புளி, மிளகாய் போன்ற பொருள்களை மாதாமாதம் எந்த விலை விற்பனையும், வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் உள்ளவர்கள். விலையேற்றம் காரணமாக அவர்களின் வருமானம் ஏறுவதில்லை. கிலோ ரூ. 3 விற்பனை பருப்பு கிலோ ரூ. 6, ரூ. 8 என்று ஏறிவிட்டது. இப்போதுதான் கிலோ ரூபாய் 5க்கு இறங்கியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக மாத வருவாயினரின் வருவாய் எந்தவகையிலும் ஏறுவதில்லை. ஏழை எப்படி 100 கிராம் சீரகம் 4 ரூபாய்க்கு வாங்க முடியும்? கிலோ ரூ. 40க்கு விற்பனை. மிளகாய் வத்தல் ரூ. 14க்கு விற்பனை. பக்களிடத்தில் கருணையே காட்டாமல் விலைகள் ஏற்றப்பட்டன. அரசாங்கத்திடம் பொறுத்தவரையில், பொதுமக்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்தாக வேண்டுமென்று எண்ணி, அரசு உடனே நாடெங்கும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதாகச் சொன்னது. எந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்களுக்கு அது நல்லது என்பதால் இந்தத் திட்டத்தை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

சர்க்கார் நாட்டில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கிறபோது, எந் கெனவே தனியார்கள் வைத்திருக்கிற கடைகள் அனைத்தும் அநியாய விலைக் கடைகளா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. நியாய விலைக் கடைகள் என்று

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்] [1978 ஜனவரி 10]

நாம் வைக்கிறபோது, ஏற்கெனவே இருக்கிற கடைகள் எல்லாம் அநியாய விலைக் கடைகள் என்று அரசாங்கமே ஒப்புக் கொள்கிறமாதிரி இருக்கிறது. அநியாய விலைக் கடைகள்மீது சட்டத்தைக் கடுமையாக்கி சர்க்கார் ஏன் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் கேள்வி. நியாய விலைக் கடைகளை சர்க்கார் திறந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அவைகளைக் கண்காணிக்க ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கிற எடைகள் சரியாக இருப்பதில்லை. எனவே நியாய விலைக் கடைகளைக் கண்காணிக்க தனியாகக் குழுக்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதை வரவேற்கிறேன்; அதே நேரத்தில் தனியார் வைத்திருக்கும் கடைகளை அநியாய விலைக் கடைகள் என்று ஒப்புக்கொள்வதற்கு பதிலாக, கூடியவரையில் சட்டத்தைக் கடுமையாக்கி, அவர்களும் நியாய விலையில் பொருட்களை மக்களுக்கு விற்பனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த, வியாபாரிகளை நாம் இதற்கு மேல் துன்புறுத்த முடியாது; சட்டத்தை இதற்கு மேல் கடுமையாக்க முடியாது என்று ஜனநாயக நோக்கத்தில் அரசாங்கம் இருக்குமானால், நான் ஒருபடி மேலே போய் வாங்கிச் சாப்படுகிறவர்களின் சார்பில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விற்கிற வியாபாரிகளையும், வாங்குகிறவர்களையும் விட்டுவிட்டு, அரசாங்கம் துறவிகளாக ஒதுங்கியிருந்தால்கூட மக்களை விலைகளை ஒரு வழிக்குக் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். அந்த அளவுக்குடாக்களின் பொறுமையைக் குலுக்கும் அளவுக்கு, கொஞ்சம்கூட கருணை இல்லாமல், வியாபாரிகள் விலையை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏற்படுகிற கஷ்டங்கள் அளவுக்கு மீறிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. எனவேதான் இதைக் குறிப்பாக இங்கே குறிப்பிட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். கருணை உள்ள இந்த அரசு, மக்களுக்கு நல்ல புரிய வேண்டும் என்ற உணர்வுள்ள இந்த அரசு வியாபாரிகளிடம் கடுமையாக நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் எந்த வகையிலும் அரசாங்கத்தின் எண்ணத்தை சுட்டெற்ற ஒத்துழைக்கமாட்டார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கார் தரப்பில் “சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன்” என்ற நிறுவனம் இருக்கிறது. அது நெல்லைத் தவிர வேறு எதையும் கொள்முதல் செய்வதில்லை, இந்த வகையில் அது நல்லமுறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது நெல்லைப்பற்றி, அரிசியைப்பற்றி எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. அரிசி கூடியவரையில் எவ்வளவுகூட கிடைக்கிறது. எனவே அந்த “சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன்” மூலமாக எல்லா அத்தியாவசியப் பண்டங்களையும்

1978 ஜனவரி 10] [திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

ஒருமுனையில் கொண்டு வந்து, அந்தப் பொருள்களையெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு மேல் விற்கக்கூடாது என்ற கடுமையான நிபந்தனையை அரசாங்கம் விதிக்க வேண்டும். அதை அசட்டை செய்து, அதிக லாபத்திலேயே நாட்டங் கொண்டு மொத்த வியாபாரிகள் செயல்பட்டால் வழக்குத் தொடருவது என்பது கூடாது. அவர்களைப் பிடிப்பது, அடைப்பது, அபராதம் போடுவது என்பதற்கெல்லாம் யாரும் பயப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களைப் தேசிய உணர்வை நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. சட்டத்தின் நடைமுறையைக் கடுமைப்படுத்தி, அரசாங்க விலையை விட ஒரு பைசா அதிகமாக விற்கவும், தூக்கு தண்டனை என்றே, அபராதத் தொகை விதிப்பது என்றே இல்லாமல், பிற நாடுகள் சிலவற்றில் நடப்பதைப் போல், அவர்களையெல்லாம் அவர்களை மொட்டாடும் முறையில் பத்திரிகைகளில் போட வேண்டும். அவர்களிடம் அரசாங்கம் மிகக் கடுமையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டால் தான், சாதாரண மக்கள் படுகிற அவதியை நிவர்த்தி செய்ய முடியும்.

சர்க்கார் மக்களுக்காக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் மக்களின் பெரும் பாலான தேவைகளை “மைனரிட்டியாக” இருக்கிற மொத்த வியாபாரிகளிடம் ஒப்படைத்துவிட முடியாது. அவர்கள் கையிலே சிக்கியிருக்கிற பொதுமக்கள் இன்றைதினம் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னால் அரிசி மட்டும் கிலோ ரூ. 6, ரூ. 7 என்று கொஞ்ச நான் விற்பது. அந்தச் சமயத்தில்கூட மற்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களைப் பொறுத்தவரை, விலைகள் குறைவாகத்தான் இருந்தன. அதனால் மக்களுக்கு அதிகமான பாதகம் ஏற்படவில்லை. இப்போது அரிசியெல்லாம் குறைந்த விலைக்கு விற்கிறது. மற்ற அத்தனை பண்டங்களும் ஏழை மக்கள் முதல் பணக்காரர்கள் வரை அன்றாடம் உபயோகப்படுத்துகிற பொருள்கள், எந்த வகையிலும் வாங்கியே தீர வேண்டிய உபயோகப் பொருள்கள் அனைத்தின் விலையும் மிகவும் அதிகமாக ஏறிவிட்டது. எனவே அரசாங்கம் இந்த வகையில் வியாபாரிகள் மீது கொஞ்சம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய எண்ணத்தின் எதிரொலியை இந்த அவையிலே பிரதிபலித்திட விரும்புகிறேன். வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு தேசிய உணர்வை ஊட்ட முடியாது. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், இரக்க நோக்கத்தைக் கைவிட முடியாது. பொதுமக்களுக்கு நலன் புரிய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அரசினர் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணங்கள் மக்களுக்குப் பயன்படத்தக்க வகையில் அரசாங்கம் நல்ல நடவடிக்கைகளை

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

[1978 ஜனவரி 10]

மேற்கொள்ள வேண்டும். நியாய விலைக்கடைகளைக் கண்காணிக்க தனிக் குழு அமைத்திட வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு அறிவித்து என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 10-10)

திரு. பி. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது மிக மிக அவசியமானாலும் அதனுடைய உண்மையான நிலை, அதற்கான திறவுகோல் மத்திய அரசிடம் தான் இருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு உலக ரீதியாகச் சொல்லப்படுகிற காரணங்கள் சில உண்டு. நம் நாட்டில் குறிப்பாக பண வீக்கம் இருக்கிறது. அது பொருள் பற்றாக்குறையால் ஏற்படுகிறது. பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த, அவசியப் பண்டங்களின் மொத்த வியாபாரத்தை அரசே மேற்கொண்டு நடத்த வேண்டும். ஏற்கெனவே சில்லரை வியாபாரிகள் இருந்திருக்கிறார்கள். அந்த வியாபாரிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதன் ஒரு விரைவான கொள்கையை அரசு கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மத்திய அரசு நிறைவேற்றவில்லை என்றால், மாநில அரசுக்கு அது சாதகமாகும். இந்த அளவுக்கு முழுமையாக எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பது மத்திய அரசினுடைய பொறுப்புத்தான் என்றாலும், மாநில அரசும் முயற்சிக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே கடைகளில் நிர்ணயித்த விலைப் பட்டியல்கள் தொங்கவிடப் பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் முன்பே எடுத்துச் சொன்னது போல வாங்குகிறபோது அம்மாதிரி சரக்குகள் கிடைப்பதில்லை. அந்த முறையிலே மாநில அரசு முடிந்த வரையில் இந்த நியாயமான விலையில் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டும். முடிந்தால் கண்காணிப்புக் குழு அமைக்க வேண்டும், கண்காணிப்புக்கு வரும் அதிகாரிகள் கவனிக்கவில்லை என்றால், அதில் தவறுகள், குறைபாடுகள் ஏற்பட வழிவகைகள் இருக்கின்றன. அதனால் கடந்த காலத்தில்தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் கண்காணிப்பும் குழு என்று சொல்லும்போது, குறிப்பாக பெரிய நகரங்களில், கிராமப்புறங்களில் சம முக்கியமான, பிரத்தியேகமான கண்காணிப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டால், நன்றாக இருக்கும். மாநிலத்தில் பொருள்களுடைய விலைகள் அனுகூலமாக ஏறுகின்றன என்ற நிலையைக் கண்காணிப்புடன் கவனித்து விலையை நிர்ணயிக்க, தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொண்டு, அமைகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவான சில கருத்துக்களைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்பு

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கிறேன். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று 1950ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரையில் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வந்திருக்கின்றன. விலைவாசிகள் ஒரு நிலையிலே எப்போது இருந்தன என்று பார்ப்போமோமானால், கிட்டத்தட்ட 1950ஆம் ஆண்டில்தான் ஓரளவுக்கு நிலையிலே இருந்திருக்கின்றன. இடையில் உயர்வு ஏற்பட்டு, இப்போதும் ஏற்றம் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலை கடந்த 25 ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. அதைச் செய்ய முடியவில்லை என்பதைக் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும். மாநில அரசும் மத்திய அரசும் கட்டுப்படுத்திவிட்டால் என்று கருதுவது அவ்வளவு சுலபமானதல்ல என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடந்த 25 ஆண்டுகளிலே நாம் கட்டுப்படுத்தியிருக்கலாம். விலை உயர்வுக்குக் காரணம் என்ன? இந்த நாட்டிலே பண வீக்கத்தின் அடிப்படையிலேதான் விலைகள் உயர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கின்றன. விலைவாசி உயர்வு என்று சொல்லும், பண வீக்கம் என்ற கருத்தும் ஒன்றுதான். இந்தப் பண வீக்கத்திற்குக் காரணமாக இருந்தது வியாபாரிகளும் மக்களும் அல்ல. விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் அரசாங்கமேதான் என்று சொல்கிறேன். நம் நாட்டிலே உற்பத்திப் பொருளுக்கு மேலாக ரூபாய் நோட்டுக்களை அடித்ததன் காரணமாக, ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்ததுதான் காரணம். அடித்ததன் காரணமாக, விட்டது. அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்கள் அதிகமாகிவிட்டன. இப்போது அரசாங்கம் எல்லாத் துறைகளிலும் போய், அரசாங்கத் தொழிலை நடக்கின்றன. இப்படி பல்வேறு காரணங்களால் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. வேறு விதங்களிலும் விலைவாசிகள் உயர்ந்தேறிய முறை "டேரிப்", நேரடியாக "இன்கம் டாக்ஸ்" என்று சொல்கின்ற வரி விதிப்பும் ஒரு காரணம். மறைமுக வரி விதிப்பு என்பது நம்முடைய "எக்ஸைஸ்". இது மத்திய அரசு விதிப்பது. சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்பது ஒன்று. இவை இரண்டுமே மறைமுகமான வரிகள். இந்திய நாட்டிலே இன்கம் டாக்ஸ் முடிந்த அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் அரசாங்கம் எக்ஸைஸ், சேல்ஸ் டாக்ஸ் இவைகளையும் உயர்த்தியிருக்கிறது. 45 சதம் விலைவாசிகள் உயர்வு ஏற்பட்டதற்கு அரசாங்கமும் காரணம் என்று சொல்கின்றேன். சேல்ஸ் டாக்ஸை எடுத்துக்கொண்டால், மருந்துகளின் மீது சேல்ஸ் டாக்ஸ் கிட்டத்தட்ட 14 சதம் அதிகமாகியிருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய வரிகளுடைய அமைப்பு, அரசாங்கம் பணத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலை இரண்டுமே விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம். இன்னும் ஒரு காரணம், அரசாங்கம் எடுத்த பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் எல்லாமே தஷ்டத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த தஷ்டமும் சேர்ந்து

C 100-2

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1978 ஜனவரி 10]

நான் சிறு பிராயம் முதற்கொண்டு பார்க்கிறேன். தற்போது விலைவாசி உயர்ந்திருக்கின்ற அளவுக்கு எப்போதும் உயர்ந்ததில்லை. விலைவாசிகள் உயர்ந்துள்ளன என்பது உண்மை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் மட்டும் இப்படி விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிற தென்று யாரும் சொல்ல முடியாது. நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மதிப்பீட்டுக் குழு வட மாநிலங்களுக்கு நிர் போயிருந்தார்கள். நானும் அந்தக் குழுவில் உறுப்பினர் என்ற முறையில் சென்றிருந்தேன். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சில பொருள்களின் விலை நமது மாநிலத்தைவிடக் கூடுதலாக இருப்பதைப் பார்த்தேன். அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அரசாங்கம்தான். பண விக்கம் என்று சொல்லத்தக்க வகையில், தேவை உள்ளபோதெல்லாம் நோட்டை அச்சடிப்பதுதான் விலைவாசி உயர்விற்குக் காரணம். எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. எனக்கு 10 வயது ஆகியிருந்தபோது, இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் ஆரம்பித்தபோது, ஒரு படி அரிசி இரண்டு அணுதான். ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால், 8 படி அரிசி கிடைக்கும். எதோ கனவு உலகத்தில் முதிர்ந்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒரு ரூபாய்க்கு 8 படி அரிசி வாங்கிய காலத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். இன்றைக்குத் தலைகீழாகிவிட்டது. ஒரு படி அரிசி 8 ரூபாய் விற்பனைப் பார்த்தோம். இன்றைக்கு அந்த நிலைமை இல்லை. அதற்கு அரசுக்கு நன்றி சொல்லக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் அரிசி யினுடைய விலை குறைவாக இருந்தாலும், காய்கறிகளின் விலை, மனிகைச் சாமான்களின் விலை இன்றைக்கு, என்றைக்கும் இல்லாத அளவுக்கு வேண்டும். மக்களும் அரசின் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். அரசினர் விலைவாசியைக் குறைவு கொடுக்க எடுக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக அரசினர் வெளியிட்ட கொள்கைக் குறிப்பிலே 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் தமிழகத்தில் துவக்க இருக்கிறோமென்று அறிவித்தார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கக்கூடிய நல்ல திட்டம். அதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தோம். ஆனால் புதிய அரசு பொறுப்பேற்று 6 மாதங்களாகிவிட்டன. இந்த மாதத்தில் துவக்க இருப்பதாகச் சொல்லியிருப்பது, 400 கடைகள்தான். அதுவும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மட்டும் துவக்க இருப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்தப் போக்கைப் பார்க்கும்போது, அரசு அளித்த அறிக்கைப்படி காரியங்கள் நடைபெறுமா, 16,000 கடைகள் திறக்கப்படுமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. 16,000 கடைகளும் ஒரு வருஷத்தில் திறக்கப்படுமா? அல்லது 5 வருடங்களில் திறக்கப்படுமா?

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1978 ஜனவரி 10]

சந்தேகம் ஏற்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அறிவித்தபடி, இந்தக் கடைகளைத் துவக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்து, இந்த வருஷத்திலேயே இந்தக் கடைகளைத் திறந்தால், உண்மையிலேயே விலைவாசிகளைக் குறைக்க பெருமளவுக்கு உதவியதாக அமையும். நியாய விலைக் கடைகளிலே கொடுக்கப்பட்டக்கூடிய பொருள்களை நியாயமான முறையில் கொடுக்க வேண்டும். நான் ஒரே ஒரு தடவை அரசு கொடுக்கும் அரிசியை வாங்கி, சாப்பிட வேண்டுமென்று எண்ணி, நியாய விலைக் கடையிலிருந்து அரிசி வாங்குவாச் செய்து, வீட்டில் சமைக்கச் சொன்னேன். முன்பு சப்பர் அரிசி என்று சொல்லுவார்கள், அதைப்போல இது இருந்தது. சாப்பிடவே அரிசி என்று சொல்லுவார்கள், அதைப்போல இது இருந்தது. நான் மிகவும் வேதனைப் பட்டேன். என் வீட்டுக்கு நெல் வருகிறது; அதைச் சாப்பிடுகிறோம். ஒரே யொரு நாள் அதைச் சாப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று வாங்கிச் சாப்பிட் டேன். நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி மூட்டைகளை அடுக்கி வைத்திருக்கி றார்கள். பஜார் விலையைவிடக் குறைவு. ஆனால் தரமானதாக இல்லை. அதனால் மக்கள் வாங்குவதில்லை. எனவே நியாய விலைக் கடைகளில் கிடைக்கும் பொருள்கள் தரமுள்ளவையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொருள்கள் தரமுள்ளவையாக இருக்க வேண்டுமென்று சமர்ப்பிக்கிறேன். நியாய கடைசியாக அரசிடம் மற்றொரு கோரிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கிறேன். நியாய விலைக் கடைகளில் காய்கறிகள், மனிகைச் சாமான்கள் கிடைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: துணைத் தலைவரவர்களே, அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை பெருமளவிற்கு உயர்ந்து பொது மக்களை மிகவும் பாதித்துள்ளதால், அவற்றின் விலைகளைக் குறைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர் களால் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானத்தின்மீது இந்த அவையிலே இருக்கின்ற பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன பிறகு, அரசின் சார்பிலே என்னுடைய விளக்கத்தை இங்கே தர இருக்கிறேன்.

பொதுவாக உறுப்பினர்களெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, அரிசியினுடைய விலை தவிர, அநேகமாக எல்லா அத்தியாவசியப் பொருள் களின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறதென்பதில் இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. காரணம், நிலைமையை இங்கே ஒத்துக் கொள்வதன் மூலம், அந்த நிலைமைகளைத் திருத்துவதற்கான முயற்சிகளில் இந்த அரசு ஈடுபடுகிறதென்பதை நான் உணர்கிறேன். இன்றைய களுக்குத் தெளிவுபடுத்திட முடியுமென்பதை நான் உணர்கிறேன். இன்றைய தினம் உணவுப் பண்டங்களுடைய உற்பத்தியும், விற்பனையும் தனியார் கையில் இருக்கிறதென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையிலே

438 அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பது குறித்து

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 ஜனவரி 10]

அறிவார்கள். மேலும் மத்தியிலே இருக்கிற அரசாங்கம் அப்போதைக்குப் பொது அறிவிக்கின்ற பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவுகள், ஒருசில நேரங்களில் வியாபார நிலைமைகளை நிர்ணயிக்கின்றன என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அத்தியாவசியப் பண்டங்களுடைய உற்பத்தி எந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அந்த உணவுப் பண்டங்களுடைய விலை குறைந்திருக்கிறதென்பதை அறிந்திருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், பருகா நிலையிலே மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த மாறுபட்ட பருகா நிலையே உற்பத்தியைப் பாதிக்கிறதென்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாகப் புரிந்து வைத்திருப்பார்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

1975-76 ஆம் ஆண்டிலிருந்து உற்பத்தியான 1976-77-ல் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள். இதற்கிடையில் இந்த நிலைமை களைச் சீர்படுத்தலாம் என்று நாம் நம்பிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், தமிழகத்தில் அண்மையில் விரிவான புயலாலும், விடாது பெய்த மழையினாலும், அதனால் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினாலும் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையிலே அறிவார்கள்.

இன்றைய தினம் அரிசி, மற்ற புஞ்சை தானியங்கள், சர்க்கரை, புளி ஆகிய அத்தியாவசியமான பண்டங்கள் ஓரளவுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைக்கின்றன. எண்ணெய் போன்ற பண்டங்களையும் ஓரளவுக்கு நியாயமான முறையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல் துவரம் பருப்பு, மினகாய், காய்கறி போன்றவைகளின் விலைகள் இன்றைய தினம் உயர்ந்திருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே ஏற்றுக்கொள்வதற்குக் கூட வாய்ப்பாடு வாக இருக்கிறேன். அரிசியின் விலை இங்கே குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, அதிலே நிச்சயமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்து இருக்காது என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

அதைப் போல கடலை எண்ணெய் விலை இன்றைக்குக் கூடுதலாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே விலைக்கிற்ற கடலை, மத்திய அரசாங்கம் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட்ட காரணத்தால், வெளி மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்

அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பது குறித்து 439

1978 ஜனவரி 10] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

படுகின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் கடலை எண்ணெய் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தப்படுவதால், இந்தக் கடலை எண்ணெயை குஜராத் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டு வர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், அந்த விலையை குஜராத் மாநிலத்தில் இருக்கிற விகாரைகள்தான் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டிய ஒரு கட்டாய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பற்றாக்குறைக் காலங்களிலே கடலை எண்ணெயின் விலை கூடியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லும்போது, இந்த அவை உறுப்பினர்கள் அதிலே இருக்கிற உண்மைகளை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. இருந்தாலும் வெளிச் சந்தையில் கடலை எண்ணெய் ரூ 7.85-ல் இருந்து 8.80 வரைக்கும் விற்பனைக் கொண்டுவந்த நேரத்தில், இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக, கூட்டுறவுத் துறையிலே நடத்தப்படுகிற கடைகளின் மூலமாகவும், தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் கடைகளின் மூலமாகவும் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 7.50 விற்பனை செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

நல்லெண்ணெயைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகத்தில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அதற்குத் தேவையான என் அதிகமான பட்சம் ஆந்திராவிலிருந்துதான் வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தேங்காய் எண்ணெயைப் பொறுத்த வரையில், அது உடைய உபயோகம் தமிழகத்தில் சுமாராகத்தான் இருக்கிறது. தேங்காய் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இதில், தமிழகம் முழுக்க முழுக்க அண்டை மாநிலமான கேரளாவைத்தான் நம்பியிருக்கிறது. கேரள மாநிலத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற தேங்காய் எண்ணெய் அங்கு என்ன விலைக்கு விற்கப் படுகிறதோ அந்த விலைக்கு வாங்கி வந்து, இங்கே விற்பனை செய்யும்போது, நிச்சயமாக அது கூடுதலாகத்தான் இருக்கும் என்பதில் யாருக்கும் எந்த விதமான ஐயமும் இருக்கத் தேவையில்லை. அந்த அடிப்படையிலே இன்றைய தினம் அக்மார் தேங்காய் எண்ணெய் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 15க்கும் சாதாரணமான தேங்காய் எண்ணெய் ரூபாய் 14.80-க்கும் விற்கப் படுகிறது.

தமிழகத்திலே விற்பனை செய்யப்படுகிற பருப்பு வகைகளும் அதிகமான விலைக்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே விலையேற்றம் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவையிலே ஒத்துக்கொண்டேயாக வேண்டும். இங்கே

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 ஜனவரி 10]

பேசிய முன்லீம் லீக் உறுப்பினர், திரு. வகாப் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், "நான் பல்வேறு மாநிலங்களில் சுற்றுப்பயணம் செய்து வந்தேன். பல்வேறு மாநிலங்களில், இந்த மாநிலத்தில் இருப்பதைவிட விலை அதிகமாக இருக்கிறது" என்ற உண்மையை இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். தமிழகத்திலே பயன்படுத்தப்படுகிற எல்லா வகையான பருப்புகளும் அநேகமாக வட மாநிலங்களிலிருந்தான் கொண்டு வரப் படுகின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். பருப்பு வகைகள் இந்த மாநிலத்திலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. ஆகவேதான் அங்கே இருக்கிற விலைக்கு வாங்கி வந்து, இங்கே விற்பனை செய்கிற நேரத்திலே, பருப்பு விலை அதற்கேற்ற முறையில் இருக்கிறது என்பதை அவை உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையிலே தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள். இப்போது உத்தியோக ரீதியே துவரம் பருப்புக்கான அறுவடை காலம் ஆரம்பமாகியுள்ளது. அது தமிழகத்திற்குக் கடுமான விரைவிலே வானிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொண்டு, அப்படி வந்தால், விலை குறையலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மிளகாய் விலையும் அப்படித்தான் கூடியிருக்கிறது. தமிழகத்தில் பல்வேறு மாவட்டங்களில் மிகையாக விலைசரஸ் இருக்கிறது என்றாலும், அது நமது தேவைக்குப் போதவில்லை. ஆகவே நமக்குத் தேவையான பெரும்பகுதி ஆந்திராவிலிருந்துதான் வரவழைக்கப்படுகிறது. அண்மையில் விசிய புயல் ஆந்திர மாநிலத்தையும் தாக்கியதன் காரணமாக அங்கும் விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு ஆந்திராவிலிருந்து மிகையாக வராத காரணத்தால், இன்றைய தினம் விலை கூடியிருக்கிறது. தனியா விலையும் கிலோ ஒன்றுக்கு 6 முதல் 8 ரூபாய் வரை விற்பனைக் கொண்டிருந்தது. கடந்த ஜனவரி மாதத்தில் இருந்த விலையை விட இப்போது குறைவாக இருக்கிறது. கடந்த ஜனவரி மாதத்தில் ரூ. 9.30 முதல் ரூ. 13 வரைக்கும் விற்பனை ஒரு கிலோ தனியா இப்போது ரூ. 6 முதல் ரூ. 8 வரைக்கும் விற்பனை செய்யப்படுகிறது.

ஆனால் புனியின் விலை 1976 ஜனவரியில் இருந்ததைவிட இப்போது குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். தற்போது கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2.40 முதல் 4.50 வரை விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அதைப்போலவே காய்கறிகளின் விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக எதிர்க்க

1978 ஜனவரி 10] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அந்த நடவடிக்கையையெல்லாம் எடுக்கின்ற முயற்சியில் இந்த அரசாங்கம் இன்றைய தினம் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வதிலே பெருமைப்படுகிறேன், மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பல்வேறு பண்டங்கள் நம்முடைய மாநிலத்திலே பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும், அந்தப் பண்டங்கள்கூட அதிகமான விலையில் விற்கப் படுகின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அப்படி நம் மாநிலத்திலே பெருமளவுக்கு, நமக்குத் தேவையான அளவுக்கு பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும், நியாயமான விலையில் விற்க வேண்டிய அந்தப் பொருள்களை இன்றைய தினம் அதிக விலை வைத்து விற்பதற்குக் காரணம், இம்மாநிலத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படும் அந்தப் பொருள்களை வேற்று நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதுதான். இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிற நமது வியாபாரிகளும், அண்டை மாநிலத்து வியாபாரிகளும், அதிகமான விலையைக் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். இப்படி பொருள்கள் வேற்று நாட்டுக்கு அனுப்புவதன் காரணமாகவும், அதிகமான விலைக்கு வாங்குவதன் காரணமாகவும், நமக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது என்பது மாதிரியல்ல, அப்பொருள்களுக்கு இங்கே தேவை (டிமான்ட்) ஏற்படுகிற காரணத்தாலும், விலைகள் கூடுதலாகி இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இன்றைய தினம் அப்படிப்பட்ட உணவுப் பண்டங்களை தமிழ்நாட்டிலிருந்து வேற்று நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி, அதன் அடிப்படையிலே நம்முடைய கோரிக்கையை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு நமது மாநிலத்திலிருந்து வெங்காயம் போன்ற உணவுப் பண்டங்களை வேற்று நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

அந்த அளவிற்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் இந்த நாட்டிலிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதை மத்திய அரசினுடைய துணையோடு, ஒத்துழைப்போடு தடுத்து நிறுத்தி, ஓரளவு விலையைக் குறைக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, கூட்டுறவுத் துறையின் துணையோடு சேர்ந்து அத்தியாவசியப் பண்டங்களைக் கொள்முதல் செய்து, அவற்றை

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1978 ஜனவரி 10]

விற்பனை செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் அந்த முயற்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்றும் உறுப்பினர்கள் சொல்லும் போது, கூட்டுறவுத் துறை வாயிலாக விற்பனை செய்யும் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் தனியார் விற்கும் விலையை விட கூடுதலாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை வெளியிட்டார்கள். உண்மையிலேயே அதை ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் விற்பனை செய்கிறவர்கள் அறுவடை காலங்களில் during season நேரடியாக உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளிடம் சென்று கொள்முதல் செய்யாமல், விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி வைத்துள்ள வியாபாரிகளிடம்—மொத்த வியாபாரிகளிடம் சென்று வாங்கி வந்து, அவற்றை வெளியே விற்பனை செய்வதால், தனியார் விற்பனை செய்யும் விலைக்குச் சமமாக, சில நேரங்களில் அதைவிடச் சற்றுக் கூடுதலாகவும் இருக்கிறது என்பதை அரசு புரிந்திருப்பதால், இன்றைய தினம் கூட்டுறவுத் துறையின் மொத்த வியாபார நிறுவனங்களுக்குத்—மார்கெட்டிங் சோசைடி போன்ற நிறுவனங்களுக்கு ஒரு கருத்தை அறிவித்துள்ளது. இந்த நாட்டில் விளைகிற அத்தியாவசியப் பண்டங்களை நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்து, அவற்றைச் சேரித்து வைத்து, தேவைப்படுகிற நேரங்களில் குறைந்த விலைக்கு நாட்டு மக்களுக்கு விற்பனை செய்யும் முயற்சியில் அனைத்து ஈடுபட்டுவெண்டுமென்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இன்று அரசு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம், மார்கெட்டிங் சோசைடி போன்ற நிறுவனங்கள் அண்டை மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகின்ற துவரை போன்ற பருப்பு வகைகளை அனைத்து அறுவடையாகும் காலங்களில் சென்று சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் குறைந்த விலையில் வாங்கி, அவற்றை சேரித்து வைப்பதன் மூலம், தேவையான சமயத்தில் நாட்டு மக்களுக்குக் குறைந்த விலைக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்ய வெண்டுமென்று முடிக்கி விடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அண்டை மாநிலங்களில் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் அறுவடை செய்யும் நேரங்களில் நேரடியாக விவசாயிகளிடம் சென்று கொள்முதல் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யும், கொள்முதல் செய்த பண்டங்களை விற்பனை செய்வதற்காக, தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு கொமத்திலும் ஒரு நியாய விலைக் கடை இருக்கவேண்டுமென்ற திட்டம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. எங்கெங்கோ தமிழகத்தில் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவும், நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாகவும் ஏறத்தாழ 1,000 கடைகள் பல்வகை இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கடைகள் அப்போது இவ்வாறு கொமங்களில் நியாய விலைக் கடைகள்

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

ஆரம்பிப்பதன் மூலம் இப்படிக் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அத்தியாவசியப் பண்டங்களை குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்வதற்கான குழந்தையை உருவாக்குவதால் வலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை அச்சிற்கு இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களை மட்டும் இது போன்ற வியாபாரங்களில் வட்டுவாட்டால் அது வலை ஏற்றத்திற்குக் காரணமாகும் என்பதால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் அரசு இப்படிப்பட்ட அத்தியாவசியப் பண்டங்களை விற்பனை செய்வதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கையில்தான் இன்றைய தினம் அரசு வலை உயர்வைக் குறைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, காய்கறிகள் வலை ஏறியிருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்து, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கும் வகையில் பரிட்சார்த்தமாக செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று சென்னையிலுள்ள கூட்டுறவுத் துறைக் கடைகளின் மூலமாக காமதேனு, சிந்தாமணி போன்ற நிறுவனங்கள் மூலமாக ஊட்டி, கொடைக்கானல் போன்ற பகுதியிலிருந்து கூட்டுறவுத் துறை வாயிலாகவே காய்கறிகளை வாங்கிக்கொண்டு வந்து தேவை இருக்கிறவர்களுக்கு வீடு வீடாகக் குறைந்த விலையில், நியாயமான விலையில் கொடுப்பதற்கான திட்டத்தைத் தயாரித்து வருகிறது. வருகிற 14 ஆம் தேதி நமது மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை ஆரம்பித்து வைக்க இருக்கிறார்கள் என்பதையும் உறுப்பினர்கள் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சென்னையில் விறகு வலை ஏறிய நேரத்தில் உடனடியாக வனத் துறை அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு, சென்னையில் குறிப்பாக குடிசைப் பகுதிகளில் விறகு உபயோகிப்போர் எங்கே அதிகமாக இருக்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளில் வனத் துறையும், நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும் இணைந்து விறகுகளைக் கொண்டு வந்து குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பதை அறிந்திருப்பார்கள். வெளிச் சந்தையில் தனியார் விறகை சவுக்கு விறகு வலை குண்டுக்கு ரூ. 10 என்று இருக்கும்போது, நாம் நுகர் பொருள் வணிகக் கழகத்தின் மூலமாக வனத் துறை ஒத்துழைப்போடு விற்பனை செய்யும் விறகின் வலை ரூ. 7-50 வரை இருக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் அதற்கான வலை ஆரம்பிக்கப் பட்டு முடியும் நிலையில் இருக்கிறது. அந்தக் கடைகளும் கூடிய விரைவில் ஆரம்பிக்க இருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்ற உண்மையை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்த அவையில் அச்சிற்கு அறிவுறுத்துவதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை அரசு வாவுகிறது. அதே நேரத்தில் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 ஜனவரி 1]

கிறது என்பதையும் அரசு ஒத்துக்கொள்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த அரசு எடுத்து வருகின்ற முயற்சிகளில் உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாட்டு நிலவரத்தை ஏற்கெனவே அரசு அறிந்து வைத்திருந்தாலும், ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அரசின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்து, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு அரிய பெரிய கருத்துக்களைச் சொல்லிய அவை உறுப்பினர்களுக்கும் அரசின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்து, அரசு எடுக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கு ஒத்துழைப்புத் தருகிற வகையிலும் அவற்றைப் பாராட்டுகிற வகையிலும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை அவர்கள் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டு, அரசு தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரும்பப் பெற விட்டாலும் வற்புறுத்தத் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : "ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்" தலைவர் அவர்களே, சிறு சந்தேகம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. விலை உயர்வு இருக்கிறது என்பதைத் திரும்பப் பல தடவைகளில் பேசி, அதற்குப் பிறகு பற்றாக்குறை இல்லை, உற்பத்திதான் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது, அதனால்தான் விலை ஒன்றுக்கு பத்து மடங்கு ஏறுகிறது என்று அவர்கள் கடலை, துவரை, உளுந்து போன்ற பருப்பு வகைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதில் உங்கள் சந்தேகம் என்ன என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : அவற்றை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற திட்டத்தை ஏற்கெனவே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பணம் ஒதுக்கினார்களோ இல்லையோ தெரியாது. கடைகள் வைப்பதைவிட பருப்பு வகைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்குத் திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதை இந்த அவையில் சொல்வார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : உறுப்பினர் திரு. ராஜகோபால் அவர்கள் இங்கே ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டம் அரசிடம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு

1978 ஜனவரி 10] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

முன்பே கேள்வி நேரத்தில் சொன்னேன். உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டத்தைப்பற்றி அரசு ஆலோசித்து வருகிறது என்று பதிலில் அன்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுப் பேசியபோது, நாட்டில் நடக்கிற நடப்பை எங்களைப் போன்றே அவர்களும் புரிந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் தீர்மானத்தை அவர்கள் எதிர்த்துப் பேசவில்லை. ஆனால் அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை ஏறாமல் இருப்பதற்காகவும், கட்டுப்படுத்துவதற்காகவும் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். கட்டுப்படுத்துவதற்காகவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம் என்று சொன்னால், இப்படி இன்னின்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம் என்று சொன்னால், இப்போது இருக்கிற புதிய திட்டத்தையும் கருதி, கொடுத்திருக்கிற தீர்மானத்தையும் ஆலோசிக்கலாம். அதைப்பற்றி அவர்கள் முடிந்தால், தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இதற்காகத்தான் இரண்டு உதாரணங்களைச் சொன்னேன். காய்கறிகளுடைய விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன என்றவுடனே கூட்டுறவுத் துறையில் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று, காய்கறிகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற இடங்களான ஊட்டி, கோடைக்கானல் போன்ற பகுதிகளிலிருந்து அவைகளைக் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமே தருவித்து, தனியாரிடம் ஒப்படைக்காமல், கூட்டுறவுத் துறையிலேயே குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு, கூட்டுறவுத் துறையில் காய்கறிகளை விற்பனை செய்யும் திட்டம் வரும் 14-ஆம் தேதி துவக்கப்பட இருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

அதே போல விறகு விலை ஏறியிருக்கிறது என்றார்கள். சாதாரண மக்கள், சாமான்ய மக்கள் பயன்படுத்துவது விறகு. அவர்கள் 'காஸ் அல்லது ஸ்டீல்' பயன்படுத்துவதில்லை. எனவே சென்னையிலே விறகு விலை மிகவும் உயர்ந்து விட்டது என்று அறிந்தவுடனே, வனத் துறை அதிகாரிகளை அழைத்து, தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் அதிகாரிகளையும் அழைத்துப் பேசி, விறகு விற்பனை தனியாரிடம் சிக்கியிருப்பதால், அந்த வியாபாரிகள் கூடுதலாக விற்கிற நிலையைத் தடுப்பதற்காக வனத் துறையின் காகுளில் வெட்டப்படும் சவுக்கு போன்ற விறகுகளை சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து அவைகளையும் தனியாரிடம் ஒப்படைக்காமல் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள்

[திரு. க. உரோ. எட்மன்ட்] [1978 ஜனவரி 10]

வாணிபக் கழகத்திடம் ஒப்படைத்து குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்ய ஆலோசனை செய்து, அந்தத் திட்டமும் நிறைவேற இருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொன்னேன்.

அதேபோல துவரம் பருப்பைப் பொறுத்தவரையில், பருப்பு வகைகள் வடமாநிலங்களில்தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அங்கு விலைகள் அதிகமாக இருந்தாலும், அங்கு வாங்குகிற வியாபாரிகள் அதற்கு மேலும் கூடுதலான வர்ப்பை வைத்து விற்பதால், அதனையும் தமிழ் நாடு துகர்பொருள் வாரியப் கழகத்தின் மூலமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மாநிலங்களிலிருந்து உத்தரவிடாகக் கொள்முதல் செய்து இங்கே கொண்டு வந்து நியாய விலையில் பொதுமக்களுக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நான் சொன்ன இரண்டு விஷயங்களும் விலையைக் கட்டுப்படுத்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற திட்டம்தானே தவிர வேறல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி: அமைச்சர் அவர்கள் காய்கறிகள், விறகு பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளைத் தவிர்த்த மற்ற எல்லா அத்தியாவசியமான பொருள்களையும் கட்டுறவுத் துறை அல்லது தமிழ் நாடு துகர்பொருள் வாரியப் கழகத்தின் மூலம் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த காலத்தில் அத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு அவைகளெல்லாம், 'என்னைப் பொறுத்தவரையில், தோற்றுப்போய்விட்டன. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளால் விலைவாசி இறங்கவில்லை. எனவே அதைப்போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது என்பது நம்மிக்கே அளிப்பதாக இல்லை. உற்பத்தியைப் பெருக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்? ஏனென்றால் சிறந்த முறையில், புதிய நவீன முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசு ஏதேனும் திட்டம் வைத்திருக்கிறதா என்பதுதான் பிரச்சனை.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மன்ட் : இதே கேள்வி இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாக இந்த அவையிலே எழுப்பப்பட்டு நான் பதிலளித்திருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். துவரம் பருப்பு போன்றவைகளை தமிழகத்தில் உற்பத்தி செய்வதற்கான மண் வளம் இருக்கிறதா, அதற்கான சிதோஷ்ண நிலை, மற்ற சாதியக்கூறுகள் இருக்கின்றனவா என்று பரிசீலித்து, முடிவெடுத்த பின்னால்தான், அந்த முயற்சியில் ஈடுபட முடியும் என்று நான் ஏற்கனவே உறுப்பினர் கேட்ட கேள்வி ஒன்றிற்கு பதிலளிக்கும் முறையில்

[திரு. க. உரோ. எட்மன்ட்] [1978 ஜனவரி 10]

கூறியிருக்கிறேன். எனவே இதைப் பற்றியும் அரசாங்கம் இன்றைக்குத் தீவிரமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது நடந்த விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கிற முறையில் அரசு எடுத்துவருகிற நடவடிக்கைகளைப்பற்றிச் சொல்லி, அவரின்மூலம் அரசு எடுத்தவகைகள் பொருள்களின் விலைவாசியைக் குறைக்கும் என்று நம்பி, நடவடிக்கைகள் பொருள்களின் விலைவாசியைக் குறைக்கும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுவிட்டோம் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். தீர்மானத்தைப் பற்றிய விளக்க உரை தருகிறபோது, அமைச்சர் அவர்கள் இன்றையதினம் அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். விலைவாசியை உயர்ந்திருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். விலைவாசியை உயர்ந்திருக்கிறபோது, அவைகளைத் தடுத்து நிறுத்த ஆக்ட்யூவான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டு, அவ்வாறு அரசுத் தற்போது எடுத்து வருகிற சில நடவடிக்கைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் ஏற்புறுத்துவது ஒன்று தான். விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்கிறபோது, சாதாரண ஒரு மனிதன் பொறுமை இழக்கிற நிலைக்கு வந்துவிட்டான் என்பதை நாம் பற்றி விட விடக்கூடாது. விலைவாசிகளைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற ஆண்டை விட இப்போது குறைந்திருக்கிறது; அவ்வளவு கொஞ்சம்தான் கூடி இருக்கின்றது என்றெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனால் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த விலைவாசிகளையும் இப்போது இருக்கிற விலைவாசிகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது, அதோடு தனி நபர் வருமானத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, எந்த சதவீதத்தில் தனிநபர் வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறதோ அதற்கு இணக்கமாக இல்லாமல், ஒருங்கிணைப்பு முறையில் இல்லாமல், அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைகள் பொருளளவுக்கு அதிகமாக ஏறிக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். நான் பேசுகிறபோது, தலைவர் அவர்கள் அடிக்கடி மனியை அடித்து விசைவில் என் பேச்சை முடிக்கச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இப்போது நெடுநேரமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எற்கெனவே பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். இருந்தும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார். ஒருதடவை கூட மணி அடிக்கவே இல்லையே . . .

[1978 ஜனவரி 10]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முதலில் நீங்கள் முறை என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : முறை என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவாக 'சுக்வலாக' இருக்க வேண்டும் என்று தான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முறையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். கேட்டால்தான் புரியும். தனிநபர் தீர்மானம் மற்ற அரசாங்கத் தீர்மானங்களைப் போன்றதல்ல. தனிநபர் தீர்மானத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கொடுத்த பிறகும், தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த உறுப்பினர் திரும்பவும் பதில் சொல்ல வேண்டும். அந்த முறையில்தான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பதிலளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் ஒன்றும் விளக்கம் கேட்கவில்லை; வினாவும் எழுப்பவில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜகோபால் அவர்கள் மீது நான் வருத்தப்படவில்லை. காரணம் அவருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தவர்கள் சரியாகச் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை என்பதை மட்டும் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். இது சாதாரணமாக எல்லாக் காலங்களிலும் சொல்லப்படுகிற, அல்லது மேற்கொள்ளப்படுகிற நடவடிக்கைகள் தானே தவிர, ஏறியிருக்கிற விலைவாசிகளின் போக்கையும் அவைகளைத் தடுத்த நிறுத்த வேண்டிய அவசியத்தையும் பிரதிபலிப்பனவாக இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காரணம், தார்மிக ரீதியாக முன்னால் இருந்த ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் போதுமானவைகளாக இல்லை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டன. இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, என்னைப் பொறுத்த வரையில், விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த இரண்டு வழிகள்தான் உண்டு என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒன்று உற்பத்தியைப் பெருக்குவது. உற்பத்தி செய்ய முடியாதென்றால், பொருள்களை வெளிமாநிலங்களிலிருந்து அவைகள் அறுவடையாகிறபோது, வாங்கி வந்து இங்கே விநியோகம் செய்வது. இன்னொன்று பொதுவிநியோக முறையைச் சீராக்குவது. அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுறுத்தினார்கள். தட்பவெப்ப நிலைமைக்கு ஏற்ப ஆராய இருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைப் பொறுத்த வரையில், அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

சென்னையில் காய்கறிகளின் விலை மிக அதிகமாக ஏறியிருக்கின்றது. அதற்காக வரும் 14-ஆம் தேதி, 15-ஆம் தேதியன்று கட்டுறவு முறையில் கடைகளைத் திறக்க இருப்பதாகவும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தைத் துவக்க இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். காய்கறிகளை அவைகள் உற்பத்தியாகும் ஊட்டி, கொடைக்கானல் போன்ற இடங்களிலிருந்தே கொண்டுவந்து விநியோகிக்க இருப்பதைப்பற்றி விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை நகரத்தைச் சுற்றி நிறைய காலி இடங்கள் இருக்கின்றன. அதோடு சென்னை நகரிலேயே பல்வேறு இடங்களில் காலி இடங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. தேருக்கள்தோறும் நிறைய காலி இடங்கள் இருக்கின்றன. இங்கே குடியிருப்பவர்கள் எல்லாம் ஏதோ சுகவாசஸ்தலங்களில் இருப்பதைப் போல, சுற்றி நிறைய காலி இடங்களை வைத்துக்கொண்டு டினில் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அப்படி காலி இடங்களை வைத்திருப்பவர்களிடம் சென்று, அல்லது இரண்டு தேருக்கள், 3 தேருக்கள்தோறும் அவை ஒன்று சேர்த்து ஒரு அக்ரிகல்சுரல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் ஒருவரைப் போட்டு, காலி இடங்களில் காய்கறிகளைப் பயிரிட விதைகளை விநியோகிக்கச் சொல்லி, காலி இடங்களில் கட்டாயமாக காய்கறிகளைப் பயிரிடும்படி அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யலாம். இனிமேல் சென்னை நகரில் அழகுத் தோட்டங்கள் வைக்க இடமில்லை, காய்கறிகள் தான் பயிரிட வேண்டும்; தோட்டங்கள் வைக்க இடமில்லை, காய்கறிகள் தான் பயிரிட வேண்டும்; அவ்வாறு அழகுத் தோட்டங்கள் வைத்தால், மாநகராட்சிக்கு அதிகமாக வரி செலுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு விதி முறையைக் கொண்டு வந்தாவது சென்னைக்கு உள்ளேயும், அதைச் சுற்றியிருக்கிற சுற்றுப்புறங்களிலும் காய்கறிகளைப் பயிரிட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இத்தகைய முயற்சிகளில் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். காலி, கொடைக்கானல் போன்ற பகுதிகளிலிருந்து காய்கறிகளைக் கொண்டு ஊட்டி, கொடைக்கானல் போன்ற பகுதிகளிலிருந்து காய்கறிகளைத் தேவை வருவது மட்டும் போதாது. சில சமயங்களில் அங்கேயே காய்கறிகள் தேவை வருவது மட்டும் போதாது. சில சமயங்களில் அங்கேயே காய்கறிகள் தேவை வருவது மட்டும் போதாது. சில சமயங்களில் அங்கேயே காய்கறிகள் தேவை வருவது மட்டும் போதாது. சில சமயங்களில் அங்கேயே காய்கறிகள் தேவை வருவது மட்டும் போதாது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சென்னை நகரில் அழகுக்காக பூஞ்செடிகளை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக, விடுகளில் உள்ள காலி இடங்கள்தோறும் காய்கறிகளைப் பயிரிட சட்டம் மூலமாகக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறினார்கள். இந்த யோசனை நன்றாகத்தான் இருக்கிறது—தயிரிட்டிகலாகப் பார்த்தால். ஆனால் அதை

[திரு. க. உரோ. எட்டமண்டி] [1978 ஜனவரி 10]

பிரகட்டிகலாகச் செயல்படுத்த முடியுமா என்றும், கண்டிப்பாக முடியாது. ஏனென்றும் அரசாங்கம் அப்படித் திட்டம் கொண்டுவந்தாலும், வீட்டின் சொந்தக்காரர்கள்தான் காய்கறி பயிரிட வேண்டுமே தவிர, அரசாங்கம் போய் அவர்களுடைய காலி இடங்களில் காய்கறி பயிரிட முடியாது. அந்த வகையில் வீட்டின் சொந்தக்காரர்கள் அக்கறையோடு காய்கறிச் செடிகளை வளர்ப்பார்களா? பூஞ்செடிகளை வளர்ப்பதில் உள்ள ஆர்வம், அக்கறை, அவர்களுக்குப் காய்கறிகளைப் பயிரிடுவதிலே வருமா? இதைப்போலவும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மேலும் அப்படியே வீட்டின் சொந்தக்காரர்கள் காய்கறிகள் பயிரிட முன்வந்தாலும், இப்போது சென்னையைப் பொறுத்தவரை, குடிப்பதற்கான தண்ணீருக்கே அடிக்கடி தட்டுப்பாடு வருகிறது. இந்த நிலையில் காய்கறிகள் பயிரிட தேவையான அளவு தண்ணீர், விவசாயத்திற்குத் தேவையான அளவுக்குத் தடைக்குறியாக என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: சென்னை நகரில் உள்ள வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களைக் கட்டாயப்படுத்த இயலாவிட்டால், அதற்கும் ஒரு வழி இருக்கிறது. தற்போது சென்னை நகரில் 'அர்பன் லேண்ட் சிலிங் ஆக்ட்' அமுலில் இருக்கிறது. எனவே காலி இடங்களில் காய்கறிகள் பயிரிட்டால், அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு அர்பன் லேண்ட் சிலிங் ஆக்டிலிருந்து விதி விலக்குக் கிடைக்கும் என்று உத்தரவிட்டால், எல்லோரும் தங்கள் காலி இடங்களில் காய்கறிகள் பயிரிடுவார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இதற்காக உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தின் தலையில் கையை வைக்கச் சொல்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: சென்னையைச் சுற்றிலும் பல எக்கர் நிலங்கள் கரிசாகக் கிடக்கின்றதனால் இதைச் செய்யலாம். பருப்பு போன்ற பொருள்களை இறக்குமதி செய்ய இந்தத் துறையிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். இங்கே விவசாயப் பொருள்கள் உற்பத்தி பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்குத் தக்க முயற்சி எடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகளுடைய கால் நடைகளுக்குத் தீவனங்கள் இல்லை. விவசாயிகள் கால் நடைகளைப் பராமரிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. தீவனமே வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருகின்றது. அந்த நிலைமையில் இருக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் கால்நடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு தனிப்பட்ட

1978 ஜனவரி 10] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

வியாபாரிகளை நம்பாமல் பொதுத் துறையிலே கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். விவசாயத் திட்டங்களை நமது மாநிலத்தில் விரைவுபடுத்தி உற்பத்திப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். இதிலே நாம் வெற்றி காண வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய கருத்தையெல்லாம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கும் போது, இந்தத் தீர்மானத்திலே நான் ஏதாவது வழிவகைகள் செய்யவேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக்கொண்டேன். இதற்காக தனியாக ஒரு குழு அமைப்புகள் என்று சொல்லவில்லை. பொதுவாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவர்களும் நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியே அரசும் எடுத்து வருகிறது. இன்னும் கொஞ்சம் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து இந்த அரசு இந்தக் கொள்கையிலே அதிகப்பிடிப்பு கொண்டிருக்கிறது என்று உணரத்திறன்வாய்வுகள் அறிவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசுத் தரப்பிலும் எல்லா மன்ற உறுப்பினர்களும் இங்கே சொல்கின்ற கருத்துகளையும் இன்னும் வெகுவாகச் செயல்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை விரைவு படுத்துவதிலே முனைந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு அறிஞரியாகவும் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தக் கூடாது என்று சொல்வதை விட்டு, அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றால், இதை நெரு வேகமாக நிறைவேற்ற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நாம் முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும், வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வற்புறுத்தி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவைமூன் உள்ள பிரச்சினை:

“அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை பொருளாளிற்கு உயர்ந்து போது மக்களை மிகவும் பாதித்து உள்ளதால் அவற்றின் விலைகளைக் குறைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அரசுக்கு இம்மன்றம் பரிந்துரை செய்கிறது”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1978 ஜனவரி 10]

செகண்டரி அடுத்த ஆண்டு முதல் தொடங்க இருக்கிறது என்பதை நமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலும் முதல் கட்டமாக 200 பள்ளிகளில் தொடங்கப்படும் என்றும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர மற்றும் 200 பள்ளிகள் பற்றி பிறகு அறிவிப்புக் கொடுக்கப்படும் என்ற கருத்தையும் நாம் அறிகிறோம். இப்படி 400 பள்ளிகளில் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் 11-வது 12-வது வகுப்புகள் வருமானால், கல்லூரிகளில் அடுத்த ஆண்டு புகுமுக வகுப்பு இருக்கும் என்று சொல்லப்படும்போது, புகுமுக வகுப்புடன் இந்த ஹையர் செகண்டரி வகுப்பை வைத்துக்கொள்ள கல்லூரிகள் அனுமதிக்கப் படுமா என்பது பற்றித் தெரியவில்லை. இதிலே பல கருத்துக்கள் நிலவின. இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இதற்கு அறிவிப்பு வந்தபோது, இந்த அவையிலே, போது மேடைகளிலே பேசினார்கள். பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அவர்கள் பேசினார்கள், கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள், அரசு அதிகாரிகள் பேசினார்கள். இவர்கள் எல்லாம் சொன்னது முதல் படி பள்ளிகளிலும், அடுத்து கல்லூரிகளிலும் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். கல்லூரிகளுக்கும் இந்த ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் கொடுக்கப்படும் என்ற கருத்திலேயும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

ஆனால் அடுத்த ஆண்டு, அதாவது 1978 மார்ச் திங்களில் தேர்வு எழுதி, 1978-79 ஆம் ஆண்டில் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளுக்குச் செல்லக்கூடிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், சில கல்லூரிகளிலும் இந்த வகுப்புகளை வைக்க வேண்டி வருமோ என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது. அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. 3 லட்சத்திற்கும் மேலான மாணவர்கள் இன்று 10 ஆண்டுத் தேர்வை எழுதுகிறார்கள். அவர்களில் நிச்சயமாக 1,50,000 மாணவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள். அப்படி வெற்றி பெறுபவர்கள் அனைவரும் 11-வது வகுப்பில் சேருவார்களென்று சொல்ல முடியாது. இப்போது புகுமுக வகுப்புகள் பல நகரங்களில் மட்டுமே இருக்கின்றன. அதனால் கிராமங்களிலுள்ள மாணவர்கள் நகரங்களுக்குச் சென்று படிக்க வாய்ப்பில்லாததால், 11 ஆம் வகுப்பில் வெற்றி பெற்றாலும், கல்லூரிகளுக்குச் செல்லாமல் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்குக் கல்வியைப் பாவலாக்கும் நோக்கத்துடன், கிராமங்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்கும் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். விட்டிருந்த அருகாமையில் இந்த வகுப்புகள் வந்துவிட்டால், 10-வது வகுப்பு வெற்றி பெற்ற மாணவர்கள் பெரும்பாலோர் 11-வது வகுப்பில் சேரக்கூடும். அதுவும் எற்கனவே படித்த பள்ளிக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளதால், அவர்கள் மேலும் படிக்கும்

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே என்னுடைய கணக்குப்படி வெற்றி பெறும் 1,50,000 மாணவர்களுள் ஏறத்தாழ 1,30,000 மாணவர்கள் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புக்கு இடம் தேடி வருவார்கள். எனவே நாம் நிச்சயமாக அவர்களுக்கான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். இப்போது 400 பள்ளிகளிலே ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் வரப்போகின்றன. அரசு 400 பள்ளிகளில் குறிப்பிட்ட ஒரு பள்ளியில் 200 மாணவர்கள் சேர்க்கப் தெரிவித்துள்ள குறிப்பிட்ட, ஒரு பள்ளியில் 200 மாணவர்கள் சேர்ப்பதிலே படுவார்களென்று தெரிகிறது. இப்படி 200 மாணவர்கள் சேர்ப்பதிலே எற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட நிலையில், ஒரு பள்ளியில் 250 மாணவர்கள் சேர்க்கப்படலாம். 250 மாணவர்கள் ஒரு பள்ளிக்குச் சேர்க்கப்படுவார்களென்று வைத்துக்கொண்டாலும், 400 பள்ளிகளிலேயும் ஒரு லட்சம் மாணவர்களைத்தான் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும். வெற்றி பெற்ற 1,50,000 மாணவர்களுள், மேலும் படிக்க விரும்புபவர்கள் 1,30,000 மாணவர்களில் 1 லட்சம் மாணவர்களைத்தான் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும். எனவே மிகமுள்ள 30,000 மாணவர்களுக்கும் இடம் தர இப்போது ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்தக் கருத்தையும் அரசு மனதில் வைத்திருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போதிருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஹையர் செகண்டரிப் பள்ளிகளாக உயர்த்தப்படுகின்றன என்ற கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது 2,874 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் நம்முடைய கிராமங்களில் இருக்கின்றன. அவற்றிலே 400 பள்ளிகளிலே 12 ஆண்டு வகுப்புகளையும், மிகமுள்ள பள்ளிகளில் 10 ஆண்டு வகுப்புகளையும் நடத்த இருக்கிறோம். 12 வகுப்புகள் உள்ள பள்ளிகள் ஹைஸ்கூல் என்று அழைக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக ஹையர் செகண்டரிப் பள்ளிகள் என்று அழைக்கப்படும். இந்த ஹையர் செகண்டரிப் பள்ளிகளின் முதல்வர் யார்? அவரைத் தலைமை ஆசிரியர் என்று சொன்னாலும் சரி, முதல்வர் என்று சொன்னாலும் சரி, அவரை அதாவது ஒரு பெயர் சூட்டி அழைக்க வேண்டும். அவர் புதிதாக நியமிக்கப்பட இருக்கிறார் அல்லது அதே பள்ளியில் பணி யாற்றும் தலைமையாசிரியர் முதல்வராகப் பதவி உயர்வு பெறுவாரா என்ற சில விவரங்கள் பொது மக்களுக்கு, குறிப்பாக ஆசிரியர்களுக்குத் தெரிய வேண்டிய அவசியமுள்ளது. அந்த அடிப்படையிலே 6 முதல் 10 ஆம் வகுப்பு வரை உள்ள பள்ளிகளைப் பொறுத்து டிரைசினேயே இல்லை. அங்கே 11 ஆண்டுகளுக்குப் பதில் 10 ஆண்டுகள் வைக்கிறோம். அதே தலைமை ஆசிரியர் இருப்பார். ஆனால் 400 பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்களின் தலைமை என்ன? 10 ஆண்டுக்கென்று ஒரு தலைமை ஆசிரியரும், இரண்டு ஆண்டுக்கென்று ஒரு தலைமை ஆசிரியரும் ஏற்படுத்தப்படுவார்களா? ஹைஸ்கூலுக்கு ஒரு தலைமை ஆசிரியர், ஹையர் செகண்டரிக்கு ஒரு தலைமை

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1978 ஜனவரி 10]

ஆசிரியர் என்று இரண்டு தலைமை ஆசிரியர்கள் செயலாற்ற முடியுமா? அப்படியில்லை, ஒருவர்தான் முதல்வராக இருப்பார் என்றால், அவர் யார்? அனுபவம் வாய்ந்த, இன்றுள்ள தலைமை ஆசிரியரே முதல்வராக உயர்த்தப் படுவாரா என்பதுபற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. குறிப்பிலே முதல்வராக இருப்பதற்குத் தகுதிகள் என்ன இருக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். எம்.ஏ., எம்.எஸ்சி., எம்.காம். படித்து பி.டி. பட்டம் பெற்றிருக்க வேண்டும்; 10 ஆண்டுகள் அனுபவம் இருக்க வேண்டும்; அவர்கள்தான் ஹையர் செகண்டரிப் பள்ளிகளின் முதல்வர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய பள்ளிகளிலே எம்.ஏ., எம்.எஸ்சி. படித்து பி.டி. பட்டம் பெற்றவர்கள் மிகக் குறைவு. அரசுப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்கு மாற்றம் செய்து, எம்.ஏ., பி.டி. படித்துள்ள தலைமை ஆசிரியர்களை நியமிக்கலாம், தனியார் பள்ளிகளில் அது முடியாது. இதுபற்றி அரசு சிந்தித்ததா என்று தெரியவில்லை. எனவே ஹையர் செகண்டரிப் பள்ளிகளாக உயர்த்தும்போது, அந்தப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள 'கண்டிஷன்ஸ் ஆஃப் குவாலிபிகேஷன்ஸ்' தளர்த்தப்பட வேண்டும். புதிதாக ஒரு பள்ளி நிறுவப்பட்டால், அந்தப் பள்ளிக்கு முதல்வர் என்ன தகுதியோடு இருக்க வேண்டும்; ஆசிரியர் என்ன தகுதியோடு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லலாமே தவிர, ஏற்கனவே செயல்முறையில் இருக்கும் ஒரு பள்ளி ஹையர் செகண்டரி பள்ளியாக உயரும்போது, இந்தப் பிரச்சினை எழக் கூடாதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு 'பி' விங் பள்ளிகளிலும், 'ஏ' விங் பள்ளிகளிலும் கெஜட் தலைமை ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். கெஜட் தலைமை ஆசிரியர்கள் எம்.ஏ., பி.டி., தகுதி பெற்றவர்களா என்றால், பெரும்பாலோர் அப்படியில்லை. அவர்களுடைய நிலைமை என்ன? மாநில அளவிலே பணிமூப்பு—சீனியாரிட்டி உள்ள தலைமை ஆசிரியர்கள் அங்கு போடப்படுவார்கள் என்றால் இவர்களை எப்படி நியமிப்பது? கெஜட் தலைமை ஆசிரியர்கள் சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் பதவி உயர்வு பெற்றவர்கள், அவர்களை நியமிப்பதற்காகவே சில உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகளிலே கெஜட் தலைமை ஆசிரியர்கள்தான் இருக்கலாம். கெஜட் தலைமை ஆசிரியர்கள் இல்லாத பள்ளிகளை ஹையர் செகண்டரிப் பள்ளிகளாக உயர்த்துகிறபோது, அங்கே இவர்கள் பணியாற்ற முடியுமா என்பது தெரியவில்லை. இதைப் பற்றியும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுடைய நிலைமை என்ன என்று தெரியவில்லை. ஆசிரியர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களை அதில் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கிறார்கள். எம்.ஏ., எம்.எஸ்சி., எம்.காம்., படித்துவிட்டு பி.டி. பயிற்சி பெற்றவர்கள்;

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

பி.ஏ., பி.எஸ்சி., பி.காம். முதல் அல்லது இரண்டாம் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்று பி.டி. பயிற்சி படித்தவர்கள்; எம்.ஏ., எம்.எஸ்சி., எம்.காம்., படித்துவிட்டு பி.டி. படிக்காதவர்கள் என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று வகையினரும் இந்தப் பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். 1978-79ஆம் ஆண்டு இந்தப் பள்ளிகளுக்கு எத்தனை ஆசிரியர்கள் தேவை? 1979-80ஆம் ஆண்டு எத்தனை ஆசிரியர்கள் கூடுதலாகத் தேவைப்படுகிறார்கள் என்பதுபற்றி அரசு கணக்கிட்டுவிட்டதா? ஏனென்றால் இந்தப் பள்ளிகளின் பெயர்கள் அறிவிக்கப் பட்டுவிட்டன. மற்றும், ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் சாதாரணமாக என்னென்ன பாடங்கள் இருக்குமென்பது தெரியும். அந்த அடிப்படையிலே தற்காலிகமாக ஒரு கணக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். எத்தனை ஆசிரியர்கள் இந்த இரண்டு ஆண்டுப் பள்ளிகளுக்குத் தேவைப்படுவார்களென்ற கணக்கு எடுக்கப்பட்டுவிட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

இப்போது பி.டி. படித்தவர்கள் இருக்கும்போது, எம்.ஏ. படித்துவிட்டு, பி.டி. இல்லாமல் இருப்பவர்களைக் கொண்டுவந்து, மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் பி.டி. பட்டம் அவர்கள் பெற வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பது எதிர்காலப் பள்ளிகளுக்குத்தான் பொருந்தும். இப்போது இருக்கும் பள்ளிகளில் பி.டி. பட்டம் பெற்றவர்களைப் போட்டால், 20, 25 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு மனக் கசப்பு ஏற்படும். அதைத் தவிர்க்கும் வகையிலே கட்டுப்பாடுகொல்லாம் எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்குத் தான் பொருந்துமென்று நம்புகிறேன். அது அப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் நம்முடைய பள்ளிகளிலே இன்று பணியாற்றும் ஆசிரியர்களிலே எத்தனை பேர்கள் மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் பணி புரியத் தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதாவது எம்.ஏ., பி.டி.; எம்.எஸ்சி. பி.டி. படித்த ஆசிரியர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது பற்றிய குறிப்புக்களையும் அமைச்சரவர்கள் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். பி.ஏ., பி.டி., பி.எஸ்சி., பி.டி. பட்டம் பெற்று இன்று பணி புரியும் ஆசிரியர்கள் 20, 25 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். 1960க்கு முன்பு பட்டம் பெற்றவர்கள் பட்டியலை எடுத்து, முதல் வகுப்பில் தேறியவர்கள் யார் என்று பார்க்கும்போது, கணிதம், கெமிஸ்டிரி இரண்டு பாடத்தை எடுத்துப் படித்தவர்கள்தான் முதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்பு வாங்கியிருக்கிறார்கள். மற்ற எந்தப் பாடத்திலும் முதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்பு கிடையாது கிடையாது. ஒரு குறிப்பு சொல்ல முடியும். 1960 ஆம் ஆண்டுக்கு

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1978 ஜனவரி 10]

(முற்பகல் 11-20)

முன்பு பி.காம். தேர்வில் முதல் வகுப்பே கிடையாது. பி.எ. (எக்கனாமிக்ஸ்) பட்டப் படிப்பில் இரண்டாம் வகுப்பு வாங்குவதென்பது குதிரைக் கொம்பு. வேண்டுமானால், கணக்கு, அறிவியல் போன்ற பாடங்களில் இரண்டாம் வகுப்பு வாங்கலாம். எக்கனாமிக்ஸ் படிப்பில் யாரும் இரண்டாவது வகுப்பைப் போடவும் மாட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் அதிலே இரண்டாம் வகுப்பு பெற்றுவிட்டால், அவர்கள் நிச்சயமாக ஆசிரியர் பணிக்கு வந்திருக்க மாட்டார்கள். எம்.எ. படித்துவிட்டு வேறு பணியிலே ஈடுபடுவார்கள் என்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே அந்த அடிப்படையிலே முதல், இரண்டாவது வகுப்பு பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தேவை என்ற கருத்து சரியானதாகாது. ஆகவே அனைத்து ஆசிரியர்களையும், அவர்கள் மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையிலே, நியமிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில், பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள், முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகளுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார். அந்தச் சுற்றறிக்கையிலே எம்.எ., எம்.எஸ்சி. படித்து பி.டி. தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் 25 பேரையும், பட்டப் படிப்பில் முதலாவது, இரண்டாவது வகுப்புப் பெற்றவர்கள் 25 பேரையும் பொறுக்கி வைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதனுடைய நோக்கம், தேவையானால், உடனடியாக அவர்களுக்கு மறு பயிற்சி அளிப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது. முன்னெற்பாடு அவசியம்தான். ஆனாலும் கூட எம்.எ., எம்.எஸ்சி. பட்டம் பெற்றவர்கள், எம்.எ., எம்.எஸ்சி. முதல், இரண்டாவது வகுப்புக்களைப் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமானால், நிச்சயமாக ஆசிரியர்களுடைய ஐயப்பாடு உறுதி செய்யப்படுகிறது. முதல், இரண்டாவது வகுப்பில் வெற்றி பெறாத பி.டி. ஆசிரியர்கள் மேல்தினை வகுப்புக்களை எடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்காது என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அவர்கள் ஒரு தனி அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறார். அவருடைய பல்கலைக் கழகத்திலே இந்த இரண்டு பள்ளிப் படிப்புக்கான மேல்தினைக்கான தகுதியைக் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் வகுப்பு நடத்த இரப்பதாக அறிவிப்புச் செய்திருக்கிறார். அந்தப் பல்கலைக் கழகம் கொடுத்த அறிவிப்புக்கும், நம்முடைய பள்ளிக் கல்வி இலாக்காவுக்கும் எதாவது சம்பந்தம் உண்டா? அல்லது அவர்களே தனியாக இயங்கி அவர்களே தயாரிப்பதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்களா? அப்படி அதை

[1978 சனவரி 10]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்தினால், அந்தத் தகுதியைப் பெற்றவர்களுக்கு இங்கே வாய்ப்பு இருக்குமா என்பதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்ததா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. 1960-61, 1961-62 ஆகிய இரண்டாண்டுகளிலே அப்போது இதே போன்று 1957-ஆம் ஆண்டு எடுத்த முடிவிலின்படி, புகழுக் வகுப்பானது கல்லூரியிலே இருந்து அகற்றப்பட்டு பள்ளியிலே சேர்க்கப்படும் என்று சொல்லி, மூன்றாவது பாரம் என்று இருந்ததை எட்டாவது ஸ்டாண்டார்ட் என்று மாற்றி 11 ஆண்டு படித்தவர்களையும் பத்தாவது ஸ்டாண்டார்ட்டில் உள்ளவர்களையும் தேர்வு எழுத 1962-லே அனுப்பினார்கள். அப்போது ஆசிரியர்கள் தேவைப்படுவார்கள் என்ற நோக்குடன் அன்றாடம் இந்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகமானது ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கோர்ஸை நடத்தியது. அதிலே வெற்றி பெற்றவர்கள் ஹையர் பேக்கண்டரி வகுப்புக்களை எடுக்கத் தகுதியுடையவர்கள் என்று சான்றிதழ்களை வழங்கியிருக்கிறது. அவர்கள் இன்னும் பணியில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தகுதியுடைய ஆசிரியர்களிடம் இப்போது 11-வது, பன்னிரண்டாவது வகுப்பிலே பாடம் எடுக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைப்பதுபற்றி, அரசு பரிசீலனை செய்ததா? அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதாவது இந்த அரசுக்குத் தெரியுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

இருபது, இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்ற தமிழ் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் இந்த அரசு தமிழாசிரியர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தமிழில் எம்.எ., தேவையென்று சொல்லுவது முறையாகாது. பல பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பி.எஸ்சி., பி.டி. யாக இருப்பார்கள். கணிதம், அறிவியல் பாடத்தில் பட்டம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். ஊக்க ஊதியம் பெறுவதற்காக எம்.எ. பட்டம் பெற்றிருப்பார்கள். அவர்களை புலவர் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன், தேர்வை வேண்டுமானாலும் வைத்துப் பாருங்கள்—தமிழ் பயின்ற அவர்களை விட புலவர்கள் சிறப்புடையவர்களாக இருப்பார்கள். நான் இதைச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் தமிழாசிரியர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தானே தவிர, எம்.எ. படித்த ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்ற பொருள்பட அல்ல. தமிழாசிரியர்களையும் இதிலே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஏனென்றால் தமிழாசிரியர்கள் 25 ஆண்டுகளாக தமிழைப் போதித்து சிறப்புப் பெற்றவர்கள். இரண்டாண்டுகள் படிப்பிலே அவர்கள் செயலாற்ற முடியாது என்றும், எம்.எ. பட்டம்

அது மட்டுமல்ல. நடப்பாண்டிலே விருப்பப் பாடம் அதற்கற்பட்டுவிட்டதால், 3,200 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் அதிகப்படியாக இருந்து வருகிறார்கள். அரசு இது பற்றி ஆணையைப் பிறப்பித்தது. அந்த ஆணையின்படி ஆசிரியர்களுக்குப் பணி இழப்பு ஏற்பட்டது என்று சொல்லி அவர்களுக்கு என்னை பொறுப்பு என்று பார்க்கும்போது, அவர்களை எட்டாவது வகுப்பும் பாடத்திற்கு அனுப்பலாம் என்றும், அதிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அங்கே கூட அதிகப்படியாகக் கூடிய இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு “ஸ்கிரிப்டரி ஓர்க்கொடுக்கலாம் என்றும், “பிசிக்கல் எஜுகேஷன் ரிக்கார்டுகளை” மெய்ன்டென்ன்ஸ் செய்யும் வேலையையும் கொடுக்கலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே 1963 ஆம் ஆண்டு இரு மொழிக் கொள்கையின் வாரணமாக மொழி ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்ட நிலை இவர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடாது என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்கள். அவர்களுக்கு ஆசிரியர் பணிதான் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, அவர்களுக்கு மாற்ற வேலை கொடுக்க அரசு முயற்சி எடுக்கக் கூடாது. ஆசிரியர் பணியிலேயே அவர்கள் தொடர ஏதாவது வகை செய்ய வேண்டும். அதற்காகத்தான்

1972 ஆம் ஆண்டு ஜூன் முதல் பைப்போக்கேட்டட் கோர்ஸ் நிறைவு பெறுகிறது. அதில் 1,741 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். மேல்நிலைக் கல்வியிலே அவர்கள் அனாவசியம் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்ற கருத்தையும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இதன் காரணமாக பதினொரு ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் உபரியாக 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூன்மீலே இருப்பார்கள். அது மாத்திரமல்ல, கல்லூரியிலே 1978-79-க்கு மட்டும் 4,000-க்கு விரும்பு இருக்குமென்று தம்புகிறேன். அப்படியிருக்குமானால், கல்லூரியில் இருக்கக் கூடிய பதினேழாயிரம் ஆசிரியர்களிலே ஐந்தாயிரம் ஆசிரியர்கள் 1977-78 ஆம் ஆண்டிலே உபரியாக இருப்பார்கள். 11 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும், ஐந்தாயிரம் ஆசிரியர்கள் கல்லூரியிலும் உபரியானால், அவர்களுக்கு மாற்று வேலை அளிக்க, அதாவது ஆசிரியர் பணியிலேயே அவர்களை அமர்த்த அரசு திட்டமிட வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதன் அடிப்படையில் இந்த ஆசிரியர்களுக்கு பணிப்பாதுகாப்பிற்கான உத்தரவாதத்தை அரசு அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்லும்போது, அவர்களுக்கு அரசு பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்ற உறுதியைச் சொன்னாலும், எப்படிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்றுதான் தெரியவில்லை. இப்போதே இதைப் பற்றிய கருத்தறிந்து கொள்ள வேண்டாமா? எப்படி மாற்றப் பணி கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று அவர்கள் பொதுமக்களுக்குச் சொல்ல வேண்டாமா? நிச்சயமாக சர்ப்ளஸ் டீச்சர்கள் இருக்கத்தான் போகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வகையில் பணி அளிக்கப்போகிறோம் என்ற விவரத்தை, பொது மக்களுக்கு, பெற்றோர்களுக்கு, மாணவர்களுக்கு, ஆசிரியர்களுக்குச் சொல்வதில் என்ன தடையிருக்கிறது? உங்குடத்தில் அதற்கான திட்டம் இல்லையா? அல்லது அதைப்பற்றிப் பொதுமக்களிடம் சொல்வதற்கு அடிப்பரையம் இல்லையா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு 10 ஏ (1) விதியின் படி பல ஆசிரியர்களும் கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'டி' விங் பள்ளிகளில் பத்து பனிரெண்டு ஆண்டுகள் பணி புரித்தவர்கள் எம்.ஏ. படித்தவர்கள் கல்லூரிகளுக்கு துணைப் பேராசிரியர்களாக, டியூட்டி களாகச் சென்றிருக்கிறார்கள். 'பி' விங்விருந்து சென்றவர்கள் ஏறத்தாழ 100 பேர் 10 ஏ (1) ஆக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை என்ன? சென்ற ஆண்டு நியமித்தவர்களை விட்டு விட்டாலும், ஏற்கெனவே 15 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்று பதவி உயர்வு

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1978 ஜனவரி 10]

பெற்று கல்வியறிவுக்குச் சென்றுள்ள 'சி' வம் ஆசிரியர்களின் நிலை என்ன? பொதுமக்களின் பிரதிநிதியாகிய இந்த அவையின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டால்தான் இந்தக் கருத்துக்களைத் தெளிவாக ஆராய முடியும். அரசுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் அவற்றை எடுத்துச் சொல்ல முடியும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலில் சொல்லியதைப் போல இரண்டு ஆண்டுகளில் வீசக் கூடிய புயலைத் தவிர்ப்பதாகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சருக்கு பதில் அளிக்க நேரம் கொடுத்தால், உங்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம், அதற்கு உதவியாக இருக்குமென்றுதான் சொல்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அடுத்த ஆண்டு புதிய கல்வி முறை வரும் போது இப்போது அறிவிக்கப்பட்டுள்ள 400 பள்ளிகளும் தகுதியான பள்ளிகளாக ஆக்கப்பட வேண்டுமானால், அதற்கு அரசுக்கு 15 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. இன்றைக்கு ஒதுக்குவது 2 கோடி ரூபாய். இன்றைக்குள்ள புயல் வெள்ள நிலைமையில் அதற்கான பணம் கிடைக்குமோ என்று பயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. பிரிவினா கமிஷனிலிருந்து ஒரு தொகை வரலாம். ரூ. 15 கோடி இல்லாமல் இந்த 400 பள்ளிகளைத் தகுதியான பள்ளிகளாக ஆக்க முடியாது. அவற்றை இன்னும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் தகுதியான பள்ளிகளாக மாற்றிவிடலாம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ரூபாய் மூன்றரை லட்சம் இப்போது கொடுக்கவில்லை என்றால், அவற்றைத் தகுதியானவையாக மாற்ற முடியாது. கட்டிடங்கள், சோதனைக் கூடங்கள் ஆகியவற்றை இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்த வேண்டும். சோதனைச் சாலை இல்லாமல் மாணவர்கள் முழுமையான கல்வியைப் பெற முடியாது. சோதனைச் சாலைக்கான ஒதுக்கீடு இந்த ஆண்டு செய்துகொடுக்க வேண்டும். ஜூன் மாதத்திற்கு முன்பு அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, தேவையான தொகையை வழங்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேவைப்படும் தொகையை அனைத்துப் பள்ளிகளும் கொடுக்கவேண்டும். 200 பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசு சார்புள்ள பள்ளிகள் என்று 102 இருக்கின்றன. தனியார் பள்ளிகள் 98 உள்ளன. அவற்றில் பாகுபாடின்றி அனைத்துப் பள்ளிகளுக்கும் அரசு உதவி கிடைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மிக முக்கியமான ஒன்று மீடியம் ஆஃப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன். தமிழ் முக்கியமான மீடியமாக இருக்கும். தேவையானால் ஆங்கிலமும் இருக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது, தமிழ் மூலமாகப்

[1978 ஜனவரி 10]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

பயிற்சிதரவர்களுக்குக் கட்டணம் இல்லை. ஆனால் ஆங்கிலம் மூலமாகப் பயில விரும்பினால் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இது என்ன நியாயம்? இன்றைய வரையில் 12 ஆண்டுகளுக்கு இலவசக் கல்வி நாம் அறிவித்திருக்கிறோம். ஆனால் நாளைக்கு என்ன நடக்கப்போகிறது? 12 ஆண்டுகளுக்கு உட்பட்ட நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி இல்லாத நிலை ஏற்படக்கூடும். இலவசக் கல்வி என்று 12 ஆண்டுகளுக்கு இந்த அரசு அளிப்பதில் நம்பிக்கை வைத்திருக்குமானால், அந்தக் கொள்கையில் நம்பிக்கை இருக்குமானால், நிச்சயமாக இந்தப் பாகுபாட்டை அதற்கு வேண்டும். ஆங்கிலம் மூலமாகப் பயிலுகிறவர்களிடம் பணம் வசூலிக்கிற கருத்தைக் கைவிட வேண்டும். அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கருதவேண்டும். எந்த மொழியினும் பயிலுவதற்கு பொது மக்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதைத் திருப்பப் பெறக் கூடாது என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நேற்று இந்த அவையில் சொன்னேன். பாடத்திட்டங்களை மாற்றும்போது, 10, 12 வகுப்புகளுக்கு பாடத்திட்டத்திற்கான பாளுவைக் குறைக்கும் நோக்கத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 11, 12 வகுப்புகளுக்கான பாடத்திட்டங்கள் முடிவு செய்யப்பட்டு, இப்போது புத்தகம் தயாரிக்கும் நிலையில் இருக்கின்றன. எந்தப் பாடங்களைக் குறைக்கிறோமோ அவை அடுத்த ஆண்டு சிலபட்ச் செய்துக் கொள்ளப்பட்டு, தாம் குறையாத அளவில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் பஞ்ச குறைய வேண்டும். சிலபட்ச மாற்றுவதில் எண்ணப்பட்டு இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். புத்தகம் வெளியிடும் பொறுப்பு முழுவதையும் இப்போது தமிழ் நாடு பாடப்புத்தக வெளியீட்டுக் கழகத்திடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்தாவது வகுப்பு வரையிலே தேசிய புத்தக வெளியீட்டுக் கழகத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். இன்றைக்குப் புத்தகங்களைப் பார்க்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் கணித ஆசிரியராக இருந்தவர். புத்தகத்தில் எக்ஸ்சைஸ் இல்லாவிட்டால், புத்தகம் சிறப்பாக இருக்காது. ஒரு பாடத்தை நடத்திய பிறகு, ஒரு கணக்கைக் கொடுப்பார்கள். மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க அது உதவியாக இருக்கும். வந்திருக்கிற புத்தகங்களில் இந்தப் பயிற்சி மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. பொதுவாக தனியார் பலரிடம் இந்தப் புத்தக வெளியீட்டை விட்டால், பல தரப்பட்ட புத்தகங்கள் வரும். அதில் பயிற்சிகள் நிறைய இருக்கும். ஆசிரியர்களுக்கும் படிக்கிற மாணவர்களுக்கும் தங்கள் தகுதியை உயர்த்திக்கொள்ள அது உதவியாக இருக்கும். ஆகவே 11 வது, 12 வது வகுப்புகளுக்கான புத்தக வெளியீட்டிற்கு தமிழ் நாடு புத்தக வெளியீட்டுக் கழகத்திடம் அந்தப் பொறுப்பை விடாமல் வேறு நிறுவனங்களிலிருந்து பெற்று அளிக்க முன்வர வேண்டும்.

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1978 ஜனவரி 10]

இங்கே ரூ. 25,000 எண்டோமெண்ட் என்றும், அதைச் செலுத்தினால், ஒரு மாத ஆசிரியருடைய ஊதியத்தை அந்த வங்கியிலே வைப்புத் தொகையாக வைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர் காலத்தில் வேண்டுமென்றால், எண்டோமெண்ட் வரலாமே தவிர இன்றைக்கு ஹையர் செகண்டரி பள்ளியாக உயர்த்தப்படும் பள்ளிகளுக்கு அதை வைப்பது சரியல்ல. இப்போது உயர்த்தப்படும் பள்ளிகளுக்கு எண்டோமெண்ட் இப்போது இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பொதுவாக தனியார் பள்ளிகளுக்கு இம்முறை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி, குறிப்பாக 'அன்-கன்டிஷனல் அக்சப்ளென்ஸ்' என்ற முறையில், எந்தவிதமான நிபந்தனை சொன்னாலும் அதற்கு நாங்கள் தயார் என்று சொல்லும்படி நிபந்தனை விதித்திருக்கிறார்கள். எப்படி முடியும்? பள்ளிகளில் பணியில் சேரும்போது, ஆசிரியரிடம் மொட்டைக் கூடித்தலில் கையொழுந்து வாங்கிக் கொண்டு தேவையில்லை என்று கருதும்போது சாஜி இமாவை எழுதித் கொண்டு விட்டுக் கழிப் போ என்று சொல்லும்போது, அதைக் கூடாது என்று சொல்கிறோம். அப்போது இதுமட்டும் எப்படிச் சரியாகும்? என்ன கண்டிஷன் சொன்னாலும், எற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மைகிரேஷன் ஆஃப் டிச்சர்ஸ், ஒரு பள்ளியிலிருந்து இன்னொரு பள்ளிக்கு ஆசிரியர் மாற்றப்படுகிறபோது, எந்த ஆசிரியர் இதைத் தகுதிக்குடைய அந்த ஆசிரியர்கள் தனியார் பள்ளியில் ஏற்கப்படுகின்றனர். தேவையில்லாத ஆசிரியராக இருந்தால், மாற்றவர்கள் தலையில் சுமத்துவது முறையல்ல. மைகிரேஷனில் தலைமையாசிரியர்களுக்கு முழுமையான உரிமை கொடுக்க வேண்டும். அது பறிக்கப்பட்டக் கூடாது. 'அன்-கன்டிஷனல் அக்சப்ளென்ஸ்' கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கூறிய கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உறுப்பினர் சொல்கிற கருத்துக்களை அறிய, இந்த அவையின் குழு நியமிக்கப்பட்டால், நிச்சயமாக அரசுக்கு உதவியாக இருக்கும். புதிய பாடநூல் தயாரிப்புச் சிறப்பாக இருக்குமென்று சொல்லி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, அடங்குகிறேன்.

(மற்பகல் 11-40)

திரு. க. அறிவழகன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, புதிய கல்விக் திட்டத்தைக் குறித்து அருமை உறுப்பினர் திரு. கே. எஸ். கணபதி அவர்கள் சொன்னவைகளை இந்தத் திட்டவகுத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய நாட்டுப்புறத்து நண்பர் ஒருவர் 10, 2, 3 என்பதைப் பெருக் கிப்பார்த்து 60 ஆகிறதே. இது என்ன கல்விக் திட்டம் என்று கேட்டார்கள். 10, 2, 3—ஆக 15 ஆக இருந்த பிரச்சினைகள் தான் இன்றையதினம் 60

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. க. அறிவழகன்]

ஆக மாறியிருக்கின்றன என்பதை அந்த நாட்டுப்புறத்து நண்பர் உணர்ந்திருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். இந்தப் பிரச்சினை இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. ஏறக்குறைய கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாகவே இந்தப் பிரச்சினை விவாதிக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படவேண்டும் என்று முந்தைய அரசுகளால் முடிவெடுக்கப்பட்டு இன்றையதினம் பதவியிலிருக்கிற இந்த அரசு இதை முடிவு செய்ய வேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலையில், அல்லது அதை ஒரு பெரிய சபதமாக ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறது.

பொதுவாக கல்வித் துறையில் நல்ல தரம் வேண்டும்; ஆசிரியர்கள் மிகச் சிறப்பாகப் பாடங்களைச் சொல்லித் தர வேண்டும்; மாணவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற இவைகளையே அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு கல்வி நிபுணர்கள் என்றழைக்கப்படுகிறவர்களால் அவ்வப்போது செய்யப்படுகிற சீர்திருத்தம் காரணமாக, இன்றையதினம் இந்த ஆண்டுகள் செய்யப்படுகிற சீர்திருத்தம் காரணமாக, இன்றையதினம் இந்த ஆண்டுகள் வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசின் முன்னால் கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. நாரூல் ஹுசன் அவர்கள் கூட இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “இது ஒன்றும் வெறும் ஆண்டுகள் மாற்றமல்ல; அடிப்படையிலேயே ஒரு பெரிய கல்விச் சீர்திருத்தம்” என்றார்கள். 12 ஆண்டுகளுக்கான தொடர் திட்டம் என்று கொண்டு வந்து, கல்விச் சீர் அமைப்புக் குழுவின் துணைத் தலைவராகவும் உறுப்பினராகவும் இருந்த திரு. மால்கம் ஆதிசேஷய்யா அவர்களும் இந்தத் திட்டம் மாணவர்களுக்கு ஒரு முழுமை அளவிலேயே ஒரு பெரிய கல்விச் சீர்திருத்தம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் யான கல்வியை அளிக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்க்கப்படுகிற குழந்தைகள் ஆரம்பப்பள்ளியில் சேர்ந்து பிறகு விலக்கப்படுகிற, அல்லது பள்ளிக் கல்வியில் விடுபடுகிற காட்சியைக் கண்டு, இரண்டாவது வகுப்பு படிக்கிற மாணவனுடனும் சரி, 4-வது வகுப்பு படிக்கிற மாணவனுடனும் சரி, 8-வது வகுப்பு படிக்கிற மாணவனுடனும் சரி, அவர்கள் எல்லாம் முழுமையான கல்வியைப் பெற வேண்டும். அதுபோலத்தான் 10-வது வகுப்பு வரை படிக்கிற மாணவனும் முழுக் கல்வியைப் பெற வேண்டும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஒரு முறை மத்தியக் கல்விக் குழுவின் தலைவராக இருந்த திரு. கோத்தாரி அவர்கள் பழைய திட்டத்தின் குறைபாடுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது, மாணவர்கள் 9-வது வகுப்பிற்கு வந்தவுடனேயே என்ன எலெக்டிவ் எடுப்பது என்று 14, 15 வயது கூட நிரம்பாத குறவர் குறவர்களைக் கேட்டு, அவர்கள் கெரிஸ்டி அல்லது டிசிக்ஸ் என்று எதையாவது சொல்லி, அந்தப் பாடத்தைப் படிக்க ஆரம்பிப்பது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ‘சைல்டி மேரேஜ்’ போல் இருக்கிறது, சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே குழந்தைகளுக்கு

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1978 ஜனவரி 10]

கல்யாணம் செய்வதுபோலிருக்கிறது என்றார்கள். 12, 13 வயதிலேயே அவர் களைப் போய் தங்கள் திருமணத்தைப்பற்றி முடிவு செய்யச் சொல்வது போன்ற அபத்தமானது இந்த முறை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதுபோன்ற கருத்துக்கள்தான் புதிய கல்வித் திட்டம் வருவதற்குச் சாதகமான கருத்துக் களாக இருந்தன. இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கல்வித் திட்டத்தின் மூலம் இந்த நாட்டில் செயல்பட்டு வருகின்ற கல்வி நிறுவனங்களை ஒழுங்குபடுத்தலாம். எந்தெந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள், அதிலும் குறிப்பாகத் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் மக்களுடைய எண்ணத் தைப் பிரதிபலிக்காமல் செயல்படுகின்றனவோ, எந்தெந்தக் கல்வி நிறுவனங் கள் தவறாகச் செயல்படுகின்றனவோ, தவறாக நிர்வாகத்தை நடத்து கின்றனவோ அவர்களை யெல்லாம் இந்த ஹையர் செகண்டரி நடந்தவிடாமல் தடுக்க முடியும். அப்படித் தடுப்பதன்மூலம் அவர்கள் தங்கள் தவறுகளை உணர்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்க இயலும். தங்களின் தவறுதல்கள் காரணமாகத்தான் இந்த உயர் வகுப்பைப் பெறும் வாய்ப்பு பெறவில்லை, இதனால்தான் அரசு அந்த வாய்ப்பைத் தர மறுக்கிறது, ஆகவே இனிமே லாவது நம்மை நாமே ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் திருந்துவதற்கு வழி ஏற்படலாம்.

பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் இலவசக் கல்வி யைக் கொண்டு வந்ததால் ஏற்பட்ட நன்மைகளில் ஒன்று குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகக் கல்வி கிடைத்ததோடு தனியார் கல்வி ஆதிக்கம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து, கல்வித் துறையில் நிர்வாகங்களும் மக்களுடைய எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கத்தக்க நிலைமைக்கு வந்தன. அந்த வகையிலும் இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டம் பாய்ப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் மற்றொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உயர் வகுப்பு—ஹையர் செகண்டரி வகுப்பு ஒரு பள்ளிக்குக் கிடைப் பதன் மூலம் அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு பெரிய லட்சியங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அந்தப் பள்ளியிலே பணியாற்றும் பி.எ., பி.டி., பி.எஸ்ஸி., பி.டி., மற்றும் தமிழாசிரி யர்கள், கைத்தறி ஆசிரியர்கள், ஓவிய ஆசிரியர்கள் எல்லாம் நாம் இந்தப் பள்ளியில் ஆசிரியராவதன் மூலம் உயர்ந்த சம்பளத்தைப் பெறலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையில் எந்தவிதமான புரமோசன் என்று சொல்கிற மேல் பதவிக்கான வாய்ப்பில்லாமல் இருந்தவர்

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. க. அறிவழகன்]

களுக்கு மேல்பதவிக்கான சந்தர்ப்பம் வருகிறது. அதில் நமக்கு இடம் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசோ ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளில் பணியாற்ற எம்.ஏ. படித்திருக்க வேண்டும், எம்.எஸ்ஸி. படித்திருக்க வேண்டும், இன்னும் அதிகமான திறமை வேண்டும் இந்த 11-வது வகுப்பிற்குப் பாடங்களைச் சொல்லித் தர என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறது. “முன்னாலே இருந்த 11-வது வகுப்பு வேறு. இப்போது இருக்கிற 11-வது வகுப்பு வேறு. நீங்கள் முன்னால் இருந்த 11-வது வகுப்பிற்குப் பாடம் சொல்லித் தந்திருக்கலாம். அது வேறு. இப்போது வந்துள்ள 11-வது வகுப்பிலே புதிய விஷயங்களைச் சொல்லித் தர வேண்டும். ஆகவே நீங்கள் இந்த 11-வது வகுப்பிற்குப் பாடம் சொல்லித் தர முடியாது” என்று அரசு புதிய விளக்கங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக ஆசிரியர்களின் கனவுகளைச் சிதைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக இன்றையதினம் ஆசிரியர்களிடம் ஒரு பெரிய மனச் சஞ்சலம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் தங்களுக்கு வேலை போய்விடுமோ என்ற அச்சம்கூட தலைகாட்ட ஆரம்பித்து விட்டது. தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற தங்களுக்குப் பிடிக்காத ஆசிரியர்களை அவர்களுடைய பள்ளிக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்கிற வகையில் இதைத் தந்திரமாகப் பயன் படுத்திக்கொள்வார்கள் என்ற நிலையும் உருவாகியிருக்கிறது. இன்றைய தினம் தனியார் பள்ளி நிருவாகங்கள் நடைபெறுகிற சூழ்நிலையில் இவைக ளெல்லாம் நியாயமான உணர்வுகளே என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நான் இந்த மன்றத்திலே பலமுறை ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆசிரியர்களுடைய லட்சியங்களை நிறைவேற்றி வைக்கும் வகையில், திறமை உள்ளவர்களை மேல் வகுப்பிற்குப் பாடம் சொல்லித் தரச் சொல்லும் சூழ்நிலையை அரசாங்கம் உருவாக்குவதோடு, அவர்களுக்கு உயர்ந்த கட்ட சம்பளம் கொடுக்கிற சூழ்நிலையையும் உருவாக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் இங்கே வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். 20, 25 ஆண்டுகளாக ஒருவர் பள்ளியிலே பாடம் சொல்லிக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தப் பள்ளிக்கு ஹையர் செகண்டரி வகுப்பு கிடைக்கிற நேரத்தில் அவர்களைப் பார்த்து, புலவர் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களைப் பார்த்து, இனி ஹையர் செகண்டரி வகுப்புக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் திறமை உங்களுக்கு இல்லை என்பது பொருத்தமாகாது. புலவர் பட்டம் பெற்றுப் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் திறமை எப்படிப்பட்டது என்பதை நமது முன்னாள் கல்வி அமைச்சர் திரு. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் பல்வேறு கூட்டங்களிலும் சொல்லுவார்கள். தமிழில் எம்.ஏ. படித்தவரைவிட தமிழில் புலவர் பட்டம்

[திரு. க. அறிவுமுகன்]

[1978 ஜனவரி 10]

பெற்றவர் மிகுந்த திறமை மிக்கவர்கள் என்பதை நன்கு விளக்குவார்கள். அவர்கள் தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கணங்களை நல்ல முறையிலே பயின்றார்கள். புலவர்கள்தான் தமிழில் நல்ல புலமை பெற்றவர்கள் என்பதை நாவலர் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர் எம்.ஏ. படித்துக் கொண்டிருக்கிறபோது அவருக்கு இணையாக அவரோடு உட்கார்ந்து பாடம் படித்த புலவர்கள் பலர் தமிழ் நாட்டில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியப் பெருமக்களாக இன்னும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாகவே திரு. நாவலர் அவர்கள், புலவர் பட்டம் பெற்ற தமிழ் ஆசிரியர்களின் அறிவாற்றலை நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தார். இந்த நிலைமையில் புலவர் பட்டம் ஹையர் செகண்டரி வகுப்பிற்குப் பாடம் சொல்லித் தரப் பயன்படாது என்று பேசுவது முறையல்ல. இன்னும் முக்கியமானது என்னவெனில், ஏற்கெனவே பள்ளிகளில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற ஆசிரியர்களை ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளில் பணியாற்ற தகுதி உள்ளவர்களாக ஆக்க முயற்சிக்க வேண்டுமே தவிர, புதிய ஆசிரியர்களை அவர்களுக்குப் பதிலாகக் கொண்டுவருவதல்ல. இப்போது இருக்கிற ஆசிரியர்களை விட்டுவிட்டு, புதிய ஆசிரியர்களைக் கண்டுபிடிக்கிற முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது சரியல்ல. வேண்டுமானால் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதற்கு இது வாய்ப்பு தரும் என்று சொல்லலாமே தவிர, நியாயமென்று சொல்ல முடியாது. பி.ஏ. படித்துவிட்டு, பி.எஸ்ஸி. படித்துவிட்டு, வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்களை விட, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு, பி.டி. படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்களைவிட எம்.ஏ. படித்துவிட்டு எம்.எஸ்ஸி. படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு. எம்.ஏ. படித்துவிட்டு வேலை பார்க்க வேண்டும் என்கிற இடங்களை, எம்.எஸ்ஸி. படித்தவர் வேலை பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிற இடங்களை பி.ஏ., பி.டி., அல்லது பி.எஸ்ஸி., பி.டி. படித்த ஆசிரியர்களுக்கு அளித்து அவர்களின் 15 ஆண்டுக்கால, 20 ஆண்டுக்கால அனுபவத்தை, திறமையை நாம் நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதியாக நான் வந்திருப்பதால், பலமுறையும் நான் சொன்ன கருத்தொன்றை மீண்டும் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். ஆசிரியர்களுடைய திறமையைச் சோதிக்கும் முறையைக் கொண்டுவருங்கள். திறமை மிக்கவர்களுக்கு ஊக்க ஊதியம் கொடுங்கள். அவர்களை நல்ல வழியில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். அதன் மூலம் நான் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த முடியும் என்று பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நான் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். ஒருவர் டபுள் எம்.ஏ., 3 எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றிருக்கலாம். அதனாலேயே அவர் அறிவாற்றல் மிக்கவர் என்று கணக்கிடுவது தவறு.

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. க. அறிவுமுகன்]

ஆசிரியர்களில் தொழிலில் திறமை உள்ளவர்களைக் கண்டறிந்து அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க அரசு முன்வரவேண்டும். திறமை மிக்க ஆசிரியர்களை நீங்கள் ஹையர் செகண்டரி வகுப்பிற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. படித்திருந்தால், அவர்கள் பரஸ்ட் கிளாஸ் வாங்கியிருந்தாலும் சரி, வாங்கவில்லை என்றாலும் சரி, மேல் வகுப்புக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிற சூழ்நிலையை உருவாக்கினால்தான், நம் நாட்டுக் கல்வித் தரம் உயரும், அதை விட்டு, எம்.ஏ. படித்த இளைஞர் ஒருவரை, கல்வித் தகுதி இருந்தாலும், ஆசிரியர் அனுபவம் இல்லாத ஒருவரை பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க அழைத்து வந்து அவரை ஆசிரியராக்குவது என்பது புதிய முயற்சியாக இருக்கலாமே தவிர, அது நிச்சயமாக நல்ல முயற்சியாக இருக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 11.50)

இந்தப் புதிய பாடத் திட்டத்தை அமுல்படுத்தும்போது, எந்த மொழியில் சொல்லித் தருவது என்பதை நிர்மானிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் தமிழ்தான் பாடமொழி என்று ஆக்கப்படுவதற்கான சரியான சந்தர்ப்பம் இப்போது கிடைத்திருக்கிறது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரிட்சை எழுதுகிறவர்கள் சுமார் 1,50,000 முதல் 2,00,000 பேர் இருந்தால், அவர்களில் மிகப் பெரும்பகுதியினர் அதாவது 99 சதவிகிதத்தினர் தமிழைப் பாடமொழியாகக் கொண்டு பரிட்சை எழுதுகிறவர்களாவர். எனவே தனியாக தமிழில் பாடம் படிக்க ஸ்காலர்ஷிப் தருவதை விட, அவர்கள் தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டு பயின்றால், இலவசக் கல்வி பெறலாம் என்று சொல்லுகிற முறை வருமானால், அந்த முறையை நான் வரவேற்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் பாடத்தைப் படிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் இருப்பார்கள் என்றால், அவர்கள் ஒரு கட்டணத்தைக் கொடுத்து படித்துக்கொள்ளட்டும். அவர்களுக்கும் வாய்ப்பு இருக்கட்டும். ஆனால் தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டு படிப்பவர்களுக்கு முக்கியமாக இலவசமாகப் படிப்பதோடு கூட, மிக நல்ல புத்தகங்களை அவர்களுக்குத் தருகின்ற முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். புத்தகங்களைத் தரவேண்டுமென்று சொல்லிய உடனே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முதலிலே இந்த மன்றத்தில் பேசிய நேரத்தில், அப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், வேறு ஒரு உறுப்பினரும் எடுத்துச் சொன்னதின் பேரில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய தமிழ் புத்தகங்களிலே பெரியார் ராமசாமி பற்றியும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பற்றியும், திரு. வி.க. பற்றியும் இருந்தது. ஜனாதிபதி ஆட்சியின்போது,

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1978 ஜனவரி 10]

தமிழை ஒழிக்க வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருந்தவர்கள் அவைகளை ஒதுக்கிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை மறுத்து அதனை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “ஜனநாயகம்” அந்தக் காலத்தில் அப்படி நடந்துகொண்டிருப்பவர்களை நான் மனக்கு அழிவேன். ஆகவே அதை நிச்சயமாக மறுபடியும் கொண்டு வருவேன்” என்று சொன்னார்கள். அந்த முறையில் உடனே அரசாங்கத் துறை வெளியிடுகின்ற தமிழ் புத்தகங்களிலே அந்தத் தலைவர்களைப் பற்றிய ஏடுகளை வெளியிட்டது. உடன் சேர்க்கை என்று வெளியிட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கல்வித் துறை டிசம்பர் மாதத்திலேதான் அதைப் பெற்றிருக்கிறது. அந்தச் சேர்க்கைகளை எந்தெந்தப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று பார்த்து அந்தப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆய்வாளர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். டிசம்பரிலேதான் அவைகள் சென்றிருக்கின்றன. தேர்வுக்கு அந்தப் பகுதிகள் என்பது இல்லையா என்ற சந்தேகம் ஆசிரியர்களுக்கும் வந்து விடும், மாணவர்களுக்கும் வந்து விடும். மாணவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? இந்தத் தேர்விலே அது சேராமலிருந்தால் நல்லது என்று நினைப்பார்கள். அதை வாங்கிப் படிக்காமலிருக்கின்ற மாணவர்களும் இருப்பார்கள். பரிட்சை எழுதுகிறபோது, நிதிக்கிடப்பி் மாணவர்கள். இந்தப் பாடங்கள் நமக்கு வசிக்கிறபோது, நாமு பன்னிக்கே வசிக்கிறபோது, அதற்குள்ளே எப்படி வந்தது என்று திடுக்கிடும் மாணவர்கள். அது தேர்விலே வருமா, தேர்வில் சேர்ப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கல்வித் துறை மிக வேகமாக உயர் கல்விக்கான முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டு வருகின்ற நேரத்திலே அங்கங்கே இருக்கின்ற முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்கள் பற்றி, இதற்கு முன்னால் இந்த மன்றத்திலே பேசுகின்ற போது குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் அங்கங்கே தனிக் காட்டு ராஜா போல இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது வழக்கம். அவர்கள் செய்கின்ற தர்பார்களைக் கொண்டு பார்த்தால், இப்போது மேலே இருக்கிற சென்னை நகரத்திலே இருக்கின்ற மேல் அதிகாரிகளுக்குக்கூட இல்லாத முழு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் துற்றுக்கணக்கான பள்ளிகளை நடத்துகின்ற நேரத்திலே பல்வேறு ஆசிரியர்களை மாற்றுகின்ற நிலையையும் பார்க்கிறோம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் போன்றவர்கள், எம்.ஏ. பட்டம் பெற்ற தமிழாசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடையெல்லாம் கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளிலே ஏ விங் கிளை இடங்களுக்கு நியமித்தார்கள். அவர்களை பழைய பதவிக்குப் பதவி இறக்கம் இன்றைய தினம் செய்திருக்கிறார்கள். 5, 6 ஆண்டுகளுக்குப்

18 ஜனவரி 10]

[திரு. க. அறிவழகன்]

பள்ளி இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். கவலைப்படாதீர்கள். இப்போது செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியராக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொள்கிறோம். அவர்களுக்குத்தான் உயர் நிலைப் பள்ளி, ஹைஸ்கூல், எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றிருப்பதனால், அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொன்னேன். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உலகெங்கும் இருக்கின்ற கல்வி முறையைப் பார்க்கிறபோது, 10+2+3 என்று சொல்வதை அவ்வளவு முக்கியமானதாகக் கருத்தத் தேவையில்லை. அமெரிக்கா நாட்டில் கிண்டர் கார்ட்டன், கே. பிளஸ் 3 பிளஸ் 3 என்று முறை இருக்கிறது. ஆரம்பப் பள்ளிக்கு பிறகு 3 ஆண்டுகள் என்ற முறை இருக்கிறது. பிறகு கே. பிளஸ் 6 பிளஸ் 6 என்ற முறையும் இருந்திருக்கிறது. ஆரம்பப் பள்ளி முடிந்த 6 ஆண்டுகள் உயர்நிலைப் பள்ளி, அதற்குப் பிறகு கல்லூரிப் படிப்பு. கிராஜுவேசன் செர்மனி என்றுகூட வைக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களாக எடுப்பதற்கு படிப்பு முடிந்தவுடன் அவர்களுக்குத் தனிக் கல்லூரிகளிலே பயிற்சியளிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தனியாகக் கல்லூரி இருக்கின்றது. நம் நாட்டிலே பி.எட்., பி.எஸ்.சி., பி.டி. என்றெல்லாம் வைத்திருக்கிறோம். நம் ஆசிரியர்களுடைய தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். நம் பிள்ளைகளுடைய கல்வியின் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும். பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் எல்லாம் நல்ல கல்வியைப் பெறுவதற்கு வழி வகைகள் காண வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் என்னுடைய கிராமத்திற்குப் போயிருந்தேன். அங்கு இருக்கின்ற விவசாய மக்களிடத்திலே சொன்னார்கள். “பிள்ளைகள் எங்கே படிக்கப் போகிறார்கள்? படிஷன் தனியாக வைத்துக் கற்றுக்கொள்கிறவர்கள்தான் படிக்க முடிகிறது” என்று சொன்னார்கள்.

ஒவ்வொரு பள்ளியும் மிகச் சிறப்பாக நடப்பதற்கு என்ன தேவை என்பதை நம் ஆசிரியர்கள் ஆலோசித்துக் கேட்க வேண்டும். நான் கூட ஆசிரியர்கள் மன்றங்களிலே பேசும்போது சொல்வதுண்டு. தங்கள் தனிப் பட்ட ஊதிய விகிதங்களைப்பற்றி மட்டும் கேட்காமல், பள்ளியிலே படிக்க வந்திருக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு, படிப்பதற்கு என்ன வாய்ப்புகள் வசதிகள்

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1978 ஜனவரி 10]

வேலை கொடுத்தால், கல்லூரியிலுள்ள ஆசிரியர்கள் எங்களுக்கு வேலை போய் விட்டதே என்று கேட்பார்கள். கல்லூரிகளில் வசதிகள், கட்டிடங்கள் இருக்குமானால், அங்கேயே இந்த வகுப்புகளை நடத்தலாம். மேலும் அரசு மிக மிக அதிகமாகக் கல்லூரிகளை ஆரம்பித்துள்ள சூழ்நிலையில், பல கல்லூரிகளில் வசதிகள் இருக்கின்றன. பல கல்லூரிகளுக்கு இன்ஸ்பெக்டர் கமிட்டியின் தலைவர் என்ற முறையில் போகும் வாய்ப்பை நான் பெற்றேன். பல கல்லூரிகளில் போதுமான மாணவர்களில்லை. திட்டமிடலும், விழுப்புரம், திருவண்ணாமலை ஆகிய ஊர்களில் உள்ள கலைக் கல்லூரிகளில் போதுமான அளவுக்கு மாணவர்கள் இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட அரசுக் கல்லூரிகளில் இந்த வகுப்புகளை நடத்துவதன் மூலம் அங்கே யுள்ள விஞ்ஞானக் கூடங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். 10 பிளஸ் 1 வகுப்புகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நடக்கும். அடுத்த ஒரு வகுப்பு கல்லூரிகளில் நடத்த வேண்டும். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்கள் அந்தந்தப் பள்ளிகளில் 11ஆம் வகுப்புக்குச் சொல்லித் தருவதன் மூலம் அவர்களுடைய நிலை உயர்கிறது. 12ஆம் வகுப்பைக் கல்லூரிகளில் நடத்துவதன் மூலம் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படுகிறது. இப்படி இரண்டு ஆண்டுகளை 1 பிளஸ் 1 என்று பிரித்து விட்டால், மிகச் சலபமாகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பிளஸ் 2 பாடமென்பது இரண்டு ஆண்டுப் பாடமா அல்லது ஓராண்டுப் பாடமா? பள்ளியில் பாதியும், கல்லூரியில் பாதியும் வைக்க முடியுமா?

திரு. க. அறிவழகன் : இரண்டும் ஒன்றுதான். தனியாகப் பிரிக்கும் காரணத்தால், கல்லியின் தரம் கெட்டுவிடாது. ஏன் கெடாதென்றால், கல்லித் துறையில் இன்டர்மீடியட் வகுப்பு ருன்பு இருந்தது. இது இரண்டு ஆண்டுப் படிப்பு. அதை இரண்டாகப் பிரித்து, பி.யு.சி. ஒரு வருடம் என்றும், இரண்டாவது வருடத்தினைப் பட்டப் படிப்பிலும் சேர்த்தார்கள். அதனால் அது கெட்டுவிடவில்லை. அதுவும் 10, 20 ஆண்டுகள் நடந்தது.

உத்தரப் பிரதேசக் கல்வியமைச்சரவர்கள், அந்த நேரத்தில் மத்திய அரசினுடைய கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. நாரூல் ஹசனிடம் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். 10 ஆண்டுகள் எல்லா மாநிலங்களிலும் கொண்டு வந்துவிடுங்கள்; அதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்; 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 என்று சொல்கிறீர்களே அதில் '3' மாத்திரம் உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். எனினால் அவர்கள் 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 2 என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாநிலத்தில் 14 ஆண்டு

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. க. அறிவழகன்]

களிலே பி.ஏ. டிகிரி பெறுகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்து மாணவர்கள் 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 வருடங்கள் படித்துவிட்டு, அதாவது 15 ஆண்டுகளில் டிகிரி பெறுகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த மத்திய அரசும், மத்திய அரசினுடைய கல்வி நிபுணர்களும், அகில இந்திய நிலையிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் எல்லோரும் 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு கல்வி பெற வேண்டும்; அதற்குப் பிறகு 2 ஆண்டுகள் ஒருவிதமான கல்வியைப் பெறவேண்டும்; அதற்குப் பிறகு மூன்று ஆண்டுகள் ஒருவிதமான கல்வியைப் பெறவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே பெரிய மாநிலம், ஏறக்குறைய 12 கோடி மக்கள் இருக்கிற மாநிலம் உத்திரப் பிரதேசம். அந்த மாநிலத்திலுள்ள எல்லாக் கல்லூரி மாணவர்களும் 14 ஆண்டுகளிலே பட்டம் பெறுகிறார்கள். உத்திரப் பிரதேசத்தில் படித்துவிட்டு வருகிற மாணவர்களை இங்கே சேர்த்துக்கொள்வார்களா? உத்திரப் பிரதேசத்தில் பணி புரிகின்ற அதிகாரி இங்கே மாற்றப்படலாம். அவருடைய மகளை எம்.ஏ. வகுப்பில் எப்படிச் சேர்ப்பது? அப்போதுதான் ஆண்டுகளைக் கவனிக்காதீர்கள் என்று நான் டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷையா அவர்களிடம் சொன்னேன். இந்த நாட்டினுடைய கல்வி நிபுணர்கள் தாங்கள் சொல்லும் சீர்திருத்தங்களைச் செய்வார்கள். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்வதைக் கவனிக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு வசதியான முறையில் சீர்திருத்தங்களைச் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு மாணவன் எந்த ஆண்டு முடித்திருக்கிறானோ அதற்கு அடுத்த ஆண்டில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆனால் அப்படி வருகிறவர்களை லாயக்கற்றவர்களென்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறது. அப்படி திருப்பி அனுப்பாதீர்களென்று சொன்னேன். இங்கேயிருந்து சென்று லண்டன் நகரில் குடியேறியவர் ஒருவர், திரும்பி வந்தார். லண்டனில் 12 வருடங்கள் படித்த தன் மகளை இங்கே பி.யு.சியில் சேர்க்க விண்ணப்பம் செய்தார். “12வது ஆண்டில், 5 பாடங்களைப் படித்து, ஒரே முறையில் தேர்வு எழுதி வெற்றி பெறாத காரணத்தால், திரும்பவும் லண்டன் போ என்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் சொன்னால், இது என்ன முறை?” என்று நான் சொன்னேன். லண்டன் தாரத்திலிருந்து வந்திருப்பவருக்கு இடம் கொடுங்கள் என்று சொன்னேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். கணபதி) : மாண்புமிகு உறுப்பினர்வர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது இன்னும் 4 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். சீக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அடுத்த தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 10]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். கணபதி) : எடுத்துக் கொள்ளப் படும்.

திரு. க. அறிவுமுகன் : ஆகவே கல்வித் துறையில் ஆண்டுக்கு சிறப்பு கொடுத்து, இரண்டு ஆண்டு என்று சொல்லி, அதைச் சில பள்ளிகளுக்கு மட்டும் தந்து, வேறு சில பள்ளிகளுக்கு வருகிற கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது. 11ஆம் வகுப்பு படிக்கின்ற வாய்ப்பும் போய்விட்டது என்ற நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடாதென்ற என்னுடைய எண்ணத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சோழவரத்திலுள்ள பள்ளியைப் பற்றி எனக்கு நன்கு தெரியும். செங்கம் பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாப் பள்ளிகளைப்பற்றியும் தெரியும். அந்தப் பள்ளியில் நல்ல கட்டிடம் இருக்கிறது. விளையாடும் இடம் இருக்கிறது. அங்கே ஹையர் சேகண்டரி வகுப்புக்களை நடத்த இடம் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியிலே அந்த வகுப்புக்களை ஏற்படுத்தலாம். கத்திவாக்கத்தில் புதிதாகப் பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கு 11வது, 12வது வகுப்புகள் வரவில்லை. வாலாஜாபாத்தில் ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. 10 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளியிலே பாதி இடங்கள் காலியாகவே இருக்கின்றன. அங்கே கல்லூரிகூட நடத்தலாம். அங்கே இந்த வகுப்புகள் வரவில்லை. இந்த வகுப்புகள் பள்ளிக் கட்டிடத்தைப் பார்த்து வைக்கப்படுகிறதா அல்லது இருக்கிற ஆசிரியர்களைப் பார்த்து வைக்கப்படுகிறதா அல்லது அந்தப் பகுதி மக்கள் படிக்க விரும்புகிறார்களென்பதைப் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறார்களா என்பது புரியவில்லை. ஆகவே வசதிகளைக் கொண்ட, வாய்ப்புக்களைக் கொண்ட இடங்களில் இந்த வகுப்புக்களைக் கொண்டு வரவேண்டிய நெருக்கடியான கட்டத்தில் இருக்கும் அரசு இன்றைக்குப் புதிய பிரச்சினைகளை உருவாக்கிக்கொண்டு, அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதிலே காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டிருப்பதை விட, சிக்கலான அந்தப் பிரச்சினையை அவிநிக்க முற்பட வேண்டும். அதற்காக ஹையர் சேகண்டரியை இரண்டாக உடையுங்கள். ஒன்று இப்போது இருக்கிற இடத்திலேயே இருக்கட்டும். அங்கே அந்தப் பாடத்தைத் திறமையான ஆசிரியர்களைக் கொண்டு சொல்லிக் கொடுங்கள். அதற்கு அடுத்த ஆண்டை கல்லூரிகளில் சொல்லிக் கொடுங்கள். வசதிகள் வந்த பிறகு, 120 கோடி ரூபாய் வந்து நல்ல கட்டிடங்களை உருவாக்கிய பிறகு, எல்லாப் பள்ளிகளையும் ஹையர் சேகண்டரிப் பள்ளிகளாக மாற்றுவார்கள். வசதிகள், வாய்ப்புகள் பெருகும்போது, அதற்கென தனிக் கல்லூரிகள் அடையுங்கள்.

[1978 ஜனவரி 10]

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பிளஸ் 2 என்று இல்லாமல், இப்போது இருப்பதைப் போலவே 11 வருட எஸ்.எஸ்.எல்.சி., என்றும், பி.யூ.சி., என்றும் வைத்து விடலாமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். கணபதி) : நேரத்தை உணர்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவுமுகன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பத்தாண்டுக் கல்வி என்பது இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. பத்தாண்டுக் கல்வி என்பது, உத்தரப் பிரதேசத்தைத் தவிர, உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளும் ஏற்றுக் கொண்ட கல்வி முறை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே பத்தாண்டுகள் இருக்கட்டும். 11 ஆண்டுக் கல்வியை, வசதிப்படுமானால், கொண்டு வருவது நாட்டுக்கும் நல்லது, நாட்டிலே இருக்கிற ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும் நல்லது, கிராமப்புறத்து மக்களுக்கும் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கைத்தொழில்களைத் தனியாக பள்ளிகளில் இரண்டாண்டுகள் நடத்துவதென்பது எப்படியென்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதற்கு முன்பிருந்த டெக்னிக்கல் ஸ்கூல் வெற்றி பெறவில்லை. காஞ்சிபுரத்திலே அறிஞர் அண்ணாவைப் பார்க்கப்போன நேரத்திலே, ஒரு முறை அங்கேயுள்ள பக்தவத்சலம் டெக்னிக்கல் உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பார்த்திருக்கிறேன். அதிலே மாணவர்கள் மிகக் குறைவாக இருப்பார்கள். அது இப்போது பாஸ்டெக்னிக்காக இருக்கிறது. அதிலே ஆசிரியர்களும் குறைவாகத்தான் இருப்பார்கள். ஆனால் பெரிய கட்டிடம் மட்டும் இருக்கும். அந்தப் பள்ளியால் பலன் இருக்குமா என்பதில் அவர்களுக்கே பெரும் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. கைத்தொழிலை கல்வித் துறையிலே கொண்டு வந்ததன் காரணம், பிள்ளைகள் வெறும் மனப்பாடம் செய்துகொண்டு பாடங்களை மட்டும் படித்துக் கொண்டிருக்காமல், தங்களுடைய கையையும் பயன்படுத்தி பல தொழில் நுட்ப வேலைகளைச் செய்வதற்கும், நல்ல முறையிலே பொழுதைப் போக்குவதற்கும், தங்கள் திறமையை வளர்த்துக்கொள்வதற்கும்தான். பத்தாண்டுக் கல்வித் திட்டத்திலே கைத்தொழிலுக்குச் சிறப்பிடம் அளித்திருக்கலாமே; அதற்காக இரண்டாண்டு என்று சொன்னால், அது பொருத்தமற்றதாகும். அதே நேரத்தில் கைத்தொழிலுக்கு உரிய முக்கியத்துவத்தை உயர்நிலைப் பள்ளியிலே தருகின்ற முயற்சியை நிச்சயமாக இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. க. அறிவுமுகன்]

[1978 ஜனவரி 10]

புதிய பாடத்திட்டத்திலே ஒரு பாதி ஒவியத்திற்கென்றும், மறு பாதி கைத்தொழிலுக்கென்றும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஒவியமும் கற்றுக் கொள்ள முடியாது, கைத்தொழிலும் கற்றுக்கொள்ள முடியாது. மேலும் நேசுவத் தொழில் என்றும் இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல், ஐந்தாறு தொழில்கள் அல்லது பத்துப் பதினைந்து தொழில்கள் என்று இருக்க வேண்டும். இங்கிலாந்து நாட்டிலும், அமெரிக்க நாட்டிலும் பத்தாவது அசுப்பிலேயே கைத்தொழில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கிலாந்து நாட்டிலே பள்ளியிலேயே 13 வயது மாணவன் கார் செய்கின்ற சிறு தொழிலை வைத்துக்கொண்டு கார்களைச் செய்கிறான். அந்த நேரத்திலே எடுக்கப்பட்ட போட்டோவில் அங்கு அதிக ஒளி இருந்ததால் உருக்கு வார்ப்படம் தெரியவில்லை. பிறகு பிளாஷ் இல்லாமல் போட்டோ எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு, அங்கிருந்த ஒளி மாணவர்களின் முகங்களிலும், என்னுடைய முகத்திலும் கூட விழுந்து போட்டோ பிரகாசமாக இருந்தது. ஆகவே மாணவர்களுக்கு இரண்டையும் உறுத் தருகிற கல்விதான் சிறந்தது. மறுபடியும் இரண்டாண்டுகளில் நடத்துவது சரியல்ல. இரண்டாண்டுகள் என்று வைத்து வேலை வாய்ப்புத் தரப்படும் என்று சொல்லிவிட்டால், பிறகு வேலை தர வேண்டும். இந்த நாட்டிலே திட்டங்களுக்கும், கல்வித் துறைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமலிருப்பதால், வேலை வாய்ப்புக்கான தொழில் கற்றுத் தருகிற முறையே தவறு. அதற்குப் பிறகு வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுத் தருகிற சூழ்நிலை இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது. ஆகவே கைத்தொழில் என்பது கைத்தொழில் கல்வியாகவே இருக்க வேண்டும். மாணவர்கள் உள்ளத்திலே, வேலையை அரசு வாங்கித் தரும் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கக் கூடாது. இதே நேரத்தில் இந்தப் பெரிய திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால் 'ஏ' விக் பள்ளிகளை ஒழுங்காக நடத்த முயற்சி செய்ய வேண்டும். 'ஏ' விகில் 'பி' விக் ஆசிரியர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படி 'பி' விக் ஆசிரியர்கள் 'ஏ' விகில் வேலை செய்தால், வேலையை விட்டுப் போக வேண்டுமென்று இராமநாதபுரத்தில் 78 தமிழ் ஆசிரியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'இன்டிகரேஷன்' என்ற பெரும் பிரச்சினையை முடிவு செய்வதற்கு முன்னால், இந்த நாட்டுக் கல்வி அதிகாரிகளுக்கு தெளிவாகத் தெரிவிக்க வேண்டும், " 'பி' விகிலே உள்ளவர்கள் 'ஏ' விகிலே வேலை செய்யலாம் " என்று. அப்படி டிரான்ஸ்பர் ஆகலாமென்று இருக்க வேண்டும். வேண்டுமானால் 'ஏ' விகில் உள்ளவர்கள் 'பி' விகில் பணி புரிவதிலே எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை. அந்த மாற்றங்களுக்கு வசதி இருக்க வேண்டும். கல்வித் துறை என்பது இறுக்கமாக, சிமென்ட்டால் செய்யப்பட்ட ஒன்றாக ஆகிவிடாமல் மிகவும் எளிதாகத் தெரிவித்துக்கொள்வதற்கு, சிந்திப்பதற்கு, செயல்படுவதற்குரிய ஒரு அமைப்பாக இருக்க

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. க. அறிவுமுகன்]

வேண்டுமென்று சொல்லி, என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு அனுமதித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனி நபர் தீர்மானத்தைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு நேரத்தை வரையறுப்பதில்லை. "4 பேர்கள் பேச வேண்டும், ஆகவே வதற்கு நேரத்தை வரையறுப்பதில்லை." என்று ரூலின் கொடுப்பது முறைதானா? மற்ற மன்றங்களில் கூட தனி நபர் தீர்மானத்தில் எவ்வளவு நேரம் பேசலாம் என்று சொல்வதில்லை. அப்படி இருக்கும்போது, நம்முடைய மன்றத்திலே மட்டும் இப்படிச் சொல்வது முறைதானா? நேரநிலையென்றால் வேறு நாட்களில் வைத்துக்கொள்ளலாமே.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: சில மன்றங்களில் பேசுவதற்கு மணிக்குக் கணக்கில் நேரம் கொடுத்தாலும் கூட, பேச ஆள் இல்லாத நிலையில் ஒத்தி வைக்கப்படுவதும் உண்டு. ஐந்து, பத்து நிமிடங்களுக்கு மேல் இங்கே கொடுக்க முடியவில்லை. காரணம் பேசுபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். இங்கே மணிக்குக் கணக்கில்தான் பேசுகிறார்கள். நமக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையைப் பார்த்துத்தான் நேரம் கொடுக்கப்படுகிறது. நானே கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன் சொன்னேன், நேரத்தை நிர்ணயிப்பதில் கஷ்டப்பட வேண்டாம் என்று. இங்கே யாரும் உறுப்பினர்களுடைய கவரவத்தைக் குறைப்பதற்காக நேரம் குறைக்கப்படுகிறது என்ற எண்ணத்தில் மற்ற மன்றங்களைச் சுட்டிக் காட்டிப் பேச வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்: தலைவர் அவர்களே, நானும், திரு. மாணிக்கமும் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அது இப்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு மணி வரையில்தான் அவையை நடத்த முடியும். திரும்பவும் மாண்புமிகு வர வேண்டியிருக்கிறது. காலையில் ஒரு மணி வரையில் எது வரையில் பேசுகிறோமோ அத்துடன் நிறுத்தப்படும். பிற்பகலில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மற்றொரு தனி உறுப்பினர் நாளில் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதில் ஏற்கெனவே மனக்குறை ஏற்பட்டதால்தான் இதை இப்போது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மீதம் இருந்தால் மற்றொரு தனி நபர் உறுப்பினர் நாளில் எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

[1978 ஜனவரி 10]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது அவையில் விவாதிக்கப்படுகின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து எனது கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானம், 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 என்ற புதிய கல்வித் திட்டத்திலே ஏற்படுகிற மாற்றங்கள், அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகள், அவைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறது. அதை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன். இதை முன் மொழிந்து தம்முடைய கருத்தைச் சொன்னவர்கள் இந்தச் சேலையை உணர்ந்தே தங்களுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே புதிய கல்வித் திட்டத்தை நம் மாநிலம் ஏற்கும்போதே, பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. அவைகள் எல்லாம் என்னித் துணிய வேண்டிய காலத்திலே எழுப்பப்பட்டது. இப்போது துணிந்தாகி விட்டோம். நமது அரசு, இந்தத் திட்டம் அடுத்த ஆண்டு வருகிறது என்று வரையறை செய்து அறிவித்துவிட்டது. அந்த ஹையர் செகண்டரி வகுப்பு களை 102 அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 98 தனியார் பள்ளிகளிலும் ஆக மொத்தம் 200 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நாடு தழுவிய முறையில் நடத்த அறிவித்தாகிவிட்டது. இப்போதிருக்கிற எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் இடைக் காலத்திலே ஐந்தாண்டுகளுக்கு பிளஸ் 2 இருந்துகொள்ளலாம். பிறகு கல்லூரிகளில் ஹையர் செகண்டரி வகுப்பு கிடையாது. பள்ளிகளுக்குத்தான் என்று அறிவித்துவிட்டது. தற்காலிகமாக இந்த இடைக்காலத்திலே ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளையோ, புகுமுக வகுப்புகளையோ விரும்பினால், இந்தக் கல்லூரிகள் தங்கள் நிர்வாகத்தில் நடத்திக்கொள்ளலாம். ஐந்தாண்டு களுக்கு அப்பால் பட்டப் படிப்புகளை நடத்துவதாக இருந்தால், ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளை நடத்த வேண்டுமென்றால், பட்டப் படிப்புகளை விட்டுவிட வேண்டுமென்று வெட்ட வெளிச்சமாக மிகத் தெளிவாக அறிவித்தாகிவிட்டது.

(பிற்பகல் 12-20)

அப்படித் தெளிவாக அறிவித்த கொள்கையின் மீதுதான் நாம் விவாதிக்கிறோமே தவிர, இன்னும் தெளிவற்ற நிலையில் இந்த வாதத்தைத் தொடர் நான் விரும்பவில்லை. அரசு இந்தக் கொள்கையை அறிவித்தாகிவிட்டது. அடுத்த ஆண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 200ல் இத்திட்டம் துவங்கினாலும், அது போதாது என்ற கருத்து பல தரப்பிலிருந்து சொல்லப்பட்டது. முந்தைய அரசு காலத்திலேயே யூனியனுக்கு ஒரு ஹையர் செகண்டரி பள்ளி என்றும் நகரங்களில் பல பள்ளிகள் வேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்போது அறிவிக்கப்பட்டுள்ள பல இடங்களில் சில பகுதிகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன.

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

என்று நானும் அமைச்சரைப் பார்த்துச் சொன்னேன். குறிப்பாக கன்னியா குமரி மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டத்தில் ஏகமனதாக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள், அரசுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கே வழங்கப்பட்டுள்ள பள்ளிகள் நகரப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன. ஒரேயொரு யூனியன் பகுதியில் ஒன்று வருகிறது. மற்ற எட்டு யூனியன் பகுதிகளுக்கு ஒவ்வொரு பள்ளி வா வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறோம். மாநிலம் முழுவதிலிருந்தும் அவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட்டது. இன்னும் 200 பள்ளிகள் உருவாக்கப்படும் என்ற எண்ணத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் பேசும்போது, 400 பள்ளிகள் என்றே வைத்துப் பேசினார்கள். நாம் விவாதிக்கிற நேரத்தில் நம் முன்னால் சில கருத்துக்களை மிகத் தெளிவாக அறிவித்த பிறகு, அதில் வருகிற விளைவுகளைப் பற்றி ஆராய்கிற நிலையில்தான் இருந்தோம். திரு. அறிவுமுகன் அவர்கள் இங்கிலாந்து நாட்டுக் கல்வியைச் சொல்லி, பிற நாடுகளிலுள்ள கல்வித் தரத்தைச் சொல்லி, உத்தரப் பிரதேசத்தில் இருக்கிற மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நல்ல சூழ்நிலையையும் விளக்கினார்கள். “அங்கே ஒரு மாணவன் பதினான்கு ஆண்டுகள் முடிந்தவுடனேயே பட்டதாரியாக, பி.ஏ., பட்டத்தை வாங்கிக் கொண்டு வெளியே வருகிறான். இந்த மாநில மாணவர்கள் 15 ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் வெளியே பட்டம் பெற்று வா வேண்டுமா?” என்று கேட்டார்கள். அது உத்தரப் பிரதேசத்திற்கே உண்டாகியிருக்கிற ஒரு உரிமை. இந்திரா அம்மையார் ஆட்சி நடந்த போது, டில்லியில் புதிய கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி அனைத்து மாநில அமைச்சர்களையும் அழைத்து விவாதித்த நேரத்தில் 10+2+3 என்ற கல்வித் திட்டத்தை இந்தியா முழுவதும் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்போது உத்தரப் பிரதேச மாநிலக் கல்வி அமைச்சர் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அவருடைய மாநிலத்திற்குப் போன பிறகு, அதை அவர் அமுல் நடத்த முடியாத நிலையில் 10+2+2 என்பதைத்தான் அமுல் படுத்தினார். முதுகலை வரும்போது, ஒரு ஆனர்ஸ் கோர்ஸ் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் 14 ஆண்டுகளில் பி.ஏ. பட்டம் பெறுகிற வாய்ப்பை இப்போது மாணவர்கள் பெற்றிருக்கும்போது, 15 ஆண்டு என்று வந்தால், அவர்கள் எதிர்க்க மாட்டார்களா என்றும் சொல்லிவிட்டார். அதைப்போல சொல்வதற்கு மற்ற மாநிலங்களுக்கு சக்தி, திறன் இல்லாமல் போய்விட்டது. வல்லான் வகுத்ததேதான் வாய்க்கால். எப்போதுமே அவர்களுக்கு விதி விலக்கு வருவது இயல்புதான். அதை அவர்கள் மறைமுகமாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். நான் வெட்ட வெளிச்சமாகச் சொல்கிறேன். அதனால் வருகிற விளைவுகளைப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது அதில் மாற்றம் செய்யக் கோரவில்லை. புதிய கல்வித் திட்டம் வரும்போது, நான் அது தேவை

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 ஜனவரி 10]

யற்றது என்று முன்னமேயே இங்கே பேசியிருக்கிறேன். மாற்றத்தினால் மட்டும் கல்வித் திட்டம் சீரமையாது. இருக்கிற திட்டத்தைச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தினால் சிறப்பாக இருக்குமென்று சொன்னேன். ஆனால் இந்தியத் துணைக்கண்டம் பூராவும் எழுகின்ற ஒரு மாற்றத்தை நாம் தவிர்க்க முடியாது. இந்த மாற்றத்தின் விளைவுகள் எப்படி இருக்க வேண்டும், எப்படி இருக்கக் கூடாது என்பதைத்தான் நாம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, புயலைக் கொண்டுவருவதாகவும் பல குழுமல்களைக் கொண்டுவருவதாகவும் இருக்கக் கூடாது என்ற ஆர்வத்தோடுதான் அவைக் குழு வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தை இப்போது அறிவித்திருக்கிறபடி நாம் நிறைவேற்றினால், பல ஆயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் வேலை இழக்கும் நிலைமை ஏற்படும். கல்லூரிகளில் ஆயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் வேலை இழக்கும் நிலைமை ஏற்படும். இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால், சமுதாயத்தில் அந்தப் பணியை ஏற்று வாழ்வைத் துவங்கியவர்கள் கதி என்னவாகும் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அந்த நிலைமை வராது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அழுத்தமாக இதற்கு முன்பு நடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு அமைதி பெறும் நிலைமையில் இல்லை. முன்பு இந்தி ஒழிப்புத் திட்டத்தில் இந்தி ஆசிரியர்கள் வேலை இழந்தபோது, கிளார்க்காகப் போ, வேறு வேலையில் லைப்ரரியினாகப் போ, ஏதாவது வேலை செய், சம்பளம் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அண்மையில் கூட ஒரு ஆசிரியரின் நிலைமையை கல்வி இலாகா இயக்குநரிடம் நேரில் போய்ச் சொன்னேன். முதல் கிரேடு இந்திப் பண்டிட்டாக இருந்தவர் 1954-ல் வேலையில் இருந்தார், 1968-ல் இந்தி ஆசிரியர் பணி இறக்கம் காரணமாக செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியராக ஆக்கப்பட்டார். காட்டாத்துறை தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருந்த அவர் இப்போது அந்தப் பணியில் இல்லை. வேறு பள்ளிக்கு மாற்றப்பட்டார். அங்கே ஜூனியர் மோஸ்ட் என்று வைக்கப்பட்டார். 1954-ல் பதவியில் நியமிக்கப்பட்ட அவர் 1968-ல் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியராக வந்திருக்கிறார். அவரை 1964-ல் வைத்துத்தான் கணக்குப் பார்க்கிறார்களே தவிர, 1954-ல் வேலைக்கு வந்த அவரை அந்த நான் முதல் சீனியாரிடி லிஸ்டில் சேர்க்கவில்லை. அதைப்பற்றிக் கல்வி இலாகாவைக் கேட்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வந்தால், அவற்றைக் கணவதற்கான முயற்சிகள் மிகக் கடுமையாக இருக்கும். வந்தபின் காப்பதைவிட வரு முன்னர் காப்பதுதான் நல்லது. அதற்கு ஒரு ஆய்வுக் குழு தேவை என்று தான் கேட்கிறோம். மேலவையில் உள்ள கல்வியோடு சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டு ஒரு ஆலோசனைக் குழு வேண்டுமென்று சொல்கிறோமே தவிர, அந்தக் குழுவிற்கு வேறு எந்த அதிகாரமும் கேட்கவில்லை. இப்போது

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 ஜனவரி 10]

அமைகிற கல்வி முறையில் மேற்பார்வைக் குழு நியமிக்கப்பட்டதோடு திருப்தி அடையவில்லை. அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் புதிய கல்வித் திட்டத்தின் மீது வெள்ளை அறிக்கையை இந்த சபையில் சமர்ப்பித்து, அதன் மீது விவாதம் நடத்தி, அதையும் கேட்டு அரசு அமுல்படுத்த வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை அரசு முன் வைக்கிறேன். இந்தக் குழு மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. இப்போது ஜனவரி நடக்கிறது. ஜூன் மாதம் அதை அமுல் நடத்தப்போகிறோம். 200 பள்ளிகள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். வேண்டுமென்றால், இன்னும் 200 வரலாம். வரும் போது என்னென்ன நிலைமைகள் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இப்போது கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் சேர்க்கை எண்ணிக்கை குறைந்து, பல ஆசிரியர்கள் வெளியேற்றப்படும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படி வெளியேறுகிற ஆசிரியர்களைப் பாதுகாக்கிற சக்தி, அதிகாரம் இப்போது அரசிற்கு இல்லை. பல கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போராட்டத்தில் அவர்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகம் ஒன்று சொல்கிறது. அரசு ஒன்று சொல்கிறது. ஆசிரியர்கள் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமை மீண்டும் ஏற்படக் கூடாது. நாகர்கோயிலில் உள்ள பயனியர் குமாரசாமி கல்லூரியில் மூன்று ஆசிரியர்களை வெளியேற்றினார்கள். பல்கலைக் கழகம் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அது மைனாரிடியினர் கல்லூரி இல்லை. தனியார் கல்லூரிதான். அதிலே இவ்வளவு தொல்லை வருகிறது. எத்தனையோ தனியார் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஆசிரியர்கள் வேலை இழப்பு ஏற்பட்டால், நிலைமை என்ன வாகும்? யார் அவர்களைப் பாதுகாப்பது? தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பதவிப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதற்குப் பிறகும் ஆசிரியர்களைப் பாதுகாக்க முடியவில்லை. நம்மிடத்திலுள்ள இயந்திரம் இப்போது இருக்கிற தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பாதுகாக்க முடிய

(பிற்பகல் 12-30)

வில்லை. உதாரணமாக, திருச்சி மாவட்டம், கரூர் கல்வி மாவட்டத்தில் நங்கவரம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றி வந்த ஆசிரியர் ஒருவர் திரு. ஜனசி நடராஜன் என்பவரை அந்தப் பள்ளி நிர்வாகம் வேலையிலிருந்து நீக்கியது. அந்த வேலை நீக்கம் செல்லுபடியாகாது, தவறு, அவர் மீண்டும் பதவியில் அமர்த்தப்பட வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டது. இந்த ஆணை பிறப்பித்து 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. இன்னும் அவர் அந்த நிர்வாகத்தால் வேலைக்குத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல, உயிருக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க சப்ளிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ்கூட

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 ஜனவரி 10]

அவருக்கு இத்தனையாண்டுகளாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. பிச்சை எடுக்கிற நிலையில் அவர் இருக்கிறார். என்னிடம் வந்து அவர் அழுகிறபோது, அவருக்கு நான் ஒரு பத்து ரூபாய் கொடுக்க முடியுமே தவிர, அவருடைய பதவியைத் திருப்பித் தர முடியாது. அந்தப் பள்ளி நிர்வாகம் மைனாரிட்டி வகுப்பைச் சார்ந்ததல்ல. ஒரு சாதாரண தனியார் பள்ளி நிர்வாகம், அரசு ஆணையை ஏற்க மறுத்து அந்த ஆசிரியருக்கு இன்னும் வேலை தராமல் இருக்கிறது.

அடுத்து, தூத்துக்குடியில் உள்ள சுப்பையா வித்யாலயா என்ற ஒரு பள்ளியில் ஒரு ஆசிரியரை அந்தப் பள்ளி நிர்வாகம் வேலையிலிருந்து நீக்கியது. அவ்வாறு வேலையிலிருந்து நீக்கியது தவறு, அவருக்கு மீண்டும் வேலை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டது. அந்த ஆசிரியரும் இது வரையில் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாமலேயே இருக்கிறார். அந்தப் பள்ளியின் நிர்வாகி திருச்செந்தூரில், கோயிலுக்குச் செல்லுகிற பாதையில் சிமிண்ட்ஷெட் போட்டுக் கொடுத்த மகான், திருச்செந்தூர் கோயிலுக்கு ரூ. 10 லட்சம் செலவழிக்கிற புண்ணியவான். அவர், ஆசிரியரைத்திரும்பவும் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசு சொன்னால், அதை ஏற்கத் தயாராக இல்லை. 4 வருஷமாக அவர் வேலைக்கு எடுக்கப்படவில்லை. அதுவும் மைனாரிட்டி பள்ளியல்ல, தனியார் பள்ளி. எனவே நம்மிடம் இருக்கிற இயந்திரம், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகப் பதவி இழக்கிற ஆசிரியர்களுக்கே பாதுகாப்பு கொடுக்க இயலாத இயந்திரமாக இருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு ஒரே சமயத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் மாதிலம் முழுவதும் பதவி இழக்கிற நிலை உருவானால், அரசாங்கத்தால் என்ன செய்ய இயலும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் பதவி இழப்பு வராமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளப்படும் என்று கூறினார்கள். அது அவர்களுடைய நல்லெண்ணம் என்ற வகையிலே அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நல்லெண்ணம் மட்டும் இருந்தால் போதுமானதல்ல. எப்படி பாதுகாக்கப்படும் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். இந்தக் கல்வி ஆண்டுக்குள் 200 ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகள் வர இருக்கின்றன. இந்தப் பள்ளிகளைச் சுற்றி பல்வேறு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இந்த ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகள் வருவதால், ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கை எப்படி முடியும்? அவர்களைத் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள என்னென்ன முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பனவெல்லாம் விளக்கப்படவேண்டும். தற்போது மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்கள் வீதாச்சாரம் 1.35 அல்லது 1.40 என்றிருப்பதை 1.20 என்ற மாற்றி எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று சொல்வேண்டும். அல்லது இப்போது இருக்கிற பள்ளி முறையை இப்படி மாற்றிப் போகிறோம் என்று காரணங்களைச் சொல்ல வேண்டும்.

[1978 ஜனவரி 10] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

நாட்டின் சீதோஷ்ண நிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களை முன்னாலேயே அறிவிக்கிற ரேடார் போல் கல்வித் துறையில் ஏற்பட இருக்கும் நிலைமைகள் குறித்து, அரசு ஒரு முன்னறிவிப்பு கொடுக்க வேண்டும். 7-ஆம் தேதி புயல் நாகப்பட்டணத்தைத் தாக்க இருக்கிறது. இப்போது அதைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்று முன்னறிவிப்பு கொடுக்கிற மாதிரி, கல்வித் துறையில் ஏற்பட இருக்கிற விளைவுகளைப்பற்றிய முன்னறிவிப்பை அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். எனவே இந்த வகையில் நல்ல திட்டங்களை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிற அரசு மிக எச்சரிக்கையாக, நிலைமைகளைக் கண்காணித்து முன்னறிவிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக, ஜூன் மாதத்தில் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற தனியார் பள்ளிகள் தங்களுக்கு வேண்டாத ஆசிரியர்களை, வேலையிலிருந்து வெளியேற்ற ஆரம்பித்துவிடும். ஆகவே, இப்போதே அரசு முன்னெச்சரிக்கையோடு அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே நிலைமைகள்தான் கல்லூரிகளிலும் ஏற்படும். ஆகவே கல்வித் துறையைச் சார்ந்த பெரிய அதிகாரிகள் ஆங்காங்கே இருக்கிற கல்லூரி முதல்வர்கள், பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களையெல்லாம் கலந்து என்னென்ன முறைகளில் இதை அமுல்படுத்தலாம் என்ற புள்ளி விவரத்தைச் சேகரிக்க வேண்டும். அதனால் அவர்களுடைய பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில் என்னென்ன விளைவுகள் ஏற்படும், எத்தனை ஆசிரியர்கள் குறைவார்கள், எத்தனை மாணவர்கள் குறைவார்கள், எத்தனை செக்ஷன்கள் குறையும் என்று ஒரு "Questionnaire" வடிவத்தில் தயார் செய்து வருகிற பிப்ரவரி மாதத்திற்குள்ளாகவே கல்வித் துறையில் உள்ள ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் அனுப்பி விவரங்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும்.

நாகர்கோயிலைப் பொறுத்தவரையில், 4 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஹையர் செகண்டரி பள்ளியாக மாறுகின்றன. அதன் காரணமாக நாகர்கோயில் கல்லூரிகள், மற்றும் இதர பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் என்னென்ன மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்று அங்குள்ள தலைமையாசிரியர்கள், பள்ளி நிர்வாகங்கள் கருதுகின்றன என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதைப் போல ஒவ்வொரு மாவட்ட ரீதியிலும் பரிசீலிக்க வேண்டும். பள்ளிக் கல்வித் துறையிலிருந்து இதுபற்றி ஒரு விளக்கமும் தரவில்லையென்றால், அது பயங்கரமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். அப்படிப் பிரச்சினைகள் வந்துவிட்டால், அரசாங்கத்தால் சமாளிக்கவே முடியாது. எனென்றால் ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை என்பது ஆசிரியர்களோடு நின்றுவிடுவதில்லை. அவர்களோடு மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவேதான் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வந்துவிடக்கூடாது, அரசு பாதுகாப்புடன் நடக்க வேண்டும் என்று எச்சரிப்பதற்காகவே இந்தத்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 10]

தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். பொருளாதார ரீதியில் பார்த்தாலும், இது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகும்.

எனவே ஆசிரியர்கள் பதவி இழப்பு பிரச்சினைபற்றி இதற்குமேல் நான் விரிவுபடுத்த விரும்பவில்லை. என்னுடைய கருத்துக்கள் அனைத்தும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு புரிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். எனவே அமைச்சர் அவர்கள், தம் இலாக்கா அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கைகளை முன்கூட்டியே எடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரே ஒரு வழி "Questionnaire" ஒன்றைத் தயாரித்து ஒவ்வொரு பள்ளியும் எப்படி பாதிக்கப்படும் என்பதைக் கண்டறிதல், கூடுதலாகப் பள்ளிகள் திறக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தாலும், அதை இந்த மாதம் 15-ஆம் தேதிக்குள் அறிவிக்க வேண்டும். மொத்தத்தில் எத்தனை ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகள் தமிழ் நாட்டில் என்பதையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஹையர் செகண்டரி பள்ளியாக மாற்றும்போது, அங்கே ஒரு எம்.ஏ., பி.டி. தான் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களிடம் இதைப்பற்றிக் கேட்க முடியும். எனவே விரைவில் அரசு இந்தத் துறையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்துகிற முறையில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஒரு அரசுப் பள்ளியை எடுத்துக்கொண்டாலும், அங்கே ஒரு தலைமை ஆசிரியர் பி.ஏ., பி.டி. படித்தவர் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பார். 23, 25 வருஷம் சர்வீஸ் செய்து, தமது 52-வது வயதில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பார். அந்தப் பள்ளியை படித்தவர்தான் பிரின்சிபாலாக இருக்க முடியும் என்பார்கள். அப்படியானால், அந்த ஹெட்மாஸ்டருடைய நிலைமை என்ன? அவருக்குப் பெயர் பிரின்சிபால் என்றாலும்கூட சொல்லுங்கள் அல்லது ஹெட்மாஸ்டர் என்றாலும்கூட சொல்லுங்கள். அந்த எம்.ஏ., பி.டி. படித்தவர் 10 வருஷம்தான் சர்வீஸ் உள்ளவராக இருப்பார். 22 வருஷம், 25 வருஷம் சர்வீஸ் செய்த தலைமை ஆசிரியருக்கு மேல் இவரைக் கொண்டுபோய் போட்டால், அந்தப் பள்ளியில் வேலை நடக்குமா? இப்போதே கல்வித் துறையில் இதுபோன்ற நிலைமைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு தான் வருகிறோம். ஒருவர் சீனியர் ஹெட்மாஸ்டராக இருப்பார். தனக்கு டி.ஈ.ஓ. வேலையை வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, தலைமை ஆசிரியராகவே இருப்பார். 56, 58 வயதில் அவர் ஹெட்மாஸ்டராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது, 50 வயதுள்ள டி.ஈ.ஓ. ஒருவர் இன்ஸ்பெக்டர்ஷனுக்கு வந்தால் என்னை இன்ஸ்பெக்டர் பண்ண இவருக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது என்று சொல்லுகிற சூழ்நிலைகளை நாம் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இது எல்லா இலாக்காக்களிலும் காணப்படுகிற ஒரு சூழ்நிலை. ஒரு ஜூனியராக

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

இருப்பவர் சீனியர் ஒருவருக்கு மேல் பணியாற்றுகிற சூழ்நிலை வந்தால், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் உருவாகிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இது அரசாங்க இலாக்காக்களில் மட்டுமல்ல, எல்லா இடத்திலும் இருக்கிற சூழ்நிலை. ஒரு சமயம் டெல்லி பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்திலே திரு. ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் பிரதம அமைச்சராக இருக்கும்போது, திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுக்கு உரிய இடம் நேரு அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் ஒதுக்கவில்லை என்பதால் அந்த இடத்திலிருந்தே போய் விட்டார் என்று பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அப்படிப்பட்டவர்கள் அதைப் பற்றி வெளியேகூட சொல்லமாட்டார்கள். வெளியே சொன்னாலாவது திருத்திக்கொள்ளலாம். மனதுக்குள்ளே வைத்துக்கொண்டு புதிய சிக்கல்களைக் கிளப்பி விடுவார்கள். இந்தப் பிரச்சினை சாதாரண பிரச்சினை அல்ல. படித்தவர்களிடையே மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டால், அந்தச் சிக்கல்கள் எல்லாம் வெளிப்படையாகத் தெரியாது. ஆனால் புகம்பம்போல் உள்ளே இருந்து வருவதற்குள் பெரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்திவிடும். ஆகவே இதையும் அரசாங்கம் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக தனியார் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியராக இருப்பவர்கள் அரசாங்கம் சொல்லுகிற கல்வித் தகுதியைப் பெற்றிராவிட்டால், வேறு இடத்திற்குப் போக முடியாது. அரசுப் பள்ளிகளிலாவது ஹையர் செகண்டரி இல்லாத இடங்களுக்கு அரசுப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் தலைமை ஆசிரியர்களை மாற்றிப் போட முடியும். ஆனால் தனியார் உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்று ஹையர் செகண்டரி பள்ளியாக மாறும்போது, அங்கு பணியாற்றும் தலைமை ஆசிரியர் சாதாரண பி.ஏ., பி.டி. யாக இருந்தால், அவர் நிலைமை என்ன? அவருக்கு மேலே ஒரு எம்.ஏ., பி.டி.யை அந்தப் பள்ளியில் நியமிக்க வேண்டுமா? அல்லது ஏற்கெனவே இருந்த தலைமை ஆசிரியரை 10-வது வகுப்பு வரை பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கச் சொல்ல வேண்டுமா? இதை யெல்லாம் அரசாங்கம் தெளிவு படுத்த வேண்டும்.

இப்போது நமக்கு ஹையர் செகண்டரி கல்வி போர்டு என்று ஒன்று தனியாக இல்லை. செகண்டரி கல்வி போர்டுதான் வைத்திருக்கிறோம். இதில் இன்னொரு சிக்கல் என்னவென்றால், இந்த வகுப்புகளை கல்லூரிகளிலும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு நடத்தச் சொல்லி அனுமதி அளித்திருக்கிறோம். கல்லூரி அமைப்புகள் எல்லாம் பல்கலைக் கழகத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கிற அமைப்புகள். இனிமேல் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புக்குத் தேர்வுகள் நடத்த வேண்டும். இப்போது அவர்களெல்லாம் தனிக்காட்டு ராஜாக்கள் போல் நடக்கிறார்கள் என்று சொல்லாவிட்டாலும், செகண்டரி கல்வி போர்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தனிச் சந்தர்ப்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 ஜனவரி 10]

அவர்கள் இனிமேல் இந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரவேண்டும் என்றால், அது பல சிக்கல்களை உருவாக்கும். இதனால்தான் ஆந்திரத்தில் ஹைஸ்கூல் என்றும், ஜூனியர் காலேஜ் என்றும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். கேரளத்தைப் பொறுத்தவரை, ஹைஸ்கூல் செகண்டரி எஜுகேஷன் யூனியர்சிட்யின் கீழ் கலேஜியேட் எஜுகேஷன் என்று சொல்லி விட்டார்கள். எனவேதான் நான் முன்பே ஒருமுறை பேசும்போது, மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள வித்யைகளை அறிந்து, இந்த முறையைச் செயல்படுத்துங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். இவைகளெல்லாம் அரசாங்கத்தால் கர்மையாகப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியவைகள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் கல்வித் துறையில் நிபுணர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து, தக்க முடிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-40)

வோகேஷனல் ஸ்கீம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மிகச் சிறப்பாக செயல்படுத்த வேண்டும். ஏதோ ஆதாரப் படிப்பு என்று ஆரம்பித்து, பிறகு நிற்பது என்றில்லாமல், இந்த நாட்டினுடைய தொழில் அபிவிருத்திக்குத் தேவையான தொழில்கூடங்களை அமைக்க வேண்டும். இந்த ஹைஸ்கூல் செகண்டரி வகுப்பு உண்மையாக பாஸ்டெக்னிக்கிலே இருக்க வேண்டும். அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்களில் எல்லாம் அப்படி இருக்கிற மாதிரித் தெரியவில்லை. ஹைஸ்கூல் செகண்டரியில் தொழில் பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு ஹைஸ்கூல் செகண்டரி பள்ளியிலும் தொழில் கல்வி மயமாக்குவதுதான் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தினுடைய அடிப்படைக் கொள்கை. அதற்குப் பணம் எங்கே ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற பள்ளிகளிலும் இந்த வகுப்பை அடுத்த வருடம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், பிளாக் போர்டிலே சொல்லிக்கொடுக்கப்படுமா அல்லது லெபரட்டரியிலே அடுத்த ஆண்டு நடக்குமா? சோதனைக் கூடங்கள் இல்லாமல் எப்படி வகுப்பை நடத்த முடியும்? இப்போதே அதை வேகப் படுத்திச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹைஸ்கூல் செகண்டரி ஆசிரியர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை இந்தப் பல்கலைக்கழக மான்யக் குழு கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டு என்று தீர்மானம் எடுத்தது. மதுரை பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள், சென்னை பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளை அரசு அழைத்துப் பேசி சம்பள விகிதத்தை ஹைஸ்கூல் செகண்டரி ஆசிரியர்களுடைய சம்பள விகிதத்திற்கேற்ப அமைக்க முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது 'பி. வி. பி' பள்ளிகளிலே இருந்து, எம். ஏ. பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களை கல்லூரிகளுக்கு மாற்றுகிறபோது, 10 ஏ (1) விதியின் கீழ் மாற்றுகிறார்கள்

1978 ஜனவரி 10] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

அவர்களுக்கு உரிமை பழைய பதவியில்தான் இருக்கிறது. 10 ஏ (1) விதியின் கீழ் அவர்களை மாற்றுவது ஒரு தவறான முறை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலே கூட ஒருவரை எஸ்.ஐ. ஆகப் போடுவதற்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. கல்வித் தகுதி இருக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. அப்போது பர்ஸ்ட் பாரம் படித்தவர்களைக்கூட போட்டார்கள். சரியான கல்வித் தகுதி உள்ளவர்கள் அப்போது கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக தற்காலிகமாகப் போட்டார்கள். இப்போது நூற்றுக் கணக்கானவர்கள், பி. ஏ., பி. எஸ்.சி., எம். ஏ. படித்தவர்களாகவே வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல கல்வித் தகுதி உள்ளவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் 39 ஏ (1) விதியின் கீழ் பதவியில் அமர்த்திப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசினர் பள்ளிகளை ஹைஸ்கூல் செகண்டரி பள்ளிகளாக உயர்த்துகிறபோது, ரூபாய் 25 ஆயிரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசினர் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு நல்ல திட்டம்தான். ஊர்மக்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். கல்லூரி வேண்டுமென்றால், ரூ. 5 லட்சமும், உயர்நிலைப் பள்ளி கட்ட வேண்டும் என்றால் அரசுத் துறையிலே வேண்டுமென்றால், ஊர் மக்கள் ரூ. 75 ஆயிரம் வரை கொடுக்கிறார்கள். இந்த முறை அந்த ஊர்மக்களையும் அதில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான திட்டம். இப்போது அரசே 200 பள்ளிகள் என்று சொல்லிவிட்டது. ஊர் மக்களிடம் 25 ஆயிரம் ரூபாய் கேட்டால், கவனிக் காமல் இருந்தாலும் இருக்கலாம். அதனால் அவைகள் தனியார் பள்ளியினர் களுக்குப் போய்விடும் என்று நினைக்கிறேன். அரசுத் துறையிலே உள்ள பள்ளிகளுக்கு பெற்றோர் அமைப்புகள் பணம் கட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முழு முயற்சியோடு நாம் இதை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். ஊர் மக்களுடைய உதவி அந்தப் பள்ளிகள் வளர்ச்சிக்கு வரவேண்டும். அவர்கள் பணம் கட்டாவிட்டால், மற்ற பள்ளிக்கு அந்தப் பங்கைக் கொடுத்துவிடுவதா என்ற நிலையைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

அரசுப் பள்ளிகள் தானே, அரசே பணம் ஒதுக்கிக்கொண்டு செய்யும் என்று இருந்துவிடுவார்கள். அப்படி இருந்தால், அதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதற்கும் ஒரு காலவரையறை செய்து கொள்ள வேண்டும். இரண்டு கோடி ரூபாய் இந்தத் திட்டத்திற்குப் போதாது. 10 கோடி ரூபாயாவது இவர்கள் பெறவேண்டும். இல்லாவிட்டால், மத்திய அரசிலிருந்து பிளானிங் கமிஷனிலே இருந்து 10 கோடி ரூபாயைப் பெற்று அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுகிற நிலைமை வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் வெற்றி காணுவோம். பலவிதமான சூழ்நிலைகளிலே அந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்துகிற நிலையிலே நல்ல குழுக்களை அமைத்து, நல்ல நிபுணர்களுடன் கலந்தாலோசித்து, கல்வித் துறைக்கும் நம்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 ஜனவரி 10]

ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்து, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஒரு வெள்ளை அறிக்கையையும் அடுத்த கூட்டத்தொடரிலே அவையில் வைத்து விவாதித்து அதை அமுல் நடத்த வேண்டும். ஒரு குழு அமைத்து ஆலோசித்து, அமுல்படுத்தக்கூடிய முயற்சிகளுக்கும், அரசு எடுக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கும் நாங்கள் எங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தந்து இந்தத் துறை வெற்றிகரமான அரசோடு முழு முயற்சியோடு நாங்கள் நிற்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது அரசினுடைய வெற்றி என்பது மட்டுமல்ல, எங்களுடைய, ஆசிரியர்களுடைய வெற்றி என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் 25 ஆண்டுகள் பின் தங்கிவிட்டோம். அரசு தொடங்குகின்ற புதிய கல்வித் திட்டங்கள் வெற்றியடைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் நாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 3 பேர் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளித்துப் பேச வேண்டும். 10 நிமிடங்களுக்குக் குறைவாகவே நேரம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் பத்து நிமிடங்களில் பேசி முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறையிலே கல்வி பயில்விக்கும் முறை பற்றிய புதிய திட்டம் கொண்டு வந்ததை விமர்சிக்கும் அறிக்கையிலே இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தின்பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரைக்கும் 11+1+3 என்று கல்வித் துறை கல்வி பயில்வித்து வந்தது. ஆனால் அது வரும் கல்வி ஆண்டிலிருந்து 10+2+3 என்று அமுல் படுத்தப் போவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது அரசாங்கத்தால். இதிலே 10+2+3 என்று இருக்கிறது. 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 11+2+2 என்று இருந்தது. இண்டர்மீடியட் கோர்ஸ் என்று ஒன்று. நாங்கள் படித்த காலத்திலே எல்லாம் இண்டர்மீடியட் 2 வருடம், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. 11 வருடம், பி.எ. டிகிரி கோர்ஸ் 2 வருடம். ஆக அது மூன்றாம் சேர்த்தால் 15 வருடம். இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது 11+1+3 மொத்தம் 15, புதிதாக வர இருப்பது 10+2+3 மொத்தம் சேர்த்தால் 15. இந்த 15 ஆண்டுக் கல்விக்கு முன் இண்டர்மீடியேட் வந்தது, பி.யு.சி. வந்தது. இப்போது ஹையர் செகண்டரி வருகிறது. ஏன் இந்தக் குழப்பங்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எப்படி இருந்தாலும் இப்போது வரக்கூடிய

[1978 ஜனவரி 10]

10+2+3 திட்டம் ஆண்டு இறுதியிலே வர இருக்கிறது என்ற அடிப்படையிலே கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லுவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு வகை, இன்னொரு மாநிலத்தில் ஒரு முறை, மற்றொரு மாநிலத்தில் இரண்டாவது வகை என்று இருப்பதால், இந்த மாநிலத்தில் தேர்வு பெற்றவர்கள் அங்கே உத்தியோகத்திற்குப் போவதும் இங்குள்ளவர்கள் மத்திய அரசுக்குப் போவதும் ஆக இருப்பதால், எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரே நிலை இருப்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். ஆனால் நண்பர் திரு. அறிவுழகன் அவர்கள் உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு மட்டும் விதி விலக்கு என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருப்பது நல்லது அல்ல. எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரு நிலையான, ஒரு முறையான திட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

இந்த மாற்றத்தாலே சில குழப்பங்கள் ஏற்படக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. சிலபலை மாற்றியமைப்பதில் கொஞ்சம் சிக்கல்கள் வருகின்றன. நிர்வாகத் திலே சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. சில கல்லூரிகளிலே இரண்டு வருட படிப்பை வைத்திருக்கிறார்கள்; சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே இரண்டு வருட படிப்பை வைத்திருக்கிறார்கள். இது போன்று சில குழப்பங்கள் இருக்கக் கூடிய நிலை இருந்தாலும், 'ட்ரான்சிஷன்' பிரியட் என்று 5 ஆண்டுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த 5 ஆண்டுகளில் ஹையர் செகண்டரிக் கல்வி காலேஜுகளிலும் இருக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் இருக்கும். அந்த 5 ஆண்டுகளிலே வரக்கூடிய குழப்பங்கள், சிரமங்கள் அனைத்தையும் நடைமுறையிலே காண முடியும். அப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் தொடர்ந்து வருகிற ஆண்டுகளிலே இல்லாமல் இருக்கச் செய்ய முடியும்.

என்னைப் பொறுத்த மட்டில், ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்வி முறை எப்படி மாற்றப்பட்டாலும், இப்போது உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் யாரும் வெளியேற்றப்படக் கூடாது. மேலும் அவர்களை வேலைத் தரத்தில் குறைத்தோ, அந்தஸ்தில் குறைத்தோ காட்டக்கூடிய நிலை வரக்கூடாது. அதில் அரசு கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளை உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டுமென்று நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். திருச்சியிலே சையத் முர்த்துசா உயர்நிலைப் பள்ளி என்று ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. மாநிலம் பூராவும் மூன்று, நான்கு மைனாரிட்டியினருக்கான உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் அதுவும் ஒன்று. அப்பகுதியில் இஸ்லாமியர்கள் கொஞ்சம் கூடுதலாக வாழ்கிறார்கள். திருச்சி நகர மத்தியில், பாலக்கரைக்குப் பக்கத்தில்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1978 ஜனவரி 10]

இருக்கிறது. அங்கே முஸ்லிம்கள் கணிசமாக வாழ்கிறார்கள். அது, அரசாங்கச் சார்பில் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளி. அங்கே ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் சேர்க்கப்பட்ட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் டைரக்டர் அவர்களிடத்திலும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் தெரிவித்திருக்கிறேன். இரண்டு பேரும் கவனிப்பதாகச் சொன்னதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதையே, இந்தச் சபையின் மூலம் கோரிக்கையாக அரசுக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன். அந்தப் பள்ளிக்கு ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய அறிக்கையைப் படித்தேன். அதில் அவர்கள், ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளில் தமிழ் மீடியம் எடுப்பவர்களுக்கு மட்டும் கட்டணமில்லை; இங்கிலிஷ் மீடியம் எடுப்பவர்கள் கட்டணம் கொடுத்தாக வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது, இருக்கக்கூடிய ஓர் உரிமையைப் பறிக்கக் கூடிய நிலைமையாகும். ஏனென்றால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி-க்குக் கட்டணமில்லை. எஸ்.எஸ்.எல்.சி-க்கு பதிலாக ஹையர் செகண்டரி வகுப்பில் படிக்கிறார்கள். பி.யூ.சிக்கும் கட்டணமில்லை. பி.யூ.சி. வகுப்பையும் ஹையர் செகண்டரியில் இரண்டாவது ஆண்டு படிக்கிறார்கள். முன்பு கட்டணம் இல்லாமல் படித்த வகுப்புகளை, இப்போது ஹையர் செகண்டரி என்று சொல்லி, அதற்குக் கட்டணம் உண்டு என்று சொல்லுவது நியாயமாகத் தெரியவில்லை. இது, தமிழ் படிக்கிறவர்களை ஊக்குவிக்க அரசாங்கத்தின் ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறது. அதை வரவேற்கிறேன். ஆனாலும் உள்ள உரிமையைப் பறிக்காமல், மேற்கொண்டு தமிழ் படிக்கிறவர்களுக்கு தனி உரிமைகள் கொடுங்கள். ஏனென்றால் உள்ள உரிமையை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு, தமிழ் மீடியம் எடுக்கிறவர்களுக்கு புத்தகங்கள் வாங்க மானியம் கொடுங்கள்; ஸ்பெஷல் பிசை ரத்து செய்யுங்கள்; வேறு என்னென்ன சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமோ கொடுங்கள். இருக்கிற சலுகைகளை வாபஸ் வாங்கும் எண்ணத்தைக் கைவிடுங்களென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டு மீண்டும் மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

[பிற்பகல் 12.55]

பிற்பகல் 4 மணியளவில் அவை மீண்டும் கூடியது

1978 ஜனவரி 10] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

3. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Buildings in Tank areas in Madurai.

* 91. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in Madurai, the Central School, the Wakf Board College, the Corporation Buildings, the Law College and the Commercial Taxes buildings are all built in tank areas meant for purposes of storing water; and

(b) whether it is also a fact that consequent thereon, all the wells in the surrounding areas have gone dry?

மதுரையில் ஏரிப் பகுதியில் கட்டிடங்கள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி, (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு ராதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரையில் நீர் சேமித்து வைப்பதற்கென்று உள்ள ஏரிப் பகுதியில் மத்தியப் பள்ளி, வக்ப் வாரியக் கல்லூரிக் கட்டிடம், மாநகராட்சிக் கட்டிடங்கள், சட்டக் கல்லூரி மற்றும் வணிக வரித் துறை கட்டிடங்கள் னைத்தும் கட்டப்படுவது உண்மையா?

(இ) அதன் காரணமாக, சுற்றுப் புறங்களில் உள்ள கிணறுகள் அனைத்தும் வற்றியுள்ளன என்பதும் உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) சில கிணறுகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவ்வாறு கட்டுவதால், பாசனம் பாதிக்குமென்றால், கட்டிடம் கட்டும் இடங்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்ற அரசுக்கு உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்) அவர்கள் ஏரி, குளங்களைத் தூர்த்து அதிலே கட்டிடங்களைக் கட்டுவது, நகர்ப் பகுதியிலே கட்டுவது, நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி

[1978 ஜனவரி]

களில் கட்டிடங்களைக் கட்டுவது ஆகியவைகளின் மூலம் பாசனத்திற்குப் போதுமான அளவு தண்ணீர் தேக்கி வைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு இல்லையாகையால் நகரத்திலுள்ள ஏரி, குளங்களைத் தூர்த்து கட்டிடங்களைக் கட்டுவது சரியல்ல என்று கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார். அதை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

Chennampatti Dam Scheme.

* 92. Q.—THIRU KU. MA. BALASUBRAMANIAM (on behalf of THIRU V. THANGAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether Chennampatti Dam Scheme in Aruppukottai Taluk, is under the consideration of the Government;

(b) if so, the total estimated expenditure of that scheme; and

(c) the year in which it will be completed?

சென்னம்பட்டி அணைத் திட்டம்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அருப்புக்கோட்டை வட்டம், சென்னம்பட்டி அணைத் திட்ட அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அந்தத் திட்டத்தின் மொத்த மதிப்பீடு எவ்வளவு?

(உ) எந்த ஆண்டு திட்டம் முடிவுறும்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) ஆம்.

(இ) & (உ) இத்திட்டம் முன்னேடி ஆய்வில் உள்ளது. இதன் மதிப்பீடு இதுவரை தயார் செய்யப்படவில்லை.

Poisoned Food

* 93. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM & THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of persons who (i) died and (ii) took ill due to the consumption of poisoned food on 6th September 1977 in Coimbatore;

1978 ஜனவரி 10]

(b) whether the Government have detected the persons who sold adulterated groundnut oil which was the cause for the above incident and taken action against them;

(c) the nature of relief afforded by the Government to the family of the deceased;

(d) whether the Government have taken any action to prevent the recurrence of such incidents; and

(e) if so, the details thereof?

விஷம் கலந்த உணவு.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் & திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கோயம்புத்தூரில் 1977-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 6-ஆம் நாள் விஷம் கலந்த உணவை உண்டதனால் (i) இறந்தவர்கள், (ii) உடல் நலம் குன்றியவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) இதற்குக் காரணமாக கலப்பட கடலை எண்ணையை விற்பவர்களை அரசு கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா?

(உ) இறந்தவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு என்ன முறையில் அரசு உதவி அளித்துள்ளது?

(எ) இத்தகைய நிலைமைகள் திரும்பவும் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு அரசு எதேனும் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா?

(ஐ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எம்மண்ட்: (அ) (1) ஒருவரும் இறக்கவில்லை.

(2) 268 பேர் உடல் நலம் இழந்தனர்.

(இ) வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணையில் உள்ளது.

(உ) இவ்வினா எழவில்லை.

(எ) & (ஐ) கலப்படக் குற்றங்களைத் தடுப்பதற்காக “உணவுக் கலப்படத்தடுப்புச் சட்டம், 1954” என்ற மத்திய அரசின் சட்டமும் “தமிழ்நாடு அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள பொருட்கள் (தரம் நிர்ணயித்தல்) ஆணை, 1977”, என்ற மாநில அரசின் ஆணையும் அமலில் உள்ளன. காவல் துறை உணவுப் பிரிவு புனுவல்புப் பகுதியும் கலப்படக்குற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தின்

[1978 ஜனவரி 11]

(b) if so, the number of such schools in Coimbatore Revenue District, wherein the posts of Headmasters have not been so upgraded; and

(c) the reasons therefor?

தலைமையாசிரியர்களுக்கு அரசிதழ் பதவித் தகுதி.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்ற மேலவையில் 23—1—1974 ஆம் நாளன்று, 40 ஆம் எண் உடுக்குறியிட்ட வினாவுக்கு அளிக்கப்பட்ட விடையையொட்டி, கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆயிரம் பேருக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் கொண்ட 'பி' பிரிவு அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் தலைமையாசிரியர்களுக்கு உயர் சம்பள விதத் துடன் அரசிதழ் பதிவு (Gazetted) தகுதி வழங்கும் முடிவு எதையும் அரசு மேற்கொண்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், கோயம்புத்தூர் வருவாய் மாவட்டத்திலுள்ள எத்தனை பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர் பதவித் தரம் அவ்வாறு உயர்த்தப் படவில்லை?

(உ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம். அரசாங்க நிலை எண் 289, கல்வி, 20—2—1971-ல் மாணவர் எண்ணிக்கை 1,000-க்கும் மேலுள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளை ஊதிய உயர்வுடன் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமையாசிரியர் பதவிகளாக ஆக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதன்படி 80 அரசிதழ் பதிவுரை தலைமையாசிரியர் பதவிகள் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமையாசிரியர் பதவிகளாக உயர்த்தப் பட்டன.

(இ) கோவை மாவட்டத்தில் இன்னும் இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர் பதவிகள் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற நிலைக்கு உயர்த்தப்படவில்லை.

(உ) இப்பொருள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. விரைவில் முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : ஆயிரத்திற்கு அதிகமான மாணவர்கள் இருக்கும் பள்ளிகளுக்கு அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமை ஆசிரியரை நியமிப்பது என்று 1971-லேயே தீர்மானிக்கப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் 80 தலைமை

1978 ஜனவரி 10]

யாசிரியர் பதவிகள் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமையாசிரியர் பதவிகளாக மாற்றப்பட்டன. அதன் பிறகு பல பள்ளிகளில் ஆயிரத்திற்கு மேலே மாணவர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிகளுக்கும் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமையாசிரியர் பதவியை வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : 1978-79 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 11-வது வகுப்பு சில பள்ளிகளிலிருந்து போய்விடும். அதனால் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆயிரத்திற்குக் குறைந்தாலும், அந்த அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமையாசிரியர் பதவி தொடர்ந்து இருக்குமா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனை கருத்திலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : கோயம்புத்தூர் வருவாய் மாவட்டத்தில் இரு பள்ளிகளில் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமையாசிரியர் பதவியை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதில் ஆராய வேண்டியது என்ன இருக்கிறது? மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆயிரத்திற்கு மேல் இருந்தால், அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமையாசிரியர் பதவியை அறிவிக்க வேண்டுமே. இதிலே காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன?

(பிற்பகல் 4-10)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றிய செயற்குறிப்பு இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. வேறு விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. ஆர். தாமஸ் : 1,000 மாணவர்கள் படிக்கும் பள்ளிகளில் உதவித் தலைமை ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யலாம் என்று விதியிருக்கிறது. எல்லாப் பள்ளிகளிலும் உதவித் தலைமை ஆசிரியர் பதவி வழங்கப்படவில்லை. மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 1,000 இருந்தால், உதவித் தலைமை ஆசிரியர் நியமனம் செய்யலாம் என்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : உறுப்பினருடைய கருத்து கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

[1978 ஜனவரி 1]

Salaries of Teachers.

* 96. Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether any representation has been made by the teachers that the payment of their salaries should be made direct by the Government;

(b) whether any complaints have been received by the Government that their salaries are not paid in full by the managements although their signature is obtained in the acquittance roll in token of full payment; and

(c) if so, whether there is any proposal with the Government to prevent this malpractice?

ஆசிரியர்களின் சம்பளங்கள்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசே நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் வழங்க வேண்டுமென்று கோரி ஆசிரியர்களிடமிருந்து முறையிடு ஏதும் வந்துள்ளதா?

(இ) சம்பளப் பட்டியலில் முழுச் சம்பளத்திற்கான கையொப்பம் பெற்றிருந்தும் கூட, நிர்வாகத்தினரால் அவர்களுக்கு முழுச் சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை என்பது குறித்த புகார்கள் ஏதும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(உ) ஆமெனில், இந்த முறைகேடான செயலைத் தடுப்பதற்கு அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) & (இ) அரசுக்கு வரவில்லை. சில மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்களால் இத்தகைய மனுக்கள் பெறப்பட்டுள்ளன.

(உ.) 1974 தமிழ்நாடு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளி விதிகளின்படி, பிரத்தியேக குழந்தைகளில், சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்களே தலைமையாசிரியருக்கோ அல்லது ஆசிரியர்களுக்கோ நேரடியான ஊதியப்பட்டுவாடா செய்யலாம்.

[1978 ஜனவரி 10]

Midday Meals Central Kitchen.

* 97. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:—

(a) whether the Government have received any representation stating that the midday meals, being served through the Midday Meals Central Kitchen and run with the assistance of "CARE", do not reach the schools in time; and

(b) if so, the action taken thereon?

மதிய உணவு சமையல் கூடம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) "கேர்" நிறுவன உதவியுடன் நடத்தப்படும் மதிய உணவு சமையல் கூடம் மூலம் விநியோகம் செய்யப்படும் மதிய உணவு, உரிய நேரத்தில் பள்ளிகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை என்ற முறையிடு ஏதேனும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) சட்டப் பேரவையில் 5-8-1977 அன்று கல்வி மானிய விவாதத்தின் போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். சண்முகம், இத்தகைய புகார் ஒன்றைத் தெரிவித்தார்.

(இ) உரிய நேரத்தில் நல்ல முறையில் பள்ளிகளுக்கு உணவு விநியோகிக்கப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்.

* 98. Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to run Central Kitchens for the Midday Meals Scheme in Districts other than Chingleput, South Arcot and North Arcot; and

(b) if so, when they will start to function?

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1978 ஜனவரி 10]

(அ) செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்கள் நீங்கலாக உள்ள ஏனைய மாவட்டங்களில், தண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்கான, 'மைய சமையல் கூடங்களை' நடத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அவை எப்போது செயல்படத் துவங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மதிய உணவுக் கூடங்களில் சமைக்கப்படுகிற முறை, அதை விநியோகிக்கும்போது ஏற்படுகிற தவறுகள் பற்றிய புகார்கள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் புகார்களைத் தவிர்த்தல் குறைபாடுகளை நீக்கவும் தனிப்பட்டவர்கள் விலைப் பார்வை யாளர்களாக அமைக்க அரசுக்கு யோசனை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இல்லை. இருந்தாலும், உறுப்பினருடைய கருத்து கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மூன்று மாவட்டங்களில் மத்திய சமையல் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிற மாவட்டங்களுக்கு அவற்றை விநியோகிக்கக் கூடிய குறிப்பு அரசிடம் இருக்கிறதா? ஒரு சமையல் கூடம் அமைக்க என்ன செலவாகும்? இதற்கு 'கேர்' நிறுவனம் உதவ முன்வந்தால், அதை அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மைய சமையல் கூடத் திட்டத்திற்கு, தஞ்சை போன்ற ஊர்களில் ஒன்றை லட்சம் தொடக்கப் பள்ளி மாணவர்கள் மதிய உணவு பெறும் திட்டத்திற்கு அரசுக்கு தொடர்பு செலவில் ரூ. 60 லட்சம் ஆகிறது. தொடரும் செலவில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஆவதால், இவ்வளவு பெரிய செலவைக் கொண்டுள்ள அத்திட்டத்தை எல்லா இடங்களிலும் அமைக்க அரசின் நிதிநிலை இடம் தராது. அதனால்தான் பிற மாவட்டங்களுக்கு விரிவாக்க முடியவில்லை. 'கேர்' நிறுவனம் உதவ முன்வந்தால், அதுபற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : 'கேர்' நிறுவன உதவியுடன் இப்போது துவக்கப்படுகிற மதிய உணவுத் திட்டத்தில் உணவை எடுத்துச் செல்ல வான்கள் எத்தனை இருக்கின்றன? அவை ஒழுங்காகச் செயல்படாததால்தான் விநியோகம் சரிவர நடத்தப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறதே, அதை அரசு அறியுமா?

[1978 ஜனவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 97 சமையல் கூடங்கள் 'கேர்' நிறுவனத்திடமிருந்து பெற்ற ரூ. 2 கோடி உதவியுடன் நிறுவப்பட்டன. செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் அவை உள்ளன. அதற்கு சமையல் கூடங்கள் பயன்படுத்துவது 224 டெம்போ என்ற உந்து வண்டிகள் 'கேர்' நிறுவனம் இவ்வசமாக வழங்கியது. அவற்றைப் பழுது பார்க்க விக்கிரவாண்டியில் ரூ. 15 லட்சம் செலவு செய்து ஒரு பணிகூடம் கட்டித் தந்துள்ளது.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைக் குறித்துக் கூறினார். மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மைய சமையல் கூடங்கள் கட்ட அரசு ஆராய்ச்சி நடத்தியதா? அதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று கணக்கிட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : வேறு மாவட்டங்களில் ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் இப்போது இல்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு உள்ளதைச் சொன்னதற்குக் காரணம் அங்குள்ள ஒன்றரை லட்சம் தொடக்கப் பள்ளி மாணவர்கள் இந்நிலையில் உள்ளனர். அந்த எண்ணிக்கைக்கு ஆகின்ற செலவைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றுதான் அதைச் சொன்னேன்.

திரு. க. அறிவுழகன் : 'கேர்' நிறுவனம் மூலமாக நடத்துகிற மைய உணவுக் கூடங்களில் செல்கிற வண்டிகள் அடிக்கடி ரிப்பேர் ஆகிவிடுகின்றன. 30 மைல் செல்கிறபோழுது, 15 மைலில் ரிப்பேர் ஆகிவிட்டால் 1,000 மாணவர்கள் மதிய உணவு சாப்பிட முடியாமல் போகிறது. உணவும் கெட்டுப் போகிறது. இந்த வண்டிகள் மிகவும் பழையதாகப் போய்விட்டதால், புதிய வண்டிகளை வாங்கவும் இருக்கின்ற வண்டிகளைச் சிறப்பாக வைத்துக் கொள்ளவும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : உறுப்பினருடைய யோசனை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Physically Handicapped.

* 99. Q.—THIRU KU. MA. BALASUBRAMANIAM (on behalf of THIRU V. THANGAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Social Welfare be pleased to state the number of physically handicapped persons appointed in Government Offices during 1977-78 upto 31st August 1977 on priority basis for employment of physically handicapped persons in Government offices?

1978 ஜனவரி 10]

உடல் ஊனமுற்றோர்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

உடல் ஊனமுற்றோருக்கு அரசு அலுவலகங்களில் வேலை வாய்ப்புகளில் முன்னுரிமை அளிக்கும் வகையில், 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 31-8-1977 ஆம் நாள் வரை எத்தனை உடல் ஊனமுற்றோர், அரசு அலுவலகங்களில் வேலையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: 1977-78 ஆம் ஆண்டில் அதாவது 1-4-1977 முதல் 31-8-1977 வரை 148 உடல் ஊனமுற்றோர் அரசு அலுவலகங்களில் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் கண பார்வையற்றோர் 7, காது கேளாதோர் 6 மற்றும் உறுப்பு நலன் குறைந்தோர் 135 பேர்கள் ஆவார்கள்.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்: இதைப்போல் ஊனமுற்றவர்களுக்குப் பொது நிறுவனங்களிலும் தனியார் நிறுவனங்களிலும் வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: அப்படித்தான் கூடியவரையில் மதுரை, கோவை, சென்னை ஆகிய மூன்று இடங்களில் மட்டும் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு தனியான வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டு சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டு, வேலை வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. கண பார்வையற்றோர், காது கேளாதோர், உறுப்பு நலம் குறைந்தோர் ஆகியோர் அவற்றின்படி பல இடங்களில் பணி புரிகின்றனர். அவ்வப்போது ஆங்காங்கு உறுப்பு நலன் குறைந்தோருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. க. அறிவழகன்: உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரப்படுவது ஒன்று. வேலையிலிருந்து கொண்டிருக்கும்போதே, அரசு வேலைகளில் ஆசிரியர் போன்ற பணிகளில் இருக்கும்போது, சில காரணங்களால் உடல் ஊனமுற்றவர்களாகின்றனர் என்ற வகையில் அவர்களுக்கு வண்டிகள் தருவது போன்ற அளவில் எப்படி உதவி செய்கிறது அரசு?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கூடிய வரையில் முன்னுரிமை அளித்துத்தான் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது என்று உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 10]

திரு. க. அறிவழகன்: நான் கேட்பது உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் வேலை வாய்ப்பினைப்பற்றி அல்ல. வேலையில் இருக்கிறவர்கள் உடல் ஊனமுற்றவரிடமால், அவர்களுக்கு வேண்டிய கார், மோட்டார் சைக்கிள் போன்ற வண்டி வாகனங்கள் அளிக்கும் வகையில் அரசு எப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு வைத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஆங்காங்குள்ள தாசில்தார்கள் கண்டறிந்து தகுதி இருக்கிறதா என்று பார்த்து, அறிவிப்பதன் மூலம், இந்த அரசு வந்ததிலிருந்து தக்க விதத்தில் உதவி புரிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. வண்டிகள் மற்ற தேவைப்படுகிறவற்றைக் கொடுத்து வருகிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: ஊனமுற்றவர்களுக்கு கார், மோட்டார் சைக்கிள் வழங்கப்படுகிறதா என்று உறுப்பினர் கேட்டார். கார், மோட்டார் சைக்கிள் அளிக்கப்படுவதற்கு அரசிடம் செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா? அப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறதா? அதற்கு எவ்வளவு விண்ணப்பங்கள் வந்தன? எவ்வளவு பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: கார், மோட்டார் சைக்கிள் இவற்றைப்பற்றி இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: கார், மோட்டார் சைக்கிள் கொடுப்பது எப்படி சாத்தியமாகும்?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: அவர்கள் நடக்க முடியாதவர்களாக இருந்தால், மூன்று சக்கர தள்ளுவண்டிகள், சைக்கிள் போன்றவை வழங்கப்படுகின்றன.

திரு. க. அறிவழகன்: மத்திய அரசில் பணியாற்றுகிறவர்கள் உடல் ஊனமுற்றவர்கள் கார் வைத்திருந்தால், அதற்குச் செலவாகிற பெட்ரோல் செலவைத் தருகிறார்கள். மோட்டார் சைக்கிளுக்கும் தருகிறார்கள் (ஸ்பூயல்) பெட்ரோல் எண்ணெய்ச் செலவில் பாதியைத் தருகிறார்கள். வண்டியை மட்டும் தந்தால், பெட்ரோல் செலவு மிகுதியால் அவர்களுக்கு சிரமம் மேற்படும்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசிடம் இல்லை.

[1978 ஜனவரி 10]

(பிற்பகல் 4.20)

திரு. கோ. சி. மணி: அரசு அலுவலர்கள் பணியிலிருக்கும்போது, உடல் ஊனமுற்றால் அவர்களுக்கு மூன்று சக்கா சைக்கிள் இலவசமாக வழங்குவதற்கு அரசிடம் ஏதாவது செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: அப்படி அங்கஷின் அடைந்தவர்களுக்கு அரசு உதவி புரிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 31—8—1977 வரை எத்தனை பேருக்கு வேலைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இது குறித்து மொத்தத்தில் எத்தனை பேர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டன? அவர்களில் எத்தனை சதவீதத்தினருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: இது குறித்துத் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், தகவல்கள் சேகரித்துத் தரப்படும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: உடல் ஊனமுற்றவர்களில் பெண்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறதே. அப்படியானால் பெண்களுக்கு அரசாங்கம் ஏதாவது முன் உரிமை அளித்து அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க உத்தேசித்துள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: உடலுனமுற்றவர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடு எதுவும் சமூக நலத் துறையில் பார்க்கப்படுவதில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன்: உடலுனமுற்றவர்களை அரசு ஆதரிப்பதுபோல, மனம் ஊனமுற்றவர்களை அதாவது Mentally retarded என்று இருப்பவர்களைப் பராமரிப்பதற்காக இருக்கும் நிறுவனங்களுக்கு அரசு போதிய உதவித் தொகை வழங்குவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா? அது உண்மையானால், அவர்களுக்கு அதிகமான உதவித் தொகையை அளிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: Mentally retarded மன வளர்ச்சி அடையாதவர்களும் நிச்சயமாக இந்த அரசு மூலம் இப்போது பயன்பெற்றுக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். தேனும்பேட்டை "பால விகார"

1978 ஜனவரி 10]

என்ற நிறுவனத்தில் மன வளர்ச்சி அடையாத குழந்தைகளுக்காக பாலர் பள்ளி ஒன்று நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அது அரசு உதவியுடன் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Horse Breeding Farm.

* 100 Q.—THIRU KU. MA. BALASUBRAMANIAM (on behalf of THIRU V. THANGAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Social Welfare be pleased to state:

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to start a horse breeding farm at Hosur; and

(b) if so, the amount provided therefor by the Government?

குதிரைப் பண்ணை

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) ஹோசூரில் குதிரைப் பண்ணை ஒன்று ஏற்படுத்தும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்காக அரசு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கியுள்ளது?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: (அ) ஆம், ஹோசூரில் உள்ள மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையில், குதிரைப்பண்ணை ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளது.

(இ) அதற்கான திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இந்த குதிரைப் பண்ணை எந்த அடிப்படையிலே ஆரம்பிக்கப்படுகிறது? இந்தப் பண்ணைக்காகும் செலவு என்ன?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: அதற்கான திட்டம்தான் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று குறிப்பிட்டேன். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஹோசூரில் இருக்கும் மாநிலக் கால்நடைப் பண்ணை 1,646 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொண்ட ஒரு பெரிய கால்நடைப் பண்ணையாக இருப்பதால், வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டபோது 1824 ஆம் ஆண்டில் அந்த இடம் ஒரு குதிரைப்பண்ணையாக இயங்கி வந்து பிறகு அது வேளாண்மைத்

[1978 ஜனவரி 1]

துறைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த நல்ல பண்ணையை குதிரைப் பண்ணையாக உருவாக்க வேண்டும் என்று அரசு ஒரு செய் குறிப்பைத் தயாரிக்கிறது. அவ்வாறு குதிரைப் பண்ணை உருவாக்க வேண்டு என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணமே, சென்னையைப் பொறுத் வரையில், காவல் துறையினருக்கு நல்ல குதிரைகள் தேவைப்படுவது தான். அத்துறைக்கு 34 குதிரைகள் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் குதிரைகள்தான் அவர்களிடம் இருக்கின்றன. இவைகளைக்கூட டெல்லியில் உள்ள மில்கா சிங் என்பவரிடமும் ஷோராங்பூர் என்னும் இடத்திலிருந்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். எனவேதான் இங்கேயே ஒரு குதிரைப் பண்ணை வைப்பதற்காக ஒரு திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. அறிவுமுகன் : அரசாங்கத்தில் விரைவில் ஒரு குதிரைப் பண்ணை ஏற்படுத்தும் திட்டம் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. குதிரைப் பண்ணையிலிருந்து கிடைக்கிற குதிரைகளை ரேஸ் போன்றவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தலாம். அதே நேரத்தில் மேலை நாடுகளில் 'போனி' குதிரைகள் என்ற சூட்டைக் குதிரைகளை சிறுவர் சிறுமியர்களுக்காக வளர்க்கிறார்கள். இந்தப் பண்ணையில் அப்படிப் பட்ட குதிரைகளையும் வளர்ப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி டி. டி. சரஸ்வதி : நிச்சயமாக பந்தயத்திற்காக குதிரைகள் வளர்க்கப்பட மாட்டாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல குதிரைகளோ, போனி குதிரைகளோ, அங்கே வளர்க்கப்படும் குதிரைகள் காவல் துறையினருக்கும், ராணுவத் துறையினருக்கும் மட்டுமே பயன்படுத்தக் கொடுக்கப்படும் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : குதிரைப் பந்தயத்திற்காகத் தயார் செய்கிற குதிரைகள் வேண்டாம். குதிரைகளை நல்லமுறையில் தயார் செய்தால் வளமான குதிரைகளாகத் தயார் செய்தால் அப்படிப்பட்ட குதிரைகளுக்கு வெளி நாடுகளில் ஏராளமான கிராக்கி இருக்கிறது. வளமான குதிரைகளை மேல் நாடுகள் வாங்கத் தயாராக இருக்கிற காரணத்தால் நம் நாட்டுக்கும் ஏராளமான பணம் கிடைக்கும். எனவே வளமான குதிரைகளை அரசு வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி டி. டி. சரஸ்வதி : உறுப்பினருடைய நல்ல ஆலோசனைக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வளர்க்கப்படுகிற குதிரைகள் மிகவும் தரமான குதிரைகளாக இருக்கும்படி அரசு பார்த்து கொள்ளும்.

1978 ஜனவரி 10]

Varuna Canal Scheme.

@ * 83. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Social Welfare be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the decision of the Karnataka Government to execute the Varuna Canal Scheme; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon?

வருணா கால்வாய் திட்டம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வருணா கால்வாய் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த கர்நாடக அரசு முடிவு செய்துள்ளதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : (a) Yes.

(b) This Government have taken up the matter with the Government of India and the Government of Karnataka requesting them to have the proposals deferred pending a settlement of the Cauvery dispute.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வருணா கால்வாய் திட்டத்தின் காரணமாக நம்முடைய தமிழகத்திற்கு வருகிற காவேரி நீரில் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடிய அம்சம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : காவிரி நதி சம்பந்தப்பட்ட எந்தத் திட்டமானாலும் அது கருநாடக மாநிலமானாலும், தமிழகமானாலும், இந்தப் பிரச்சினைகள் இன்னும் தீர்வு காணப்பட வேண்டிய நிலையிலேயே இருப்பதாலும், இந்திய அரசினுடைய பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் அது சம்பந்தமாக மூன்று மாநிலங்களையும் சேர்ந்த முதலமைச்சர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்த இருப்பதாலும், மேற்கொண்டு எந்தத் திட்டங்களை எந்த மாநில அரசும் ஏற்று நடத்துவது சரியில்லையென்கிற கருத்தை

@ 9-1-1978 தேதி வினாப்பட்டியலிருந்து ஒத்திப்போடப்பட்டது. போடப்பட்டது.

[1978 ஜனவரி 10]

நம்முடைய அரசின் சார்பில் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்தோம். கருநாடக மாநில முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்தோம். இந்தியப் பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களும் இது சம்பந்தமாக அன்றைக்கிருந்த கருநாடக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதினார். நமக்கும் கடிதம் எழுதி உள்ளார். ஆகையால் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாத நிலைமையில் ஒரு மாநிலம் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதுதான் நம்முடைய கருத்து.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மத்திய அரசு கருநாடக மாநில அரசுக்குக் கடிதம் எழுதி, இதுபற்றி ஒரு உடன்பாடு ஏற்படுகிறவரை எந்த நடவடிக்கையும் நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டாம் என்று தெரிவித்திருந்தும், கருநாடக மாநிலத்தின் அன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் பேசுகிறபோது மத்திய அரசு என்ன சொன்னாலும், அந்த வருண கால்வாய்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றியே திருவேன் என்று அறிவித்தது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அதனடிப்படையில் அவர்கள் தொடர்ந்து இந்தத் திட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கருநாடக மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஆளுநர் ஆட்சிக்காலத்தில் மத்திய சர்க்காரோடு பேசிய பேச்சு வார்த்தையின்போது, ஏதோ ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலேதான் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாகவும் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நம்மைப் பொறுத்தவரையில், ஆளுநர் ஆட்சிக்காலத்தில் அத்தகையதோர் ஒப்பந்தம் ஏற்படவில்லை. எந்த ஒப்பந்தமும் கையெழுத்தாகவும் இல்லை. அதுவுமில்லாமல் ஆளுநர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஒரு மாநில அரசு மற்றொரு மாநில அரசோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதும் சரியானதாகாது. இதுபற்றி கருநாடக மாநிலத்திற்கும் நமது மாநிலத்திற்கும் இருந்த வழக்கு ஒன்றில் உச்சநீதி மன்றம் ஒரு 'பாப்புலர் கவர்மெண்ட்' வந்த பிறகு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதுதான் சரியானது என்று கூறியிருப்பதால், ஆளுநர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்தாலும், அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்ற நிலையில் அந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகவில்லை என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். கருநாடக மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆளுநர் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழ் நாடு ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாகத்தான் சொல்லி வருகிறது.

[1978 ஜனவரி 10]

திரு. க. அறிவழகன் : வருண கால்வாய்த் திட்டத்தைப்பற்றி உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கே விளக்கம் கேட்டார்கள். இந்த வருண கால்வாய்த் திட்டம் எந்த அளவுக்கு, எந்த நிலத்திற்கு வெட்டப்படுகிறது, அப்படி வெட்டப்படும் இந்தக் கால்வாய்த் திட்டம் சென்னைக்கு அருகில் வாக்கடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன். ஏனென்றால் முன்பு துங்கபத்திரா கால்வாய்த் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்போது, சென்னை நகருக்கு அதிகிரிந்து தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பிருந்தும், அப்போது சென்னையில் இருந்த அரசு அதுபற்றிக் கவலைப்படாததால், சென்னைக்கு 50, 60 மைல் அளவுக்கு மிக அருகில் அந்தத் திட்டம் வந்தபோதும் கூட அந்தக் கால்வாய் ஆந்திரத் தோடு மட்டும் நின்றுவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத் திலாவது தமிழ்நாடு பயன்பெறுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஆளுநர் ஆட்சியில் அப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருந்தால், அதனால் தமிழ்நாடு பயன்படும் விதத்தில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அரசு முன்வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் பூகோளத்தைப்பற்றிக் குழப்பம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் வருண கால்வாய்த் திட்டம் என்பது கிருஷ்ணராஜசாகர் திட்டத்தோடு தொடர்புடையது. அதற்கும் சென்னைக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. கிருஷ்ணராஜசாகரிலிருந்து வருகிற தண்ணீருடன் எவ்வெவ்வளவையா கால்வாயிலிருந்து வருகிற தண்ணீரையும் சேர்த்து ஒரு சில பகுதிகளில் பாசனத்திற்காக வழி செய்யும் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கருநாடகத்தில் உள்ள மாண்டியா மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களே மிகுந்த எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரையில், எந்தத் திட்டமானாலும், அது சம்பந்தமாக ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வந்த பிறகுதான் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அந்தந்த மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் என்று ஒதுக்கப் பட்ட பிறகு, அந்தத் தண்ணீரைப் பயன் படுத்துகிற திட்டங்களை மேற்கொண்டால், அதைப்பற்றி நமக்கு ஆட்சேபணையில்லை. உடன்பாடு வருவதற்கு முன்னாலேயே, உடன்பாடு காணவேண்டும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிற நேரத்தில், இப்படி திடீரென்று திட்டத்தைத் துவக்குவது சரியாகாது என்பதுதான் நம்முடைய நிலையாகும்.

[1978 ஜனவரி 10]

(பிற்பகல் 4.30)

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் வர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் துங்கபத்திரா கால்வாய்த் திட்டத்தால் சென்னைக்குப் பலன் கிடைப்பதாக இருந்தது. அரசு கவனிக்காமல் விட்ட காரணத்தினாலே நின்று விட்டது என்று சொன்னார்கள் அப்படி கவனிக்காமல் விடப்பட்டது வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அதற்காகத்தான் நான் முதலிலேயே சொன்னேன். பூகோளத்திலே குழப்பம் என்று சொன்னேன். துங்கபத்திரா கிருஷ்ணநதியினுடைய கிளை நதி. துங்கபத்திரா கிருஷ்ண நதியோடு உப நதியாக வந்து கிருஷ்ண நதியிலிருந்து பிரிவின்றது. அதில் வருகின்ற உபரி தண்ணீரை கால்வாய்கள் மூலம் பயன்படுத்தலாமா என்பது பற்றி துங்கபத்திரா டேமிலிருந்து ஆந்திராவுக்கு மாற்றினால், நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் தடைப்படும். தமிழகத்தில் செய்யவேண்டிய தேவையில்லை. நமக்கு அந்தத் தண்ணீரைப் பெற முடியாது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : கருநாடகா கவர்ன்மெண்டுக்கும் தமிழ் நாடு கவர்ன்மெண்டுக்கும் உள்ள காவிரி பிரச்சினை பற்றிய விஷயம் முடிந்து விட்டது. ஆகவே இதைப்பற்றிப் பிரச்சினை ஒன்றும் கிளப்ப வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மைதானா? இதனால் தமிழ் நாட்டில் நாம் வெட்டிப் போட்டிருக்கின்ற வீராணம் திட்டம் பாதிக்கப்படுமா என்பதைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : வீராணம் திட்டத்திலே வருகின்ற தண்ணீர் பாதிக்கப்படுமா படாதா என்பதைப்பற்றி அரசு இப்போது ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. அவைகள் எல்லாம் மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள பிரச்சினை.

Sharing of Waters between Tamil Nadu and Kerala.

@ * 84 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there was any discussion between the Chief Ministers of Tamil Nadu and Kerala in the presence of the Hon. Prime Minister of India, regarding the sharing of waters between Kerala and Tamil Nadu; and

(b) if so, the details thereof?

@ 9-1-1978 தேதி வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப்பட்டது.

1978 ஜனவரி 10]

தமிழ்நாடு, கோளத்துக்கு இடையே நீர்ப்பங்கிட்டு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடும் கோளமும் நீரைப் பகிர்ந்துகொள்வதுபற்றி, மாண்புமிகு இந்தியப் பிரதமர் முன்னிலையில் தமிழ்நாடு, கோள முதலமைச்சர் களிடையே பேச்சுவார்த்தை ஏதும் நடைபெற்றதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விபரங்கள் யாவை?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : (a) Yes.

(b) The possibilities of diversion of surplus waters of the West flowing rivers in the region were generally discussed. It was agreed that the Technical Committee already constituted by the Government of India may take up immediately a study of those rivers which are not already covered by inter-State agreements between the two States.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அந்த விவாதத்தின்போது கோள மாநிலத் தினுடைய அமைச்சரவை, அதிகாரிகள் எந்த மாதிரி முடிவெடுத்தார்கள்? நாம் சொன்னதற்கு எற்றமாதிரி எடுத்தார்களா, எதிர்ப்பாக எடுத்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : செப்டம்பர் 23, 24 தேதிகளில் பிரதம அமைச்சர் அவர்களுடைய முன்னிலையில் கோள முதல்வர் அவர்களும் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும் மேற்கு நோக்கி ஓடுகின்ற ஆறுகளிலே லீனாகின்ற தண்ணீரைத் தமிழகத்திற்குத் தருகின்ற பிரச்சினைபற்றிப் பேசுகிற போது கோள அரசைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு சுமுகமான பிரச்சினையாகத் தான் இருந்தது.

குறுகிய கால வினா.

Rebate to Handloom Cloth.

S.N. 1. Q.—THIRU A. DRAVIDAMANI : Will the Hon. the Minister for Handlooms and Textiles be pleased to state—

(a) whether the 10 per cent rebate scheme to handloom cloth announced by the Government is in force throughout the State; and

(b) if so, whether the rebate is allowed to white and all coloured varieties?

C 100—12

[1978 ஜனவரி 1]

கைத்தறித் துணிக்குத் தள்ளுபடி.

மாண்புமிகு கைத்தறி மற்றும் பஞ்சாலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கைத்தறித் துணிக்கு 10 சதவீதம் தள்ளுபடி வழங்க அரசு அறிவித் தள்ள திட்டம் மாநிலம் முழுவதும் அமுலாக்கப்படுகிறதா?

(இ) ஆம் எனில், வெள்ளை மற்றும் வண்ண ரகங்கள் அனைத்துக்கும் தள்ளுபடி வழங்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, (அ) ஆம். தள்ளுபடி வழங்கும் திட்டம் மாநிலம் முழுவதும் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

(இ) ஆம்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி: சில பகுதிகளிலே கைத்தறிக்கு 10 காக வழங்கப்பட்ட ரிபேட் 5 காகாகக் குறைக்கப்பட்டிருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: எல்லாக் காலங்களிலும் போது மக்களால் விரும்பி வாங்கப்படுகின்ற சில வகைகளுக்குக் கூடுதல் தள்ளுபடி கொடுக்காமல், அதிகமாக விற்பனை ஆகாமல் இருக்கின்ற வகைகளுக்குக் கூடுதல் தள்ளுபடியும் கொடுக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் பட்டு ரகங்களுக்கும் வேஷ்டி, துண்டு, அங்கவஸ்திரம் ஆகிய நான்கு வகைகளுக்கும் ஐந்து சதம் தள்ளுபடியும், மற்ற எல்லா வகைகளுக்கும் 10 சதம் தள்ளுபடியும் வழங்கப்படுகிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: இந்தத் திட்டம் மாநிலம் முழுவதிலும் அமுலாக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே, சில இடங்களுக்கு ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா? அப்படியானால் அதை அரசாங்கம் தடுப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணி விற்பனையில் அரசுக்குச் சொந்தமான கோ-ஆப் டெக்ஸ் கடைகள் மூலமாக நாம் விற்பனை செய்து வருகிறோம். தமிழகத்திலேயும் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலேயும் மொத்தம் 351 கடைகள் இருக்கின்றன. அது தவிர உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் மற்ற நிறுவனங்களைச் சார்ந்த கடைகளிலும்

[1978 ஜனவரி 10]

செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதிலே கட்சி வேறுபாடு இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கும் மேலாக இப்போது தனியார் கடைகளுக்கும் நாம் கூடன் உதவி வழங்கி வருகிறோம். திரு. வீராசாமி அவர்கள் கேட்டால் கூட, இந்த அரசு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. கேட்டால் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. வங்கியினுடைய உத்தரவாதத்தான் தேவைப்படுகிறது. வங்கியினுடைய உத்தரவாதத்தைக் கொடுப்பார்களானால், எவ்வளவு துணி வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். விரும்பமான துணிகளைக் கேட்டாலும் கூட கோ-ஆப் டெக்ஸ் மூலமாகப் பெற முடியும் என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி: பத்து காசு தள்ளுபடி இருக்கும்போது, விற்பனை அதிகமாகவும், ஐந்து காசாக இருக்கும்போது விற்பனை குறைவாகவும் அதன் காரணமாக சில இடங்களில் தேக்கங்கள் இருப்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு வேண்டுமானால் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்ல முடியும். உதாரணமாக நாகர்கோவில் வட்டேரி வேஷ்டி என்பது இந்தியா முழுவதும் புகழ் பெற்ற வேஷ்டி. இதற்கு ரிபேட் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நீங்கள் கேட்கிற நேரத்திலே இந்த வேஷ்டி கிடைக்காது. அதற்கு எப்போதுமே டிமாண்ட். அதிலே விற்பனை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், அந்த வகைக்குக் கொடுக்கவேண்டாம் என்றும் நினைக்கிறோம். அதுபோலவே ஜகாட் டவல் போன்ற வகைகளுக்கும் ரிபேட் வேண்டியதில்லை என்றும் இது வெளிநாடுகளுக்கு பல கோடி ரூபாய்களுக்கு ஏற்றுமதி ஆகின்றது. அவர்கள் கேட்கும் அளவுக்கு நம்மால் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. அவைகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்காமல் மற்றவைகளுக்கு ரிபேட் வைத்திருக்கிறோம். மொத்த வியாபாரிகளுக்கு ஐந்து சதம். தேரடியாக வாங்குபவர்களுக்குப் பலன் இல்லாமல் இருந்தது. அதை உயர்த்தி மொத்தக் கொள்முதல் வியாபாரிகளுக்குக் குறைத்திருக்கிறோம். இதனால் விற்பனையில் எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. ஒரு மாதம் இரு மாதம் தேக்கம் இருக்கும். அந்தத் தேக்கத்தைப் போக்கத் தனியாக இந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி: பொங்கல் விழாவை அனுசரித்து கண்காட்சியிலே சிறப்புத் தள்ளுபடி இருப்பது சதம் கொடுக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். வெளியிலே உண்டா?

[1978 ஜனவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: இப்போது நான் சொன்ன குறிப்புகளைப் போங்கல் சிறப்புத் தன்னாபடி பற்றியதுதான். நாம் 10 சதம் கொடுக்கிறோம். பட்டுத் துணிகள் நீங்கலாக கால் சட்டை, சட்டை, கைலிகள் போன்றவைகளுக்கு மத்திய அரசு மானியமாக 10 பைசா கொடுக்கிறது. மாநிலத்திலிருந்து 10 காசு தருவதால் மொத்தம் 20 சதமாக நாம் தன்னாபடி கொடுக்கிறோம்.

திரு. ஆ. திராவிட மணி: மத்திய அரசு 10 காசு, மாநில அரசு 10 காசு ஆக 20 காசுகள் ஏற்கெனவே வழங்கியிருந்தது. இப்போது மத்திய அரசு நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ரிபேட்டைப் பெற நானா அரசு மீண்டும் சிபாரிசு செய்யுமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: நெருக்கடி கால நிலையிலே போது எதிர்பாராதவிதமாக கைத்தறித் துணி விற்பனையிலே அதிகமான தேக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதன் காரணமாக ஏப்ரல், மே, 1977-ல் 20 சதம் சிறப்புத் தன்னாபடி வழங்கலாம் என்று மத்திய அரசு மான்யம் கொடுத்தது. இப்படி அரசாநாணயான நிலையிலே மத்திய அரசு உதவியிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் மத்திய அரசு உதவி கொடுப்பதில்லை. மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய கட்டுப்பாட்டை மீறி அதிகமான தேக்கம் ஏற்படுகிறபோது, மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு மான்யம் தரவேண்டும் என்று கேட்டு அந்த வகையிலே இந்தத் தேக்கங்களைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி: தற்போது 20 சதம், நம்முடைய அரசு அளிக்கிற 10 சதத்தை மாநிலம் பூராவும் என்னா துணிகளுக்குமே கொடுக்கின்ற அளவுக்கு அரசு உத்தரவிடுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: கேட்டால் கிடைக்காத அளவுக்கு இருக்கின்ற துணிகளுக்கு ஐந்து சதம் கொடுக்கிறார்கள். மற்றவைகளுக்கு 10 சதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பட்டுத் துணி, துண்டு, வேஷ்டி, அங்க வஸ்திரம், அதிலும் குறிப்பாக பட்டுத் துணிகளுக்கு மட்டும் ஐந்து சதம் தன்னாபடி உண்டு. மற்றவைகளுக்கு 10 சதம் மாநில அரசு தன்னாபடி கொடுக்கிறது.

[பிற்பகல் 4-40]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: நூல் கைத்தறித் துணிகளுக்கு மட்டும் ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது பட்டுத் துணிகள் ஏராளமாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. என்னென்ன நூல் கைத்தறித் துணிகளுக்கும் ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறதோ என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: பட்டு சாக்ஸ்களுக்கு ஐந்து சதவிகிதம் தன்னாபடி அறிவித்திருக்கிறோம். 1—1978 முதல் 17—1—1978 வரை மொத்த விற்பனைக்கும் 5 சதவிகிதம் ரிபேட் கொடுக்கலாமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். சக்திமோகன்: தன்னாபடி இப்போது விசேஷ காலங்களில் தரப்படுகிறது. அதை நிரந்தரமாக எல்லாக் காலங்களிலும் 10 சதவிகிதம் என்று கொடுக்க அரசிடம் ஏதாவது முறிப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: அப்படிப்பட்ட குறிப்பு எதுவுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: வினாக்கள் விடைகள் முடிவுற்றன.

4. அறிவிப்பு.

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவிலே ஆய்விற்ரு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தாது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(2) பேரவையிலிருந்து செய்திகள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசியலமைப்பு சட்டப்படி பணச் சட்ட முன்வடிவு எனப் பேரவைத் தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு இம் மேலவையின் பரிந்துரைக்காக பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பப்பட்டு கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகளை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளோம்:—

1. தமிழ்நாடு, 1978-ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/78).

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1978 ஜனவரி 10]

2. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி, உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6/78).

சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட மன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிட்டு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவின் பிரதிகளை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

1. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு அணு உலை நிறுவுதல் (கட்டிடங்கல் முறைப்படுத்துதல், நிலத்தைப் பயன்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1977).

2. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, புயல், வெள்ளப் பாதிப்புப் பகுதிகளின் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1978).

தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு நில நீர் (கட்டுப்பாடு முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவை (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1977) ஆய்வு செய்வதற்காக 36 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய (24 சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களும், 12 சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்களும்) கூட்டாய்வுக் குழுவில் பணியாற்றுமாறு கீழ்க்கண்ட சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்ற தகவலை மாண்புமிகு சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்:—

1. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்
2. திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி
3. திரு. கே. பண்ணை சேதுராமன்
4. திரு. பி. காளியப்பன்
5. திரு. கே. நாச்சிமுத்து
6. திரு. என். குப்புசாமி
7. திரு. செ. கிருஷ்ணன்
8. திரு. பக்கர் சு. சுப்பிரமணியம்
9. திரு. என். பெருமாள்
10. திரு. துரை கோவிந்தராசன்

1978 ஜனவரி 10] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

11. திரு. சி. இராமநாதன்
12. திரு. டி. இராமசாமி
13. திரு. வி. ஆர். ஜெயராமன்
14. திரு. கே. வடிவேலு
15. திரு. கே. சுப்ரவேலு
16. திரு. எம். செல்வராஜ்
17. திரு. சி. ஆறுமுகம்
18. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து
19. திரு. ஆர். வி. சவுந்தராசன்
20. திரு. என். சங்கரய்யா
21. திரு. சே. அழகர்சாமி
22. திரு. ப. சந்திரன்
23. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்
24. திரு. க. கந்தசாமி

5. உரிமைப் பிரச்சினை.

மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: 4—1—1978 ஆம் நாளன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. எம். சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பினார்.

“ மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள், இந்த அவையில் அது நேரம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது தன்னுடைய இடத்தில் வந்து உட்கார்ந்திருந்தார். அவர் தன்னுடைய இருக்கையில் உட்கார்ந்த பிறகு யாரோ ஒருவர் ‘உங்களை ஒருவர் கூப்பிடுகிறார்’ என்று சொல்லி, அவரை வெளியே அழைத்து கைது செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்ன தெரிய வருகிறது”

“ . . . இன்றைக்கு அவர் அவையில் வந்து உட்கார்ந்த பிறகு அவரை வெளியே அழைத்து கைது செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதற்காக நீர்ப்பைத் தாங்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்நிலை எப்போதும் எந்த உறுப்பினருக்கும் ஏற்படலாம். ஆகவே ஒரு தீர்ப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்”

520 பேரவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

1978 ஜனவரி 10] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

அதற்குப் பின்னர், நான் அவை முன்னவரின் கருத்தை அறிய முயற்சித்த போது, அவர் உடனடியாக விசாரித்து, அவர் இந்த அவைக்குத் தந்த தகவல் வருமாறு :

“ . . . இப்போது சில விஷயங்களை மட்டும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அவற்றைச் சொல்வதற்கு முன்பு ஒரு பணிவான வேண்டுகோள். இந்த மேலவையின் கௌரவத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் நினைக்கும்போது சில விஷயங்களைச் சொல்வது எவக்கே சங்கடமாக இருக்கிறது. அவரை இங்கே அலுவல்களில் கலந்துகொள்ளக் கூடாதென்ற எந்த எண்ணமும் இந்த அரசுக் கிடில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு முதல்வரின் அறையிலே பலவந்தமாக காவல் துறை அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாட்டையும் மீறி அவர்களைத் தள்ளி விட்டு உள்ளே துழைய முயன்றிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு அவருடைய நிலை சரியாக இல்லை. அவர் போதையில் இருந்ததாகச் சந்தேகம் ஏற்பட்டு, அது உண்மைதான் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு முன் கைது செய்யக்கூடாதென்ற பேருத்தன்மையோடு, மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார். அங்கே நடந்தது உண்மையில் இதுதான். அவர் கைது செய்யப்படவில்லை. கைது செய்யப்பட்டிருந்தால் நிச்சயமாக தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும். அவர் நிலைமை சரியாக இல்லாமல் இருந்தது. மருத்துவர்கள் பரிசீலனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார் .”.

இதன்பேரில் நான் மறுநாள் தீர்ப்பு அளிப்பதாகக் கூறினேன். அதை அடுத்து, உடனே நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு விளக்கம் கேட்டு எழுதிய கடிதத்திற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் 5-1-1978 தேதியிட்டு அனுப்பிய கடிதத்தை ஏற்கெனவே இவ்வகையில் 5-1-1978 ஆம் தேதி படித்தேன்.

அன்றிரவே 11.40 மணிக்கு சென்னை நகர காவல்துறை ஆணையரிடமிருந்து, இதுபற்றி அதிகாரபூர்வமான கடிதம் கிடைத்தது. அதையும் 5-1-1978 ஆம் தேதி படித்தேன்.

5-1-78 ஆம் தேதி இதுபற்றி நான் அவையில் குறிப்பிட்டு, மேலும் விசாரணை நடத்த வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால், அது முடிந்த பின்னர் தீர்ப்பளிப்பதாகக் கூறினேன்.

திரு. அறிவுமகள் அவர்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மீது ஓர் உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பினார். அது வருமாறு :

மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது 521 குறித்து

1978 ஜனவரி 10] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

4-1-1978ஆம் நாளன்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. ம. சங்கரலிங்கம் அவர்கள், உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி, எம்.எல்.சி. அவர்களைப் பற்றி இவ்வாறு கூறினார் :

“திரு. இளம்பரிதி தன்னுடைய இருக்கையில் உட்கார்ந்த பிறகு யாரோ ஒருவர், உங்களை ஒருவர் கூப்பிடுகிறார் என்று சொல்லி அவரை வெளியில் அழைத்துச் சென்றார். அவர் வெளியே வந்ததும், கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்று தெரிய வருகிறது”. மாண்புமிகு அறையே கூறியிருக்கிறார். . . . “இன்றைக்கு அவர் அவையில் வந்து உட்கார்ந்த பிறகு அவரை வெளியே அழைத்து கைது செய்திருக்கிறார்கள்”.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்துவிட்டு வெளியே சென்றபோது அவரைத் தொடர்ந்து உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் வெளியே சென்றார் என்பதும், அவரைத் தொடர்ந்து சென்றபோது மயக்கமுற்றார் என்பதும், அவ்வாறு மயக்கமுற்ற நிலையில் அவர் மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார் என்பதும் உண்மையாகும்.

ஆகவே, உண்மையை கௌரவிப்பதே எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் மன்றத்தில் நிதித்துக் கூறியுள்ளார்கள். ஆகவே, இதை அவையின் உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”.

அன்றே திரு. நா. வீரசாமி அவர்கள் அவை முன்னவர் மீது ஓர் உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொடுத்தார். அது வருமாறு :

“நான் நேற்று, ‘சட்ட மேலவையில் அவை முன்னவர் மாண்புமிகு அமைச்சர் இராஜா முகாமது அவர்கள் அவைக்குத் தவறான தகவலைத் தந்துள்ளார்கள்’ என்ற உரிமைப் பிரச்சினையை மேலவை விதி 159-ன்படி எழுப்பினேன். நேற்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. எம். சங்கரலிங்கம் அவர்கள் உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டது பற்றி எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சினையொட்டி அவையின் முன்னவர், திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் கைது செய்யப்படவில்லை, மருத்துவப் பரிசோதனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டதாகக் கூறினார்கள். இன்று செய்தித்தாள்களில் 41 (எ) பிரிவுப் படி கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு போட்டதாகச் செய்தி வெளியாகியிருக்கிறது. திரு. இளம்பரிதியையும் சேர்ந்த ஜாமீனில் விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள், எனவே, அமைச்சர் தெரிந்து இருந்தே அவைக்குத் தவறான தகவலைத் தந்திருப்பதால் இது மேலவை விதி 157-ன்படி உரிமை மீறல் செய்கையாகும். எனவே இதனை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்”.

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1978 ஜனவரி 10]

5-1-1978ஆம் தேதியிட்ட கடிதம் ஒன்று இப்பிரச்சினையில் சம்பந்தப்பட்ட திரு. இளம்பரிதியிடமிருந்து எனக்கு வந்தது. அதையும் அவைக்கு தான் அன்றே படித்தேன்.

[பிற்பகல் 4.50]

7—1—1978-ல் திரு. எஸ். முத்து அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது அவையை அவமதித்துள்ளதாக உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பி, ஒரு கடிதம் கொடுத்துள்ளார். அது வருமாறு :

“ஐயா, உட்கட்ட மன்ற மேலவை விதி 157-ன் கீழ் கீழ்க்கண்ட உரிமைப் பிரச்சினைக்கு அறிவிப்புக் கொடுக்கின்றேன்.

ஜனவரித் திங்கள் 6ஆம் தேதியிட்ட ‘முயோலி’ (சென்னை) பத்திரிகையில் கீழ்க்கண்ட செய்தி வந்துள்ளது :

“... இன்று உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி அவையில் தன்னுடைய இருக்கையில் அமர்ந்திருக்கும்போது சீருடையணியாக காவல்காரர் வெளியே வரச்சொல்லி, அவரைக் கைது செய்து கொண்டு போனது அவையின் உரிமை மீறிய பிரச்சினையாகும். இதையொட்டி எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உரிய பாதுகாப்பளிக்க வேண்டுமென்று இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர், மத்திய உள்நுறை அமைச்சர், ஆளுநர் ஆகியோருக்கு மேலவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சங்கரலிங்கம் நேற்று தந்தி அனுப்பியிருக்கிறார்.”

இதுபோன்ற தந்தி கொடுக்கப்பட்ட நகவல் 5 ஆம் தேதியிட்ட ‘மெயில் பத்திரிகையிலும்’ வந்துள்ளது.

ஜனவரித் திங்கள் 4ஆம் தேதி தான் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதாக ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் எழுப்பினார். தாங்கள் அது பற்றி விபரம் கேட்டு முடிவு சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினை தற்போது உங்கள் ஆய்வில் உள்ளது. அப்படியிருக்க இது சம்பந்தமாக அவைக்கு வெளியில் உள்ளவர்களுக்குத் தந்திகள் கொடுப்பது, தலைவர் அவர்களை அவமதிப்பதாக இருப்பதுடன், இந்த அவையை அவமதிப்பதாகவும், தங்களை அச்சுறுத்துவதாகவும் உள்ளது.

எனவே, இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை உரிமைக் குழுவுக்கு விடும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பிரச்சினைகள் குறித்து 1978 ஜனவரி 7 ஆம் தேதியன்று மாண்புமிகு கட்சித் தலைவர்களும், மற்றும் உறுப்பினர்களும், அவை முன்னவரும் தங்களது மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.

1978 ஜனவரி 10] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

முதலில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொடுத்த உரிமைப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இளம்பரிதி, தமது கடிதத்தில், “அவையிலிருந்தபோது வெள்ளையுடையணிந்த ஏவலாவர் ஒருவர் வந்து என்னை அழைத்தார். முதலமைச்சர் தான் அழைக்கிறார் என்று எண்ணி வெளியே சென்றேன். அப்போது அங்கு நின்று ஒரு அதிகாரி என்னை வெளியே வருமாறு அழைத்தார். சட்ட மேலவை நடக்கும் இப்போது வர இயலாது, பிறகு நான் வருகிறேன் என்று சொன்னேன். ‘இல்லை, அதுவரை வந்து செல்லுங்கள்’ என்று சொல்லி எனது கையைப் பிடித்து பல்வந்தமாக இழுத்துச் சென்றார். அதைப் பலர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தலைமைச் செயலகத்தில் 10 ஆம் தம்பர் வரலுக்கு வெளியே வந்ததும் என்னை பல்வந்தப்படுத்தி ஒரு வேனில் ஏற்றி கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார்” என்றும் கூறுகிறார்.

அதுபற்றி மேலவைக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, அங்கு பணி புரிந்து வந்த உறுப்பினர்களிடம் சார்ஜண்ட் மூலம் விசாரணை நடத்தியதில் இது உண்மையல்ல என்று புலனாகிறது. மேலவைக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்த நேரமாதலால் நுழைவாயிலிலும் மற்ற இடங்களிலும் சிப்பந்திகள் பணியில் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இது நடந்திருக்க முடியாது. மேலவை மண்டபத்திற்கு வெளியேயுள்ள லாபியில் உறுப்பினர் கைது செய்ததாக அவர்கள் உறுதிப் படுத்தவில்லை. உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதிக்கு இம்மேலவை சிப்பந்திகளை அனேகமாகத் தெரிந்திருக்கும். அப்படியிருந்தும், தன்னை அழைத்துச் சென்ற வெள்ளையுடையணிந்த சிப்பந்தியை அடையாளம் காட்டவில்லை. திரு. இளம்பரிதி தமது கடிதத்தில், “கேள்வி நேரம் முடிந்ததின் அவையை விட்டுச் சென்ற முதல் வரை தாம் பின்பற்றிச் சென்றதாகவும், அவரைச் சந்திக்கத் தான் முயன்றதாகவும், அங்கிருந்த காவல் துறையினர் தடுத்தார்கள் என்றும், அப்படித் தன்னைத் தடுப்பது உரிமை மீறல் குற்றம் என்றும், அதைத்தான் தாம் அவையில் எழுப்பப் போவதாகக் கூறியுள்ளதாகவும் கூறியுள்ளார்”. இதிலிருந்து முதல்வர் இருந்த ஆளுநர் அறை நுழைவாயிலில் உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி அசாதாரணமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பது உறுதிப்படுகிறது. முதல்வரிடம் பேசிக்கான நேரம் முன்கூட்டியே நிச்சயித்துக் கொள்ளாமலேயே அவரைக் காணச் சென்றிருக்கிறார். முதல்வர், தன்னைப் பார்க்க முடியாத நிலையில் இருப்பதை பாதுகாப்பு அதிகாரி அறிவித்தும், பார்த்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடித்திருக்கிறார். இதனால், அங்கு வதோ சச்சரவு ஏற்பட்டிருப்பது உறுதியாகிறது. இதனை முதல்வருடைய கடிதமும், திரு. இளம்பரிதியின் கடிதமும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1978 ஜனவரி 10]

இதன்பின் ஆளுநர் அறைக்கு வோவியே பி. 3 காவல் துறை ஆய்வாளர், திரு. இளம்பரிதியை அனுங்கி, அவரை அங்கிருந்து அழைத்துச் சென்றிருப்பதும், காவல்துறை ஆணையர் கடிதத்தாலும் உறுதிப்படுகிறது. அந்தக் கடிதத்தின், திரு. இளம்பரிதி மயங்குபெற்று விழுந்திருந்ததாகவும், அந்த நிலையில் அவரை மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் சென்றதாகவும், அங்கு அவருடைய திருப்பதாக மருத்தவர் அறிவித்து, சான்றிதழ் அளித்த பின்னவே பெரிய மருத்துவ மனையில் அவரைக் கைது செய்ததாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், போலீஸ் மண்டபத்தில் இருந்து வோவி வந்தமர், ஒரு அதிகாரி தன்மைக் கைது செய்ததாக திரு. இளம்பரிதி சொல்வதை நம்புவதற்கில்லை யாதலால், அதனை நிராகரிக்கிறேன்.

ஆளுநர் அறைக்கு வெளியேயிருந்து ரி. 3 காவல்அறை ஆய்வாளர்
திரு. இலாம்பரதி அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, மாண்புமிகு நினைவில் எடுத்துக்
செல்லப்பட்டு இருக்கலாம் என்று நான் தம்புகிறேன். இந்த அளவில்
காவல்துறை ஆணையர் கடிதத்தை நான் எற்றுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால்,
ஆளுநர் அறை, மோக்ஷ விதி 2 (1) (ii) பிரகாரம் மோலவை அமைப்பு
என்கின்ற பட்டினத்தான். அங்கே கைது செய்யாததாலும், மோலவைத்
தலைவரின் மூன் அலுவலர் பெற்றும், நான் அப்படிச் செய்ய வேண்டும். ஆனால்
காவல் அறை ஆணையரின் கடிதம், மோக்ஷ விதி 2 (1) (ii) இலாம்பரதி
கைது செய்யப்பட விட்டதென்று உறுதிப்படுத்தக் கூறுகிறது.

ஆளுநர் அமைச்சு வெளியே உறுப்பினர் நுட்பத்துகொண்ட முறையானது, காவல் துறை அப்பாவினா ஓர் தீவிரங்கடமான நிலையில் வைத்திருக்கக் கூடும் என்பதை உணர்கிறேன். காவல்துறை அப்பாவினர் எடுத்த நடவடிக்கை யானது, உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதிகை, குடியேற்றப்படுதற்காக எடுத்த முயற்சி நடவடிக்கையா, அப்பாவி என்பதைப் பரிசீலித்தே முடிவெடுக்க வேண்டிய நிலை இருப்பதால், அப்பாவி பரிசீலித்து, மேல் நடவடிக்கைக்குப் பரிந்துரைப்பதற்கு திரு. இளம்பரிதிகைக்கு முன்பு அனுப்புகிறேன்.

திரு. இளம்பரிதி மேல்வை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செல்லப்
பட்டு கைது செய்யப்பட்ட விடிலியோவப்பதை மற்றொரு குறையுள் உறுதி
செய்கிறேன்.

அவை முன்னவர் இந்த அவைக்குத் தவறான தகவல் தந்ததாக திரு. நா. விராசாமி அவர்கள் கொடுத்துள்ள உரிமையப் பிரச்சினையை ஆய்ந்ததில், அவை முன்னவர் திரு. இராமப்பிரதி கைது செய்யப்படவில்லை என்று

1978 ஜனவரி 10] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

கூறியதிலே தவறு எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர் சொன்ன நேரத்தின்—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தகவல் தந்த முறையில்—அதாவது, இந்த மண்டபத்தைச் சார்ந்த இடத்தில் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்படவில்லை என்று தபன் எற்கெவனோ அறிவித்துவிட்டதால், திரு. நா. வீராசாமி அவர்களின் உரிமைப் பிரச்சினையைத் தள்ளுபடி செய்கிறேன்.

அதித்து, எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் மேல் திரு. க. அறிவழகன் அவர்கள் கோடுத்துள்ள உரிமைப் பிரச்சினையிலே, அவை மண்டபத்திலிருந்து திரு. இளம்பரிதியை வெளியே அழைத்து வந்து செய்யப்பட்டதாகக் கூறியது, அமைச்சுத் தவறான தகவல் தந்ததாகும் எனக் கூறினர். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 4.15 மணிக்குத்தான் திரு. இளம்பரிதி வந்து செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் தந்தார். உண்மையில் முழு விவரமும் அந்த நேரத்தில் அவர் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அதனால், அரைகுறையான தகவல்தான் தெரிந்திருக்கலாம். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையிலுள்ள குழப்பத்தை முன்னிர்்தி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வேண்டுமென்றே அவைக்குத் தவறான தகவல் தந்தார் என்ற முடிவுக்கு நான் வர முடியவில்லை. ஆகவே, திரு. அறிவழகன் அவர்களின் உரிமைப்பிரச்சினையையும் தள்ளுபடி செய்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. எஸ். முத்து அவர்கள் கொடுத்த உரிமைப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை இந்த அவைக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அதைப்பற்றி மறுநாளைக்கு எனது நீர்ப்பை அறிவிப்பதாக நான் கருத்து தெரிவித்த பின், அதற்கிடையில் இம்மாதிரி ஒரு தந்தியைக் கொடுத்திருப்பதால், அது இந்த மேலவையின் நடவடிக்கையில், மேலிடத்தின் தலையீட்டைக் கோரியதாகக் கருத ஏதுவாகிறது. மேலவைத் தலைவருக்கு இந்த அவையைத் தவிர வேறு யாரும் கருது. மேலவைத் தலைவருக்கு இந்த அவையைத் தவிர வேறு யாரும் ஆணை பிறப்பிக்க முடியாது. இது, எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் தெரிந்திருக்கும். அப்படியிருந்தும், அவர் மேலிடத்தின் தலையீட்டைக் கோரும் மனப்பான்மையில்தான் இந்தத் தந்தியை அனுப்பினார் என்றால், அது முறையான செயலாகாது. இந்த மாதிரி அரசுக்கு எதிராகத்தான் இந்தத் தந்தியை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அனுப்பினார் என்றால், எனது தீர்ப்புக்குப் பின் அவர் அதைக் செய்திருக்கலாம். இருந்தாலும், இம்மாதிரி சம்பவம் இப்போது நான் முதன்முறையாக நடந்திருக்கிறது என்பதாலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தனிப்பட்ட முறையில் பாராளுமன்ற மரபுகளை மதிப்பவரல்லவா என்று கருதுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உரிமைப் பிரச்சினையைத் தள்ளிப் போடச் செய்கிறேன்.

526 மேலவை உறுப்பினர் திரு. இளம்பரிதி கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1978 ஜனவரி 10]

இந்த நேரத்தில் இந்த அவையின் தலைவர் என்ற முறையில் எனது கருத்து ஒன்றை மிகுந்த வேகமே உங்கள் கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன். அவை உறுப்பினர்களின் உரிமைகளைக் காப்பதில் ஒரு நாளும் நான் தவறமாட்டேன். ஆயினும், அவை உறுப்பினர்களும் இந்த அவையின் பெருமைக்குக் குந்தகம் வராத வகையில் நடந்துகொள்ளும்போது நான் அவர்களுடைய உரிமையைக் காப்பது, அவைத் தலைவருக்குச் சுலபமாக இருக்கும். இதனை எந்த ஒரு தனிப்பட்ட உறுப்பினருக்கும் எதிராக நான் சொல்லவில்லை. பொதுவாகவே சொல்கிறேன். அவையின் பெருமையைக் காப்பதில்தான் உறுப்பினர்களின் உரிமை அடங்கியிருக்கிறது.

சட்ட மன்றங்களின் சிறந்த பாரம்பரியம் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால், உறுப்பினர்கள் அவைக்கு உன்னையும், அவைக்கு வேளியையும் ஒரு அடிப்படை யான ஒழுக்க நெறியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நடத்தை சட்ட மன்றத்தின் கண்ணியத்தையும், உறுப்பினர்களின் கௌரவத்தையும் உயர்த்துவதாக இருக்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து இந்த அவை எதிர்பார்க்கும் தகுதிகளுக்கு ஊறு விளைவிப்பதாக உறுப்பி வர்களுடைய நடத்தை இருக்கக் கூடாது.

இந்த அவையின் கண்ணியத்தையும், உறுப்பினர்களுடைய உரிமையையும் கட்டிக் காப்பதில் அவைத் தலைவர் பெரும் பங்கு உண்டு. அதே சமயம் உறுப்பினர் களின் நடத்தையால் இந்த அவையின் பெருமையும், கண்ணியமும் பாதிக்கப் படுவதானால், அதன்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் நான் தவறமாட்டேன் என்று இந்த அவைக்கு நினைவுபட்டி இதை முடிக்கிறேன்.

6. ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம்.

திருச்சி, வெள்ள நிவாரணப் பணிக்கான பணம் ஒழுங்காக விநியோகிக்கப் படாதது குறித்து த. பழர் பஞ்சாயத்து யூனியன் முன்பாக உண்ணாவிரதம் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: “திருச்சி, வெள்ள நிவாரணப் பணிக்காக விநியோகிக்கப்படும் பணம் ஒழுங்காக விநியோகிக்கப்படவில்லை என்று புகார் கூறி அரியலூர் டிவிஷனில் த. பழர் பஞ்சாயத்து யூனியன் முன் பாக தி. மு. க., காங்கிரஸ், ஜனதா, அ. இ. அ. தி. மு. க. ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த 22 பேர் வியாழக்கிழமை காலை உண்ணாவிரதத்தைத் துவக்கி உள்ளது” குறித்து ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் கொடுத்தார்கள்.

திருச்சி, வெள்ள நிவாரணப் பணிக்கான பணம் ஒழுங்காக 527 விநியோகிக்கப்படாதது குறித்து த. பழர் பஞ்சாயத்து யூனியன் முன்பாக உண்ணாவிரதம் குறித்து

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1978 ஜனவரி 10]

அது எந்த வகையில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்குட்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருக்கமாக விளக்கக் கொடுக்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து, கிட்டத்தட்ட ஐந்து நாட்கள் ஆகின்றன. இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய நோக்கம் தனித்துப்போன பிறகு, நீங்கள் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதை நான் எதற்காகக் கொண்டு வந்தேன் என்றும், அங்கிருந்து எனக்கு ஃபோன் பண்ணி, அங்கு நிவாரணப் பணிகள் பரிபாக நடக்கவில்லை என்றும், அதிலே ஊழல் நடந்திருக்கிறது என்றும், அதற்காக எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து தாதம்பேட்டைப் பழர் யூனியன் ஆபீஸ் முன்னால் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அந்தப் பகுதி மிகவும் பன்னமான் பகுதிதான். அங்குள்ளவர்கள் தான் உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோடிக்குள்ளாகத்தான் உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கில் பணம் செலவழிக்கிறோம். அப்படி நிறைய செலவு செய்யும்போது, வெள்ளத்தால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட அந்தப் பகுதியில் சரியானபடி நிவாரணம் நடக்கவில்லை என்றும், அது சரியா? அந்தப் பகுதியிலே சரியான முறையிலே நிவாரணப் பணிகள் நடக்கவில்லையென்று எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த்தவர்கள், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உட்பட உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்ள இருக்கிறார்கள். இத்தனை நாள் நாம் கொடுத்த நிவாரணப் பணம் சரியாக விநியோகிக்கப்படவில்லை என்ற சந்தேகம் மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

(பிற்பகல் 5-00)

அப்படியிருப்பதால் அங்குள்ள மக்களுக்கு ஒரு அவநம்பிக்கை ஏற்படும். எங்காவது பணம் சரியாக விநியோகிக்கப்படவில்லையோ என்ற சந்தேகம் உண்டாகும். அதனால் இந்த சபையை ஒத்தி வைத்து அதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தேன். நான் தீர்மானம் கொடுத்தபோது இருந்த நூற்றிலை இப்போது மாறிவிட்டது. பல பெரியவர்கள், அதில் ஈடுபட்டிருந்த எத்தனையோவர்கள் மத்தியில் சமரசம் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகையால் அதுபற்றி இனிமேல் அவையை ஒத்தி வைத்துப் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: அப்படி அவசியம் இல்லாதபோது எதற்காக ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்? தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து விட்டு, அதனை வற்புறுத்தாமல் விடுவது முறையா?

528 திருச்சி, வெள்ள நிவாரணப் பணிக்கான பணம் ஒழுங்காக விநியோகிக்கப்படாதது குறித்து. த. பழர் பஞ்சாயத்து யூனியன் முன்பாக உண்ணாவிரதம் குறித்து

[1978 ஜனவரி 10]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : நான் அதை இப்போது 'பிசஸ்' பண்ணவில்லை. இப்போது அங்குள்ள தொனி இறங்கிவிட்டது, அப்படி இருக்கும்போது, அனாவசியமாக தெற்காக என்றுதான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது அமைச்சர் அதற்கு அறிக்கை படிக்க வேண்டியதில்லையே?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தேவையில்லை. அங்கே குழப்பமாக இருந்தபோது, கோட்டேன். அப்போது பத்திரிகையில் அதைப்பற்றி வந்தது. இப்போது குழப்பம் நிந்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. இனிமேலும் இதைத் தொடர்ந்தால், அதுவும் பேப்பரில் வரும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது பத்திரிகையில் வந்தால், நன்றாக இருக்காதுதான்.

7. கவன ஈர்ப்பு.

கன்னியாகுமரி மாவட்ட தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வு நிலை வழங்குகிற விதி இதர மாவட்டங்களிலிருந்து மாற்றப்பட்ட பல தொடர்ச்சியான பணி என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால், ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“அரசு ஆணை எண். (எம். எஸ்.) 519, கல்வித்துறை, நாள் 31-3-1973 மற்றும் எண். (எம். எஸ்.) 333, கல்வித்துறை, நாள் 14-2-1977-ன் படி கன்னியாகுமரி மாவட்ட தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வு நிலை (Selection Grade) வழங்குகிற விதி முறை இதர மாவட்டங்களிலிருந்து மாற்றப்பட்ட பல தொடர்ச்சியான பணி என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால்—பல நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவதோடு அவர்களுடைய சம்பளம் புதிதாக நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும் என்று கல்வி அதிகாரிகளால் இவ்வாணியின் அடிப்படையில் உத்தரவிடப்பட்டிருப்பதால் ஒவ்வொருவரும் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் திரும்ப கட்ட வேண்டிய நிற்பந்தத் திற்கு ஆளாகியிருப்பது குறித்து” மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஆரம்பப் பள்ளி நடுநிலைப் பள்ளி மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்

கன்னியாகுமரி மாவட்ட தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வு 529 நிலை வழங்குகிற விதிமுறை இதர மாவட்டங்களிலிருந்து மாற்றப்பட்ட பல தொடர்ச்சியான பணி என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1978 ஜனவரி 10]

களுக்கு தேர்வு நிலை ஊதியம் 10 ஆண்டு காலப் பணி அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது. ஆண்மையில் வெளியிடப்பட்ட ஆணையின்படி பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பட்டதாரி நடுநிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள் மற்றும் உள்ள வேறு ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வு நிலை ஊதியம் வழங்கத் தேவையான 10 ஆண்டு காலப்பணி கணக்குக்கு அவர்கள் எல்லா வித நிர்வாகங்களின் கீழ் (அதாவது அரசு, தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி நிர்வாகங்கள்) பணியாற்றியுள்ள காலத்தையும் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும். வெவ்வேறு நிர்வாகங்களின் கீழ் பணியாற்றியுள்ள காலத்தைக் கணக்கிடும் பொழுது, பணி கால முறிவு ஏதாவது இருந்தால் அந்தக் காலங்களை விட்டுவிட வேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அங்கு அமுலில் உள்ள பி. எஸ். எஸ். திட்டத்தின் கீழ், முதலில் தற்காலிக அடிப்படையில் நியமனம் பெற்றுள்ள சில ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 2 அல்லது 3 ஆண்டுகள் கழித்து தாங்கள் பணிபுரிந்து வரும் பதவிகள் நிரந்தரமாக்கப்பட்ட பின்னர் பணியில் நிரந்தரமாக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு பணியில் நிரந்தரமாக்கப்பட்ட பிறகு பணியாற்றியுள்ள காலத்தை மட்டும் கணக்கில் கொண்டு தேர்வு நிலை ஊதியம் வழங்கப்பட்டு வந்தது.

இந்த குறிப்பிட்ட வகையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களின் குறையைத் தீர்க்க பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் பரிந்துரையின் பேரில் அரசு தனது குறிப்பாணை எண் 78514-டி2-74-20 கல்வி நாள் 22-8-77-ல், இவர்கள் தாங்கள் பணிபுரியும் பணியிடத்தை வகிக்க தேவையான தகுதிகளைப் பெற்றிருந்து, தொடர்ச்சியான பணிக்காலம் பெற்றிருந்தால் அவர்கள் தாங்கள் நியமனம் பெற்றுள்ள நாளிலிருந்து முறைபடுத்தப்பட்டு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், முதலில் நியமனம் பெற்றுள்ள நாளிலிருந்து கணக்கில் கொண்டு தேர்வு நிலை ஊதியம் வழங்க ஆணையிட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட வகை ஆசிரியர்களுக்காக வெளியிடப்பட்ட இந்த ஆணையை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்துவதாகக் கருத்தில் கொண்டுள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. இதனால் மேற்படி மாவட்டத்திலுள்ள பல ஆசிரியர்களின் சம்பளப் பிடித்தம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இப்பொருள் பற்றி இயக்குநருடன் கலந்து மறு ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. உரிய ஆணை விரைவில் பிறப்பிக்கப்படும். இதற்கிடையில் ஆசிரியர் சம்பளத்திலிருந்து பிடித்தம் ஏதும் செய்ய வேண்டாமென மாவட்டக் கல்வி அலுவலருக்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

530 கன்னியாகுமரி மாவட்ட தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வு நிலை வழங்குகிற விதிமுறை இதர மாவட்டங்களிலிருந்து மாற்றப்பட்ட பல தொடர்ச்சியான பணி என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து

[1978 ஜனவரி 10]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முந்திய அரசின் ஆணையின்படி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் இதர மாவட்டங்களைப் போல எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் செலக்ஷன் கிரேடு வழங்கப்பட்டு ஊதிய நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பின்னால் வந்த குறிப்பாணை எதோ ஒரு சில பகுதியிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்குப் பிறப்பித்திருந்தாலும், அந்த ஆசிரியர்களும் முந்தைய ஆணையின்படி செலக்ஷன் கிரேடு வாங்கி ஊதிய நிர்ணயம் பெற்று விட்டார்கள். யாருக்கும் குறைவில்லை. புதிய ஆணையினால் அங்கே குழப்பம் ஏற்பட்டிருப்பதால், அந்த ஆணையைப் பின்வலித்துவிட்டால், அது தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்டால், எல்லாப் பிரச்சினையும் நிர்நாகலிடும். தனியார் பள்ளி இந்த பி.எஸ்.ஸ்கீமில் இல்லை. மெட்ராஸ் கல்விச் சட்டத்தின் கீழ் இருக்கிறது. அதில் மாற்றம் இல்லாதபாது 20—8—77-ல் பிறப்பித்த ஆணையைப் பின்வலித்தால் போதுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணையைத் திருப்பப் பெற வேண்டிய நிலைமை இல்லை. பி.எஸ்.எஸ். திட்டத்தின் கீழ் பயன் பெறுகிற ஆசிரியர்களுக்கு அந்த ஆணை பொருத்தும். மற்ற ஆசிரியர்களைப் பாதிக்காத அளவில் விரைவில் ஆணை பிறப்பிக்கப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : கன்னியாகுமரி மாவட்ட தனியார் பள்ளிகள் அனைத்தும் சென்னைக் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் வந்திவிட்டன. பி.எஸ்.எஸ். திட்டத்தில் இல்லை. இந்தப் புதிய ஆணையினால்தான் குழப்பம் உண்டாகிறது. அமைச்சர் விரைவில் பரிசீலனை செய்து தீர்வு காண வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : முன்னால் பி.எஸ். எஸ். திட்டப்படி நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தும்படிதான் ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டது. முன்பு அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருந்த இந்த ஆணையின்படி கிடைக்கிறது. அதனால் ஏற்பட்டுள்ள வேறு சில விளைவுகள் குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதன்படி விரைவில் ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 10]

8. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ்நாடு, 1978-ஆம் ஆண்டு, அணு உலை நிறுவுதல் (கட்டிடங்களை முறைப்படுத்துதல், நிலத்தைப் பயன்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1977).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு அணு உலை நிறுவுதல் (கட்டிடங்களை முறைப்படுத்துதல், நிலத்தைப் பயன்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1977) ஆய்விந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு அணு உலை நிறுவுதல் (கட்டிடங்களை முறைப்படுத்துதல், நிலத்தைப் பயன்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1977) ஆய்விந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 21 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமன்றமும் முறை, தெரிந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு அணு உலை நிறுவுதல் (கட்டிடங்களை முறைப்படுத்துதல், நிலத்தைப் பயன்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

@ 124-136 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

532 தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, அணு உலை நிறுவுதல் (கட்டிடங்களை முறைப்படுத்துதல், நிலத்தைப் பயன்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1977)

[1978 ஜனவரி 10]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு அணு உலை நிறுவுதல் (கட்டிடங்களை முறைப்படுத்துதல், நிலத்தைப் பயன்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு நிலநீர் (கட்டுப்பாடு, முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1977)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு நிலநீர் (கட்டுப்பாடு, முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1977) ஆய்வு செய்வதற்காக 36 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய (24 சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களும் 12 சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களும்) கூட்டாய்வுக் குழு ஒன்றை அமைப்பதில், சட்டப் பேரவைக்கு மேலவை தனது இசைவைத் தெரிவிக்கின்றது. மேற்படி குழுவில் பணியாற்றுமாறு, கீழ்க்கண்ட மேலவை உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் :—

1. திரு. க. அறிவழகன்
2. திரு. ரத்தின பாலகுருசாமி
3. திரு. எச். எல். முருகேசன்
4. திரு. கோ. சி. மணி
5. திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்
6. திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்
7. திரு. டி. வி. டி'மாண்டி
8. திரு. ஆ. பாலசுப்பிரமணியம்
9. திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்
10. திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்
11. திரு. பி. மாணிக்கம்
12. திரு. கே. எஸ். கணபதி”

தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு, நிலநீர் (கட்டுப்பாடு, முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1977) 533

1978 ஜனவரி 10]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு நிலநீர் (கட்டுப்பாடு, முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1977) ஆய்வு செய்வதற்காக 36 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய (24 சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களும் 12 சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களும்) கூட்டாய்வுக் குழு ஒன்றை அமைப்பதில், சட்டப் பேரவைக்கு மேலவை தனது இசைவைத் தெரிவிக்கின்றது. மேற்படி குழுவில் பணியாற்றுமாறு, கீழ்க்கண்ட மேலவை உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் :—

1. திரு. க. அறிவழகன்
2. திரு. ரத்தின பாலகுருசாமி
3. திரு. எச். எல். முருகேசன்
4. திரு. கோ. சி. மணி
5. திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்
6. திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்
7. திரு. டி. வி. டி'மாண்டி
8. திரு. ஆ. பாலசுப்பிரமணியம்
9. திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்
10. திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்
11. திரு. பி. மாணிக்கம்
12. திரு. கே. எஸ். கணபதி”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.
[பிற்பகல் 5-10]

(3) தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, புயல், வெள்ளப் பாதிப்புப் பகுதிகளின் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1978).

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, புயல், வெள்ளப் பாதிப்புப் பகுதிகளின் பயிரிடு குத்தகை

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு புயல், வெள்ளம் பாதிப்புப் பகுதிகளின் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1978).

[திரு. கி. மனோகான்]

[1978 ஜனவரி 10]

தாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டமன்றப் பேரவையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, புயல், வெள்ளம் பாதிப்புப் பகுதிகளின் பயிரிடு குத்தகை தாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

திரு. கோ. கி. மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இதே அடிப்படையில் இங்கே ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, 1976 ஆம் ஆண்டு குடியானவர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஒட்டி ஒரு திருத்தத்தை மட்டும் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தத் திருத்தத்தின்மீது பேசுகிறபோது, மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள், விவாதத்தின்போது சொல்லப்பட்ட சில குறைகளைப்பற்றி அடுத்து வருகிற ஒரு சட்டத்தில் நிவர்த்தி செய்துவிடலாம் என்று உறுதியளித்தார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இப்போது வந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்போது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் இல்லாத காரணத்தால், அப்போது நான் சொன்ன கருத்துக்களை மீண்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது இருக்கிற நிலை, 2, 3 கடன்களையும் தள்ளி வைத்திருக்கிறோம். 1976 ஆவது சட்டத் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் கடன்களைத் திருப்பித் தருவதற்கு ஜனவரி மாதம் 15 ஆம் தேதியோடு முடிவடைந்த கெடுவை, ஜூலை மாதம் 15 ஆம் தேதி வரை நீடித்திருக்கிறோம். அதற்கான வகையில் ஒரு சட்டத் திருத்தத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதன் காரணமாக வட்டிக்குக் கடன் வாங்கியவர்கள், அடக்குக் கடைக்காரர்களிடம் வாங்கிய கடன்கள், இதற்கு முன்பு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வாங்கிய கடன்கள், 1974-75 ஆம் ஆண்டிலே ஒத்திவைக்கப்பட்ட கடன்கள், 1975-76 ஆம் ஆண்டிலே ஒத்திவைக்கப்பட்ட கடன்கள், தற்போது இந்த ஆண்டு ஒத்தி வைக்கப்பட்ட கடன்கள், ஆக அனைத்துக் கடன்களும் சேர்ந்து, சுமார்

@ 136-186 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, புயல் வெள்ளம் பாதிப்புப் பகுதிகளின் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1978).

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. கோ. கி. மணி]

5, 6 கடன்களும் ஒரே கடன் சுமையாக ஏற்றப்படுகிறது. இந்தக் கடன் சுமை அத்தனையும் இந்த ஆண்டு ஜூலை மாதம் 15 ஆம் தேதியன்று கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறோம். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை, குத்தகைதாரர்களைப் பொறுத்தவரை, இந்த ஜூலை 15 ஆம் நாள் என்பது ஒரு பெரிய ஆபத்தான நாளாக இருக்கிறது. அந்த நாள் வராமலே இருக்காதா என்று எல்லோரும் எண்ணுகிற நாளாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த ஜூலை 15 ஆம் நாள் வரத்தான் போகிறது, அதிலே யாருக்கும் சந்தேகமில்லை. ஆகவே அந்தத் தேதிக்குள்ளாகவாவது இந்தக் கடன் சுமையை, இந்தக் கடன் பளுவை எப்படிக் குறைப்பது என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து ஒரு நிவாரணம் செய்யாக வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, தற்போது அவர்களின்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தடுத்து நிறுத்தி ஒத்தி வைக்கிறது. அவ்வளவுதான். இது வெறும் தற்காலிகமான நிவாரணம். இந்தப் பசலிக்கும் நிலம் விளையவில்லை. அப்படியே விளைந்திருந்தாலும், அது வினாகப் போய்விட்டது. அதை யெல்லாம் நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். விளையவில்லை என்று தெரிந்த பிறகும், இந்தப் பசலிக்குள்ள குத்தகையைக் கொடுங்கள் என்று நாம் அவர்களைக் இந்தப் பசலிக்குள்ள குத்தகையைக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படி விளையாத கேட்பது முறையான என்பதைத்தான் சிந்திக்க வேண்டும். இப்படி விளையாத நேரத்தில் நிரந்தரமாகவே இந்தப் பசலியைப் பொறுத்தவரை, குத்தகையை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு முன்னாலும் அப்படித்தான் நடந்தது என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பசலி குறுவை விளைந்ததும், தண்ணீர் தேங்கி வினாகப் போய் விட்டது. இடையில் ஒரு மாத காலம் இயற்கையாக ஏற்பட்ட உடைப்பு காரணமாக தண்ணீர் வராத காரணத்தால் நட்ட சம்பா, தாளடி எல்லாம் உருப்படவில்லை. இந்த நிலையில் குத்தகைதாரர்கள் குத்தகையைத் தரவில்லை என்று நிலத்தைவிட்டு வெவியோற்ற கோர்ட்டு நடவடிக்கை மேற்கொள்வதைத் தடுத்து நிறுத்துகிற அளவில் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இது போதாது. ஒரு நிரந்தரமான தீர்வு காணும் முறையில் இந்தப் பசலிக்கான குத்தகையை எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே உள்ள கடன்கள், இனிமேல் ஏற்படுகிற இந்தத் தேதி வரையான கடன்கள் ஆகிய அனைத்துச் சுமையையும் பார்த்து, இதற்கு ஒரு நெடிய நாள்—6 மாதம்—கேடு என்பதைத் தவிர்த்து இந்தப் பசலிக்குரியதை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். இந்த ஆறு மாதம் என்பதுகூட குறுவை மசுலால்

536 தமிழ் நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, புயல் வெள்ளப் பாதிப்புப் பகுதிகளின் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1978.)

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 ஜனவரி 10]

ஆரம்பிக்கும்போதே வந்துவிடுகிறது. அறுவடை காலத்தில்கூட வரவில்லை. எனவே சம்பா, தானடி ஆகியவற்றின் மகசூலைக் கணக்கில் கொண்டு, குத்தகைக்காரர்கள் தங்கள் பழைய கடன்களைத் திருப்பித் தருவதற்கு தவணை முறையைக் கொண்டுவந்து, அதன் மூலம் பல தவணைகளில் விவசாயி திருப்பித் தருகிற சூழ்நிலையை உருவாக்க சட்ட பூர்வமான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிற மசோதாவின்மீது அருமை உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் தமது கருத்தை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தையும், அதற்கான காரணங்களையும் தங்களது அனுமதியின் பேரில் இங்கே படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

There had been cyclone and widespread floods during the months of October and November 1977 in Tamil Nadu causing loss of human lives and cattle and damage to property and standing crops in many areas. The cultivating tenants in the cyclone and flood affected areas are not in a position to pay the rent for the current Fasli year ending with the 30th June 1978 (fasli 1387) or the arrears relating to the earlier fasli years. It is in the interests of the cultivating tenants in the cyclone and flood affected areas that, at the present time, they be spared the distractions and expenditure involved in litigation launched by the landlords or public trusts, by giving them protection up to the 15th January 1979, from proceedings for recovery of rent or eviction on the ground of non-payment of the said rent, and for restoration of possession of their holdings if they had been evicted on or after the 1st October 1977 and before the date of commencement of the Act or the date of publication of the notification including any area as cyclone and flood affected area in the Schedule to the Act.

திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் பாதிக்கப்பட்டு இன்றைக்கு வேதனைச் சுமைகளையும் துயரப் பளுக்களையும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிற குத்தகைதாரர்களுக்கு உதவி செய்கிற அளவுக்கு இந்த மசோதா வந்திருப்பதற்காக மனம் திறந்து பாராட்டியதற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன், அவர் மேலும் பேசுகையில்

தமிழ் நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, புயல் வெள்ளப் பாதிப்புப் பகுதிகளின் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1978.) 537

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. கி. மனோகரன்]

ஒரு கருத்தை இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கடன்களையெல்லாம் அவர்களாலே திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது, ஆகையால் ஒட்டு மொத்தமாக அவர்களுடைய கடன்களையெல்லாம் ரத்து செய்துவிடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி : நான் குறிப்பிட்டது இந்தப் பசலிக்கு மட்டும் தான்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மொத்தமாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லமாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகவே குத்தகை தாரர்களைத் தொல்லைப்படுத்தக்கூடாது என்றும், அவர்களுக்கெல்லாம் போதுமான பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கெல்லாம் வழிவகை காணுகிற மசோதாதான் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதா என்பதை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் அவருக்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மசோதாக்கள் எல்லாம் சட்டமாக்கப்படலாம், சட்டங்கள் உலவலாம். ஆனால் சட்டங்களை மறுதலித்துவிட்டு, குத்தகை தாரர்களை நிலத்திலிருந்து நிலத்திமிங்கலங்கள் வெளியேற்ற முயற்சிகளை எடுத்தால், என்ன செய்வீர்கள் என்று நண்பர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் கேட்காவிட்டாலும், அவர் கேட்டதாகக் கருதிக்கொண்டு நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்காவது அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை இருக்குமானால், அந்த நிலத்திமிங்கலங்கள் சிறைக் கம்பிகளை எண்ணு வார்களே தவிர, நிச்சயமாக இந்த சர்க்கார் அவர்களை விட்டு வைக்காது என்பதை அவையிலே அழுத்தத்திருத்தமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்பிற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிற இந்த மசோதா தகுந்த நேரத்தில் கொண்டுவரப்படுகிற மசோதா என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். துளி அளவு கருணை உள்ளவர்கள்கூட இந்த நேரத்தில் குத்தகைதாரர்களைக் காப்பாற்றாமல் இருப்பார்களானால், நிச்சயம் குத்தகைதாரர்களின் வாழ்வு எப்படியாகும் என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். ஆகவே இந்த அவை இந்த மசோதாவை ஏற்று நிச்சயம் அங்கீகாரம் வழங்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு அமைகிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதிலும் கூட இந்தப் பசலிக்கு பூராவும் குத்தகை தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு

538 தமிழ் நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, புயல் வெள்ளப் பாதிப்புப் பகுதிகளின் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு) எண் 5/1978.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 ஜனவரி 10]

அளிக்கிறோம் என்று சொன்னால், அதைத் தள்ளுபடி செய்யும் உத்தரவு இந்தச் சட்டத்திலேயே இருக்கிறதா அல்லது இதைத்தாண்டி ஒரு நெடிய கெடுவைக் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இப்போது தரப்பட்டிருப்பது ஓராண்டு. ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாக அந்த நிலைமை சீரடையும் என்று திரு. கோ. சி. மணி அவர்களும் நம்ப வேண்டும். நானும் நம்ப வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் கொண்டிருக்கிற கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் குத்தகைதாரர்களானாலும் சரி, தொழிலாளர்களானாலும் சரி, மற்ற வேறு யாரானாலும் சரி, சில பேர்களை நம்பித்தான் நாம் வாழ வேண்டும் என்ற அளவுக்குச் சூழ்நிலைகள் அமையக்கூடாது. இந்த சர்க்கார் மேலையிலிருந்து விசி எறியப்படுகிற ரோட்டித் துண்டுகளை நம்பி இந்த மாதாண்டு மக்கள் வாழக்கூடாது என்பதிலே அக்கறை உள்ளது. அதே சமயம் சர்க்கார் இருக்கிறது, நாம் ஏன் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உழைத்துப் பிழைக்கிற வர்க்கம் தன்னுடைய கயாமரியாதையை விட்டுக்கொடுக்காது என்ற நம்பிக்கையும் எனக்குண்டு. அவர்கள் இப்போது நெருக்கடியில் இருப்பதால், அவர்களைக் காப்பாற்றுகிற முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, இப்படிப்பட்ட உணர்வுகளை நாம் உருவாக்க ஆரம்பித்தால், கடன் வாங்கியவர்கள் எல்லாம் நாம் திருப்பித்தர வேண்டாம், இனிமேலும் கடன் வாங்கலாம் என்று நிரந்தரமாக இந்த உணர்வுகளைப் பெற்று, சர்க்கார் இருக்கிறது எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் செய்ய என்று செயல்பட ஆரம்பிப்பார்களானால், அது நல்லதல்ல. இந்த முறைகள் மூலம் நாம் அவர்களைக் கெடுக்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல, சர்க்காருக்கு வர வேண்டிய வருவாயையும் கெடுப்பவர்களாவோம் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் நினைவூட்டி இந்தக் கருத்தை நண்பர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் அமர்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. கோ. சி. மணி : 1970 ஆம் வருடத்திலே ஏற்பட்ட நிலை ஒரு அசாதாரண நிலை. இப்போது வெள்ளம், அப்போது தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினாலே, ஒரு அவல நிலை ஏற்பட்டது. அந்த வருடத்திற்குரிய குத்தகையைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்றால், நடப்பு ஆண்டு செலுத்த

தமிழ் நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, புயல் வெள்ளப் பாதிப்புப் பகுதிகளின் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு) எண் 5/1978. 539

1978 ஜனவரி 10]

[திரு. கோ. சி. மணி]

வேண்டிய தொகையை விவசாயிகள் செலுத்தினால், அந்தப் பரிசாரம் கிடைக்கும் என்று சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. திரும்பவும் அதுமாதிரி குத்தகைத் தள்ளுபடி கிடைக்கும் என்று வரப்போகிற குத்தகையையும் கொடுக்காமல் இருந்து விடுவார்கள், குத்தகையை அளிக்காமலிருக்கும் உணர்வு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்ற காரணத்தால், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள். நடப்புப் பசலிக்கு குத்தகை செலுத்துகின்றவர்களுக்கு மட்டும் அந்தப் பரிசாரம் உண்டா, அனுமதி உண்டா, சட்டத் திருத்தத்தை அரசு ஆராயுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் கருத்திற்கு ஏற்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஓர் ஆண்டுக்குள் நிச்சயமாக நிலைமை சரிப்பட்டுவிடும் என்று மனதார நம்புகிறேன். இதைப்பற்றி மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. மணி அவர்கள் மேற்கொண்டு வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்ததைப்பற்றி ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். அதிலே நிலம் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பவர்கள். . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கொடுத்துவிட்டார்கள். முடிந்தாகிவிட்டது. இனிமேல் பேசப் போகிறீர்களா, விளக்கம் கேட்கிறீர்களா? விளக்கம் மட்டும் கேளுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அந்த நிலத்திற்குள்ளு வாய்தா பணம் அல்லது நிலத்திலை இருக்கிறது அல்லவா, அதற்கு ஏதாவது பரிசாரம் வேண்டும். குத்தகை வரவில்லை, ஆனால் நிலத்திற்குத் தீர்வை கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. திருத்தியைப் பொறுத்தவரையில், இந்தக் கொடுமை சரியில்லை. இப்போது வருவிக்க இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். எக்கருத்த ரூபாய் 15 அதிகமாகவே வருவிக்க இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி ஏதாவது இருக்கிறதா, தீர்வை தள்ளி வைக்கப்பட்டதா இல்லையா என்றுதான் அறிய விரும்புகிறேன்.

1978 ஜனவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகன் : இப்போது அத்தகைய பாதுகாப்பு என்று சொல்லும்போது, தகுதி படைத்தவர்கள் தரலாம் என்ற நிலைமையிருந்தால், அவர்கள் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். தர முடியாத நிலையில், இந்தப் புயலாலே, வெள்ளத்தினாலே சேதனைக்கு ஆளாக்கப் பட்டிருந்தால், அவர்களுக்காக, அவர்களைக் காப்பாற்றத்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறதே தவிர, வசதி படைத்தவர்கள், தாக்கடிபயவர்கள், தீர்வையைத் தந்தே தீர்வேண்டும் என்பது இந்த அரசின் திட்டவட்டமான முடிவு என்பதை மாண்புமிகு திரு. தீக்ஷிதர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் இதனாலே பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : வசதி படைத்தவர்கள், வசதி இல்லாதவர்கள் என்று இல்லை. பணக்காரர்கள்தான் புயலில் பாதிக்கப்பட்டார்கள், ஏழைகள்தான் புயலில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது பணக்காரர்கள் புயலில் பாதிக்கப்படவில்லை என்று இப்படியெல்லாம் வித்தியாசப்படுத்திச் சொல்ல முடியாது. ஏழை பணக்காரர், ஜாதி வித்தியாசம் என்று சொல்ல முடியாது. புயல் எல்லோருக்கும் தான் வந்தது. புயலில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பாங்கியிலே போட்டு வைத்திருந்தால், அதை வேண்டுமானால் எடுத்துக் கொடுக்கலாமே தவிர, பாதிப்பு ஏற்பட்டது எல்லோருக்கும் ஒரு அளவுதான் இருக்கும். அந்தக் கண்ணோட்டத்திலேயே சர்க்கார் தீர்வையைத் தள்ள வேண்டியதுதானே? இதிலே வசதி படைத்தவர்கள், வசதியில்லாதவர்கள் என்ற கண்ணோட்டம் என்ன வேண்டியிருக்கிறது? பாதுகாப்புக் கொடுத்ததை நான்கள் வரவேற்கிறோம். புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது நல்லது. அப்படி இல்லாமல் ஏக்கருக்கு ரூபாய் 15 கடவே தீர்வை போட்டிருக்கிறீர்கள். அதை அமைச்சரவர்கள் கொஞ்சம் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியதெல்லாம், நிலச் சுவாந்தாரர்கள் குத்தகைக்கு நிலத்தை விட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே 5 ஏக்கர் நிலத்தை விட்டவர்களும் உண்டு, 2 ஏக்கர் நிலத்தை விட்டவர்களும் உண்டு, ஒரு ஏக்கர் மட்டும் வைத்திருப்பவர்கள், அந்த ஒரு ஏக்கரையும் குத்தகைக்கு விட்டு அதிலிருந்து வருமானம் எதிர்பார்ப்பவர்களும் உண்டு. இப்போது அவர்களிடமிருந்து வரவேண்டிய பணத்தை யெல்லாம் பின்னாலே வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று தள்ளிப் போடுகிறோம்.

1978 ஜனவரி 10] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ஆனால் கடந்த 7, 8 ஆண்டுகளாகவே இதே நிலைமையான கிட்டத்தட்ட உருவாகியிருக்கிறது. குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து யாரும் குத்தகை பெற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள்மீது வழக்குக்குப் போகலாம் என்றால், அதற்கு முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலைகள் காரணமாக யாரும் குத்தகை கொடுப்பதே இல்லை. இப்படிப் பட்ட நிலைமைகள் இருக்கும்போது, நில உடமையாளர்கள் இருக்கின்றார்கள், அவர்கள் அந்த நிலத்திற்குக் குத்தகையும் வாங்காமல், அதற்குரிய கிஸ்தி, பஞ்சாயத்து யூனியன் செஸ் எல்லாம் கட்டவேண்டிய தூர்பாக்கிய கிஸ்தி, பஞ்சாயத்து யூனியன் செஸ் எல்லாம் கட்டவேண்டிய தூர்பாக்கிய கிஸ்தி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்கிறீர்கள். நிலத்திலிருந்து அட்டாச் மெண்ட் மாதிரி ஏதாவது போடுகிறார்களா என்றால், அதுவும் இல்லை. விட்டி-லிருந்து தட்டு முட்டு சாமான்களை ஜப்தி செய்கின்ற அதிகாரத்தை அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே, ஏழை எளியவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். லட்சக்கணக்கான நிலச்சுவாந்தாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கதி என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகன் : திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஒரு கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 7, 8 ஆண்டுக் காலமாக இப்படியே தள்ளிக்கொண்டே போகிறீர்கள், ஆகவே, வசூலிக்க முடியவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு இயற்கையைத்தான் நாம் நொந்துகொள்ள வேண்டியதே தவிர, வேறு வழியில்லை என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நான் இப்போது திரு. தீக்ஷிதர் அவர்களுக்கும் சேர்த்தே சொல்லுகிறேன், அந்தப் பக்கத்திலே தள்ளிப் போடுகிறார்கள், இந்தப் பக்கத்திலே இவர்களிடம் பணம் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள், கிஸ்தி கட்டுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள், இது நியாயம்தான் என்று கேட்டார்கள். புயல் அடித்தது உண்மை. உண்மையிலேயே இது எல்லோரையும் தாக்கிற்று என்பது உண்மை. ஆனால் புயலிலே தாக்கப்பட்டவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்களில் தாக்குப் பிடிப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள், பிடிக்க முடியாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். அந்தப் புயலைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் சிலர். அந்தக் கொஞ்சம் பேரிலே திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் இருக்கலாம், நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். கொடுக்கக்கூடியவர்களை

[1978 ஜனவரி 10]

table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

257. The Tamil Nadu Government's review on the working of the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited for the financial year 1975-76 together with Twenty-seventh Annual Report and Statement of Accounts. [Laid on the table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

£ 25. The Tamil Nadu Nuclear Installations (Regulation of Buildings and Use of Land) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 13 of 1977), as passed by the Assembly.

£ 26. The Tamil Nadu Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 6 of 1978), as passed by the Assembly.

27. The Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 6 of 1978), as passed by the Assembly.

28. The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1978 (L.A. Bill No. 10 of 1978), as passed by the Assembly.

£ Circulated to all M.L.Cs on 9th January 1978.

[1978 ஜனவரி 10]

இணைப்பு

[531 ஆம் பக்கத்தில் இணைம் 8 (1) க்கான அடித்துறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 13 of 1977.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the control of the construction of buildings and the use of land in the neighbourhood of any nuclear installation in the State of Tamil Nadu.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.* (1) This Act may be called the Tamil Nadu Nuclear Installations (Regulation of Buildings and Use of Land) Act, 1978.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall come into force in respect of a nuclear installation and the area within 4.8 kilometres from any portion of the boundary of any such nuclear installation on such date as the Government may, by notification appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) “building” includes—

(a) a house, out-house, stable, cattle shed, cow-house, latrine godown, shed, hut, wall (other than a boundary wall not exceeding eight feet in height), roofed enclosure and any other such structure, whether wholly or partially constructed of masonry, bricks, mud, wood, metal or any other material whatsoever;

(b) a structure on wheels or simply resting on the ground without foundation; and

(c) a tent, van and any other structure used for human habitation or used for keeping or storing any article or goods;

[1978 ஜனவரி 10]

(2) a person shall be deemed "to re-erect a building" if he—

(a) makes any material alteration to, or enlargement of, a building, or

(b) converts into a dwelling place any building not originally constructed for that purpose, or

(c) converts into two or more dwelling places a building originally constructed as a single dwelling place, or

(d) converts two or more dwelling places into a larger number of such places, or

(e) converts into a factory, workshop or godown or into a stable, cattleshed or cow-house any building originally constructed as a dwelling place, or

(f) makes any alteration which is likely to affect prejudicially the stability or safety of a building, or the condition of a building in respect of its drainage, sanitation or hygiene, or

(g) makes any alteration to a building which increases or diminishes its heights or the area covered by it or the cubic capacity thereof, or which reduces the cubic capacity of any room therein;

(3) "exclusion area", in relation to a nuclear installation, means such area, within 1.6 kilometres from any portion of the boundary of such nuclear installation, as may be specified by the Government by notification;

(4) "Government" means the State Government;

(5) "nuclear installation" means the atomic power station at Kalpakkam in the Chingleput district and includes the Reactor Research Centre and Centralised Waste Management Facility at Kalpakkam and any other place notified by the Government in this behalf wherein other facilities connected with research and development in nuclear energy in Kalpakkam are provided or any other nuclear installation notified in the *Tamil Nadu Government Gazette* by the Government in this behalf;

(6) "nuclear installation area", in relation to a nuclear installation, means the exclusion area and the sterilised area in relation to such nuclear installation;

[1978 ஜனவரி 10]

(7) "nuclear installation local authority" in relation to any nuclear installation and nuclear installation area, means the nuclear installation local authority constituted under section 3 for the nuclear installation and having jurisdiction under this Act over the nuclear installation area;

(8) "sterilised area", in relation to nuclear installation means such area within 4.8 kilometres from any portion of the boundary of such nuclear installation, as may be specified by the Government by notification, but not including the exclusion area.

3. *Constitution of nuclear installation local authority.*—(1) For every nuclear installation, the Government shall, by notification, constitute a nuclear installation local authority for the purpose of controlling the erection or re-erection of buildings and the use of land in the nuclear installation area.

(2) The notification under sub-section (1) shall specify,—

(i) the date on which it shall take effect;

(ii) the name of the nuclear installation local authority;

(iii) the persons who shall be its members; and

(iv) the term of office of its members other than the *ex-officio* members, if any.

(3) The Government shall appoint one of the members of the nuclear installation local authority to be its Chairman and another member to be its Secretary.

4. *Bar of application of certain Acts.*—(1) The Government may, by notification, direct that the provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920), the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958), the Tamil Nadu Public Health Act, 1939 (Tamil Nadu Act III of 1939) or any other enactment for the time being in force in the State of Tamil Nadu and relating to Public Health or Local Self-Government shall not apply to the nuclear installation area or shall apply thereto only to such extent and subject to such modifications and restrictions as may be specified in such notification.

[1974 ஜூன் 10]

(2) In particular, the notification under sub-section (1) may authorise the nuclear installation local authority or its Chairman or Secretary to perform any duty or exercise any power assigned to a municipal council, a panchayat union council or a panchayat, or to its Chairman or President or to any other authority or officer under the provisions of the Act so applied, subject to such control as may be specified in such notification.

5. *Prohibition of use of land, etc., in exclusion area except for certain purposes.*—No person other than the Government or the Central Government or any local authority shall use or cause to be used any land in the exclusion area for any purpose including agricultural purpose, or carry out any agricultural, building, engineering, mining or other operation in or over or under any land in such area or make any material change in the use of any building or land in such area:

Provided that no local authority shall use or cause to be used any land in the exclusion area for any purpose including agricultural purpose or carry out any agricultural, building, engineering, mining or other operations in or over or under any land in such area or make any material change in the use of any building or land in such area without the prior approval of the nuclear installation local authority:

Provided further that the continuance of the use of any building or land for the purpose and to the extent for, and to which it was being used on the date on which such area is notified as exclusion area under clause (3) of section 2 may be permitted by the nuclear installation local authority by general or special order for such period and upon such terms and conditions as may be prescribed.

6. *Prohibition of erection or re-erection of building, etc., without licence.*—No person other than the Government or the Central Government or any local authority shall—

(a) erect or re-erect a building on any land; or

(b) put to use any agricultural land to any non-agricultural purpose; or

[1974 ஜூன் 10]

(c) carry out any engineering, mining or other operation on any land;

within the sterilised area without a licence of the nuclear installation local authority and except in accordance with the terms and conditions specified in such licence:

Provided that no local authority shall erect or re-erect building on any land or put to use any agricultural land to non-agricultural purpose or carry out any engineering, mining or other operations on any land within the sterilised area without the prior approval of the nuclear installation local authority.

7. *Application for licence.*—(1) An application for a licence under section 6 shall be in such form, contain such particulars and be accompanied by such plans and fee as may be prescribed.

(2) The applicant shall also furnish to the nuclear installation local authority any further information or plans which may require, within such time as may be fixed by it.

8. *Grant of licence.*—(1) On receipt of an application under section 7, the nuclear installation local authority may grant a licence subject to such terms and conditions as it may think fit to impose or refuse to grant the licence:

Provided that the licence shall not be refused unless the applicant has been given an opportunity of making his representations.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the provisions of sub-section (1), the nuclear installation local authority may, in granting a licence under sub-section (1) for the erection or re-erection of a building, impose conditions in respect of all or any of the following matters, namely:—

(a) the free passage or way to be left in front of the building;

(b) the open space to be left about the building, to secure free circulation of air and the prevention of fire and to facilitate scavenging;

[1978 ஜனவரி 10]

(c) the ventilation of the building, the minimum cubic area of the rooms and the number and height of the storeys of which the building may consist;

(d) the provision and position of drains, latrines, urinals, and cess-pools or other receptacles for rubbish or filth;

(e) the level and width of the foundation, the level of the lowest floor, and the stability of the structure;

(f) the line of frontage, with neighbouring buildings if the building abuts on a street;

(g) the means of egress from the building in case of fire;

(h) the materials to be used for, and the method of construction of, external and partition walls, rooms, floors, fire-places and chimneys;

(i) the height and slope of the roof above the uppermost floor on which human beings are to live or cooking is to be done; and

(j) any other matter affecting the ventilation and sanitation of the building.

(3) In granting or refusing to grant a licence under sub-section (1), the nuclear installation local authority shall have regard to the following matters, namely:—

(a) the possibility of the erection or re-erection of building, the non-agricultural purpose for which the land is to be used or the carrying out of any engineering, mining or other operation,—

(i) creating unfavourable conditions in the environment of the nuclear installation resulting in accidental release of radio activity into the atmosphere; or

(ii) resulting in consequent growth of population around the nuclear installation; and

(b) such other matters as may be prescribed.

1978 ஜனவரி 10]

(4) The licence granted under sub-section (1) for the erection or re-erection of a building shall specify the purpose for which the building is to be used.

9. *Power to cancel or suspend licence.*—(1) The nuclear installation local authority may, at any time, cancel or suspend any licence granted under section 8, if—

(a) such licence has been obtained by fraud, misrepresentation or suppression of material particulars; or

(b) the holder of the licence has contravened any of the provisions of this Act or any rules made thereunder or any of the terms or conditions subject to which the licence was granted.

(2) Before cancelling or suspending the licence under sub-section (1), the nuclear installation local authority shall give the holder of the licence an opportunity of making his representations.

10. *Lapse of licence.*—Every licence granted under section 8 shall be valid for a period of one year from the date on which it is granted and if the erection or re-erection of the building or the user of agricultural land for non-agricultural purpose, or the engineering, mining or other operation for which the licence is granted, is not commenced within the said period, it shall not be commenced thereafter unless the nuclear installation local authority on application made therefor has extended the period.

11. *Penalties.*—(1) Whoever contravenes the provisions of section 5 shall be punishable with fine which may extend to five thousand rupees.

(2) Whoever within the sterilised area begins, continues or completes the erection or re-erection of a building, or puts to use any agricultural land to non-agricultural purpose or carries out any engineering, mining or other operation—

(a) without licence; or

(b) without complying with any of the terms or conditions of the licence; or

(c) when a licence has been refused; or

(d) after the licence granted has ceased to be available by virtue of section 10, shall be punishable with fine which may extend to five thousand rupees.

(3) Whoever within the sterilised area—

(a) uses any building erected or re-erected for a purpose other than that specified in the licence;

(b) puts to use any agricultural land to non-agricultural purpose other than the purpose for which the use of the land was permitted under the licence;

shall be punishable with fine which may extend to five thousand rupees.

12. *Penalty for subsequent offence.*—Whoever, after having been convicted of an offence under this Act, continues to commit such offence, shall be punishable with fine which may extend to one hundred rupees for each day after the previous date of conviction during which he continues so to offend.

13. *Offences by companies.*—(1) If the person committing an offence under this Act is a company every person who at the time the offence was committed, was in charge of, and was responsible to, the company for the conduct of the business of the company, as well as the company, shall be deemed to be guilty of the offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly:

Provided that nothing contained in this sub-section shall render any such person liable to any punishment provided in this Act, if he proves that the offence was committed without his knowledge or that he exercised all due diligence to prevent the commission of such offence.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), where an offence under this Act has been committed by a company and it is proved that the offence has been committed with the consent or connivance of, or is attributable to, any neglect on the part of any director, manager, secretary or other officer

of the company, such director, manager, secretary or other officer shall also be deemed to be guilty of that offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

Explanation.—For the purposes of this section,—

(a) “company” means any body corporate and includes a firm, society or other association of individuals, and

(b) “director” in relation to—

(i) a firm, means a partner in the firm,

(ii) a society or other association of individuals, means the person who is entrusted, under the rules of the society or other association, with the management of the affairs of the society or other association, as the case may be.

14. *Power to stop work.*—(1) The nuclear installation local authority may, at any time by notice in writing, direct the owner, lessee or occupier of any land in the nuclear installation area—

(a) to stop the user of any building or land for any purpose; or

(b) to stop the erection or re-erection of any building on such land; or

(c) to alter or demolish, within such time as may be specified in the notice, any building or any part thereof; or

(d) to stop the user of any agricultural land for non-agricultural purpose; or

(e) to stop the building, engineering, mining or other operation,

if in the opinion of such authority the user of the building or land, the erection or re-erection of the building or part thereof or the user of any agricultural land for non-agricultural purpose or the carrying out of the building, engineering, mining or other operation is in contravention of any of the provisions of this Act, the rules made thereunder or of the terms and conditions subject to which any licence or permission is granted under this Act.

[1978 ஜனவரி 10]

(2) If any direction given under sub-section (1) is not complied with, within the time specified therefor in the notice, the nuclear installation local authority may have such direction carried into effect at its cost and have the amount thereof recovered from the defaulter as if it were an arrear of land revenue.

15. Appeal.—(1) Any person aggrieved by—

(a) any order or decision of the nuclear installation local authority under this Act; or

(b) any direction issued under section 14, may appeal to the District Collector within such time and in such manner as may be prescribed :

Provided that the District Collector may, in his discretion, allow further time not exceeding one month for the filing of any such appeal, if he is satisfied that the appellant had sufficient cause for not filing the appeal in time.

(2) On receipt of an appeal under sub-section (1), the District Collector shall, after giving the appellant an opportunity of being heard, dispose of the appeal as expeditiously as possible.

(3) The District Collector may stay the operation of the order or decision or direction of the nuclear installation local authority, pending the exercise of his powers under this section.

16. Revision.—(1) The Government may, either *suo motu* or on application made by any person aggrieved by any order, decision or direction of the nuclear installation local authority or of the District Collector, call for and examine the record of any proceeding under this Act to satisfy themselves as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any order or decision made or direction issued therein and if, in any case, it appears to the Government that any such order decision or direction should be modified, annulled, reversed or remitted for re-consideration, they may pass orders accordingly :

Provided that where under this Act an appeal lies and no appeal is preferred, no application by way of revision shall be entertained at the instance of the person who could have appealed.

1978 ஜனவரி 10]

(2) No order under sub-section (1) shall be made to the prejudice of any person unless he has had a reasonable opportunity of making his representation.

(3) The Government may stay the operation of any such order, decision or direction pending the exercise of their powers under sub-section (1) in respect thereof.

(4) Every application to the Government for the exercise of their powers under this section shall be made within two months from the date on which the order, decision or direction to which the application relates was communicated to the applicant :

Provided that the Government may, in their discretion, allow further time not exceeding one month for the making of any such application if they are satisfied that the applicant had sufficient cause for not making the application in time.

17. Bar of compensation.—No compensation shall be claimed by any person for any damage or loss sustained by him in consequence of—

(a) the refusal to grant any licence or permission by the nuclear installation local authority; or

(b) any condition subject to which any such licence or permission is granted; or

(c) any direction issued under section 14; or

(d) any order passed by the District Collector under section 15 or by the Government under section 16; or

(e) the operation of any of the provisions of this Act or the rules made thereunder.

18. Civil Courts not to decide questions under this Act.—No Civil Court shall have jurisdiction including jurisdiction under section 6 of the Specific Relief Act, 1963 (Central Act 47 of 1963) to decide or deal with any question which is by or under this Act required to be decided or dealt with by any authority or officer mentioned in this Act.

[1978 ஜனவரி 10]

19. *Finality of orders passed under this Act.*—(1) Any order passed or decision taken by any authority or officer in respect of matters to be determined for the purposes of this Act shall, subject only to appeal or revision, if any, provided under this Act, be final.

(2) No such order or decision shall be liable to be questioned in any court of law.

20. *Act to override other laws.*—(1) The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other Act, law, custom, usage or contract.

(2) Save as otherwise provided in sub-section (1), the provisions of this Act shall, be in addition to, and not in derogation of, any other Act.

21. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for all or any of the following matters, namely :—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the rules of business of the nuclear installation local authority;

(c) the form of application for licence and the information and plan to be furnished either along with such application or subsequently;

(d) the matters that the nuclear installation local authority should take into consideration while granting permission under the proviso to section 5 or while granting or refusing a licence under section 8;

(e) the time within which and the manner in which appeal under section 15 may be preferred; and

1978 ஜனவரி 10]

(f) the fees which may be charged in respect of any application made, appeal preferred, or proceeding taken, under this Act.

(3) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day shall come into force on the day on which they are so published.

(b) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(4) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible, after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made, or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect as the case may be; so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

இணைப்பு II.

[534 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 8 (3) க்கான அடிக்கூறுப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 5 of 1978.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide temporary relief to cultivating tenants in the cyclone and flood affected areas in the State of Tamil Nadu.

WHEREAS there had been cyclone and widespread flood causing loss of human lives, cattle and damage to property and standing crops in many areas;

AND WHEREAS the cultivating tenants are not in a position to pay the rent in the cyclone and flood affected areas;

C 100—18

[1978 ஜனவரி 10]

AND WHEREAS it is in the interests of the cultivating tenants that at the present time, the cultivating tenants be spared the distractions and expenditure involved in litigation launched by the land-lords or public trusts ;

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, commencement and application.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Act, 1978.

(2) It shall come into force at once.

(3) It applies to all cultivating tenants in the cyclone and flood affected areas.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “agricultural land” means land used for agriculture or horticulture, not being land appurtenant to a residential building ;

(b) “cultivating tenant” means—

(i) a cultivating tenant as defined in clause (aa) of section 2 of the Tenants Protection Act ; or

(ii) a cultivating tenant as defined in clause (5) of section 2 of the Public Trusts Act ;

(c) “cyclone and flood affected areas” mean the areas specified in the Schedule ;

(d) “pay” with its grammatical variations, includes deliver ;

(e) “Public Trusts Act” means the Tamil Nadu Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 57 of 1961) ;

(f) “rent” means rent accrued due in respect of any agricultural land for the fasli year ending with the 30th day of June 1978 and for any previous fasli year and includes any amount or compensation accrued due for the said period for the use and occupation of house property or any other immovable property ;

(g) “suit” or “application” shall include an appeal from a decree or order passed in a suit or application or an application for revision or review ;

1978 ஜனவரி 10]

(h) “Tenants Protection Act” means the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955) ;

(i) words and expressions used and not defined in this Act but defined in the Tenants Protection Act or in the Public Trusts Act shall have the meaning respectively assigned to them in the Tenants Protection Act or in the Public Trusts Act, as the case may be.

3. *Bar of suits and applications.*—During the period commencing on the date of commencement of this Act and ending with the 15th day of January 1979,—

(i) no suit for the recovery of rent shall be instituted, no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of rent shall be made, against any cultivating tenant in any civil or revenue court.

Explanation I.—“Suit” does not include a claim to a set-off made in a suit instituted by a cultivating tenant.

Explanation II.—A suit shall be deemed to be a suit for the recovery of rent notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit, and a decree shall be deemed to be a decree for payment of money passed in such suit notwithstanding that other reliefs are granted by such decree ;

(ii) no application under the Tenants Protection Act or under Chapter III of the Public Trusts Act shall be made, by or at the instance of a landlord or a public trust, for the eviction of a cultivating tenant from his holding or any part thereof on the ground that the cultivating tenant is in a real with respect to the rent payable to the landlord or to the public trust, as the case may be ;

(iii) no cultivating tenant shall be evicted from his holding or any part thereof by or at the instance of the landlord or the public trust concerned, whether in execution of a decree or order of a court or otherwise on the ground that the cultivating tenant is in arrear with respect to the rent payable to the landlord or to the public trust, as the case may be.

4. *Stay of proceedings.*—(1) All further proceedings in suits and applications of the nature mentioned in section 3 in which relief is claimed against a cultivating tenant, not being proceedings for the amendment of pleadings or for the addition, substitution, or the striking off of parties, but otherwise inclusive of proceedings consequent on orders or decrees

1978 ஜனவரி 10

made in appeals revision petitions or applications for review shall, subject to the next succeeding sub-section stand stayed during the period commencing on the date of commencement of this Act and ending with the 15th day of January 1979 :

Provided that, in regard to property under attachment, the court may pass such orders as it deems necessary for the custody or preservation of the property or for the sale of such property if it is subject to speedy or natural decay, or, if in respect of it, the expenses of custody or preservation are considered excessive.

(2) On application made by the defendant or the respondent or by all the defendants or all the respondents, as the case may be the stay effected by sub-section (1) in a suit or application shall be dissolved and the suit or application shall be proceeded with from the stage which had been reached when further proceedings in the suit or the application were stayed.

5. *Exclusion of time for limitation.*—In computing the period of limitation or limit or time prescribed for a suit or an application for the recovery of rent or for the eviction of a cultivating tenant of an application for the execution of a decree or order for the recovery of rent or for such eviction, the time during which he was protected by sections 3 and 4 shall be excluded.

Explanation.—A decree or order shall be deemed to be a decree or order for the recovery of rent or for eviction of a cultivating tenant notwithstanding that any other relief is also granted by such decree or order.

6. *Continuance of applications and suits and proceedings after the expiration of the Act.*—All applications for the eviction of a cultivating tenant under the Tenants Protection Act or under Chapter III of the Public Trusts Act, as the case may be, and all suits and proceedings stayed under this Act, shall, after the expiration of this Act, be proceeded with subject to the provisions of any law which may then be in force, from the stage which had been reached when the application, suit or proceeding was stayed.

7. *Right to restoration of possession of evicted cultivating tenants.*—(1) Any cultivating tenant who had been evicted from any land on or after the 1st October 1977, but,—

1978 ஜனவரி 10]

(i) before the date of publication of this Act in the *Tamil Nadu Government Gazette*, in the case of such cultivating tenant in any cyclone and flood affected area specified in the Schedule on the date of such publication; and

(ii) before the date of publication of the notification under section 10 in the *Tamil Nadu Government Gazette*, in the case of such cultivating tenant in any cyclone and flood affected area included in the Schedule by such notification ;

on the ground that such cultivating tenant was in arrear with respect to the rent payable to the landlord or the public trust, as the case may be, shall on application to the Revenue Divisional Officer, within such period as may be prescribed, be entitled to be restored to possession of such land and to hold it with all the rights and subject to all the liabilities of a cultivating tenant under the Tenants Protection Act or under the Public Trusts Act, as the case may be.

(2) The provisions of sub-section (4) of section 4 of the Tenants Protection Act, or, as the case may be, sub-section (2) of section 20 of the Public Trusts Act shall, so far as may be, apply to applications under sub-section (1).

8. *Act to override other laws, contract, etc.*—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in the Tenants Protection Act, the Public Trusts Act, the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1976 (President's Act 15 of 1976), the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Act, 1976 (President's Act 36 of 1976) or in any other law for the time being in force, or any custom, usage or contract, or decree or order of a court or any other authority.

9. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette*, and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(3) Every rule made under this Act shall, as soon as possible, after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall

[1978 ஜனவரி 10]

thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be ; so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

10. *Power to amend Schedule.*—The State Government may, by notification, from time to time, include any cyclone and flood affected area in the Schedule.

THE SCHEDULE.

TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT.

<i>Name of the taluk.</i>	<i>Name of the villages.</i>
(1)	(2)
Tiruchirappalli	1. Allur. 2. Andanallur. 3. Kadiyakurichi. 4. Periakaruppur. 5. Tiruchendurai. 6. Thiruparaithurai. 7. Perugamani. 8. Kodiyalam. 9. Porur. 10. Mullikarumbur. 11. Koppu (South). 12. Koppu (North). 13. Puliur. 14. Kulamani. 15. Pothayur. 16. Pettavaithalai. 17. Sirugamani. 18. Mekkudi. 19. Palanganankudi. 20. Thuvakudy. 21. Pathalappettai. 22. Elanthapatti. 23. Valavanthankottai. 24. Kottappur. 25. Arasankudi. 26. Kumbakudi. 27. Velayuthankudi. 28. Thirunedunkulam. 29. Asur. 30. Krishnasamudram. 31. Pulangudi. 32. Theneripatti. 33. Navalpattu. 34. Sholamadevi. 35. Thiruverambur.

1978 ஜனவரி 10]

*Name of the taluk.**Name of the villages*

(1)	(2)
Tiruchirappalli—cont.	36. Sembankulam. 37. Sooriyur. 38. Kanthalur. 39. Kiliyur. 40. Natarajapuram. 41. Mathur. 42. Paganur. 43. Alunthur. 44. Sethurapatti. 45. Thirumalaisamudram. 46. K. Sathanur. 47. Olaiyur. 48. Kallikudi. 49. Panjappur. 50. Mudikandan. 51. Nagamangalam. 52. Mekkudi. 53. Kolukkattaikudi. 54. Thuraikudi. 55. Killikoodu. 56. Thiruvalarsolai. 57. Kambarasampettai. 58. Mutharasanallur. 59. Palur. 60. Panaiyapuram. 61. Uthamaseri. 62. Kondayampettai. 63. Melur. 64. Maruthandakurichi. 65. Maliampathu. 66. Vallithirumutham. 67. Jambukeswaram. 68. Keelakurichi. 69. Keelakalkandarkottai. 70. Alathur. 71. 75. Kottapattu. 72. Kundur. 73. Varaganeri. 74. 42. Kottapattu. 75. K. Abishekapuram. 76. Panaivakurichi. 77. Pappakurichi. 78. Keelamullakudy. 79. Kuvalakudy. 80. Ariyamangalam. 81. Ukkadai Ariyamangalam. 82. Ellakudi. 83. Akaram. 84. Pandamangalam. 85. Damalavarubayam. 86. Chintamani. 87. Dharamapur. 88. Vengur.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Tiruchirappalli—cont

89. Periavadayur.
90. Putiur.
91. Thennur.
92. Natharasapalli.
93. Devathanam.
94. Somarasampettai.
95. Kumaravayalur.
96. Adavathur East.
97. Adavathur West.
98. Thayanoor.
99. Nachikurichi.
100. Sholanganallur.
101. Uyyakondanthirumalai.
102. Ariyavur.
103. Navalur Kottapattu.
104. Ammapettai.
105. Periyanyakichatram.
106. Kulathur.
107. Pirattiyur.

Musiri

108. Gunaseelam (Manjakorai).
109. Amoor (Manapalayam).
110. Mullipadi.
111. Manamedu.
112. Alagarai.
113. M. Puthur.
114. Natham.
115. Seelaipillaiyarputhur.
116. Poolancheri.
117. Serugudi.
118. Paithamparai.
119. Mangalam.
120. Soorampatti.
121. Thumbalam.
122. M. Pudupatti.
123. Valavanthi.
124. Muthampatti.
125. Anjalai.
126. Jambumadai.
127. Urakkarai.
128. Mahadevi.
129. Karugudi.
130. Pillapalayam.
131. Morupatti.
132. Karikal.
133. Pilladurai.
134. T. Pet.
135. Kaduvetti.
136. Chinnappallipalayam.
137. Periapallipalayam.
138. Unniyur.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Musiri—cont.

139. Nagaiyanallur.
140. Pidaramangalam.
141. M. Kalathur.
142. Murungai.
143. Velvelputhur.
144. Appanallur.
145. Arangoor.
146. Srinivasanallur.
147. Arasalur.
148. Varadarajapuram.
149. Elurpatti.
150. Tholurpatti.
151. Kamalapuram.
152. Sithur.
153. Kolakudi.
154. Thirunarayanapuram.
155. Thottiam.
156. T. Puthur.
157. Perur.
158. Musiri.
159. Kodunthurai.
160. Thinnakonam.
161. Umayalpuram.
162. Seventhilingapuram.
163. Ayyampalayam.
164. Evur.
165. Mooveli.
166. Neiveli.
167. Sithambur.
168. Appadurai.
169. Theukuchatram.
170. Esanikoarai.
171. R. Valavanur.
172. V. Thuraiyur.
173. Marudur.
174. R. Valavanur.
175. Keeramangalam.
176. Pudur Uthamanur.
177. Meikuppai.
178. Pambaramsuthi.
179. Thirumanamedu.
180. Mahilambadi.
181. Thatchankurichi.
182. Keelamarimangalam.
183. Therrabalayam.
184. Sholanganallur.
185. Ayyampalayam.
186. Punambalayam.
187. Ulunthankudi.
188. Vengankudi.
189. Menlasecthamangalam.

Lalgudi

Name of the taluk.

(1)

Name of the villages.

(2)

Lalgudi—cont.	190. Samayapuram.
	191. S. Kannanur.
	192. Kallikudi.
	193. Thirupangili.
	194. Kalpalayam.
	195. Rasampalayam.
	196. Ariyur.
	197. T. Kallikudi.
	198. Sembarai.
	199. Thinniyam.
	200. Mangampuram.
	201. Jengamarajapuram.
	202. Peruvalanalur.
	203. Menakkal.
	204. Athikudi.
	205. Sathamangalam.
	206. Komakudi.
	207. Mammudiselamangalam.
	208. L. Abishekapuram.
	209. Siruthaiyur.
	210. Thiruthavathuraikattalai.
	211. Sevanthinathapuram.
	212. Kumalur.
	213. Kalkudi.
	214. Keelarasur.
	215. Alambakkam.
	216. Pudurpalayam.
	217. Alambadi.
	218. Varakuppai.
	219. Melarasu.
	220. Thattamangalam.
	221. Thevamangalam.
	222. Perahambi.
	223. Shanamangalam.
	224. Siruganur.
	225. Kariamamickam.
	226. Palaiyur.
	227. Ethumalai.
	228. Valaiyur.
	229. Thiruppattur.
	230. Sirumathur.
	231. Pudukudi.
	232. Thalakuvi.
	233. Thirumangalam.
	234. Keelaperungavur.
	235. Narinjilakudi.
	236. Nagar.
	237. Pandaravadai.
	238. Chinnavalakurichi.
	239. Uthamangudi.
	240. Madakudi.
	241. Kariamamickam.
	242. Keeliyanallur.

[1978 ஜனவரி 10]

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

(1)

Name of the villages.

(2)

Lalgudi—cont.	243. Melpathu.
	244. Thiruvasi.
	245. Kovathakudi.
	246. Alagiamanavalam.
	247. Bikshandarkoil.
	248. Manachanallur.
	249. Madhavaperumalkoil.
	250. Koothur.
	251. Valadi.
	252. Mathamangudi.
	253. Alangudimahajanam.
	254. Keelambil.
	255. Mettupatti.
	256. Sirumayankudi.
	257. Poovalur.
	258. Koohur.
	259. Seshasamudram.
	260. Edayathumangalam.
	261. Angarai.
Thuraiyur	262. Thuraiyur.
	263. B. Renganathapuram.
	264. Maruvathur.
	265. Venkadathanur.
	266. Murugur.
	267. Sirunatham.
	268. Sikkathambur.
	269. Sengattupatti.
	270. Keerambur.
	271. Nagalapuram.
	272. Vadakuveli.
	273. Kannanur.
	274. Naduvalur.
	275. Pagalavadi.
	276. Adanur.
	277. Kottaiyur.
	278. Veeramachampatti.
	279. V. A. Samudram.
	280. Senappanallur.
	281. Kalingamudayampatti.
	282. Peramangalam.
	283. Moovanur.
	284. Vengaimandalam.
	285. Thiruthalaiyur.
	286. Thiruthiamalai.
	287. T. Pudupatti.
	288. Manparai.
	289. Karattampatti.
	290. Kottathur.
	291. Ukkarai.
	292. Kamatchipuram.
	293. Pachaperumalpatti.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Cheraiyar—cont.	294. Alathudayampatti.
	295. Kottapalayam.
	296. Batharpettai.
	297. Alagapuri.
	298. Pulianjolaikombai.
	299. Nallathankobari.
	300. Kallakuthu Kombai.
	301. Ruthiratsa Kombai.
	302. Koppampatti.
	303. Koppampuri.
	304. Sobanapuram.
	305. Venkatachalapuram.
	306. Vairichettipalayam.
	307. Sukkanampatti Kombai.
	308. Uppliapuram.
	309. Easnapalli.
	310. Thalugai.
	311. Pesari Kombai.
	312. Sangampatti Bit.
	313. Maradi.
	314. Balakrishnaampatti.
	315. Sirunavalur.
	316. Erakudi.

Perambalur	317. V. Kalathur.
	318. Agaram.
	319. Thiruvalandurai.
	320. Pasumbalur.
	321. Kariyanur.
	322. Peraiyur.
	323. Poolambadi.
	324. Arumbavoor.
	325. Thazhuthalai.
	326. Vengalam.
	327. Veppanthattai.
	328. Vasistapuram.
	329. Sirumathur.
	330. Melamathur.
	331. Karai.
	332. Athiyur.

Ariyalur	333. Kovilur.
	334. Kulamanickam.
	335. Elandakudam.
	336. Nayampuram.
	337. Namakkal.
	338. Perianagalur.
	339. Kadugur.
	340. Illuppalayur.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Ariyalur—cont.

	341. Ariyalur.
	342. Vilangudi.
	343. Kavanur.
	344. Reddipalayam.
	345. Pudupalayam.
	346. Karuppilakkattalai.
	347. Arungal.
	348. Oraiyur.
	349. Thelur.
	350. Chinnappattakadu.
	351. Naruvathur.
	352. Asaveerankudikadu.
	353. Manapathur.
	354. Athur.
	355. Vadappalayam.
	356. Alagiamanavalam.
	357. Manjamedu.
	358. Thirumanur.
	359. Kuruvadi.
	360. Thuthur.
	361. Kamarasaavalli.
	362. Sulangudi.
	363. Villupanankurichi.
	364. Koi Esanai.
	365. Thirumalapadi.
	366. Annimangalam.
	367. Elakurichi.
	368. Periaithirukonam.
	369. Keelakulathur.
	370. Pungankuli.
	371. Edayathukudi.
Udayarpalayam	372. Pappakkudi.
	373. Eravankudi.
	374. Kundaveli.
	375. Periyavalayan.
	376. T. Sholankurichi.
	377. Devamangalam.
	378. Pilichikuli.
	379. Edayar.
	380. Udayarpalayam.
	381. Jayamkondan.
	382. Angarayanallur.
	383. Sorriyamanal.
	384. Thandalai.
	385. Pirancheri.
	386. Vanathirayanpattinam.
	387. Keelakudiyiruppu.
	388. Thathanur.
	389. Periakrishnapuram.

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Udayarpalayam—cont.

390. Rangiam.
391. Siluvaicheri.
392. Athukuruchi.
393. Periathukuruchi.
394. Olaiyur.
395. Vilandai.
396. Andimadam.
397. Varatharajampettai.
398. Srirangam.
399. Alagapuram.
400. Elaiyur.
401. Variyankaval.
402. Kattathur.
403. Ayyir (RF).
404. Marudur.
405. Kodangudi.
406. Udayavartheeyanur.
407. Eragudi Head Office Madhavur (RF).
408. Ambapur.
409. Kilanatham.
410. Ulliakudi.
411. Amamakkanthondi.
412. Guruvallapparkoil.
413. Ulkottai.
414. Pichanur.
415. Vettaiarvettu (RF).
416. Edayaperumanallur.
417. Anikuthichan.
418. Thirukalappur.
419. Gunamangalam, h/o Kadambur.
420. Koovathur.
421. Perpathimathanallur.
422. Kasankottai, h/o Govindaputhur.
423. Kulothunganallur.
424. Thaluthalaimeedu.
425. Kattagaram.
426. Vembukudi.
427. Valaikuruchi.
428. Karaikurichi.
429. Shelamadevi.
430. T. Palur.
431. Kodalaikaruppur.
432. Udayanatham.
433. Thenkatchiperumalathalam.
434. Edanganni.
435. Sripurandan.
436. Santhambadi.

Name of the taluk.

Name of the villages

(1)

(2)

Karur

.. .. .

437. Nagampalli.
438. Kodaiyur.
439. Anjakavandampatti.
440. Erumarpatti.
441. Velampadi.
442. Pungampadi East.
443. Pungampadi West.
444. Paliapatti.
445. Esanatham.
446. Senthamangalam East.
447. Senthamangalam West.
448. Ammapatti.
449. Aravakurichi.
450. Periamandhivali.
451. Venjamangadur West.
452. Anaiyalayan.
453. Rajapuram.
454. Thumbivadi.
455. Kodanthur.
456. Gudalur East.
457. Gudalur West.
458. Punjai Kalakurichi.
459. Visvanathapuri.
460. Thirumanilaiyur.
461. Thamthoni.
462. Andankoil East.
463. Andankoil West.
464. Senapiratti.
465. Melapalayam.
466. Puliyur.
467. Koyampalli.
468. Thirumangadur, h/o Semur.
469. Karuppampalayam.
470. Athipalayam.
471. L. N. Samudaram.
472. Inam Karur.
473. Kodaiyur, h/o Thalapatti.
474. Palambapuram.
475. Inam Achimangalam.

Kulithalai

.. .. .

476. Veeripalayam.
477. Paniapatti.
478. Vayalur.
479. Papakkapatti.
480. Pothurowthanpatti.
481. Sivayam.
482. Kosur.
483. Mathakiri.
484. Thondamankinam.
485. Pappayambadi.
486. Vadavambadi.
487. Vallapatti.
488. Keeranaur.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

(1)

Name of the villages.

(2)

Kulithalai—cont.	489. Devarmalai.
	490. Thennilai.
	491. Pannapatti.
	492. Varavanai.
	493. Keelapauguthi.
	494. Mavathur.
	495. D. Edayapatti.
	496. Palaviduthi.
	497. Mullipadi.
	498. Valvarmangalam.
	499. Adanoor.
	500. Kalladai.
	501. Kallal.
	502. Puthur.
	503. Pillur.
	504. Pathiripatti.
	505. Uthupatti.
	506. Thengamalai.
	507. Kalugoor.
	508. Naganoor.
	509. Porundalur.
	510. Chinniyampalayam.
	511. Thalinsi.
	512. Puluderi.
	513. Hiranyamangalam.
	514. Nallur.
	515. Gudalur.
	516. R. T. Malai.
	517. Vedaseri.
	518. Mahadanapuram South.
	519. Mahadanapuram North.
	520. Karuppathur.
	521. Pillapalayam.
	522. Kallapalli.
	523. Chinthlavadi.
	524. Kammanallur.
	525. Krishnarayapuram.
	526. Thirukkampuliyur.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

(1)

Name of the villages.

(2)

Kulithalai—cont.	527. Renganathapuram.
	528. Mayanoor.
	529. Balarajapuram.
	530. Manavasi.
	531. Sengal.
	532. Kumaramangalam.
	533. Marudur (North).
	534. Marudur (South).
	535. Rajendram.
	536. Kulithalai.
	537. Vaigainallur North.
	538. Vaigainallur South.
	539. Manathattai.
	540. Vathiyam.
	541. K. Pettai.
	542. Inungur.
	543. Peyyamani.
	544. Nangavaram North.
	545. Nangavaram South.
	546. Nuthalaipatti.
	547. Neithelur.
	548. Kadambarkoit.
	549. Sooriyanoor.
	550. Seppalapatti.
	551. Sathiamangalam.
	552. Alathur.
Manapparai	553. Thethur.
	554. Sevanthampatty group.
	555. Lakkanaichenpatty.
	556. Akkiampatty.
	557. Alagapuri.
	558. Sevalpatty.
	559. Ikkaraikesakurichi.
	560. Karaipatty.
	561. Velakurichi.
	562. Kunjanaichenpatty.
	563. Karumalai.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Manapparai—cont.

564. Annachatram.
 565. Endapuli.
 566. Kannuthu.
 567. Thuvarankurichi.
 568. Nallur.
 569. Venkatanaickenpatty.
 570. Kalingapatty.
 571. Ayan Peruvai.
 572. Palakurichi.
 573. T. Edayapatty.
 574. Marungapuri.
 575. Muthalwarpatty.
 576. Thirunellipatty.
 577. Amanakkampatty.
 578. Thalamabady.
 579. Kannivadugapatty.
 580. Yagapuram.
 581. Pappapatty.
 582. Malligaipatty.
 583. Thottiapatty.
 584. Thathanur.
 585. Valamadu.
 586. Kodumbapatty.
 587. Thenur.
 588. Bembanur.
 589. Kannukuzhi.
 590. Kappakudi.
 591. Kavinaripatty.
 592. A. Pudupatty.
 593. Pirampatty.
 594. Paluvanji.
 595. Uthukuzhi.
 596. Puthakudi.
 597. Vellaikonepatty.
 598. Nadupatty.
 599. Pennambalanpatty.
 600. Pudukkottai.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages

(1)

(2)

Manapparai—cont

601. Kumaravadi.
 602. Elananam.
 603. Vaiyampatty.
 604. Sekkanam.
 605. Meekireddipatty.
 606. Palayakottai.
 607. Mugavanur.
 608. Inam Kovilpatty.
 609. Inam Reddipatty.
 610. Ayan Reddiapatty.
 611. Nallampillai.
 612. Aniyapur.
 613. Vellalapatty.
 614. Vaiyamalaipalayam.
 615. Amayapuram.
 616. Thavalaveerampatty.
 617. Pudevadi.
 618. Pudur.
 619. V. Periapatty.
 620. Theppampatty.
 621. Mendipatty.
 622. K. Periapatty.
 623. Edayapatty.
 624. Chettichatram.
 625. Puthanatham.
 626. Chithanatham.
 627. Samudam.
 628. Chatrapatty.
 629. Kunnudaiyampatty.
 630. Madampatty.
 631. Kalingapatty.
 632. Sevalur.
 633. Vengakurichi.
 634. Malaiyadiatti.
 635. Vadugapatty.
 636. Chettipatty.
 637. Peigaipatty.
 638. Usilampatty.
 639. Seegampatty.
 640. F. Keelaiyur.
 641. Adampatty.
 642. Suliapatty.
 643. Sampatty.
 644. Panapatty (East).
 645. Panapatty (West).
 646. Karuppur.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

MADURAI DISTRICT.

Vedasandur

1. Sithuvarpatti.
2. Perumpulli.
3. Thirukoornam.
4. R. Pudukottai.
5. Koombur.
6. Palapatti.
7. Kaithiankottai.
8. Kalvarpatti.
9. Vedasandur.
10. Nallamanarcottai.
11. Padiyur.
12. Marambadi.
13. Boothipuram.
14. Nathapatti.
15. Srirampuram.
16. Morepatti.
17. Pilathur.
18. Thennampatti.
19. Sukkampatti.
20. Puthur.
21. Velvarcottai.
22. Palayam.
23. R. Kombai.
24. Kuttam.
25. Kulathur.
26. Vembur.
27. V. Pudukottai.
28. Koovakapatti.
29. Usilampatti.
30. Kulathupatti.
31. Malvarpatti.
32. Kudappam.
33. Gollapatti.
34. Vadamadurai.
35. Ayyalur.
36. Velayuthampalayam.
37. Kanapadi.
38. Singaracottai.
39. Mallapuram.
40. Kottanatham.
41. T. Gudalur.
42. Landacottai.
43. E. Sithur.
44. Eriodu.
45. Vadugampadi.
46. Ullikottai.
47. Karikali.
48. Vellampatti.
49. Ammapatti.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Dindigul

.. .. .

50. Agaram.
51. Thadicombu.
52. Pallapatti.
53. Sinthalakundu.
54. Chettinaickenpatti.
55. Kurumbapatti.
56. Vathalathoppampatti.
57. Madur.
58. Sengurichi.
59. Vengamanoothu.
60. Thamaraiyadi.
61. Palakkanoothu.
62. Thottanuthu.
63. Adianuthu.

Palani

.. .. .

64. Paruthiyur.
65. Kariampatti.
66. Kallimandayam.
67. Porulur.
68. Kappilapatti.
69. Gollapatti.
70. Oddachatram.
71. Idayakottai.
72. Navakani.
73. Mandavadi.
74. Kaveriammapatti.
75. Thangachiammapatti.
76. Amarapoondi.
77. Marichilambu.
78. Pungamuthur.
79. Appanuthu.
80. Mettupatti.
81. Poosaripatti.
82. K. Keeranur.
83. Kothayam.
84. Kethayirumbu.
85. Veriappur.
86. Valayapatti.
87. Javvadupatti.
88. Korikadavu.
89. Melkaraipatti.
90. Kolumakondam.
91. Vagarai.
92. 19. Pudur.
93. Chatrapatti.
94. Narikalapatti, S/O. Th. Jayuth.

Melur

. .. .

95. Seithur.
96. Sendurai.
97. Sirangattupatti.
98. Kudagipatti.
99. Pillayarnatham.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Melur—cont.

100. Attapatti.
101. Melavalavoo.
102. Kottampatti.
103. Chockalingapuram.
104. Kunnarampatti.

THANJAVUR DISTRICT.

Thanjavur	All the 225 villages.
Orathanadi	All the 100 villages.
Kumbakonam	All the 231 villages.
Papanasalai	All the 181 villages.
Maruram	All the 198 villages.
Sirkali	All the 102 villages.
Nagapattinam	All the 81 villages.
Nannilam	All the 263 villages.
Tiruvavur	All the 162 villages.
Mannargudi	All the 223 villages.
Tiruthuraiyandi	All the 162 villages.
Pattukkottai	1. Avikkottai. 2. Olaikkunnam. 3. Periakkottai. 4. Kanyakurichi. 5. Vattakudi. 6. Moothakurichi. 7. Veppankulam. 8. Ponnaravayankottai. 9. Anaikadu. 10. Pattukkottai. 11. Kondikulam. 12. Naduvikkottai. 13. Veerakurichi. 14. Sendankadu. 15. Alathur. 16. Nambivayal. 17. Edayathi. 18. Seruvaviduthi (North). 19. Seruvaviduthi (South). 20. Pudipattinam. 21. Kurichi.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Thanjavur District—cont.

Pattukkottai—cont.

22. Pannaivayal.
23. Koothadivayal.
24. Rajamadam.
25. Mahilankottai.
26. Thokkalikadu.
27. Adirampattinam.
28. Pudukottai Ullur.
29. T. Maravakkadu.
30. T. Melakadu.
31. Vadakadu.
32. Pudukkottagam.
33. Sundaram.
34. Kasankadu.
35. Karisavayal.
36. Veppankadu.
37. Veppankadu Ukkadai.
38. Karambayam.
39. Vedugankuthagai.
40. Sembalur.
41. Ettupulikadu.
42. Thittakudi.
43. Thalaikkottai.
44. Alampallam.
45. Musiri.
46. Pulavangi.
47. Mahadevapuranam.
48. Karuppur.
49. Nemmelli.
50. Keelakurichi.
51. Andami.
52. Mohoor.
53. Bavajikottai.
54. Kalichankottai.
55. Chockanvur.
56. Puliakudi.
57. Siramelkudi.
58. Reguramasamuthram.
59. Kadanthakudi.
60. Meturabashanipuram.
61. Gobalasangam.
62. Madukkur.
63. Ramambalpuram.
64. Vikramam.
65. Vadiakadu.
66. Athivetti.
67. Kalyanaodai.
68. Palaverikadu.
69. Parakkalakottai.
70. Thamarankottai.
71. Narasingapuram.
72. Palanjur.
73. Thuvankurichi.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Thanjavur District--cont.

Pattu kottai--cont.

74. Mannankadu.
75. Regunathapuram.
76. Nattuchalai.
77. Athikkottai.
78. Soorapallam.
79. Sukkirampatti.
80. Aladikkumulai.
81. Santhankadu.
82. Palamuthi.
83. Enathi.
84. Vatathikkottai Ukkadai Bimapuram.
85. Vattathikottai.
86. Valuthalaivattam.
87. Poovalur.
88. Neivaviduthi.
89. Anantheeswarapuram.
90. Alivalam.
91. Nanavayal.
92. Pillankuli.
93. Thuvaramadai.
94. Kalagupulikadu.
95. Nadiambaipuram.
96. Kailasanathapuram.
97. Papavelipalayakottai.
98. Vendakottai.
99. Ponnaravayankottai Ukkadai.
100. Muthalcheri.
101. Nainankulam.
102. Pallikondan.
103. Sendakottai.
104. Pallathur.
105. Poovanam.
106. Naduvikurichi.
107. Kattayankadu Ukkadai.
108. Palathalai.
109. Ennavivayal.
110. Mathanpattavur.
111. Punavasal.
112. Thuravikkadu.
113. Krishnapuram.
114. Kalathur.
115. Thiruchitrambalam.
116. Ottankadu.
117. Ottankadu Ukkadai.
118. Aladikkadu.
119. Udayavadiyan.
120. Chinnavudayarkoil.
121. Thokkalikadu.
122. Erippurakatai.
123. Marathangavayal.
124. Kollakadu.
125. Andikkadu.
126. Ettivayal.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Pattukkottai cont.

127. Maravanvayal.
128. Sarabontharajapattinam.
129. Almathikadu.
130. Pallivodaivayal.
131. Thandamaraikadu.
132. Rendampulikadu.
133. Eralivayal.
134. Kayavoor.
135. Soundaranayagipuram.
136. Pathirankottai (South).
137. Adambai.
138. Pathirankottai (North).
139. Ananthagobalapuram (South).
140. Ananthagobalapuram (North).
141. Kollukadu.
142. Rongojiappathottam.
143. Balajiregunathasamuthram.
144. Parasuramanenthai.
145. Elankadu.
146. Karappanakadu.
147. Ponnankundu.
148. Krishnapuram.
149. Painkattuvayal.
150. Kargavayal.
151. Chockanathapuram.
152. Eduthanivayal.
153. Madathikkadu.
154. Soorianarayanapuram.
155. Pukkarambai.
156. Velivayal.
157. Kallivayal.
158. Pudurigayal.
159. Alagianayagipuram.
160. Balayi Agraharam.
161. Maharajasamudrami

Peravurani

1. Kolakkudi.
2. Velayanvayal.
3. Perumagalur (North).
4. Perumagalur (South).
5. Pinnavasal.
6. Madapulikadu I Bit.
7. Thennangudi.
8. Penangulam.
9. Poolankollai.
10. Mudukadu.
11. Avayadanikottai.
12. Pattankadu.
13. Kalyanaramanathapuram.
14. Rudrachinthamani.
15. Solaikkadu.
16. Thurankudi.
17. Vilangulam.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.	Name of the villages.
(1)	(2)
Peravurani—cont.	18. Umathanadu.
	19. Sandalaivayal.
	20. Rowthanvayal.
	21. Maravanvayal.
	22. Villunivayal.
	23. Periakathikottai.
	24. Pethanichivayal.
	25. Marungapallam.
	26. Naddiyum.
	27. Thuraiyur.
	28. Regunayakipuram.
	29. Kalanivasal.
	30. Kuruvikkarambai.
	31. Veeraiyankottai.
	32. Gangotharapuram.
	33. Kottaikadu.
	34. Korambakkadu.
	35. Serubalakadu.
	36. Santhampettai.
	37. Sethubavachatram.
	38. Kodivayal.
	39. Marakkavalasai.
	40. Avanam.
	41. Annmayandi.
	42. Paingal.
	43. Periyannayagipuram.
	44. Panchanathipuram.
	45. Enathikarambai.
	46. Valapiramankadu.
	47. Panacheri.
	48. Veerakudi.
	49. Rettavayal Ukkadai.
	50. Nelliadikadu.
	51. Athalur.
	52. Peravurani.
	53. Sengamangalam.
	54. Chuthathikadu.
	55. Mavadukkurichi.
	56. Thondupulikadu.
	57. Nattanikottai.
	58. Kalluranikadu.
	59. Kuppathevan.
	60. Thiruvathevan.
	61. Adaikkathevan.
	62. Kaivanivayal.
	63. Palacherikadu.
	64. Manakkadu.
	65. Palayanagaram.
	66. Kaklagam.
	67. Athalgr.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.	Name of the villages.
(1)	(2)
COIMBATORE DISTRICT.	
Dharapuram	1. Velampoondi.
	2. Kannivadi.
	3. Punjaithalayur.
	4. Erasinampalayam.
	5. Fuduppat.
	6. Mulayampoondi.
	7. Senapattipalayam.
	8. Lakkamanickenpatti.
	9. Punganthurai.
	10. Nellai.
	11. Nambadi.
	12. Sankarandampalayam.
	13. Perianiyam.
	14. Kundadam.
	15. Sirukinar.
	16. Kannankoil.
	17. Veerajimangalam.
	18. Kolathupalayam.
	19. Ponnivadi.
	20. Kolunjivadi.
	21. Dharapuram.
	22. Nanjiyampalayam.
	23. Chithrayuthanpalayam.
	24. Thoppampatti.
	25. Bellampatti.
	26. Periyakomarapalayam.
	27. Puthur.
	28. Ponnapuram.
	29. Chinnackampalayam.
	30. Dhalavaipattinam.
	31. Alangiyam.
	32. Kongur.
Coimbatore	33. Naikenpalayam.
	34. Iddikarai.
	35. Vellakinar.
	36. Kavundampalayam.
	37. Ganapathi.
	38. Sangarur.
	39. Singanallur Municipality.
	40. Coimbatore Municipality.
	41. Telungupalayam.
	42. Krishnarayapuram.
	43. Kamarapalayam. I.
	44. Kurichi.
	45. Kuniyamuthur.
	46. Thetthipalayam.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the village.

(1)

(2)

Bhavani	47. Ammapet.
	48. Ennamangalam.
	49. Mathur.
	50. Velli Thiruppur.
	51. Gettisamudram.
	52. Patlur.
	53. Andhiyur.
	54. Pachampalayam.
	55. Kurichi.
	56. Brammadesam.
	57. Mylampadi.
	58. Jambai.
	59. Appakoodal.
Avanashi	60. Thottipalayam, H/o. Bhavani.
	61. Odanthurai.
	62. Sirumugai.
	63. Bellapalayam.
	64. Chikkadasampalayam.
	65. Karamadai.
Pollachi	66. Kalampalayam.
	67. Devanampalayam.
	68. Kullakkampalayam.
	69. Pollachi.
	70. Athupollachi.
	71. Uthukuli.
	72. Gomangalpudur.
	73. Marchinaickenpalayam.
	74. Periapodu.
	75. Thatarowthanpudur.
	76. Sinnappampalayam.
	77. Anamalai.
	78. Pethanaickanur.
	79. Udayakulam.
	80. Vettaikaranpudur.
	81. Thensangampalayam.
	82. Thensithur.
	83. Karianchettipalayam.
	84. Somandurai.
	85. Kambalapatti.
	86. Nallur.
	87. Thuraiyur.
	88. Ramanamudalipudur.
	89. Jallipatti.
	90. Kottur.
	Angalakurichi

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Udumalpet	92. Jankamanickenpalayam.
	93. Pethampatti.
	94. Vedampatti.
	95. Vegatholuvu.
	96. Kuppampalayam.
	97. Udayarpalayam.
	98. Iluppanagaram.
	99. Udumalpet Town.
	Udumalpet Periyakottai.
	Udumalpet Venkatachalam.
	Pillaipuram Colony.
Gobi	Udumalpet Sivasakthi Colony.
	Udumalpet Johny Begum Nagar.
	Udumalpet Karunanidhi Colony.
	Udumalpet Nedunchezhiyan Colony.
	Udumalpet Gomathi Nagar.
	100. Panathampatti.
	101. Jothampatti.
	102. Sholamadevi.
	103. Madathukulam.
	104. Kannakampalayam.
	105. Perivalavadi.
Erode	106. Pappankulam.
	107. Samarayanpatti.
	108. Perumalpudur.
	109. Komaralingam.
	110. Rudrapalayam.
	111. Kolumam.
	112. Kodathur.
	113. Periyasemur.
	114. Surampatti.
	115. Punjaikalamangalam.
	116. Pasur.
Palladam	117. Nanjaikilambadi.
	118. Irugur.
	119. Panapalayam H/o. Naranapuram.
	120. Palladam.
	121. Vadugapalayam.
	122. Pongalur.
	123. South Avanashipalayam.
	124. Vadavalli.

Name of the taluk.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the Villages.

(1)

(2)

SALEM DISTRICT.

Namakkal	1. Erumaipatty.
	2. Muttanchetty.
	3. Varadarajapuram.
	4. Kavakkaranpatty.
	5. Sellipalayam-Devarayapuram.
	6. Varagur.
	7. Pavithram.
	8. Pavitrampudur.
	9. Thottamudayanpatty.
	10. Singalamcombai.
	11. Thusoor.
	12. Puducootai.
	13. Ponneri.
	14. Thipramadevi.
	15. Muthugapatty.
	16. Bodinaickenpatty.
	17. Palayapalayam.
	18. Gajacombai.
	19. Puducombai.
	20. Periyakulam.
	21. Thuthikulam.
	22. Ponnarkulam.
	23. Bommasamudram.
	24. Valavandhi Combai.
	25. Kalappanaickenpatty.
	26. Naducombai.
	27. Uthirakadikaval.
	28. Thirumalaigiri.
	29. Mettupatty.
	30. Seventhipatty.
	31. Pallipatty.
	32. Alampatty.
	33. Andapuram.
	34. Valayapatti.
	35. Kalangani.
	36. Salappalayam
	H/o. Reddipatti.
	37. Sendamangalam.
	38. Devarayapuram.
	39. Pottireddipatti.
	40. Agrahara Valavandi.
	41. Thandagoundanur.
	42. Namakkal.
	43. Pallamparai.
	44. Vadavathur.
	En tire Kolli Hills Villages.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the Villages.

(1)

(2)

PUDUKKOTTAI DISTRICT.

Tirumayam.	1. Oliamangalam.
	2. Vellakkoundanpatti.
	3. Usilampatti.
	4. Sarappatti.
	5. Vadakkippatti.
	6. Melathaniam.
	7. Avampatti.
	8. Mullippatti.
	9. Kilathaniam.
	10. Kalanivoypatti.
	11. Karanappatti.
	12. Vellugudi.
	13. Seranur.
	14. Nerinjigudi.
	15. Nallur.
	16. Chittoor.
	17. Gudalur.
	18. R. rapuram.
	19. Miravamadurai.
	20. Manjinipatti.
	21. Neivasal.
	22. Sirathakkudi.
	23. Pillamangalam.
	24. Tirumayam.
	25. Panangudi.
	26. Perungudi.
	27. Pavampatti.
	28. Velivampatti.
	29. Mirattunilai.
	30. Sirayampatti.
	31. Arimalam.
	32. Keelappanaiyur.
	33. Melivayal.
	34. Samandanvayal.
	35. Aguvayal.
	36. Nethundi.
	37. Enbail.
	38. R. Palakkurichi.
	39. Virappattu.
	40. Keelakkurichipatti.
	41. Tirukkalumbur.
	42. Ponnuravathi West.
	43. Ponnuravathi East.
	44. Aluvayal.
	45. Koraiyur.
	46. Meluppanaiyur.
	47. Kulumangalam.
	48. Virachilai I Bit.
	49. Virachilai II Bit.
	50. Kannanur I Bit.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.	Name of the villages.
(1)	(2)
Tirumayam—cont.	51. Kannanur II Bit. 52. Melur. 53. Lembalakkudi. 54. Enappatti. 55. Kottur. 56. Kummangudi. 57. Mallangudi. 58. Peraiyur. 59. Tekkatur. 60. Pilivalam. 61. Rayavaram. 62. Sangeerai. 63. Royaregunatha Samuthiram. 64. Kannamkaraikkudi. 65. Aranmanaippatti. 66. Konappatti. 67. Kummangudi. 68. Duraiyur. 69. Karamangalam. 70. Agavayal. 71. Anikkini. 72. Valaramanickam. 73. Edayanvayal. 74. Kurungallur. 75. Sappavayal. 76. Madhagam. 77. Enangam. 78. Tirappidungi. 79. Echikkottai I Bit. 80. Echikkottai II Bit. 81. Thanikkadu. 82. Irumbanadu. 83. Thennangudi. 84. Thiruvagudi. 85. Arasur. 86. Piliavayal. 87. Nallanibal Samuthiram. 88. Royapuram. 89. Ammankurichi. 90. Shulaiyanur. 91. Vengalur.
Alangudi	92. Vijayaragunathapuram. 93. Chettivayal. 94. Maniampalam. 95. Vandakottai. 96. Vallathirakattai. 97. Kalangudi. 98. Kannaipatti. 99. Kathakurichi. 100. Palaiyur. 101. Sendakudi.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

(1)

Name of the village

(2)

Alangudi—cont.	102. Kothatmangalam. 103. Isugupatti. 104. Mangottai. 105. Theethanip patti. 106. Therkuthar. 107. Malaiyur. 108. Ponnaviduthi. 109. Adiranviduthi. 110. Vellalaviduthi. 111. Valamkondaviduthi. 112. Ayipatti. 113. Karuppattipatti. 114. Kanakkankadu. 115. Mullankurichi. 116. Pallavarampatti. 117. Karambakudi. 118. Kattathi. 119. Kaliaraviduthi. 120. Ragaviduthi. 121. Kulanthiranpatti. 122. Theethanviduthi. 123. Ambukoil. 124. Pilaviduthi. 125. Mailankonpatti. 126. Karambaviduthi. 127. Marudankoneviduthi. 128. Chinankonaviduthi. 129. Vandanviduthi. 130. Ragunathapuram. 131. Thattamanaipatti. 132. Keerathur. 133. Puduviduthi. 134. Peyadipatti. 135. Pappapatti. 136. Kilankadu. 137. Mudalipatti. 138. Kallumadai. 139. Sengamedu. 140. Tiruppakoil. 141. Ilaikaduviduthi. 142. Thirumananjeri. 143. Pattathikadu. 144. Kurumbivayal. 145. Echaraviduthi. 146. Keelatharu. 147. Neduvasal West. 148. Therkutheru. 149. Vadatheru. 150. Vanakkankadu. 151. Keelathur.
------------------------	--

Name of the taluk.

Name of the village.

(1)

(2)

Alangudi—cont.	152. Mangadu.
	153. Pullanviduthi.
	154. Vadagadu.
	155. Sanduvakottai.
	156. Odappaviduthi.
	157. Gudalur.
	158. Malakudi.
	159. Tirukkattalai.
	160. Vappankudi.
	161. Tiruvarankulam.
	162. Immanampatti.
	163. Kalkurichi.
	164. Poovarasakudi.
	165. Kayampatti.
	166. Kalaham.
	167. K. V. Kattai.
	168. Pudukattaividuthi.
	169. Ayipatti.
	170. Kavilur Devasthanam.
	171. Kavilur.
	172. Manjanviduthi.
	173. Kattakottai.
	174. Dakshinapuram.
	175. Venkatakulam.
	176. Nambukuzhi.
	177. Muthupattinam.
	178. Kulavaipatti.
	179. Keelayur.
	180. Vennavalgudi.
	181. Anayampatti.
	182. Alangadu.
	183. Pallathividuthi.
	184. Pathampatti.
	185. Kuppakudi.
	186. Alangudi.
	187. Kallalangudi.
	188. Sooranviduthi.
	189. Melathur.
	190. Melapatti Rasimangalam.
	191. Keelapatti Rasimangalam.
	192. Pachikottai.
	193. Mudukkuvayal.
	194. Balandakrishnapuram.
	195. Neduvasal East.
	196. Andavarayapuram.
	197. Anavaya I Bit.
	198. Anavaya II Bit.
	199. Chettiyendal.
	200. Lakshminarasmiapuram.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the village.

(1)

(2)

Alangudi—cont.	201. Pulichangadu.
	202. Kurarambakadu Inam.
	203. Karambakadu Zamin.
	204. Seriyalur Inam.
	205. Seriyalur Zamin.
	206. Keeramangalam South.
	207. Keeramangalam North.
	208. Nagaram.
	209. Sendangudi.
	210. Panangulam.
	211. Kulamangalam South.
	212. Kulamangalam North.
	213. Kothamangalam South.
	214. Kothamangalam North.
Pudukkottai	215. Kurumboondi.
	216. Thachankurichi.
	217. Malayappatti 3/1.
	218. Malayappatti 3/2.
	219. Viralipatti.
	220. Nodiyur.
	221. Manganur.
	222. Komapuram.
	223. Manjeppetti.
	224. Panakkulam.
	225. Pudunagar.
	226. Ariyanippatti.
	227. Meikadipatti.
	228. Vadugapatti.
	229. Aranampatti.
	230. Kovilur.
	231. Palaya Candarvakottai.
	232. Pisanathur.
	233. Veeradipatti.
	234. Mudukulam.
	235. Seinyarkudikadu.
	236. Kulathur.
	237. Nadupatti.
	238. Nambooranpatti.
	239. Paniyakottai.
	240. Pudupatti.
	241. Mattangal.
	242. Kattunaval.
	243. Sundampatti.
	244. Nepugai.
	245. Sa ngamviduthi.
	246. Kallakottai.
	247. Vellalaviduthi.
	248. Andanur.
	249. Athangaraividuthi.
	250. Thubar.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the Villages.

(1)

(2)

Pudukkottai—cont.	251. Perungalur.
	252. Mookampatti.
	253. Manaviduthi.
	254. Sempattividuthi.
	255. Eagavayal.
	256. Sempattur.
	257. Puthambur.
	258. Vagaivasal.
	259. Siruvayal.
	260. Mangalathupatti.
	261. Mullur.
	262. Ayyavayal.
	263. Vadavalam.
	264. Ichadi II Bit.
	265. Ichadi I Bit.
	266. Perungondan Viduthi.
	267. Kulavoipatti.
	268. Nathampannai.
	269. Sellukudi.
	270. Puragarai Natham Pannai.
	271. Kavinadu West.
	272. Kavinadu East.
	273. Thirumalairayasamuthirai.
	274. Pudukkottai.
Kulathur	274-A. Kallukkaranpatti.
	275. Valavampatti.
	276. Sothupalai.
	277. Sokkanathapatti.
	278. Athanakkottai.
	279. Nemmelipatti.
	280. Pulavamkadu.
	281. Varappur.
	282. Kuppaiyampatti.
	283. Vannarapatti.
	284. Thondaman Urani.
	285. Ganapathipuram.
	286. Kurichipatti.
	287. Sanivayal.
	288. Kadayappatti.
	289. Thattampatti.
	290. Rajalipatti.
	291. Nambanpatti.
	292. Vanathirayanpatti.
	293. Viralimalai.
	294. Rajagiri.
	295. Thennambadi.
	296. Kodumbalur.
	297. Theravur.
	298. Kathalur.
	299. Kothirapatti.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Kulathur—cont.	300. Eswarankoil.
	301. Annasval.
	302. Sithannavasal.
	303. Pathipatti.
	304. Lakkanpatti.
	305. Odukkur.
	306. Kulathur.
	307. Keeranur.
	308. Uppiliyakudi.
	309. Muthukkadu.
	310. Perumanadu.
	311. Ayingudi.
	312. Muthampatti.
	313. Sathinipatti.
	314. Andakulam.
	315. Perambur.
	316. Killanur.
	317. Vathanakottai.
	318. Kunnandarkoil.
	319. Themmavur.
	320. Mianathur.
	321. Minaveli.
	322. Kadambarayanatti.
	323. Panambur.
	324. Vadugapatti.
	325. Virudapatti.
	326. Thengaithinnipatti.
	327. Poyyamani.
	328. Kasavanur.
	329. Vadugapatti.
	330. Budagudy.
	331. Melapachakudi.
	332. Kumarapatti.
	333. Kunnathur.
	334. Suriyur.
	335. Thirunallur.
	336. Kattakudy.
	337. Iluppur.
	338. Edaiyapatti.
	339. Kilikkudi.
	340. Kudumiyannai.
	341. Sundarapatti.
	342. Marayapatti.
	343. Panampatti.
	344. Vellanur.
	345. Poongudi.
	346. Vengavayal.
	347. Thudaiyur.
	348. Sathiyamangalam.
	349. Narthamalai.
	350. Ammachatram.
	351. Thayinipatti.

[1978 ஜனவரி 10]
Name of the taluk. Name of the villages.

(1)

(2)

Kulathur—cont.
352. Pengudipatti.
353. Vilathupatti.
354. Keelakurichi.
355. Vellanjar.
356. Rappusai.
357. Melapuduvayal.
358. Marudampatti.
359. Kalamavur.
360. Erahadambalpuram.
361. Mangadevanpatti.
362. Marudur.
363. Valiyanpatti.
364. Rakkathampatti.
365. Erumbali.
366. Mathur.
367. Mullaiyur.
368. Pulvayal.
369. Komangalam.
370. Vittampatti.
371. Kalkudy.
372. Peruvey.
373. Mebudakudy.
374. Vuiralur.
375. Agarapatti.
376. Velur.
377. Akkalnaickenpatti.
378. Madayanipatti.
379. Kumaramangalam.
380. Singathakurichy.
381. Mandaiyur.
382. Sengalakudy.
383. Amburpatti.
384. Perambur.
385. Alangudi.
386. Neerpalani.
387. Vennmani.
388. Kilapatty.
389. Nagapatty.
390. Paiyur.
391. Pakkudy.
392. Kongudipatty.
393. Tannankudy.
394. Ennai.
395. Thali.
396. Alanthur.
397. Kadavanpatti.
398. Cudalur.
399. Manpatti.
400. Pinnankudy.
401. Vannarapatti.
402. Irundirapatti.
403. Pungivipatti.

Name of the taluk.

(1)

Kulathur—cont.

Name of the villages.

(2)

404. Vettukadu.
405. Veerapatti.
406. Pudur.
407. Thachampatti.
408. Uisalur.
409. Vayalagam.
410. Mangudi.
411. Kodandaramapuram.
412. Ariyur.
413. Madhiyanallur.
414. Parunjinai.
415. Thiruvengaivasal.
416. Lakshmanpatti.
417. Mettupatti.
418. Palandanpatti.
419. Nanjur.
420. Thennathirayanpatti.
421. Sivakamipuram.
422. Puliyur.
423. Chettipatti.
424. Kannankudi.
425. Sengalur.
426. Kattukottaipatti.
427. Killukottai.
428. Ulangankathampatti.
429. Killukulavipatti.
430. T. Kalaiyur.
431. Uisalur.
432. Udaiyalipatti.
433. Oduvanpatti.
434. Veerakudy.
435. Kadanbavayal.
436. Valamangalam.
437. Sinayakudy.
438. Simanur.
439. Vathanakurichi.
440. Narangiyampatti.
441. Vaithur.
442. Soori Sciranganpatti.
443. Thinankudy.
444. Uchani.
445. Payal.
446. Kurukkupatti.
447. Malur.
448. Panangudi.

Aranthangi

449. Perunavalur.
450. Punniyavayal.
451. Avudayarkoil.
452. Elunoothimangalam.
453. Perunthamarai.
454. Okkur.
455. Sittakkur.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Aranthangi—cont.	456. Thunjanur.
	457. Saman Endal.
	458. Karur.
	459. Kalahan.
	460. Theeyur.
	461. Kovinikidangu.
	462. Seegangam.
	463. Thennamarai.
	464. Parayathur.
	465. Kannamangalam.
	466. Thiruppunnavayal.
	467. Kulathur.
	468. Theeyathur.
	469. Ramachandrapuram.
	470. Kadavakkottai.
	471. Sirukadavakkottai.
	472. Veelimar.
	473. Nattaniyurasakudi.
	474. Palankulam.
	475. Velirayal.
	476. Alathur.
	477. Velvarai.
	478. Ponbathi.
	479. Pilluvattigai.
	480. Narian Endal.
	481. Minisal.
	482. Kadiramangalam.
	483. Peranur.
	484. Sathiadi.
	485. Thanikondan.
	486. Kavattugudi.
	487. Soundaranayagipuram.
	488. Kumulur.
	489. Koneriendal.
	490. Siruvali.
	491. Echangudi.
	492. Narasingapuram.
	493. Vallanur.
	494. Puduvertivayal.
	495. Esamangalam.
	496. Amaradakki.
	497. Pallivayal.
	498. Alathivayal.
	499. Sathiakudi.
	500. Piranthani.
	501. Poovalur.
	502. Neikuppai.
	503. Poovalur Okkadai.
	504. Ninnamoli.
	505. Perumarudur.
	506. Pudevayal Okkadai Subramaniam puram.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Aranthangi—cont.	507. Kallakathan.
	508. Vellur Siruvarai.
	509. Karkamalam.
	510. Manalur.
	511. Chellapankottai.
	512. Ollanur.
	513. Panavayal.
	514. Vellur.
	515. Nelveli.
	516. Karakathikottai.
	517. Kodikulam.
	518. Melappannur.
	519. Kellapanur.
	520. Vichur.
	521. Kallakurichi.
	522. Manthankudi.
	523. Avudayarpattinam.
	524. Manamalgudi.
	525. Thandalai.
	526. Mumbalai.
	527. Edayathimangalam.
	528. Kandirivayal.
	529. Melasthanam.
	530. Kuttankudi.
	531. Pillayarthidal.
	532. Kolluthidala.
	533. Subramaniapuram.
	534. Velimangalam.
	535. Veliyathur.
	536. Karur.
	537. Thakkadivaya.
	538. Kolendram.
	539. Gopalanpuram.
	540. Kannakur.
	541. Thalanur.
	542. Kanadu.
	543. Sathiyadi.
	544. Rettaialam.
	545. Moovanurokkadi Ragunathanpuram.
	546. Kavanur.
	547. Vettivayal.
	548. Manjakudi.
	549. Kilavavayal.
	550. Palayavettivayal.
	551. Seyyanam.
	552. Periamadai Paichal.
	553. Keela Manjakudi.
	554. Sirunathanvayal.
	555. Sengamari.
	556. Narpavalakudi.
	557. Maramadakki.
	558. Paravakottai.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Aranthangi—cont.	559. Kongudi.
	560. Alapirandan.
	561. Kulathur.
	562. Edayar.
	563. Pudukkottai.
	564. Darumarajanvayal.
	565. Immankadu.
	566. Ulagalandanvayal.
	567. Veetamangalam.
	568. Alangudi.
	569. Panchathi.
	570. Urmani.
	571. Aamanji.
	572. Allaraimalavayal.
	573. Mundagavayal.
	574. Sivanthakadu.
	575. Keelacheri.
	576. Vengur.
	577. Kidanguvayal.
	578. Pudukkodu.
	579. Kudilkadi.
	580. Sivagnanapuram.
	581. Palavarasani.
	582. Velayanvayal.
	583. Muduvakkudi.
	584. Vedinivayal.
	585. Kandayankottai.
	586. Magaliendal.
	587. Sirumarudur.
	589. Vattathur.
	590. Keelgudi.
	591. Velivayal.
	592. Kasavayal.
	593. Sathakudi.
	594. Pattamudayan.
	595. Vettanur.
	596. Maravanallur.
	597. Arumanjacki.
	598. Maivayal.
	599. Silathani.
	600. Edayathur.
	601. Brahmanavayal.
	602. Kadai Edayathur.
	603. Kokkumuttai.
	604. Munnuthanvayal.
	605. Solani.
	606. Rendaniukkudai Regunathapuram.
	607. Neervilangulam.
	608. Kuthunur.
	609. Brahmanavayal.
	610. Nilayur.
	611. Sudalaivayal.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Aranthangi—cont.	612. Gampalapur.
	613. Bangayathamkudi.
	614. Koompallam.
	615. Vellathumangalam.
	616. Omakkanvayal.
	617. Tirunallivayal.
	618. Mavalingam Endal.
	619. Tinayakudi.
	620. Kambarkoil.
	621. Singavanam.
	622. Darumarajanvayal.
	623. Pitivayal.
	624. Thalikkottai.
	625. Pillankudi.
	626. Vinaitheerthan Gopalapuram.
	627. Nermelivayal.
	628. Karakkottai.
	629. Kalakkamangalam.
	630. Enadi.
	631. Pallakkudi-Pichanendal.
	632. Rawnthanvayal.
	633. Kurumbur.
	634. Chidambaraividuthi.
	635. Thandani.
	636. Chethikadu.
	637. Silathur.
	638. Aliyanilai.
	639. Mookkudi.
	640. Tirunalur.
	641. Avanathankottai.
	642. Erukakottai.
	643. Rajendrapuram.
	644. Rathinakottai.
	645. Maruthankudi.
	646. Poovathakudi.
	647. Perialur.
	648. Vallavari.
	649. Ayankudi.
	650. Sathanendal.
	651. Neiveli Nandapuram.
	652. Neivathalai.
	653. Merpanaikadu.
	654. Vembankudi.
	655. Aranthangi.
	656. Pallathivayal.
	657. Melapatti.
	658. Kummankadu.
	659. Thoothakudi.
	660. Kovilvayal.
	661. Ettithali.
	662. Memangalam.
	663. Arasarkulam West.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

ranthangi—cont.	664. Arasarkulam East.
	665. Pidarikadu.
	666. Seenamangalam.
	667. Mangudi.
	668. Ariyamaraiikkadu.
	669. Kalakkudi.
	670. Kilkudi.
	671. Karavayal.
	672. Mamakudi.
	673. Chidambarapuram.
	674. Sittakarur.
	675. Sithakani.
	676. Subramaniapuram.
	677. Koothanur.
	678. Vijayapuram.
	679. Mathur.
	680. Balakrishnapuram.
	681. Ramasampuram.
	682. Mangalanadu.
	683. Amarasimbendrapuram.
	684. Keelavijayapuram.
	685. Ambalpuram.
	686. Kodivayal.
	687. Manivilanvayal.
	688. Thedakki.
	689. Rayanvayal.
	690. Punyankadu.
	691. Eganivayal.
	692. Egaperumalur.
	693. Adalaika Bairavipuram.
	694. Karaikkadu.
	695. Attani.
	696. Nemmelikadu.
	697. Thiruvappadi.
	698. Alaganvayal.
	699. Kandichankadu.
	700. Arunachalapuram.
	701. Nagudi.

SOUTH ARCOT DISTRICT.

Chidambaram	1. Achapuram.
	2. Sirukathur.
	3. Ayyangudy.
	4. Malapakkathurai.
	5. Chettithangal.
	6. Gurungudi.
	7. Nattaramangalam.
	8. Veeranallur.
	9. Palanganallur.

2978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Chidambaram—cont.	10. Veeranandapuram.
	11. Manjakollai.
	12. Vathirayan Thangal.
	13. Kilavadinatham.
	14. Chiappadi.
	15. Pu. Udayur.
	16. Kooduveli.
	17. Veeranatham.
	18. Neivasal.
	19. Servarajanpatta.
	20. Thirunaraiyur.
	21. Naduthittu.
	22. Elleri.
	23. Lalpettai.
	24. Ma. Kolakkudi.
	25. Athipattu.
	26. Karuppur.
	27. Keelakkaai.
	28. Komaratchi.
	29. Melaparithikudi.
	30. Nandhimangalam.
	31. Suravilundur.
	32. Therkkumangudi.
	33. Vadakumangudi.
	34. Pillaiyanthangal.
	35. Jayankondapattinam.
	36. Ambikapuram.
	37. Pettai.
	38. Radhavilagam.
	39. Uthamansolamanglam.
	40. Kavarapattu.
	41. Melathirukalipatti.
	42. Vallampadugai.
	43. Perampattu.
	44. Keelathirukalipatti.
	45. Keelakundatappan.
	46. Killai.
	47. C. Manampadi.
	48. Kumaramangalam.
	49. Pinnathur.
	50. Pu. Maduvankarai.
	51. Nanjai Mugathur Valkkai.
	52. Kanakarapattu.
	53. Keelaperambai.
	54. Pichavaram.
	55. Thandavarayanlagaripatti.
	56. Sivapuri.
	57. Usuppur.
	58. Sithalapadi.
	59. Kodipallam.
	60. Nakkaravanthargudi.
	61. Meethigudi.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Chidambaram—cont.	62. Thillai Vidangan.
	63. Thiruvakkulam.
	64. Keelamanakudi.
	65. Vedakrishnapuram.
	66. Kukudimoolai.
	67. Ellikudi.
	68. Palvathunnam.
	69. Alamelumangavaram.
	70. Manikollai.
	71. Periyakumutti.
	72. Sathapadi.
	73. Poovalai.
	74. Chokkankollai.
	75. Sendirakillai.
	76. Vadakkuthittai.
	77. Vayalamur.
	78. Sripathur.
	79. Srimushnam.
	80. Srivakkaramari.
	81. Nagarapady.
	82. Srineduncheri.
	83. Palayankottai.
	84. Ayyanur Akkaramangalam.
	85. K. Adoor.
	86. Keelnatham.
	87. Poongudi.
	88. Dunsiramadu.
	89. Kannangudi.
	90. Elanangur.
	91. Kattugudalur.
	92. Poolamedu.
	93. Thavathampattu.
	94. Nanjalur.
	95. Sivayam.
	96. C. Thandeswaranallur.
	97. C. Vakkaramari.
	98. Azaranallur Saliyanthope.
	99. Usuppur, Kadavacheri.
	100. Kuthankoil, Settimuttu.
	101. Chidambaram Non-Municipal.
	102. C. Melavanniyur.
	103. Thenharirajapuram.
	104. A. Puliyankudi.
	105. Thadampettai.
	106. Chidambaram Municipal.
	107. Chengalmedu.
	108. Kodiyalam.
	109. C. Kothankudi.
	110. Keerapalayam.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Cuddalore	111. Theerthanagiri.
	112. Sirupalaiyur.
	113. Karuveppanpatti.
	114. Thanur.
	115. Poovanikuppam.
	116. Adhinarayanapuram.
	117. Alapakkam.
	118. Kambalimedu.
	119. Thiagavalli.
	120. Thiruchopuram.
	121. Thailgunampattinam.
	122. Ranganathapuram.
	123. Krishnakuppam.
	124. Edankondanpattinam.
	125. Thondamanattinam.
	126. Kothandaramapuram.
	127. Agaram.
	128. Arukkampattu.
	129. Kayalapattu.
	130. Andarmullapattinam.
	131. Kothavacheri.
	132. Melapudupetta.
	133. Boothampadi.
	134. Virupatheri.
	135. Adoorakuppam.
	136. Arangamangalam.
	137. Adooragaram.
	138. Karunguli.
	139. Kolakudi.
	140. Maruvai.
	141. Kalkumam.
	142. Kannadi.
	143. Kudiamallur.
	144. Cuddalore O.T.
	145. Sedapalayam.
	146. Karaikadu.
	147. Annavalli.
	148. Ramapuram.
	149. Vettakulam.
	150. Seelankuppam.
	151. Tirupapuliyur.
	152. Nathapattu.
	153. Vellapakkam.
	154. Marudhadu.
	155. Kumaramangalam.
	156. Pillai.
	157. Karamanikuppam.
	158. Naduveerapattu.
	159. C. N. Palayam.
	160. Koothapakkam.
	161. Thiruvandipuram.

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Cuddalore-cont.

162. Karaieravittakuppam.
163. Vanamadevi.
164. Thirumanikuli.
165. Ponniankuppam.
166. Kumarapettai.
167. Arisiperiyankuppam.
168. Nallathur.
169. Melakuppam.
170. Thiruppanampakkam.
171. Karanapattu.
172. Sellancheri.
173. Madalapattu.
174. Keelainjipattu.
175. Nagappanur.
176. Thokkanampakkam.
177. Thennampakkam.
178. Kalaiyur.
179. Erandayiravillangam.
180. Alaginatham.
181. Periyakanganankuppam.
182. Chinnakanganankuppam.
183. Uchimedu.
184. Suba Uppalavadi.
185. Kundu Uppalavadi.
186. M. P. Agaram.
187. Pudukadai.
188. Vadapuram Keelpathy.
189. M. Elalinjipattu.
190. Odalapattu.
191. Keelakumaramangalam.
192. Kilinjikuppam.
193. Singirigudy.
194. Karaimedu.
195. Ulleripattu.
196. Kondur (M).
197. Kondur (NM).
198. Velisemmandalam.

Panruti

199. Melkuntaramangalam.
200. Pagandai.
201. Pulavanur.
202. Kunderakottai.
203. Kavanur.
204. Shalavavalli.
205. Keelpattampakkam.
206. Nellikuppam.
207. Keelpathi Melpathy.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Panruti—cont.

208. Vanpakkam.
209. Mulligrampattu.
210. Kudithangi.
211. Vaidapakkam.
212. Thirukandeeswaram.
213. Sitharasur.
214. Eithanur.
215. Natham, hamlet of Keerarungalam.
216. Nathamedu.
217. Thirupachanur.
218. Senthannur and Thenkuchipalayam.
219. Pillur.
220. Arasamangalam.
221. Parasreddipalayam.
222. Mettupalayam.
223. Anangur.
224. Krishnapuram.
225. Veeranam.
226. Nallapparedipalayam.
227. Kongampattu.
228. Pakkam.
229. Kondur.
230. Venkatesapuram.
231. Sellanguppam, hamlet of Keta.
232. Mappur.
233. Thoravi.
234. Gidangal.
235. Perumukkal.
236. Vengai.
237. Melperadikuppam.
238. Vengadur.
239. Avanipur.
240. Kil Gudalur.
241. Echeri.
242. Kadavampakkam.
243. Kilpudupattu.
244. Koovanimedu.
245. Chettikuppam.
246. Seyyankuppam.
247. Anumandai.
248. Panichamedu.
249. Achikadu.
250. Kilpettai.
251. Vada-Agaram.
252. Marakkanam.
253. Kandadu.
254. Alathur.
255. Kurumbaram.
256. Asappur.
257. Kadapperikuppam.
258. Perambadi.
259. Rayapudupakkam.

Villupuram

Tindivanam

[1978 ஜனவரி 1]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Tirukoilur		260. Kongarayanur. 261. Marangiyur. 262. Veerasolapuram.
Ulundurpet		263. Kilakkumardur.
Gingee		264. So. Kuppam.
Kallakurichi		265. Varanjaram. 266. Sirunagalur. 267. Kangarayanpalayam. 268. Therkeeranur. 269. Malaikottalam. 270. Alagapuram. 271. Paramanatham. 272. Karadichittur. 273. Thavadipattu. 274. Pombarapattu. 275. Somandarkudy. 276. Periyapagandai. 277. Lakkinaiyankanpatti. 278. Ponjipattu. 279. Bramakundam. 280. Rayasamudram. 281. Ravuthanallur. 282. Rangappanur. 283. Pedupattu. 284. Mullapuram. 285. Soundaravallipalayam. 286. Thiyagarajapuram. 287. Chellampattu. 288. Seshasamudram. 289. Madumanur. 290. Solampattu. 291. Murarbad. 292. Keelapattu. 293. Melapattu. 294. Viriyur. 295. Arasampattu. 296. Kidamgudyampattu. 297. A. Pandalam. 298. D. Pandalam. 299. S. Kolathur. 300. Sankarapuram. 301. Kattuvannanjore. 302. Sirupaniyur. 303. Kadambur. 304. Seerpanandail. 305. Pakkam. 306. Periyakolliyur. 307. Chinnakolliyur. 308. Kanangadu.

1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Vridhachalam		309. Thoravalur. 310. Villangattur. 311. Vridhachalam. 312. Avichikudi. 313. Sathukudal-Keel. 314. Kachiperumanatham. 315. Paravalur. 316. Erumanur. 317. Ko. Mangalam. 318. M. Parur. 319. Mu. Agaram. 320. Thottikuppam. 321. Rayarpalayam. 322. Kandiyanuppam. 323. Kanadhukundan. 324. Kachirayanatham. 325. Melnemili. 326. Keelnemili. 327. Eraiyur. 328. Vadakarai. 329. Nandhimangalam. 330. Konur. 331. Periyanesalur. 332. Keelakurichi. 333. Melakurichi. 334. Maligaimedu. 335. Marur. 336. Nallur. 337. Nagar. 338. Vannathur. 339. Sathiam. 340. Chithoor. 341. Nemathur. 342. Pinjanur. 343. Valasai. 344. Sathuvarayanuppam. 345. Pasikulam. 346. Sirumangalam.
---------------------	---------	--

[1978 ஜனவரி 10]

Name of the taluk.

Name of the villages.

(1)

(2)

Vridhachalam—cont.	..	..	..	347. Pc. Poovanur.
				348. Siruvambar.
				349. Kotthattai.
				350. Ko. Kothanur.
				351. The Pudaiyur.
				352. Narasingamangalam.
				353. Sathiyavadi.
				354. Avichikudi.
				355. Mathur.
				356. Aladi.
				357. Ko. Pavalangudi.
				358. Avinangudi.
				359. Tittagudi.
				360. E. Keeranur.
				361. Mangalur.
				362. Sirupakkam.
				363. Ramanatham.
				364. Deevalur.
				365. Narasingamangalam.
				366. Kavanur.
				367. Sevur.
				368. Maduravalli.

RAMANATHAPURAM DISTRICT.

Tirupathur	..	..	..	..	All villages.
Karaikudi	..	..	..	..	All villages.
Tiruvadanai	..	..	..	..	All villages.
Paramakudi	..	..	..	..	All villages.
Ramanathapuram	..	..	..	..	All villages excluding the villages in Mandapam Panchayat Union limits.

Sub-taluk :

Devakottai	..	..	..	..	All villages.
Ilayankudi	..	..	..	..	All villages.
Manamadurai	..	..	..	..	All villages.

1978 ஜனவரி 10]

இணைப்பு III.

[545—ஆம் பக்கத்தில் இனம் 8(4)—க்கான அடிக்கூறுகளைப் பற்றிப் பக்கக் காண்க]

L. A. Bill No. 10 of 1968

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the appropriation of certain further monies out of the Consolidated Fund of the State for the Service of the financial year which commenced on the 1st April 1977.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation Act, 1978.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1977.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year which commenced on the 1st April 1977, a further sum not exceeding ninety-four crores, thirty-five lakhs and thirty-three thousand rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule ; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

[1978 ஜனவரி 10]

THE SCHEDULE.

(See section 2.)

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		Total.
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	40,93,000	2,000	40,95,000
1	Milk Supply Schemes ..	3,75,000	..	3,75,000
1	District Administration ..	21,63,000	2,98,000	24,61,000
13	Administration of Justice ..	1,00,000	..	1,00,000
14	Quails	4,00,000	..	4,00,000
15	Police	..	34,000	34,000
17	Education	90,47,000	2,000	90,49,000
18	Medical	37,07,000	..	37,07,000
19	Public Health	68,95,000	..	68,95,000
20	Agriculture	5,64,89,000	..	5,64,89,000
21	Fisheries	52,00,000	2,000	52,02,000
22	Co-operation	7,02,000	..	7,02,000
24	Industries	7,09,000	80,000	7,89,000
26	Handlooms and Textiles ..	59,43,000	..	59,43,000
27	Khadi	20,75,000	..	20,75,000
28	Community Development Projects, etc.	6,47,000	1,000	6,48,000
29	Labour including Factories.	5,83,000	..	5,83,000
30	Social Welfare	14,15,000	..	14,15,000
31	Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.	9,03,000	14,000	9,17,000
32	Welfare of the Backward Classes, etc.	1,01,000	..	1,01,000
34	Urban Development ..	60,00,000	..	60,00,000

1978 ஜனவரி 10]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
35	Civil Supplies	4,23,00,000	37,000	4,23,37,000
36	Irrigation	5,78,07,000	9,000	5,78,16,000
37	Public Works—Buildings ..	2,06,25,000	..	2,06,25,000
38	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	1,000	..	1,000
39	Roads and Bridges	10,85,35,000	..	10,85,35,000
40	Road Transport Services and Shipping.	30,00,000	..	30,00,000
41	Relief on Account of Natural Calamities.	9,20,00,000	..	9,20,00,000
42	Pensions and Other Retirement Benefits.	1,03,000	..	1,03,000
43	Miscellaneous	1,00,00,000	56,000	1,00,56,000
45	Forest Department	..	6,000	6,000
47	Compensation to Zamindars	..	38,000	38,000
49	Capital Outlay on Agriculture	..	41,000	41,000
50	Capital Outlay on Industrial Development.	7,20,000	8,37,000	15,57,000
51	Capital Outlay on Irrigation.	19,80,000	..	19,80,000
52	Capital Outlay on Public Works—Buildings.	3,00,000	8,06,000	11,06,000
55	Capital Outlay on Forests ..	21,72,000	..	21,72,000
56	Miscellaneous Capital Outlay.	5,56,47,000	..	5,56,47,000
57	Loans and Advances by the State Government.	43,85,33,000	..	43,85,33,000
Grand Total ..		94,12,70,000	22,63,000	94,35,33,000

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George, Madras.

MUNU ADHI,
Speaker.

Dated 10th January 1978. Tamil Nadu Legislative Assembly.

[1978 ஜனவரி 10]

THE SCHEDULE.

(See section 2.)

Sums not exceeding.

Demand number.	Services and purposes.	Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	40,93,000	2,000	40,95,000
1	Milk Supply Schemes ..	3,75,000	..	3,75,000
1	District Administration ..	21,63,000	2,98,000	24,61,000
13	Administration of Justice ..	1,00,000	..	1,00,000
17	Soils	4,00,000	..	4,00,000
18	Police	..	34,000	34,000
17	Education	90,47,000	2,000	90,49,000
18	Medical	37,07,000	..	37,07,000
19	Public Health	68,95,000	..	68,95,000
20	Agriculture	5,64,89,000	..	5,64,89,000
21	Fisheries	52,00,000	2,000	52,02,000
22	Co-operation	7,02,000	..	7,02,000
23	Industries	7,09,000	80,000	7,89,000
24	Handlooms and Textiles ..	59,43,000	..	59,43,000
25	Khadi	20,75,000	..	20,75,000
26	Community Development Projects, etc.	6,47,000	1,000	6,48,000
29	Labour including Factories.	5,83,000	..	5,83,000
30	Social Welfare	14,15,000	..	14,15,000
31	Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.	9,03,000	14,000	9,17,000
32	Welfare of the Backward Classes, etc.	1,01,000	..	1,01,000
34	Urban Development ..	60,00,000	..	60,00,000

1978 ஜனவரி 10]

Sums not exceeding.

Demand number.	Services and purposes.	Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
35	Civil Supplies.	4,23,00,000	37 00	4,23,37,000
36	Irrigation	5,78,07,000	9 00	5,78,16,000
37	Public Works—Buildings ..	2,06,25,000	..	2,06,25,000
38	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	1,000	..	1,000
39	Roads and Bridges	10,85,35,000	..	10,85,35,000
40	Road Transport Services and Shipping.	30,00,000	..	30,00,000
41	Relief on Account of Natural Calamities.	9,20,00,000	..	9,20,00,000
42	Pensions and Other Retirement Benefits.	1,03,000	..	1,03,000
43	Miscellaneous	1,00,00,000	56,000	1,00,56,000
45	Forest Department	..	6 00	6,000
47	Compensation to Zamindars	..	38 00	38,000
49	Capital Outlay on Agriculture	..	41 00	41,000
50	Capital Outlay on Industrial Development.	7,20,000	8,37,000	15,57,000
51	Capital Outlay on Irrigation.	19,80,000	..	19,80,000
52	Capital Outlay on Public Works—Buildings.	3,00,000	8,06,000	11,06,000
55	Capital Outlay on Forests ..	21,72,000	..	21,72,000
56	Miscellaneous Capital Outlay.	5,56,47,000	..	5,56,47,000
57	Loans and Advances by the State Government.	43,85,33,000	..	43,85,33,000
Grand Total ..		94,12,70,000	22,63,000	94,35,33,000

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George, Madras.

MUNU ADHI,

Speaker.

Dated 10th January 1978. Tamil Nadu Legislative Assembly.

[1978 ஜனவரி 10]

இணைப்பு IV.

[5-6 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 8(5)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 6 of 1978.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 and the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1961.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-ninth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Act, 1978.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 26th December 1977.

2. *Amendment of Tamil Nadu Act X of 1939.*—In the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939),—

(1) in section 4-A, for the *Explanation* under sub-section (1), the following *Explanation* shall be substituted, namely :—

“*Explanation.*—For the purposes of this sub-section and of sections 4-C, 5-A and 5-B, ‘show’ means one complete exhibition or the repeated exhibition, of a full length feature film with or without approved documentaries and news reviews for one payment for admission.”;

(2) in section 5, after the words “on the application of the proprietor of any entertainment”, the expression “[other than a proprietor of an entertainment held in any theatre specified in column (2) of the Table under section 5-A or 5-B and located in the local areas specified in the corresponding entry in column (1) of the said Table]” shall be inserted;

(3) after section 5, the following sections shall be inserted, namely :—

“5-A. *Tax on shows held in certain theatres.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act or in the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1961 (Tamil Nadu Act 52 of 1961) (here-

[1978 ஜனவரி 10]

inafter referred to in this section as the Local Authorities Finance Act), in the case of cinematograph exhibitions held in the theatres specified in column (2) of the Table below and located in the local areas specified in the corresponding entry in column (1) of the said Table, there shall be levied and paid to the State Government, a tax at the rate specified in the corresponding entry in column (3) thereof.

THE TABLE

Local Areas.	Theatres.	Rate of tax for every show.
(1)	(2)	(3)
(a) Municipalities, Second Grade ..	(i) Permanent and semi-permanent theatres.	27½ per cent of the gross collection capacity for every show.
	(ii) Temporary (touring) theatre.	24 per cent of the gross collection capacity for every show.
(b) Municipalities, Third Grade ..	(i) Permanent and semi-permanent theatres.	26 per cent of the gross collection capacity for every show.
	(ii) Temporary (touring) theatre.	23 per cent of the gross collection capacity for every show.
(c) Selection Grade Panchayat towns ..	(i) Permanent and semi-Permanent theatres.	25 per cent of the gross collection capacity for every show.
	(ii) Temporary (touring) theatre.	22 per cent of the gross collection capacity for every show.
(d) Other Panchayat towns	(i) Permanent and semi-permanent theatres.	24 per cent of the gross collection capacity for every show.
	(ii) Temporary (touring) theatre.	21 per cent of the gross collection capacity for every show.

[1978 ஜனவரி 10]

Local Area.	Theatres.	Rate of tax for every show.
(1)	(2)	(3)
(a) Panchayat villages	(i) Permanent and semi-permanent theatres.	21 per cent of the gross collection capacity for every show.
	(ii) Temporary (touring) theatre.	20 per cent of the gross collection capacity for every show.

Explanation I. For the purposes of this section and of section 5-B, "gross collection capacity" in relation to a cinematograph exhibition, means the notional aggregate of all payments for admission for a show (inclusive of the entertainments tax and the surcharge and additional surcharge on the entertainments tax leviable under the Local Authorities Finance Act or under this Act) if all the seats or other accommodation available in the theatre were occupied by spectators.

Explanation II.— For the purposes of this section and of section 5-B,—

(i) "Municipalities, Second Grade" means the Municipalities specified in Part A of Schedule I;

(ii) "Municipalities, Third Grade" means the Municipalities specified in Part B of Schedule I;

(iii) "Selection Grade Panchayat Towns" means the Selection Grade Panchayat Towns specified in Schedule II.

(2) The tax levied under sub-section (1) shall be recoverable from the proprietor.

(3) (a) Every proprietor of a cinematograph exhibition who is liable to pay tax under this section or who opts to pay tax under section 5-B shall submit a return relating to the actual number of shows held by the proprietor in a week to the prescribed authority in such manner and within such period as may be prescribed and also give prior notice to the prescribed authority of any proposed variation in the gross collection capacity per show in respect of the place of entertainment. Such prior notice shall not be less than such period as may be prescribed.

(b) If the prescribed authority is satisfied that any return submitted under clause (a) is correct and complete, it shall assess the proprietor on the basis thereof.

[1978 ஜனவரி 10]

(c) If no return is submitted by the proprietor under clause (a) within the prescribed period, or if the return submitted by him appears to the prescribed authority to be incomplete or incorrect, the prescribed authority shall, after making such enquiry as it may consider necessary assess the proprietor to the best of its judgment:

Provided that before taking action under this clause, the proprietor shall be given a reasonable opportunity of proving the correctness or completeness of any return submitted by him or that no return was due from him.

(4) The tax payable under sub-section (1) shall be calculated for the actual number of shows held by the proprietor in a week.

(5) No proprietor of a cinematograph exhibition who is liable to pay tax under this section shall conduct such cinematograph exhibition unless he has given security up to an amount and in a manner approved by the State Government for the payment of tax under this section.

5-B. Option to pay.—(1) In lieu of the tax payable under section 5-A, in the case of cinematograph exhibitions held in the theatres specified in column (2) of the Table below and located in the local areas specified in the corresponding entry in column (1) of the said Table, the proprietor of such cinematograph exhibition may, at his option and subject to such conditions as may be prescribed, pay the amount of tax to the State Government every week as specified in the corresponding entry in column (3) thereof.

THE TABLE.

Local Areas.	Theatres.	Amount of tax.
(1)	(2)	(3)
(a) Municipalities, Second Grade ..	(i) Permanent and semi-permanent theatres.	22½ per cent of the gross collection capacity for a show multiplied by 20.
	(ii) Temporary (touring) theatre.	19 per cent of the gross collection capacity for a show multiplied by 16.

[1978 ஜனவரி 10]

Local Areas.	Theatres.	Amount of tax.
(1)	(2)	(3)
(b) Municipalities, Third Grade ..	(i) Permanent and semi-permanent theatres.	21 per cent of the gross collection capacity for a show multiplied by 20.
	(ii) Temporary (touring) theatre.	18 per cent of the gross collection capacity for a show multiplied by 16.
(c) Selection Grade Panchayat towns.	(i) Permanent and semi-permanent theatres.	20 per cent of the gross collection capacity for a show multiplied by 16.
	(ii) Temporary (touring) theatre.	17 per cent of the gross collection capacity for a show multiplied by 14.
(d) Other Panchayat towns ..	(i) Permanent and semi-permanent theatres.	19 per cent of the gross collection capacity for a show multiplied by 16.
	(ii) Temporary (touring) theatre.	16 per cent of the gross collection capacity for a show multiplied by 14.
(e) Panchayat villages ..	(i) Permanent and semi-permanent theatres.	16 per cent of the gross collection capacity for a show multiplied by 16.
	(ii) Temporary (touring) theatre.	15 per cent of the gross collection capacity for a show multiplied by 14.

1978 ஜனவரி 10]

(2) The amount of tax referred to in sub-section (1) shall be payable by the proprietor, irrespective of the actual number of shows held by him in a week.

(3) Any proprietor who opts to pay tax under this section shall apply in the prescribed form, to the prescribed authority to be permitted to pay the tax under this section.

(4) On being so permitted, such proprietor shall pay the tax for every week as specified in sub-section (1).

(5) The option permitted under this section shall continue to be in force till the end of the financial year in which such option is permitted.

(6) No proprietor of a cinematograph exhibition who opts to pay tax under this section, shall conduct such cinematograph exhibition unless he has given security up to an amount and in a manner approved by the State Government for the payment of tax under this section.

5-C. Tax under section 5-A or 5-B to be in lieu of other taxes under this Act or under Tamil Nadu Act 52 of 1961.—(1) No tax or additional surcharge shall be payable under sections 4, 4-A, 4-B or 4-C of this Act and no surcharge shall be payable under the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1961 (Tamil Nadu Act 52 of 1961), by any proprietor of a cinematograph exhibition held in the theatres specified in column (2) of the Table under section 5-A or 5-B and located in the local areas specified in the corresponding entry in column (1) of the said Table.

(2) The State Government may make rules whether prospectively or retrospectively for carrying into effect the provisions of sections 5-A and 5-B. Such rules shall also provide for the issue of tickets for admission and the manner in which and the conditions subject to which a ticket may be issued.

(3) The provisions of this Act (other than sections 4, 4-A, 4-B, 4-C, 6 and 7) and of the rules made thereunder shall, so far as be, apply in relation to the tax payable under section 5A or 5B as they apply in relation to the tax payable under section 4A'';

(4) in sub-section (2) of section 8, for the words, "The State Government may", the words "The State Government may subject to such conditions as they deem fit" shall be substituted;

[1973 ஜனவரி 10]

(5) to sub-section (1) of section 13, the following proviso shall be added at the end, namely:—

“ Provided also that where in any case the proprietor of a cinematograph exhibition held in the theatres specified in column (2) of the Table under section 5-A or 5-B and located in the local areas specified in the corresponding entry in column (1) of the said Table pays tax under section 5-A or 5-B, there shall be paid to the municipality, the panchayat and the panchayat union council concerned such sum as may be specified by the State Government in this behalf.” ;

(6) in section 14,—

(a) in sub-section (1), for the portion commencing with the words “shall, on conviction by a Magistrate” and ending with the words ‘five hundred rupees’, the following shall be substituted, namely :—

“ shall, on conviction by a Magistrate,—

(i) in respect of each such offence falling under clause (a) or sub-clause (ii) of clause (b) be liable to a fine which may extend to one thousand rupees ;

(ii) in respect of an offence falling under sub-clause (i) of clause (b), be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to one year and with fine.” ;

(b) after sub-section (1), the following sub-sections shall be inserted, namely .—

“(1-A) Notwithstanding anything contained in the Code of Criminal Procedure, 1973 (Central Act 2 of 1974), an offence falling under sub-clause (i) of clause (b) of sub-section (1) shall be cognizable.

(1-B) No court shall take cognizable of an offence falling under sub-clause (i) of clause (b) of sub-section (1), except upon complaint, in writing, made by any officer not below the rank of Deputy Commercial Tax Officer and authorised in this behalf by the State Government by general or special order.” ;

(7) in section 15,—

(a) in clause (a) , for the words “five hundred rupees or double the amount of the tax”, the words “one thousand and five hundred rupees or thrice the amount of the tax” shall be substituted ;

1978 ஜனவரி 10]

(b) in clause (b), for the words, “five hundred rupees”, the words --one thousand rupees” shall be substituted ;

(8) after section 16, the following section shall be inserted, namely :—

“ 16-A. Power to amend Schedules.—(1) The State Government may, by notification, having due regard to the population including the floating population, annual income and such other matters as may be prescribed, amend any of the Schedules.

(2) Where a notification has been issued under sub-section (1), there shall, unless the notification is in the meantime rescinded, be introduced in the Legislature as soon as may be, but in any case during the next session of the Legislature following the date of the issue of the notification, a Bill on behalf of the State Government to give effect to the amendment specified in the notification, and the notification shall cease to have effect when such Bill becomes law, whether with or without modifications, but without prejudice to the validity of anything previously done thereunder :

Provided that if the notification under sub-section (1) is issued when the Legislature is in session, such a Bill shall be introduced in the Legislature during that session :

Provided further that where for any reason a Bill as aforesaid does not become law within six months from the date of its introduction in the Legislature, the notification shall cease to have effect on the expiration of the said period of six months.

(3) All references made in this Act to any of the Schedules shall be considered as relating to the Schedules as for the time being amended in exercise of the powers conferred by this section.” ;

[1978 ஜனவரி 10]

(9) after section 20, the following Schedules shall be added,
namely t—

SCHEDULE I

[See Explanation II to section 5-A (1).]

PART A.

MUNICIPALITIES—SECOND GRADE.

North Arcot district.

1. Ambur.
2. Arni.
3. Arcot.
4. Arkonam.
5. Vaniyambadi.

South Arcot district.

1. Panruti.
2. Tindivanam.
3. Virudhachalam.

Chengalpattu district.

1. Alandur.
2. Chengalpattu.
3. Pallavapuram.

Coimbatore district.

1. Dharapuram.
2. Mettupalayam.
3. Sathyamangalam.

Dharmapuri district.

1. Dharmapuri
Krishnagiri

1978 ஜனவரி 10]

Madurai district.

1. Bodinayakanur.
2. Cumbum.
3. Periakulam.
4. Theni-Allinagaram.

Ramanathapuram district.

1. Aruppukottai.
2. Paramakudi.
3. Ramanathapuram.
4. Sivakasi.
5. Srivilliputhur.

Salem district.

1. Namakkal.
2. Rasipuram.
3. Tiruchengode.

Thanjavur district.

1. Mannargudi.
2. Pattukottai.
3. Tiruvarur.

Tirunelveli district.

1. Kovilpatti.
2. Tenkasi.

PART B.

MUNICIPALITIES—THIRD GRADE.

North Arcot district.

1. Ranipet.
2. Walajapet.

South Arcot district.

Nellikuppam.

[1978 ஜனவரி 10]

Cengalpattu district.

1. Maduranthakam.
2. Tiruvallur.

Kanyakumari district.

1. Colachel.
2. Kuzhithurai.
3. Padmanabapuram.

Madurai district.

Chinnamanur.

Pudukkottai district.

Arantangi

Ramanathapuram district.

1. Devakottai.
2. Sattur.
3. Sivaganga.

Salem district.

1. Idappadi.
2. Suramangalam.

Thanjavur district.

Sirkali.

Tiruchirappalli district.

1. Goldenrock.
2. Manaparai.
3. Thuraiyur.

Tirunelveli district.

1. Kadayanallur.
2. Melapalayam.
3. Puliankudi.
4. Sankarankoil.
5. Shencottah.

1978 ஜனவரி 10]

SCHEDULE II.

[See Explanation II to section 5-A (1).]

SELECTION GRADE PANCHAYAT TOWNS

North Arcot district.

1. Thiruvettipuram.
2. Vandavasi.
3. Polur.
4. Pernampet.

South Arcot district.

1. Tirukoilur.
2. Kallakurichi.
3. Chinnasalem.

Chengalpattu district.

1. Tiruttani.
2. Villivakkam.
3. Uthiramerur.
4. Poonamallee.
5. Tirukalikundram.
6. Saligramam.
7. Velacheri.
8. Manali.

Coimbatore district.

1. Andhiyur.
2. P. Puliampatti.
3. Bhavani.
4. Kavandapadi.
5. Veerapanchatram.
6. Kodumudi.
7. Kangayam.

[1978 ஜனவரி 10]

Coimbatore district—cont.

8. K. ur.
9. P. udan.
10. S. ur.
11. I. ur.
12. A. ur.
13. S. muge.
14. A. nashi.
15. K. madi.
16. T. lungu palayam.
17. K. niananthur.
18. K. rchi.
19. P. unai lonpalayam.
20. L. akam patti.
21. K. apalayam.
22. N. ubiyu.
23. G. apathi.
24. S. ganur.
25. T. ndialur.
26. V. akkum.
27. V. aikar apudur.
28. V. niputhur.

Dharmapuri district.

1. H. ur.
2. H. ur.
3. K. eripadinam.
4. K. nmanalam.

1978 ஜனவரி 10]

Madurai district.

1. Natham.
2. Oddanchatram.
3. Sholavandan.
4. Chinnalapatti.
5. Usilampatti.
6. Gudalur.
7. Uthamapalayam.
8. Thirupparankundram.
9. Thirumang.
10. Melur.
11. Batlagundu.
12. Nilakkottai.

Nilgiris district.

1. Kotagiri.
2. Melur.
3. Hulical.
4. Gudalur.

Salem district.

1. Velur.
2. Kumarapalayam.

Thanjavur district.

1. Thiruthuralpoondi.
2. Thiruvaiyaru.

Tiruchirappalli district.

1. Lalgudi.
2. Ariyalur.
3. Pallapatti.
4. Kulithalai.
5. Musiri.
6. Manachanallur.
7. Thottiam.
8. Kallakudi.

[1978 ஜனவரி 10]

Tirunelveli district.

1. Anbasanadram.
2. Vikramasingapuram.
3. Veeravanallur.
4. Kallidaikarichi.
5. Vadakkuvalliyoor.

3. *Amendment of Tamil Nadu Act 52 of 1961.*—In the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1961 (Tamil Nadu Act 52 of 1961), to sub-section (1) of section 3, the following proviso shall be added, namely :

“Provided that where, in case the proprietor of a cinematograph exhibition held in the theatres specified in column (2) of the Table under section 5-A or 5-B of the Entertainments Tax Act and located in the local areas specified in the corresponding entry in column (1) of the said Table, pays tax under section 5-A or 5-B, as the case may be, of that Act, no surcharge shall be levied under this section by the local authority concerned”.

4. *Repeal.*—(1) The Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Ordinance, 1977 (Tamil Nadu Ordinance 5 of 1977) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal anything done or any action taken under the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken under this Act as if this Act had come into force on the 26th December 1977.

I certify that this is a Money Bill.

Fort. St. George,
Madras
10th January 1978

MUNU ADHI,
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly.

G. M. ALAGARSWAMY,
Secretary.

Index to Tamil Nadu Legislative Council Debates

FIFTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

5th to 7th, 9th and 10th January 1978.

Volume CXLIV (Nos. 1 to 5)

PAGES

A

ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—

Privilege issue *re* arrest of Ilamparithi, Thiru,
M.L.C. 255-257

Resolution *re*—

Essential commodities, reduction in price of ... 435-437

New pattern of education (10+2+3 course),
appointment of a Committee of the House to
advise Government on smooth changeover to. 490-492

ADJOURNMENT—

Point of order *re*—of House on 7th January 1978. 331-340

ADJOURNMENT MOTION *re*—

Government College of Indigenous Medicine at
Palayamkottai, closure of 340-343

Hunger strike in front of T. Palur Panchayat Union
in Tiruchirappalli district against irregularities in
distribution from Flood Relief Fund ... 526-528

AGRICULTURAL ASSISTANTS—

Question *re*—

Number of—retrenched during President's Rule. 323-324

Promotion of—in Soil Conservation Schemes to
Selection Grade 322-323

AGRICULTURAL UNIVERSITY (TAMIL NADU)—

Election of Member to Board of Management of. 237

APPROPRIATION BILL, 1978—

See Bills.

ARANGANAYAGAM, THE HON. THIRU C.—

Bill—Madurai City Municipal Corporation
(Amendment) Bill, 1978 388

College Teachers, statement *re* need for grant of
scales of pay in full in accordance with recom-
mendation of University Grants Commission. 270-272
273

Graduate Teachers appointed between 1st April
1970 and 3rd March 1973 in Government B Wing
High Schools, statement *re* their continuance as
temporary teachers for seven years 344-345
346

Mangalam High School, Thuckalay, Kanyakumari
district, statement *re* hardship caused to students
on account of collapse of thatched roof ... 119-120

St. Stephen Elementary School, South Palavilai,
Kulithalai, Kanyakumari district, statement *re*
removal of Headmaster and six teachers from. 39-40. 11

Teachers in Private Schools in Kanyakumari
district, statement *re* hardship caused to—in the
grant of Selection Grade due to prescription of
continuous service 528-532

ARIVAZHAGAN, THIRU K.—

Bills—

Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978 ... 138-139

Madurai City Municipal Corporation (Amend-
ment) Bill, 1978 351

Privilege issue *re* arrest of Ilamparithi, Thiru.
Member of Council 36

Resolution *re* new pattern of education (10+2+3
course), appointment of a Committee of the House
to advise Government on smooth changeover to. 464-479

State Electricity Board Budget for 1977-78, discus-
sion on 43, 51-53

ARTS COLLEGE, RAMESWARAM—

See Colleges.

B

BALARAMAN, THIRU L.—

Bill—Madurai City Municipal Corporation (Amend-
ment) Bill, 1978 375-378
379

State Electricity Board Budget for 1977-78, discus-
sion on 46-50, 51

BALASUBRAMANIAM, THIRU A.—

Bill—Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978. 131-133

BALASUBRAMANIAM, THIRU KU. MA.—

State Electricity Board Budget for 1977-78, discus-
sion on 62-64

C. 51-2.

B—cont.

BILLS—

Appropriation Bill, 1978—	
Considered and returned to Assembly	545-546
Message from the Assembly <i>re</i>	517
Message from the Governor <i>re</i>	517
Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Bill, 1978—	
Considered and passed	205
Message from the Assembly <i>re</i>	118
Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978—	
Considered and passed	145-165
Message from the Assembly <i>re</i>	117
Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978—	
Considered and passed	533-545
Message from the Assembly <i>re</i>	518
Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978—	
Considered and passed	123-144
Message from the Assembly <i>re</i>	119
Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1978—	
Considered and returned to Assembly	546-547
Message from the Assembly <i>re</i>	518
Ground Water (Control and Regulation) Bill, 1978—	
Message from the Assembly <i>re</i>	518-519
Referred to Joint Select Committee	532-533
Local Authorities' Laws (Amendment) Bill, 1978—	
Considered and passed	409
Message from the Assembly <i>re</i>	319

B—cont.

PAGES

BILLS—cont.

Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978—	
Considered and passed	402-403
Message from the Assembly <i>re</i>	118
Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978—	
Considered and passed	352-402
Message from the Assembly <i>re</i>	118
Municipal Councils (Appointment of Special Officers) (Amendment) Bill, 1978—	
Considered and passed	403-404
Message from the Assembly <i>re</i>	118
Nuclear Installations (Regulation of Buildings and Use of Land) Bill, 1978—	
Considered and passed	531-532
Message from the Assembly <i>re</i>	518
Panchayats (Amendment) Bill, 1978—	
Considered and passed	408
Message from the Assembly <i>re</i>	119
Panchayats (Extension of Term of Office) (Amendment) Bill, 1978—	
Considered and passed	407
Message from the Assembly <i>re</i>	118
Panchayats (Second Amendment) Bill, 1978—	
Considered and passed	410
Message from the Assembly <i>re</i>	119
Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officers) Bill, 1977—	
Considered and passed	406
Message from the Assembly <i>re</i>	118

	PAGES
BILLS, AS PASSED BY THE ASSEMBLY, LAID ON THE TABLE—	
Appropriation Bill, 1978	518
Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Amendment Bill, 1978 ...	216
Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	305
Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978 ...	548
Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978 ...	305
Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1978	548
Local Authorities Laws (Amendment) Bill, 1978	305
Madras City Municipal Council Corporation (Amendment) Bill, 1978	216
Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	215
Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1978	216
Nuclear Installations (Regulation of Buildings and Use of Land) Bill, 1978	548
Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1978	216
Panchayats (Amendment) Bill, 1978	216
Panchayats (Extension of Term of Office) Amendment Bill, 1978	216
Panchayats (Second Amendment) Bill, 1978 ..	305

BOOKS AND PUBLICATIONS—

Question <i>re</i> Tamil Shorthand Text Books, non-availability of	227-228
---	---------

	PAGES
BUILDINGS—	
Question <i>re</i> construction of—in Madurai tank areas meant for storing water, drying up of wells consequent on construction of	493-494
BUSINESS OF THE HOUSE—	
Change in the order of	122, 427
BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—	
See Committees	
C	
COIMBATORE MUNICIPAL COUNCIL (APPOINTMENT OF SPECIAL OFFICER) AMENDMENT BILL, 1978—	
See Bills	
COLLEGES—	
Adjournment motion <i>re</i> Government College of Indigenous Medicine at Palayamkottai, closure of Question <i>re</i> —	340-343
Arts College, Rameswaram, closure of—and alternative jobs to teachers of	119-221
Government Arts College for Women, Thanjavur, representations <i>re</i> irregularities in selection of students for P.U.C. in 1977-78	12-14
Indecent acts of ragging in	229-232
COMMITTEE(S)—	
Business Advisory Committee, decision of ...	540

C—cont.

PAGES

CO-OPERATIVE LAND DEVELOPMENT BANKS
(MISCELLANEOUS PROVISIONS) RULES, 1970—
Amendment 19—, notification laid on the table

86

CORRUPTION—

Question *re*—

Steps taken to weed out—in Government Departments and Undertakings by Vigilance and Anti-Corruption Department ... 312-315

Vigilance cells in Government Departments and Undertakings for prevention of—, formation of 221-226

CULTIVATING TENANTS (PROTECTION FROM
EVICTION) AMENDMENT BILL, 1978—

See Bills

CYCLONE AND FLOOD AFFECTED AREAS CULTIVATING
TENANTS (TEMPORARY RELIEF) BILL, 1978—

See Bills.

D.

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Bills—

Cultivating Tenants (Protection from Eviction)
Amendment Bill, 1978 ... 156,
160-161

Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978 ... 126-128,
143

Point of order *re* adjournment of House on 7th
January 1978 ... 231-232,
237-238
349

D—cont.

PAGES

DAMODARAN, THIRU A.R.—cont.

Privilege issue *re* arrest of Hamparathu, Thiru,
Member of Council ... 36, 37,
254-255

Sitting of House, extension beyond the scheduled
hour. ... 298, 299,
300, 301

State Electricity Board Budget for 1977-78, dis-
cussion on ... 53-57, 58,
59-62, 80

DAM(S)—

Question *re* Chennampatti—Scheme, estimate for ... 494

DEARNESS ALLOWANCE—

Question *re* disparity in rate of—to Pensioners and
family pensioners ... 324-328

DEBT RELIEF LAWS (AMENDMENT) BILL, 1978—

See Bills.

DEPUTY CHAIRMAN—

Adjournment Motion, taking up of—given notice of 121

Adjournment motion *re*—

Government College of Indigenous Medicine at
Palayamkottai, closure of ... 340, 341,
343

Hunger strike in front of T. Palur Panchayat-
Union in Tiruchirappalli district against irregu-
larities in distribution from Flood Relief Fund 526-528

Announcement *re*—

Board of Management of Tamil Nadu Agricul-
tural University, election of Member to ... 237

DEPUTY CHAIRMAN—cont.

PAGES

Announcement *re—cont.*

Business Advisory Committee, decision of ...	340
Message from the Assembly <i>re—</i>	
Appropriation Bill, 1978	517
Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Amendment Bill, 1978 ...	118
Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	119
Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978 ...	518
Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978 ...	119
Entertainment Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1978 ...	518
Ground Water (Control and Regulation) Bill, 1978	518, 519
Local Authorities' Laws (Amendment) Bill, 1978	119
Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	118
Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	118
Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1978 ...	118
Nuclear Installations (Regulation of Buildings and use of Land) Bill, 1978	518
Panchayats (Amendment) Bill, 1978 ...	119
Panchayats (Extension of Term of Office) Amendment Bill, 1978	118

DEPUTY CHAIRMAN—cont.

Announcement *re—cont.*Message from the Assembly *re—cont.*

Panchayats (Second Amendment) Bill, 1978	119
Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1978 ...	118
(Message from the Governor <i>re—</i>	
Appropriation Bill, 1978	517

Bills—

Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	159, 161
Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978 ...	539
Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978 ...	135, 126, 137
Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	352, 373, 380

Point of Order *re—*

Adjournment of House on 7th January 1978 ...	335, 339-340
--	--------------

Privilege issue <i>re</i> arrest of Ilamparithi, Thiru, Member of Council	30, 32, 36, 38, 39, 238-239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 247, 248, 249, 250, 252, 253, 255, 256, 257, 258, 261, 262, 265, 519-526
--	---

D—cont.

PAGES

DEPUTY CHAIRMAN—cont.

Resolution re—

Central Co-operative Bank and State Co-operative Bank, raising of maximum guarantee in respect of loans ... 121-122

Essential commodities, reduction in price of ... 411, 418, 450-451

New pattern of education (10 + 2 + 3 course), appointment of a Committee of the House to advise Government on smooth change over to ... 452, 462, 479, 490, 191

Senate of Annamalai University, election of Members to ... 237

State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on ... 188, 190, 213

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—

Division of wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women in Arantangi Municipal Council in Pudukottai district, notification laid on the table ... 411

DISTILLERY RULES, 1960—

Amendment to—, notification laid on the table ... 86

DRINKING WATER—

See water-supply.

D'MONTE, THIRU D. V.—

State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on ... 64-66

D—cont.

PAGES

DRAVIDAMANI, THIRU A.—

State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on ... 78-79, 81-83, 84-85

E

EDMUND, THE HON. THIRU G. R.—

Privilege issue re arrest of Ilamparithi, Thiru, Member of Council ... 247, 248

Resolution re—

Central Co-operative Bank and State Co-operative Bank, raising of maximum guarantee in respect of loans ... 121

Essential commodities, reduction in price of ... 294, 295, 296, 437-447, 449, 450

Sitting of House, extension beyond the scheduled hour ... 301

Vegetables and essential commodities, statement re rise in prices of ... 265-268, 269-270

EDUCATION—

Resolution re new pattern of education (10 + 2 + 3 course), appointment of a Committee of the House to advise Government on smooth change-over to ... 452-492

ELECTRICITY BOARD, TAMIL NADU—

Budget for 1977-78, discussion on ... 41-85, 166-215

E—cont.

ENTERTAINMENT TAX AND LOCAL AUTHORITIES FINANCE (AMENDMENT) BILL, 1978—

See Bills.

ESSENTIAL COMMODITIES—

Resolution *re* reduction in price of ... 273-303,
427-451

EXAMINATION(S)—

Question *re* S.S.L.C.—in March 1976, alleged leakage of question papers and action taken 318-320

F

FAIR PRICE SHOPS—

Question *re* opening of—in every Revenue Village during 1977-78 ... 496-497

FAMILY WELFARE—

Question *re* Sterilisation operation, eligibility of non-gazetted Government servants for one advance increment for undergoing ... 87-93

FLOOD RELIEF FUND—

Adjournment motion *re* hunger strike in front of T. Palur Panchayat Union in Tiruchi District against irregularities in distribution from ... 526-528

FOOD—

Question *re*—

Rice, reduction in price of ... 97-102
Transport of—from Tamil Nadu to Kerala ... 103-107

FOOD POISONING—

Question *re* deaths due to—at Coimbatore on 6th September 1977, number of ... 494-496

FREEDOM FIGHTERS—

Question *re* pension received by certain—on producing false certificates ... 93-97

G

GANAPATHI, THIRU K. S.—

Bills—

Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978 ... 157
Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978 ... 136

College Teachers, calling Minister's attention to need for grant of scales of pay in full in accordance with recommendations of University Grants Commission ... 270, 273

Graduate Teachers appointed between 1st April 1970 and 3rd March 1973 in Government B. Wing High Schools, Minister's attention called to their continuance as temporary teachers for seven years ... 314, 345
346

Resolution *re*—

Essential commodities, reduction in price of ... 450

New pattern of education (10 + 2 + 3 Course), appointment of a Committee of the House to advise Government on smooth change over to ... 452-464

Sitting of House, extension beyond the scheduled hour ... 300

GEORGE KOMAGAN, THIRU—

Resolution *re* new pattern of education (10 + 2 + 3 course), appointment of a Committee of the House to advise Government on smooth changeover to ... 479

GOVERNMENT ARTS COLLEGE FOR WOMEN, THANJAVUR—

See Colleges.

G—cont.

GROUND WATER (CONTROL AND REGULATION) BILL, 1978—

See Bills.

H

HEADMASTERS—

See Teachers.

HANDLOOM CLOTH—

Question re rebate on white and coloured varieties of 513-517

HIGHWAYS DEPARTMENT—

Question re Assistant Engineers in—, number of
posts sanctioned and Graduates/Diploma Holders
appointed or promoted since 1972. ... 231-235

HORSE BREEDING FARM—

Question re starting of—at Hosur ... 507-508

HOSPITALS AND DISPENSARIES—

Question re—

Veterinary Dispensaries to be opened during
1977-78, number of ... 112-118

Veterinary Hospital at Kariyapatti Union,
Aruppukottai taluk. Panchayat Union Council's
Resolution re establishment of Second ... 113

HOUSE BREAKING—

Question re number of occurrences in North Arcot
district from 1966-67 till 15th July 1977 and
number detected ... 330

I

ILAMPARITHI, THIRU—

Privilege issue re arrest of—, Member of Council 30-39
519-526

INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION LIMITED (TAMIL NADU)—

Review on working of—for year ended 31st March
1974 with Twenty-fifth Annual Report and
Statement of Accounts, laid on the table ... 517

Review on working of—for year ended 31st March
1975 with Twenty-sixth Annual Report and State-
ment of Accounts laid on the table ... 547-548

Review on working of—for year ended 1975-76 with
Twenty-seventh Annual Report and Statement of
Accounts, laid on the table ... 548

INFORMATION re—

Adjournment mention, taken up of—given notice of 121

Questions to be answered by Chief Minister ... 307

Sitting of House, extension of—beyond the
scheduled hour ... 298-301

J

JAWAHAR HIGH SCHOOL, METTUR—

See Schools.

K

KALIMUTHU, THE HON. THIRU K.—

Bills—

Coinbatore Municipal Council (Appointment of
Special Officer) Bill, 1978—

Local Authorities Laws (Amendment) Bill, 1978 409

Madras City Municipal Corporation (Amendment)
Bill, 1978 ... 402-403

PAGES

K—cont.**KALIMUTHU, THE HON. THIRU K.—cont.****Bills—cont.**

Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	 352, 353 370 396-401
---	-----------------------------------

Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1978	 403-404
---	----------------

Panchayats (Amendment) Bill, 1978	 403
-----------------------------------	------------

Panchayats (Extension of Term of Office) Amendment Bill, 1978	 407
---	------------

Panchayats (Second Amendment) Bill, 1978	 410
--	------------

Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officers) Bill, 1977	 406
---	------------

KOLANDAIVELU, THE HON. THIRU P.—

Pesticides, statement <i>re</i> sale of time-barred—to farmers in Ramanathapuram district and resultant damage to crops	 347-351
---	----------------

KOLLI HILLS—

Question <i>re</i> buses to—, Salem district, increase in number of	 235-237
---	----------------

L**LOCAL AUTHORITIES' LAWS (AMENDMENT) BILL, 1978—**

See Bills.

PAGES

M**MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION (AMENDMENT) BILL, 1978—**

See Bills

MADURAI CITY MUNICIPAL CORPORATION (AMENDMENT) BILL, 1978—

See Bills

MANI, THIRU K. S.—**Bills—**

Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	 150-156
---	----------------

Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978	 534-539
--	----------------

Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978	 128-131 136
---	-----------------------

Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	 368, 369 371
---	------------------------

Privilege issue <i>re</i> arrest of Ilamparithi, Thiru, M.L.C.	 248
--	------------

Resolution <i>re</i> essential commodities, reduction in price of	 274- 290-297 301-303 415-446
---	--

MANICKAM, THIRU P.—**Bills—**

Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	 381-382
---	----------------

Privilege issue <i>re</i> arrest of Ilamparithi, Thiru, M.L.C.	 258
--	------------

C. 51-4.

MANICKAM, THIRU P.—cont.

Resolution re essential commodities, reduction in price of	300
Sitting of House, extension beyond the scheduled hour	
State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on	73-78

MANOHARAN, THE HON. THIRU K.—

Bills—

Appropriation Bill, 1978	545
Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978	533, 534, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543
Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1978	546, 547

MANURE—

Question re new variety of— for paddy (Blue Green Alga) evolved in Paddy Research Centre, Aduthurai	23-29
---	-------

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

College Teachers, calling attention to need for grant of scales of pay in full in accordance with recommendation of University Grants Commission	270-273
Government Teachers appointed between 1st April 1970 and 3rd March 1973, in Government 'B' Wing High Schools, calling attention to their continuance as temporary teachers for seven years	344-346

M—cont.

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—cont.

Mangalam High School, Tutucorai, Kanyakumari district, calling attention to hardship caused to students, on account of collapse of thatched roof	119-120
Pesticides, calling attention to sale of time-barred — to farmers in Ramanathapuram district and resultant damage to crops	347-351
St. Stephen Elementary School, South Idavilai, Kulithurai, Kanyakumari district, calling attention to removal of Headmaster and six teachers	39-40-41
Teachers in Private Schools in Kanyakumari district, calling attention to hardship caused to— in the grant of Selection Grade due to prescription of continuous service	528-530
Vegetables and essential commodities, calling attention to rise in prices of	265-270

MEDICAL CONCESSIONS—

Question re denial of— to teaching and non-teaching staff in aided institutions at Dindigul Government Hospital	226-227
---	---------

MEMBERS OF THE LEGISLATURE—

Returns of Assets of certain—as on 31st March 1977, laid on the table	205
---	-----

MESSAGE FROM THE ASSEMBLY—

See Bills

MESSAGE FROM THE GOVERNOR RE—

See Bills

	PAGES
MIDDAY MEALS—	
Question <i>re</i> —	
Midday Meals Central Kitchen, representation that midday meals do not reach schools in time.	501-503
Midday Meals Central Kitchen, starting of— in districts other than Chingleput, South Arcot and North Arcot	501-503
MILK—	
Question <i>re</i> quantity of—procured and distributed daily by Tamil Nadu Dairy Development Corporation	17-23
MISA—	
Question <i>re</i> number of persons and Naxalites arrested under—during 1976	308-312
MUNICIPAL COUNCILS (APPOINTMENT OF SPECIAL OFFICERS) AMENDMENT BILL, 1978—	
See Bills	
MUTHU, THIRU S.—	
Bill—Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	357
	383-388
	389, 394
Privilege issue <i>re</i> arrest of Ilamparithi, Thiru, M.L.C.	246

N

NARAYANASWAMI MUDALIYAR, THE HON. THIRU K.—	
Bill—Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978.	123-124 140-144
NAXALITES—	
Question <i>re</i> number of persons and—arrested under MISA during 1976	308-312
NUCLEAR INSTALLATIONS (REGULATION OF BUILDINGS AND USE OF LAND) BILL, 1978—	
See Bills	

P

PADDY RESEARCH CENTRE, ADUTHURAI—	
Question <i>re</i> manure for paddy, new variety (Blue Green Alga) evolved	23-29
PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1978—	
See Bills	
PANCHAYATS (EXTENSION OF TERM OF OFFICE) AMENDMENT BILL, 1978—	
See Bills	
PANCHAYATS (SECOND AMENDMENT) BILL, 1978—	
See Bills	
PANCHAYAT UNION COUNCILS (APPOINTMENT OF SPECIAL OFFICERS) AMENDMENT BILL, 1978—	
See Bills	

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

PAGES

Bills, as passed by the Assembly—

Appropriation Bill, 1978	518
Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Amendment Bill, 1978	216
Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	305
Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978	548
Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978	305
Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1978	548
Local Authorities' Laws (Amendment) Bill, 1978	305
Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	216
Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978, as passed by the Assembly.	215
Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1978	216
Nuclear Installations (Regulation of Buildings and Use of Land) Bill, 1978	548
Panchayats (Amendment) Bill, 1978	216
Panchayats (Extension of Term of Office) Amendment Bill, 1978	216
Panchayats (Second Amendment) Bill, 1978	305
Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1978	216

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Co-operative Land Development Banks (Miscellaneous Provisions) Rules, 1970, amendments to— (G.O. Ms. No. 568, Co-operation, dated 25th October 1977)	86
Distillery Rules, 1960, amendment to— (G.O. Ms. No. 291, Prohibition and Excise, dated 11th October 1977)	86
District Municipalities Act, 1920—Division of Wards and reservation of seats for Scheduled Castes and Women in Arantangi Municipal Council in Pudukkottai district (G.O. Ms. No. 1716, Rural Development and Local Administration, dated 17th October 1977)	111
Industrial Investment Corporation Limited (Tamil Nadu)—	
Review on working of—for year ended 31st March 1974 with Twenty-fifth Annual Report and Statement of Accounts	547
Review on working of—for year ended 31st March 1975 with Twenty-sixth Annual Report and Statement of Accounts	547-548
Review on working of—for year ended 1975-76 with Twenty-seventh Annual Report and Statement of Accounts	548
Public Service Commission Regulations, 1951, amendments to— (G.O. Ms. No. 896, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 20th July 1977, No. 958, dated 30th July 1977, No. 977, dated 4th August 1977, No. 1202, dated 1st October 1977, 1337 & 1338, dated 14th November 1977]	303-304

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Questions and Answers—Unstarred Questions Nos. 1 to 3, answer to	411
Returns of Assets of certain M.L.Cs. as on 31st March 1977	305
Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited, Review on working of—for 1975-76 ...	411
Urban Land (Ceiling and Regulation) Rules, 1976, amendments to—(G.O. Ms. No. 2681, Revenue, dated 12th December 1977)	411

PENSION—

Question re Freedom Fighter—, receipt on producing false certificates	93-97
---	-------

PENSIONER(S)—

Question re dearness allowance to—and family—, disparity in rate of	324-328
---	---------

PESTICIDES—

Time-barred—, calling attention to sale of—to farmers of Ramanathapuram district and resul- tant damage to crops	347-351
---	---------

PHYSICAL DIRECTORS—

See Teachers.

PHYSICALLY HANDICAPPED—

Question re number of—employed in Government Offices on priority basis during 1977-78 ...	503-507
--	---------

POINT OF ORDER re—

Adjournment of House on 7th January 1978 ...	331-340
--	---------

PONNAIYAN, THE HON. THIRU C.—

State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on	188
---	-----

PRIME MINISTER OF INDIA—

Question re— Visit of former—to Tamil Nadu during Parliament elections, expenditure incurred by Govern- ment on	3-8
Visit to Tamil Nadu during recent Legislative Assembly Elections, expenditure incurred by Government on	1-3

PRISONERS—

Question re— Prisoners, released on birthday of Arignar Anna (15th September 1977), number of—and number of—awarded life imprisonment ...	8-10
--	------

PRIVILEGE ISSUE re—

Arrest of Ilamparithi, Thiru, M.L.C.	30-39 238-265 519-526
---	-----------------------------

PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULATIONS, 1954—

Amendments to—, notifications laid on the table	303-304
---	---------

Q.

QUESTIONS AND ANSWERS—

Balaraman, Thiru L.—

Question re— House-breaking in North Arcot district from 1966-67 till 15th July 1977, number of occur- rences and number detected	330
Rice, reduction in price of	97-102

Q.—cont.

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Balaraman, Thiru L.—cont.

Question re—cont.

Tamil Nadu Dairy Development Corporation,
quantity of milk procured and distributed
daily by 17-23

Balasubramaniam, Thiru A.—

Question re—

Assistant Engineers in Highways Department,
number of posts sanctioned and graduates,
Diploma Holders appointed or promoted
since 1972 231-235

Kolli Hills, Salem District, increase in
number of buses to 235-237

Dravidamani, Thiru A.—

Question re handloom cloth, rebate on white and
coloured varieties of 513-517

Ganapathi, Thiru K. S.—

Question re—

Headmasters of Government 'B' Wing
Schools, grant of Gazetted status to ... 497-499

School Syllabus, revision and reduction on the
basis of suggestions of Central Minister for
Education 315-317

Information re—

Questions to be answered by Chief Minister 307

Q.—cont.

PAGES

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Mani, Thiru K. S.—

Question re—

Lands cultivated with sugarcane in certain areas
of Thanjavur district from 1st January to 31st
July 1977, acreage of 331

Manure for paddy, new variety (Blue Green
Alga) evolved in Paddy Research Centre,
Aduthurai 23-29

Medical reimbursement facilities, extension to
teachers in Panchayat Schools ... 16-17

Periannan, Thiru V. R.—

Question re—

Jawahar High School, Mettur, memorandum
from Teachers' Association for taking over of
—by Government 109-110

Kolli Hills, Salem district, increase in number
of buses to 235-237

Sankaralingam, Thiru M.—

Question re—

Agricultural Assistants in Soil Conservation
Schemes, promotion to Selection Grade ... 322-323

Agricultural Assistants retrenched during
President's Rule, number of 323-324

Food poisoning at Coimbatore on 6th September
1977, number of deaths due to 494-496

Freedom Fighters Pension, receipt on producing
false certificates 93-97

Midday Meals Central Kitchen, representation
that midday meals do not reach Schools in
time 501-503

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Sankaralingam, Thiru M.—cont.

Question re—cont.

Non-teaching staff in private schools, representation re raising of age of retirement of ...	112-113
Private Primary Schools, calculation of working days in—from January to December instead of from June to March ...	232-233
Schools in Kanyakumari district, number functioning in thatched buildings ...	330
S.S.L.C. Examinations in March 1976, alleged leakage of Question papers and action taken	318-320
Sports, separate Minister for ...	14-16

Santosham, Thiru D.—

Question re—

Buildings in Madurai tank areas meant for storing water, drying up of wells consequent on construction of ...	493-494
Headmasters of Middle Schools, non-payment of Special Allowance to Graduate Teachers working as ...	320
Headmasters of Middle Schools with a strength of more than one thousand, payment of special allowance to ...	321-322
Ragging in Colleges, indecent acts of ...	229-232

Swaminathan, Thiru G.—

Question re—

Fair Price Shops in every Revenue Village, opening of ...	496-497
Government Arts College for Women, Thanjavur, representations re irregularities in selection of students for P.U.C. in 1977-78 ...	12-14

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Swaminathan, Thiru G.—cont.

Question re—cont.

Sharing of waters between Kerala and Tamil Nadu, discussion between Chief Ministers of Tamil Nadu and Kerala in the presence of Prime Minister of India ...	512-513
Varuna Canal Scheme, execution by Karnataka Government of ...	509-512

Thangapandian, Thiru V.—

Question re—

Arts College, Rameswaram, closure of—and alternative jobs to teachers of ...	219-221
Chennampatti Dam Scheme, estimate for ...	494
Food poisoning at Coimbatore on 6th September 1977, number of deaths due to ...	494-496
Horse breeding farm at Hosur, starting of ...	507-508
MISA, number of persons and Naxalities arrested under—during 1976 ...	308-312
Physically Handicapped, employed in Government offices on priority basis during 1977-78 1977-78 number of ...	503-507
Prime Minister of India (former), visit to Tamil Nadu during Parliament Elections, expenditure incurred by Government on ...	3-8
Prime Minister of India, visit to Tamil Nadu during recent Legislative Assembly elections, expenditure incurred by Government on ...	1-3
Prisoners released on birthday of Arignar Anna (15th September 1977), number of—and number of—awarded life imprisonment ...	8-10

Q.—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thangapandian, Thiru V.—cont.

Question re—cont.

South Indian Film Chambers of Commerce, Memorandum submitted during July 1977	328-330
Veterinary Dispensaries to be opened during 1977-78, number of	112-115
Veterinary Hospital at Kariyapatti Union, Aruppukottai Taluk, Panchayat Union Council's Resolution re	113
Vigilance and Anti-Corruption Department, steps taken to weed out corruption in Government Departments and undertakings	312-315
Vigilance cells in Government Departments and undertakings for prevention of corruption, formation of	221-226

Thomas, Thiru P. R.—

Question re—

Graduate teachers, passing of Second Class Language Test in Tamil for declaration of completion of probation	107-108
Medical concessions to N.G.G.Os., denial to teaching and non-teaching staff in aided institutions at Dindigul Government Hospital	226-227
Midday Meals Central Kitchen, starting of— in districts other than Chingleput, South Arcot and North Arcot	501-503
Pensioners, disparity in rates of dearness allowance to—and family pensioners	324-328
Sterilisation Operation, eligibility of Non-Gazetted Government Servant for one advance increment for undergoing	87-93

Q.—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thomas, Thiru P. R.—cont.

Question re—cont.

Teachers of private management schools, direct payment of salaries	500
Teachers reinstated in Pillaimar Sangam High School, Sammatipuram, Madurai, non-sanction of increment or Selection Grade to	11-12
Teachers subjected to increment cuts in aided schools in West Ramanathapuram Educational District, reasons and number of teachers affected	10-11
Unstarred Questions Nos. 1 to 3, answers to—, laid on the table	411
Veerasami, Thiru Arcot N.—	
Question re—	
Rice, transport from Tamil Nadu to Kerala	103-107
Student Leaders' meeting with Chief Minister on 4th August 1977, decisions taken	110-111
Tamil Shorthand Text-book, non-availability of	227-228

R.

RAGHAVANANDAM, THE HON. THIRU S.—

State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on	79, 80, 183
---	-------------

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Bills—

Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	159, 161-162
---	--------------

R.—cont.

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—cont.

Bills—cont.

Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978	133-138
Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	375
	378-380
Point of Order re adjournment of House on 7th January 1978	335-336
Privilege issue re arrest of Ilamparithi, Thiru, M.L.C.	257
Resolution re essential commodities, reduction in price of	444, 447, 448
State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on	80, 83

RAJA MOHAMMED, THE HON. THIRU K.—

Adjournment motion re Government College of Indigenous Medicine at Palayamkottai, closure of	342-343
Business of the House, change in the order of	122
Information re questions to be answered by Chief Minister	307
Point of order re adjournment of House on 7th January 1978	336-337
Privilege issue re arrest of Ilamparithi, Thiru M.L.C.	249, 256, 259-265
Sitting of House, extension beyond the scheduled hour	298, 299, 300, 301

R.—cont.

RAMACHANDRAN, THE HON. THIRU S.—

Bills—

Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	145
	163-165
Ground Water (Control and Regulation) Bill, 1978	532
Nuclear Installations (Regulation of Buildings and Use of Land) Bill, 1978	531
Business of the House, change in the order of	427
State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on	176, 186, 187-188, 189, 190, 191-195, 196-215

RAMAKRISHNA THEVAR, THIRU S.—

Adjournment motion re hunger strike in front of T. Palur Panchayat Union in Tiruchi district against irregularities in distribution from Flood Relief Fund	527
Pesticides. Minister's attention called to sale of time-barred—to farmers in Ramanathapuram district and resultant damage to crops	347, 350, 351

RAMASAMI PADAYATCHI, THIRU S. S.—

Privilege issue re arrest of Ilamparithi, Thiru, M.L.C.	257
---	-----

RESOLUTION re—

Central Co-operative Banks and Tamil Nadu State Co-operative Bank, raising of maximum guarantee in respect of loans	121-122
C. 51-6.	

R.—cont.

PAGES

RESOLUTION *re—cont.*

Essential commodities, reduction in price of ... 273-303
427;451

New pattern of education (10+2+3 course),
appointment of a Committee of the House to
advise Government on smooth change-over to ... 452 492

RIVER WATERS--

Question *re* sharing of—between Kerala and Tamil
Nadu, discussion between Chief Ministers of
Tamil Nadu and Kerala in the presence of the
Prime Minister of India ... 512-513

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE
CHAIR—

Adjournment of the House on 7th January 1978—

On 7th January 1978, a member proposed that the sitting be continued beyond the scheduled hour until the conclusion of the discussion on the Resolutions put on the agenda. No decision having been taken in this regard by the House, it was adjourned by the Vice-Chairman some time after the scheduled hour. When objection was taken the next day to the procedure adopted, the Deputy Chairman observed—

“சட்ட மன்ற மேலவை விதி 7-ல் ‘மேலவைக்கு துணைத் தலைவர் அல்லது மாற்றுத் தலைவர் தலைமை வகிக்கும்போது, அவர் தலைவருக்குள்ள எல்லா அதிகாரங்களும் பெற்றவராவார்; மேலும் இவ்விதிகளில் தலைவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் எல்லாம் தலைமை வகிப்பவரைக் குறிப்பதாகவே கருதப்படும்’ என்றிருக்கிறது. இந்த விஷயத்திலே அன்றைக்குத் தலைவர் எடுத்த நடவடிக்கை பற்றி நான் இப்போது ஒன்றும் சொல்வது முறையாகாது. அதைச் சொல்வதற்கு

R.—cont.

PAGES

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—cont.
Adjournment of the House on 7th January 1978—cont.

விதிப்படி எனக்கு அதிகாரமும் இல்லை. அன்றைக்கு இருந்தவர் மாற்றுத் தலைவராக இருந்தாலும்கூட, தலைவருக்குள்ள முழு அதிகாரத்தோடு இருந்தார். ஒருநாள் கூட்டத்தில் ஒரு தலைவர் கொடுக்கிற தீர்ப்பை, இன்னொரு நாள் கூட்டத்திலே இன்னொரு தலைவர் மாற்றிவிட முடியுமென்பதை நம்ப முடியவில்லை. ஆனாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன், திரு. ஜி. சுவாமிநாதன், ஆகியவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதுபோன்று, ஒரு தவறான சம்பிரதாயம் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். எல்லோரும் பரஸ்பரம் நல்ல எண்ணத்தோடு இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் இங்கே முக்கியம். இதிலே கோபதாபங்களுக்கு இடமில்லை. அவசியமும் இல்லை. இரு தரப்பாருக்கும், இது ஒரு தவறான சம்பிரதாயமாகி விடக்கூடாது என்பதில் அக்கறை உண்டு. அதை அவை முன்ன வரவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு அமைச்சர் இங்கே வந்து ஏதோ சொன்னார் என்றால், அனுமானத்தின்பேரில் அதைப்பற்றி அதிகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம். அதை விட்டு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள், எல்லோரும் ஒத்துழைக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள். நானும் அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தலைவரோடு எத்தனையோ நாட்கள் இந்த அவையிலே ஒத்துழைத்திருக்கிறீர்கள். அதுபோல அன்று இங்கே நடந்தது தவறு என்று சொல்ல எனக்கு உரிமை கிடையாது; சரி என்று வாதிக்க வேண்டிய அவசியமும் எனக்கில்லை. அது ஓர் அசாதாரணமான நிலை என்று அதைத் தவிர்த்து அதற்கு மாற்றாக நாளைக் காலை அவை கூடி, அன்று அரைகுறையாக விடப்பட்ட அந்தப் பொருள்களைப் பற்றி விவாதிக்க அவை முன்னவரும், அவையும் அனுமதிக்கு மானால், நாளைக் காலை அவை கூடலாம். வழக்கம் போல் நாளை மாலையும் கூடலாம்.”

298—301

331—339

339—34

R.—cont.

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—cont.

Adjournment motions—

Closure of Government College of Indigenous Medicine at Palayamkottai—Consent to raising of the matter withheld after the statement of the Leader of the House ... 310, 313

Hunger strike before the office of the T. Palur Panchayat Union to protest against the alleged irregular distribution of flood relief funds for Tiruchi—Not pressed ... 526-528

Privilege issue re—

Arrest of Thiru Hamparathi, M.L.C. on 4th January 1978—

Alleged mis-statement by the Leader of the House and the Leader of the Opposition in regard thereto, and telegram by the Leader of the Opposition to the President, Prime Minister, Central Home Minister and Governor in regard to the arrest of Thiru Hamparathi—Referred to the Privileges Committee for report as to whether the taking of Thiru Hamparathi from the corridor in front of the Chief Minister's Chambers in the Secretariat to the General Hospital was a step preliminary to his arrest. Issue regarding alleged mis-statement by the Leader of the House and the Leader of the Opposition ruled out. Issue regarding sending of telegram to the President, etc., ruled out since this occurrence was of the first kind and the Leader of the Opposition was one who respected party traditions though it gave

R.—cont.

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—cont.

Privilege issue re—cont.

scope for the interpretation of 'interference' in the proceedings of the House from outside. The Deputy Chairman observed on this occasion as follows:

“சட்ட மன்றங்களின் சிறந்த பாரம்பரியம் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால், உறுப்பினர்கள் அவைக்குள்ளேயும், அவைக்கு வெளியேயும் ஒரு அடிப்படையான ஒழுக்க நெறியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நடத்தை சட்ட மன்றத்தின் கண்ணியத்தையும், உறுப்பினர்களின் கௌரவத்தையும் உயர்த்துவதாக இருக்க வேண்டும். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து இந்த அவை எதிர்பார்க்கும் தகுதிகளுக்கு ஊறு விளைவிப்பதாக உறுப்பினர்களுடைய நடத்தை இருக்கக் கூடாது.

இந்த அவையின் கண்ணியத்தையும், உறுப்பினர்களுடைய உரிமையையும் கட்டிக் காப்பதில் எனக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. அதே சமயம் உறுப்பினர்களின் நடத்தை யால் இந்த அவையின் பெருமையும், கண்ணியமும் பாதிக்கப்படுவதானால், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் நான் தவற மாட்டேன் என்று இந்த அவைக்கு நினைவுட்டி இதை முடிக்கிறேன்”

Resolutions—

Private Members' Resolution—Right of Mover to reply to debate—

When a Member objected to the Leader of the Opposition speaking for the second time on a Private Member's Resolution, the Deputy Chairman ruled that in the case of Private Member's Resolutions, the Mover of the Resolution (Leader of the Opposition) had a right of reply to the debate even after the Minister's reply

R.—cont.

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—cont.

Resolutions—cont.

Unparliamentary expressions—

கூர்ந்து கவனித்தல் (Carefully notice) with reference to a Member by a Minister :

When the Leader of the Opposition objected to the use of the expression 'கூர்ந்து கவனித்தல்' with reference to a Member by a Minister, the Deputy Chairman observed—

“அவைக்குறிப்பிலிருந்து சில வார்த்தைகளை எடுக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு முறை இருக்க வேண்டும். ஆட்சேபிக்கத் தக்க அல்லது அன்பார்விமென்டரி வேர்டு என்கிற பாராளுமன்ற முறைக்கு ஒவ்வாத, அல்லது மற்றவர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்துகிற வகையில் வார்த்தைகள் இருந்தால், அவைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுப்பது சரி. கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்பது ஒன்றும் தவறுகப்படவில்லை. எனவே அந்த வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்க வேண்டும் என்பது நியாயமாகப்படவில்லை. எப்படியும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் எண்ணங்கள் அவைக் குறிப்பில் இருக்கும்”.

27

S.

SAKTHI MOHAN, THIRU R.—

Privilege issue <i>re</i> arrest of Ilamparithi, Thiru, M.L.C.	258
Resolution <i>re</i> essential commodities, reduction in price of	427-432

SANKARALINGAM, THIRU M.—

Bill—Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	389-396
	401-402

S—cont.

SANKARALINGAM, THIRU M.—cont.

Mangalam High School, Thuckalay, Kanyakumari district, calling Minister's attention to hardship caused to students on account of collapse of thatched roof	119-120
---	---------

Privilege issue <i>re</i> arrest of Ilamparithi, Thiru, Member of Council	32,
	33-34,
	38,
	239-252

Resolution *re*—

Essential commodities, reduction in price of ...	273-284,
	447-451

New pattern of education (10+2+3 course), appointment of a Committee of the House to advise Government on smooth change-over to ...	480-490
---	---------

St. Stephen Elementary School, South Palavilai, Kulithurai, Kanyakumari district, calling Minister's attention to removal of Headmaster and six teachers from	39, 40-41
--	-----------

Teachers in Private Schools in Kanyakumari district, calling Minister's attention to hardship caused to—in the grant of Selection Grade due to prescription of continuous service	528, 530
--	----------

SCHOOLS—

Mangalam High School, Thuckalay, Kanyakumari district, Minister's attention called to hardship caused to students on account of collapse of thatched roof	119-120
--	---------

Question *re*—

Jawahar High School, Mettur, memorandum from Teachers Association for taking over of—by Government	109-110
---	---------

S.—cont.	PAGES
SCHOOLS—cont.	
Question <i>re</i> —cont.	
Middle—, non-payment of special allowance to Graduate Teachers working as Headmasters of.	320
Middle—, with a strength of more than one thousand, payment of special allowance to Headmasters of	321-322
Non-teaching staff in private—, representation <i>re</i> raising of age of retirement of	112-113
Number of—in Kanyakumari district functioning in thatched buildings	330
Private Primary—, calculation of working days in—from January to December instead of from June to March	232-233
SCHOOL SYLLABUS—	
Question <i>re</i> revision and reduction on the basis of suggestions of Central Minister for Education.	315-317
S.S.L.C. EXAMINATIONS—	
See Examinations	
SOIL CONSERVATION—	
Question <i>re</i> Agricultural Assistants in—Schemes, promotion to Selection Grade	322-323
SOUTH INDIAN FILM CHAMBERS OF COMMERCE—	
Question <i>re</i> Memorandum submitted by—during July 1977	328-330
SPORTS—	
Question <i>re</i> separate Minister for	14-16
STUDENTS—	
Question <i>re</i> Student Leaders' meeting with Chief Minister on 4th August 1977, decision taken	110-111

S.—cont.	PAGES.
JGARCANE—	
Question <i>re</i> land cultivated with—in certain areas of Thanjavur district from 1st January to 31st July 1977, acreage of	331
SUNDARESA THEVAR, THIRU N.—	
Bill—Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	359-362, 367, 371
Privilege issue <i>re</i> arrest of Ilamparithi, Thiru, Member of Council	252
Resolution <i>re</i> essential commodities, bringing down prices of	284-287
State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on	66-72
WAMINATHAN, THIRU G.—	
Bills—	
Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	145-149
Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978	540-541, 542
Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978	124-126, 135, 142
Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	359, 362-367, 369
Point of order <i>re</i> adjournment of House on 7th January 1978	333-335, 336
C. 51-7.	

S.—cont.

SWAMINATHAN, THIRU G.—cont.

Bills—cont.

Privilege issue <i>re</i> Ilamparithi, Thiru, arrest of— Member of Council	37, 258-259
---	----------------

Resolution *re*—

Essential commodities, reduction in price of	295, 296, 297, 432-435
---	------------------------------

New pattern of education (10+2+3 course), appointment of a Committee of the House to advise Government on smooth change- over to	474, 475, 477
---	------------------

Sitting of House, extension beyond the scheduled hour	298, 299, 300
--	------------------

State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on	80
--	----

T.

TAMIL NADU DAIRY DEVELOPMENT CORPORATION.—

Question <i>re</i> milk procured and distributed daily by	17-23
---	-------

TAMIL NADU SMALL INDUSTRIES CORPORATION
LIMITED—

Review on working of—for 1975-76, laid on the table	411
---	-----

TANK(S)—

Question <i>re</i> building in—areas meant for storing water in Madurai, drying up of wells due to construction of buildings in	494
---	-----

T.—cont.

TEACHERS—

College—, Minister's attention called to need for grant of scales of pay in full in accordance with recommendations of University Grants Commission	270-273
---	---------

Graduate—appointed between 1st April 1970 and 3rd March 1973 in Government B Wing High Schools, calling attention to their continuance as temporary teachers for seven years	344-346
---	---------

Question *re*—

Direct payment of salaries to—of private manage- ment schools	500
--	-----

Graduate—, passing of Second Class Language Test in Tamil for declaration of completion of probation	107-108
--	---------

Headmasters of Government 'B' Wing Schools, grant of Gazetted status to	497-499
--	---------

Headmasters of Middle Schools, non-payment of special allowance to Graduate teachers working as	320
---	-----

Headmasters of Middle Schools with a strength of more than one thousand, payment of special allowance to	321-323
--	---------

Increment and Selection Grade to—reinstated in Pillainar Sangam High School, Sammatipuram, Madurai, non-sanction of	11-12
---	-------

Increment cuts imposed on aided school—in West Ramanathapuram Education District, reasons and number of teachers affected	10-11
---	-------

Medical concessions to teaching and non-teaching staff in aided institutions, denial at Dindigul Government Hospital	226-227
--	---------

Medical reimbursement facilities, extension to— in Panchayat Schools	16-17
---	-------

T.—cont.

TEACHERS—cont.

Question *re*—cont.

Physical Directors with Master's degree in Physical Education, eligibility for incentive increments	364-366
Provision of alternative jobs to—of closed Arts College, Rameswaram	219-221
St. Stephen Elementary School, South Palavilai, Kulithurai, Kanyakumari district, Minister's attention called to removal of Headmaster and six teachers from	39-41
Teachers in private schools in Kanyakumari district, Minister's attention called to hardship caused in the grant of Selection Grade to—due to prescription of continuous service	528-530

THANGAPANDIAN, THIRU V.—

Bills—

Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	159
Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978	131
Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	352-359, 367, 371
Information <i>re</i> questions to be answered by Chief Minister	307
State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on	41-46, 57
Vegetables and essential commodities, calling Minister's attention to rise in prices of	265, 269

T.—cont.

THOMAS, THIRU P. R.—

Resolution <i>re</i> new pattern of education (10+2+3 course), appointment of a Committee of the House to advise Government on smooth change-over to	452
Sitting of House, extension beyond the scheduled hour	298

TRANSPORT—

Question <i>re</i> Kolli Hills, Salem district, increase in number of buses to	235-237
--	---------

U.

UNIVERSITIES—

Senate of Annamalai University, election of members to	237
--	-----

URBAN LAND (CEILING AND REGULATION) RULES, 1976—

Amendments to—, notification laid on the table	411
--	-----

V.

VARUNA CANAL SCHEME—

Question <i>re</i> execution of—by Karnataka Government	509-512
---	---------

VEERAPPAN, THE HON. THIRU R. M.—

Point of order <i>re</i> adjournment of House on 7th January 1978	338-339
Resolution <i>re</i> new pattern of education (10+2+3 course), appointment of a Committee of the House to advise Government on smooth change-over to	452

V.—cont.

VEERASAMI, THIRU ARCOT N.—

Adjournment motion <i>re</i> Government College of Indigenous Medicine at Palayamkottai, closure of	341-342, 343
Privilege issue <i>re</i> arrest of Ilamparithi, Thiru, Member of Council	37
Resolution <i>re</i> new pattern of education (10+2+3 course), appointment of a Committee of the House to advise Government on smooth change-over to	479
State Electricity Budget for 1977-78, discussion on	83, 166-190, 196, 202, 209, 212

VEGETABLES—

Rise in prices of—and essential commodities, Minister's attention called to	265-270
---	---------

VENKATESWARA DIKSHIDAR, THIRU Y.—

Adjournment motion, taking up of—given notice of	121
Adjournment motion <i>re</i> hunger strike in front of T. Palur Panchayat Union, in Tiruchirappalli district against irregularities in distribution from Flood Relief Fund	527-528
Bills—	
Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	156, 157-158
Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants (Temporary Relief) Bill, 1978	539, 540, 542-543

V.—cont.

VENKATESWARA DIKSHIDAR, THIRU Y.—cont.

Bills—cont.

Debt Relief Laws (Amendment) Bill, 1978	137, 139-140
Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	361, 367-375
Point of order <i>re</i> adjournment of House on 7th January 1978	336
Privilege issue <i>re</i> arrest of Ilamparithi, Thiru, Member of the Council	252-253
Resolution <i>re</i> essential commodities, bringing down prices of	277, 288-290
State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on	199, 213

VICE-CHAIRMAN (Thiru A. Balasubramaniam)—

Bill—Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1978	156
Sitting of House, extension beyond the scheduled hour	298, 299, 301
State Electricity Board Budget for 1977-78, discussion on	51, 63, 77, 80, 82

VICE-CHAIRMAN (Thiru K. S. Ganapathi)—

Bill—Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978	368, 369, 371, 376
--	--------------------

V.—cont.

VICE-CHAIRMAN (THIRU K. S. GANAPATHI)—cont.

Resolution re new pattern of education (10+2+3
course), appointment of a Committee of the
House to advise Government on smooth change-
over to ... 475, 476,
477

VIGILANCE—

Question re steps taken by—and Anti-Corruption
Department to weed out corruption in Government
Departments and undertakings ... 312-315

VIGILANCE CELLS—

Question re formation of—in Government Depart-
ments and undertakings for prevention of corrup-
tion ... 221-226

10
V21 52 N78—
N78-14431

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF
TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

- 1 Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
- 2 The City Book Company, Madras-4.
- 3 Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
- 4 P. Varadachary and Company, Madras-1.
- 5 C. Subbiah Chetty and Company, Madras-5.
- 6 The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
- 7 C. Sitharaman and Company, Madras-14.
- 8 Mohan Pathippagam and Book Depot, Madras-5.
- 9 C. Venkatesan Chetty and Company, No. 8-C, Pycrofts Row, Madras-5.
- 10 The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society (Tirunelveli) Limited, Madras-1.
- 11 The Sengar Publishers, No. 11, Sunkurama Chetty Street, Madras.
- 12 New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
- 13 Kalaivani Book Centre, No. 1, Ponniamman Koil Street, Egmore, Madras-8.

IN MOFFASIL OF TAMIL NADU.

- 1 A. Venkatasubban & Company, Vellore (North Arcot District).
- 2 Bharathamatha Book Depot, Thanjavur (Thanjavore District).
- 3 P. V. Nathan & Company, Kumbakonam (Tanjore District).
- 4 Appar Book Stall, Thanjavur.
- 5 I. N. Swaminathan and Company, Bazaar Street, Pudukkottai.
- 6 Palaniappa Bros., Tiruchirappalli-2.
- 7 S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli Junction.
- 8 B. Aruldoss, Villupuram (South Arcot District).
- 9 Vasantham Stores, Booksellers, 9/31, Cross Cut Road, Coimbatore.
- 10 Mercury Book Company, 20, Karuppa Gounder Street, Coimbatore.
- 11 S. M. Jegannatham Book House, 35, Nandhi Koil Street, Tiruchi-2.
- 12 Ganesh Stores, South Car Street, Sivakasi.
- 13 Mary Martin, Booksellers, Kottagiri (The Nilgiris).
- 14 K. Chandriah Chettiar & Sons, Salem-1.
- 15 Parameswari Book Shop, No. 46D, Old Market Street, Salem.
- 16 Leenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
- 17 K. V. Narayana Iyer & Sons, Dindigul, Madurai District.
- 18 Jayakumari Stores, Nagercoil (Kanyakumari District).
- 19 Baby Stores, Booksellers, Villupuram (South Arcot District).
- 20 Dinamani Stores, No. 3/1, Old Post Office Road, Coimbatore-18.
- 21 Kumaran Book Depot, Booksellers, Erode-1.
- 22 Vela Book Company, No. A, Annaji Rao Street, Erode-1.
- 23 Dinamani Stores, 6-A, Raja Street, Coimbatore-1.
- 24 Anantha Book Centre, Salem-1.
- 25 Sri Vidya, 63, Tennure High Road, Tiruchy-2.
- 26 Sri Ramavilas Book Shop, 90, Amman Sannathi, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

- 1 Jain Book Agency, New Delhi-1.
- 2 International Book House, Trivandrum.
- 3 The Book Syndicate, Hyderabad-1.
- 4 Labour Law Publications, Hyderabad.
- 5 Puthaghaleyam, Pondicherry.
- 6 Prabhu Book Service, Gurgaon, Haryana.
- 7 K. P. Bagchi & Company, 286, B. B. Ganguli Street, Calcutta-17.

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பக நூலகம்,
எழும்பூர், சென்னை-600 008.

புவனைத்தாள்.

இத ளாண் :

ப. எண் :

[illegible]